5 Δεκεμβρίου 2024

Σάββα ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου (†532)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργʹ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἔτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος λ π ϊ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
ΔΙ
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε η σον

ἕτερα

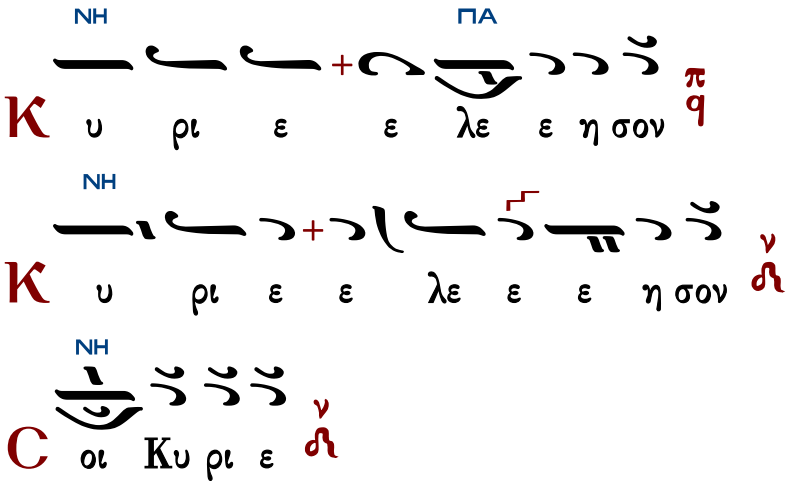

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ ν Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

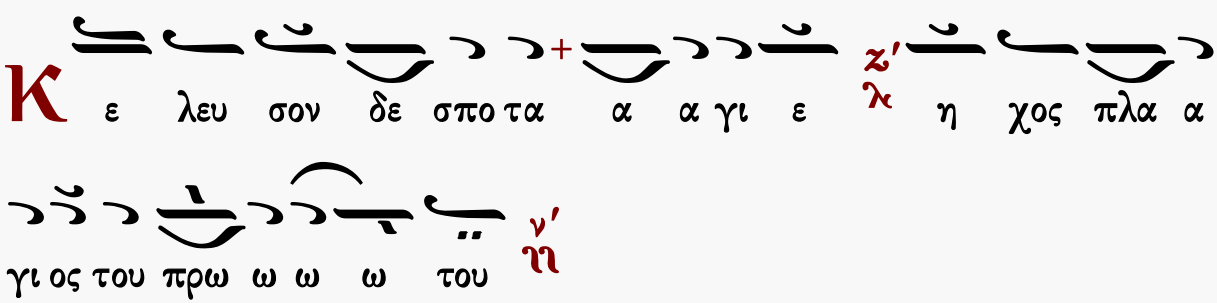

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος πλ.α΄

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Σάββα τοῦ ὁσίου

Ὅσιε πάτερ

ἦχος πλ.α΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.
Σάββα θεόφρον, τῶν ἀγγέλων ἰσοστάσιε, ὁμόσκηνε ὁσίων, συνόμιλε προφητῶν, μαρτύρων ἀποστόλων συγκληρονόμε, φῶς τὸ ἀνέσπερον, ὁ νῦν κατοικῶν, οὗ ταῖς φρυκτωρίαις, λαμπόμενος ταῖς θείαις, τῷ ἀκροτάτῳ τῶν ἐφετῶν, ὁ παρεστὼς παρρησίᾳ λελαμπρυσμένος, καὶ ἐνηδόμενος αὐτοῦ ταῖς θεωρίαις, καὶ ἐντρυφῶν αὐτοῦ, τῷ κάλλει ἀνενδότως, Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Σάββα παμμάκαρ, ἐγκρατείας λύχνος ἄσβεστος, φωστὴρ τῶν μοναζόντων ὁ διαυγέστατος, ἀγάπης φρυκτωρίαις λελαμπρυσμένος, πύργος ἀκλόνητος τῆς ὑπομονῆς, ἔρεισμα καὶ σθένος, τῶν πίστει σε τιμώντων, τῶν ἰαμάτων ὁ θησαυρός, ὁ πολιστὴς τῆς ἐρήμου ὡς ἀληθῶς, ὁ ὡς παράδεισον αὐτὴν ἔνθεον δείξας, θείους προσφέρουσαν, καρπούς τῶν σῳζομένων, Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Σάββα θεόφρον, ἀρετῶν στῦλος ὁ πύρινος, πυρσὸς ὁ ἐκ θαλάσσης, τῆς κοσμικῆς τοὺς λαούς, λιμένα πρὸς τὸν θεῖον καθοδηγῶν, πλάνης τὰ πνεύματα ὁ καταβαλών, Πνεύματος ἁγίου τὸ καθαρὸν δοχεῖον, ὁ ποδηγέτης τῶν μοναστῶν, ἠκριβωμένη τε στάθμη τῆς ἐγκρατείας, τῆς ταπεινώσεως, περίβλεπτον τὸ ὕψος, κρήνη ἡ βρύουσα, ἰάσεων πελάγη, Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ κατ᾽ εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, νοῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος, εἰς τὸ καθ᾽ ὁμοίωσιν ὡς δυνατὸν ἀνελήλυθας· ἀνδρικῶς γὰρ τήν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλῶσαι τῷ πνεύματι. Ὅθεν μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιστὴς τῆς ἐρήμου, εὐδρομούντων ἀλείπτης, κανὼν ἀρετῆς ἀκριβέστατος, καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων μακάριε, καθαρῶς ἐποπτεύεις, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι᾽ ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ᾽ ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	σύντομον	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Πέτρου Βυζαντίου	ἀργοσύντομον	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β′

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

294	Μέλος Ἀρχαῖον	138	Ἰωάννου Σακελλαρίδου
200	Γεωργίου Τσατσαρώνη	107	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἑσπέρας προκείμενον

Κυριακὴ	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευὴ

Κυριακῇ ἑσπέρας
ψαλμός 133:1

Ἦχος λ πλ δ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

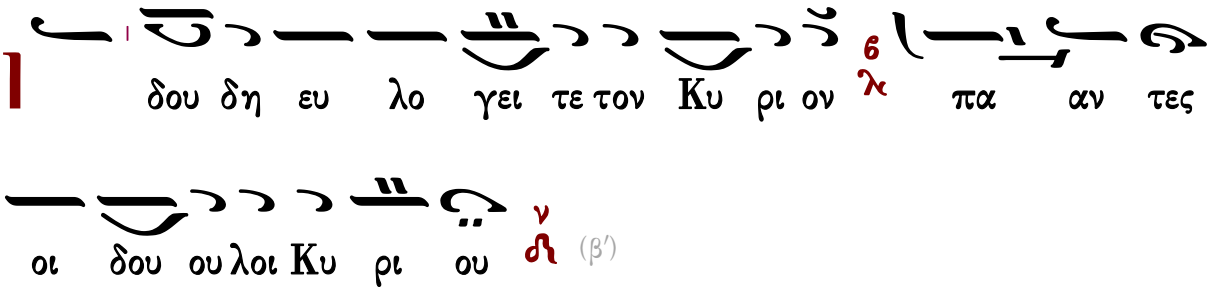

∴ Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

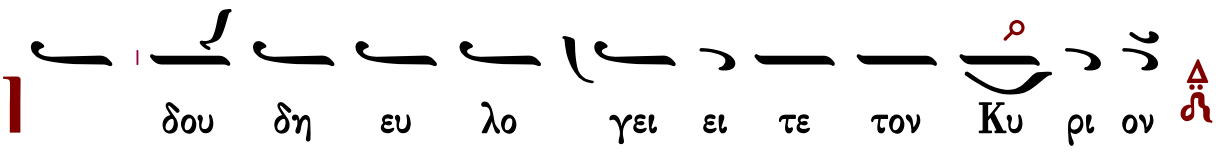

Δευτέρα ἑσπέρας
ψαλμός 4

Ἦχος Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

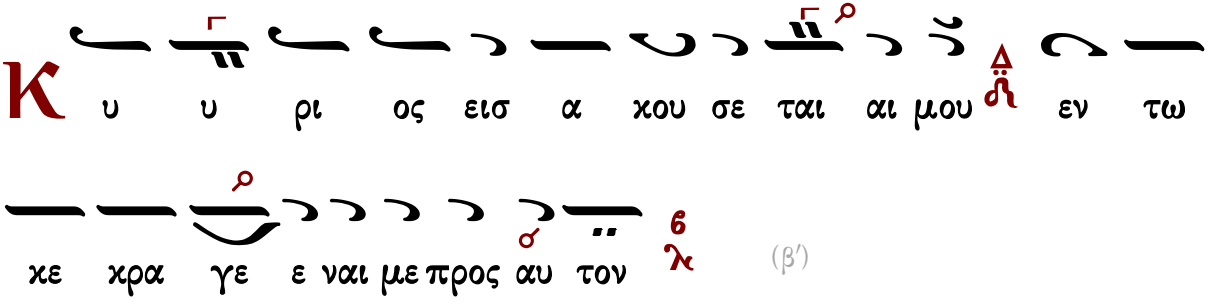

(β′)

∴ Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

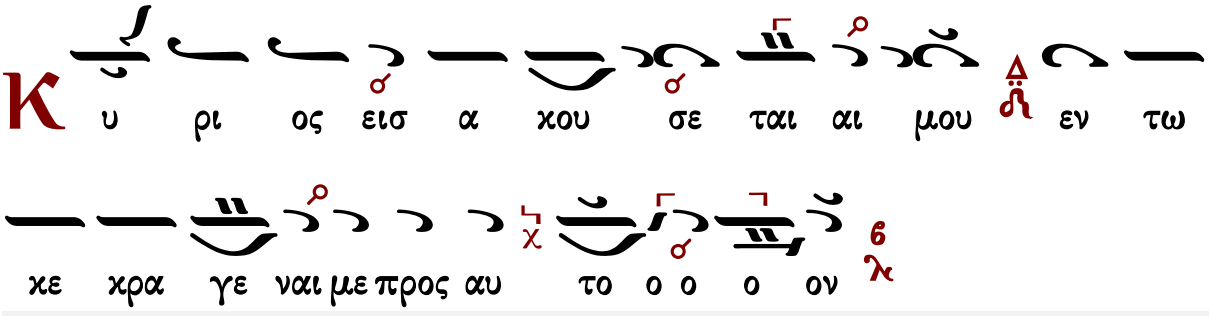

Τρίτη ἑσπέρας
ψαλμός 22

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

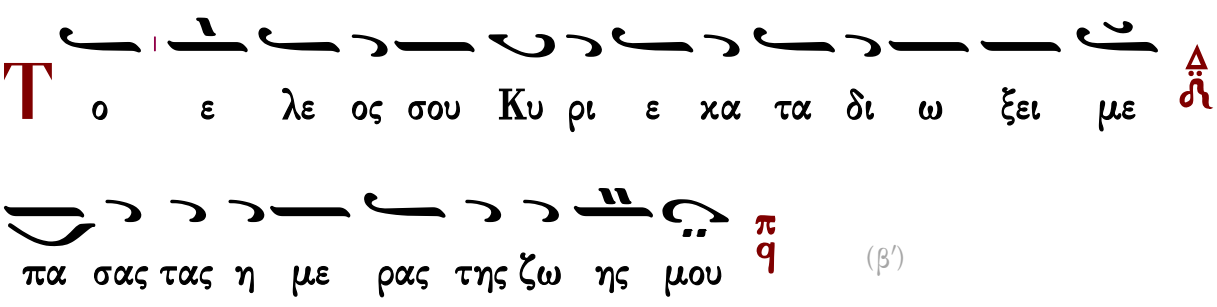

(β′)

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

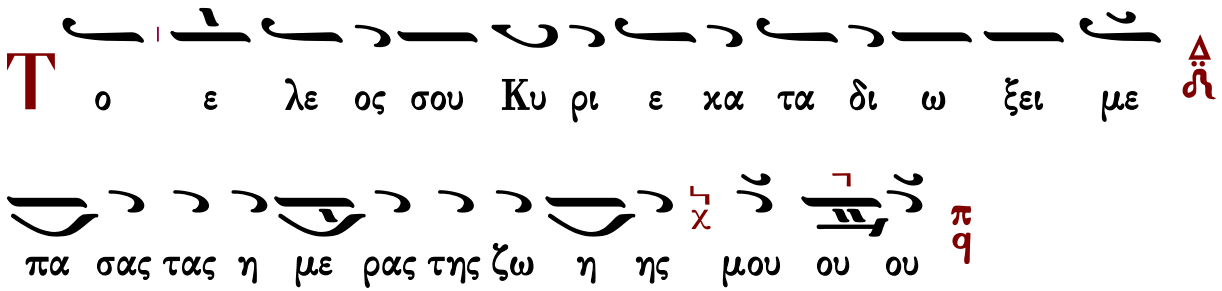

Τετάρτη ἑσπέρας
ψαλμός 53

Ἦχος λ π ϱ̈ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

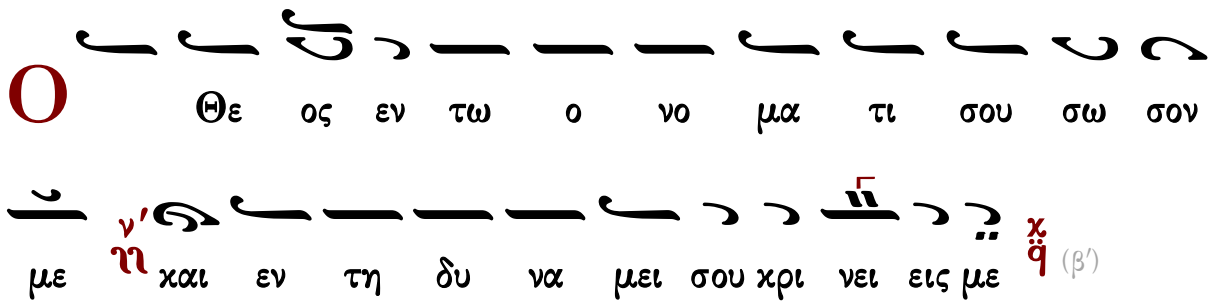

∴ Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

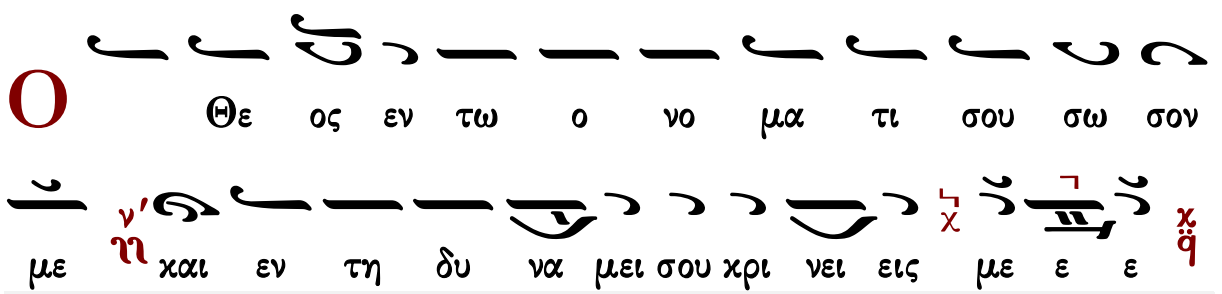

Πέμπτη ἑσπέρας
ψαλμός 120

Ἦχος λ π Βϩ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

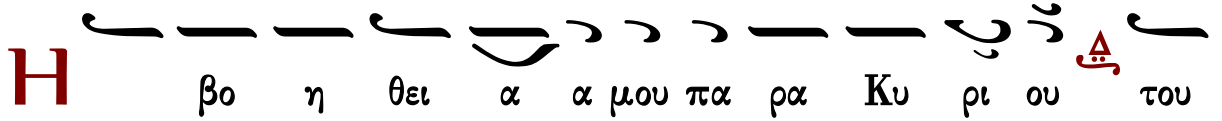

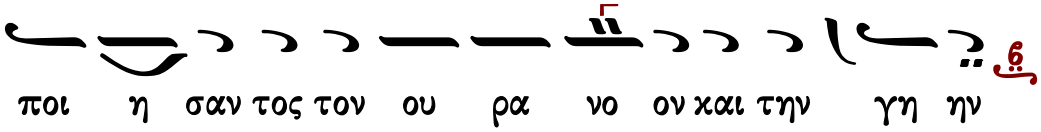

(β′)

∴ Ἦρα τους ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

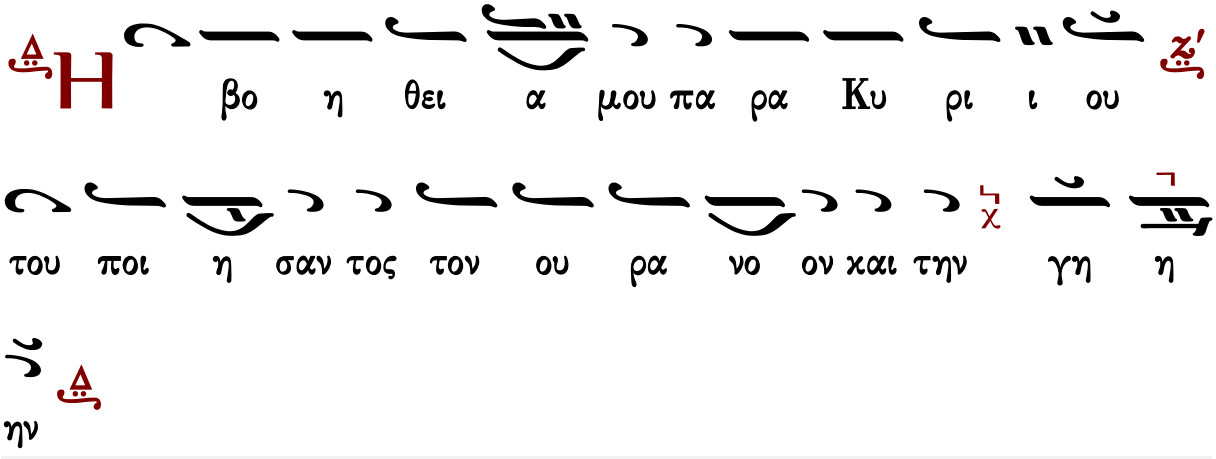

Παρασκευῇ ἑσπέρας
ψαλμός 58

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

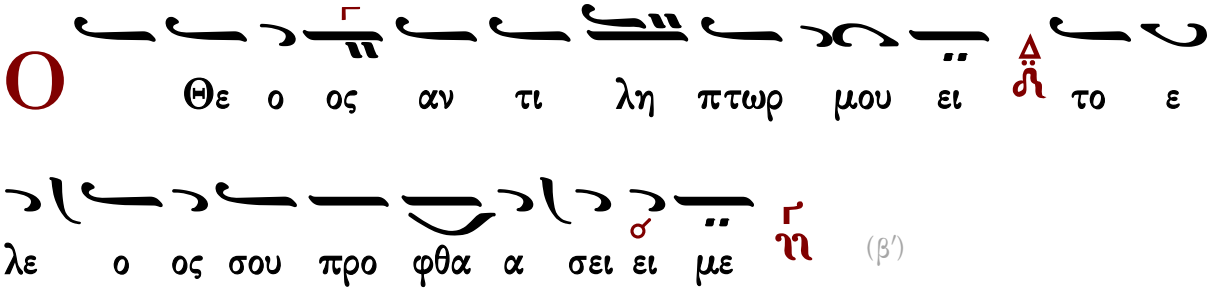

(β′)

∴ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με.

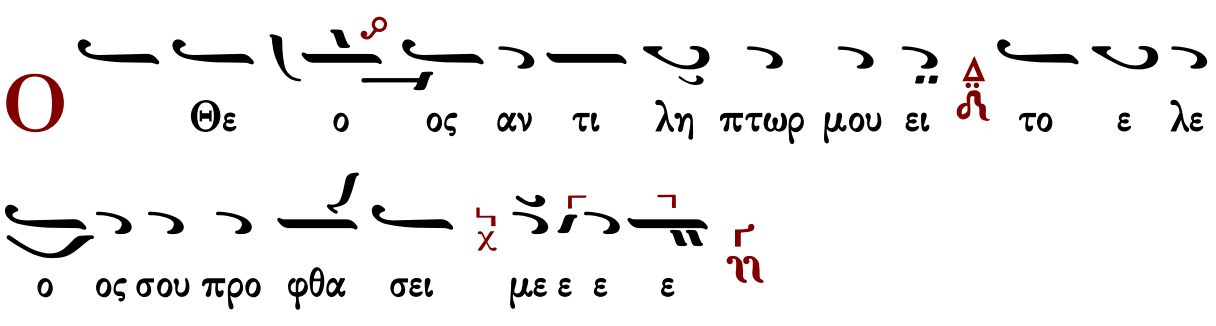

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κεφ.3:1-9

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ, προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κεφ. 5:15-23 καὶ 6:1-3

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφθήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ᾽ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κεφ. 4:7-15

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἁρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, **καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.**

Δεήσεις

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.63*

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

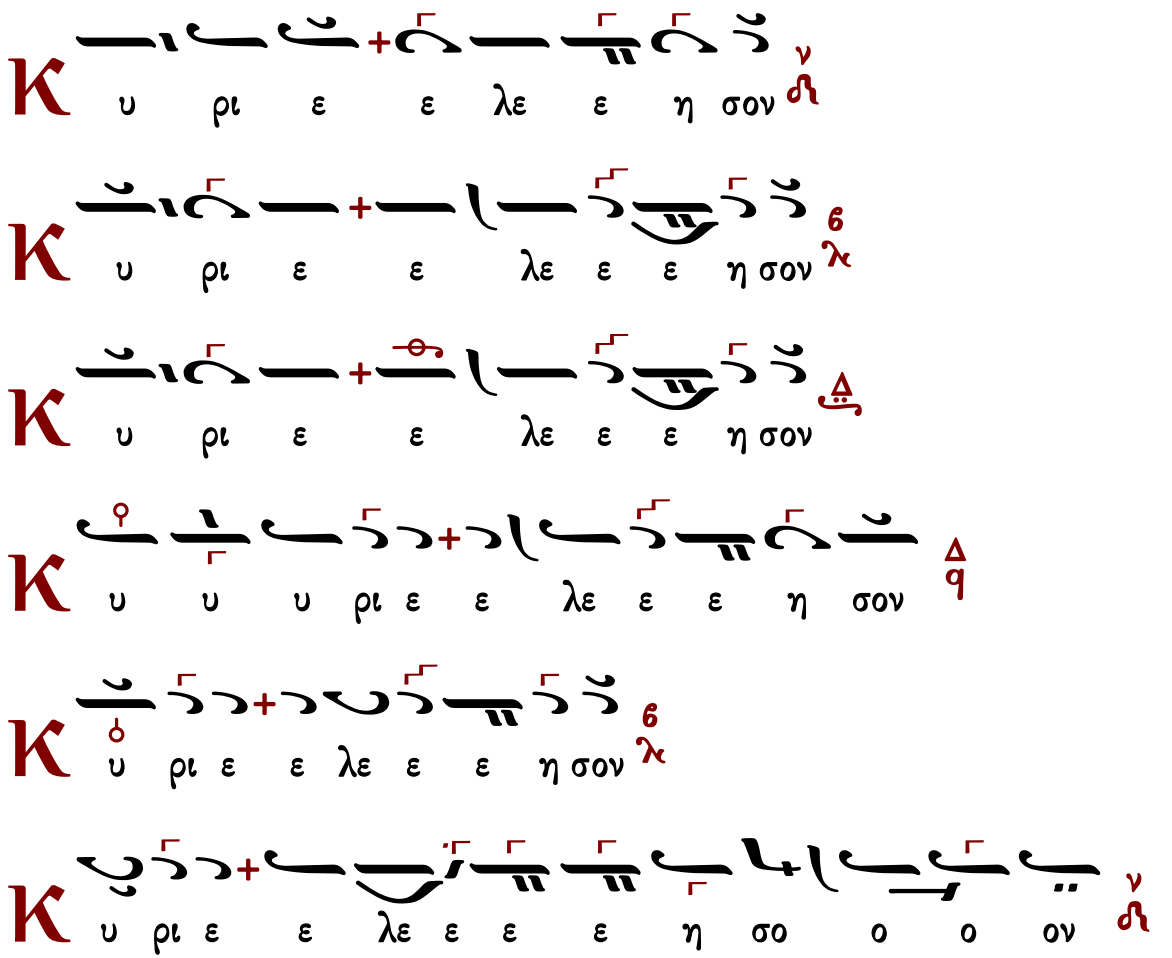

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν

ἦχος β΄

Ἀσκητικὸν γυμνάσιον συγκροτήσας ἐπὶ γῆς, ὅσιε Σάββα, τῶν παθῶν τὰς προσβολάς, ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου, πάσας ἀπήμβλυνας. Κλῖμαξ θεία καὶ σεπτή, εἰς οὐρανοὺς ἀνάγουσα, τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη, ὁ θεόληπτος βίος σου. Εὐσεβείας γὰρ καρποὺς ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, θεραπεύεις δι᾽ αὐτῶν τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν, τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοι. Χαίροις τῆς ἑῴας ἀστὴρ χρυσαυγέστατος, καὶ τῶν μοναζόντων λαμπαδοῦχε καὶ ποιμήν. Χαίροις ἀοίδιμε, τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα. Χαίροις τῶν πλανωμένων ὁ μέγας ὁδηγός. Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀρτοκλασία

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην καὶ προσφερόντων τὰ δῶρα ταῦτα.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσει πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. μ΄ (τετράκις ἀνὰ ι΄ καὶ αὖθις ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου και ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ᾽ ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Δ.Π.*

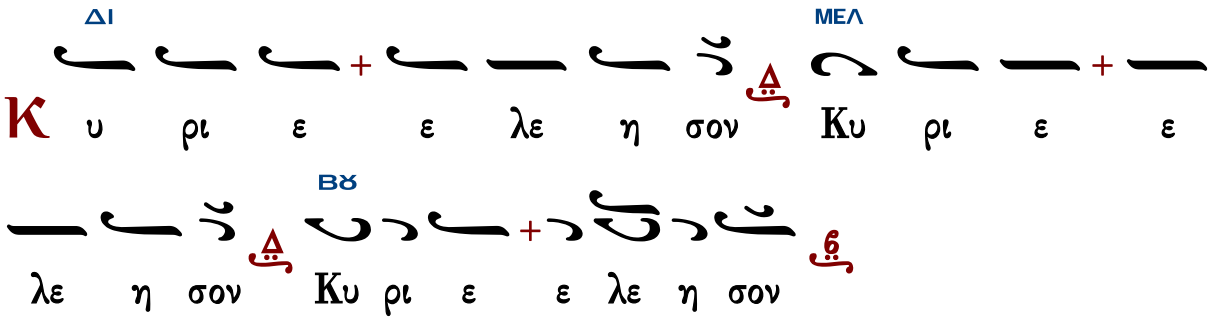

ἀγιορείτικα

Ἦχος λ ϟ Πα

ὑπὸ Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου*

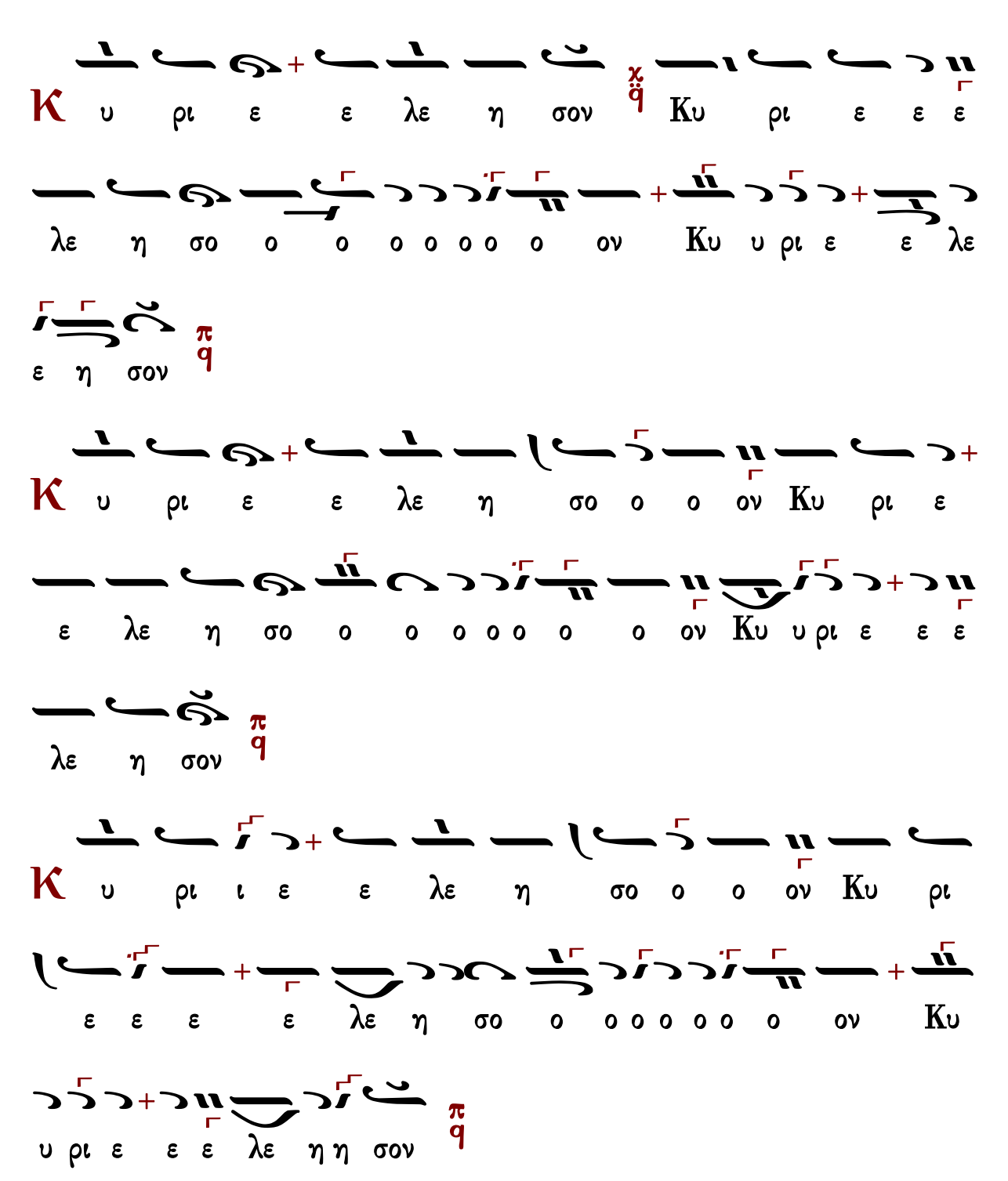
Κ υ ρι ε ε λε η σον χ q Κυ ρι ε ε ε
λε η σο ο ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ ρι ε ε λε
ε η σον π q
Κ υ ρι ε ε λε η σο ο ο ον Κυ ρι ε
ε λε η σο ο ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ ρι ε ε ε
λε η σον π q
Κ υ ρι ι ε ε λε η σο ο ο ον Κυ ρι
ε ε ε ε λε η σο ο ο ο ο ο ο ο ον Κυ
υ ρι ε ε ε λε η η σον π q

ἦχος πλ.α΄

Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πολίτικον	Γεωργίου Πρωγάκη	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη		Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (χώρᾳ ἢ νήσῳ) ταύτῃ καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἁγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος βαρὺς

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Γεωργίου Πρωγάκη	Ἱεροθέου ἱερομονάχου

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ Προσόμοια

Αὐτόμελον ἦχος πλ.α΄

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς, ἀγωνισμάτων τὸ εὐῶδες κειμήλιον· σταυρὸν γὰρ ἐπ᾽ ὤμων ἄρας, καὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, σεαυτὸν παμμάκαρ ἀναθέμενος, σαρκὸς κατεπάτησας, τὸ χαμαίζηλον φρόνημα, ταῖς ἀρεταῖς δέ, τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, καὶ πρὸς ἔνθεον, ἀνεπτέρωσας ἔρωτα. Ὅθεν τὴν παναγίαν σου, κυκλοῦντες πανεύφημε, λάρνακα Σάββα τῆς θείας, φιλανθρωπίας αἰτούμεθα, τυχεῖν σαῖς πρεσβείαις, καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Ἄνθραξ θεοφεγγὴς τῷ πυρί, προσομιλήσας θεοφόρε τοῦ Πνεύματος, ἐδείχθης ἐν κόσμῳ Σάββα, καταλαμπρύνων ψυχάς, τῶν πιστῶς θεόφρον προσιόντων σοι, πρὸς φῶς ὁδηγῶν αὐτούς, τὸ ἀνέσπερον ὅσιε, ἐρημικοὺς δέ, δροσιζόμενος ἄνωθεν, θείᾳ χάριτι κατεμάρανας ἄνθρακας. Ὅθεν καὶ τὸν τῆς νίκης σοι, προδήλως δεδώρηται στέφανον πάτερ τῆς θείας, δικαιοσύνης ὁ πρύτανις, Χριστός, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Κλῖμαξ οὐρανομήκης σαφῶς, ἡ πολιτεία σου θεόφρον γεγένηται, δι᾽ ἧσπερ πρὸς ὕψος ἤρθης, καὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, ὁμιλεῖν παμμάκαρ κατηξίωσαι, τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσι, μαρμαρυγαῖς δέ, ταῖς αὐτοῦ φωτιζόμενος, τὴν ἰσάγγελον, ἐκομίσω φαιδρότητα· ᾧ καὶ νῦν παριστάμενος, ἱκέτευε ὅσιε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν θείαν, καὶ πανσεβάσμιον μνήμην σου, σὺν σοὶ παραστῆναι, καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Σάββα πατὴρ ἡμῶν· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, ἀγγέλων συνόμιλε, δικαίων ὁμόσκηνε, καὶ ὁσίων, μεθ᾽ ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

ἀργοσύντομο	σύντομο	
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

ἦχος πλ.δ΄

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Σάββα πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ δι᾽ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη | Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἀπόλυσις

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων

ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν

σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ΄)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β΄)

ψαλμὸς γ΄

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ′ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμὲ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ᾽ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β′)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος πλ.δ΄

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου — Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἀπολυτίκιον

ἦχος πλ.δ΄

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Σάββα πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου — Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ δι᾽ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Ἐφεσίου — Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Πρίγγου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη — Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… — Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… — Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… — Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… — Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ — ἦχος α΄ — Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐπὶ τῆς γῆς ἐκτελέσας, δοχεῖον καθαρόν, σὺ τοῦ Πνεύματος ὤφθης, φωτίζων τοὺς ἐν πίστει σοι, προσιόντας μακάριε· ὅθεν αἴτησαι, τὸν σόν Δεσπότην φωτίσαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἀνυμνούντων σε Σάββα, θεόφρον πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον — ἦχος πλ.δ΄ — Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας σοφέ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε, ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, θεοφόρε μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντας συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ κτίστου μου. Δέσποινα παρθένε ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον		Ἐξομολογεῖσθε		Ἐκλογὴ	
Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ

Κάθισμα

Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπών, καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν ἀγγέλων συμμέτοχος· τὰ γὰρ παρόντα πάθη νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς Τριάδος ἐδείχθης θεράπων μακάριε. Ὅθεν καὶ νοσούντων, θεραπεύεις τὰ πάθη, καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι, θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος, τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τοῦ κόσμου καὶ ἄφεσις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (β΄)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

171 Πέτρου Λαμπαδαρίου
256 Πέτρου Λαμπαδαρίου
306 Χρυσοστόμου μοναχοῦ
279 Γαβριὴλ Κουντιάδου
179 Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προκείμενον

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.12.44*

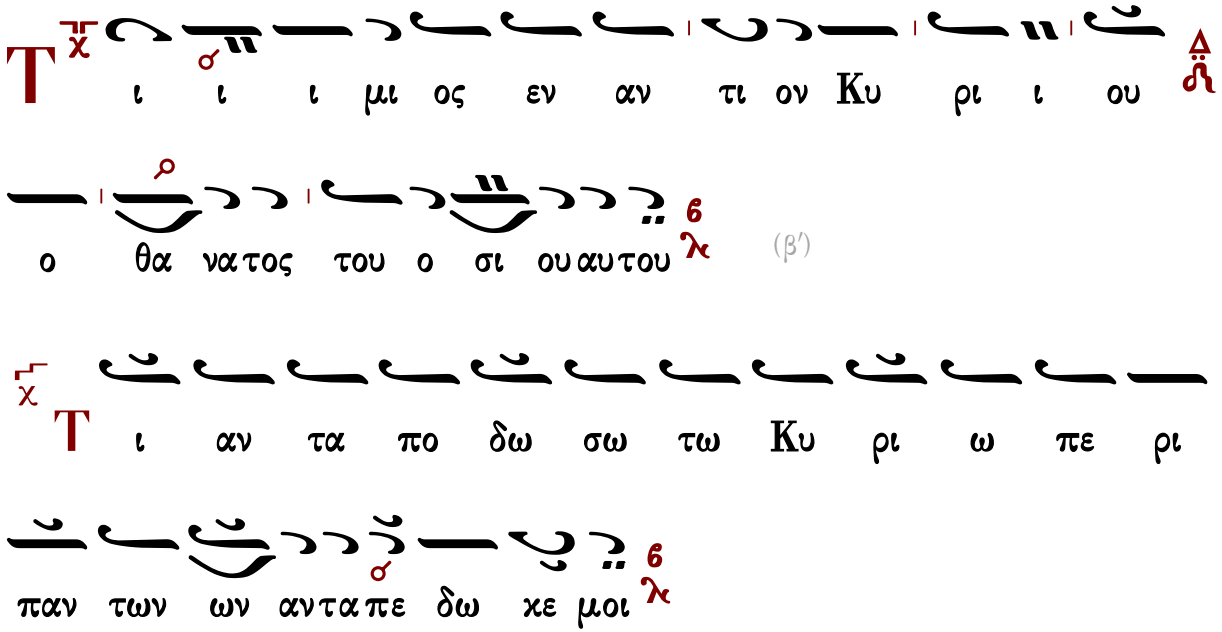

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

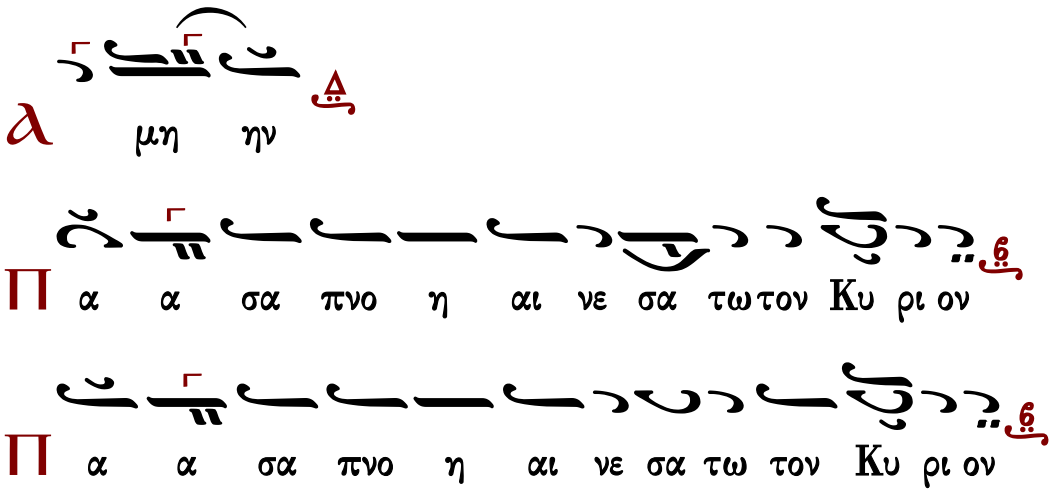

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

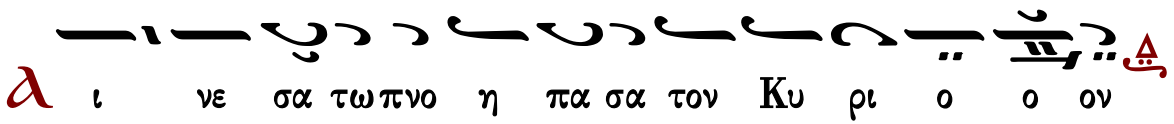

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...
Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 6:17-23
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ, ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, 18 καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. 19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δύναμις παρ᾽ αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας. 20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι γελάσετε. 22 Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ν΄ Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.150*

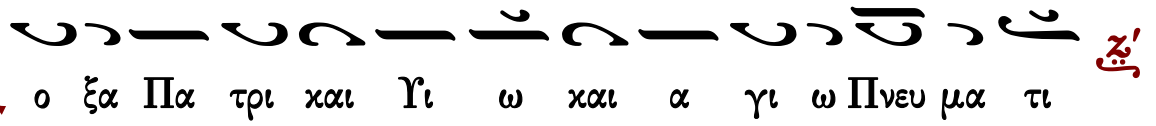

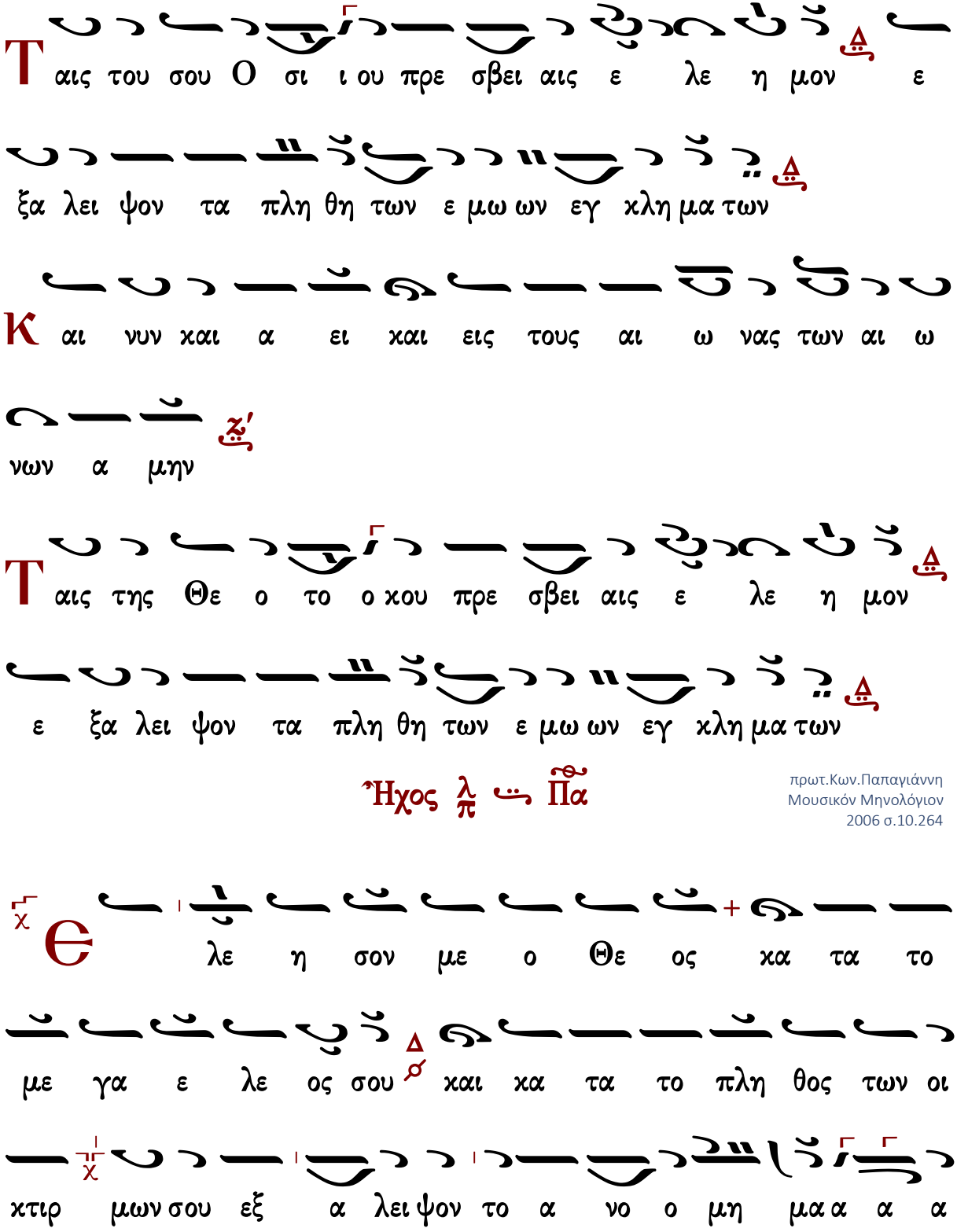
Ταις του σου Ο σι ι ου πρε σβει αις ε λε η μον ε
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ χλη μα των
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε λε η μον
ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ χλη μα των
Ἦχος λ/π Πα
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2006 σ.10.264
Θε λε η σον με ο Θε ος κα τα το
με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι
κτιρ μων σου εξ α λει ψον το α νο ο μη μα α α α

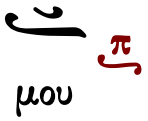

ἦχος πλ.β΄

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι᾽ ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Δόξα ἀποστίχων 4.12

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου	Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

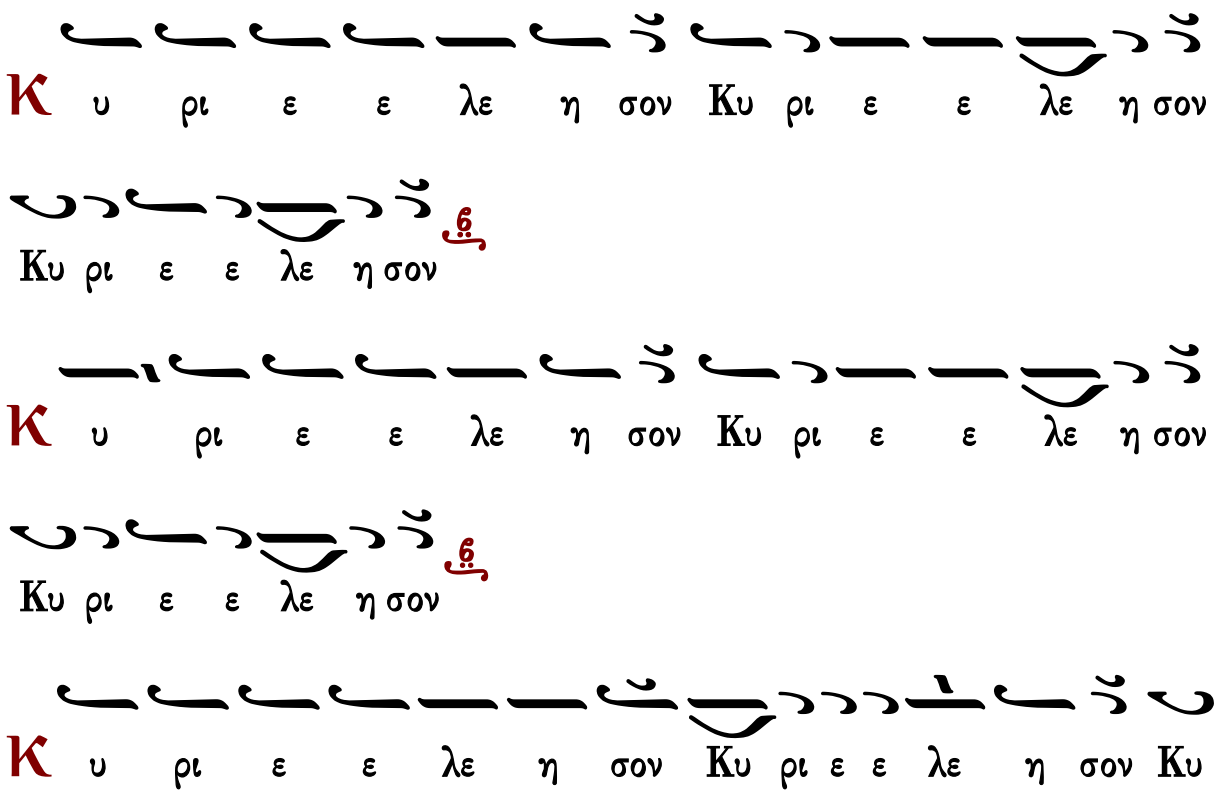

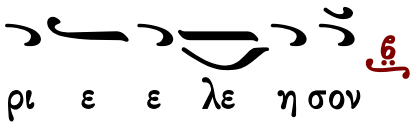

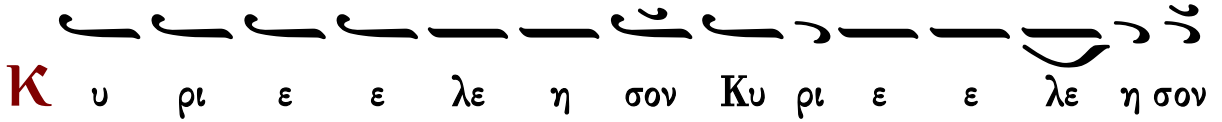

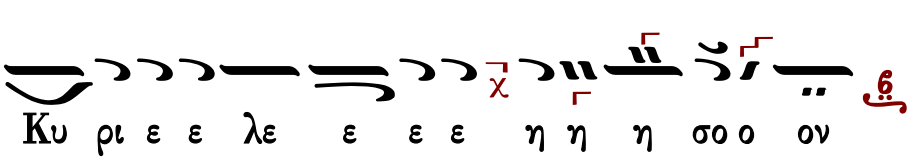

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α΄

ἦχος πλ.δ΄

«Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν». (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν, εἰρήνευσον, κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν ὁσίου Σάββα, ᾠδὴ α΄

Ἁρματηλάτην Φαραὼ

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Τῇ φωταυγείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, Σάββα καταύγασον, τοὺς εὐσεβεῖς πόθῳ, ὕμνοις εὐφημοῦντάς σε, τῶν ἀσκητῶν τὸ καύχημα, μοναζόντων τὸ κλέος, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα, τὸν τῆς παρθενίας Διδάσκαλον. (β΄)

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ὅλον τὸν πόθον πρὸς Θεὸν ἀνέτεινας, ἀπὸ νεότητος, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔχων, πᾶσάν σου τὴν ἔφεσιν, τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, δι᾽ ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, Σάββα θεοφόρε πανεύφημε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Νενικηκὼς τὸν τῷ καρπῷ κρυπτόμενον, ὄφιν ἐπάτησας, καὶ τοὺς αὐτοῦ βρόχους, κούφως ὑπερβέβηκας, θεοσεβείας πτέρυξιν, ἀνιπτάμενος πάτερ· ζωὴν δὲ χαίρων ἐτρύγησας, ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τοῦ τῆς γνώσεως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Περιλαμπόμενος φωτὶ τῆς χάριτος, τὸ πῦρ εἰσέδραμες, ὥσπερ οἱ τρεῖς παῖδες, μείνας ἀκατάφλεκτος, σὲ τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, καὶ μηνύσαντος πᾶσι, τὴν ἐσομένην σοι ὕστερον, πάτερ προκοπὴν καὶ λαμπρότητα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκατασχέτοις καθ᾽ ἡμῶν ὁ θάνατος, ὁρμαῖς ἐκέχρητο· ἀλλὰ τῷ σῷ τόκῳ προσεγγίσας ὤλετο, καὶ προσβαλὼν κατήργηται, Θεοτόκε Παρθένε· ζωὴν γὰρ ὄντως ἀΐδιον, σεσωματωμένην γεγέννηκας.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οὐρανίας ἀψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε». (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννῆτορ παρθένε, σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἱκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σὺ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε, καὶ ἀδαπάνητον.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν ὁσίου Σάββα, ᾠδὴ γ΄

Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, πανόλβιε καταστήσας, βραβευτὴς δικαιοσύνης ἐδείχθης· τῷ γὰρ κρείττονι σαφῶς, τὸ χεῖρον καθυπέταξας· ὅθεν ὡς φοίνιξ πάτερ, ἐν τοῖς ἐρήμοις ἐξήνθησας. (β΄)

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἀκολουθῆσαι διαγνούς, τοῖς ἴχνεσι τοῦ Δεσπότου, μετανάστης τῆς πατρίδος ἐγένου, καὶ τὴν ἔρημον οἰκῶν, τὸ τρόπαιον ἀνέστησας, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, θείᾳ δυνάμει ῥωννύμενος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν, παμμάκαρ ὠχυρωμένος, τὰς ποικίλας τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας, ἐθριάμβευσας σοφέ, καὶ πᾶσιν ἐφανέρωσας, καὶ τὴν ὀφρὺν ἐκείνου τὴν ἐπηρμένην κατέβαλες.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἱλαρωτάτῃ σε ψυχῇ, καὶ προσηνεῖ διαθέσει, ἀρεταῖς κατακοσμούμενον βλέπων, ὁ λαμπρότατος φωστήρ, Εὐθύμιος ἐδέξατο, φωτιστικῶς θεσπίζων, τὴν σὴν παμμάκαρ φαιδρότητα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σωτηριώδους δι᾽ ἡμᾶς, τοῦ Λόγου οἰκονομίας, φωτεινὴ σὺ Μητροπάρθενε πύλη, ἐγνωρίσθης ἀληθῶς· σὺ γὰρ ἡμῖν εἰσήγαγες, τὴν νοητὴν ἀκτῖνα, τῆς ὑπερθέου Θεότητος.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν…	Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

ἦχος πλ.δ΄

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπών, τὸν σταυρόν σου ἐπ᾽ ὤμων ἀναλαβών, ὅλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου, καὶ σαρκὸς δὲ ἔξω, καὶ κόσμου γενόμενος, τοῦ ἁγίου ἐγένου, συνόμιλος Πνεύματος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις ἐκένωσας, καὶ ἐρήμους ἐπόλισας, θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρός, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα, καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, ἢ ποῦ καταφεύξομαι, ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἄλλην ἐλπίδα, πλήν σου κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος! διὰ τοῦτο ἱκέτης, πρὸς σὲ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τό, ἥμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σὲ γὰρ πάσας Παρθένε, τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ δ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπολαύοντες, Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε, Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης, ἐκλυτρούμεθα.

Κανὼν ὁσίου Σάββα, ᾠδὴ δ΄

Σύ μου ἰσχὺς Κύριε — ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν τῆς ψυχῆς, ἀνακαθαίρων κατάστασιν, καὶ πλατύνων, θείοις θεωρήμασι, χωρητικήν, ταύτην ἀληθῶς, θείων χαρισμάτων, εἰργάσω θεομακάριστε, ἁφῇ δὲ τῶν χειρῶν σου, ἀσθενοῦντας ἰάσω, μιμητὴς τοῦ Δεσπότου γενόμενος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ κατὰ σοῦ, πάτερ δεινῶς θρασυνόμενος, κατεπόθη, ὡς Δαθὰν ὁ δείλαιος, ὡς Ἀβειρὼν ἐξαφανισθείς· σὲ γὰρ ἀοράτως, ἡ θεία χάρις ἐφύλαττε, πολλῶν προνοουμένη διὰ σοῦ σωζομένων, καὶ τοῖς σοῖς ἑπομένων διδάγμασι.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμῳ Θεοῦ, παιδαγωγήσας θεσπέσιε, τὰς αἰσθήσεις, πρὸς τὴν κατανόησιν, τῶν ἀσωμάτων καὶ νοητῶν, σοῦ ἐπιτηδείαν, κατέστησας τὴν διάνοιαν, προβαίνων ἀνενδότως, ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ἐκ δυνάμεως πάτερ εἰς δύναμιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Εὐεργετεῖν, τοὺς ὁμοφύλους προθέμενος, ἐν ἐρήμῳ, πόλεις ᾠκοδόμησας, θεοπρεπεῖς καὶ ψυχωφελεῖς καὶ ἐν γῇ διψώσῃ, πηγὰς ὑδάτων ἐξήγαγες, καὶ ὄμβρους οὐρανόθεν, παραδόξως θεόφρον, ἐν ἀνύδροις χωρίοις κατήγαγες.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νεοθαλής, ἀθανασίας παράδεισος, καὶ ὡραῖος, ὄντως ἀναδέδειξαι, ξύλον ζωῆς, ἐν σοὶ φυτευθέν, θεαρχικωτάτως, κυοφοροῦσα καὶ τίκτουσα, τὸ πᾶσιν ἀποστάζον, ζωηφόρους ἐλπίδας, τοῖς πιστῶς Θεοτόκον φρονοῦσί σε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ε΄

ἦχος πλ.δ΄

«Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν, φιλάνθρωπε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔμπλησον, ἁγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε ἁγνή, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴασαι ἁγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγιείαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Κανὼν ὁσίου Σάββα, ᾠδὴ ε΄

Ἵνα τί με ἀπώσω

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀκλινεῖ διανοίᾳ, πρὸς τὸν σὸν ποθούμενον ἀνατεινόμενος, παρ᾽ αὐτοῦ τὴν χάριν, τῶν μεγίστων θαυμάτων τὴν ἄφθονον, ἐκομίσω πάτερ, καὶ τοὺς πιστῶς προσερχομένους, συμπαθῶς ἐθεράπευσας ὅσιε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σαρκικῶν βαρημάτων, ὄγκον ἀποθέμενος, σκεῦος θεότευκτον, ἐκλογῆς ἐγένου, τοῦ ἁγίου θεσπέσιε Πνεύματος, ἀποχῇ βρωμάτων, καὶ προσευχῇ καὶ καρτερίᾳ, καὶ ταπεινοφροσύνῃ κοσμούμενος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κήρυξ θείων δογμάτων, μεγαλοφωνότατος κεχειροτόνησαι, τῶν Συνόδων πάτερ, τῶν ἁγίων συνήγορος γέγονας, βασιλεῖς σοφίζων, οἷς ἐμφανῶς χάριτι θείᾳ, τειχιζόμενος ὤφθης μακάριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ θεόθεν δοθεῖσα, χάρις σοι Θεόπνευστε διαβεβόηται, διεδόθη πᾶσιν, εἰς τὰ τῆς οἰκουμένης ἀκρότατα, ἐναργεῖς ποιοῦσα, θεοπρεπῶς τὰς ἀποδείξεις, τῶν θαυμάτων τὴν θείαν ἐνεργειαν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τῶν πιστῶν ἡ προστάτις, τεῖχος ἀκατάλυτον, τῶν εὐφημούντων σε, ἡ παντὶ τῷ γένει, τῶν ἀνθρώπων φανεῖσα σωτήριος, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, σωματικῶς ἐπιφανέντα, τήν ψυχήν μου διάσωσον πάναγνε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ς΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδη προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν, Παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὦ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Κανὼν ὁσίου Σάββα, ᾠδὴ ς΄

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἀγάπην πρὸς τὸν Θεόν, καὶ τὸν πλησίον κτησάμενος, τοῦ Νόμου καὶ προφητῶν, πληροῖς τὸ κεφάλαιον· τὴν γὰρ ὑπερέχουσαν, πασῶν ἀσυγκρίτως, ἀρετὴν πάτερ κατώρθωσας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσάγγελον ἐπὶ γῆς, σὺ πολιτείαν διήνυσας, ἰσάγγελον δὲ τιμήν, Χριστὸς σοι δεδώρηται, ἁγίων τὰ τάγματα, συνοδοιποροῦντα, τῇ ψυχῇ σου παρασχόμενος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σοφίας γόνος ὀφθείς, ἀρχὴν σοφίας ἐπόθησας, τὸν φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ, ᾧ καὶ στοιχειούμενος, πρὸς τὴν τελειότητα, τὴν ἐνδεχομένην, τοῖς ἀνθρώποις πάτερ ἔφθασας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σωτῆρα καὶ Λυτρωτήν, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον, τεκοῦσα διὰ σαρκός, ἡμῖν ὁμιλήσαντα, διάσωσον πάναγνε, τοὺς προσκαλουμένους, ἐκ κινδύνων σε τὴν Δέσποιναν.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...	Ἀμήν.

Κοντάκιον

Τῇ ὑπερμάχῳ ἦχος πλ.δ΄

Ὡς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ θυσία ἄμωμος, προσενεχθεὶς δι᾽ ἀρετῆς, Σάββα μακάριε, τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ, ἐχρημάτισας ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, πολιστὴς τε τῆς ἐρήμου ἀξιέπαινος, διὸ κράζω σοι· Χαίροις πάτερ ἀοίδιμε.

Οἶκος

Σοφίας ὑπάρχων βλάστημα, Σάββα ὅσιε, παιδιόθεν ἐπόθησας σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον· ἣ συνοικήσασά σοι, ἀπὸ γῆς σε ἐχώρισε, καὶ πρὸς ὕψος ἀνήγαγεν, ἐξ ἀΰλων ἀνθέων πλέξασα στέφανον, καὶ τῇ σῇ ἐπιθεῖσα ἡγιασμένῃ κάρᾳ θεόφρον· ᾧπερ κεκοσμημένος, ἐξιλέωσαι τὸ θεῖον, τοῦ δοθῆναί μοι σοφίαν λόγου ἐπαξίως, ὅπως ἀνυμνήσω τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν, ἣν ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· διὸ καὶ ἡμεῖς κράζομέν σοι· Χαίροις πάτερ ἀοίδιμε.

Συναξάριον

Τῇ ε΄ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου.

Ψυχὴν ὄπισθεν τοῦ Θεοῦ κολλῶν πάλαι,
Ἔμπροσθεν αὐτοῦ νῦν παρίσταται Σάββας.
Θεσπεσίοιο πόλου πέμπτῃ Σάββας ἐντὸς ἐσήχθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀναστασίου.

Ἀναστάσιον τιμῶ ὡς σεβόμενον,
Τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Διογένης, λιθοβοληθείς, τελειοῦται.

Χαίρων ὑπ᾽ ἀνδρῶν ἐνδιδύσκεται πλάνων,
Χιτῶνα μάρτυς λάϊνον Διογένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς, Ἀβέρκιος ξίφει τελειοῦται.

Ἔπαθλον Ἀβέρκιε σοὶ τομῆς μέγα.
Οὐ γὰρ κότινος, οὐρανὸς δὲ τὸ στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Νόννος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Φυγόντα Νόννον ἀντικειμένου πέδην,
Πεδοῦσι νεκρὸν κείμενον ταῖς κειρίαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Γράτος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἠλπίζετο ζῶν ἄγγελος πεφυκέναι,
Ἀλλ᾽ ἐκθανὼν ἄνθρωπος ἠλέγχθη Γράτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου τοῦ ἐν τῷ κελλίῳ τοῦ Ἰάγαρι, κειμένῳ κατὰ τὰς Καρεὰς τοῦ Ἄθω, ἀσκήσαντος ἐν ἔτει 1470.

Ὁ Νεκτάριος πικρίαν πιὼν βίου,
Νέκταρ πίνει νῦν ἀμβροσίας τῆς ἄνω.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ζ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες, ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Κανὼν ὁσίου Σάββα, ᾠδὴ ζ΄

Θεοῦ συγκατάβασιν

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπέθου τὰ πρόσκαιρα, τῶν αἰωνίων διαμειβόμενος· σὺν ἀγγέλοις χορεύεις, ὡς τῶν ἀγγέλων πολιτευσάμενος, τὴν πολιτείαν, μεθ᾽ ὧν καὶ συνέψαλλες· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βοᾷ χαριστήρια, ἡ σὴ μεγίστη Λαύρα καὶ πάντιμος, οἰκιστὴν σε καὶ κτίστην, καὶ πολιοῦχον προβαλλομένη σοφέ, καὶ καυχωμένη κραυγάζει πρὸς κύριον· εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπαύστως ἱκέτευε, Σάββα θεόφρον ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου, ἐκτενῶς τε δυσώπει, τοὺς σοὺς καμάτους διαιωνίζειν ἀεί, καρποφοροῦντας, τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νυμφῶνα πανάχραντον, τῆς ὑπὲρ λόγον Λόγου σαρκώσεως, καὶ παστάδα καὶ θρόνον, ὀρθὰ φρονοῦντες σὲ ὀνομάζομεν, καὶ γεγηθότες, τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν· εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε κόρη εἰς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἀφραστόν σου τόκον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν ὁσίου Σάββα, ᾠδὴ η΄

Ἑπταπλασίως κάμινον

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν εὐφροσύνῃ ὅσιε, τῶν ἁγίων τὰ τάγματα, τῆς καθαρωτάτης, σοῦ ψυχῆς προτρέχουσιν, εἰς τόπον ἀνέσεως, εἰς φωτεινὰ σκηνώματα, ἔνθα τῶν ἁγίων, οἱ χοροὶ ποδηγοῦντες· μεθ᾽ ὧν νῦν ἀναμέλπεις· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ξένα τὰ σὰ θαυμάσια· τοὺς γὰρ θῆρας ἡμέρωσας, προκατηρεμίσας, τῶν παθῶν τὰ κύματα, προλέγεις τὰ μέλλοντα, προφητικῷ χαρίσματι, στίφη τῶν δαιμόνων, φυγαδεύων ἐλαύνεις, εὐτόνοις ἀγρυπνίαις, προσευχαῖς καὶ νηστείαις, σταυροῦ τε τῇ ἀμάχῳ, δυνάμει θεοφόρε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Μωϋσῇ τὸ πρότερον, ἀπὸ στύλου φθεγγόμενος, στῦλον ἀπὸ γῆς, εἰς οὐρανοὺς ὁλόφωτον, ἐκτείνας σοι ἔδειξεν, ἔνθα καὶ νῦν κατάκειται, τὸ καρτερικόν σου, καὶ πολύαθλον σῶμα· ᾧ πίστει παρεστῶτες, εὐσεβῶς μελῳδοῦμεν· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χαρμονικῶς ἡ μνήμη σου, ἐκτελεῖται πανεύφημε· τὴν χαροποιὸν γὰρ ἀρετὴν ἐνδέδυσαι, τὸ ὄντως ἱμάτιον, τοῦ σωτηρίου καὶ καθαρόν, καὶ φωτοειδῆ τῆς εὐφροσύνης χιτῶνα· ᾧ νῦν ὡραϊσμένως, μελῳδεῖς ἀνενδότως· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀπειρογάμως τέτοκας, καὶ Παρθένος διέμεινας, καὶ τῷ ξένῳ τόκῳ σου, συνῆψας ἅπαντα, τὸν χρόνιον πόλεμον, καὶ τὴν μακρὰν διάστασιν λύσασα, Χριστὸν τὸν τῆς εἰρήνης δοτῆρα, βαστάζουσα ἐν κόλποις· ὃν πιστῶς εὐλογοῦντες, σὲ πόθῳ ἀνυμνοῦμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε Χριστὸν κυήσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Κανὼν ὁσίου Σάββα, ᾠδὴ θ'

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός

ἦχος πλ.δ'

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυρίζει σου ἡ θήκη πνευματικήν, εὐωδίαν πλουσίως εὐφραίνουσα, τοὺς σοὺς υἱούς, σὲ περιεστώτας εἰλικρινῶς, ἐνθυμουμένους ὅσιε, τὴν ἀγγελικήν σου διαγωγήν, καὶ τὴν σοὶ δεδομένην, λαμπρότητα καὶ δόξαν, καὶ τὴν ἀΐδιον τερπνότητα.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ γῆ, ἡ διψῶσα εἰς ἕλη ἐγένετο, ταῖς προσευχαῖς, μετασκευασθεῖσα πάτερ ταῖς σαῖς· ἀσκητικαὶ γὰρ φάλαγγες, ταύτην κατοικοῦσι ποταμηδόν, ἡ χώρα Ἰορδάνου, ἐξήνθησεν ὡς κρίνον, ἀρδευομένη τοῖς σοῖς δάκρυσι.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρότης τῶν ἁγίων ἐν οὐρανοῖς, ὡς δικαίῳ σοι πάτερ ἀνέτειλε· τὸν γὰρ Χριστόν, τὴν δικαιοσύνην τὴν ἀληθῆ, περιφανῶς ἠγάπησας, οὗ τὴν πολιτείαν ἰχνηλατῶν, τὴν τούτου ζωηφόρον, παμμάκαρ ἐμιμήσω, ὡς δυνατὸν σοι ἁγιότητα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πλουσίως θεοφόρε λάμπων φωτί, καὶ χορείας ἀγγέλων θεώμενος, φωτοειδεῖς, περιπολευούσας τὸ τρισσὸν φῶς, καὶ δεχομένας χάριτι, τὰς τῆς θεοπτίας ἐπιβολάς, μὴ παύσῃ ἱκετεύων, ἀφέσεως πταισμάτων, ἀξιωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡράθης ὦ παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός, ὅν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι

ἦχος α΄

α Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

γ Τῶ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

δ Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας· ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς κατασκίου δασέος ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

ς Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν ἐνάλιος θήρ οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

ζ Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐκπτοήθησαν, ἀλλ᾽ ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον· ὁ τῶν πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

η Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀργαὶ		Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος α΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ' ᾠδῆς

ἦχος α'

[Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.]

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον· θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἀργὴ		Σύντομος
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...	Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ — ἦχος γ'

Τὴν ἔρημον ἐπόλισας, τρόποις ἐν φιλοσόφοις, πατέρων τὸ ἀγλάϊσμα, Σάββα πάτερ θεόφρον, καὶ ταύτην ἀπετέλεσας, νοητὸν παράδεισον, κομῶσαν ἄνθεσι θείοις, μονοτρόπων τῷ πλήθει, τῶν ἀξίως τελούντων, τὴν σὴν σεβάσμιον μνήμην.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε

ἦχος γ΄

Ἡ ἔρημος εὐφραινέσθω, καὶ ἐξανθείτω ὡς κρίνον, ὅτι ἐπλήθυνας ταύτης, τὰ τέκνα Σάββα θεόφρον, ἡ χώρα τοῦ Ἰορδάνου, ἀγαλλιάσθω νῦν χαρμοσύνως, ἐπὶ τῇ θείᾳ σου μνήμῃ.

Θεοτοκίον

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα ! πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ ἡ Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97#

Κ ε λευ σον δε σπο τα + α α γι ε ζ΄ λ η η χος πρω τος ν΄ ηι

Αἶνοι

ἦχος α΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην ☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν΄ 150

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρὰ Προσόμοια

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

ἦχος α΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὁ ὑπερόπτης τῶν κάτω, καὶ παρεπίδημος, ὁ ἐραστὴς τῶν ἄνω, καὶ ἐρημοπολίτης, Σάββας ὁ θεόφρων, πάντας ἡμᾶς, ἑορτάσαι προτρέπεται, τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας αὐτοῦ πιστῶς, τὴν ἡμέραν τὴν σεβάσμιον.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἔξω σαρκὸς καὶ τοῦ κόσμου, ταῖς ἀρεταῖς γεγονώς, καὶ δι᾽ αὐτῶν δοξάσας, ἐπὶ γῆς διὰ βίου, τὸν Κύριον τῆς δόξης, Πάτερ σοφέ, κατ᾽ ἀξίαν δεδόξασαι, καὶ ἰαμάτων ἐδείχθης θεία πηγή, παρ᾽ αὐτοῦ Σάββα θεόληπτε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Μέτριος ἄκακος πρᾶος, ἁπλοῦς, ἡσύχιος, ὡς χρηματίσας πάτερ, ὑπὲρ ἄνθρωπον ὄντως, καὶ ἄϋλος ἐν ὕλῃ, οἶκος Θεοῦ, καθωράθης πανάξιος, τὰς ἐξ αὐτοῦ προϊούσας σοι δωρεάς, συμπαθῶς διαπορθμεύων ἡμῖν.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι᾽ ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Δόξα αποστίχων 4.12

Πέτρου Ἐφεσίου — Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου — Ἀθανασίου Καραμάνη — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τοῦ ὁσίου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοσιθέου Κατουνακιώτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη | Κωνσταντίνου Λάμπρου

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι		Ἀργαὶ
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος πλ.β΄	Γεωργίου Βιολάκη
Μανουήλ Πρωτοψάλτου		Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		
Γαβριήλ Κουντιάδου		

Ἀπολυτίκιον

ἦχος πλ.δ΄

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Σάββα πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν.

Ἦχος λ π ἡ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

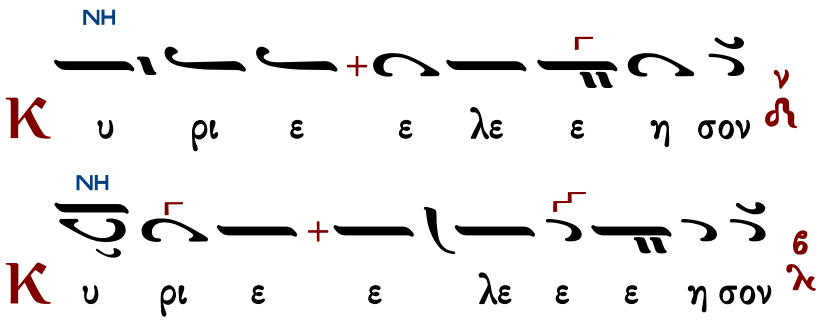

NH
ΔΙ
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
K υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε η σον
NH
ΠΑ
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον

ἕτερα

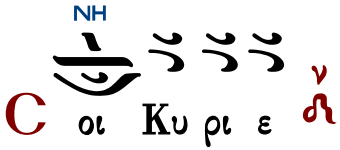

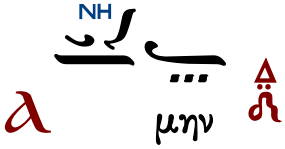

Τυπικὰ

Ἀγιορείτικης Παραδόσεως ὑπό Λυκούργου Ἀγγελοπούλου	Πατριαρχικῆς Παραδόσεως ὑπό Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.369#

∴ Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. 45:2

∴ Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. 43:23

∴ Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς. 33:18

∴ Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. 31:11

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.26#

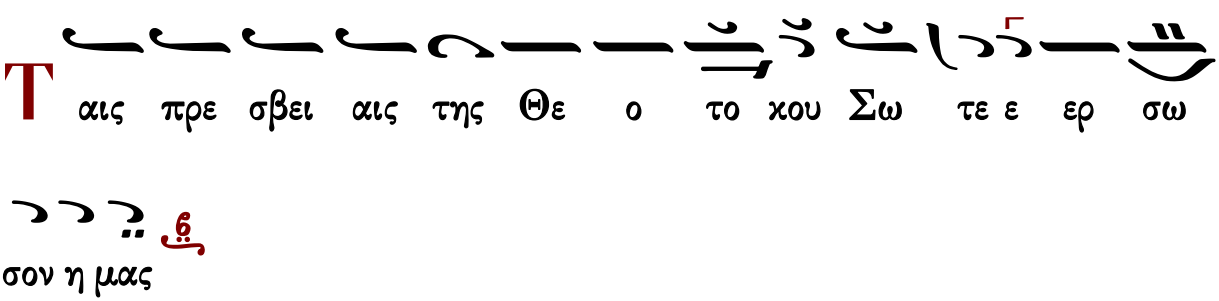

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

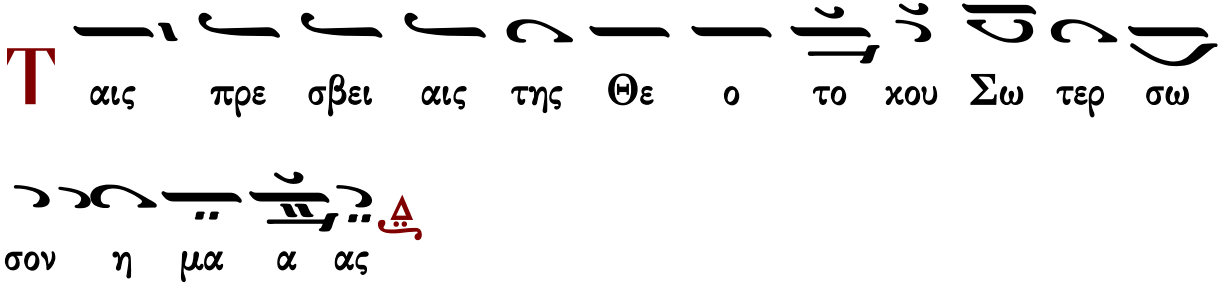

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

ἀντίφωνον β′ Ἦχος Δι πρωτ.Κων.Παπαγιάννη Αντιφωνάριον 2009 σ.370#

∴ Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. 65:16

∴ Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. 39:2

∴ Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου. 39:3

∴ Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. 15:3

Πέτρου Λαμπαδαρίου Ἦχος Δι Πανδέκτη 1851 σ.26#

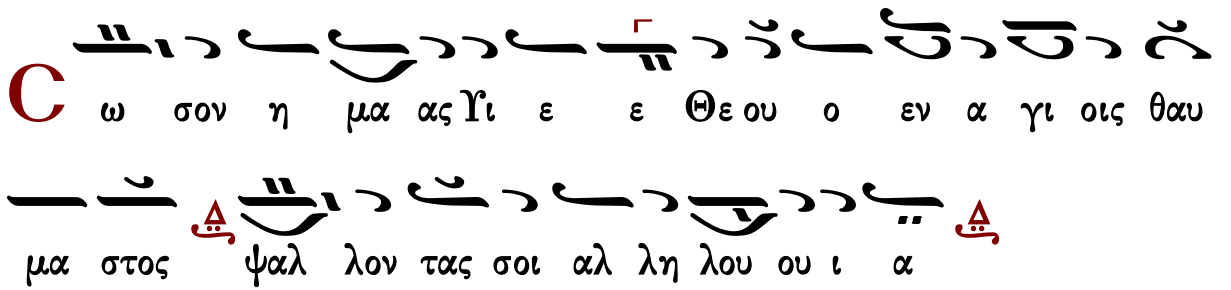

Πανδέκτη, 1851 σ.11#↴

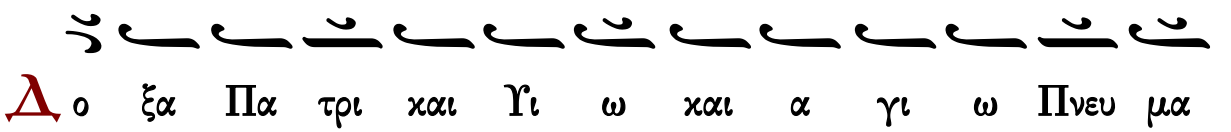

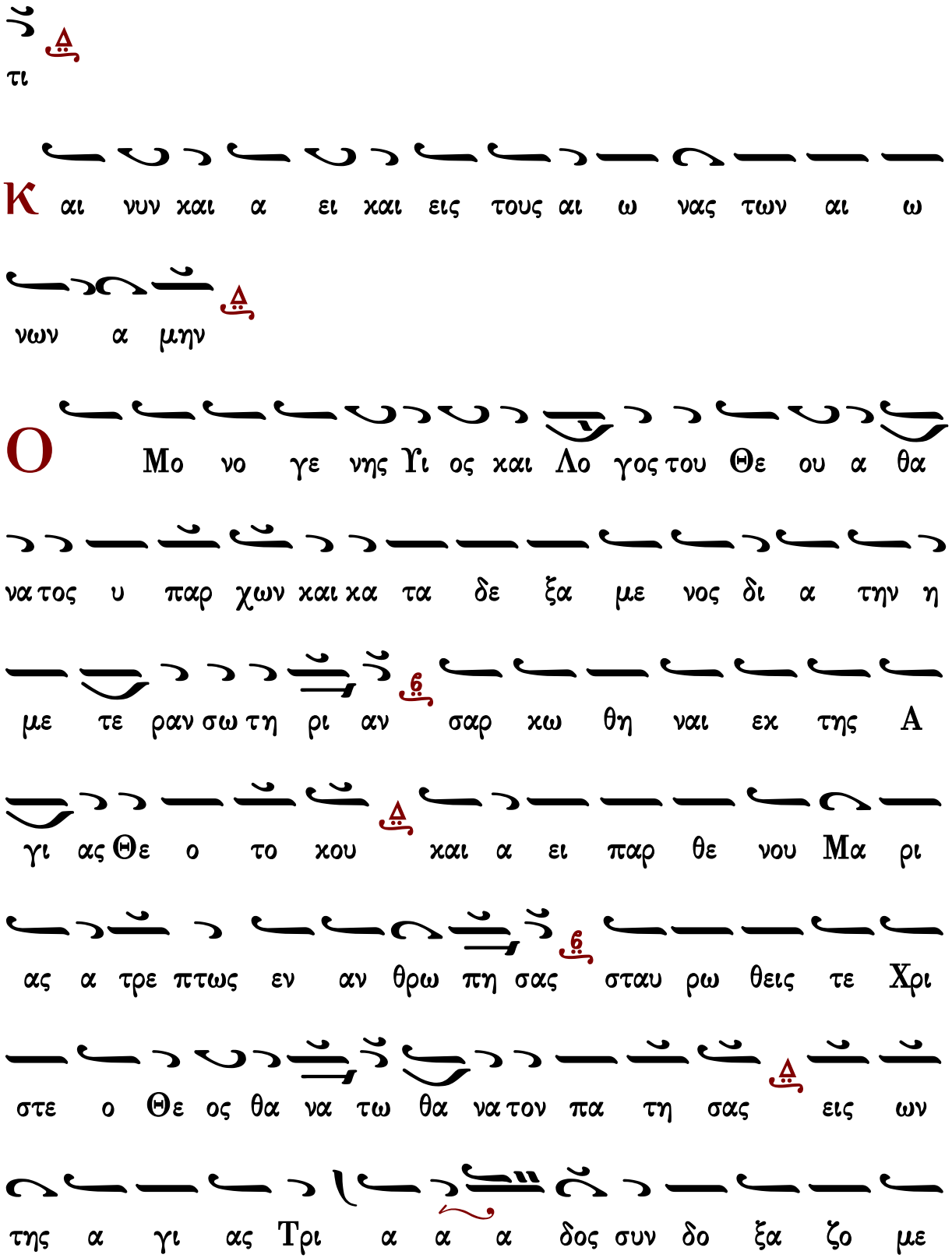
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα
να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α
γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι
ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι
στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη σας εις ων
της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο με

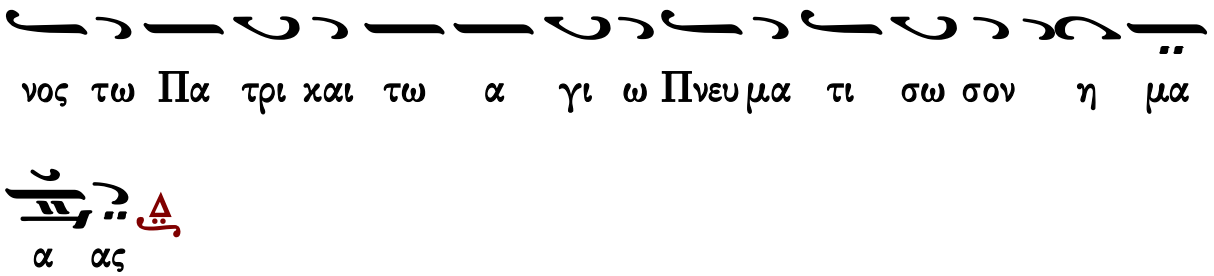

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος…	Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ΄ — ἦχος πλ.δ΄ — πρωτ.Κων.Παπαγιάννη Αντιφωνάριον 2009 σ.370#

∴ Ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. 65:10

∴ Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν. 65:11

∴ Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. 65:12

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Σάββα πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου — Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου — Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἰσοδικὸν

Ἦχος Δι — Πανδέκτη 1851 σ.27#

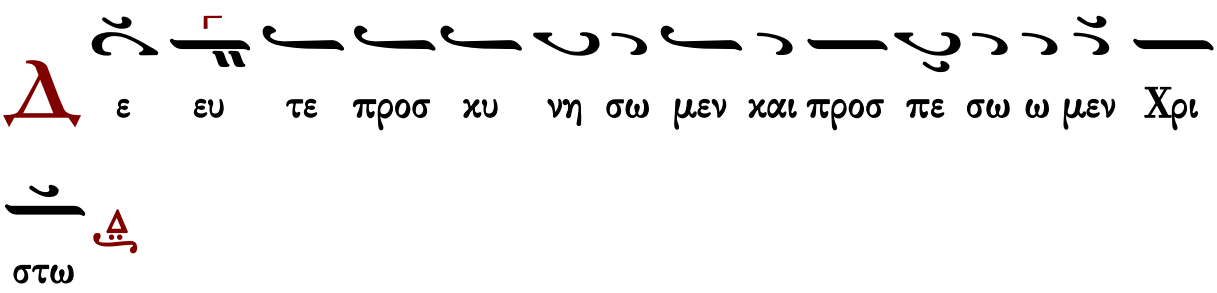

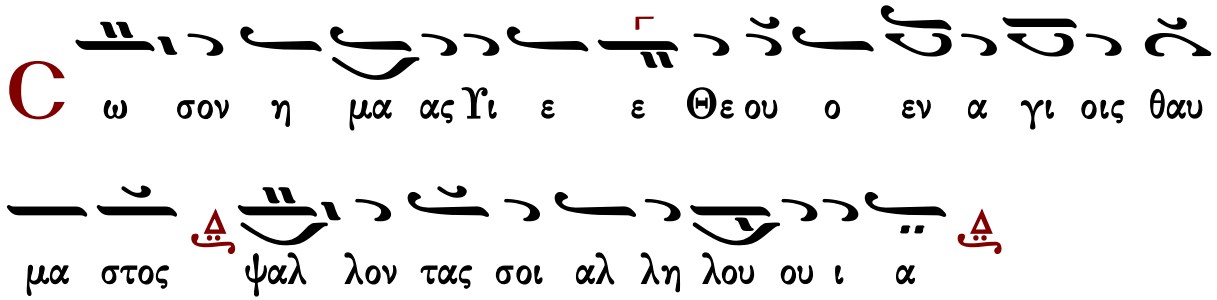

Ἀπολυτίκιον

ἦχος πλ.δ΄

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Σάββα πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων

ἦχος γ΄

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

Γεωργίου Πρωγάκη Ι	β′	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Γεωργίου Πρωγάκη ΙΙ		Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.		

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς ρμθ′.

Πρόσχωμεν

∴ Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. 149:5

∴ Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. 149:1

Σοφία

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 5:22-6:2

Πρόσχωμεν

Ἀδελφοί, [22] ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης,
ἀγαθωσύνη, πίστις, [23] πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. [24] Οἱ δὲ τοῦ
Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. [25] Εἰ ζῶμεν
Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. [26] Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι,
ἀλλήλοις φθονοῦντες.

[1] Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ
καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. [2]
Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος λ πλ. δ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.85#

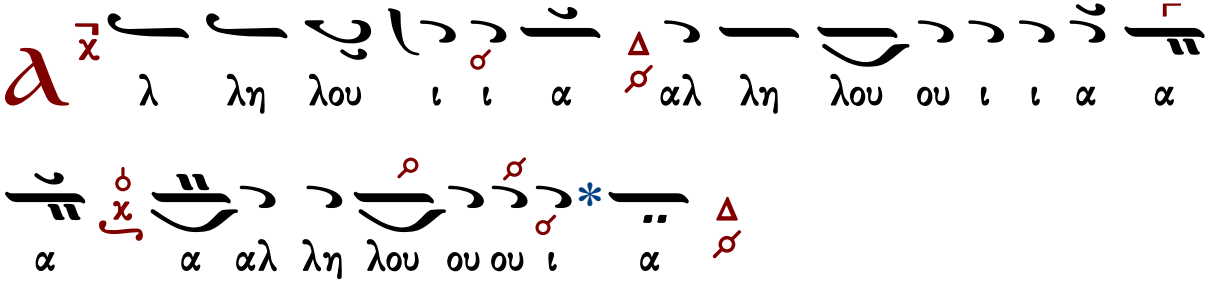

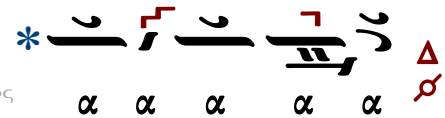

τὸ τέλος

∴ Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. 111:1

∴ Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. 111:2

∴ Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. 111:4

∴ Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ. 114:9

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 11:27-30
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. [28]Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. [29]Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ᾽ ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ᾽ ἐμοῦ, ὅτι πρᾷός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. [30]Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⲁ̀ ⲇⲓ

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

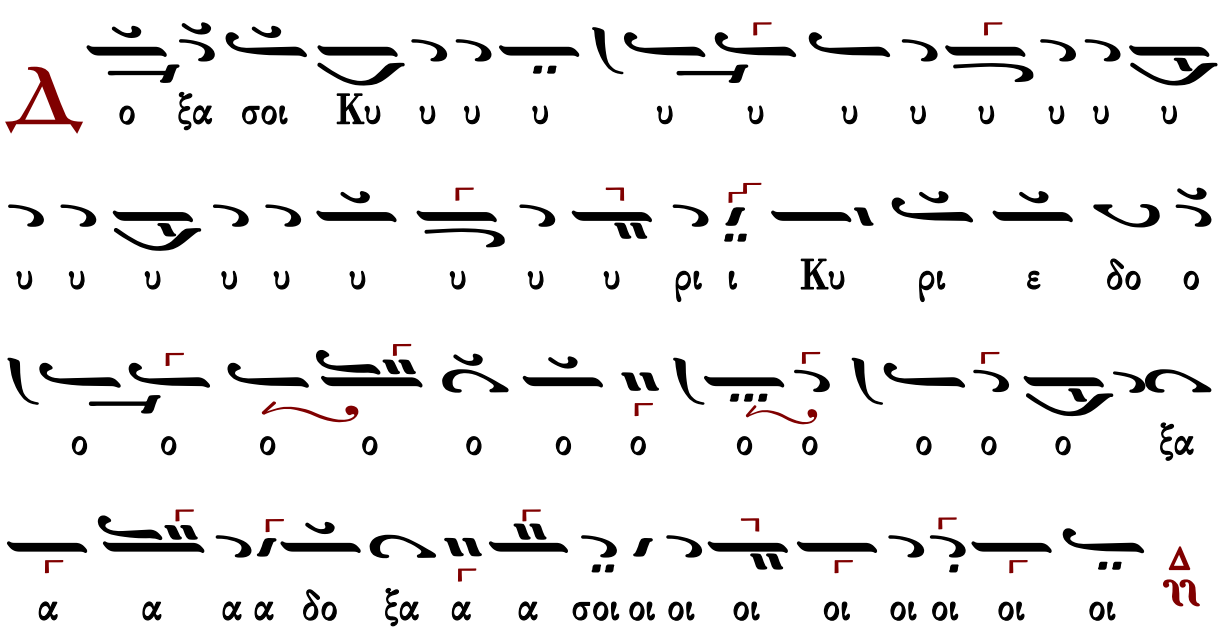

Ἑκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος πλ.δ΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

349	Πέτρου Λαμπαδαρίου	391	Βασιλείου Νικολαΐδη I
494	Πέτρου Ἐφεσίου	557	Βασιλείου Νικολαΐδη II
431	Θεοδώρου Φωκαέως	288	Θρασυβούλου Στανίτσα
459	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	398	Γεωργίου Καρακάση
315	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	244	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
351	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	348	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
328	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα	281	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
579	Γαβριὴλ Κουντιάδου	242	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
		362	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Λειτουργικά

Γεράσιμου Κανελλίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Θρασυβούλου Στανίτσα
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	τὰ κατὰ παράδοσιν	Ἀντωνίου Σύρκα
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Γεωργίου Καρακάση	Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν·

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος πλ.δ΄

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

334	Πέτρου Λαμπαδαρίου	254	Γεωργίου Καρακάση
522	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	176	Γεωργίου Τσατσαρώνη
259	Δημητρίου Κουτσαρδάκη	234	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
481	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	315	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β′		ἦχος πλ.α′
Ι. Μ. Βατοπαιδίου	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείᾳ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος β′

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β′)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου	Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

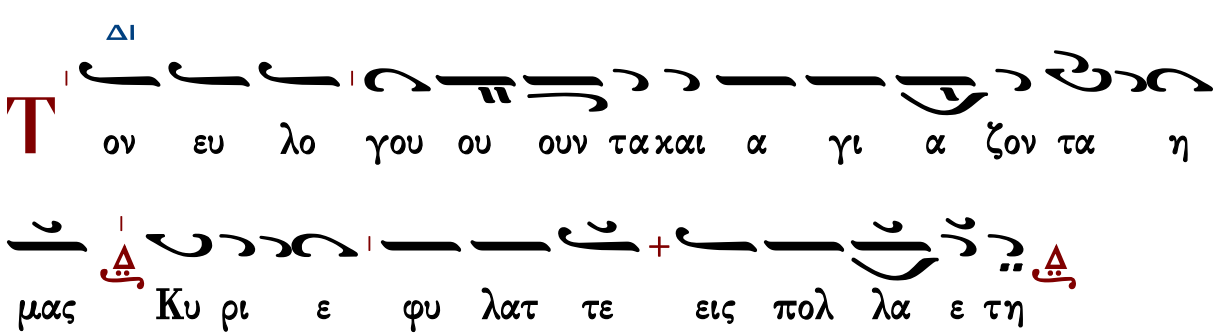

εἰς ἀρχιερατικὴν Θείαν Λειτουργίαν

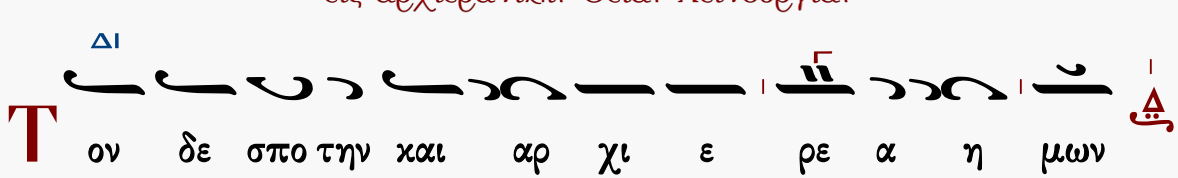

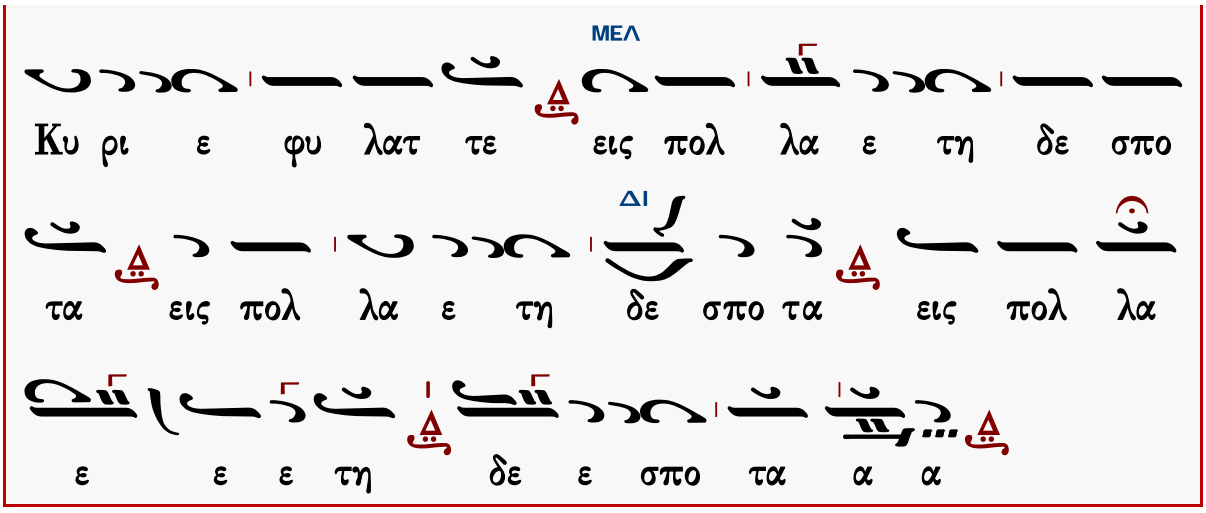

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ̇ ν̇η Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.2#

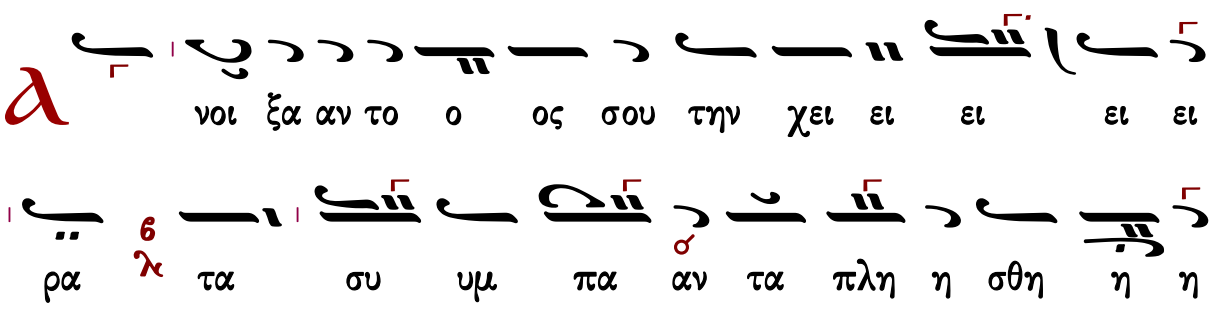

σο ο ο ον ται χρη η στο ο ο τη η η η τος
α πο στρε ε ε ψαν τος δε σου το ο ο προ σω ω
πο ον τα ρα χθη η η σο ο ο ο ον ται δο
ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ος αλ λη λου ου ου
ι ι ι ι α
ν τα νε λει εις το Πνε ε ευ μα α α αυ
τω ω ων και εκ λει ει ει ψου ου ου ου σι
και εις τον χου ου ουν α α αυ τω ων ε πι
στρε ε ε ψου ου ου ου σιν δο ξα α σοι οι ο Θε
ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Θ

ξα πο στε λεις το ο Πνε ε ευ μα α α α

σου χαι χτι σθη η σο ον ται αι ν χαι α να χαι

νι ι ι ει ει εις ν το προ ο σω ω πον τη η ης γη

ης Δ Δο ξα σοι Πα α α τερ Δ δο ο ξα α σοι οι Υι ι

ε ε ε ε ε ν δο ξα α σοι το Πνε ε ευ μα α

το ο ο Α α γι ι ι ον Δ δο ξα α σοι οι

ο Θε ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α ν

Η

η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου

ου Δ εις τους αι ω ω να α ας ν ευ φραν θη η σε

ται αι αι Κυ ρι ι ο ος λ ε πι τοις ε ε ερ

γοι οις α α αυ του δο ξα σοι οι οι A γι ι ε δο

ο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δο

ξα α σοι οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α νι

ι ι ε ε ε δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο

ο ος α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Ο ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ε πι ι ι τη η

η ην γην και ποι ων α α αυ την τρε ε ε ε

ε ε ε μειν ο α πτο με ε νος των ο ρε

ε ω ω ων και κα πνι ι ι ι ι ζο και κα

πνι ι ζο ο ον ται δο ο ξα σοι οι οι A γι ι

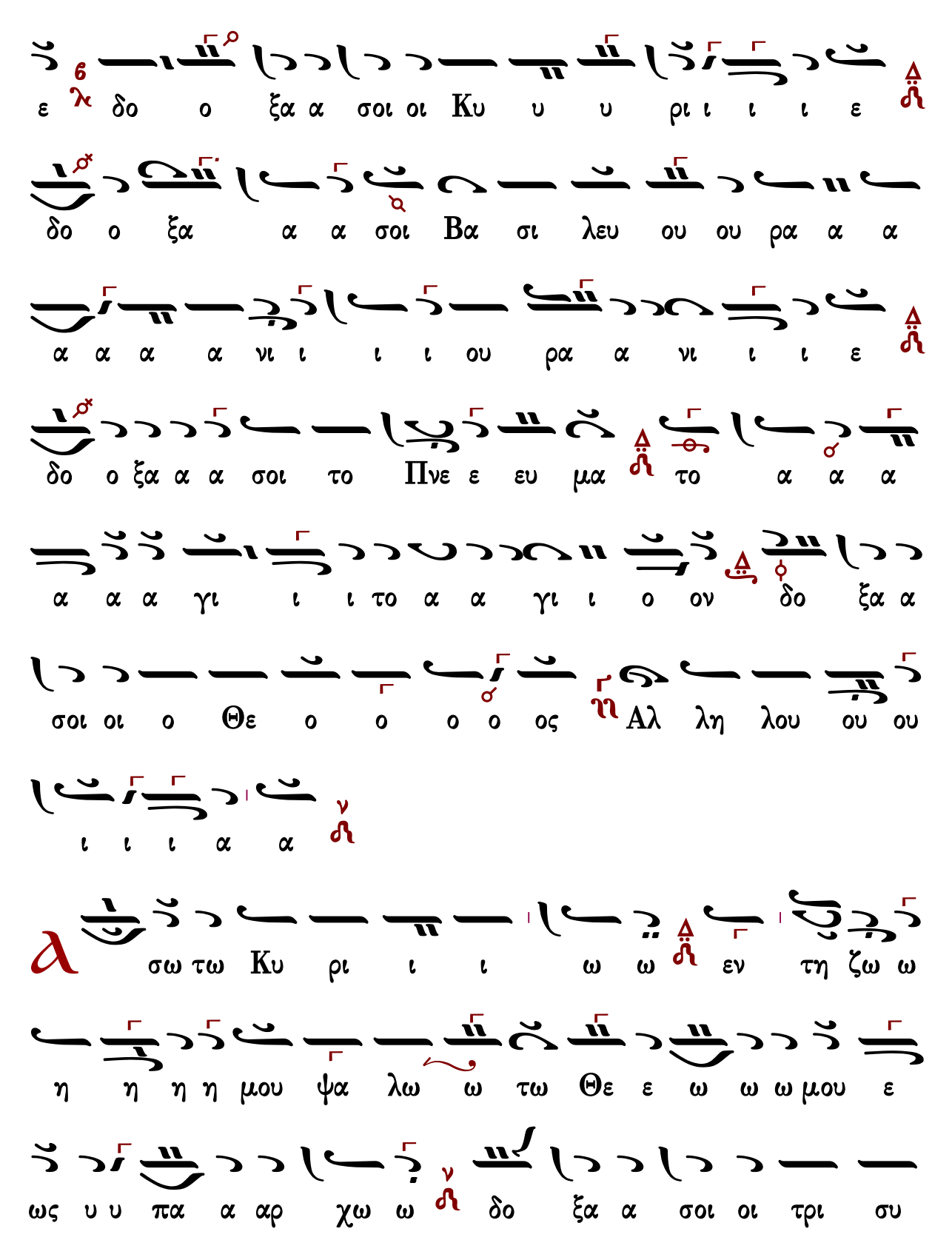
ε δο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
δο ο ξα α α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α
α α α α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι ε
δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα το α α α
α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον δο ξα α
σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
ι ι ι α α
σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη ζω ω
η η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε
ως υ υ πα α αρ χω ω δο ξα α σοι οι τρι συ

πο ο στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α

α α τερ Υι υι ε και Πνε ε ευ μα α σε ε προσ

χυ υ νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο

ο ο μεν δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Η δυν θει ει ει η α αυ τω η δι α λο ο

γη η η η μου ε γω ω δε ε ευ φραν θη η

σο ο ο μαι ε πι τω Κυ υ ρι ι ι ω ω

δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ α α α να α α αρ

χε δο ξα α σοι Υι ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α

σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο α α γι ι ι

ον το ο μο ου ου σι ι ι ον και ο μο

ο ο ο ο ο θρο ο και ο μο ο θρο ο νο ον Τρι

α ας α γι α δο ο ο ο ο ξα α α α σοι δο

ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη

λου ου ου ου ου ι ι ι ι α

Є χ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο

ο ο τη η η η ης γη ης και α α α νο ο ο

μοι οι οι ωσ τε ε μη η υ υ πα α αρ χει

ειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι Πα α α τερ δο ξα α

σοι Υι υι ε ε ε ε δο ο ξα α α σοι το Πνε ε

ευ μα α α το α α α α α α γι ι ι το α α

γι ι ο ον Τρι α ας α γι α δο ο ο ξα α α

α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η

μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ο Η λι

ο ος ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ του

ε ε ε ε ε θου σχο ο ο τος και ε γε ε ε

νε ε το ο ο νυ υξ δο ο ξα α σοι οι Βα

σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α α

νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε δο ο ξα

α α σοι Παν το χρα α α το ο ορ συ υ υν

Υι υι ω ω και Πνε ευ μα α α τι Δο ο ξα

σοι οι ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα

σου ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο φι

ι ι α ε ποι οι οι η η η η σας δο ξα α σοι

Πα α τε ερ α α γε ε εν νη η η η τε δο

ξα α σοι οι Υι ε ε ε ε ε γεν νη η τε δο ο

ξα α α α σοι το Πνε ευ μα το ο ο α γι ι

ο ον λ το εκ του Πα α τρο ος ε εκ πο ρε ευ

ο ο ο με ε ε ε νον και εν Υι ω α να παυ

ο ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας α γι α δο

ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε

ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω

και αι α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Κ
αι νυ υ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι
ω ω να α ας ν των αι ω ω ω νω ων α α
α μην ν

Α
λ λη λου ι ι α α λη λου ι ι α 6 λ αλ
λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου
ου ου ι ι ι ι α ν

Α
λ λη λου ι ι α αλ λη λου ι ι α 6 λ αλ
λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου
ου ου ι ι ι ι α ν

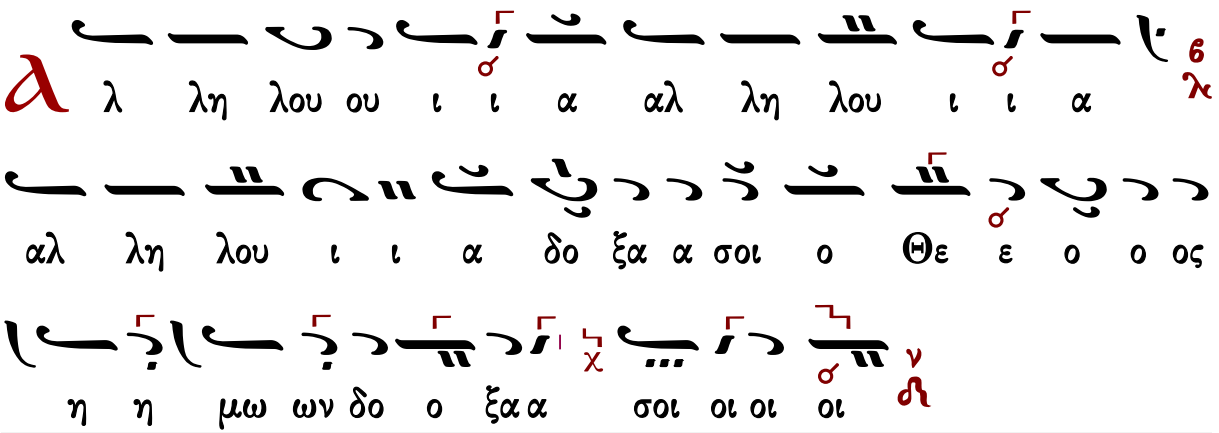

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ π̇ q̇ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.193*

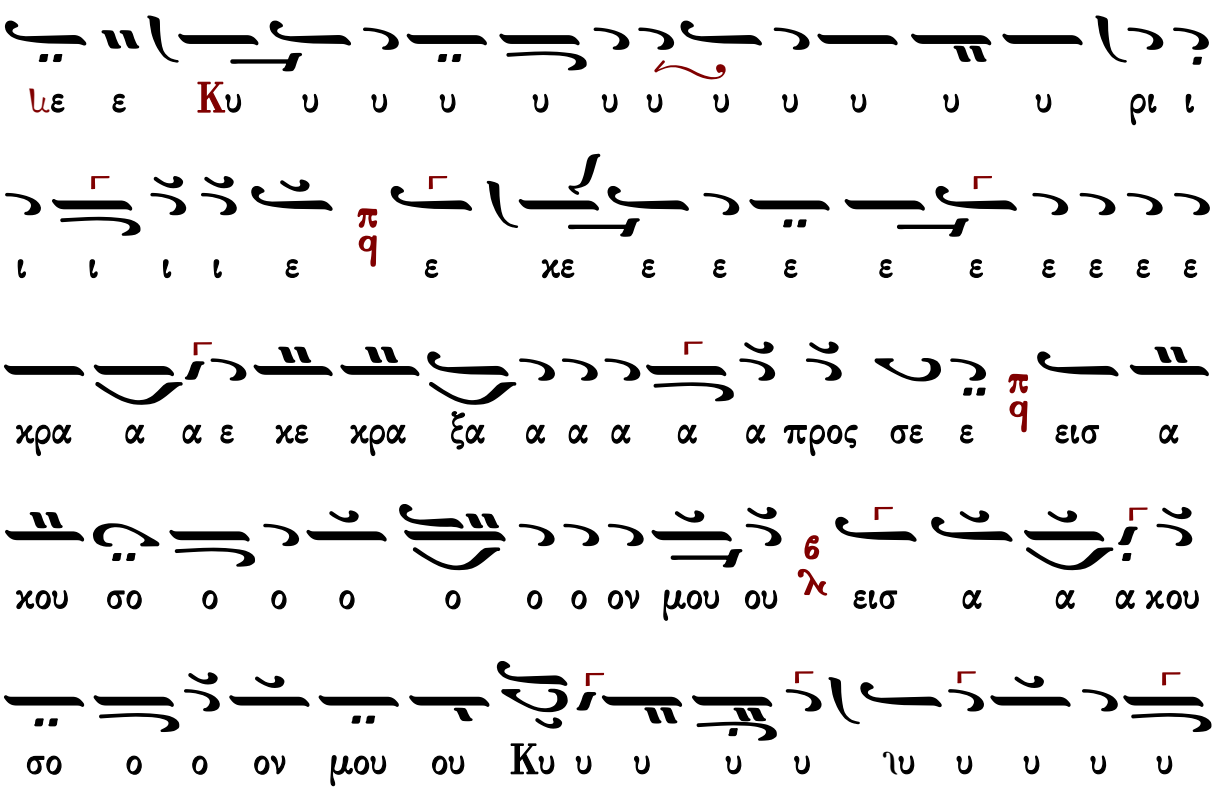

α α α εισ ε σε ος ο ο ο ο ιο ο ο ο

ο ο ο ο προ ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε εμ

ιο ναι αι γε χρα χε χω ε ν τω μου ω ω ω ω ως ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ε ε ε ε ε ε σε η η η η η η η η

δε της η η η η νη φω τη σχες ο ο ο ο ο ιο

ο ο ο ο προ ου ου ου ου ου ου ου μου ον ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο χου ου σο ο ο ο ιο α α α α α α

χρα α α α α α α ξα α α α α προς σε ε ειο

ι ε ε ε Κυ υ υ ρι ι ε ε χε ε

υ υ υ ρι Κυ υ υ υ ε ε ε ι ι ι ι ι ι υ υ υ υ

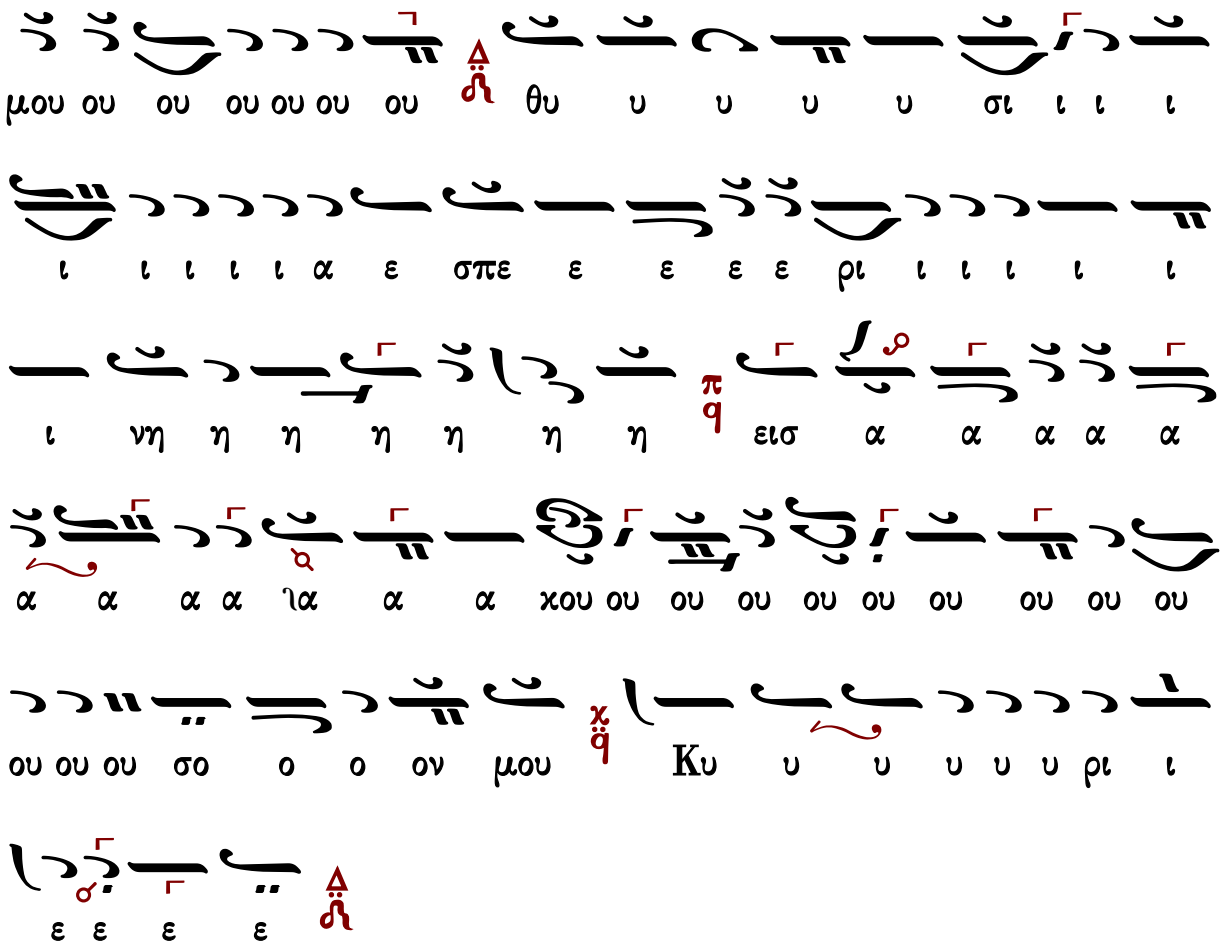

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ ϊ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.121*

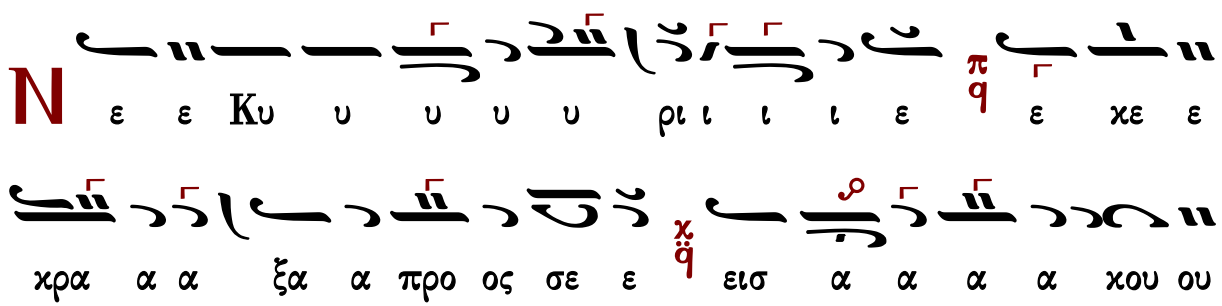

σο ο ον μου εισ α χου σο ο ον μου Κυ υ ρι ι ι

ε Κυ ρι ι ε ε χε χρα ξα α προ ο ος σε

ε εισ α α α α χου σο ον μου ου προ σχες τη φω

νη η η τη ης δε η η η σε ω ω ω ως μου εν

τω χε χρα γε ναι με ε προ ο ος σε ε εισ α

χου σον μου Κυ υ ρι ε

Κ α τευ θυν θη τω η προ οσ ε ευ χη η η

η η μου ως θυ μι α α μα α εν ω ω ω πι ο ο

ο ον σου ε πα αρ σι ις τω ων χει ει ρω ω ων

μου θυ σι ι α ε ε ε ε σπε ε ρι ι νη η εισ

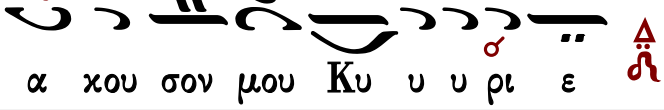

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.209#

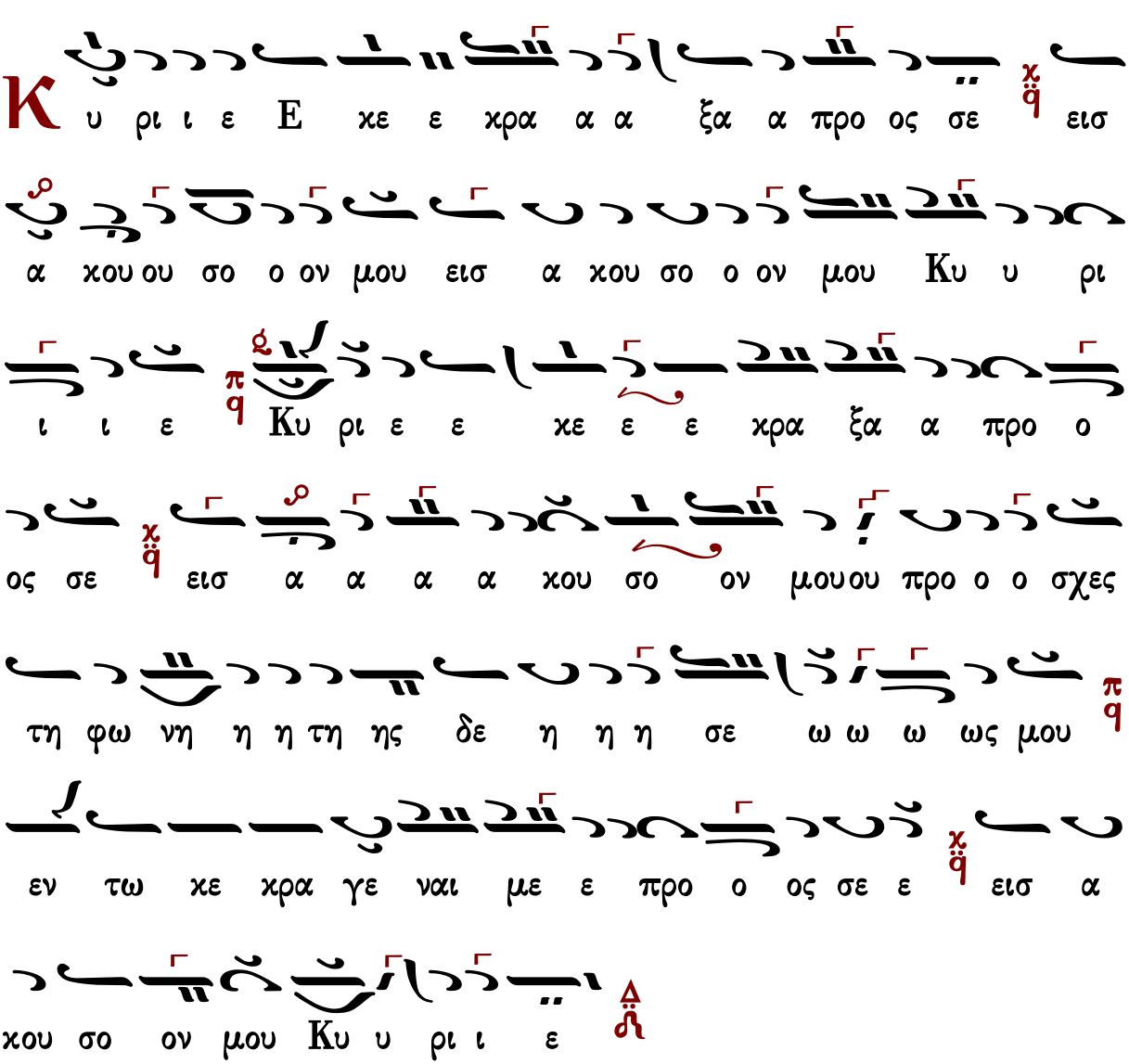

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ϊ q Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.74*

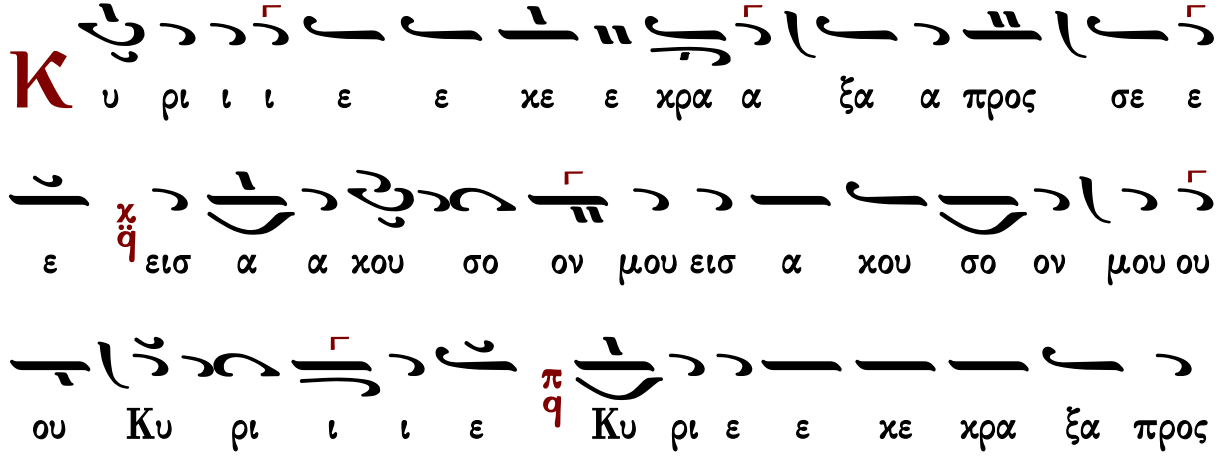

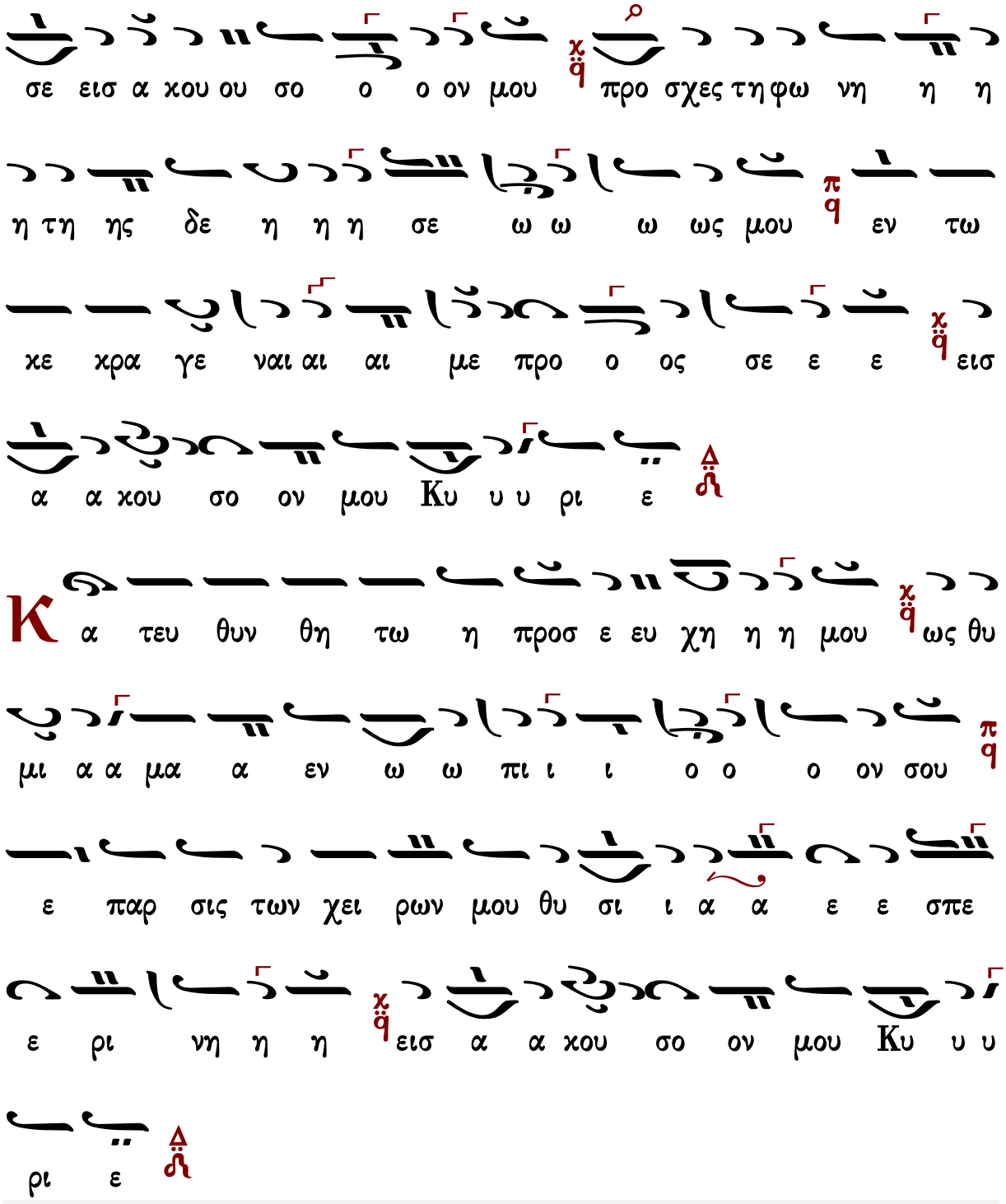

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϥ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β161*

Κ υ ρι ι ε ε κε ε κρα α α ξα α προ ος σε χ ϥ

εισ α κου ου σο ο ον μου εισ α κου σο ο ον μου Κυ

υ ρι ι ι ε π ϥ Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα ξα

α προ ο ος σε χ ϥ εισ α α α α κου σο

ον μου ου χ ϥ προσ χε ες τη η φω ω νη η η τη η ης

δε η η σε ω ω ω ως μου χ ϥ εν τω κε κρα γε ε ναι

αι με ε προ ο ος σε π ϥ εισ α κου σο ον μου Κυ υ ρι

ε ε ε ε Δ ϥ

Κ α τευ θυν θη τω η προσ ε ευ χη η η μου χ ϥ

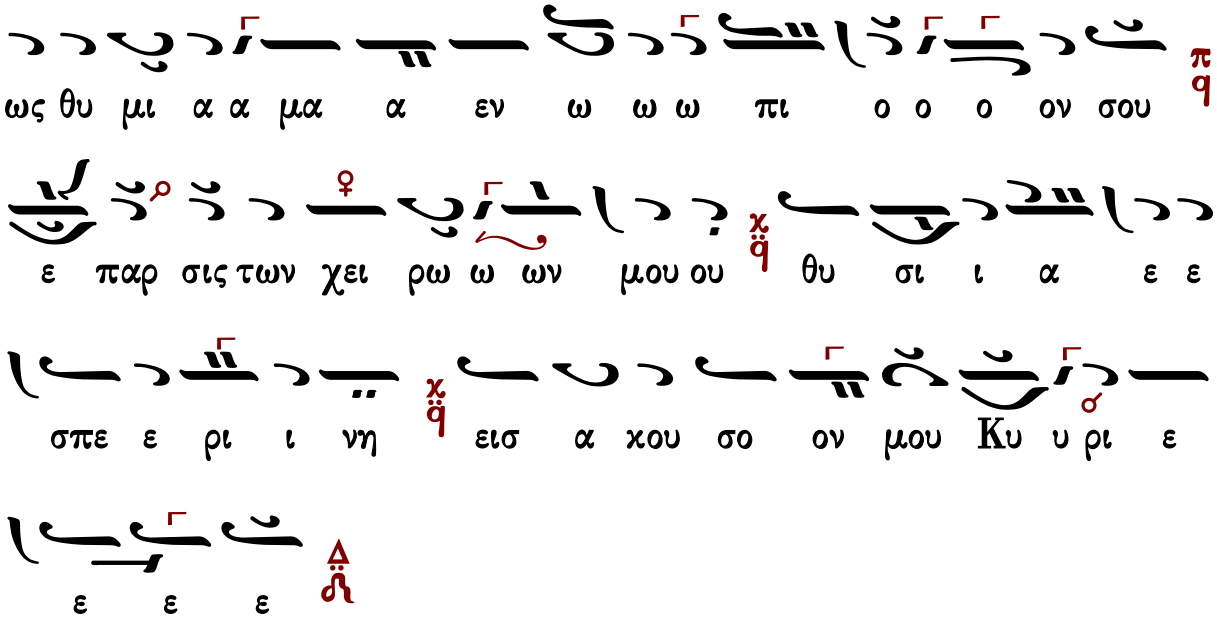

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π ϊ Κε

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.122*

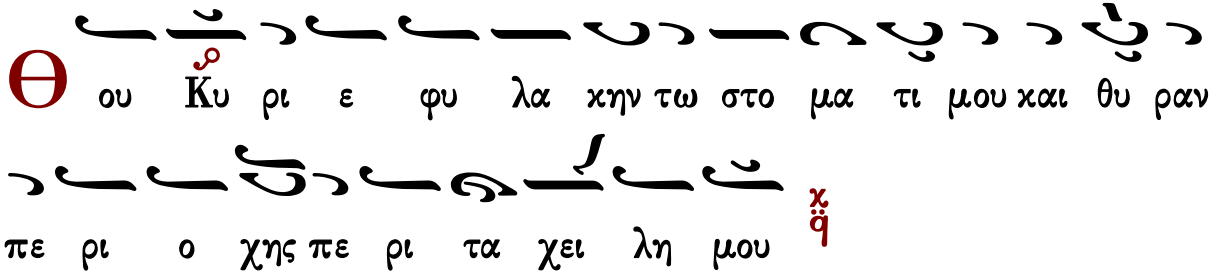

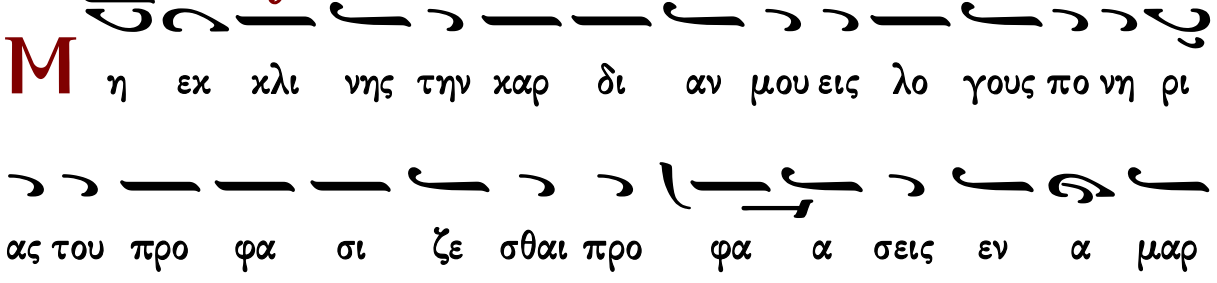

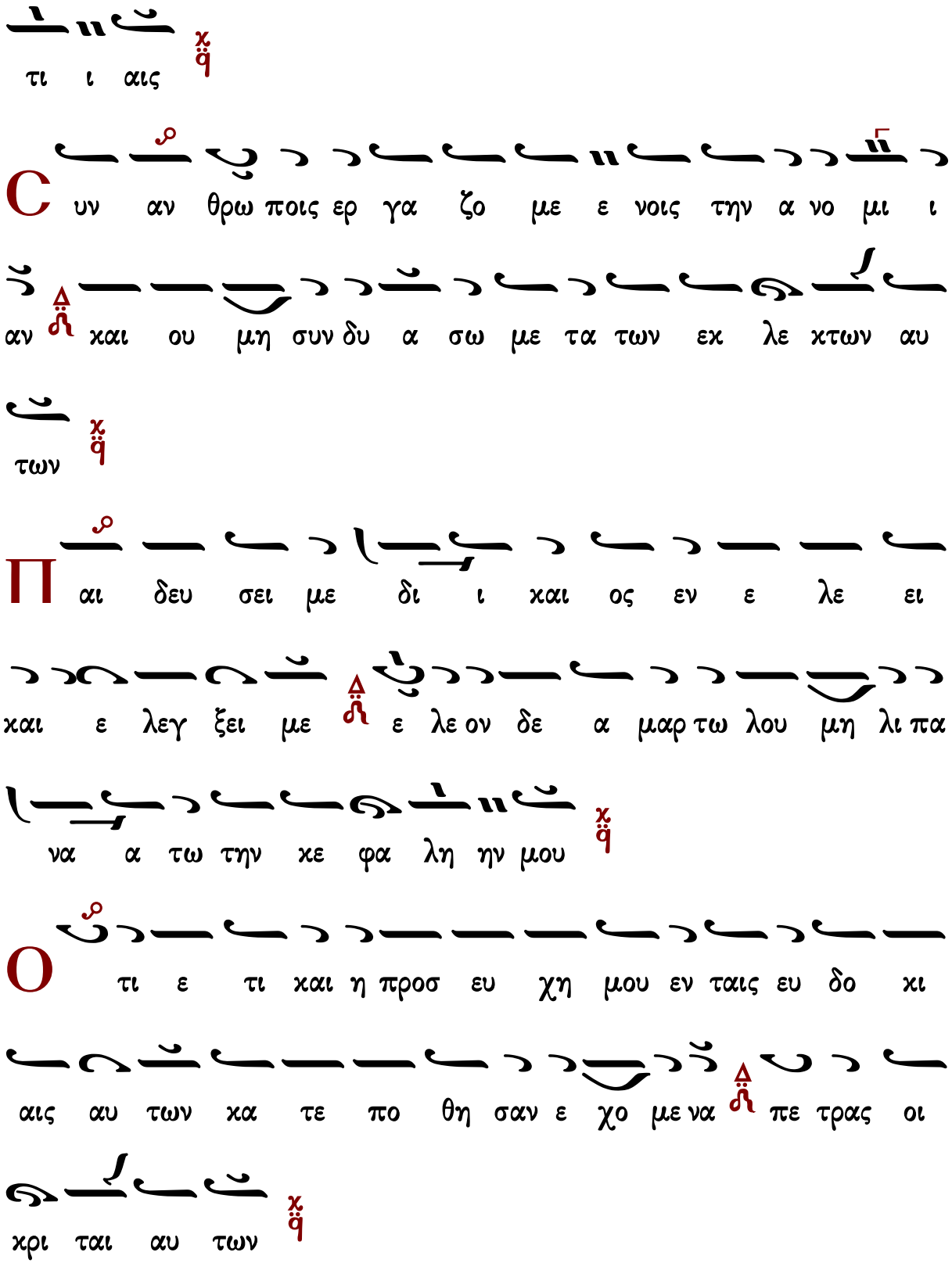
τι ι αις
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι ι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
των
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει
και ε λεγ ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα
να α τω την κε φα λη ην μου
O τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των

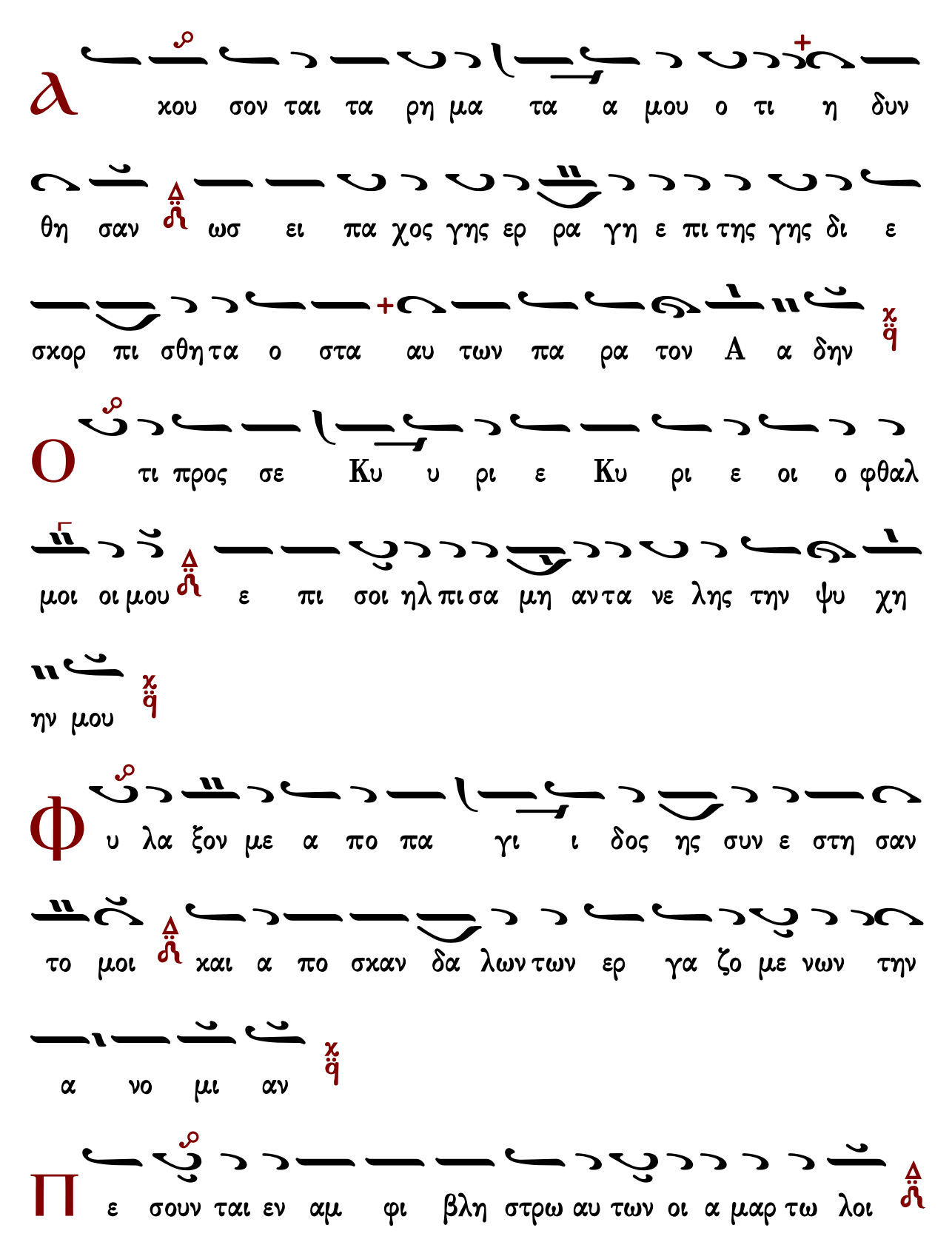
Α
κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην
Ο
τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη
ην μου
Φ
υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν
Π
ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω λοι

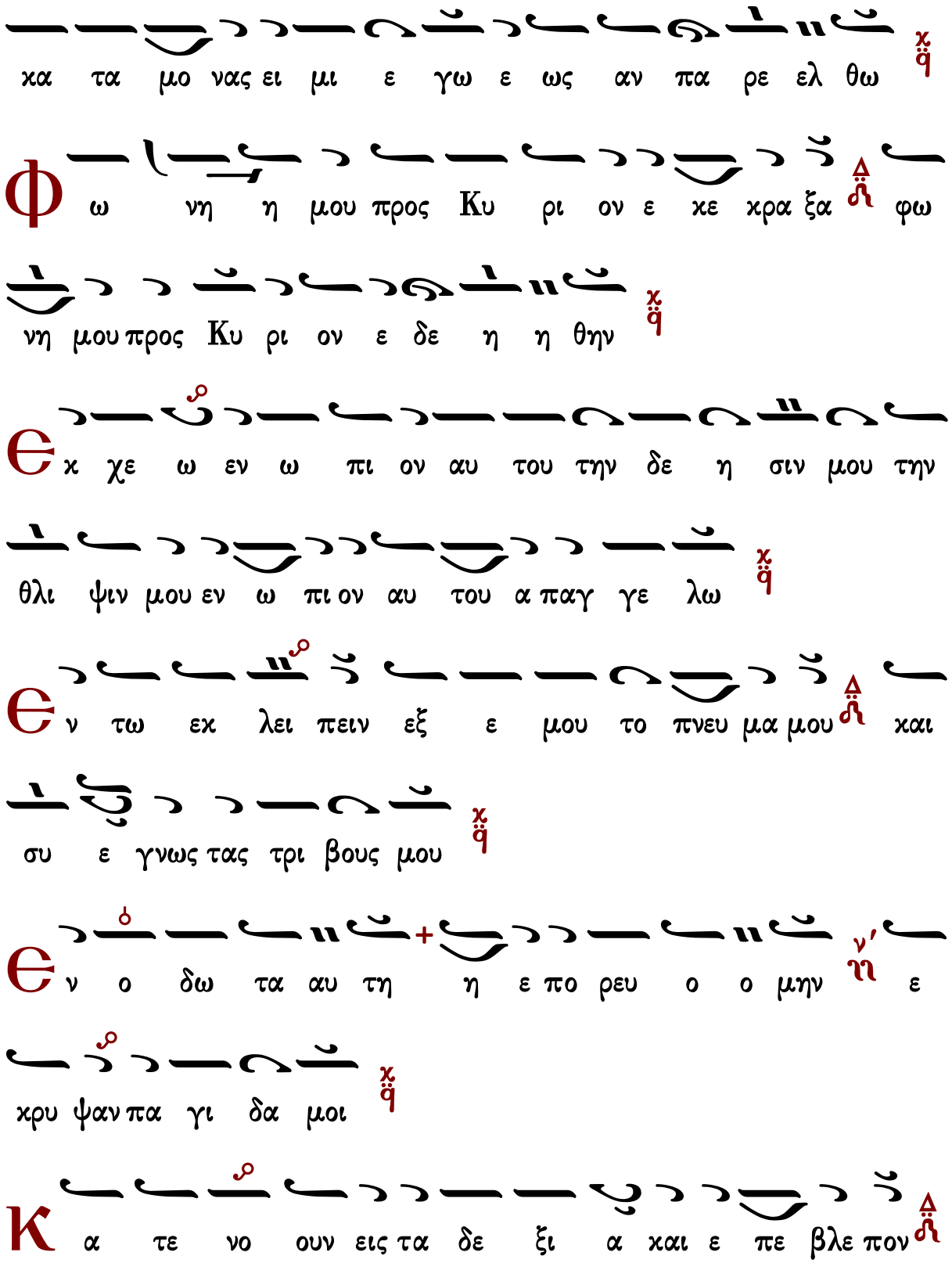
κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω
νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην
Є κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω
Є ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε γνως τας τρι βους μου
Є ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε
κρυ ψαν πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

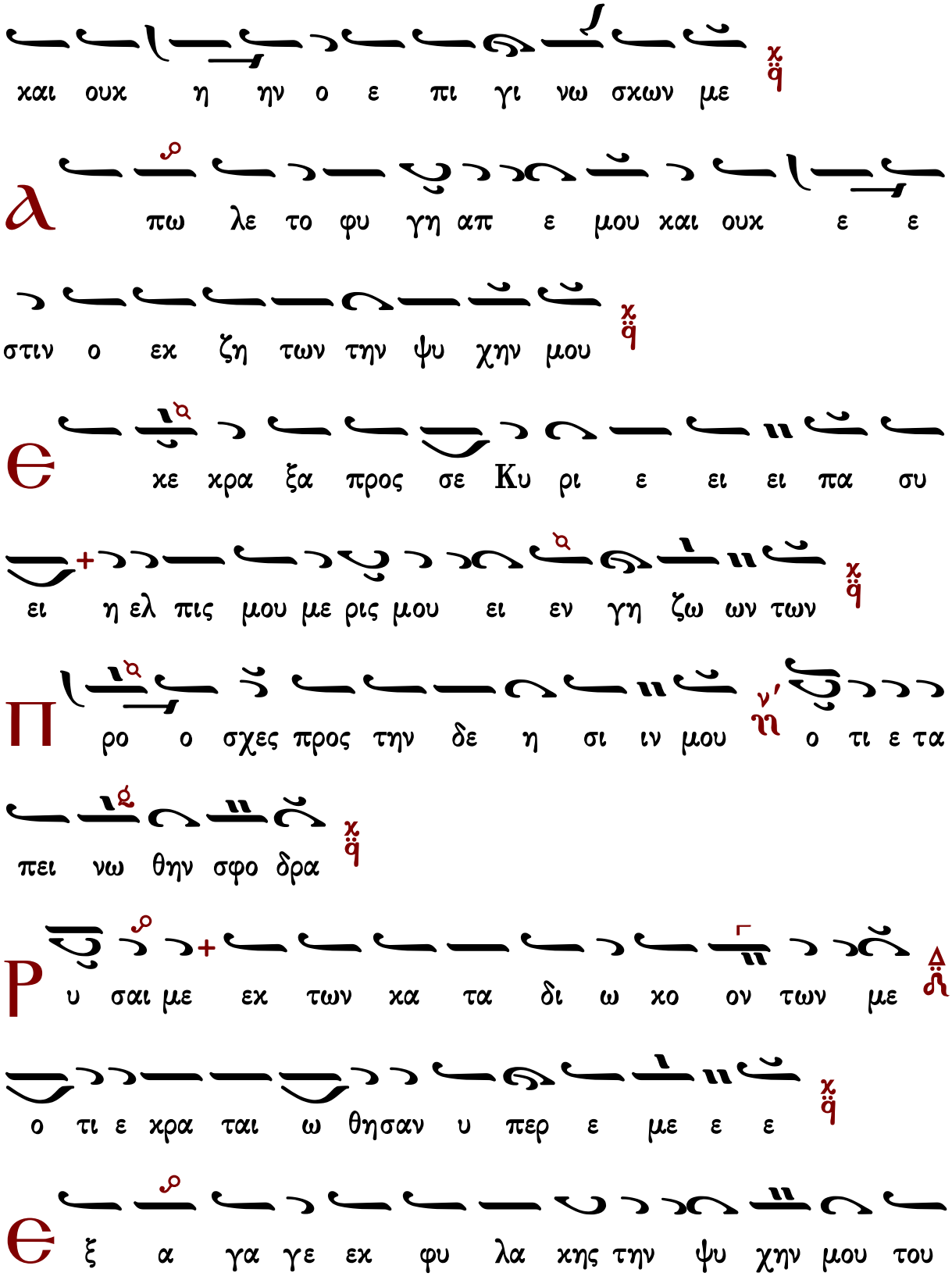
χαι ουχ η ην ο ε πι γι νω σχων με
λ πω λε το φυ γη απ ε μου χαι ουχ ε ε
στιν ο εχ ζη των την ψυ χην μου
Є κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ
ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των
Π ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα
πει νω θην σφο δρα
Р υ σαι με εχ των κα τα δι ω κο ον των με
ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε
Є ξ α γα γε εχ φυ λα κης την ψυ χην μου του

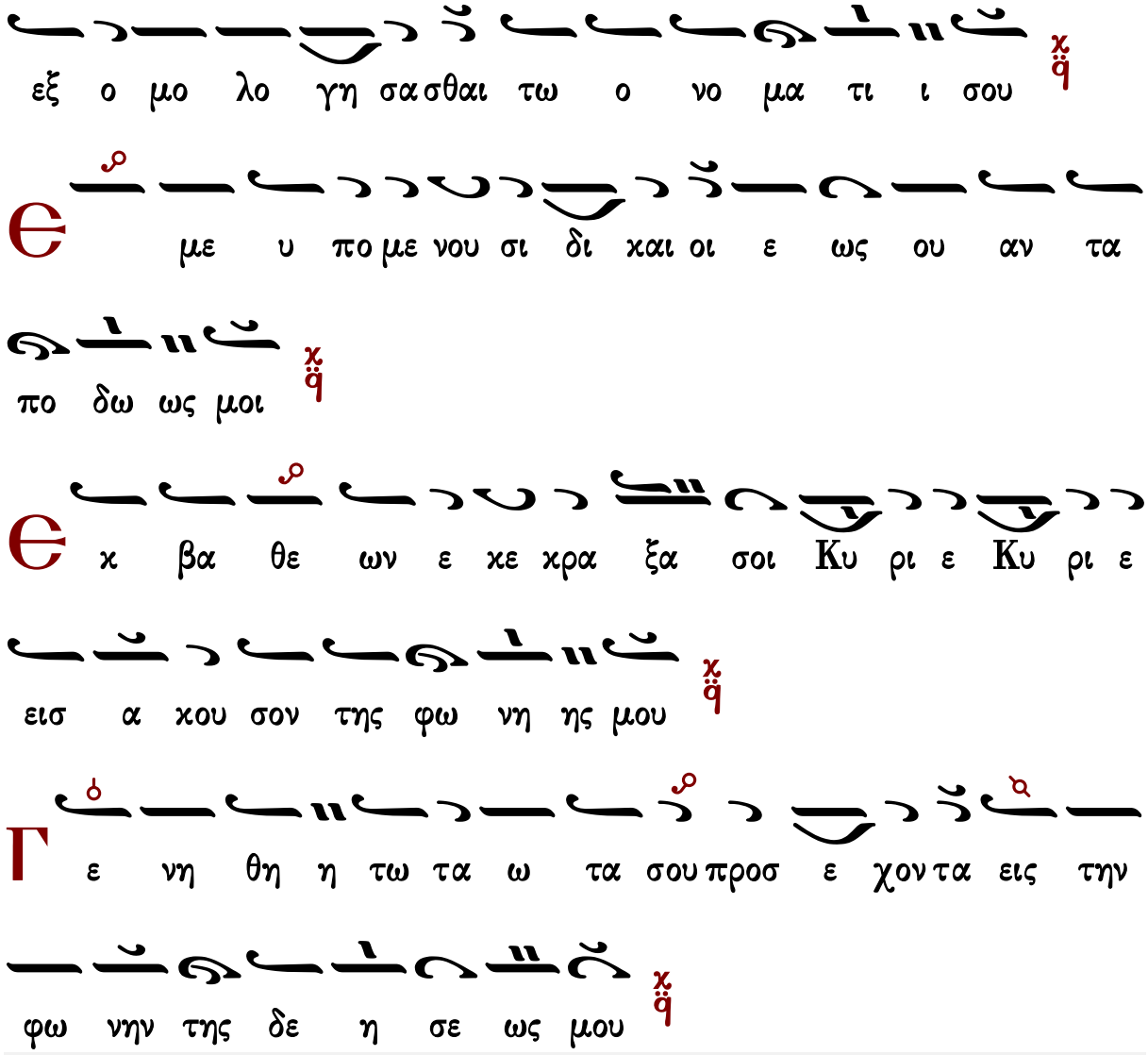

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ϊ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.210#

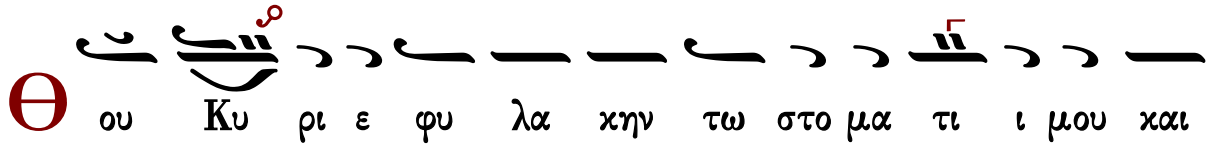

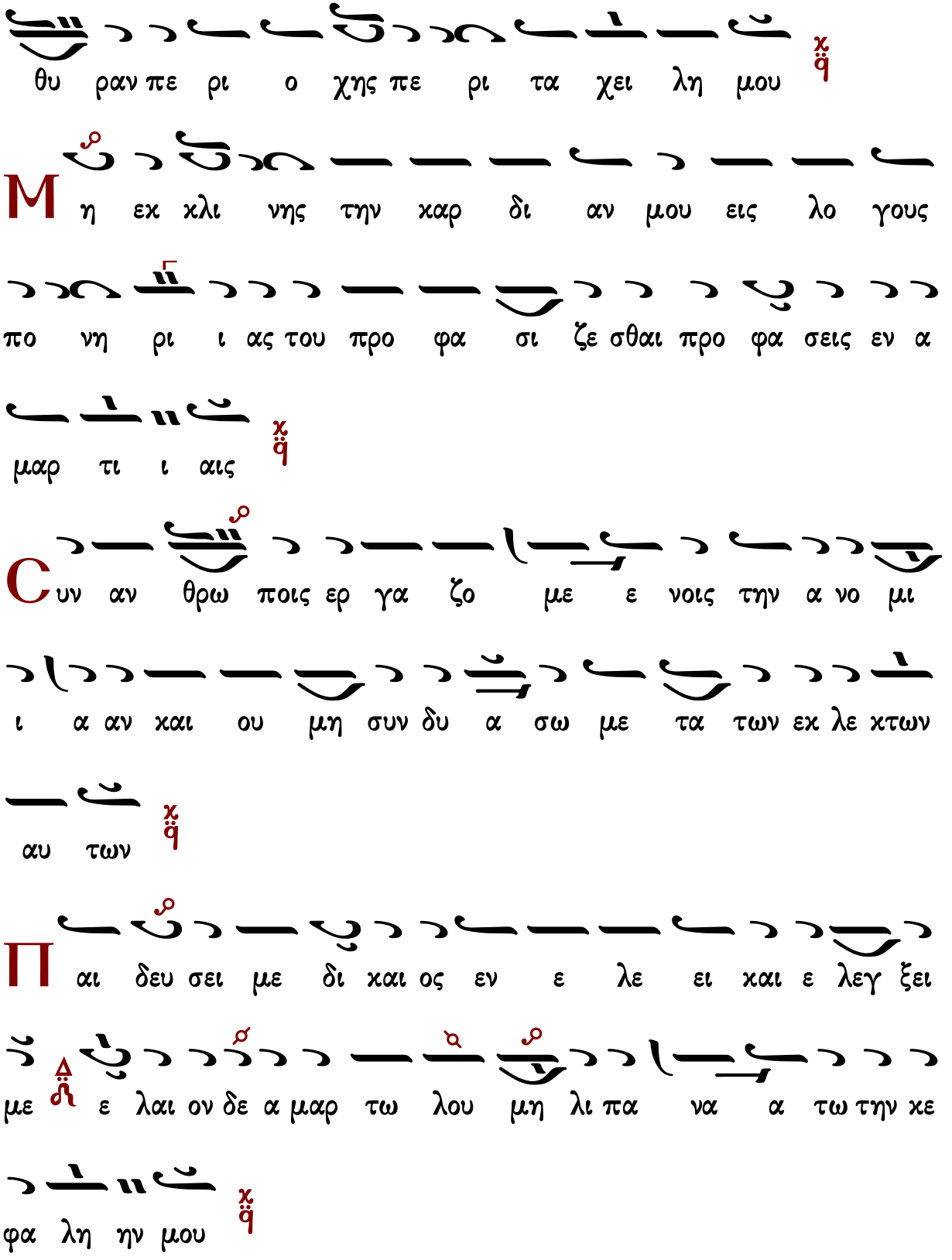
θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μη εκ χλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α
μαρ τι ι αις
Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι
ι α αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων
αυ των
Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω την κε
φα λη ην μου

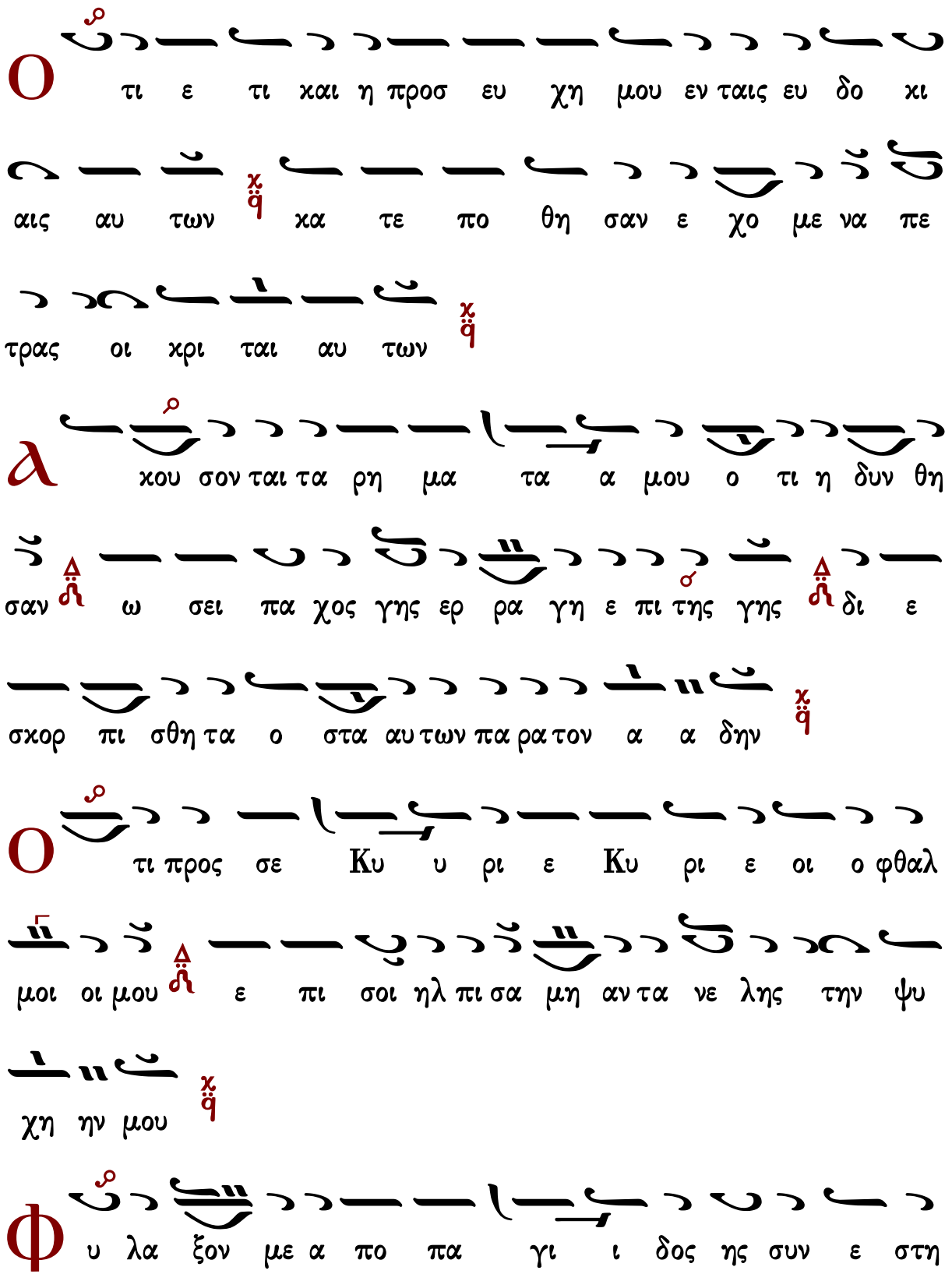
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χη ην μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη

σαν το ο μοι και α πο σχαν δα λων των ερ γα ζο με

νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Є κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω ε κλει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνως τας τρι βους μου
Θν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε
χρυ ψαν πα γι δα μοι
Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον
και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με
λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο
εκ ζη των την ψυ χη ην μου
Θε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα ν' ν συ
ει η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζων των
Προ ο σχες προς την δε η σι ιν μου ν' ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε

κρα ται ω θη σαν υ περ ε με ε

Θ ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου

Θ με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο

δω ως μοι

Θ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε εισ

α κου σον της φω νη ης μου

Γ εν νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

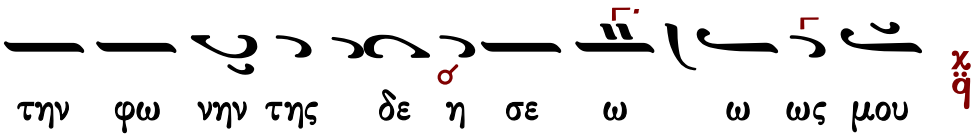

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β162*

Ἦχος λ ἀ Κε

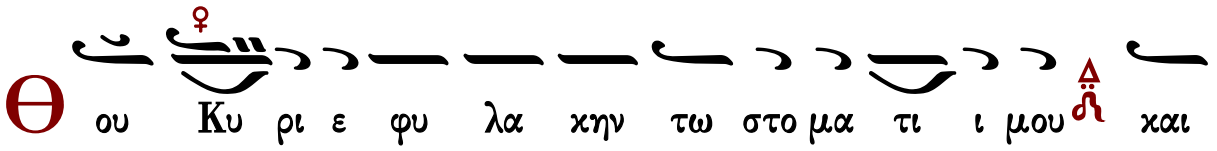

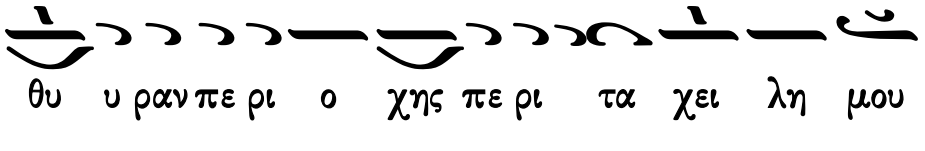

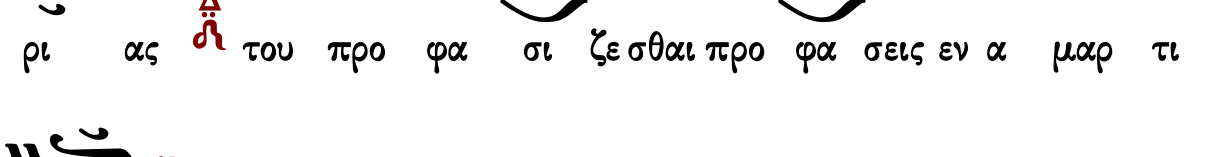

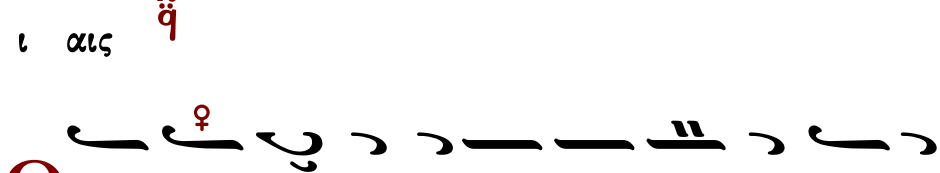

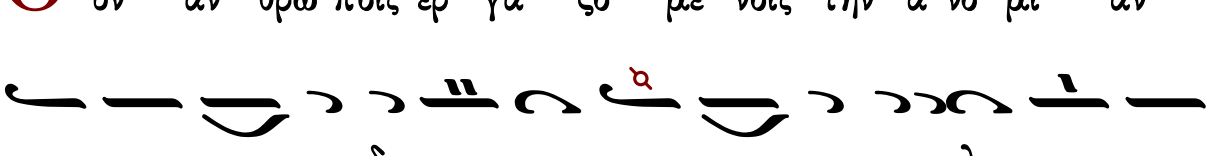

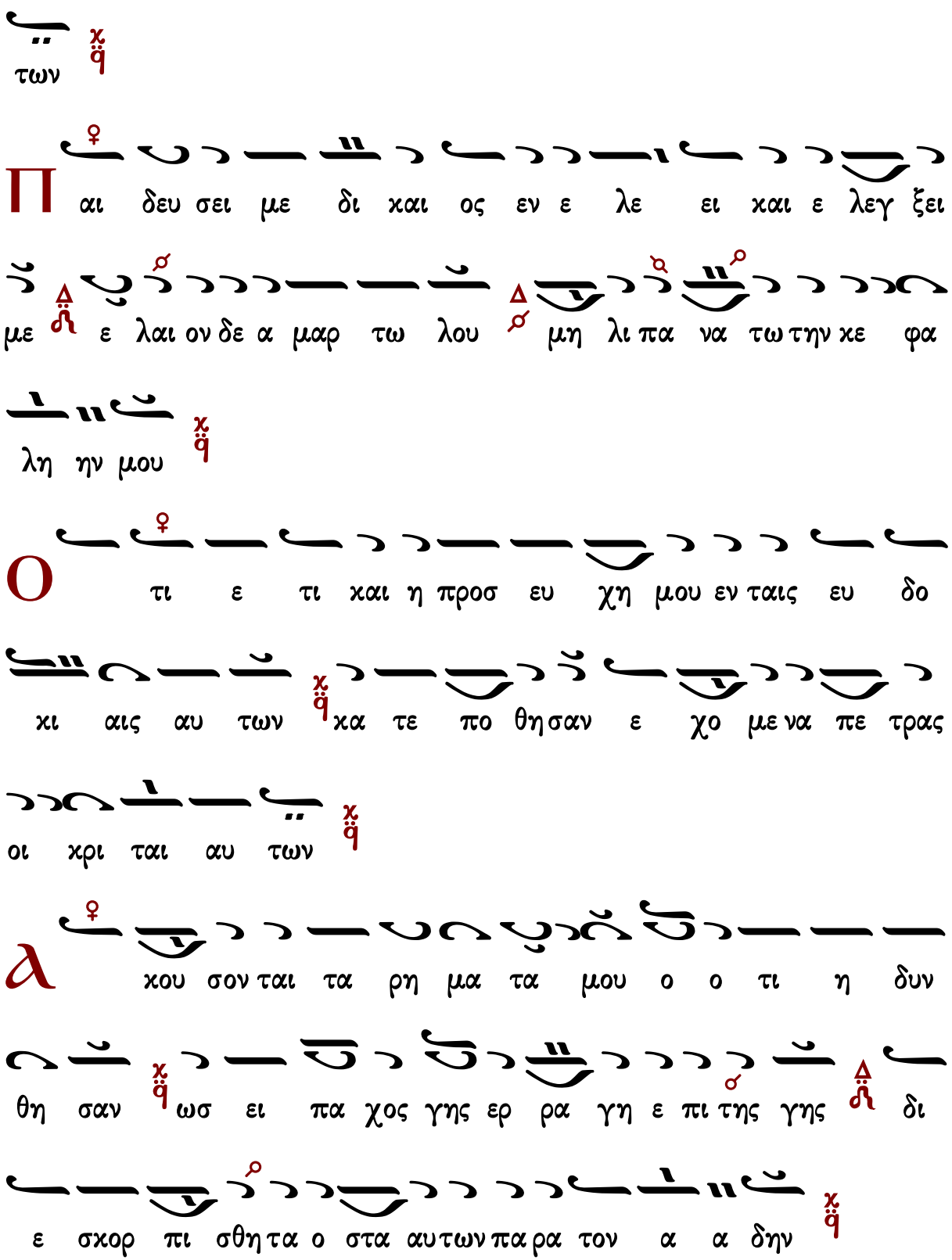
των
Π αι δευ σει με δι χαι ος εν ε λε ει χαι ε λεγ ξει
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε φα
λη ην μου
Ο τι ε τι χαι η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των
λ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν
θη σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην

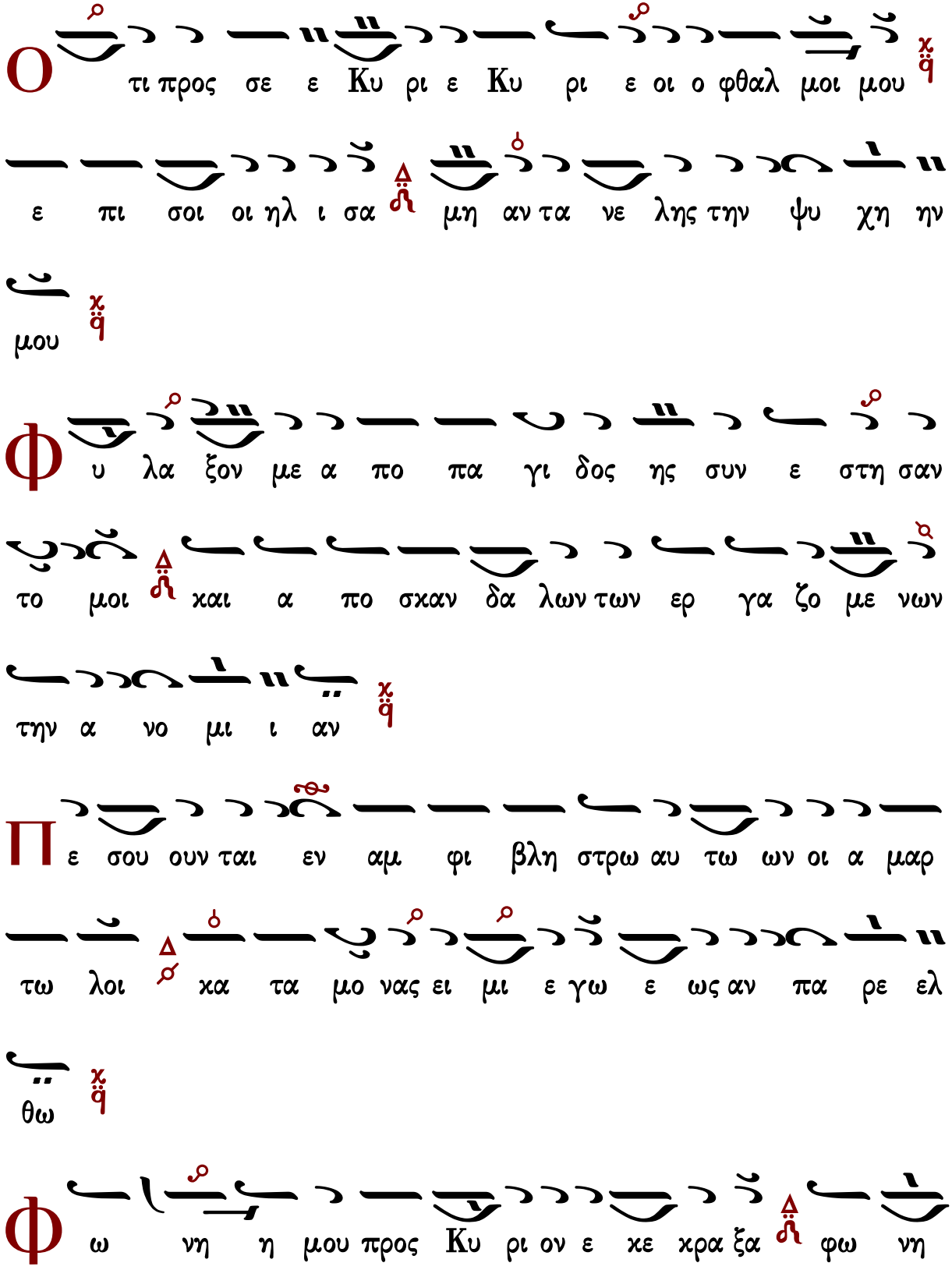
Ο τι προς σε ε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου
ε πι σοι οι ηλ ι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων
την α νο μι ι αν
Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ τω ων οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

η μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Θ χ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε

λω

Θ ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ υ ε ε γνως τας τρι βους μου

Θ ν ο δω ω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον και

ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

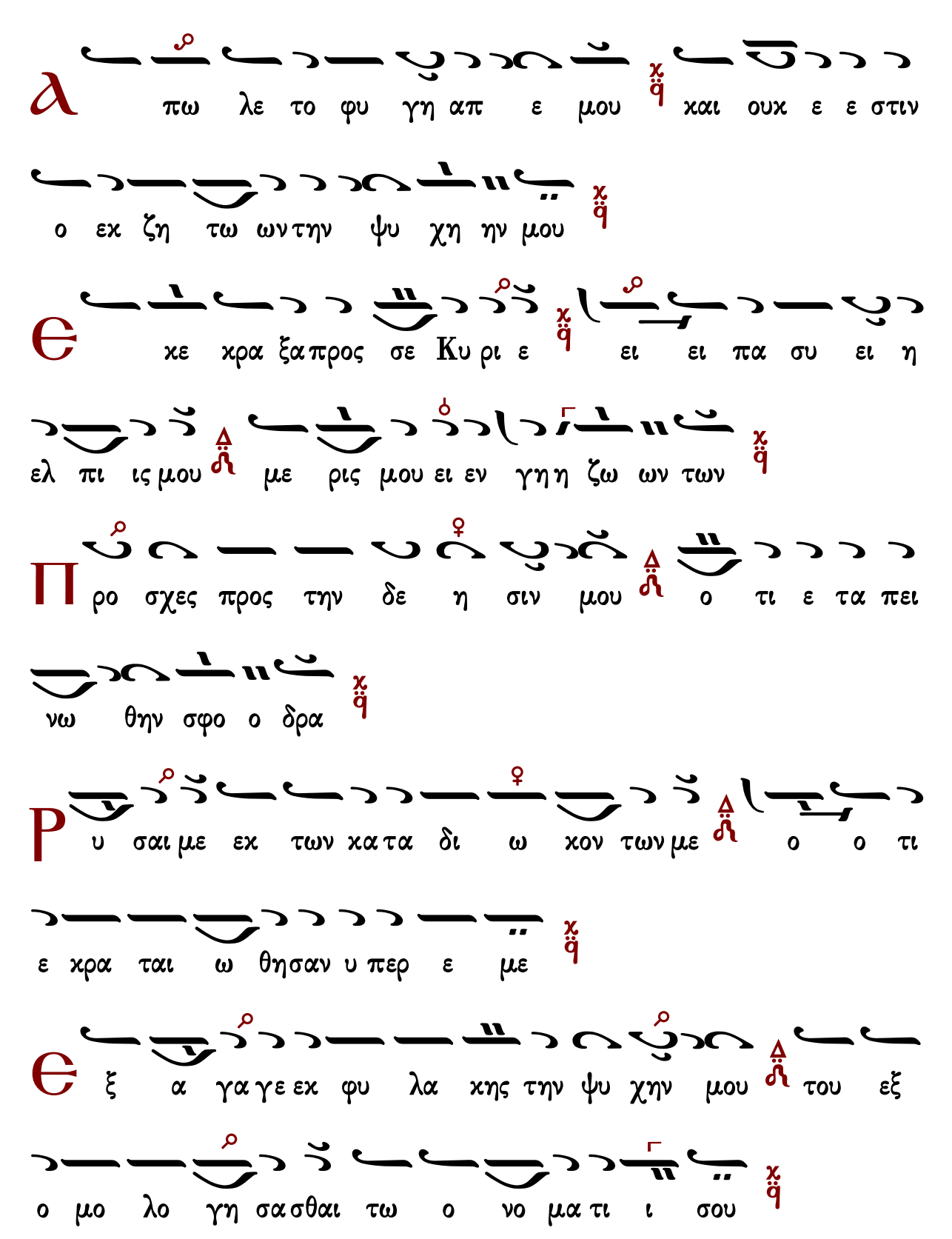
Α πω λε το φυ γη απ ε μου χαι ουκ ε ε στιν
ο εκ ζη τω ωνταν ψυ χη ην μου
Θ κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει η
ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων των
Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει
νω θην σφο ο δρα
Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι
ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με
Θ ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ
ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου

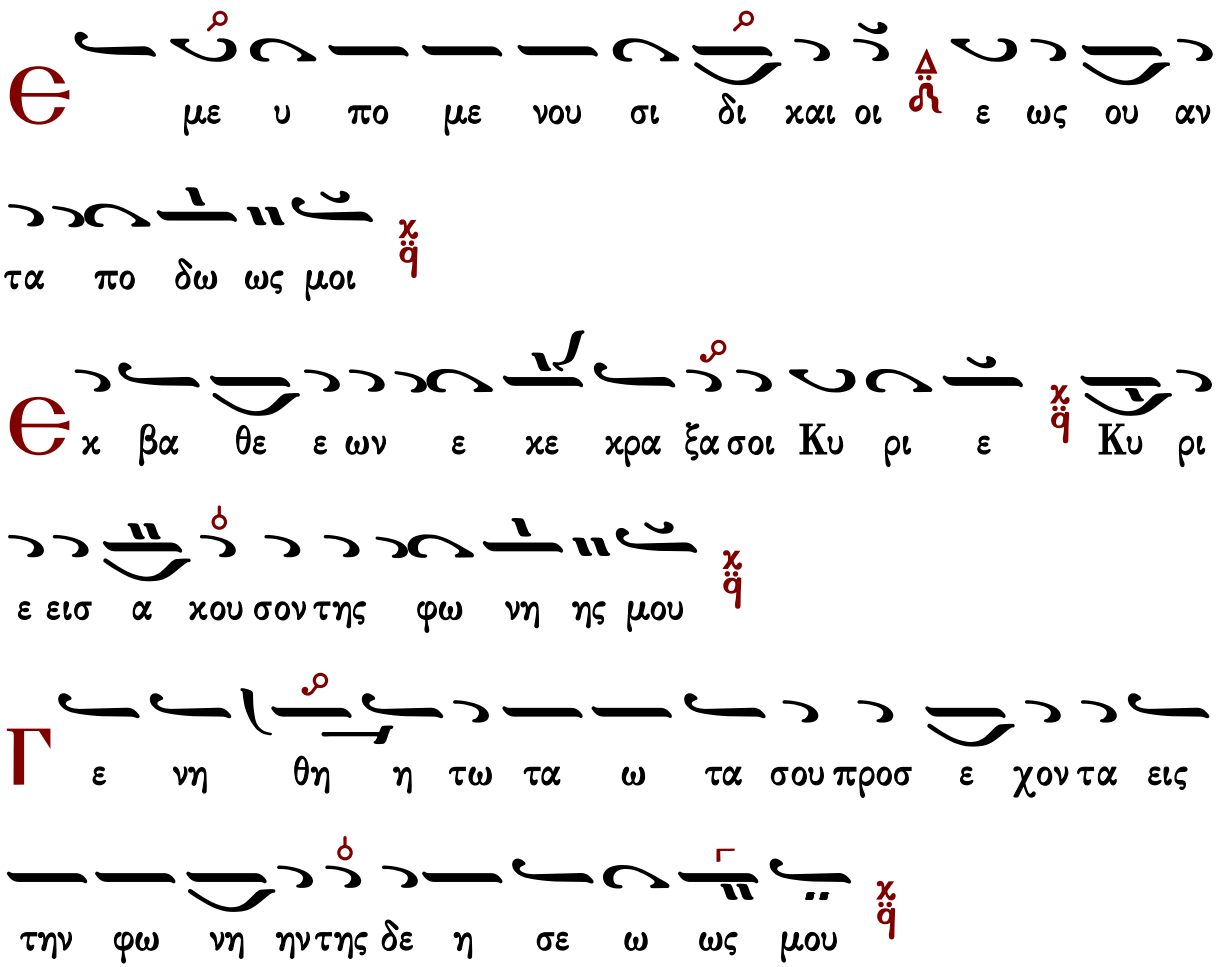

Στιχηρὰ τοῦ ὁσίου Σάββα

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ὅσιε πάτερ

Ἦχος λ ἀ Πα

Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.83*
(διασκευὴ Γερασίμου μοναχοῦ)

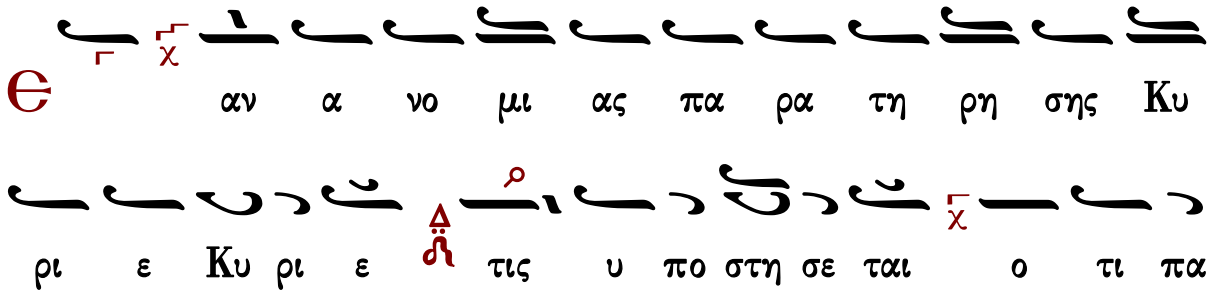

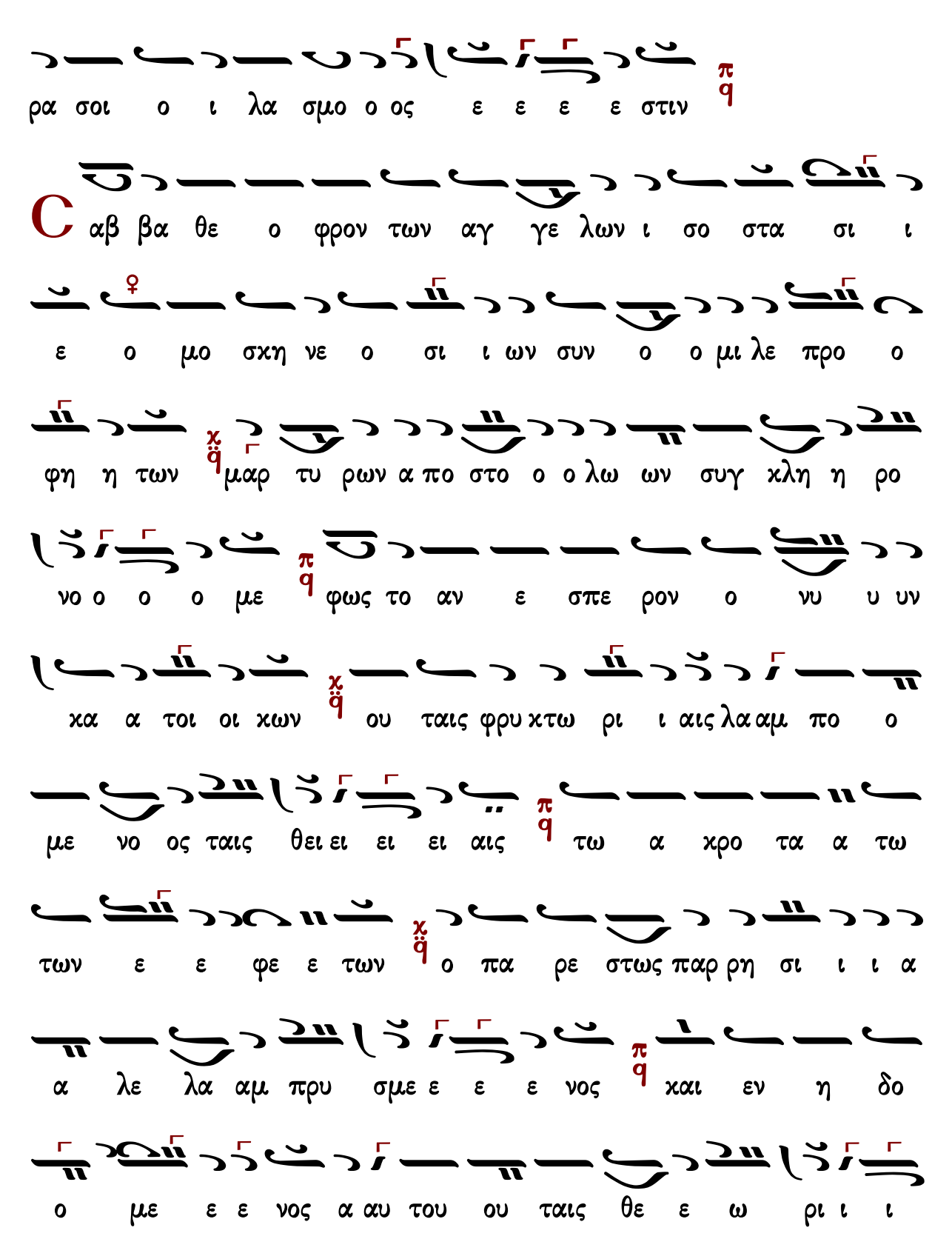
ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν
C αβ βα θε ο φρον των αγ γε λων ι σο στα σι ι
ε ο μο σχη νε ο σι ι ων συν ο ο μι λε προ ο
φη η των μαρ τυ ρων α πο στο ο ο λω ων συγ κλη η ρο
νο ο ο ο με φως το αν ε σπε ρον ο νυ υ υν
κα α τοι οι κων ου ταις φρυ κτω ρι ι αις λα αμ πο ο
με νο ος ταις θει ει ει ει αις τω α κρο τα α τω
των ε ε φε ε των ο πα ρε στως παρ ρη σι ι ι α
α λε λα αμ πρυ σμε ε ε ε νος και εν η δο
ο με ε ε νος α αυ του ου ταις θε ε ω ρι ι ι

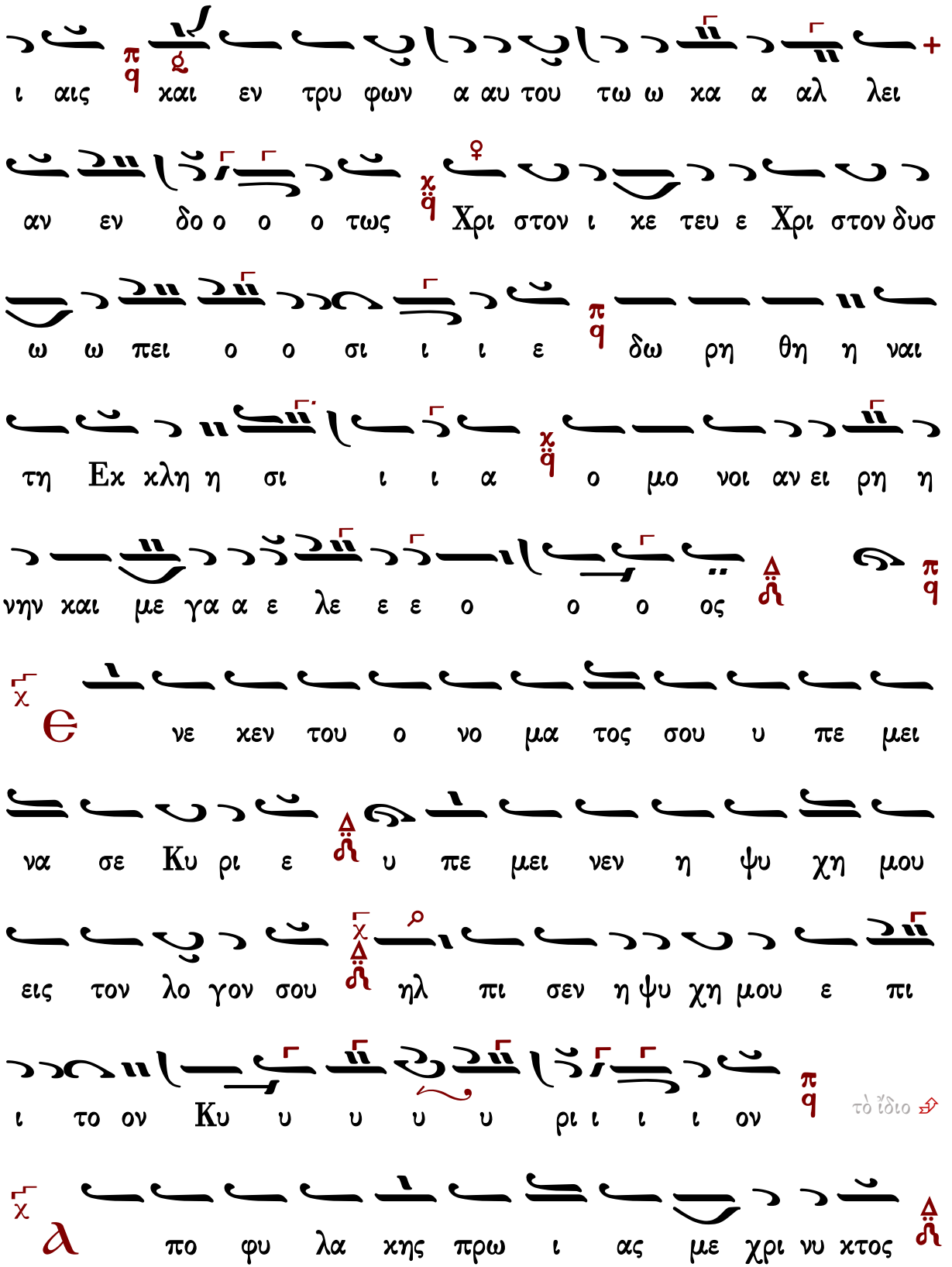
ι αις χαι εν τρυ φων α αυ του τω ω χα α αλ λει
αν εν δο ο ο ο τως Χρι στον ι κε τευ ε Χρι στον δυσ
ω ω πει ο ο σι ι ι ε δω ρη θη η ναι
τη Εκ κλη η σι ι ι α ο μο νοι αν ει ρη η
νην και με γα α ε λε ε ε ο ο ο ος
νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου
εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι
ι το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον
τὸ ἴδιο
πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα χης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι ι το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ον

C αβ βα παμ μα καρ εγ κρα τει ας λυ χνος α σβε ε

στος φω στηρ των μο να ζον των ο δι αυ γε στα α

τος α γα πης φρυ κτω ρι ι ι αι αις λε λα αμ πρυ

σμε ε ε ε νος πυρ γος α κλο ο νη τος της υ υ

πο ο μο ο νης ε ρει σμα και σθε ε νος τω ων πι ι

στει σε ε τι μω ω ω ων των των ι α μα α των

ο θη η σα αυ ρος ο πο λι στης της ε ρη η μου

ου ως α α α α λη η η η θως π ο ως πα ρα

α δει ει ει σον α αυ τη ην ε εν θε ε ον δει ει ει

ει ξας π θει ους προσ φε ρου ου σαν χαρ που ου ους των

σω ζο με ε ε ε νων χ Χρι στον ι κε τευ ε Χρι στον δυσ

ω ω πει ο ο σι ι ι ε π δω ρη θη η ναι

τη Εκ κλη η σι ι ι α χ ο μο νοι αν ει ρη

νην και με γα α ε λε ε ε ο ο ο ος Δ π

χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις Δ και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ χ Δ εκ πα σων των α νο μι ω

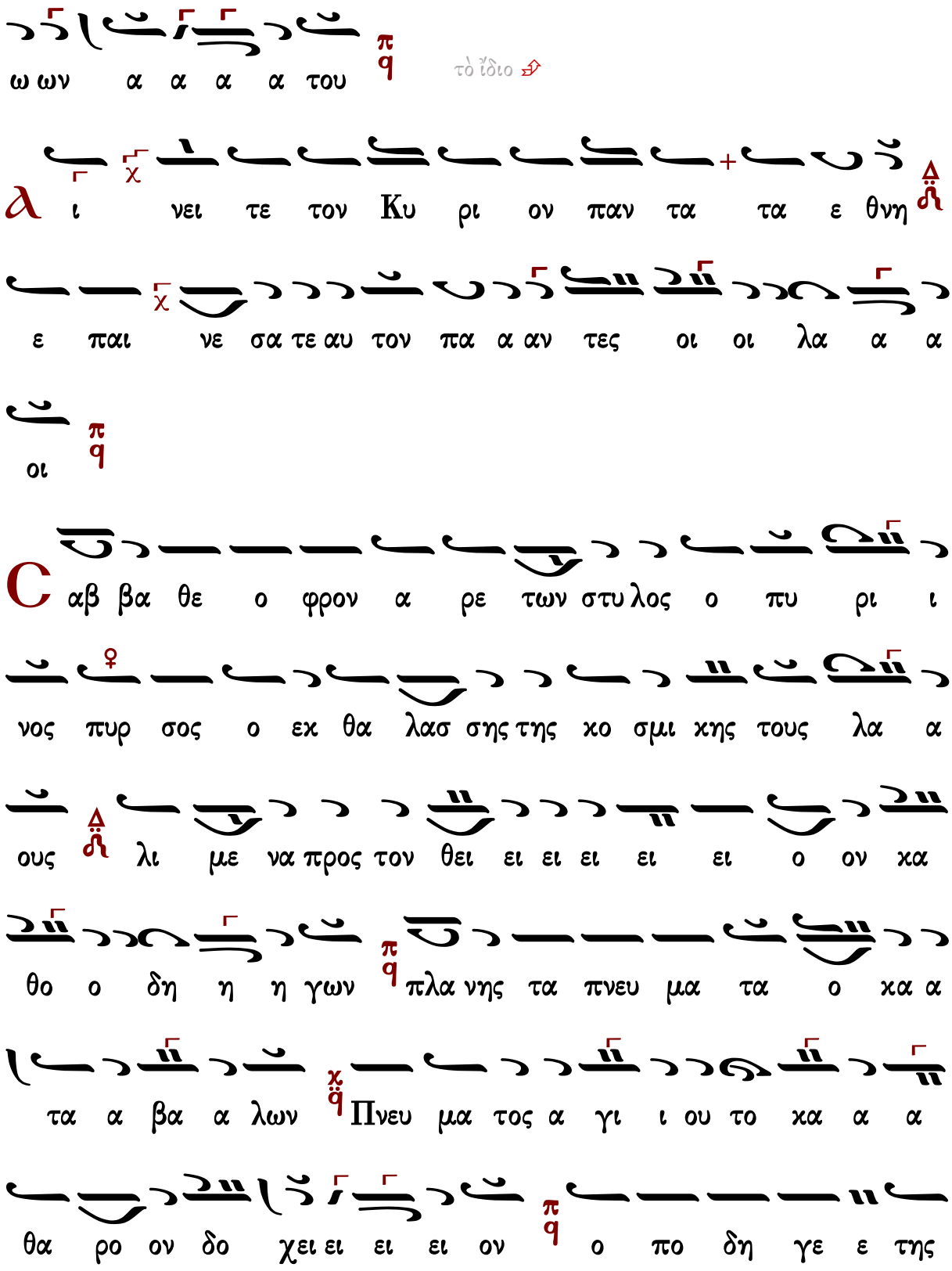
τὸ ἴδιο
ω ων α α α α του
λ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον πα α αν τες οι οι λα α α
οι
C αβ βα θε ο φρον α ρε των στυ λος ο πυ ρι ι
νος πυρ σος ο εκ θα λασ σης της κο σμι κης τους λα α
ους λι με να προς τον θει ει ει ει ει ο ον κα
θο ο δη η η γων πλα νης τα πνευ μα τα ο κα α
τα α βα α λων Πνευ μα τος α γι ι ου το κα α α
θα ρο ον δο χει ει ει ει ον ο πο δη γε ε της

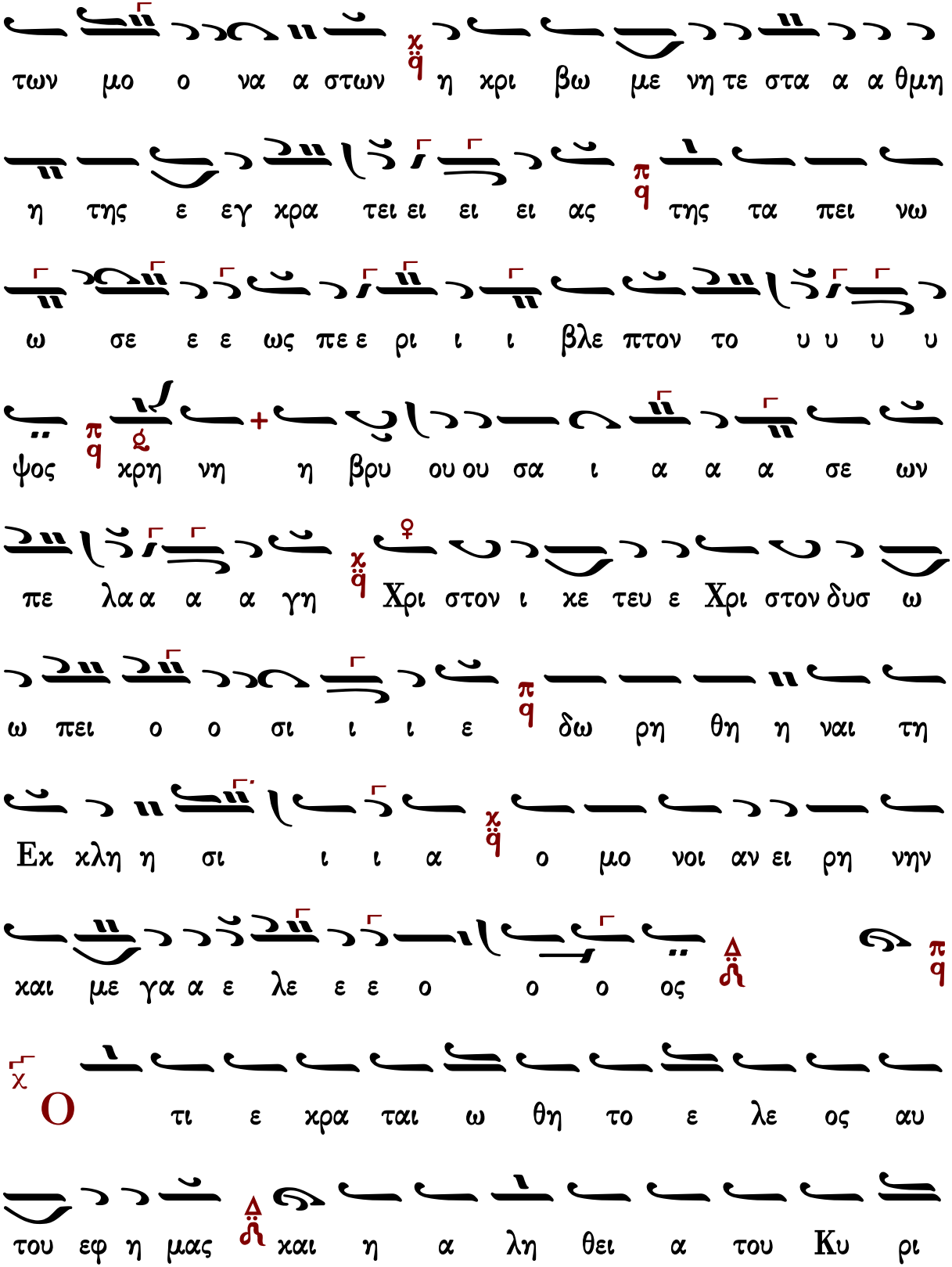
των μο ο να α στων η χρι βω με νη τε στα α α θμη
η της ε εγ χρα τει ει ει ει ας της τα πει νω
ω σε ε ε ως πε ε ρι ι ι βλε πτον το υ υ υ υ
ψος χρη νη η βρυ ου ου σα ι α α α σε ων
πε λα α α α γη Χρι στον ι κε τευ ε Χρι στον δυσ ω
ω πει ο ο σι ι ι ε δω ρη θη η ναι τη
Εκ κλη η σι ι ι α ο μο νοι αν ει ρη νην
και με γα α ε λε ε ε ο ο ο ος
Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι

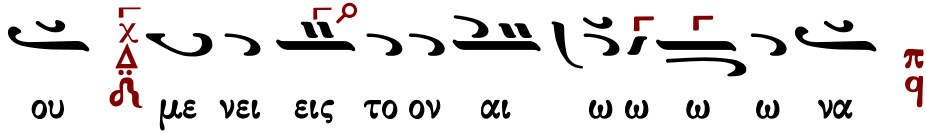

τὸ ἴδιο

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὅσιε πάτερ

Ἦχος λ π ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.29/2753*

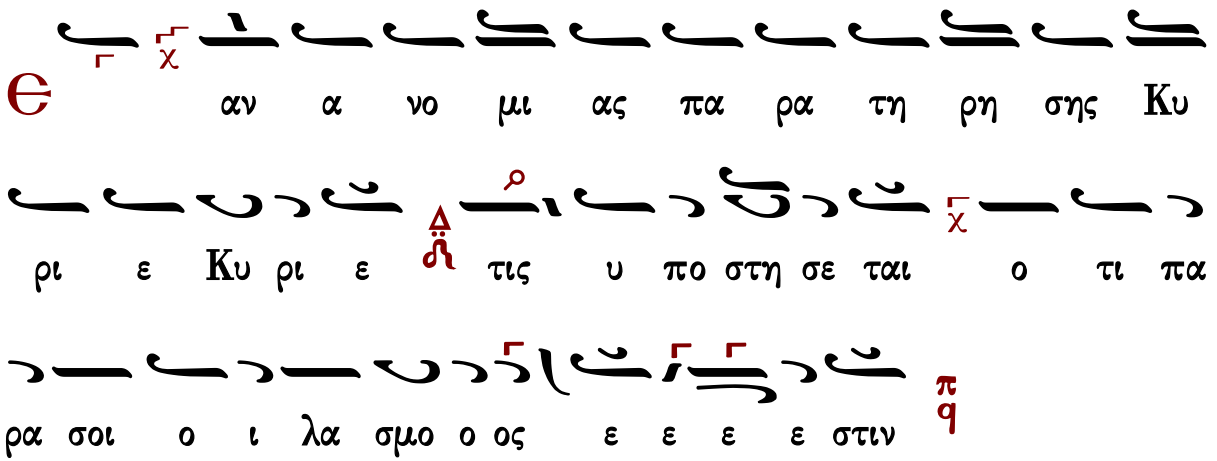

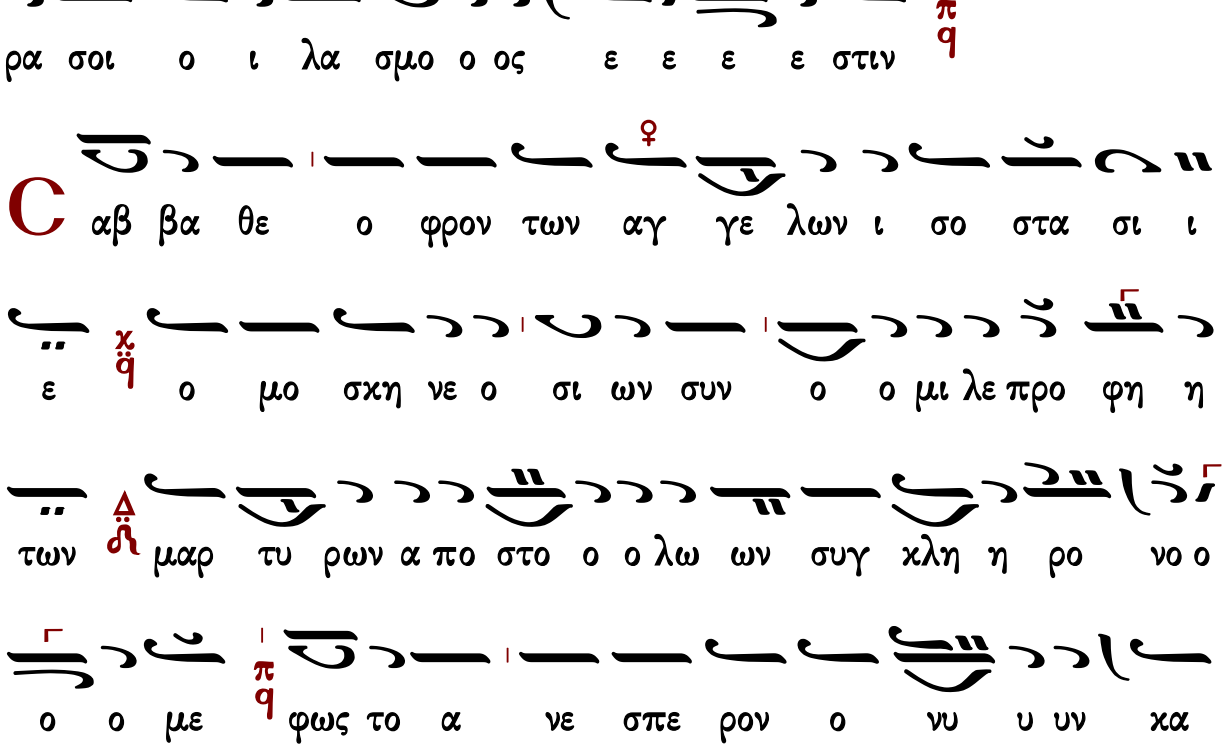

α τοι οι χων ου ταις φρυ χτω ρι ι αις λαμ πο ο με

νο ος ταις θει ει ει ει αις τω α χρο τα α τω των

ε ε φε ε των ο πα ρε στως παρ ρη σι ι ι α

α λε λα αμ πρυ σμε ε ε ε νος και εν η δο

ο με ε νος α αυ του ου ταις θε ε ω ρι ι ι ι

αις και εν τρυ φων α αυ του τω ω κα α αλ λει α

αν εν δο ο ο ο τως Χρι στον ι κε τευ ε Χρι στον δυ σω

ω πει ο ο σι ι ι ε δω ρη θη ναι τη Εκ

χλη η σι ι ι α ο μο νοι αν ει ρη η νην και με

ε γα ε ε λε ος

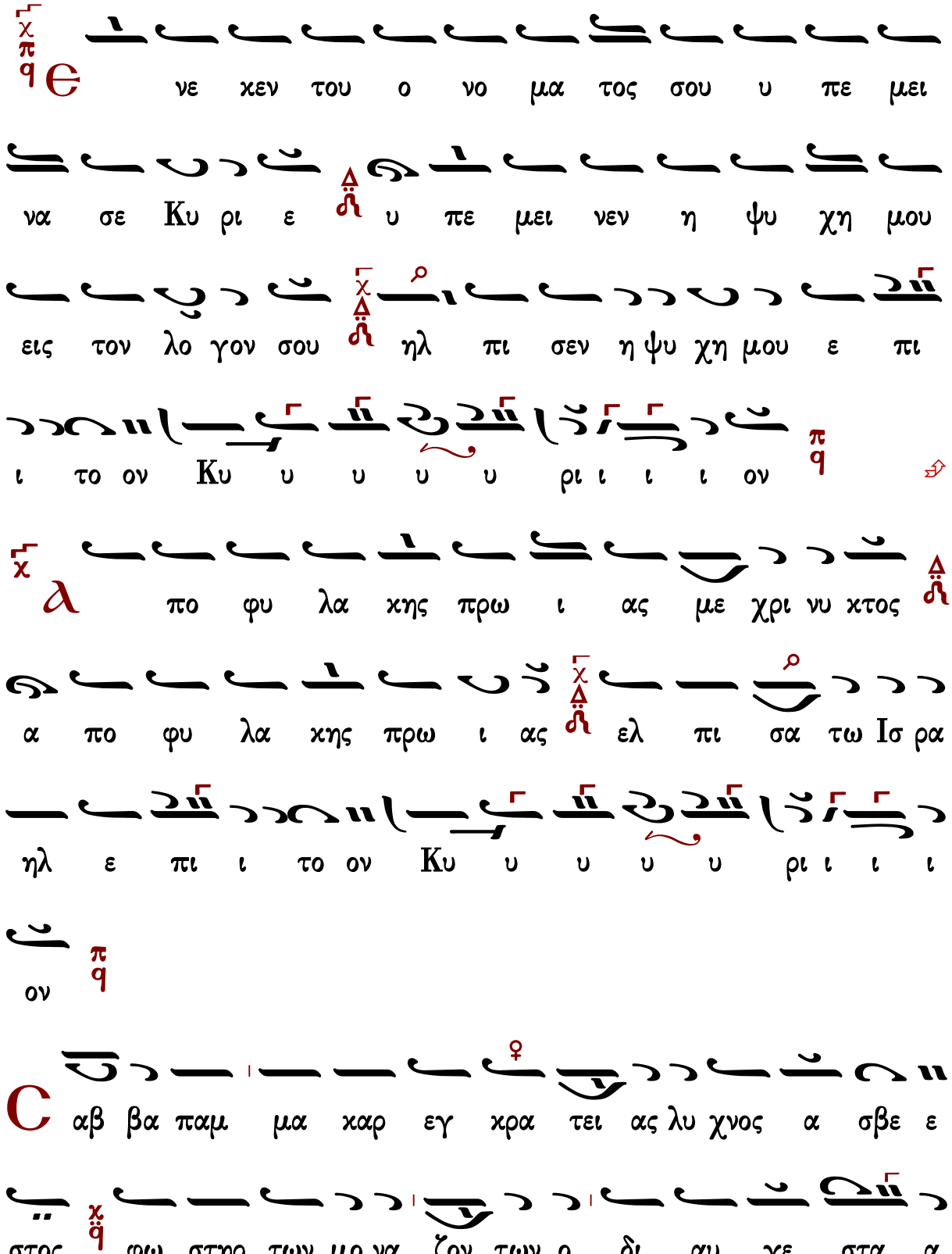
νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου
εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι
ι το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον
πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος
α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα
ηλ ε πι ι το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ον
αβ βα παμ μα καρ εγ κρα τει ας λυ χνος α σβε ε
στος φω στηρ των μο να ζον των ο δι αυ γε στα α

τος α γα πης φρυ χτω ρι ι ι αι αις λε λα αμ πρυ

σμε ε ε ε νος πυρ γος α χλο νη τος της υ υ

πο ο μο ο νης ε ρει σμα χαι σθε ε νος των πι ι

στει σε ε τι μω ω ω ων των των ι α μα των ο

θη η σα αυ ρος ο πο λι στης της ε ρη μου ου ω

ως α λη η θως ο ως πα ρα α δει ει σο ον

α α αυ τη ην ε εν θε ε ον δει ει ει ει ξας θει

ους προσ φε ρου ου σαν κα αρ που ου ους των σω ω ζο

με ε ε ε νων Χρι στον ι κε τευ ε Χρι στον δυ σω ω

πει ο ο σι ι ι ε δω ρη θη ναι τη Εκ κλη

η σι ι ι α ο μο νοι αν ει ρη η νην χαι με ε

γα ε ε λε ος

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

χαι πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις χαι αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω

ω ων α α α α του

λ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα α αν τες οι οι λα α α

οι

C αβ βα θε ο φρον α ρε τω ων στυ λος ο πυ ρι ι

νος πυρ σος ο εκ θα λασ σης της κο σμι κης τους λα

α ους λι με να προς τον θει ει ον κα θο δη η γων

πλα νης τα πνευ μα τα ο κα τα α βα α λων Πνευ

μα τος α γι ι ου το κα θα ρο ον δο χει ει ει ει

ον ο πο δη γε της των μο ο να α στων η

κρι βω με νη τε στα α α θμη η της ε εγ κρα τει ει

ει ει ας της τα πει νω ω σε ε ως πε ρι

ι βλε πτο ον το υ υ υ υ ψος κρη νη η βρυ ου

ου σα ι ι α α α σε ω ων πε λα α α α γη

Χρι στον ι κε τευ ε Χρι στον δυ σω ω πει ο ο σι ι

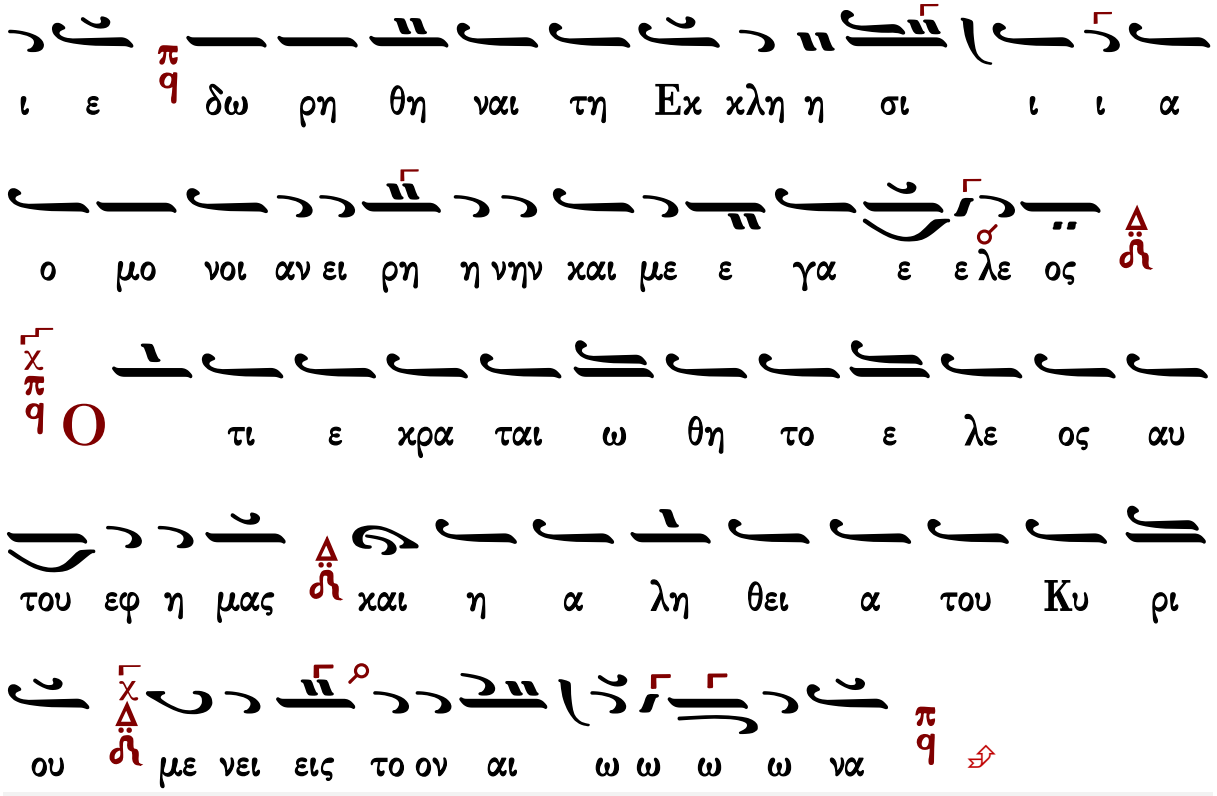

Δοξαστικὸν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.235*

η η η τον νουν η γε μο να κα τα πα θων

ο ο ο λε ε θρι ων α σκη τι κως ε εν στη σα

α α με ε ε ε νος εις το καθ ο μοι ω ω σιν ως δυ

να τον α α αν ε λη η λυ υ υ υ θας αν

δρι κως γαρ την φυ υ σιν ε ε εκ βι α σα α με ε ε

ε νος ε σπευ σας το χει ρον καθ υ πο τα ξαι αι τω

κρει ει ειτ το ο ο ο νι και την σαρ κα δου λω σαι αι

αι τω πνε ευ μα α α α τι ο θε ε εν

μο ο ο να α ζο ο ον των α νε δει χθης α α

α κρο ο ο τη ης πο λι στη ης τη η ης ε ε ρη μου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.271*

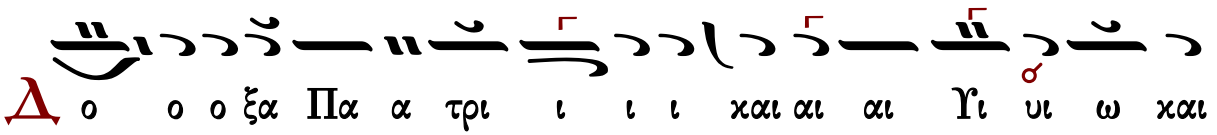

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
Το κατ ει ει κο να τη ρη η σα α ας α λω ω
ω βη η η η τον νουν η γε μο να κα τα πα θων
ο ο ο λε ε θρι ι ι ων α σκη τι κως ε
εν στη σα α α α με ε ε ε νος εις το καθ
ο μοι ω ω σι ιν ως δυ να το ον α α αν ε
λη η λυ υ υ υ θας αν δρι ι κως γαρ την φυ υ
σιν ε ε εκ βι α σα α με ε ε ε νος ε
ε σπε ευ σας το χει ει ρον καθ υ πο τα ξαι αι τω
κρει ει ει ειτ το ο ο ο νι και την σα αρκα δου

λω σαι αι αι τω πνε ε ευ μα α α α τι ο θε ε

εν μο ο ο να α ζο ο ον των α νε δει χθη

ης α α α χρο ο ο της πο λι στη ης τη η ης ε ε

ρη η η μου ευ δρο μουν των α λει ει πτης κα νων

α ρε της α χρι βε ε ε στα α α α τος και νυν ε εν

ου ρα α νοις των ε σο ο πτρων λυ υ θε ε ε εν

των μα κα α ρι ι ι ι ε κα θα ρως ε ε ε πο ο

πτε ε ευ εις την α α γι ι ι α αν Τρι α α α

α δα εν τυγ χα νω ω ων α α με ε ε σως υ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.142*

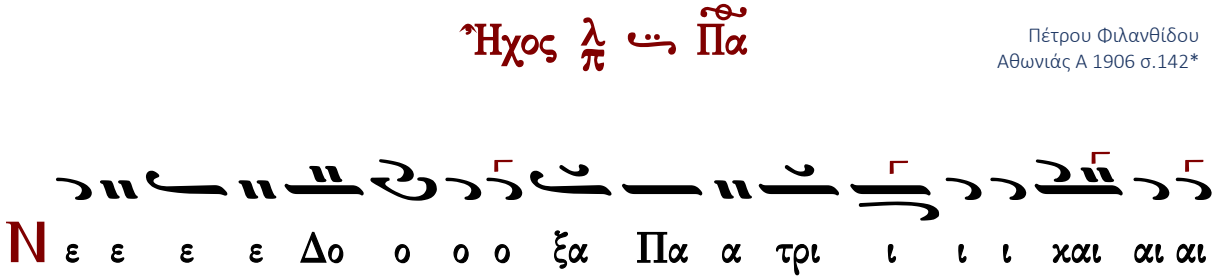

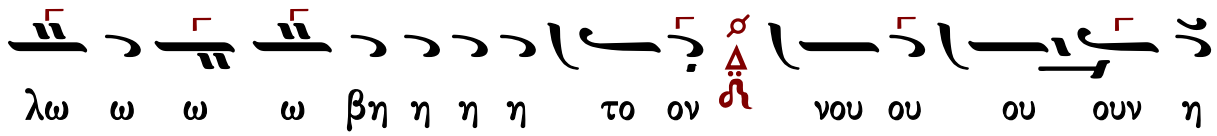

γε ε μο ο ο ο ο ο ο να χα τα πα θω

ω ω ω ων ο λε θρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ων α σκη τι κως ε εν στη σα α α με

νο ο ο ο ο ο ο ος ει εις το ο καθ ο μοι

οι οι ω ω ω ω σι ι ιν ως δυ υ να α το ο

ο ο ο ο ον α α α αν ε ε λη η η η η η

λυ υ θας αν δρι κω ω ως γαρ τη ην φυ υ υ

σι ι ιν ε ε ε ε εκ βι ι α α σα α α

α α α με ε νος ε σπε ευ σα ας το ο χει ει

ει ει ρο ο ον καθ υ πο τα α α α α α α

α ξαι τω χρει ει ειτ το ο ο ο ο ιο ο ο ο νι

χαι την σαρ κα α δου λω ω ω σαι αι τω ω πνε ε ε

ε ε ευ μα α τι ο θε ε εν μο ο ο να α

ζο ο ον των α νε δει ει ει χθης α α κρο ο

ο ο ο ο ο της πο λι στης τη η ης ε ε ρη

η η μου ευ δρο μου ουν των α α λει ει ει ει ει

πτη η η ης κα α νω ων α ρε της α κρι βε ε

ε ε ε ε ε στα α τος και νυ υ υν ε εν

ου ρα α α νοι οις των ε σο ο ο πτρων λυ υ θε

ε ε εν των μα κα α α α ρι ι ι ι ε κα θα

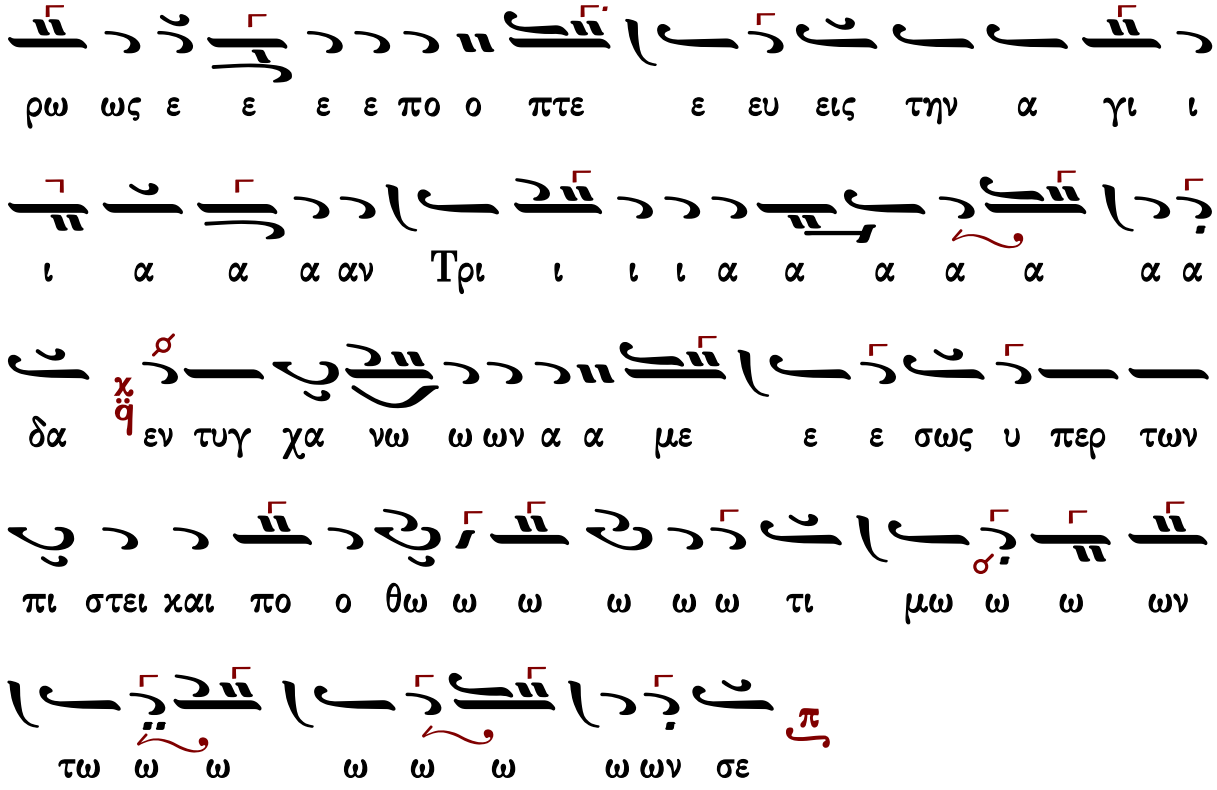

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.32/2756*

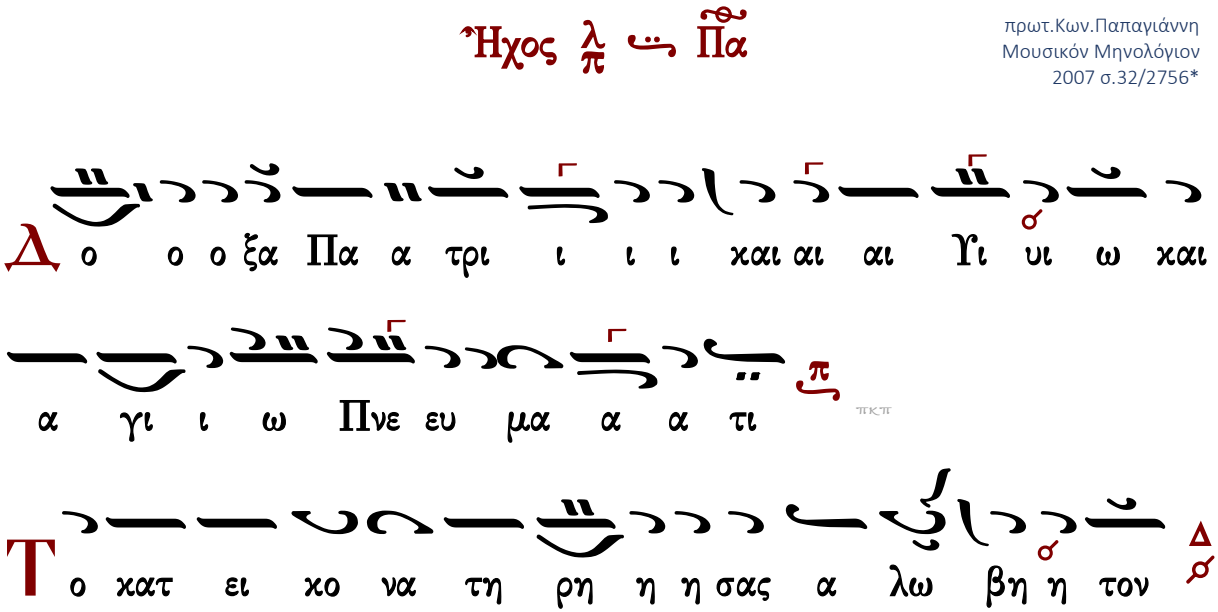

νουν η γε μο ο να κα τα πα θω ων ο ο ο λε ε

θρι ι ι ων α σκη τι κως ε ε εν στη σα

α α με ε ε ε νος εις το καθ ο μοι ω ω σιν ω

ως δυ υ υ να α τον α νε λη η η λυ υ υ υ θας

αν δρι κως γαρ τη ην φυ υ υ σιν εκ βι α σα α

α α με ε ε ε νος ε σπευ σας το χει ρον καθ υ πο

τα ξαι τω κρειτ το ο νι και την σαρ κα δου λω ω σαι αι

αι τω πνε ευ μα α α α τι ο θε εν μο να ζο ον

των α νε δει χθης α α α κρο ο ο τη ης πο

λι στη ης τη η ης ε ε ρη η η μου ευ δρο μουν

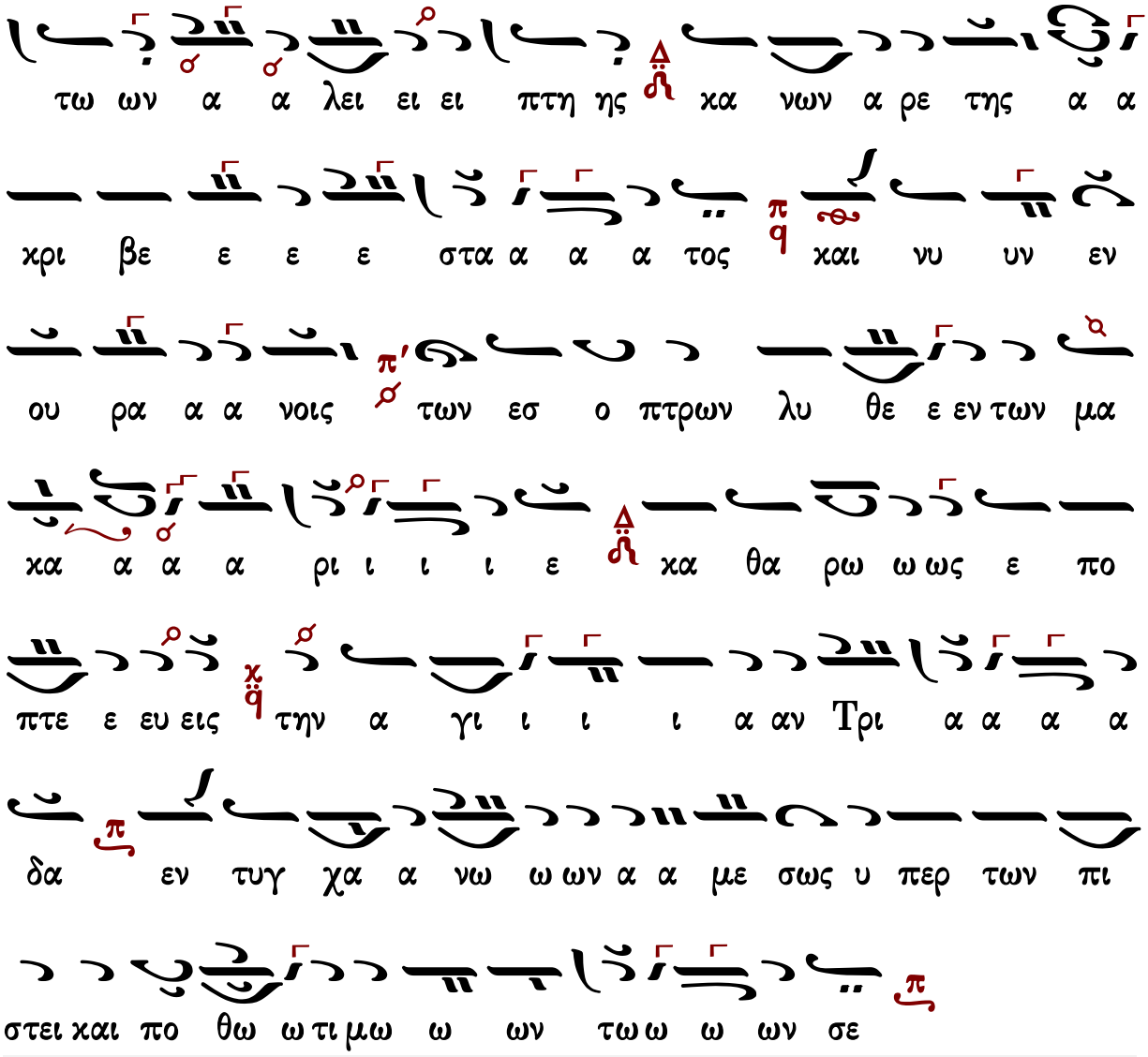

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.162*

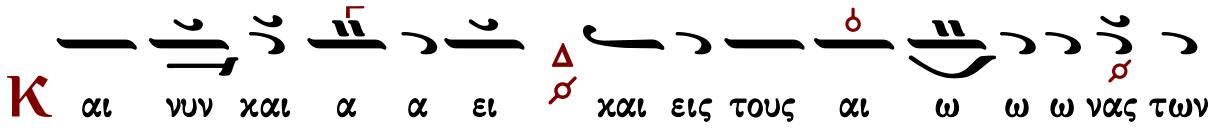

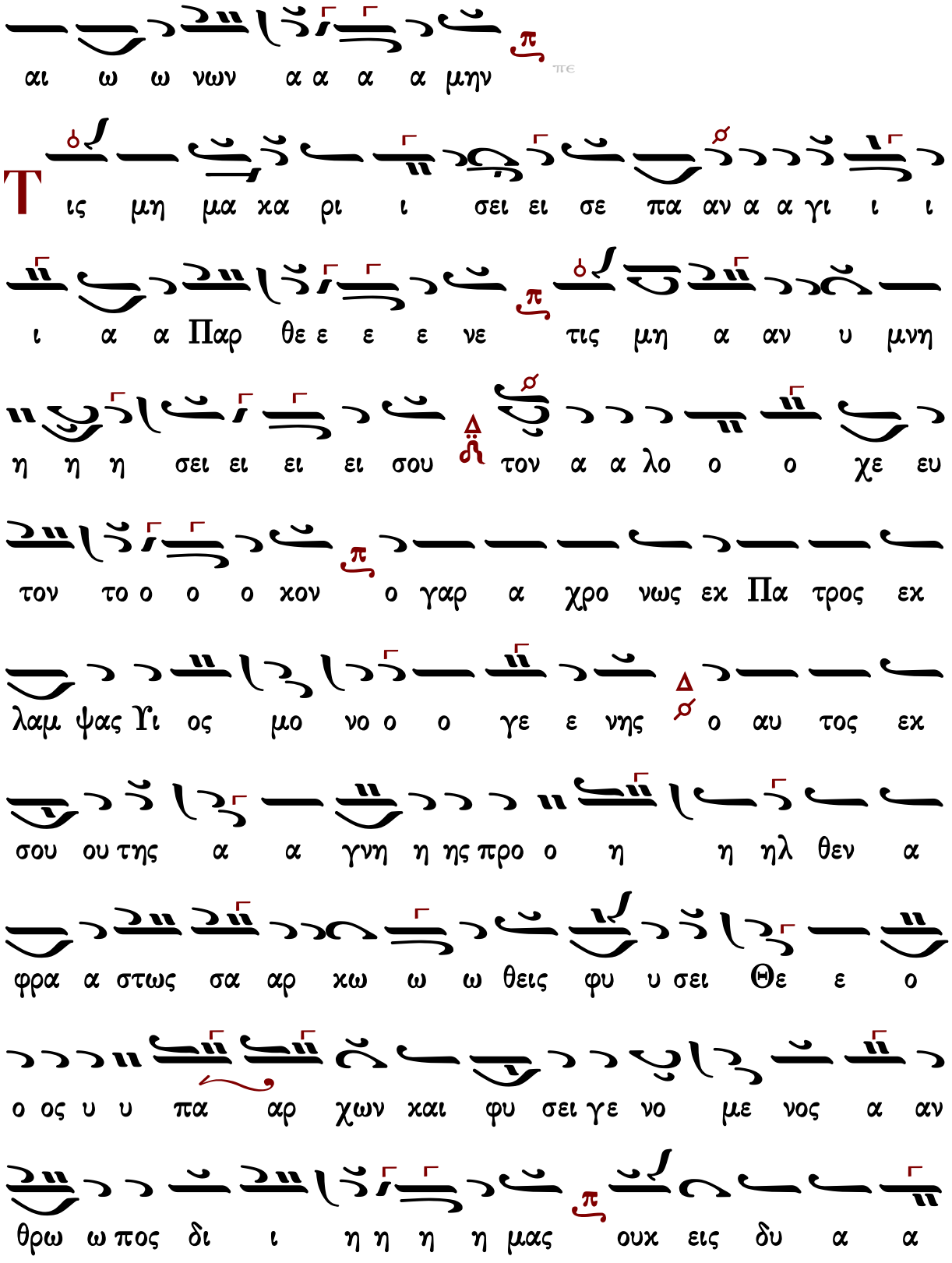
αι ω ω νων α α α α μην
ις μη μα κα ρι ι σει ει σε πα αν α α γι ι ι
ι α α Παρ θε ε ε ε νε τις μη α αν υ μνη
η η η σει ει ει ει σου τον α α λο ο ο χε ευ
τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ
λαμ ψας Υι ος μο νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ
σου ου της α α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α
φρα α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ υ σει Θε ε ο
ο ος υ υ πα αρ χων και φυ σει γε νο με νος α αν
θρω ω πος δι ι η η η η μας ουκ εις δυ α α

δα α προσ ω ω ω ω πων τε ε μνο ο με ε ε ε νος αλλ

εν δυ α α δι ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως

γνω ω ω ρι ζο ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι

κε τε ευ ε σε μνη Παμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε

ε λε η θη η ναι τα ας ψυ χας η μω ω ω ω

ων

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἀργοσύντομον

Ἦχος λ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.271#

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Τις μη μα χα ρι σει σε παν α γι α α α Πα αρ

θε ε ε νε Δ τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον

α λο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο χον ο γαρ α

χρο νως εχ Πα τρος εχ λα αμ ψας Υι ος Μο ο νο

γε ε νης ο αυ τος εχ σου ου της α α α γνη η ης

προ ο η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ χω ω ω

θεις φυ σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων

χαι φυ σει γε νο ο με ε νος α αν θρω ω ω πος

δι ι η η η η μας ουχ εις δυ α α δα α

προ σω ω ω ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ

α α δι ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω

ω ρι ζο ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι χε τε

ευ ε σε μνη πα αμ μα κα α α α ρι ι ι ι

στε ε λε η θη η η η η η ναι τα ας ψυ χα α

ας η η η η μω ω ω ων Δ

Σύντομον

Ἦχος λ π Βϙ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.506*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην

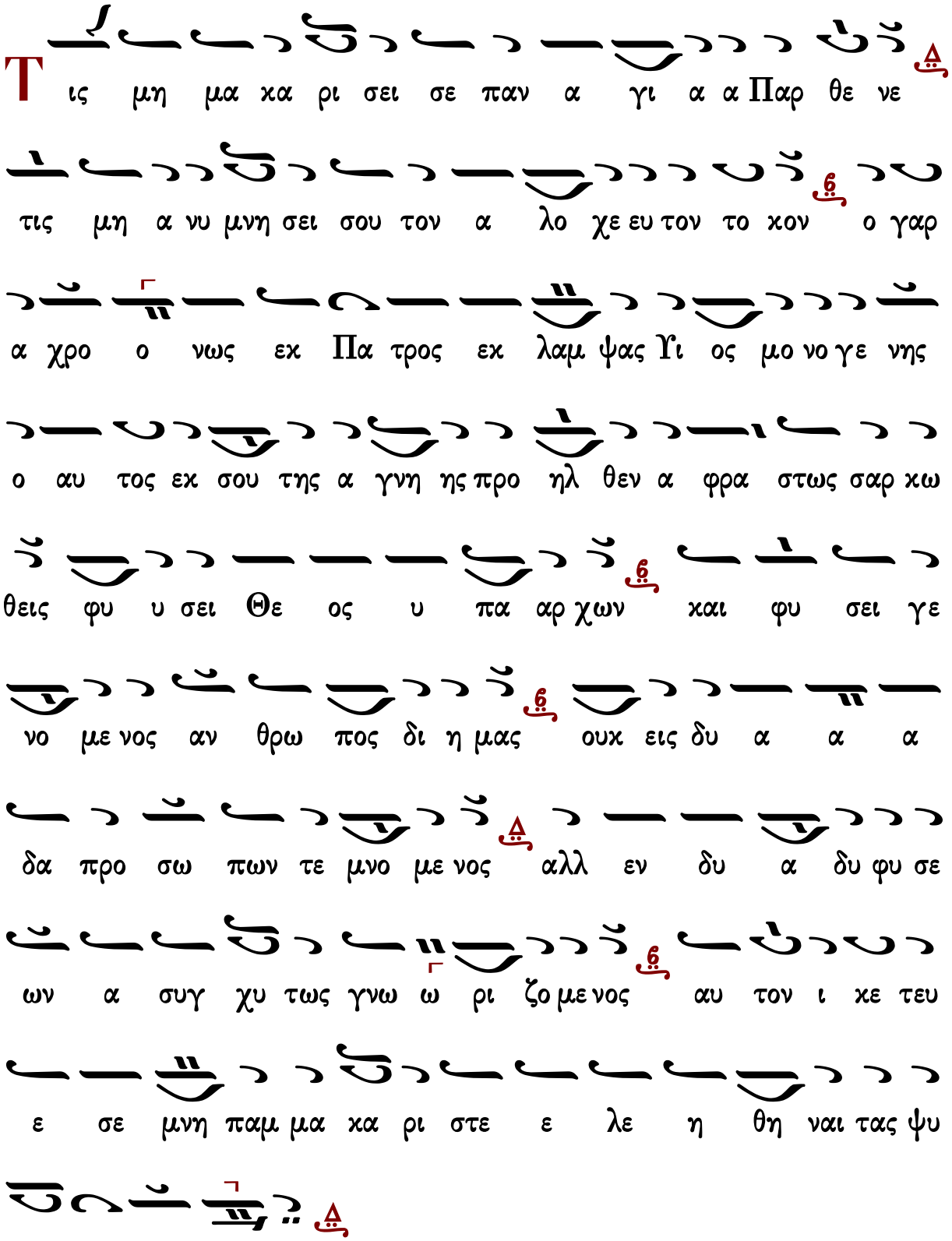
Τις μη μα κα ρι σει σε παν α γι α α Παρ θε νε
τις μη α νυ μνη σει σου τον α λο χε ευ τον το κον ο γαρ
α χρο ο νως εκ Πα τρος εκ λαμ ψας Υι ος μο νο γε νης
ο αυ τος εκ σου της α γνη ης προ ηλ θεν α φρα στως σαρ κω
θεις φυ υ σει Θε ος υ πα αρ χων και φυ σει γε
νο με νος αν θρω πος δι η μας ουκ εις δυ α α α
δα προ σω πων τε μνο με νος αλλ εν δυ α δυ φυ σε
ων α συγ χυ τως γνω ω ρι ζο με νος αυ τον ι κε τευ
ε σε μνη παμ μα κα ρι στε ε λε η θη ναι τας ψυ
χας η μω ω ων

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.13*

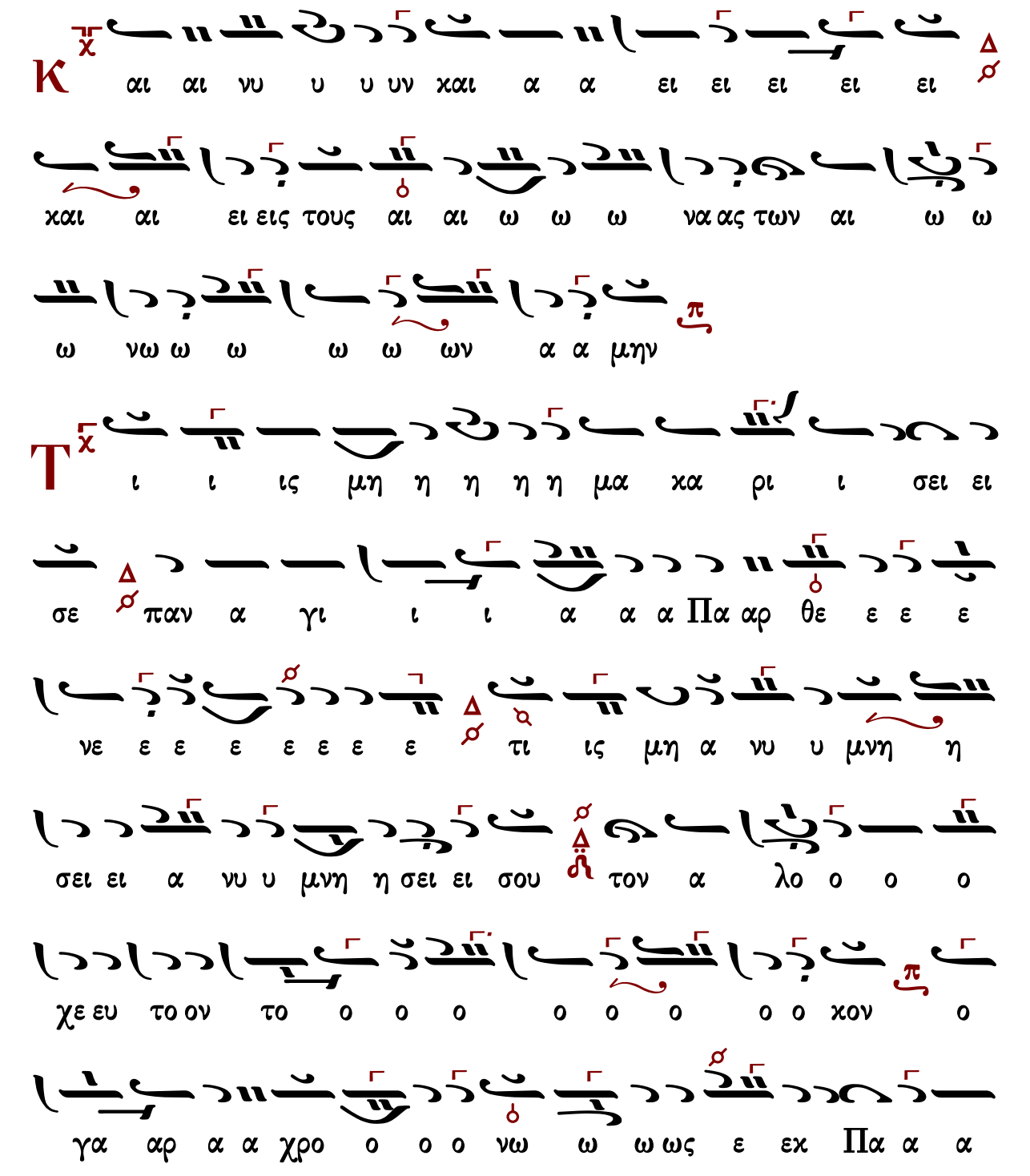

αμ α α α α α α λα εχ ε ος ο ο ο ο ο τρο α

ψας Υι υι υι ο ο ο ος μο ο ο ο νο ο γε ε νη

η η η η η η ης ο αυ το ος ε εχ σου ου

ου ου τη ης α α α γνη η ης προ ο η ηλ θεν α

φρα α α α στω ω ω ως σα α αρ χω ω ω ω

σα α αρ χω ω θεις φυ υ υ υ σει ει Θε ε

ε ο ο ο ος υ υ υ υ υ υ υ υ ηυ υ υ Θε

ο ος υ πα α α α α αρ χων χαι

φυ υ υ σει γε νο ο ο με ε ε ε νο ο ος

α α α αν θρω ω ω ω α α α αν θρω πο ο ος δι ι

δυ εις ουχ ουκ μας η η ι ι δι ι ι ι ι

ο ο ο ο τε μνο πων ω ω ω ω προσ δα α α α

ε σε υ υ φι ι δι α α δυ εν αλλ νος ε ε ε με

ο ζο ι ι ρι ω ω ω γνω ως τω χυ συγ α ων

αυ νος ε ε ε ε με ε ε ε ε ο ο ο

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τε ε ευ ε ε ε χε ι ι ον το

πα μνη σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

η λε ε ε στε ι ι ι ρι α α α χα μα αμ

ψυ ας α α α α ται αι αι ναι η η η η η η θη

η η η η η η

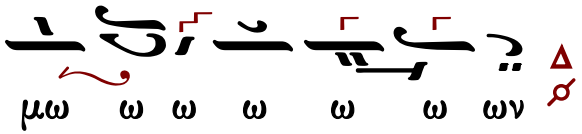

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ πλ. Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.101*

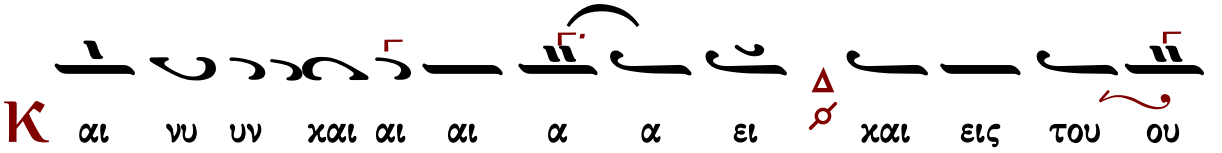

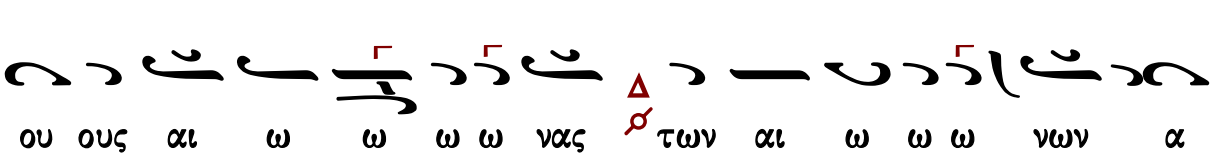

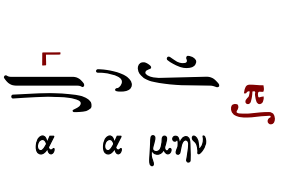

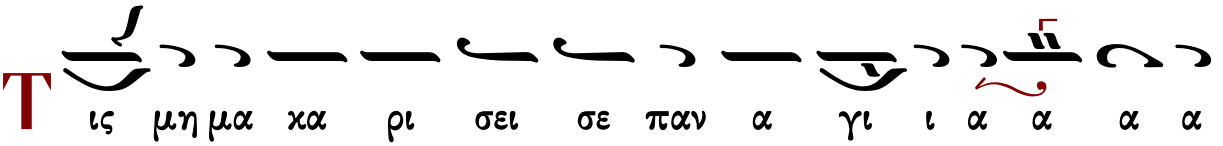

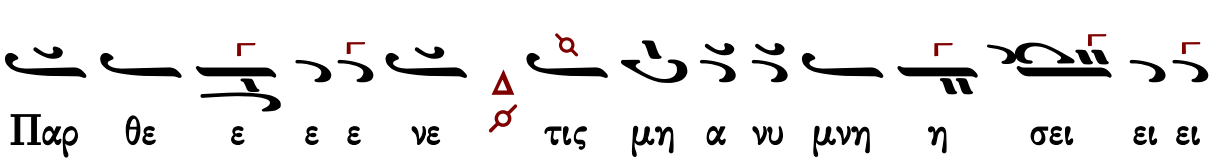

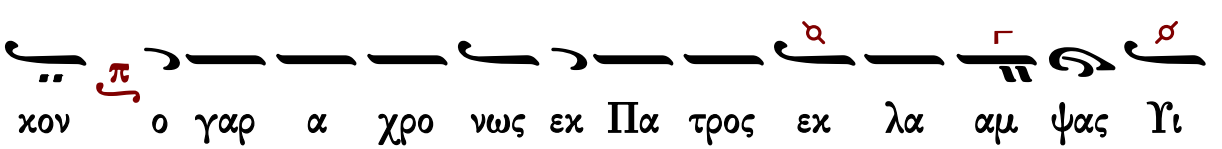

ο ος μο ο νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εχ σου

ου τη ης α α α γνη η η ης προ η η η ηλ θεν

α φρα α α στω ω ως σαρ χω ω ω θεις φυ υ

σει ει Θε ε ε ο ο ο ο ος υ πα α αρ χων χαι

φυ σει γε νο ο με ε ε νος α αν θρω ω ω πος

δι ι ι ι ι η η η μας ου ου ουχ εις δυ α

α δα προ οσ ω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο με ε ε

νος αλλ εν δυ α α δι φυ υ σε ε ε ων α

συγ χυ τως γνω ω ω ρι ζο ο ο ο ο με ε ε

νος αυ τον ι ι χε ε τε ε ευ ε σε μνη

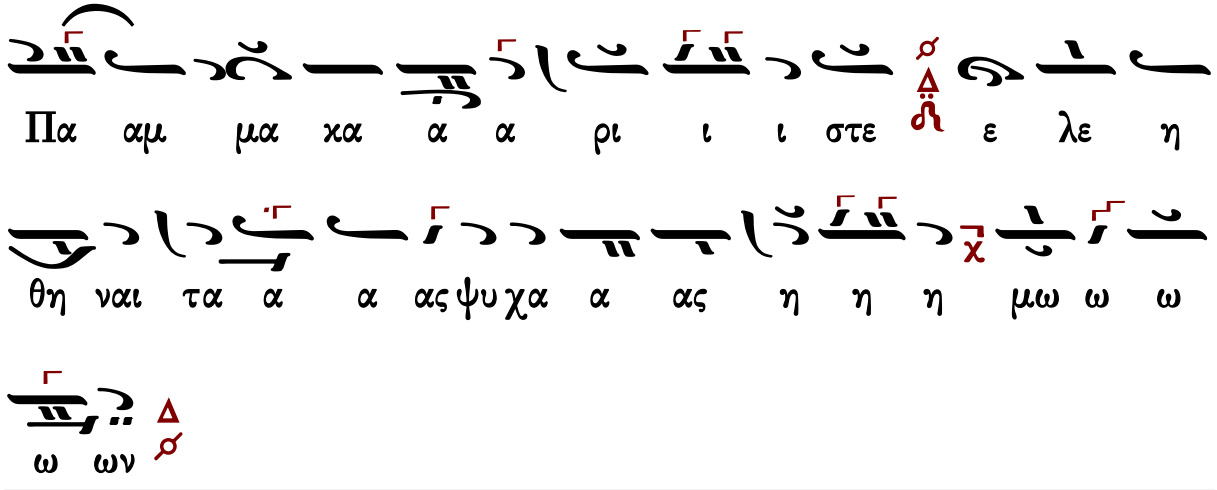

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀργοσύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον ἀργοσύντομο

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ20*

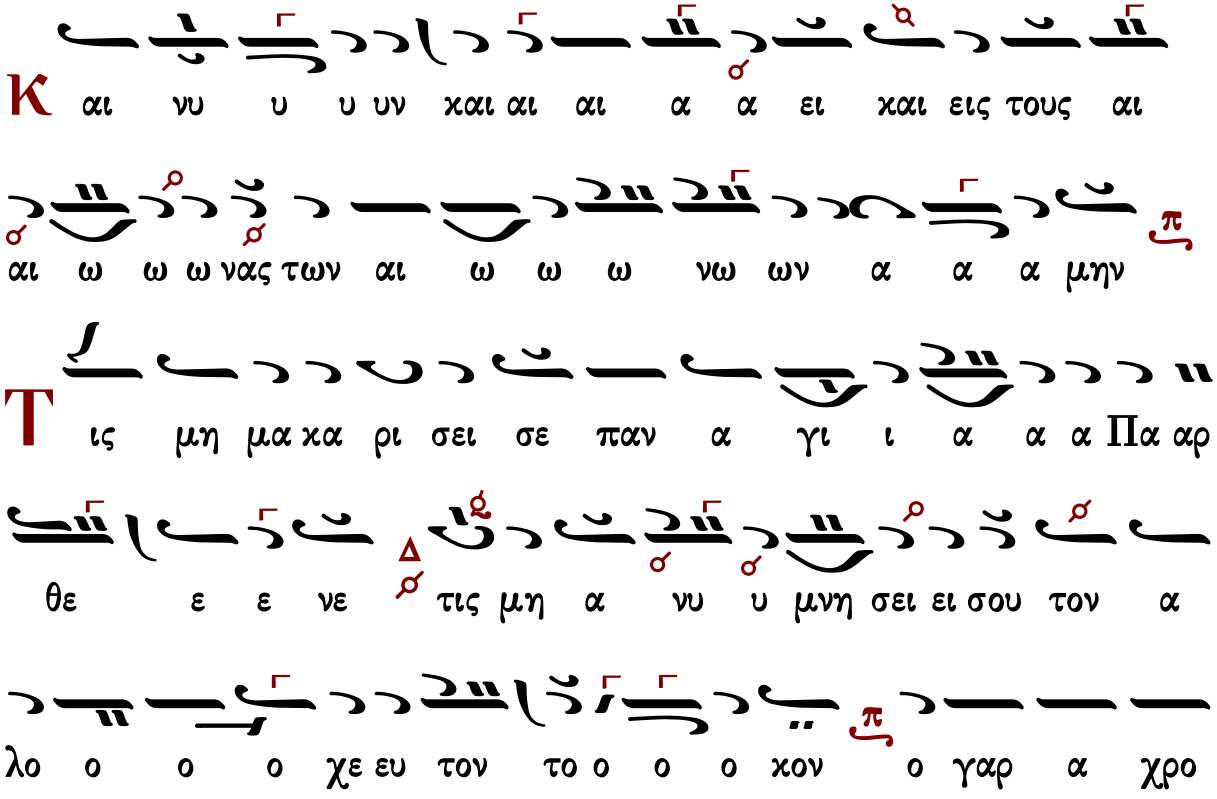

νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο ο ο

γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου της α γνη η ης προ ο

η η ηλ θεν α φρα α στω ως σαρ κω ω θει εις

φυ υ σει ει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων

και φυ σει γε νο ο με ε νος α αν θρω ω πος δι ι

η η μα ας ουκ εις δυ α α δα προ οσ ω ω ω

ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι

ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ τως γνω ρι ζο ο

ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη

πα αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η

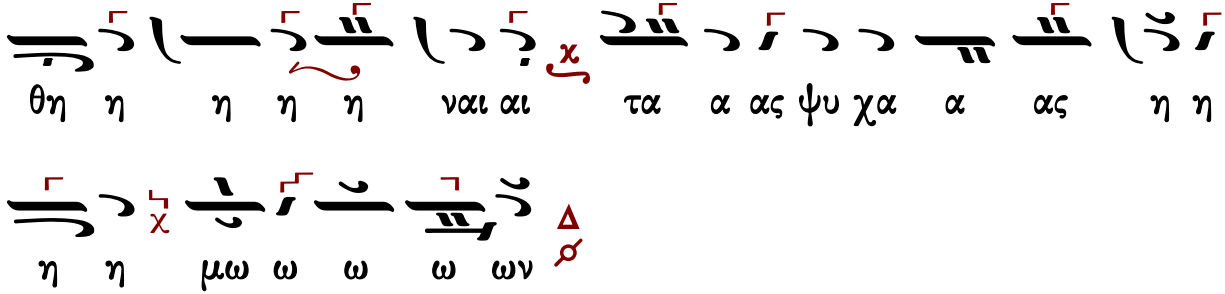

Σύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ/π ⸏ Βϋ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ136*

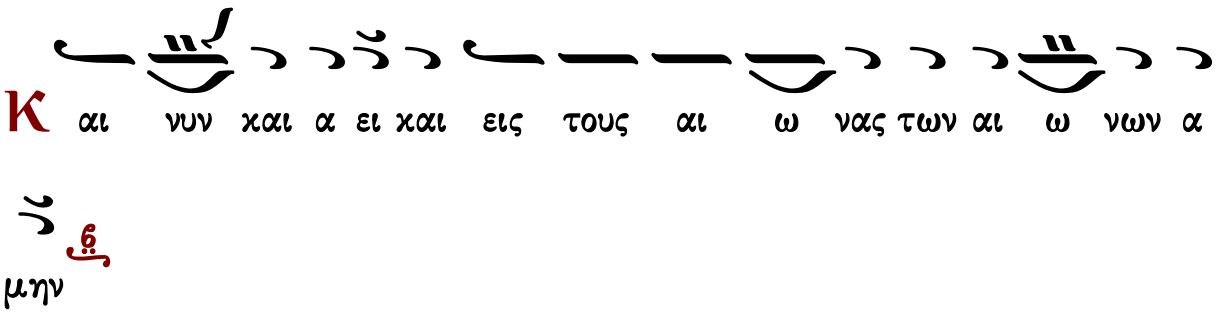

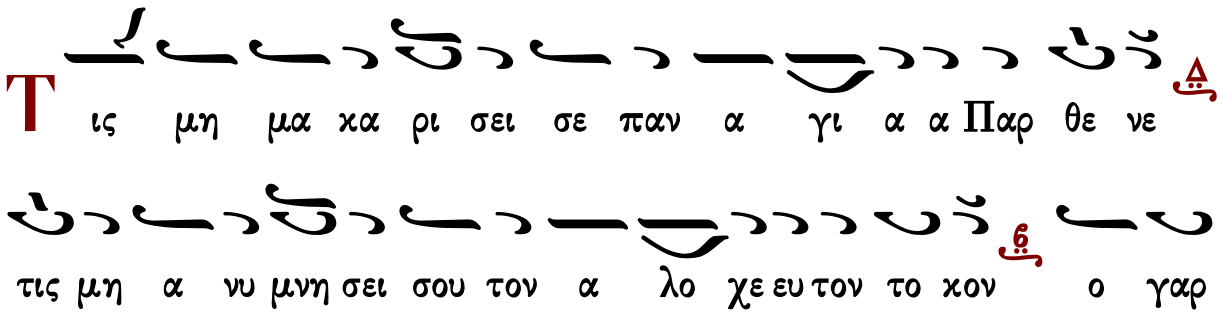

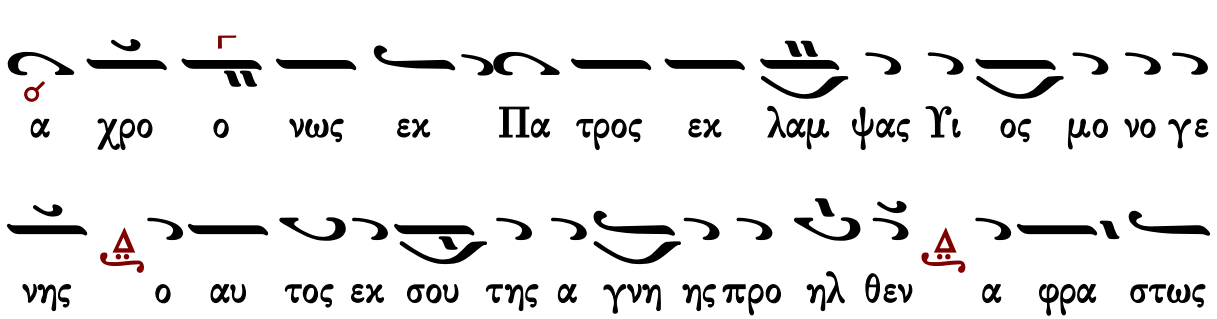

σαρ κω θεις φυ υ σει Θε ος υ παρ χων και φυ σει

γε νο με νος αν θρω πος δι η μας ουκ εις δυ α α α

δα προσ ω πων τε μνο με νος αλλ εν δυ α δι φυ σε ων

α συγ χυ τως γνω ρι ζο με νος αυ τον ι κε τευ ε σε

μνη παμ μα κα ρι στε ε λε η θη ναι τας ψυ χας η

μω ω ων

Γαβριήλ Κουντιάδου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.106*

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Τις μη μα χα ρι ση σε παν α γι α α α α Πα αρ

θε ε ε νε τις μη α νυ μνη σει ει σου τον α λο

ο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο χον ο γαρ

α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ο ος μο ο

νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου τη ης α α

α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α φρα α α στως σα

αρ χω ω ω θεις φυ υ σει ει Θε ε ε ο ο ος υ

πα α αρ χων και φυ σει γε νο ο με ε ε νος

α αν θρω ω ω πος δι ι η η η η μας ουκ

εις δυ α α δα προ οσ ω ω ω ω πων τε μνο ο

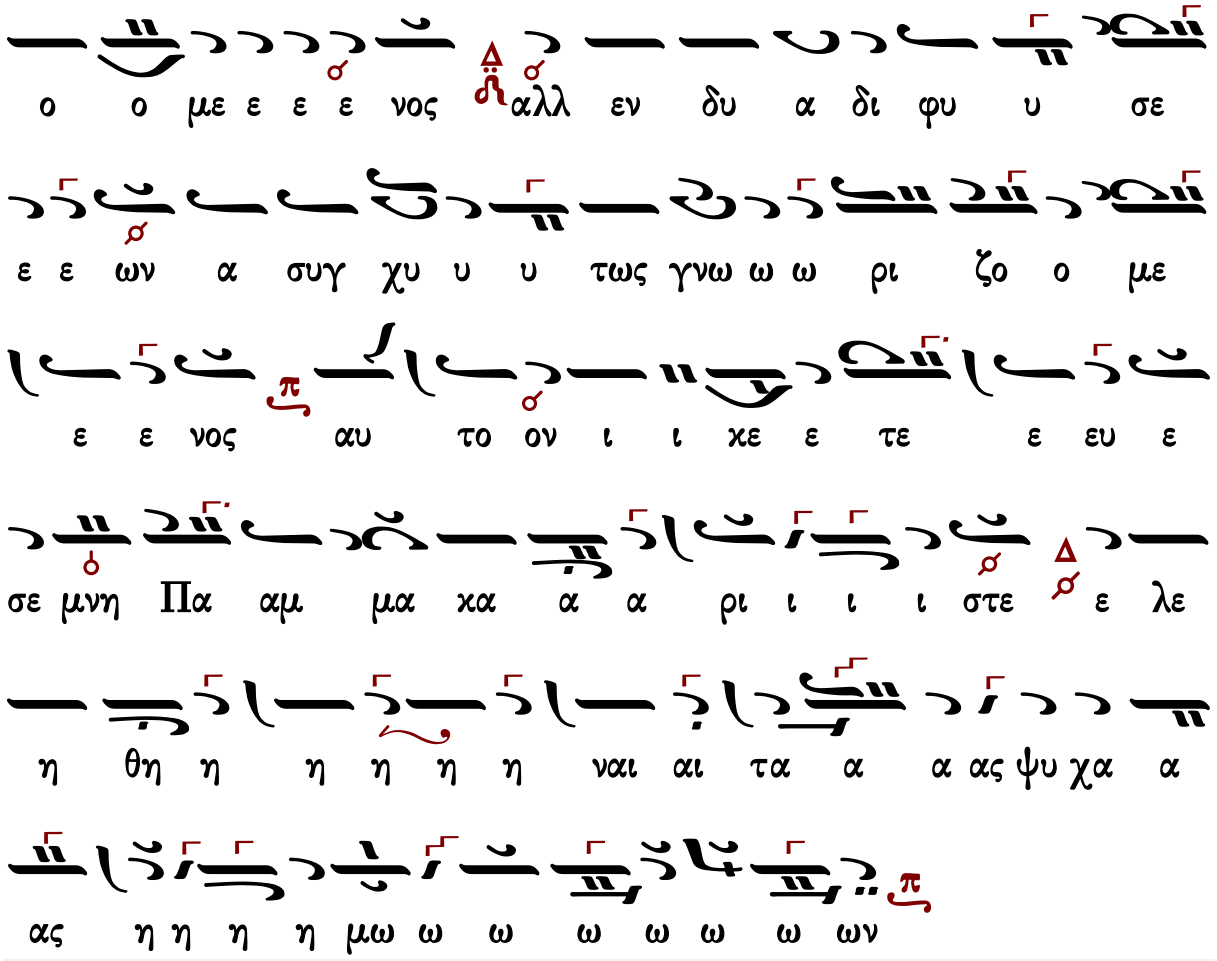

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ πλ. δ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.71*

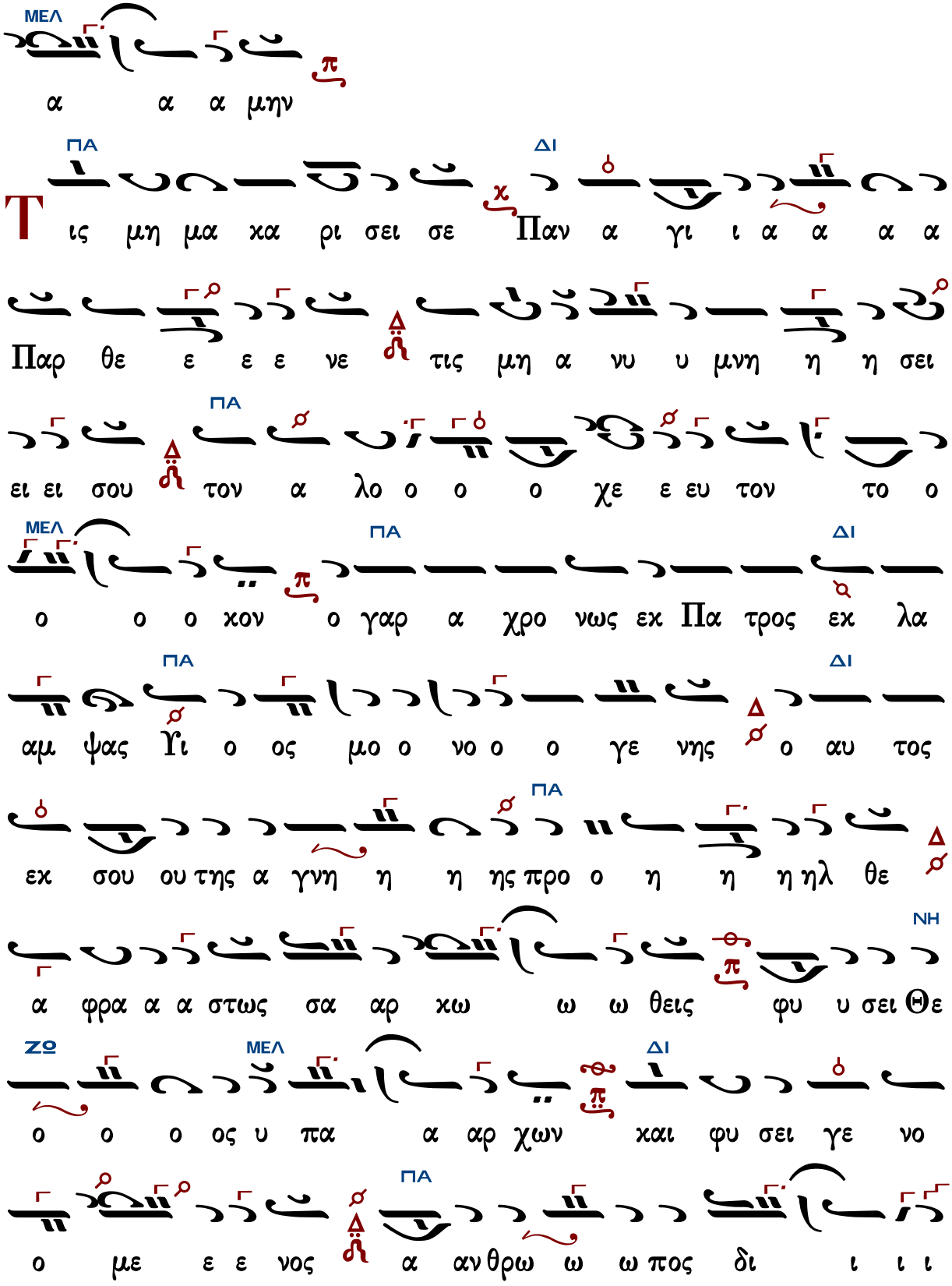
ΜΕΛ
α α α μην
ΠΑ ΔΙ
Τις μη μα κα ρι σει σε Παν α γι ι α α α α
Παρ θε ε ε ε νε τις μη α νυ υ μνη η η σει
ει ει σου τον α λο ο ο ο χε ε ευ τον το ο
ΜΕΛ ΠΑ ΔΙ
ο ο ο κον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα
ΠΑ ΔΙ
αμ ψας Υι ο ος μο ο νο ο ο γε νης ο αυ τος
ΠΑ
εκ σου ου της α γνη η η ης προ ο η η η ηλ θε
ΝΗ
α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ υ σει Θε
ΖΩ ΜΕΛ ΔΙ
ο ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε νο
ΠΑ
ο με ε ε νος α αν θρω ω ω πος δι ι ι ι

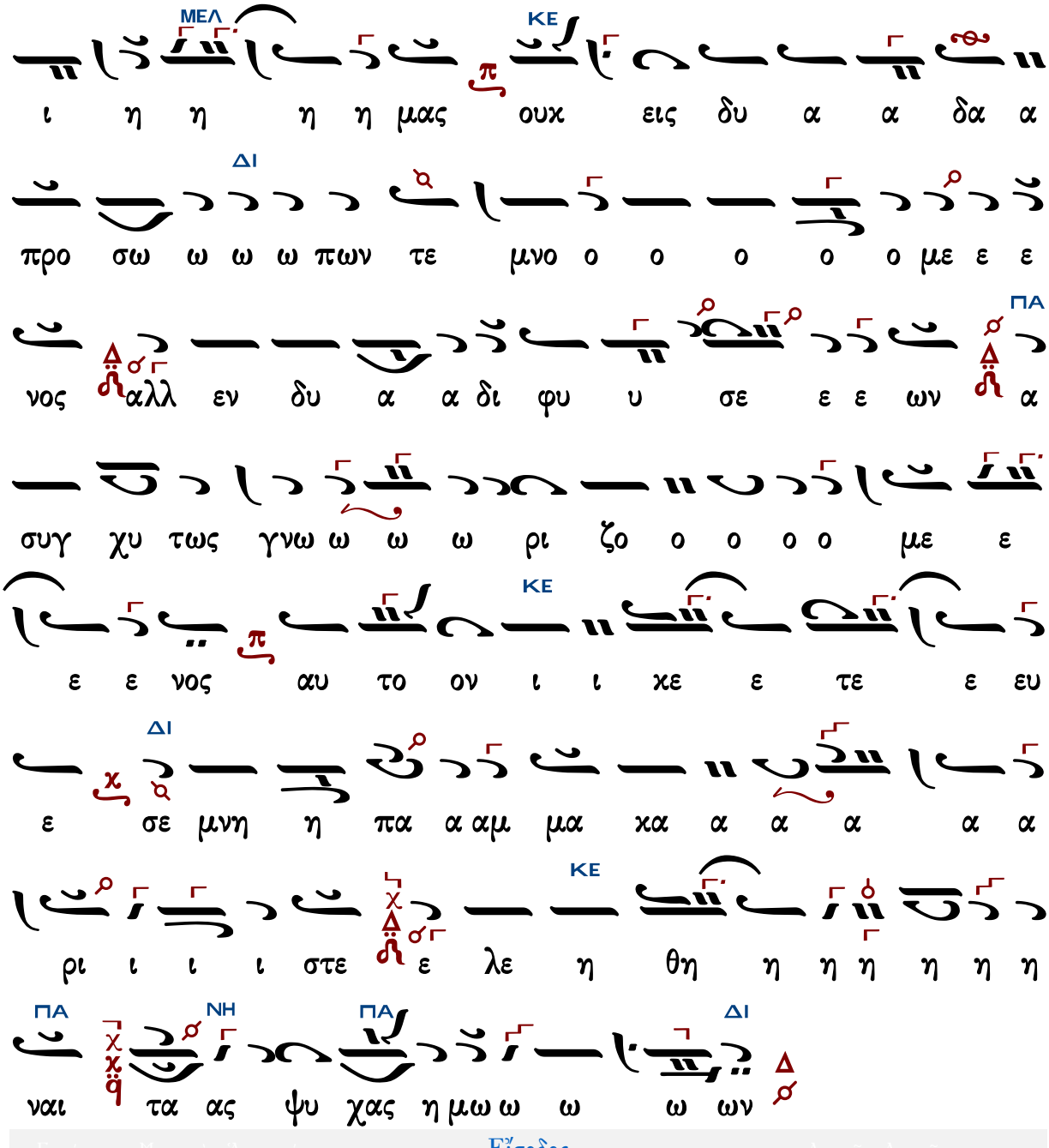

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

Φ

ω ω ως ι ι ι ι λα α α α ρο ο

ο ο ον α α α γι ι ι ι ι α α α ας

δο ο ο ο ο ξη η ης α α α α θα α α

α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου

ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α κα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ον χαι αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

α α α σι ι ι ι ι χαι αι αι αι ροι οι

οι οι οις υ υ υ υ μνει ει ει σθαι αι αι αι φω ω

ω ω ναι αι αι αι αι αις αι αι σι ι ι αι αις

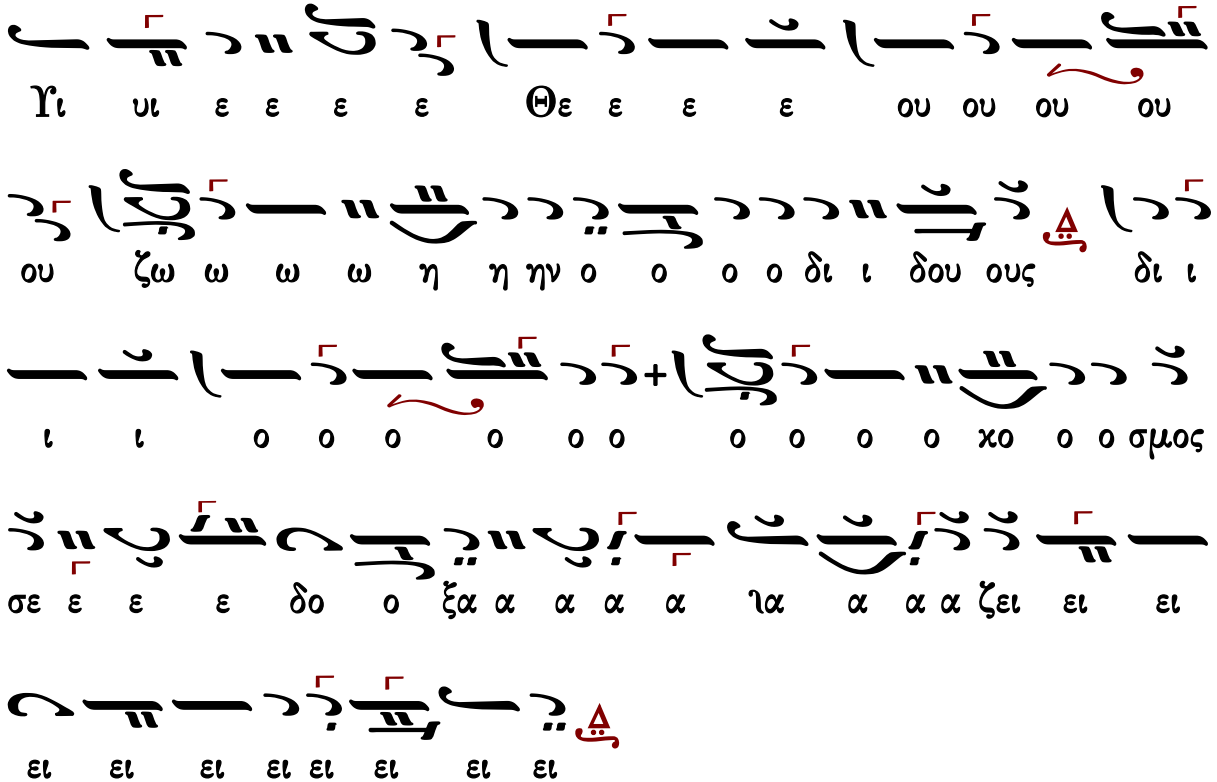

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

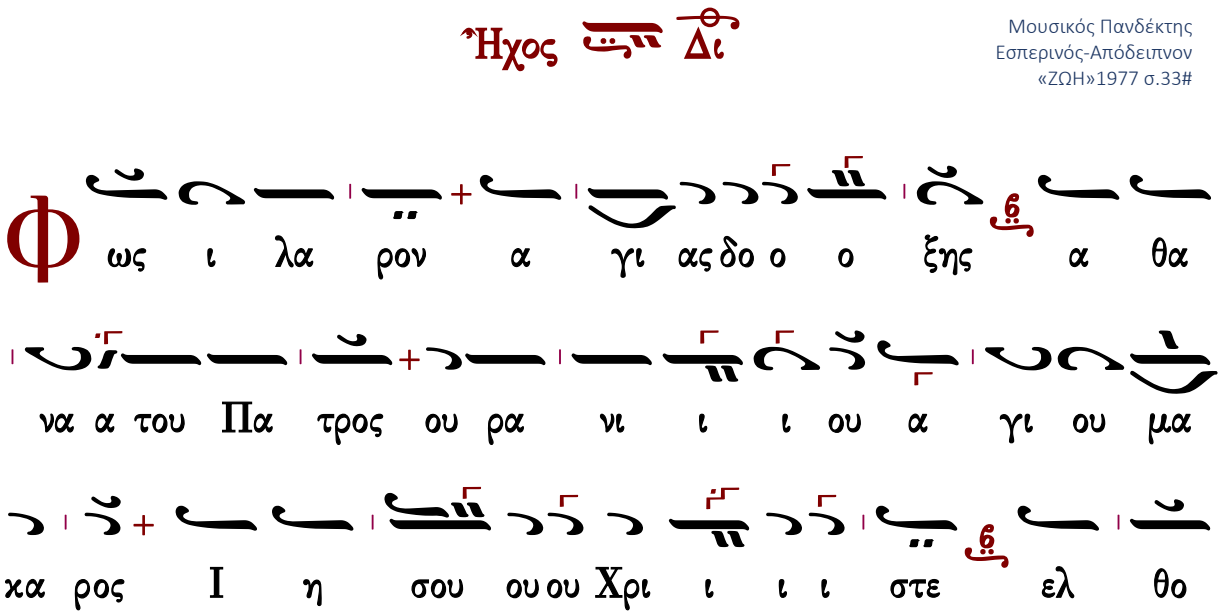

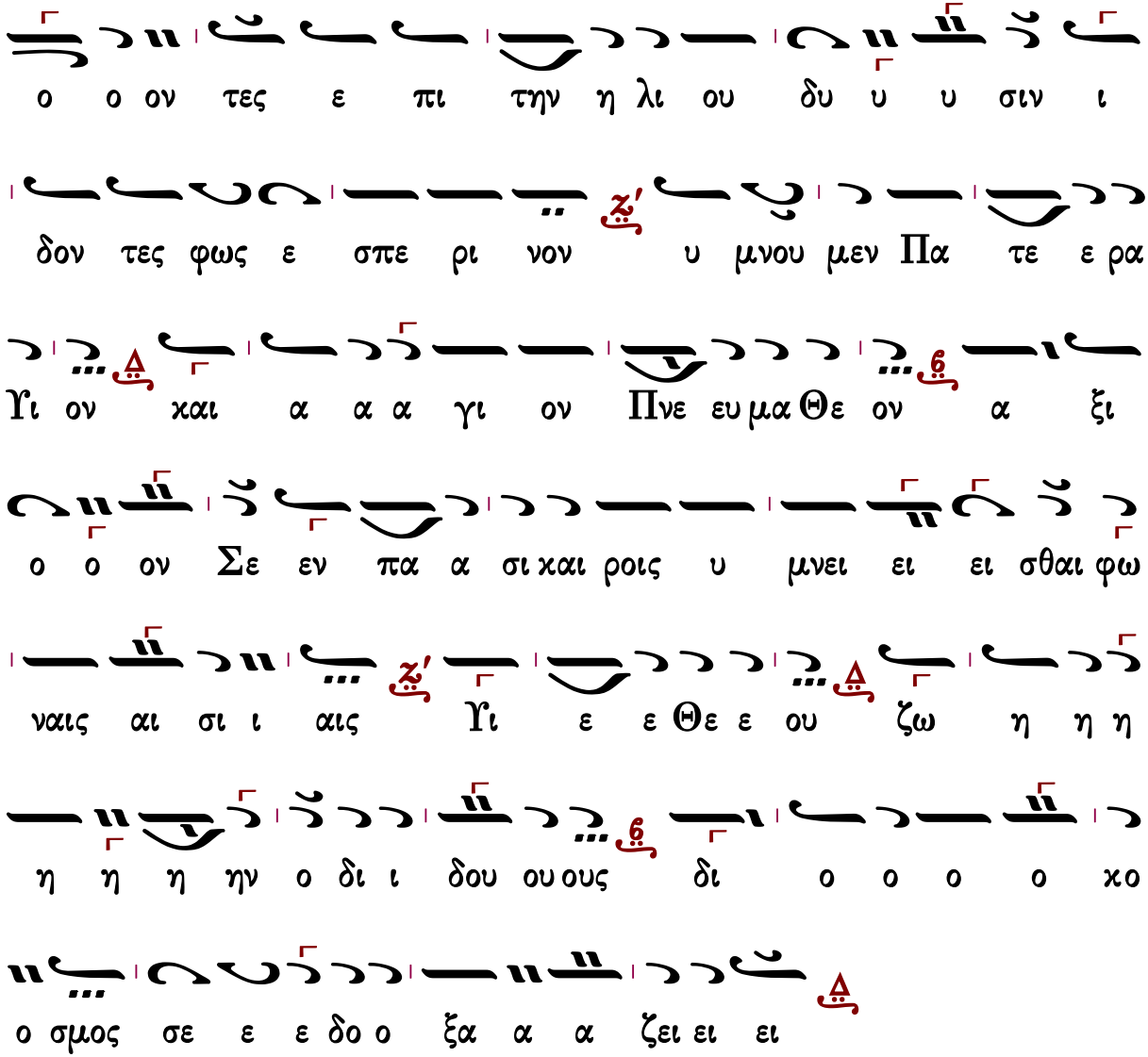

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Βυζαντινός Ἑσπερινός
1993 σ.167*

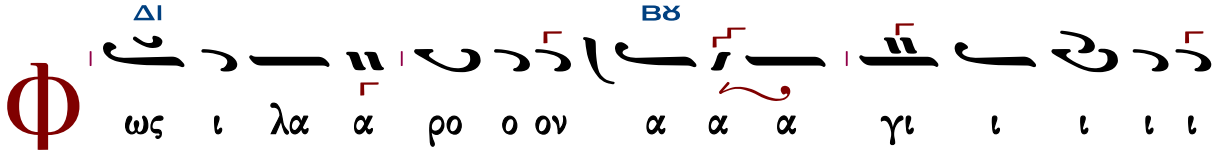

ΜΕΛ ΔΙ

ας δο ο ξης α θα να α α του ου Πα

ΔΙ

α α τρος ου ρα νι ι ι ι ι ου ου ου ου

ΒΫ

α γι ου ου ου μα α χα α α ρος Ι η σου ου

ΜΕΛ

ου Χρι ι ι ι ι στε ελ θο ο ον τες ε

ΔΙ ΓΑ

πι ι τη η ην η η η λι ι ι ου ου δυ υ υ σιν

ΔΙ

ι δο ον τε ες φω ως ε ε σπε ε ρι ι ι ι

ΔΙ

νο ον υ υ μνου ου ου ου ου ου με ε ε εν Πα

ΒΫ

τε ε ε ε ρα α Υι υι υι ον χαι α α γι

ΔΙ

ι ον Πνε ε ε ευ μα α Θε ε ε ον α α

ΒΫ

ξι ι ι ο ο ο ο ον σε ε ε εν πα α σι

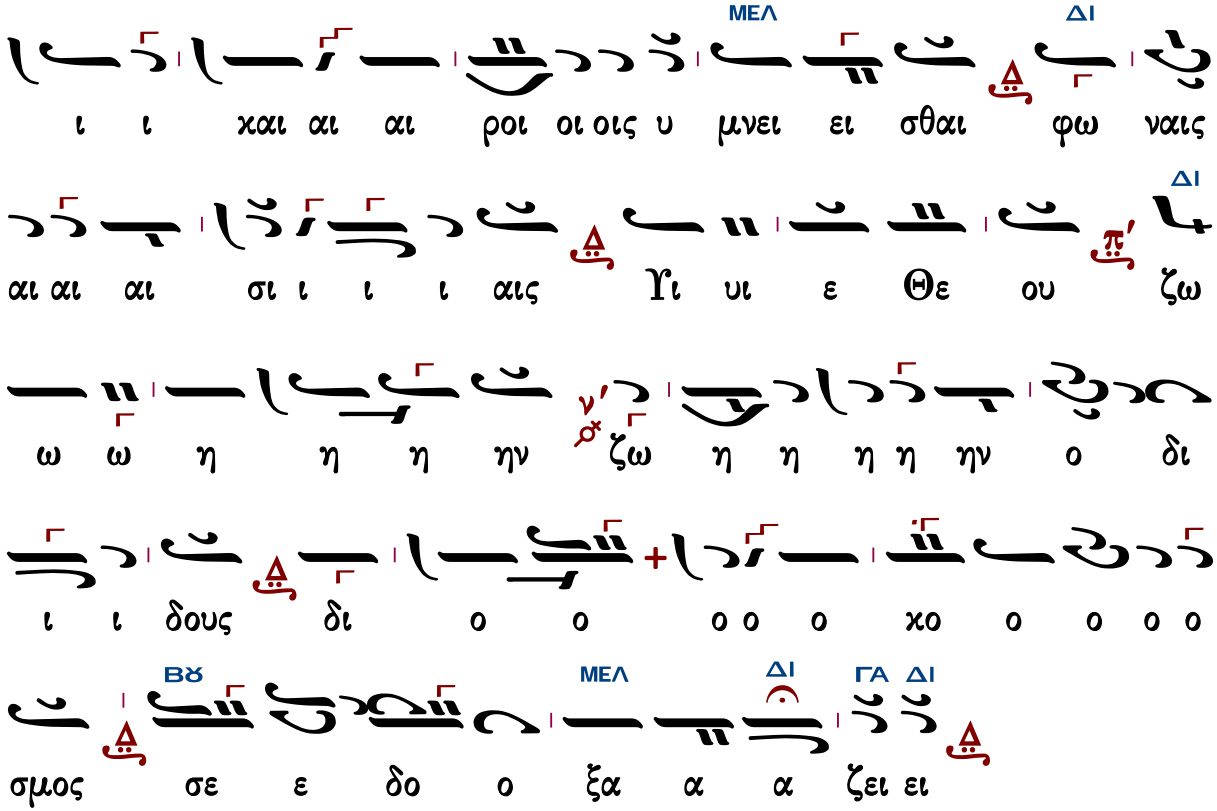

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος α΄ Ἑσπερινὸς
Θεσσαλονίκη 1986 σ.309*

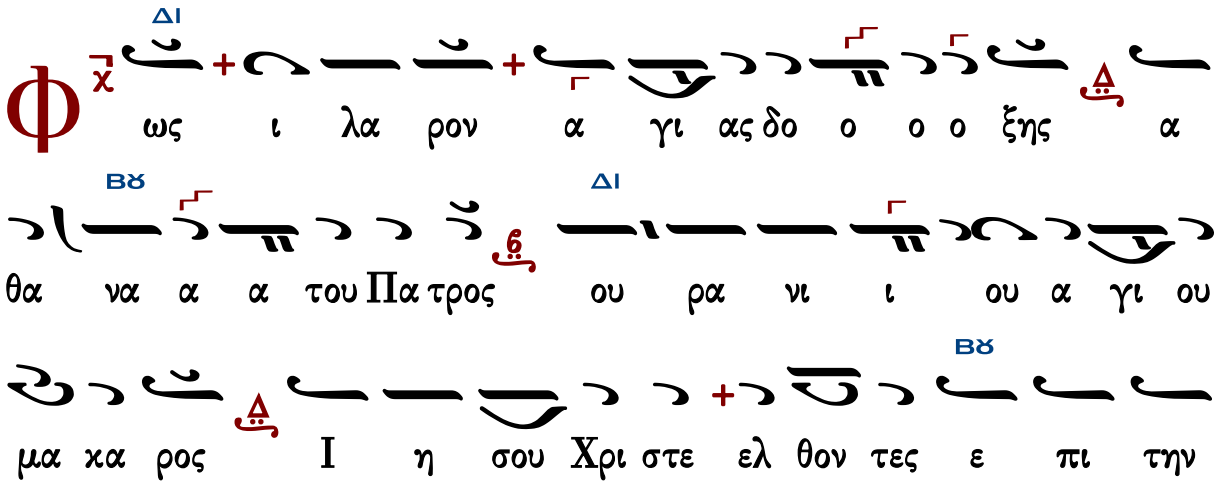

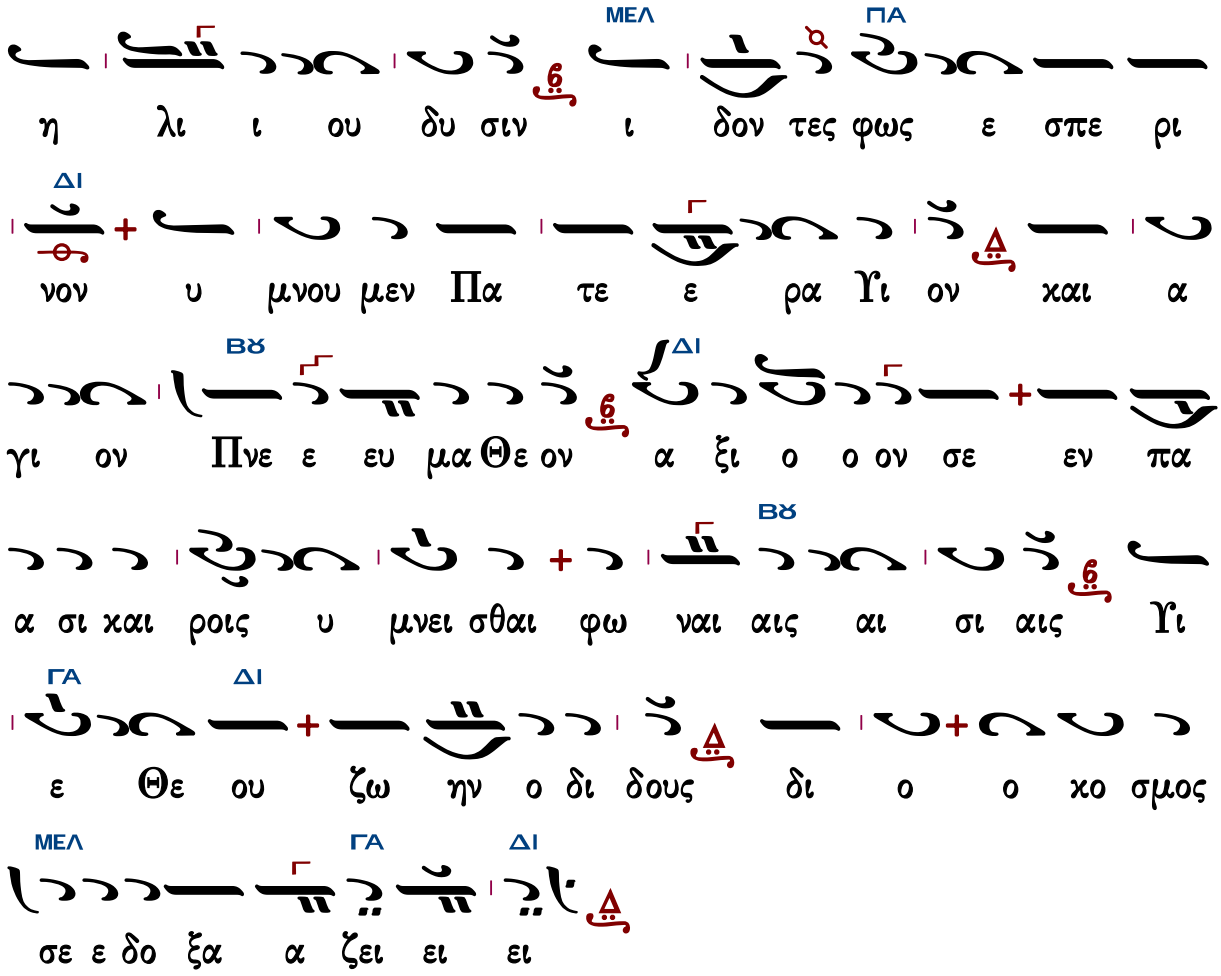

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θὶς τὴν Λιτὴν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α’
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.236*

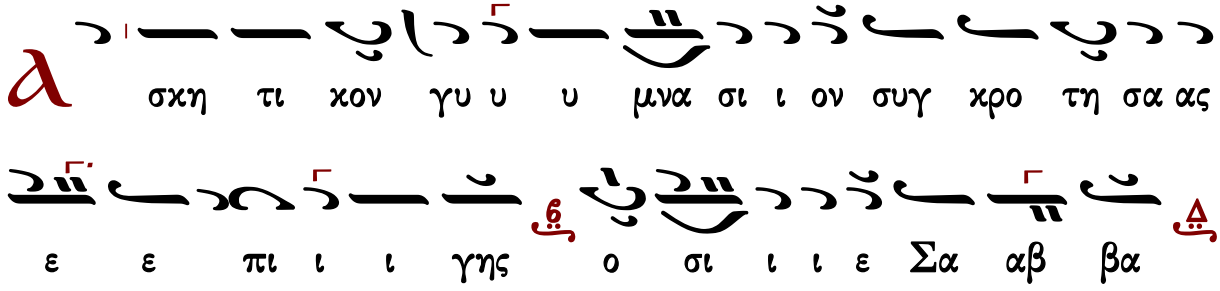

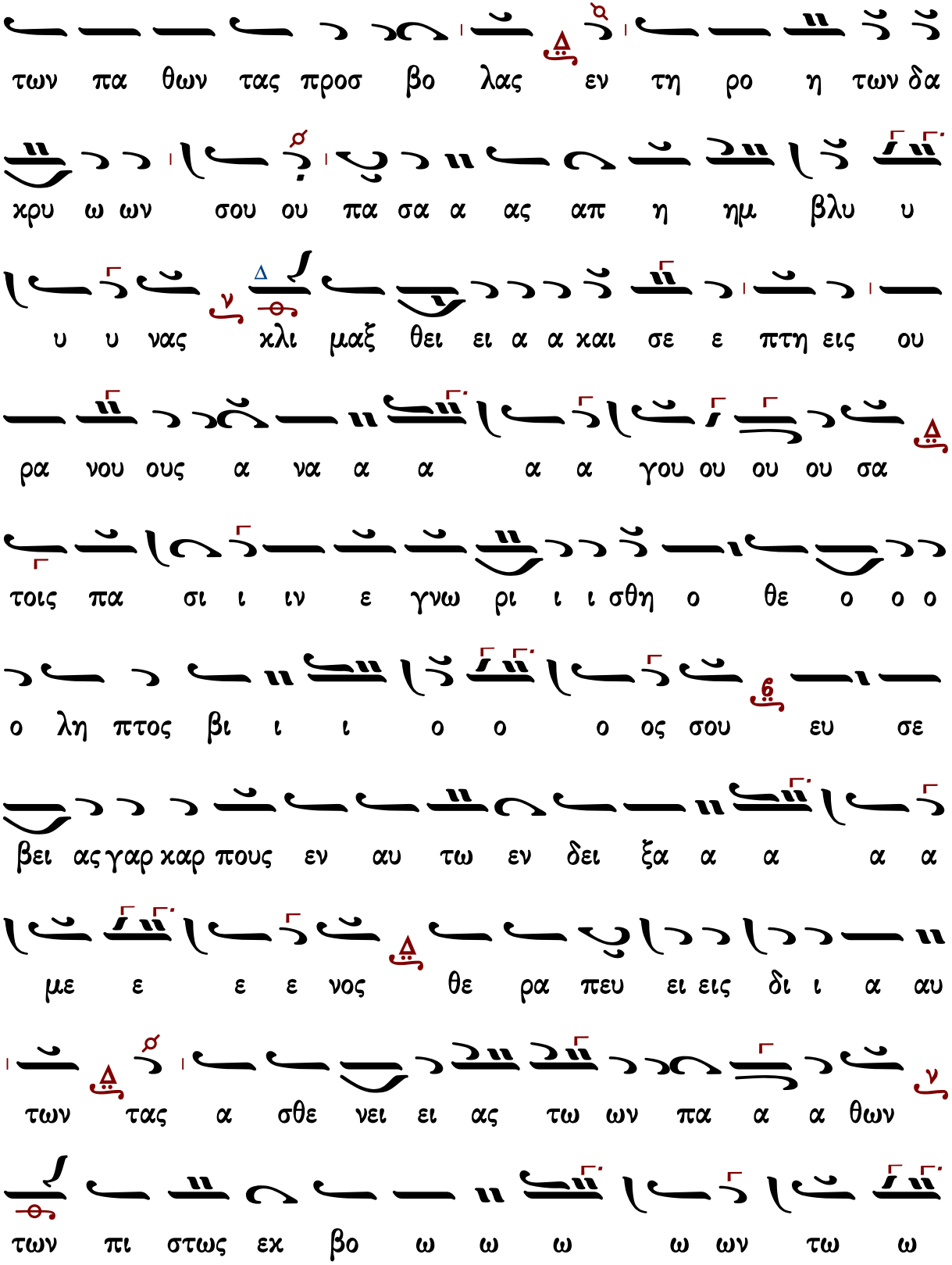
των πα θων τας προσ βο λας εν τη ρο η των δα
χρυ ω ων σου ου πα σα α ας απ η ημ βλυ υ
υ υ νας χλι μαξ θει ει α α και σε ε πτη εις ου
ρα νου ους α να α α α α γου ου ου ου σα
τοις πα σι ι ιν ε γνω ρι ι ι σθη ο θε ο ο ο
ο λη πτος βι ι ι ο ο ο ος σου ευ σε
βει ας γαρ καρ πους εν αυ τω εν δει ξα α α α α
με ε ε ε νος θε ρα πευ ει εις δι ι α αυ
των τας α σθε νει ει ας τω ων πα α α θων
των πι στως εκ βο ω ω ω ω ων τω ω

ω ων σοι χαι αι αι ροι οις της Ε ω ω ω α

ας α στηρ χρυ υ σαυ γε ε ε στα α α α τος και των

Μο να ζο ο ον των λαμ πα δου ου ου ου χε και αι ποι οι μη

ην χαι αι αι αι αι ροις α οι οι οι οι οι

δι ι ι ι με το της ε ρη η μου καλ λι ι

ι στον θρε εμ μα και της Εκ κλη σι ας α κρα α α α

δαν τον ε ε ε ρει ει ει ει σμα χαι αι αι

ροι οις των πλα νω με ε ε νων ο με γας ο ο δη

η η γος χαι αι αι αι ροι οι οις το η με ε

ε ε τε ρον κα αυ χη η η η μα και της οι κου με

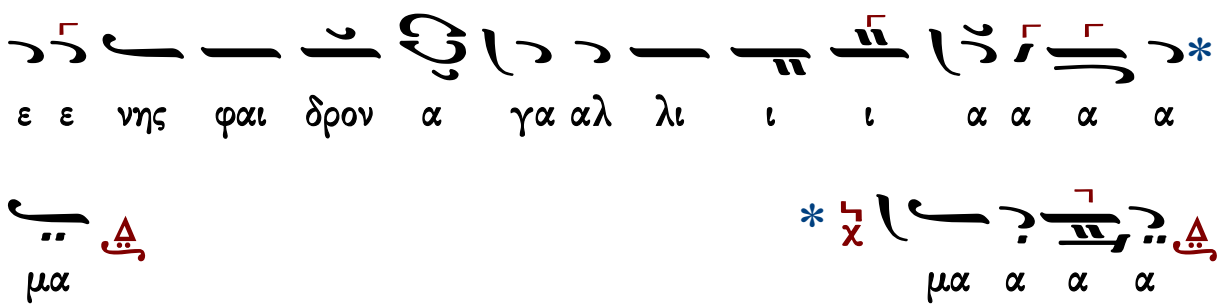

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.273*

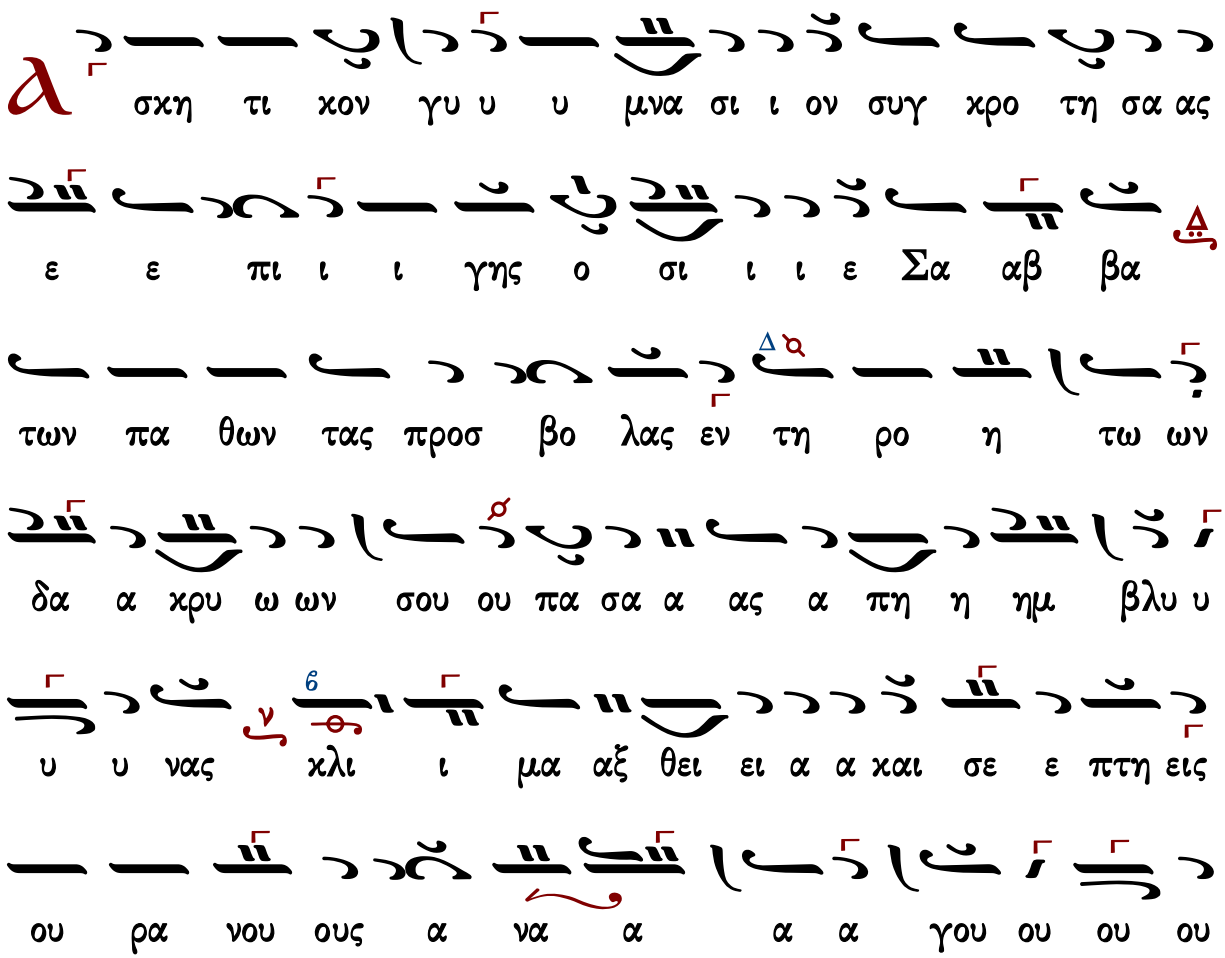

σα τοι οις πα σι ι ιν ε ε ε γνω ω ρι ι ι σθη

ο θε ο ο ο λη πτος βι ι ι ι ο ο

ο ος σου ευ σε βει ει α ας γαρ κα αρ πους εν αυ

τω εν δει ξα α α α με ε ε ε νος θε

ρα πε ευ ει εις δι ι α αυ των τας α σθε νει ει ας

τω ων πα α α θων των πι στως εκ βο ω ω

ω ων τω ω ω ω σοι χαι αι αι ροι οις της

Ε ω ω ω α ας α στηρ χρυ υ σαυ γε ε ε στα α

α α α τος και των μο να ζο ο ον των λαμ πα

δου ου ου ου χε και αι ποι οι μη ην χαι αι αι αι αι

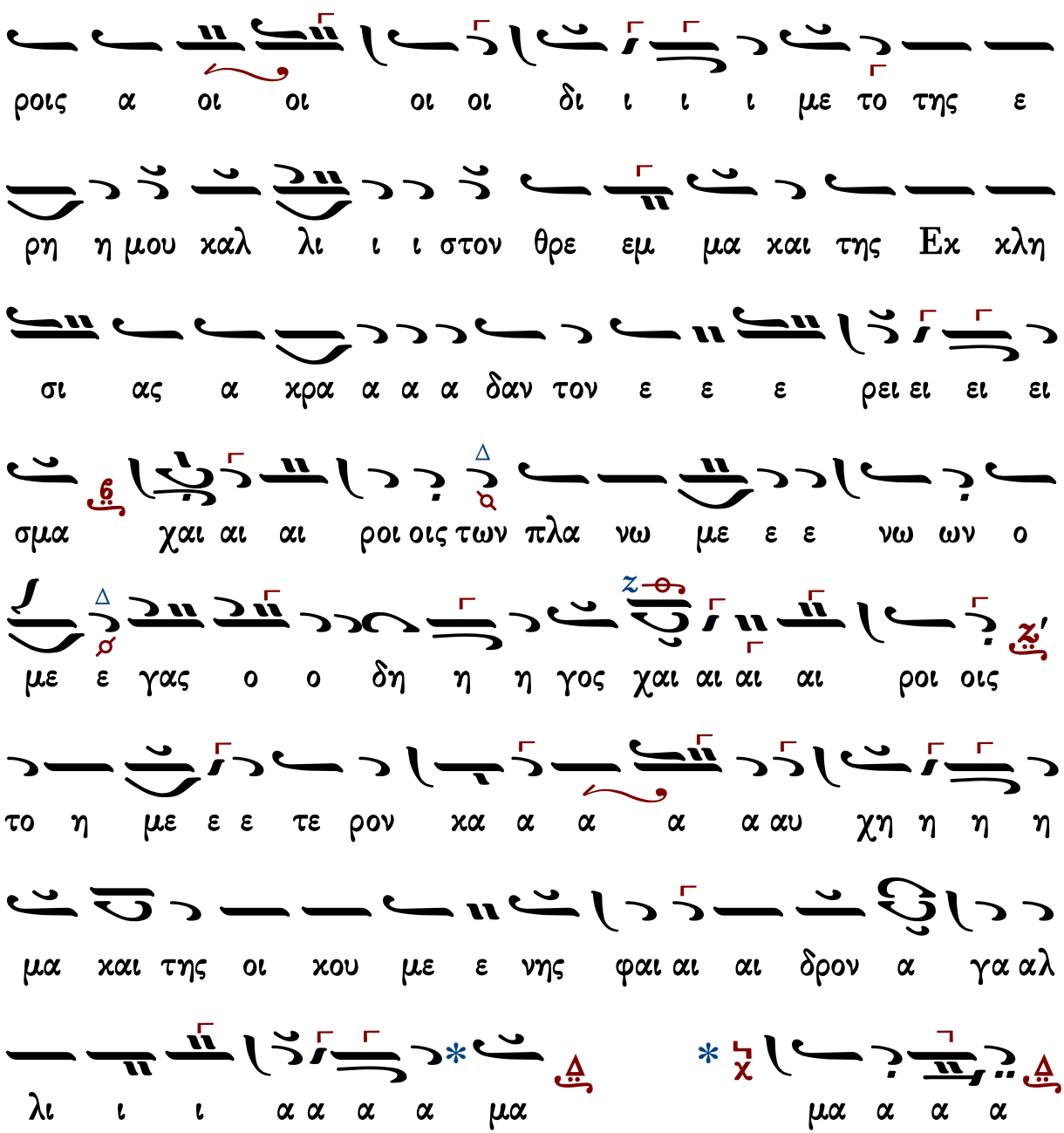

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Αρτοκλασία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.33/2757*

α

σχη τι χον γυ υ υ μνα σι ι ον συγ χρο τη η σα ας

ε πι ι γης ο σι ι ι ε ε Σα α αβ βα τας

των πα θων προσ βο λας εν τη ρο η των δα α χρυ ω

ων σου πα σα α ας α πη ημ βλυ υ υ υ νας και

χλι ι μαξ θει ει α α και σε ε πτη η η η εις ου

ρα νου ους α να α α γου ου ου ου σα τοις πα

σιν ε ε ε γνω ρι ι σθη ο θε ο ο ο λη πτος βι

ι ι ο ο ο ος σου ευ σε βει ας γαρ καρ πους εν

αυ τω εν δει ξα α α με ε ε ε νος ι α

τρε ευ ει εις δι α αυ των τας α σθε νει ει ας τω

ω βο εκ στως πι των θων α α πα ων

ω ω ω Ε της ροις αι αι χαι σοι ων ω ω τω ων

τε α α α στα ε ε γε σαυ υ χρυ στηρ α ας α

οι οι ποι και ου ου ου χε και αι ου δου ζον των λαμ πα μο και των

αλ κα μου ρη ε της το με ι οι ροις χαι ην μη

αι ας σι κλη χι Εκ της και μα θρε στον ι ι λι

αι χαι σμα ει ει ει ρει ε ε ε δαν τον α α α κρα

ο γας με ο νων ε ε πλα των οις ροι αι

το οις οι ροι αι αι χαι γος η η δη ο

και της μα η η η χη αυ κα α ε ε ε ε τε ρον με η

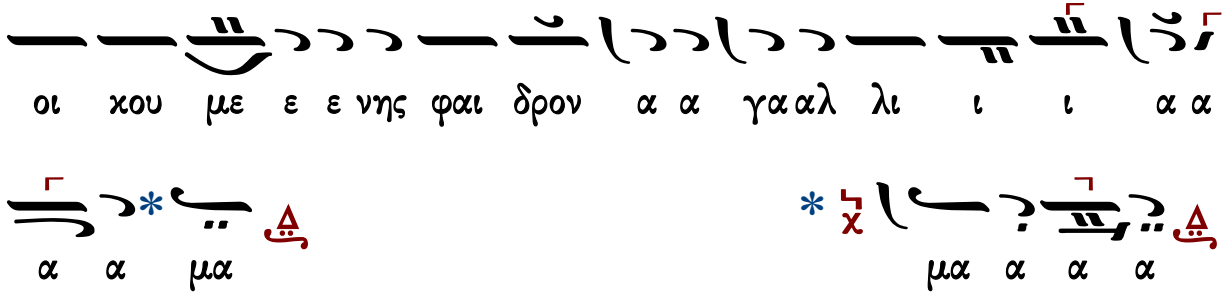

Ἀρτοκλασία

Θεοτόκε Παρθένε

πολίτικον

Ἦχος λ π ϊ Κε

Πανδέκτη Εκκλ. Μουσικής
Δημοσθένους Παϊκόπουλου#

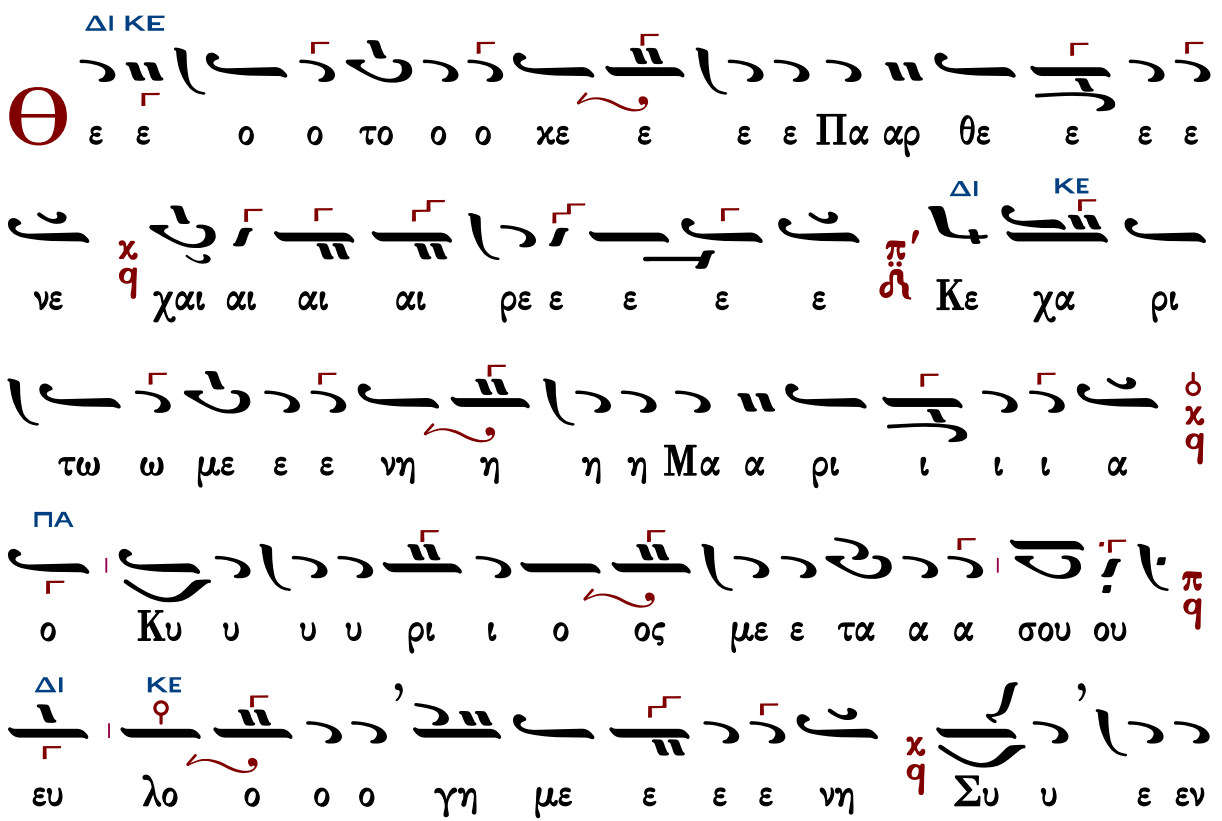

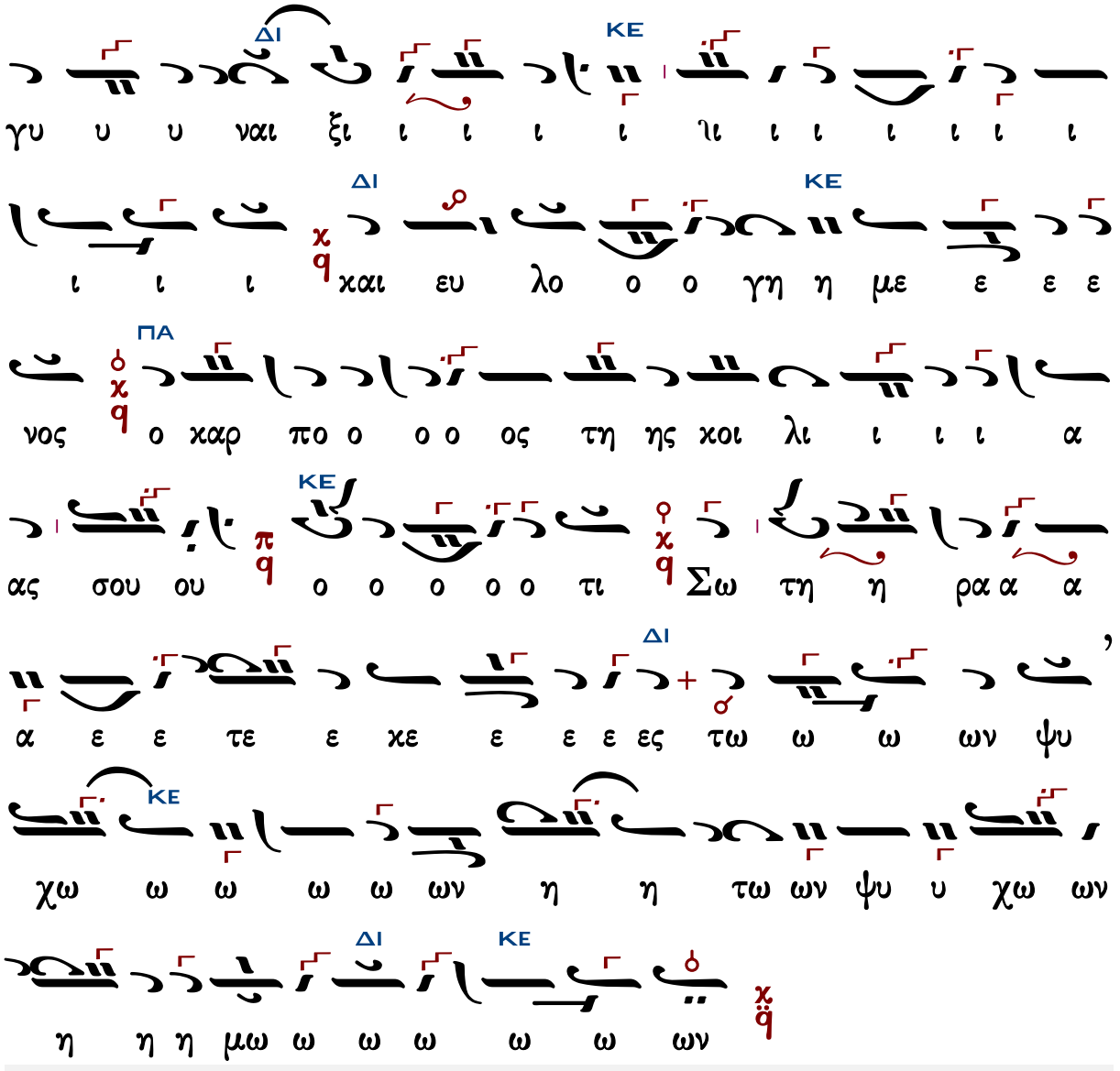

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἡ συνέχεια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Πρωγάκη

Μέλος στιχηραρικόν

Ἦχος λ ϋ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
τ.Α' Εσπερινός 1909 σ.130*

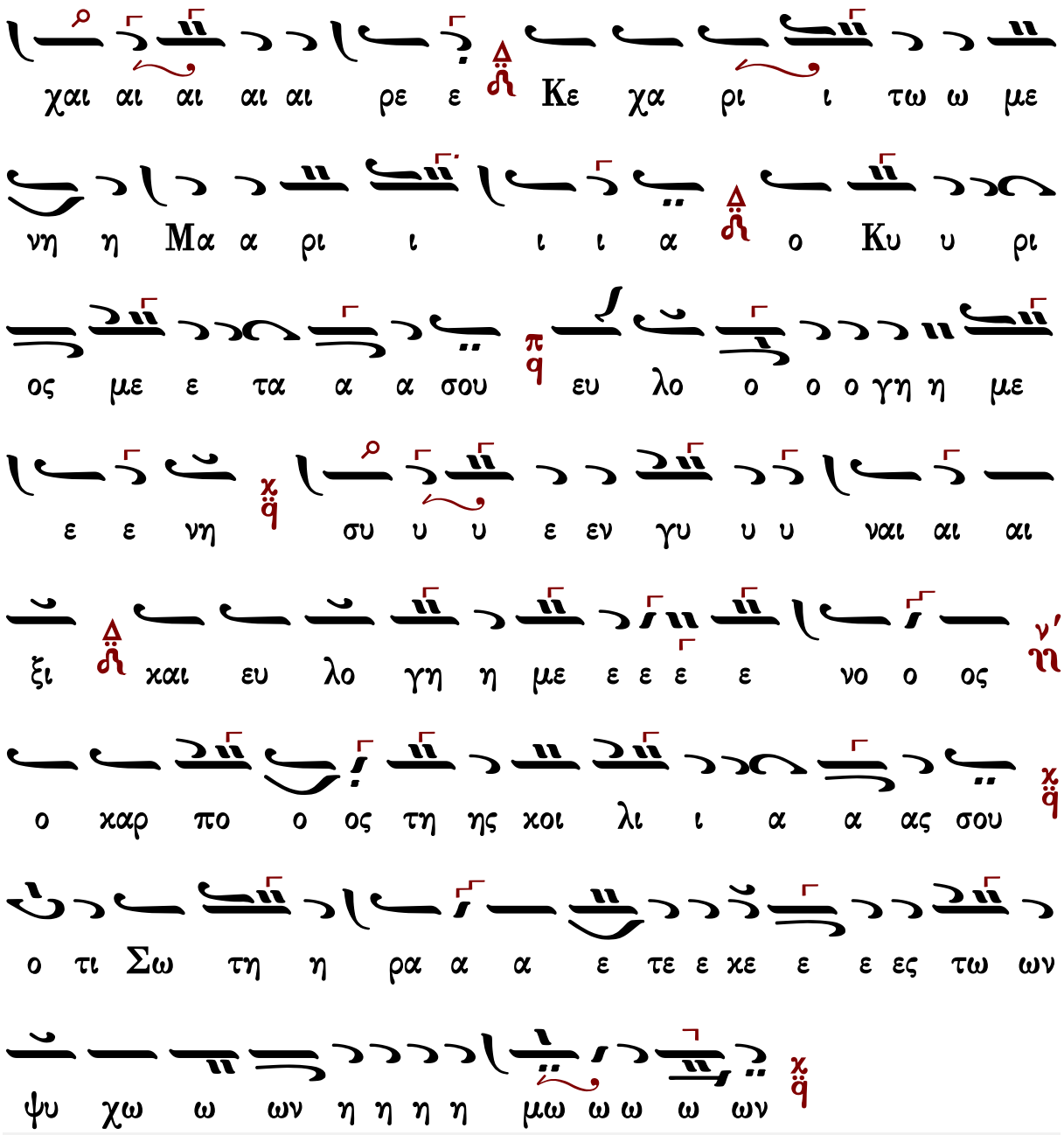

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ή συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου

Ἦχος λ ϊ Κε

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.362*

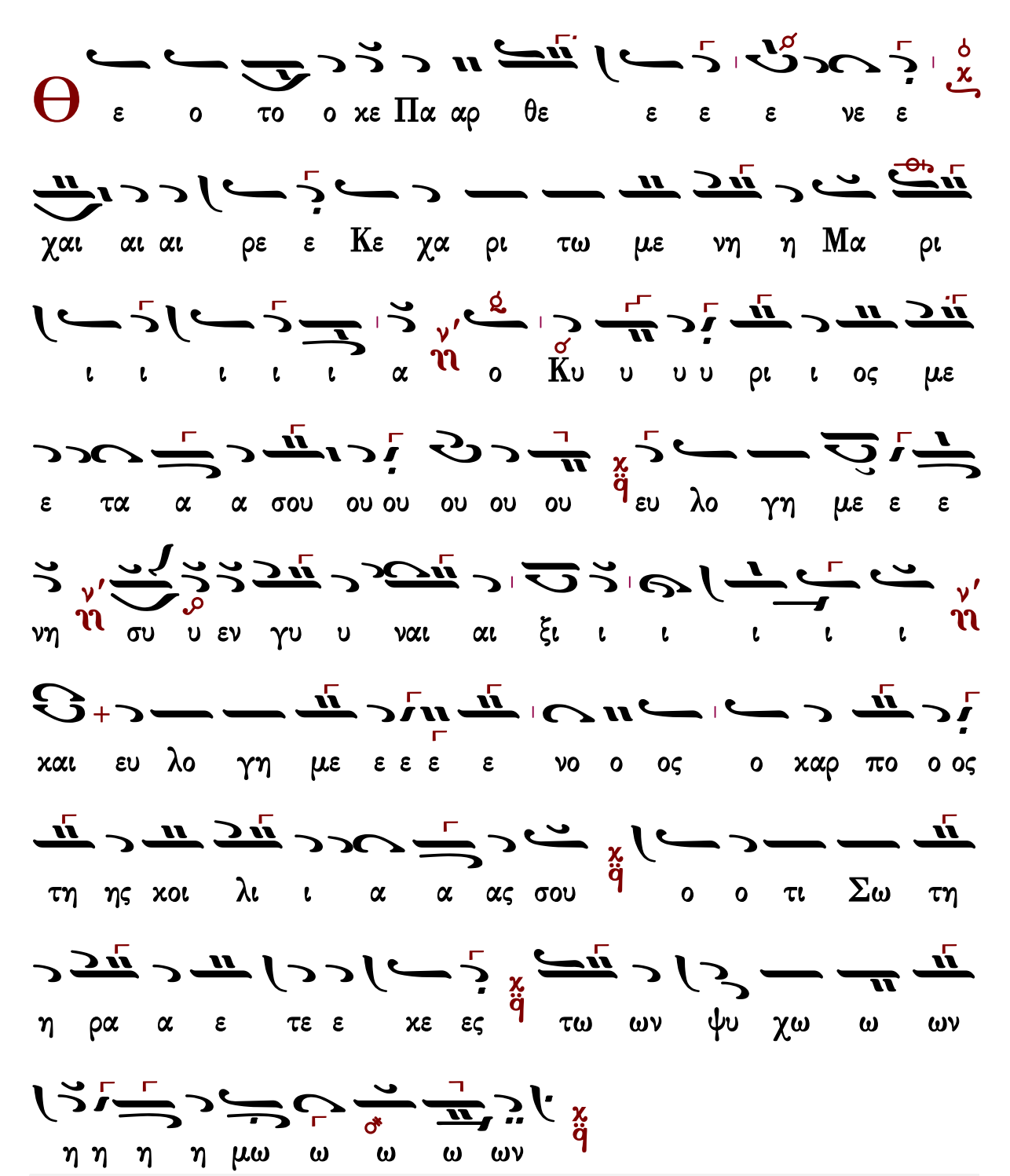
Θ
ε ο το ο κε Πα αρ θε ε ε ε νε ε
χαι αι αι ρε ε Κε χα ρι τω με νη η Μα ρι
ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ος με
ε τα α α σου ου ου ου ου ου ευ λο γη με ε ε
νη σου υ εν γυ υ ναι αι ξι ι ι ι ι ι
και ευ λο γη με ε ε ε ε νο ο ος ο καρ πο ο ος
τη ης κοι λι ι α α ας σου ο ο τι Σω τη
η ρα α ε τε ε κε ες τω ων ψυ χω ω ων
η η η η μω ω ω ω ων

Ἦχος 4 q Πα

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη *

ΜΕΛ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ

Θε ε ε ο ο το ο ο χε ε ε ε Πα αρ θε ε ε ε

ΔΙ ΜΕΛ

νε χαι αι αι αι ρε ε χε χα ρι ι ι ι ι ι

ΔΙ

τω με ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε νη

ΓΑ ΚΕ ΔΙ ΠΑ

Μα ρι ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ο

ος με ε ε ε ε ε τα α α α σου ου

ΒΖ ΜΕΛ

ευ λο γη η με ε ε ε ε ε ε ε ε νη η η η

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

συ υ ε ε εν γυ υ υ υ ναι αι αι αι ξι

ΚΕ ΔΙ

χαι ευ λο ο γη η με ε ε ε ε νος ο χαρ πο ο

ΠΑ

ος τη η ης χοι οι λι ι ι ι ι α α α α ας σου

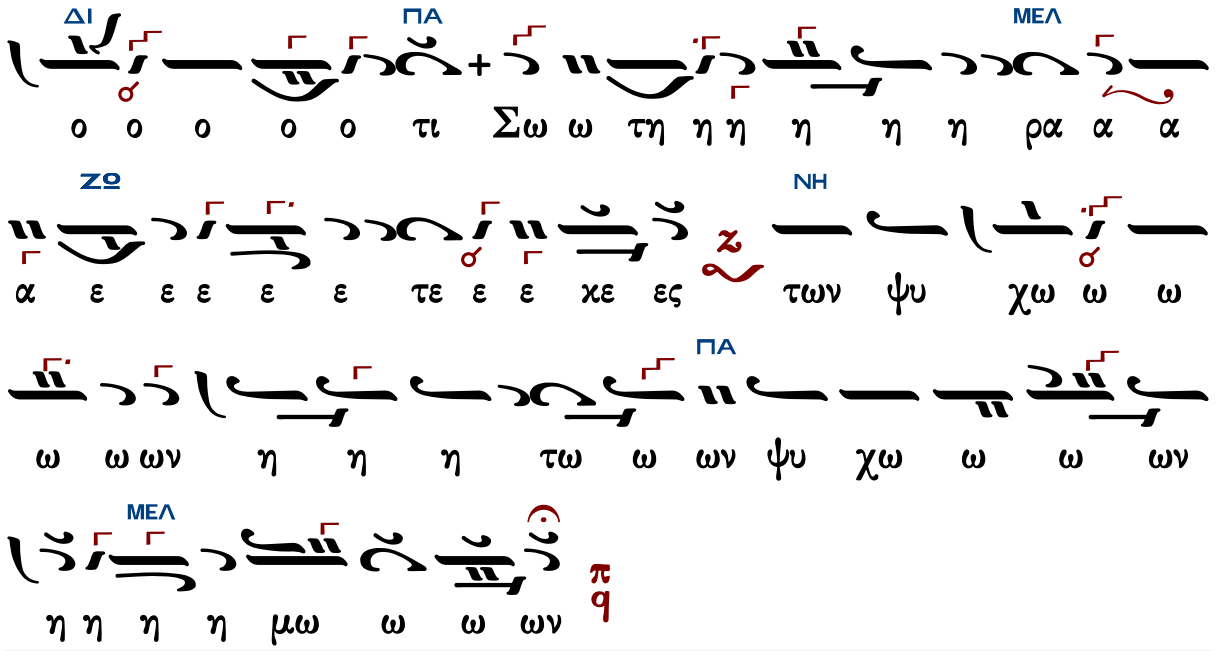

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἡ συνέχεια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Ὀκτάηχον

Ἦχος πλ. δ Πα

Ἐλευθέριου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Α
1986 σ.345*

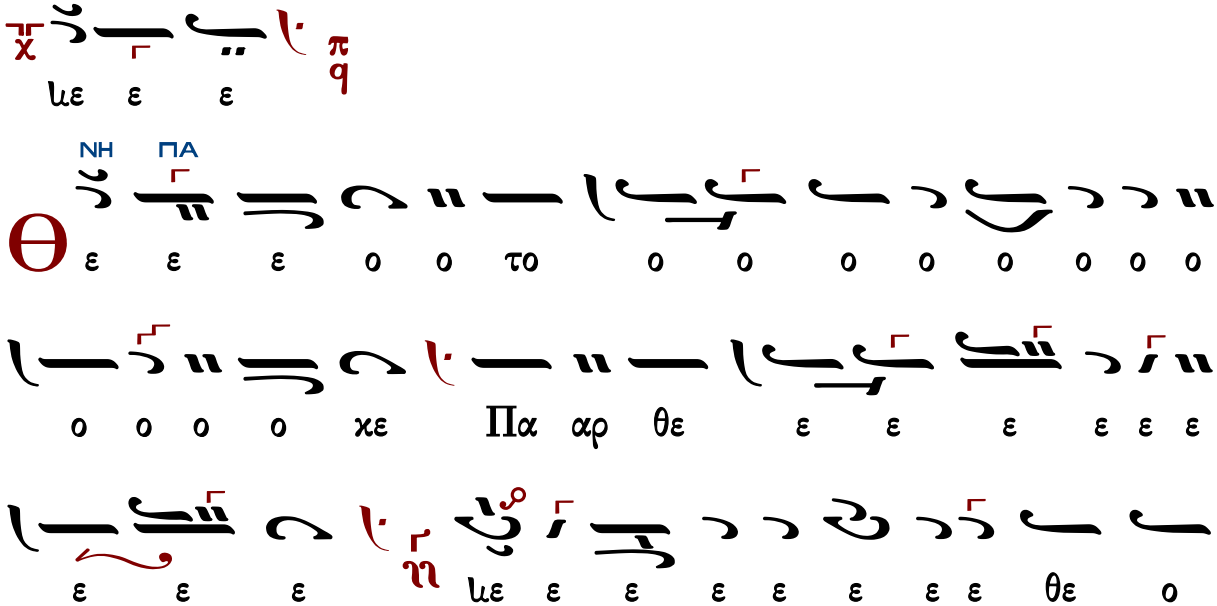

ΔΙ ΚΕ

ε ε ε ε ε θε Παρ + κε ο ο ο ο ο ο ο τ

ι α ι ι ι ι χαι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ν ε ε ε ε ι

ΠΑ

ι ι ι ι ι ι ρε ι ι τε ι ρι ρι ι ρι ρε εμ + ι ι ι ι χαι ι ι ι ι

ι ι ι ρε ι

ΜΕΛ ΒΧ

Κ ε χα ρι τω ω με ε ε ε κε χα ρι τω ω

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε η ν ι τι ι ι ι

ΜΕΛ

τι ι ι ι τε ε ρι ρε ε ρι ρε ε ε ρι ρε τε ε ρε μ

ΓΑ

Χ ι ι ι ι ι ι ι ρε Μα ρι ι ι ι ι ι α

ΝΗ

ο Κυ υ ρι ος με τα α σου ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι

ΓΑ
ΝΗ
ΔΙ
ΠΑ

ΠΑ
ΝΗ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ
ΖΩ

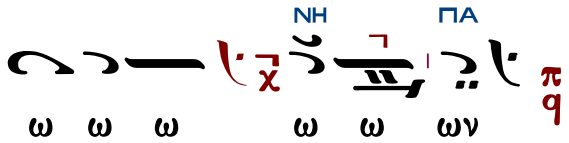

Πλούσιοι

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Γα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.131#

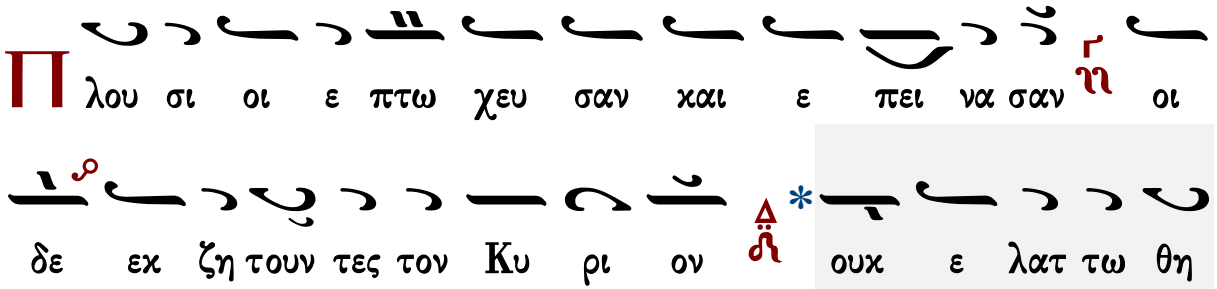

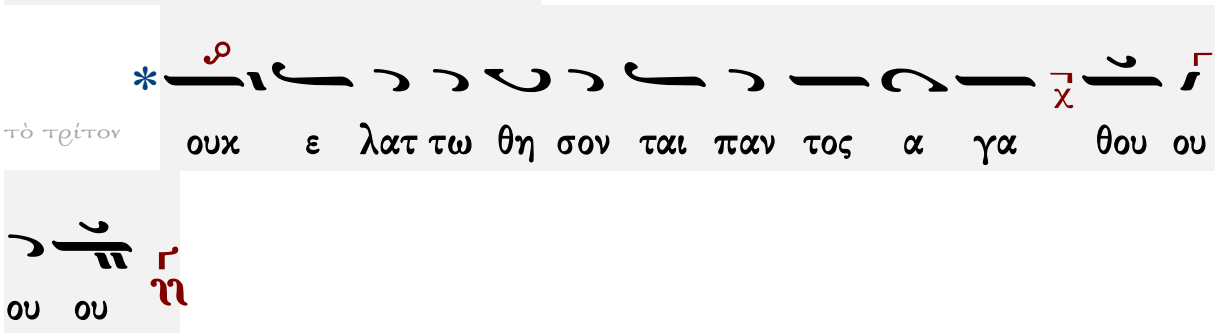

Ἱεροθέου ἱερομονάχου Φιλοθεΐτου

ἀργόν

Ἦχος Ζω

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.306*

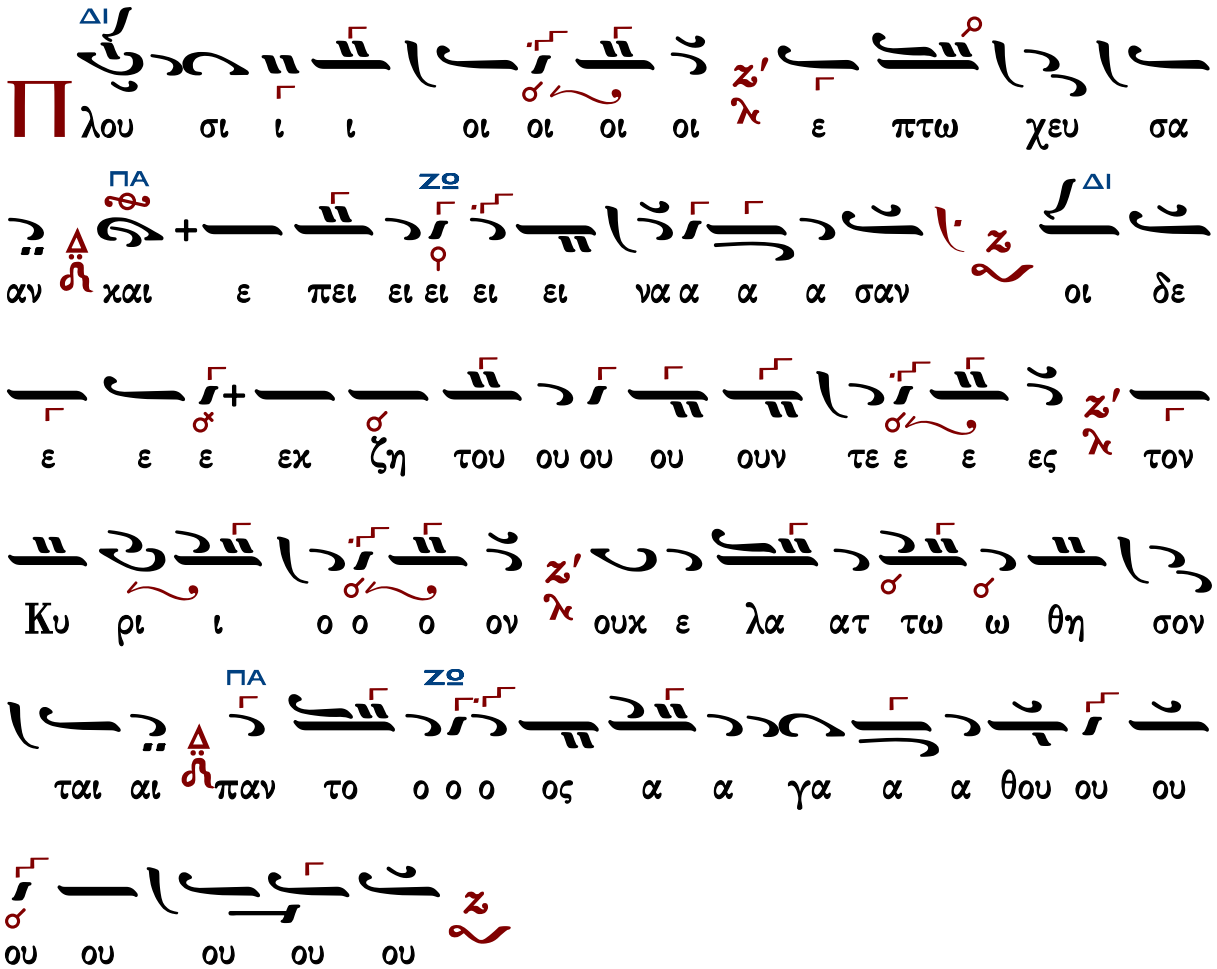

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰς τὸν Στίχον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ Προσόμοια

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Χαίροις ἀσκητικῶν

Ἦχος λ π ϊ Κε

Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.86*

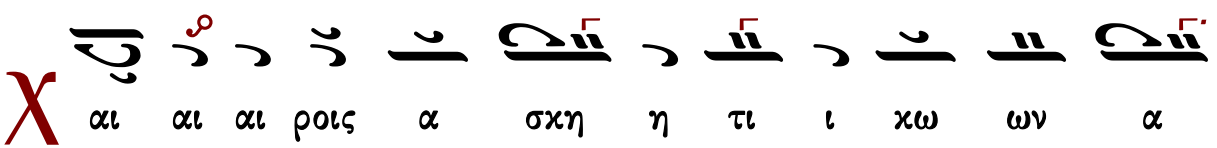

α λη η η θως α α γω νι ι σμα τω ων το ευ ω ω

ω δες κει ει μη η λι ι ον στα αυ ρον γαρ α αρ ε επ ω

μω ων α ρα ας και τω ω Δε σπο ο ο ο ο τη Χρι ι στω

σε αυ τον παμ μα α α καρ α να α θε με ε νος σαρ

κο ος κα τε πα α τη σας το χα μαι αι αι ζη

λο ον φρο ο νη η μα ται αις α ρε ε ταις δε ε την ψυ χη η

ην κα τε ε λαμ πρυ υ να α α ας και προ ος εν θε ε ο ο

ον α νε πτε ε ε ρω σα ας ε ε ρω ω τα ο

ο ο θε εν τη ην πα αν α γι α αν σου ου κυ κλου

ου ουν τε ες παν ευ φη η με λαρ να α κα α Σα αβ βα

α τη ης θει ει ει ει ας φι λα αν θρω πι ι ι

α ας αι του με ε θα χ̈ q̈ τυ χειν σαις πρε ε σβει ει ει αι αις

και τω ω κο σμω ω δω ρη θη η η ναι το με ε γα ε

ε λε ε ε ος Δ̈ χ̈ q̈

χ̈ Τι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ου χ̈ q̈ ο θα να

τος του ο σι ι ου αυ του χ̈ q̈

α α αν θραξ θε ο ο φε εγ γη ης τω

ω πυ υ υ ρι χ̈ q̈ προ οσ ο μι ι λη σα ας θε ο φο ο

ο ρε του ου Πνε ευ μα α τος χ̈ q̈ ε ε δει ει χθη ης ε εν κο

σμω ω Σαβ βα α κα τα α λαμ πρυ υ υ υ υ νων ψυ υ χας χ̈ q̈

προς πι στως θε ο ο ο φρον προσ ι ι ον τω ων σοι

φω ως ο δη γω ων αυ τους το αν ε ε ε σπε

ρο ον ο ο σι ι ε ε ε ρη μι ι χους δε ε δρο σι ζο ο ο

με νο ος α νω ω θε ε ε εν θει α α χα ρι ι τι ι

ι κα τε μα α α ρα να ας α αν θρα α κας ο

ο ο θε εν και αι τω ων της νι κη ης σοι οι προ δη

η η λω ως δε δω ρη η ται στε φα α νο ον πα α τε

ερ τη ης θει ει ει ει ας δι και αι ο συ υ υ

νη ης ο πρυ τα α νις Χρι στος ον δυ υσ ω ω ω πει ει

ταις ψυ υ χαις η η μων δο θη η η ναι το με ε γα ε

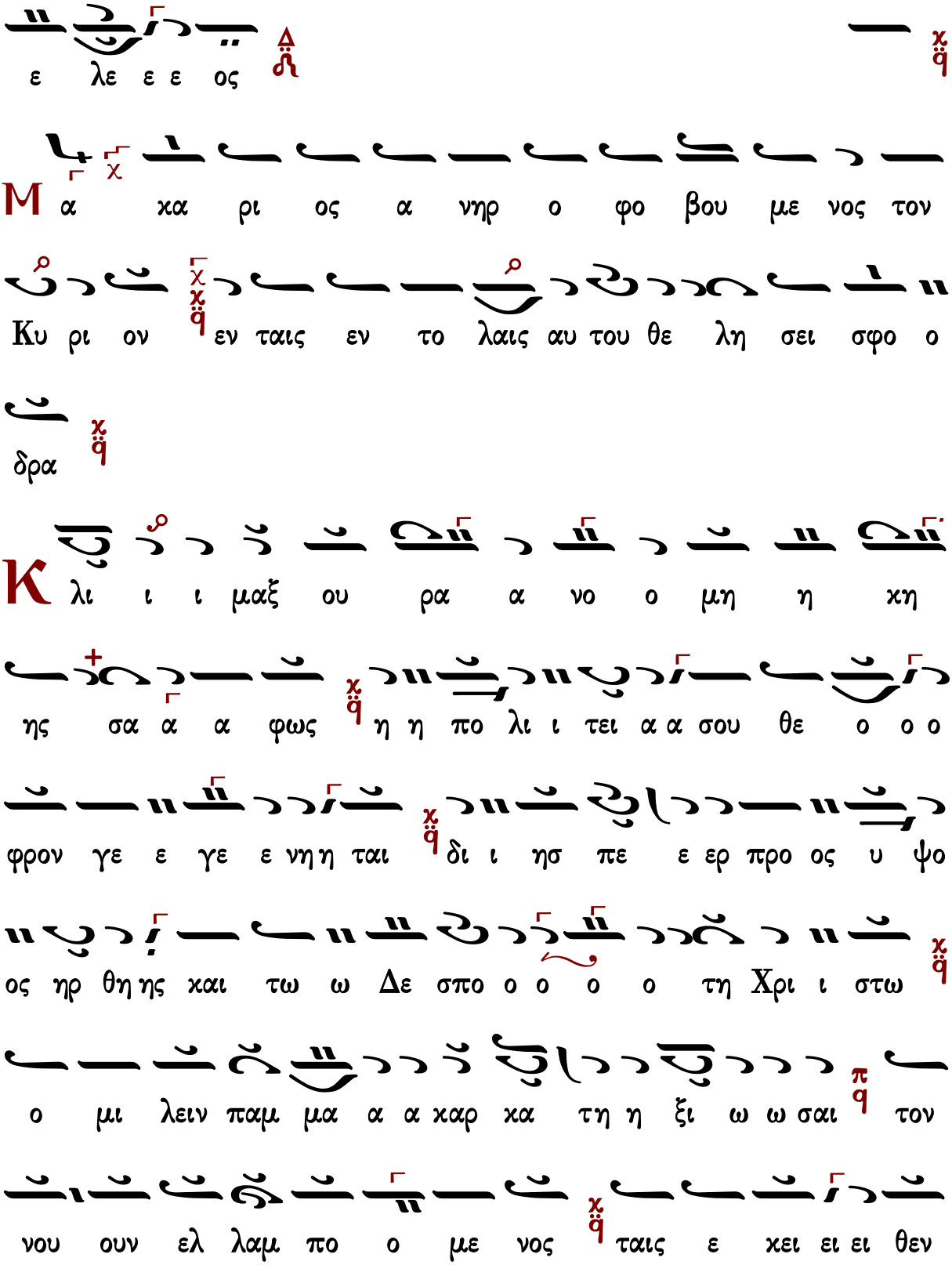
ε λε ε ε ος
Μ α χα ρι ος α νηρ ο φο βου με νος τον
Κυ ρι ον εν ταις εν το λαις αυ του θε λη σει σφο ο
δρα
Κ λι ι ι μαξ ου ρα α νο ο μη η κη
ης σα α α φως η η πο λι ι τει α α σου θε ο ο ο
φρον γε ε γε ε νη η ται δι ι ησ πε ε ερ προ ος υ ψο
ος ηρ θη ης και τω ω Δε σπο ο ο ο ο τη Χρι ι στω
ο μι λειν παμ μα α α χαρ κα τη η ξι ω ω σαι τον
νου ουν ελ λαμ πο ο με νος ταις ε κει ει ει θεν

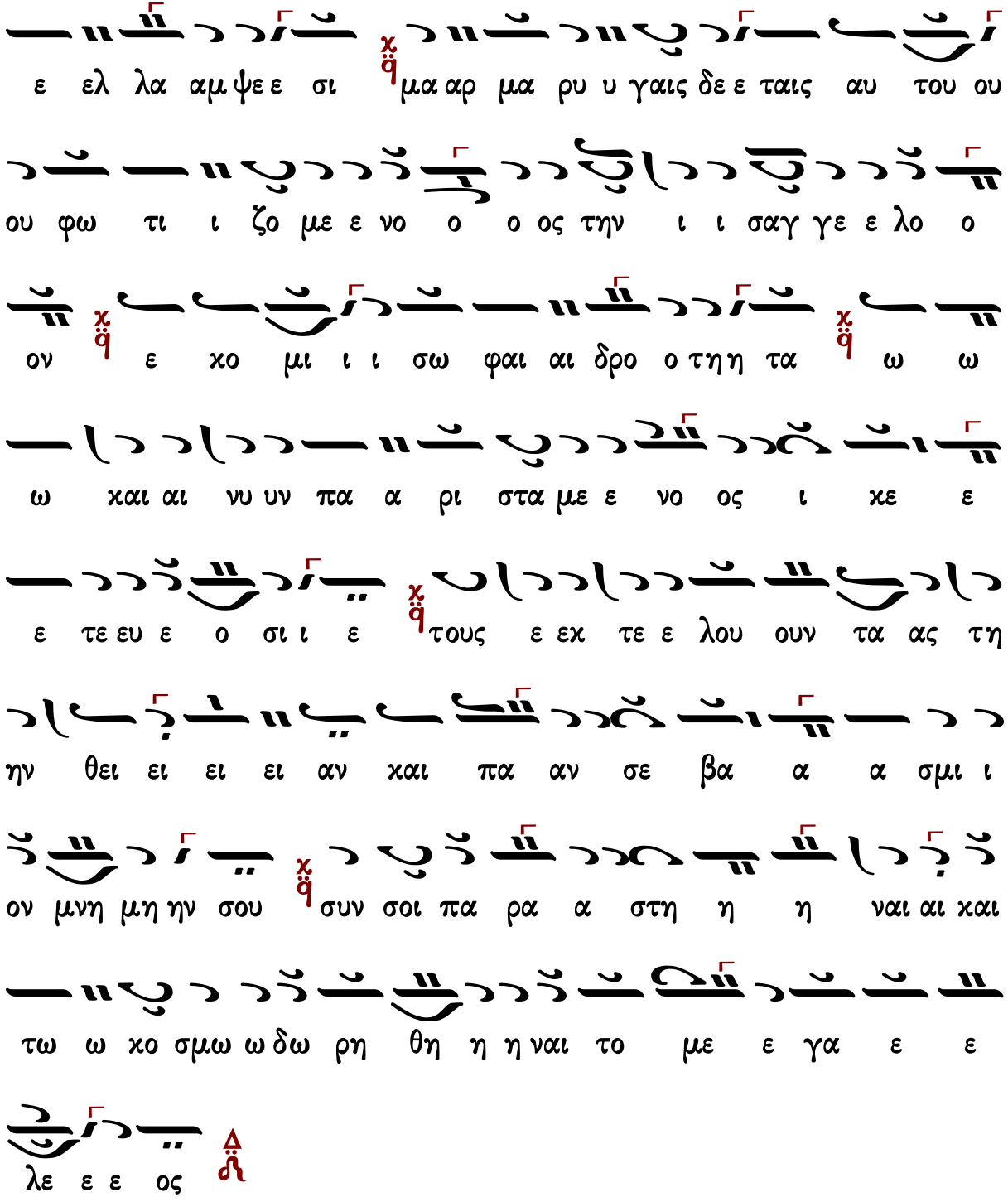

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

αὐτόμελον

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.12.36/2750*

Χ αι ροις α σκη τι χων α λη θως α γω νι σμα των το

ευ ω ω δες κει μη λι ον χ̇ ϊ̇ σταυ ρον γαρ επ ω μων

α α ρας και τω Δε σπο τη Χρι στω χ̇ ϊ̇ σε αυ τον παμ

μα α καρ α να θε με νος π̇ ϊ̇ σαρ κο ος κα τε πα τη

σας το χα μαι αι ζη λον φρο νη μα χ̇ ϊ̇ ταις α ρε ταις δε

την ψυ χη ην κα τε λαμ πρυ νας χ̇ ϊ̇ και προς εν θε ον

α νε πτε ε ρω σας ε ρω τα ὁ χ̇ ϊ̇ ο θεν την παν α γι

αν σου κυ κλουν τες παν ευ φη με χ̇ ϊ̇ λαρ να κα Σαβ βα της

θει ει ας φι λαν θρω πι ας αι του με θα χ̇ ϊ̇ τυ χειν σαις πρε

σβει ει αις και τω χο σμω δω ρη θη η ναι το με γα ε

λε ος

Τι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ου ο θα να

τος του ο σι ι ου αυ του

λν θραξ θε ο φεγ γης τω πυ ρι προσ ο μι λη

σας θε ο φο ο ρε του Πνευ μα τος ε δει χθης εν

χο σμω Σα αβ βα κα τα λαμ πρυ νων ψυ χας των πι

στως θε ο ο φρον προσ ι ον των σοι προς φω ως ο δη

γων αυ τους το α νε ε σπε ρον ο σι ε ε ρη

μι κους δε δρο σι ζο ο με νος α νω θεν θει α

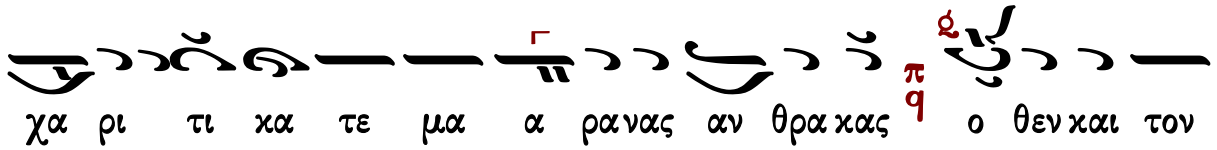
χα ρι τι κα τε μα α ρα νας αν θρα κας π q ο θεν και τον

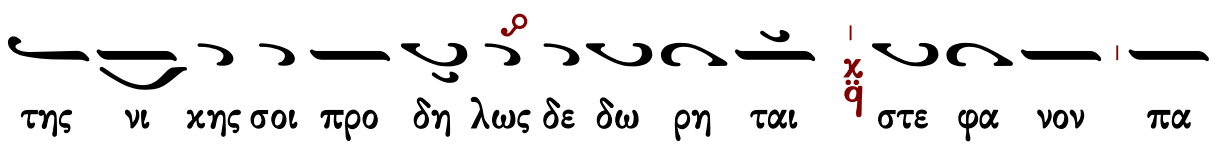
της νι κης σοι προ δη λως δε δω ρη ται χ q στε φα νον πα

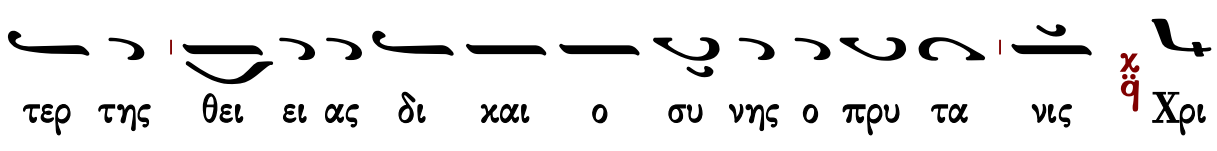
τερ της θει ει ας δι και ο συ νης ο πρυ τα νις χ q Χρι

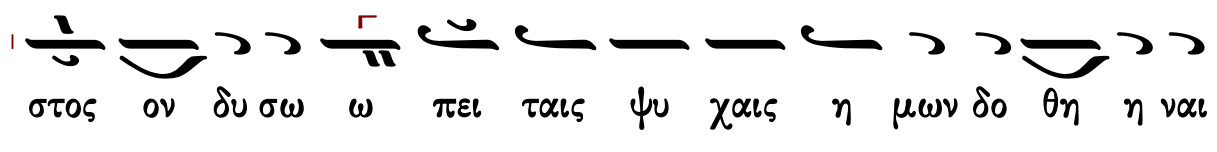
στος ον δυ σω ω πει ταις ψυ χαις η μων δο θη η ναι

το με γα ε λε ος χ q

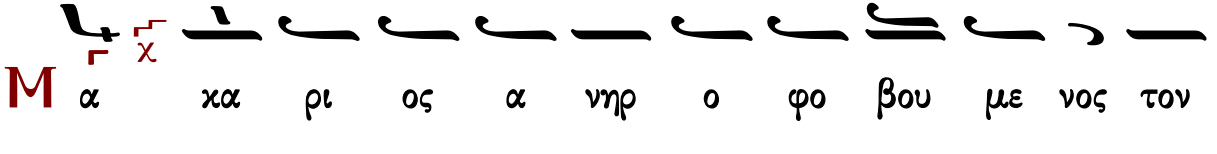
Μ α χ κα ρι ος α νηρ ο φο βου με νος τον

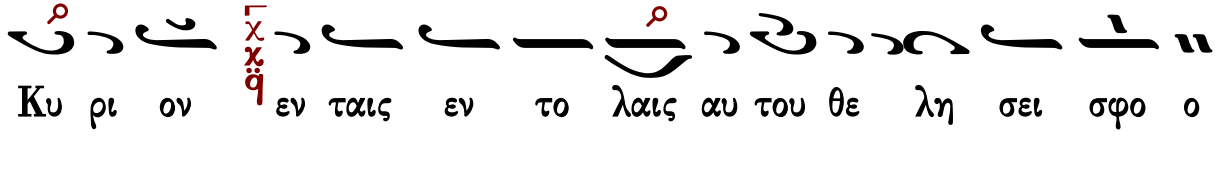
Κυ ρι ον χ χ q εν ταις εν το λαις αυ του θε λη σει σφο ο

δρα χ q

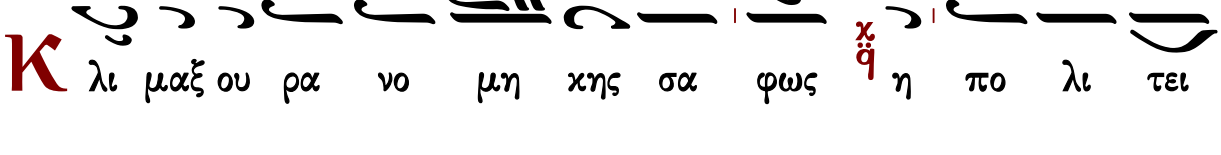
Κ λι μαξ ου ρα νο μη χης σα φως χ q η πο λι τει

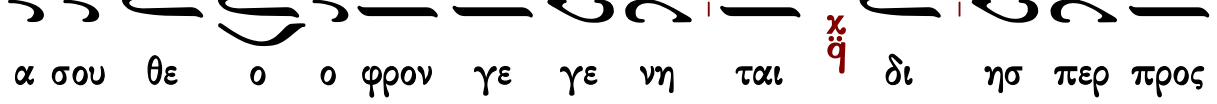
α σου θε ο ο φρον γε γε νη ται χ q δι ησ περ προς

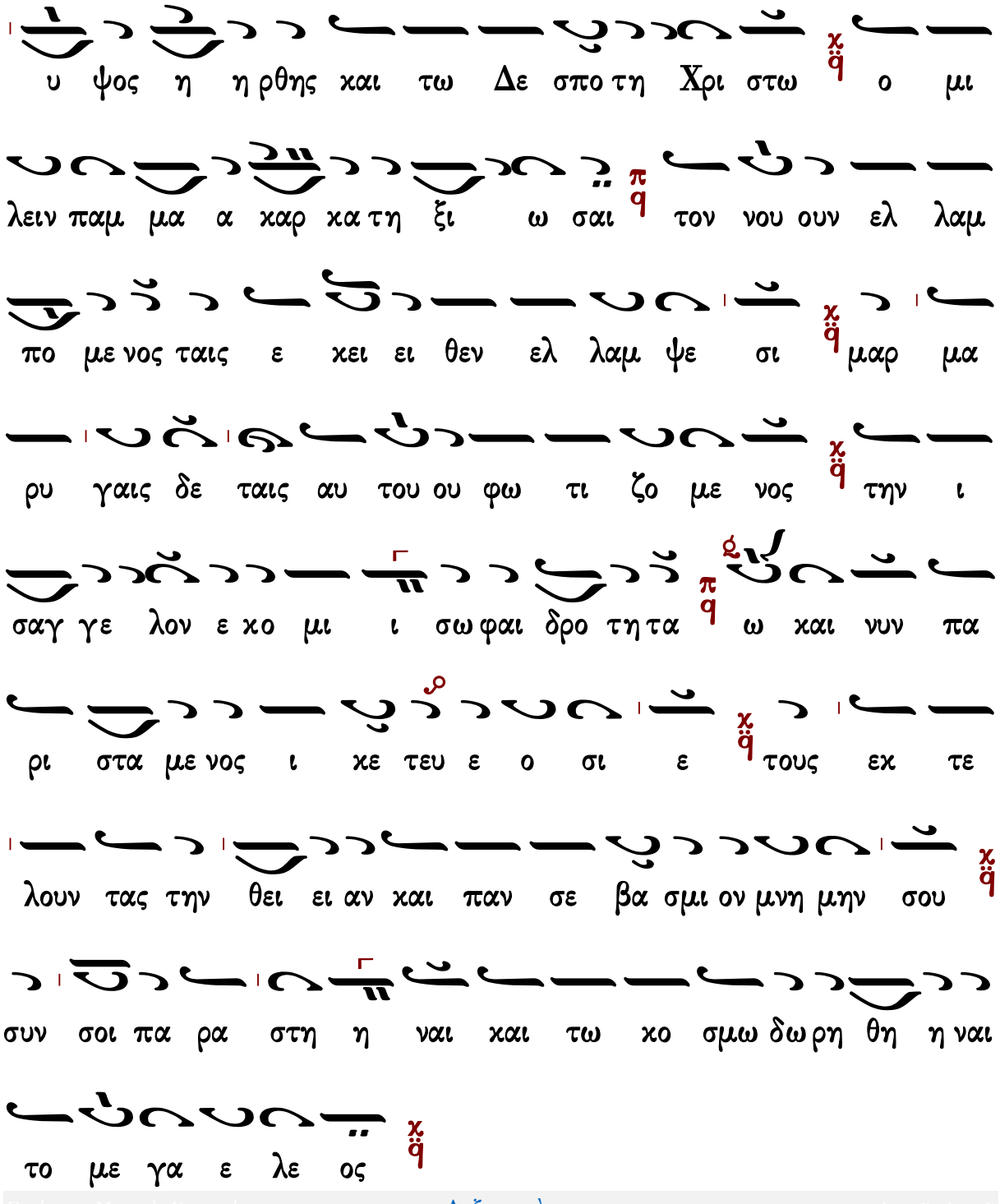

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοξαστικὸν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀η

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α΄
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.240*

Δο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ ων μο να στων τα α πλη η η θη η τον κα θη

γη την σε τι ι μω ω ω μεν Σαβ βα πα τη η ηρ η η

η η μων δι α σου γαρ τη ην τρι ι ι βο ον την

ον τως ε ευ θει ει ει αν πο ρευ ε σθαι αι ε ε ε

ε ε γνω ω ω ω μεν μα κα α α α α ρι ο

ος ει τω Χρι στω δου ου λε ε ευ σας και ε χθρου ου θρι αμ

βευ σας την δυ υ υ να α α α μιν αγ γε λων

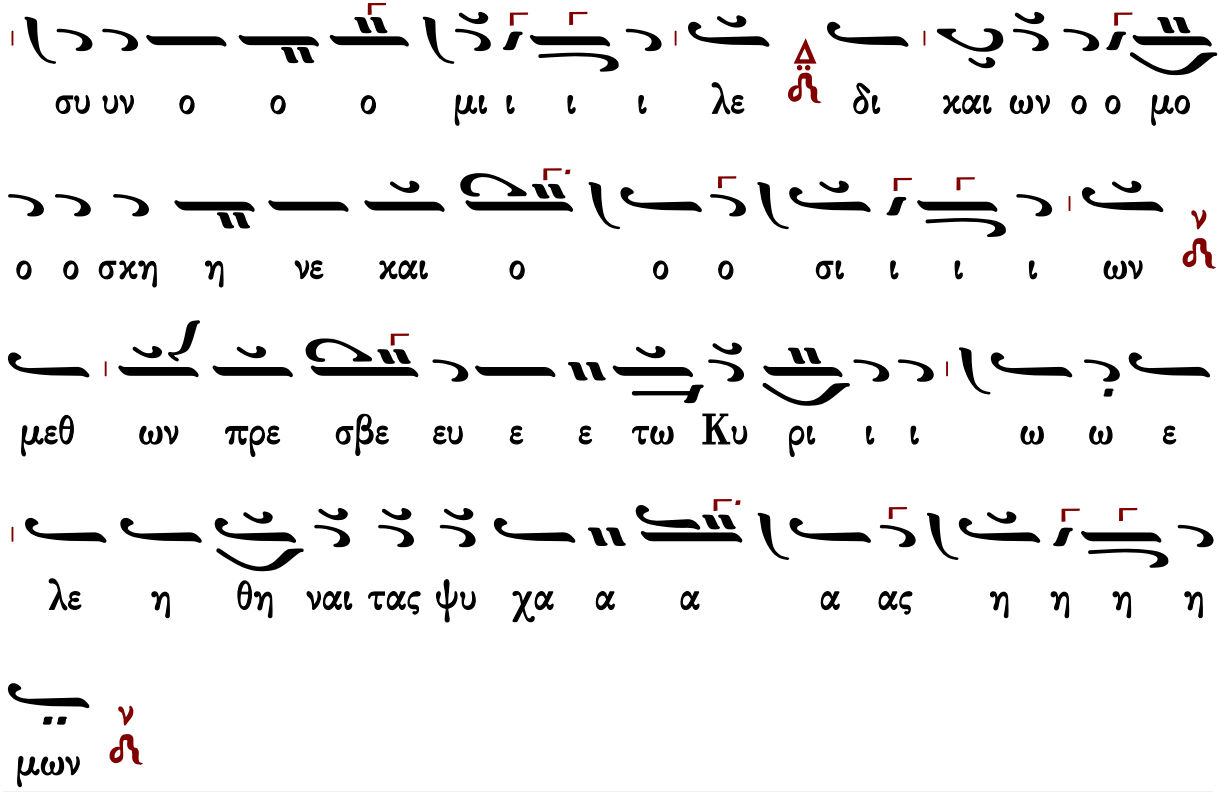

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ̇ ἡ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.277*

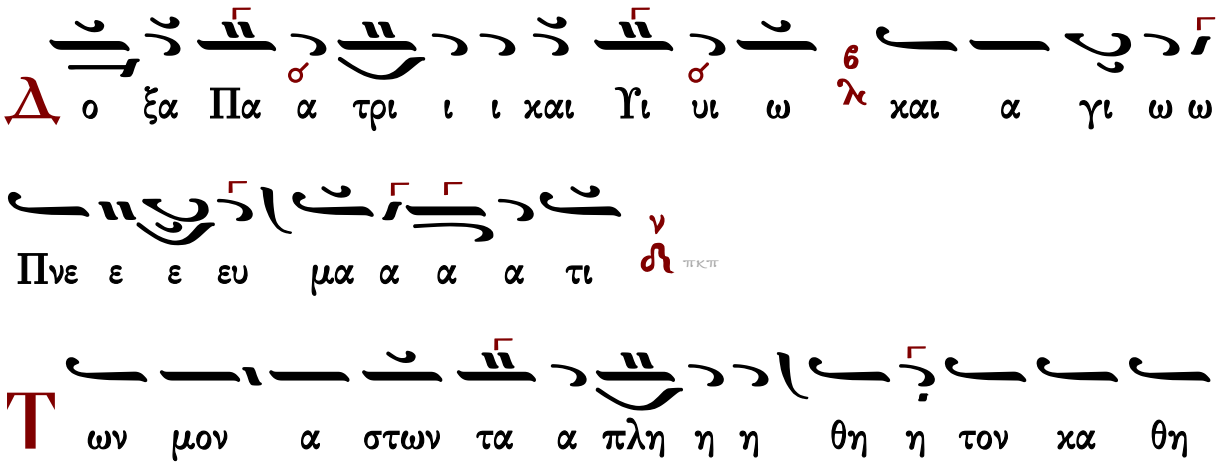

γη τη ην σε τι ι μω ω ω με εν Σαβ βα πα α τη η

η η ηρ η η η η μων δι α σου γα αρ

τη ην τρι ι ι βο ον την ο ον τως ε ευ θει ει ει αν πο

ρε ευ ε σθαι αι ε ε ε ε ε γνω ω ω ω μεν

μα κα α α α α ρι ο ος ει τω Χρι στω δου ου λε ε ευ

σας κ αι ε χθρου ου θρι αμ βε ευ σας την δυ υ υ

υ υ να α α α μιν αγ γε λων συ υν ο ο ο

μι ι ι ι λε ο σι ων ο ο μο ο ο σκη η νε και

δι ι ι και αι αι αι ων μεθ ων πρε σβε ευ ε

ε τω ω Κυ υ ρι ι ι ω ω ε λε η θη ναι τας

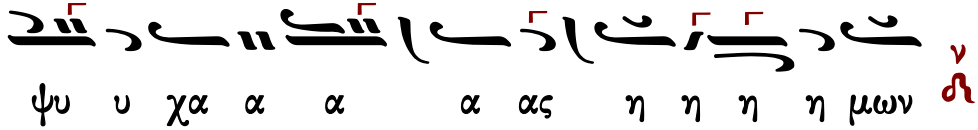

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ πα νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.144*

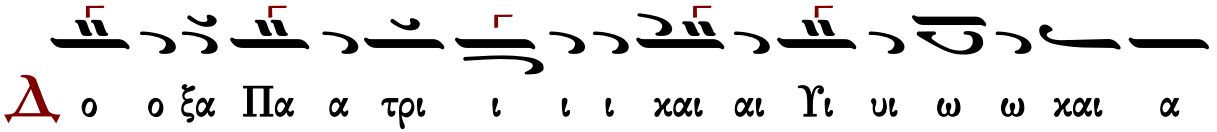

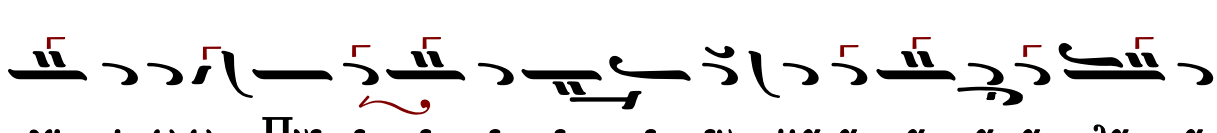

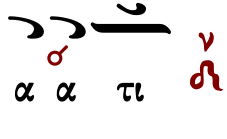

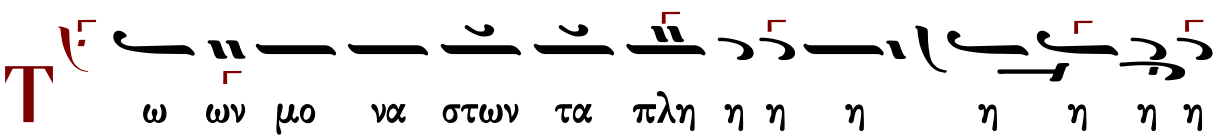

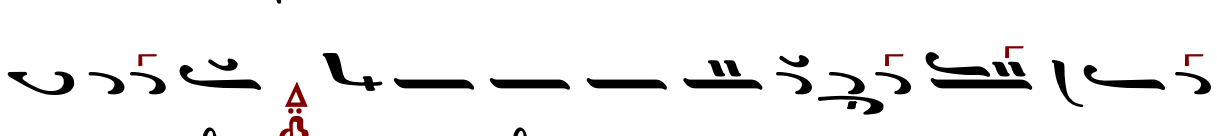

α αν ει ει θει ευ ως τω ον ο ο την βον ι ι

ε ω ω γνω ε ε ευ ε ε σθαι αι ε ε ρε πο

ει ει ος ο ι ρι α α α χα μα μεν ω γνω ε

ε ε ε λε ου ου δου στω Χρι τω ει ει ει ει

ι θρι ου ου χθρου ε και χας ε ευ ε ε ε

α α να υ υ υ υ δυ ην τη σας βευ αμ α

ο υν συ ων ωλ ε ε γε γαν μιν α α α α

ο ο σκη ο ο μο ων ο ο ι ι ι λε ε ε ο ι ι ο μι ι ο

η νε και δι και αι αι αι αι αι αι ιαι αι αι αι ων

μεθ ω ων πρε ε ε ε σβε ε ευ ε ε ε τω

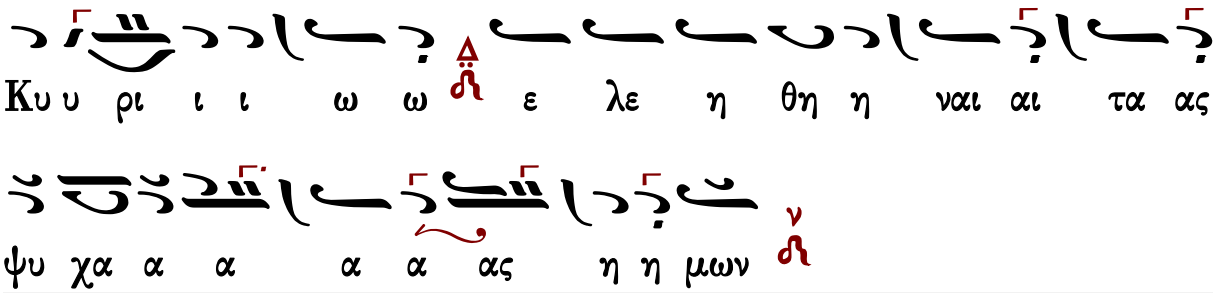

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̇ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.39/2763*

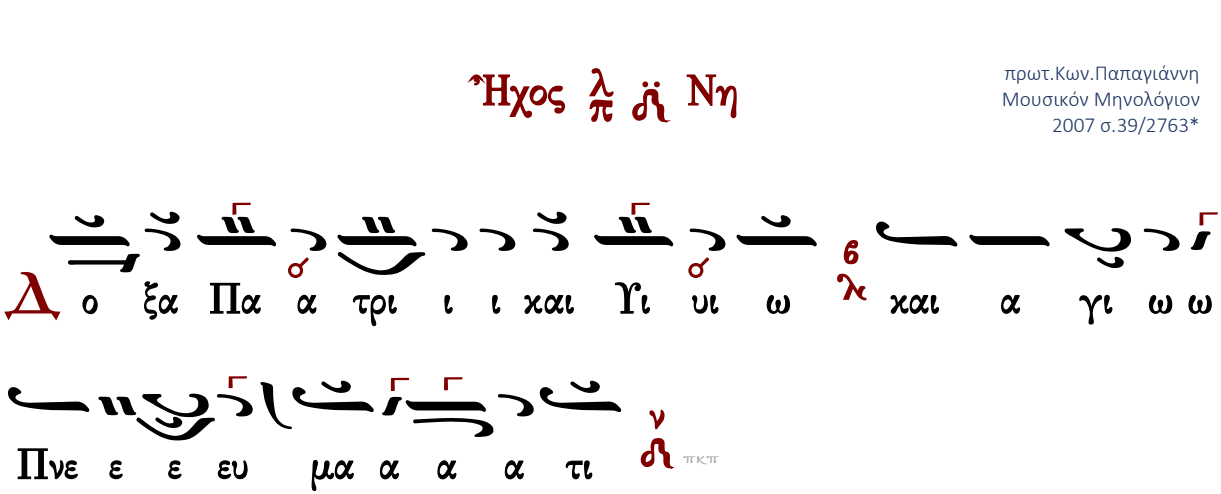

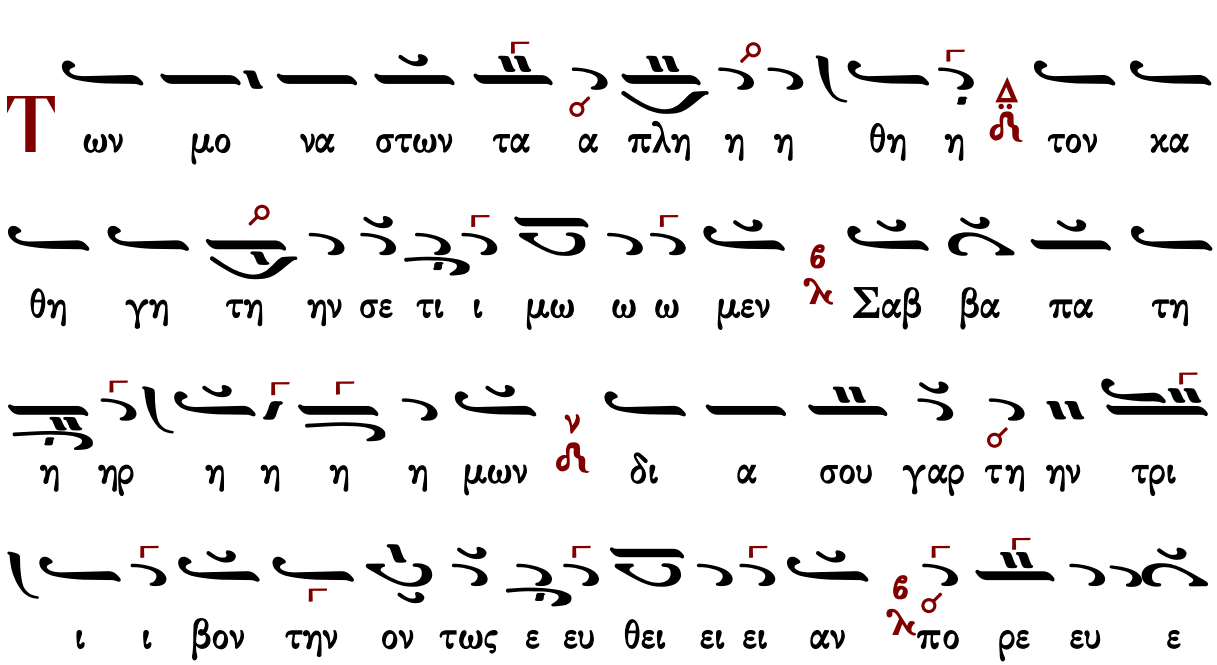

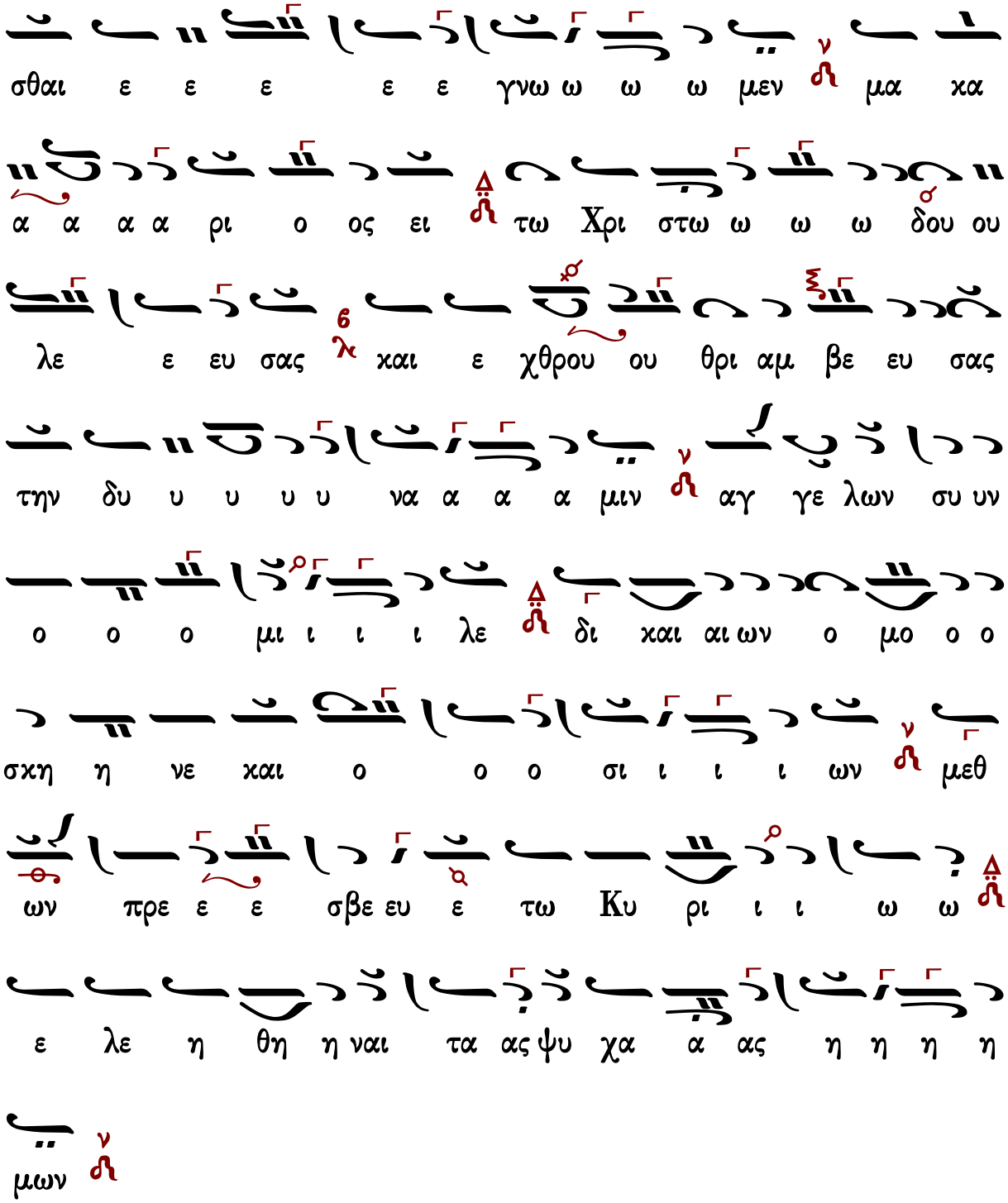

Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ̞ π̞ ἡ Νη

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.220*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἀργοσύντομο

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον
1905 σ.394#

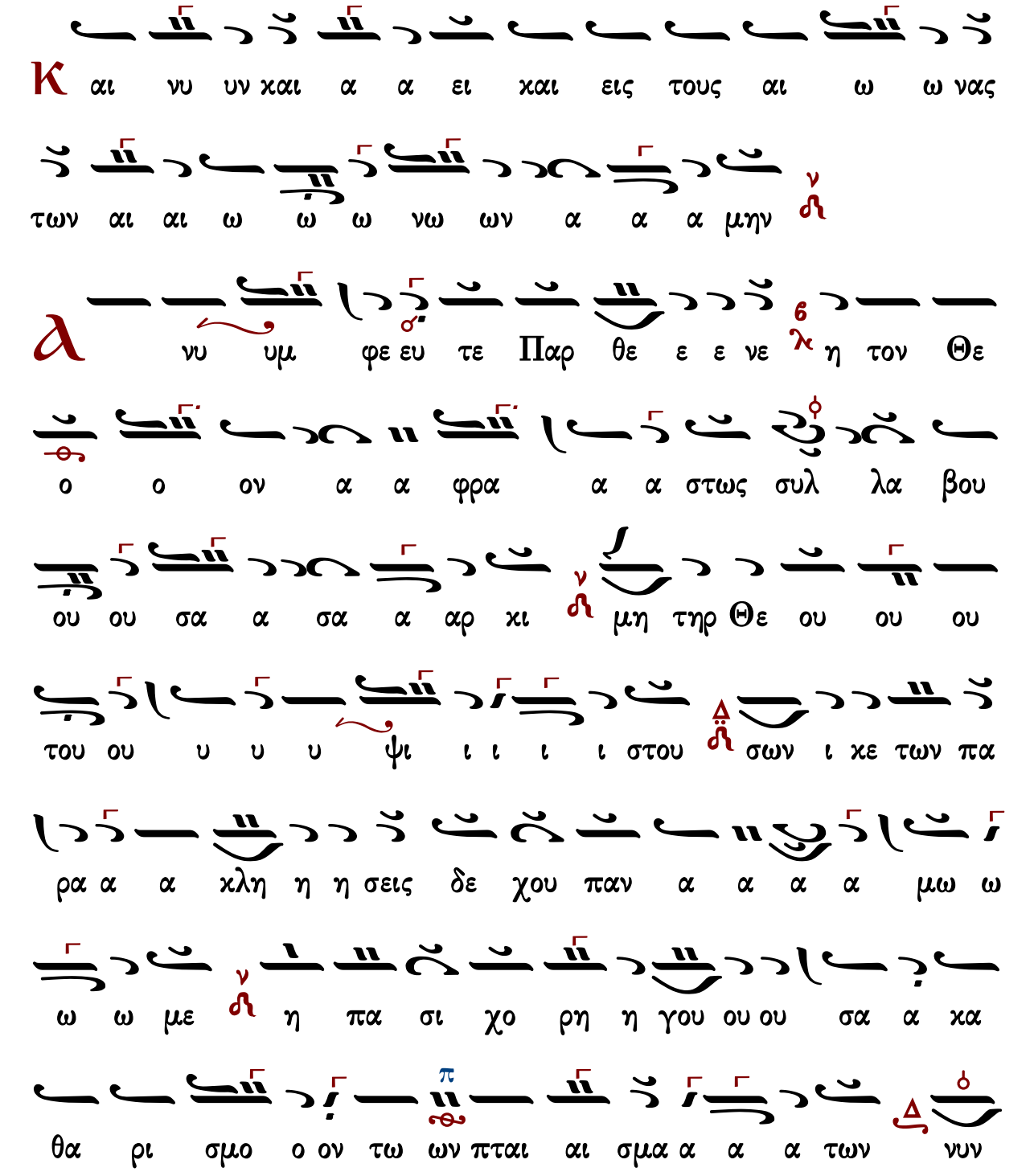

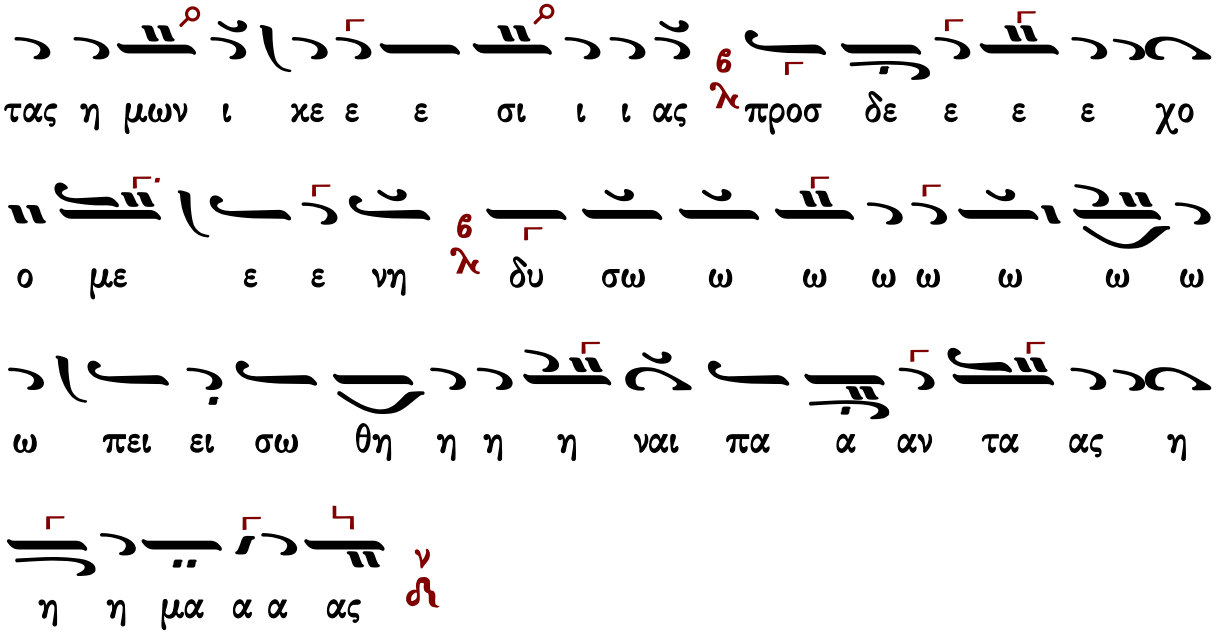

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Σύντομο

Ἦχος λ π ἡ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.534#

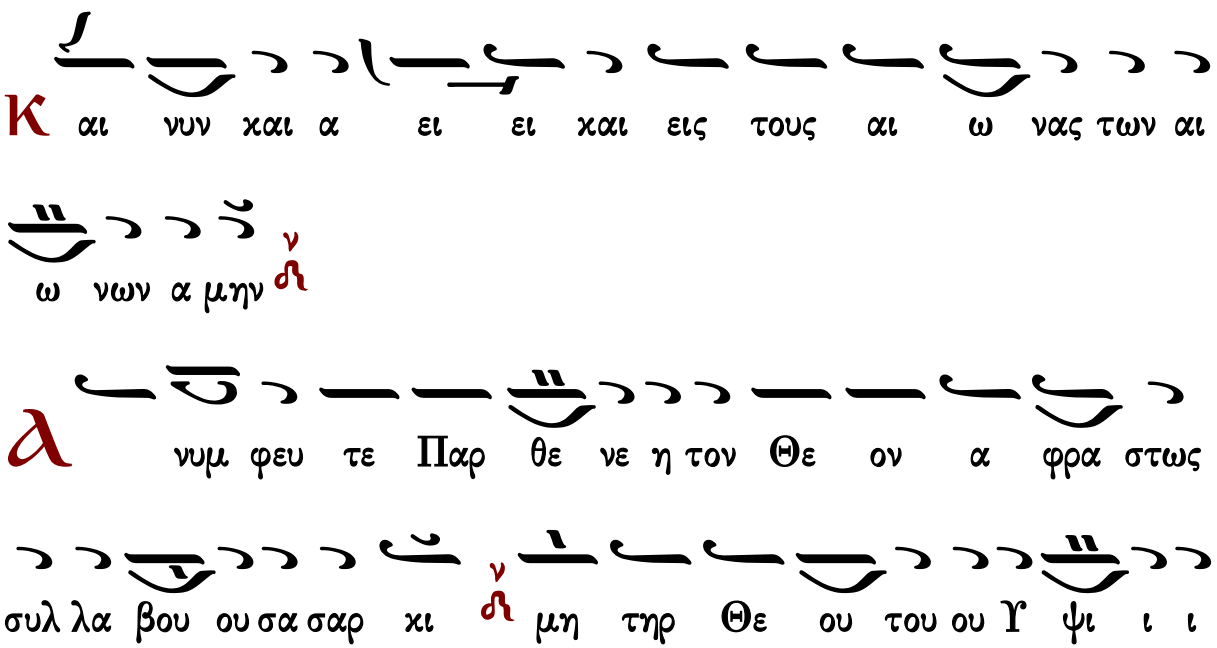

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Δογματικὸν Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.139*

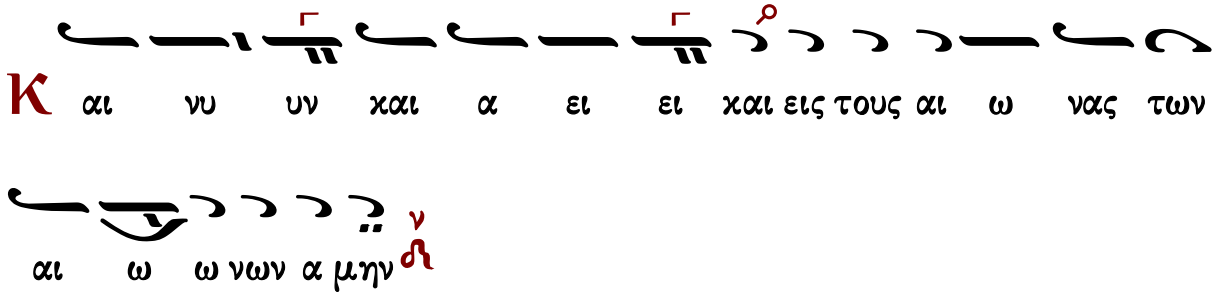

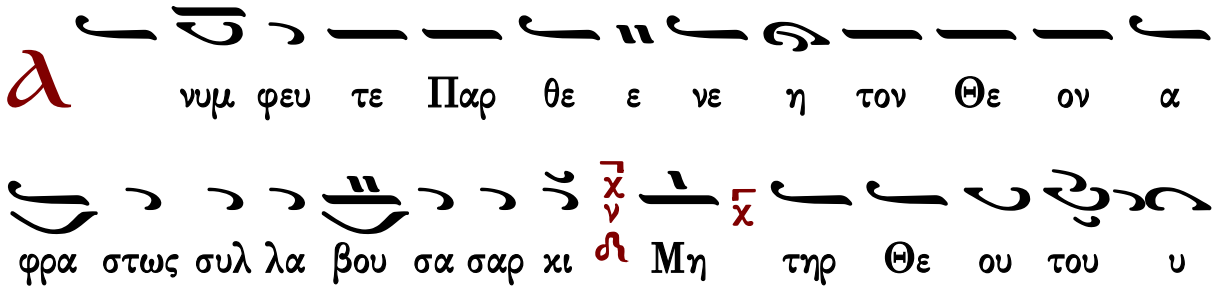

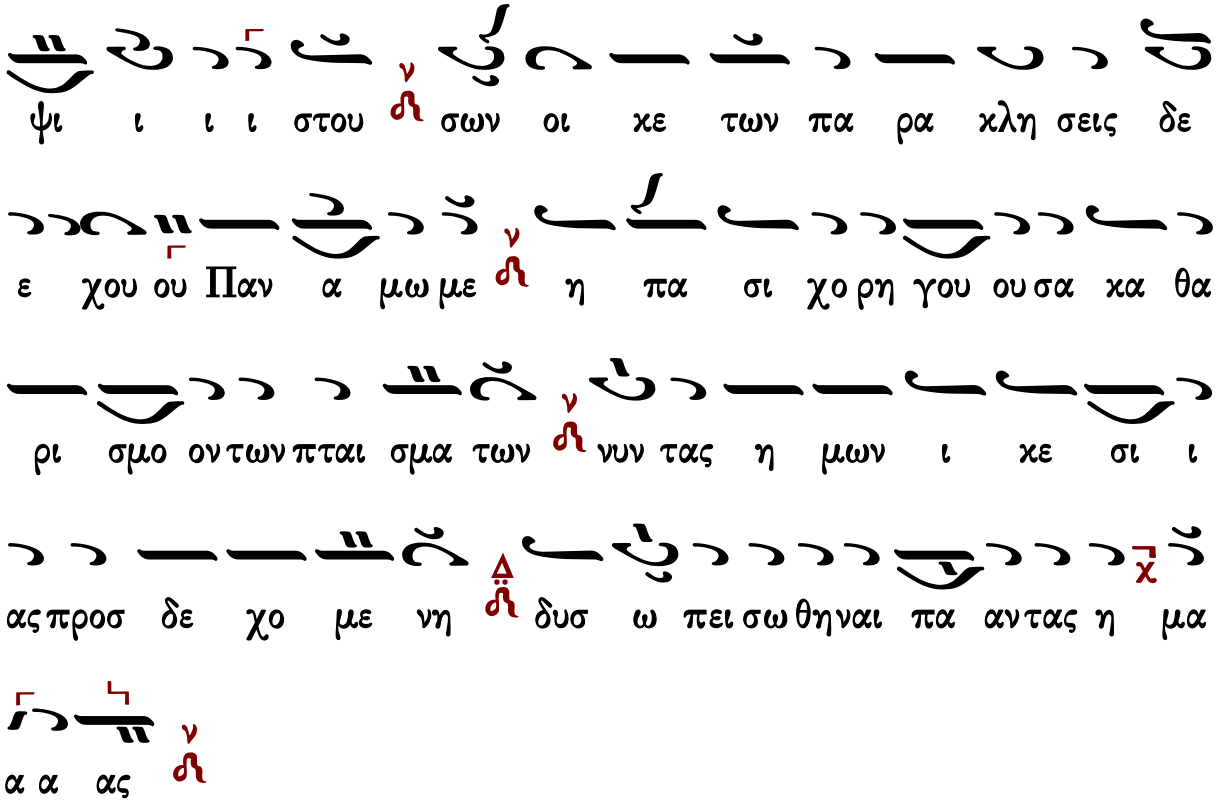

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δογματικὸν Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ328*

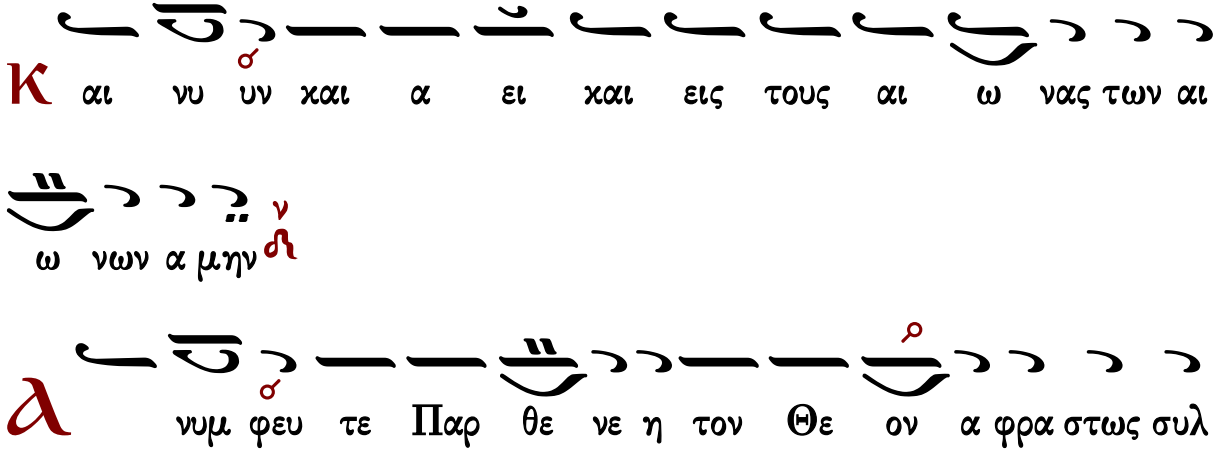

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀπολυτίκιον

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ π̇ ἡ̈ Γα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.42*

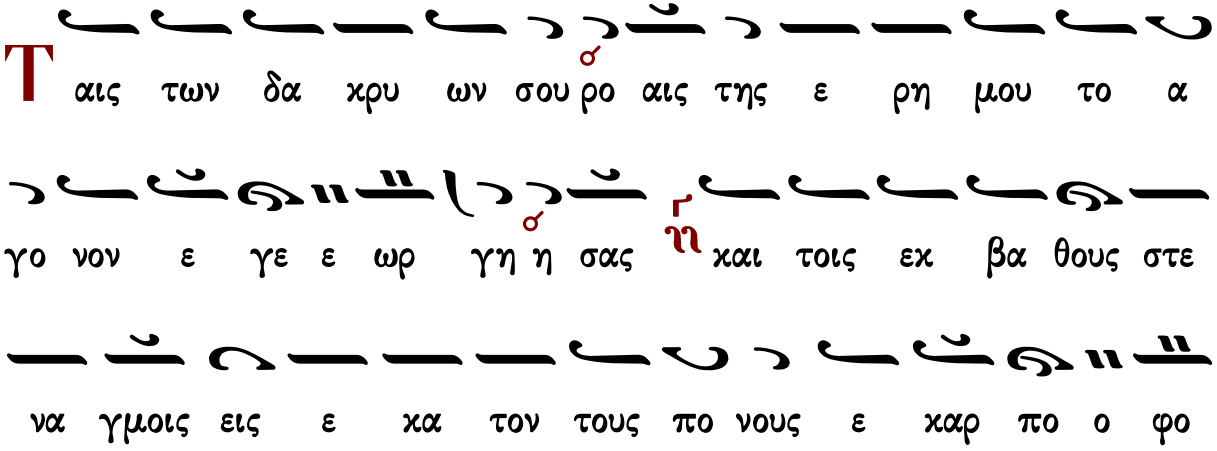

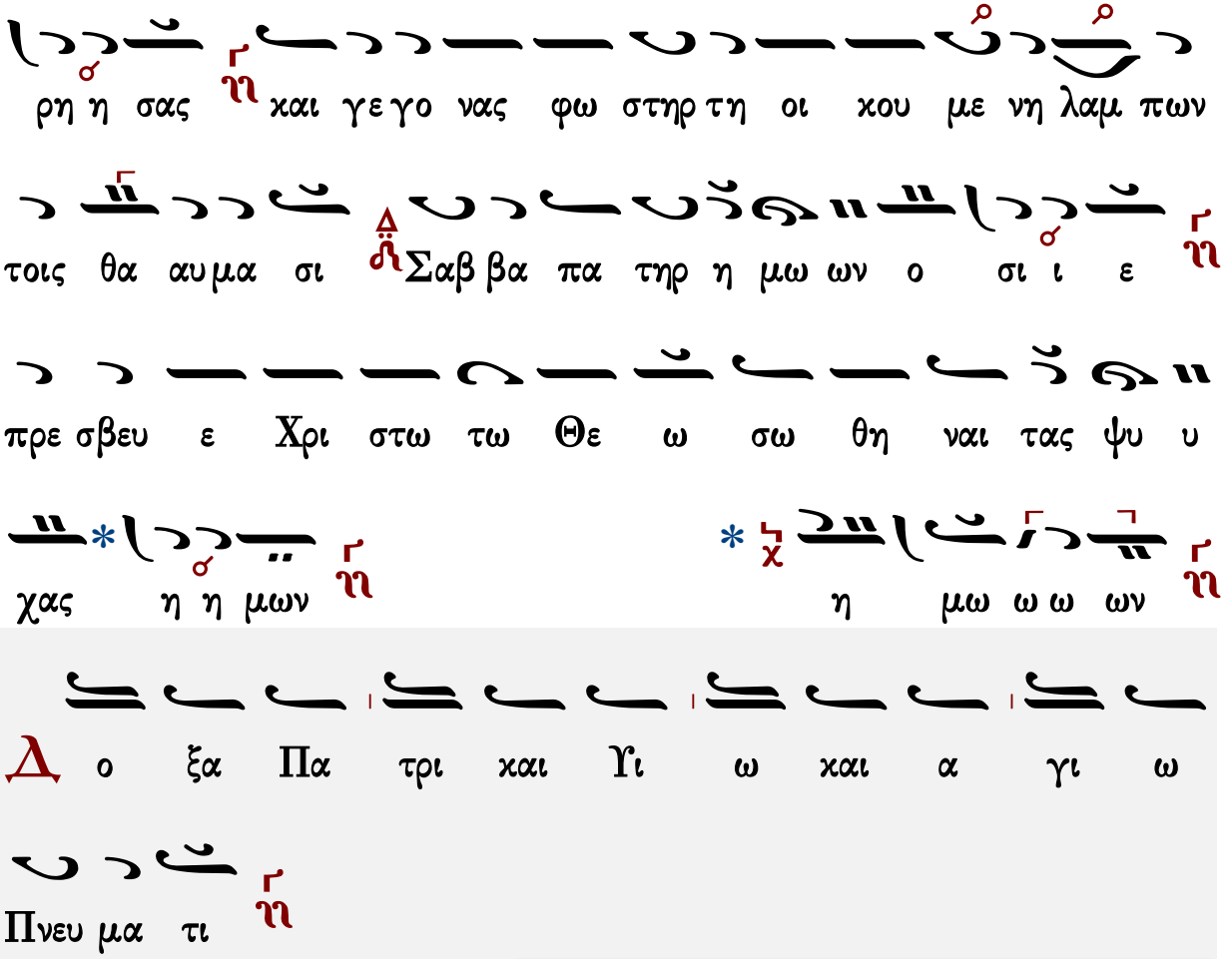

Ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ Ὄρθρος Θ.Λειτουργία Εἰσοδικὸν Ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π ἡ Γα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη
τόμος Α’ 1883 σ.135*

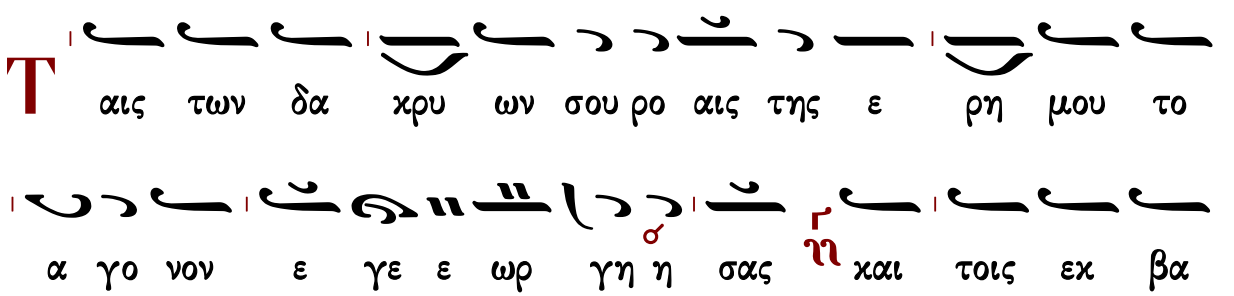

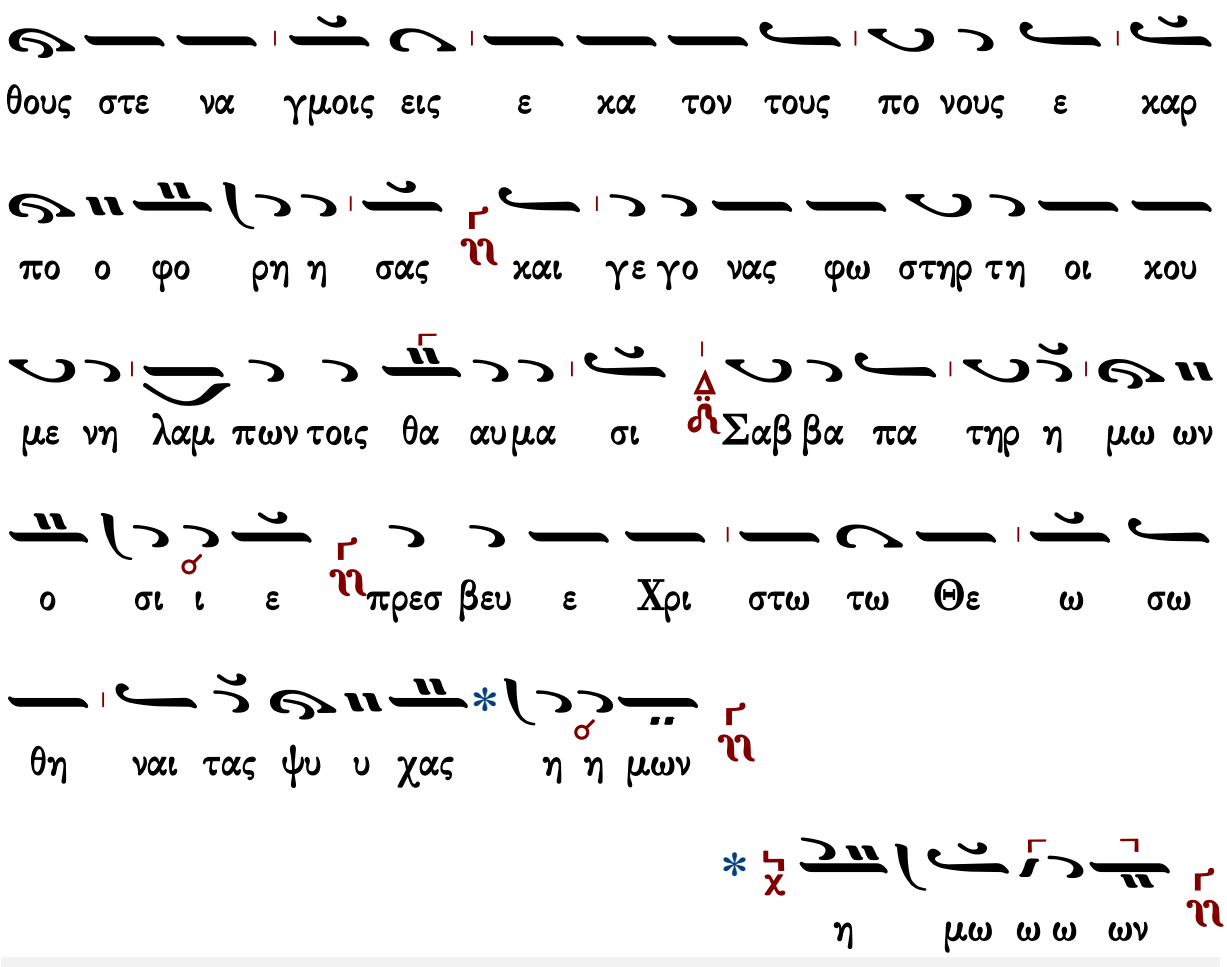

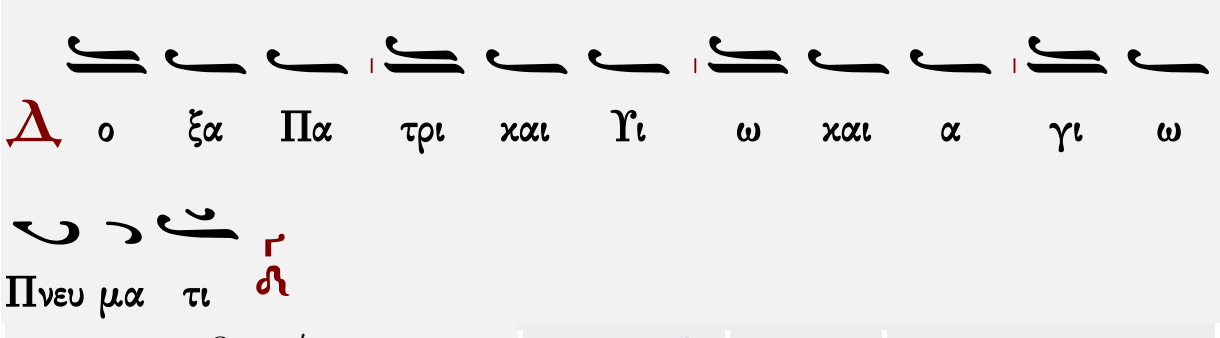

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ̇ π̇ ἀ̇ Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.278*

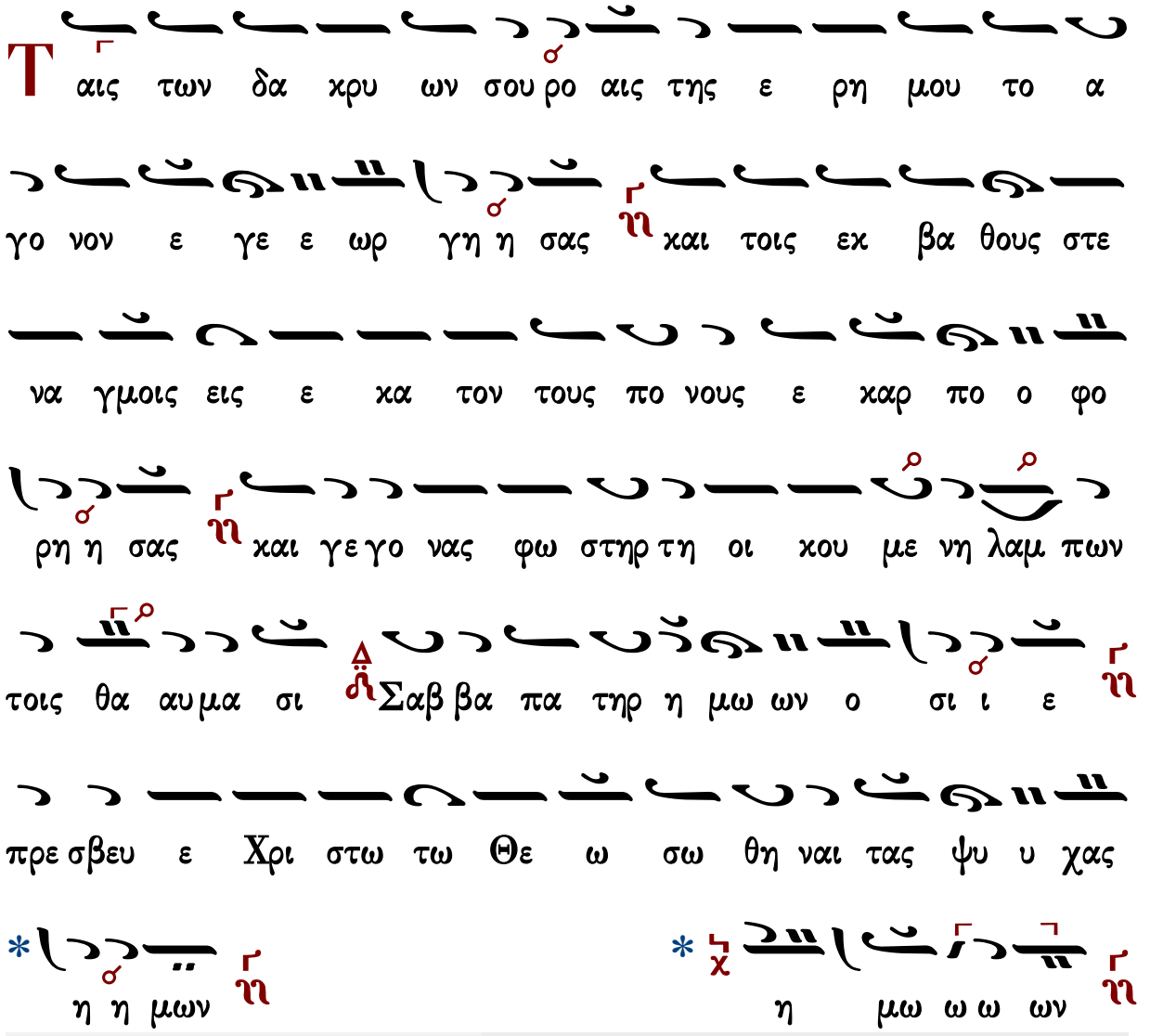

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος λ πα ἡ Γα

Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.445*
(διασκευὴ Γερασίμου μοναχοῦ)

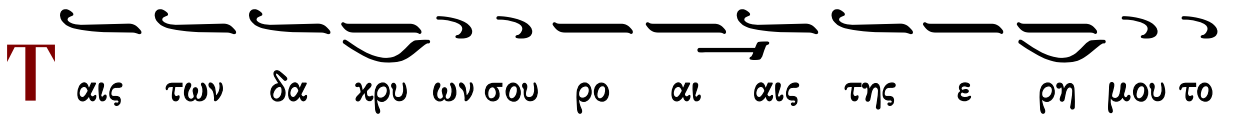

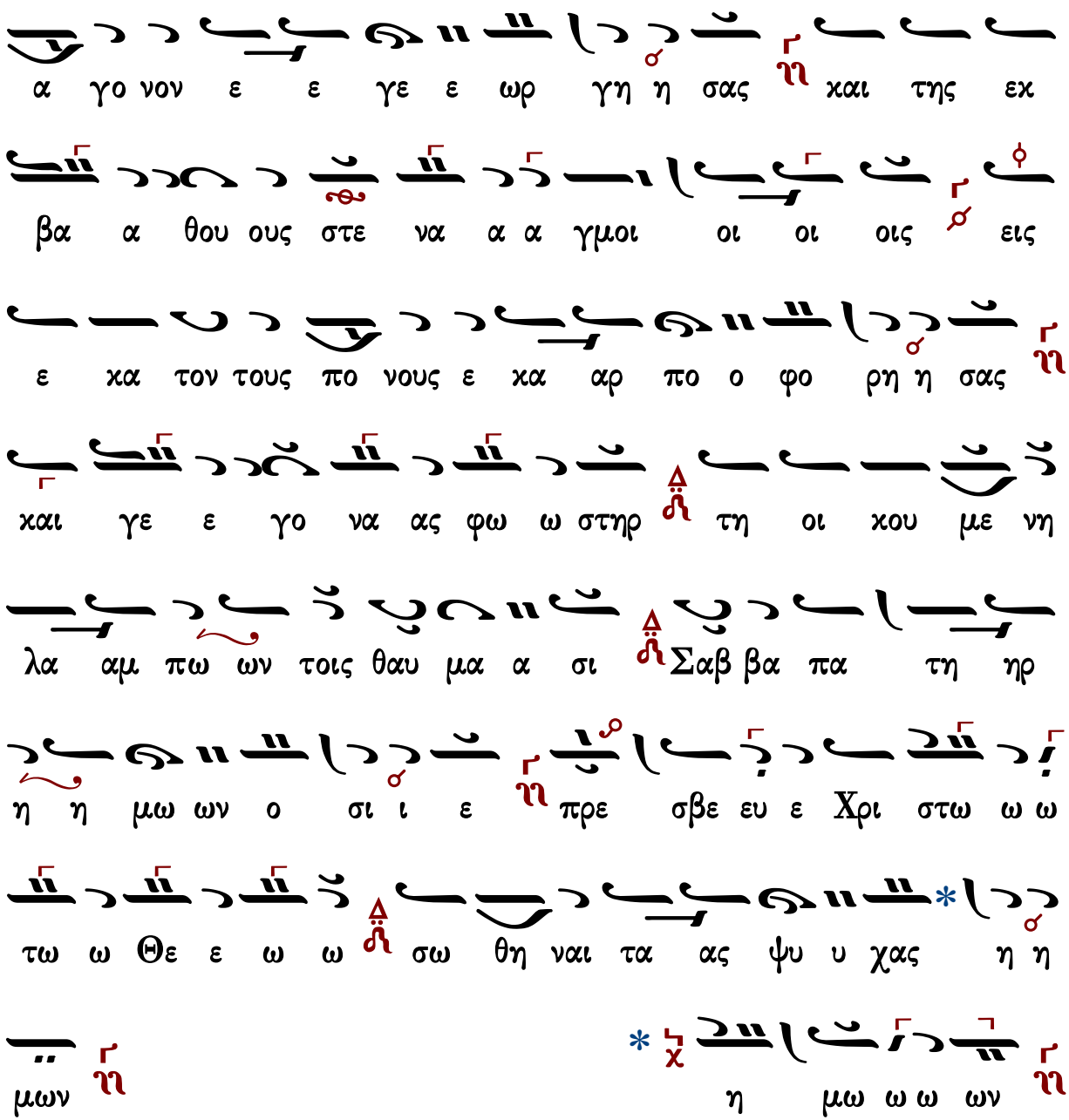

Ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ Ὄρθρος Θ.Λειτουργία Εἰσοδικὸν Ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ ν̇

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.40/2764*

Τ αις των δα κρυ ων σου ρο αις τη ς ε ρη μου το α

γο νον ε γε ε ωρ γη σας και τοις εκ βα θους στε

να γμοις εις ε κα τον τους πο νους ε καρ πο ο φο ρη

σας και γε γο νας φω στηρ τη οι κου με νη λαμ πων

τοις θαυ μα σι Σαβ βα πα τηρ η μω ων ο σι ε πρε

σβευ ε Χρι στω ω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ

χας η μων * η μω ω ω ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ ἡ Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.220*

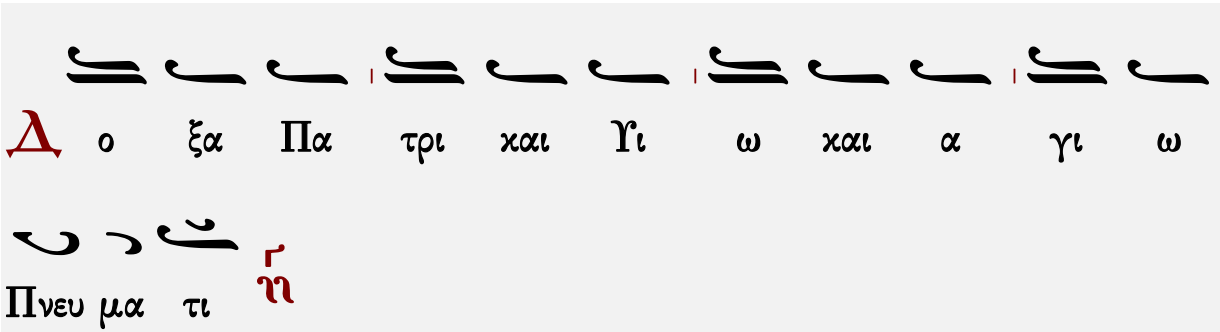

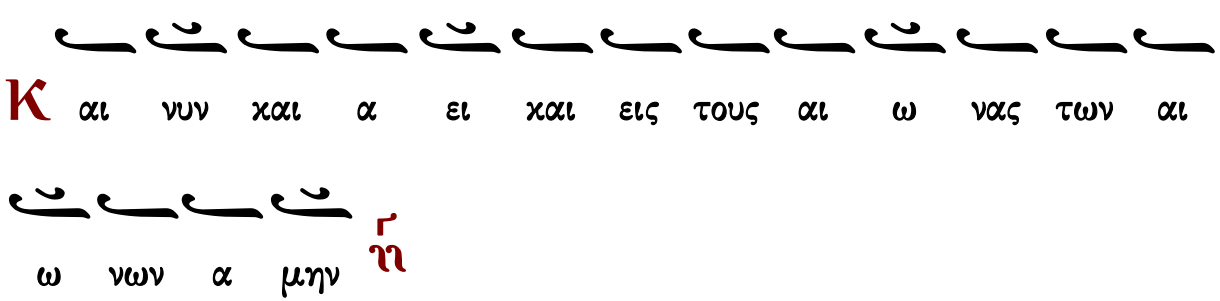

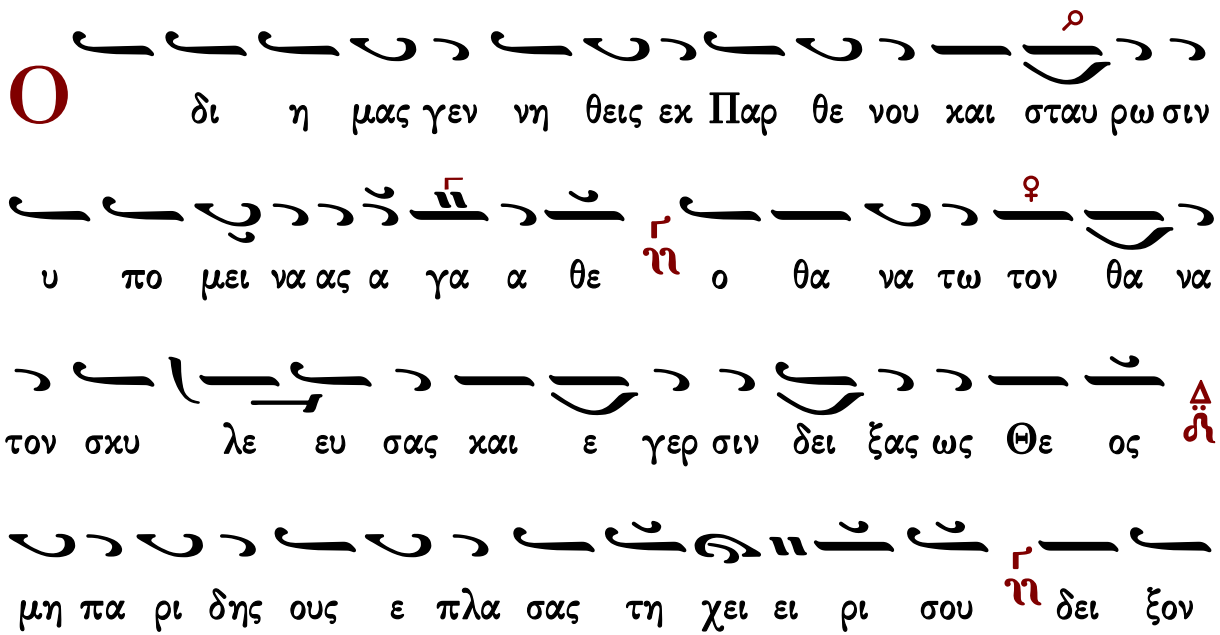

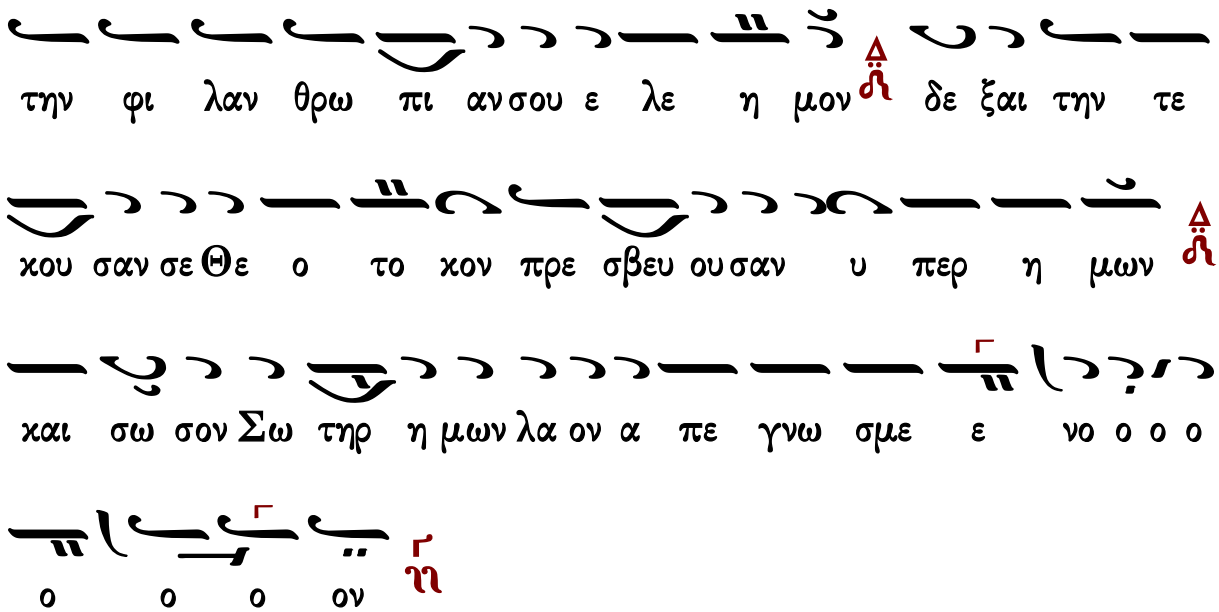

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Καθίσματα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ π̇ ἡ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.395#

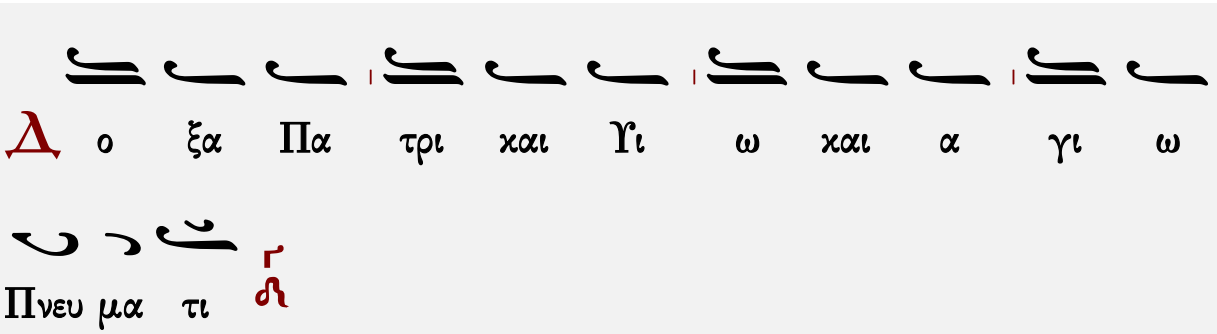

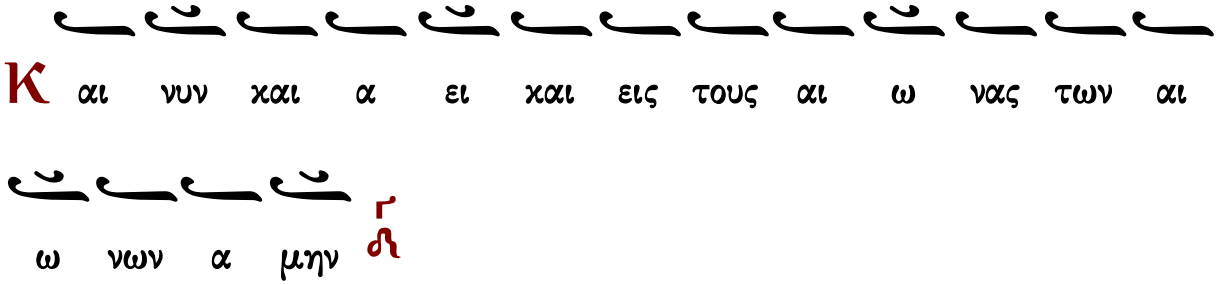

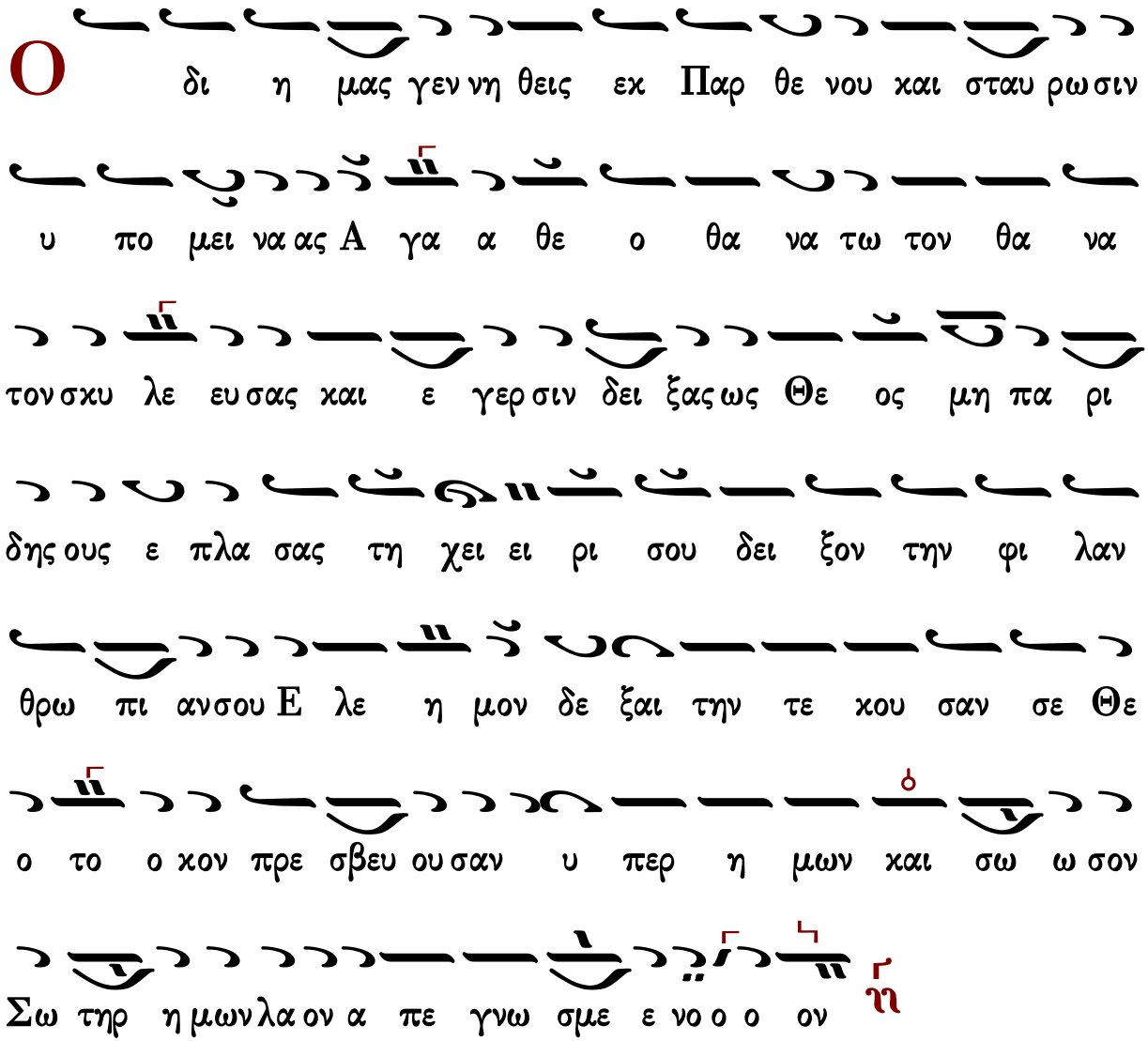

Έσπέρας: Ἀπόλυσις

Ὄρθρος: Καθίσματα

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον

Ἦχος λ π ἡ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.140*

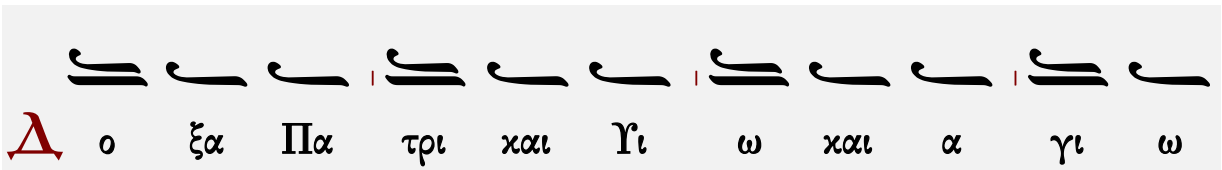

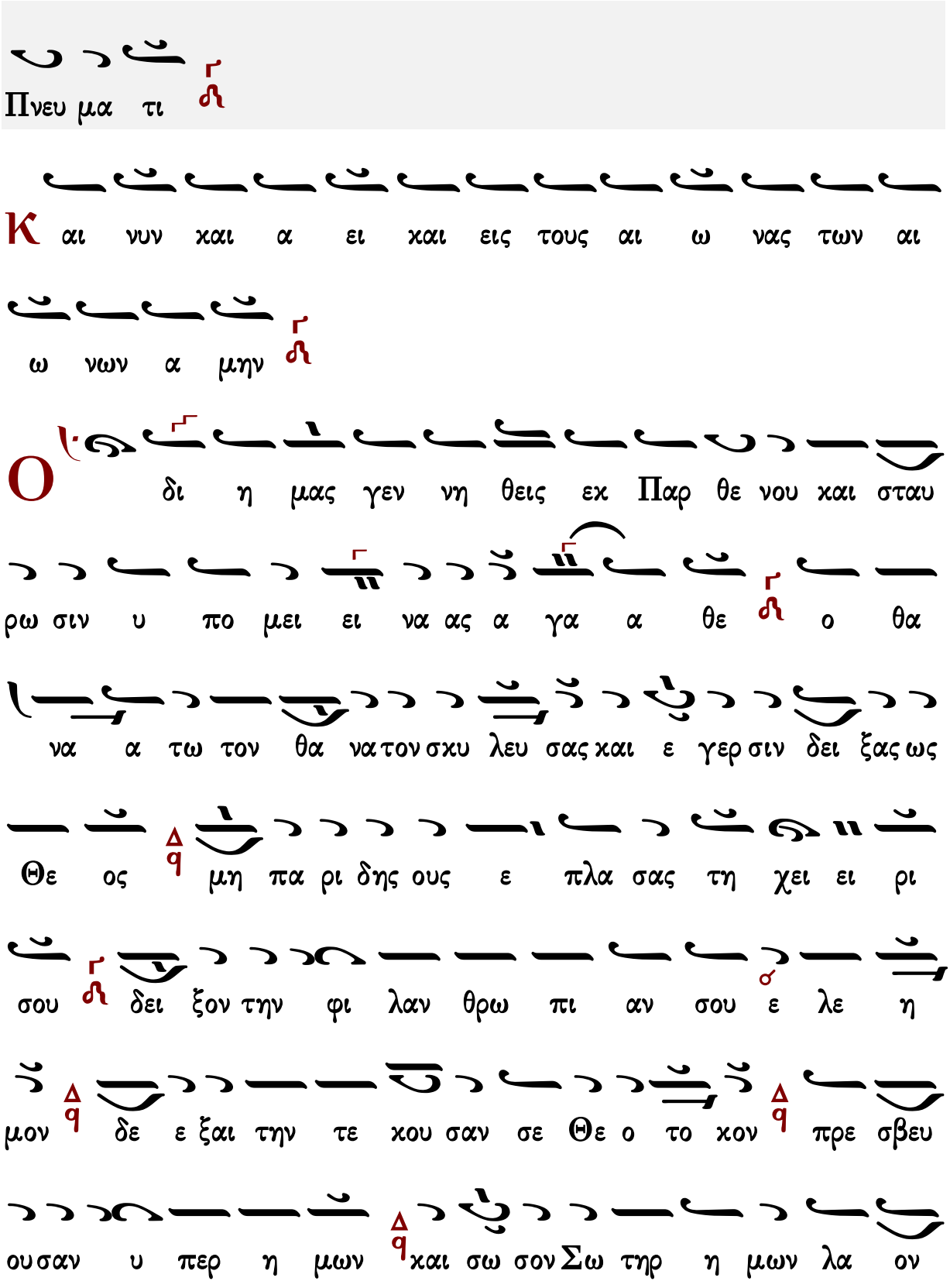
Πνευ μα τι
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ
ρω σιν υ πο μει ει να ας α γα α θε ο θα
να α τω τον θα ναι τον σχυ λευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως
Θε ος μη πα ρι δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι
σου δει ξον την φι λαν θρω πι αν σου ε λε η
μον δε ε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε σβευ
ου σαν υ περ η μων και σω σον Σω τηρ η μων λα ον

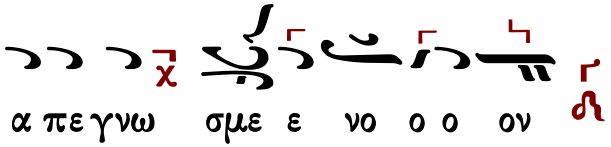

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος λ πλ δ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ329*

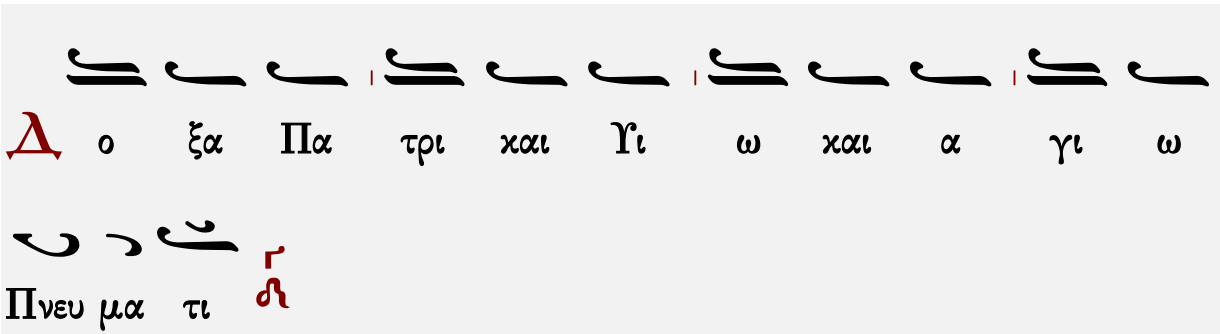

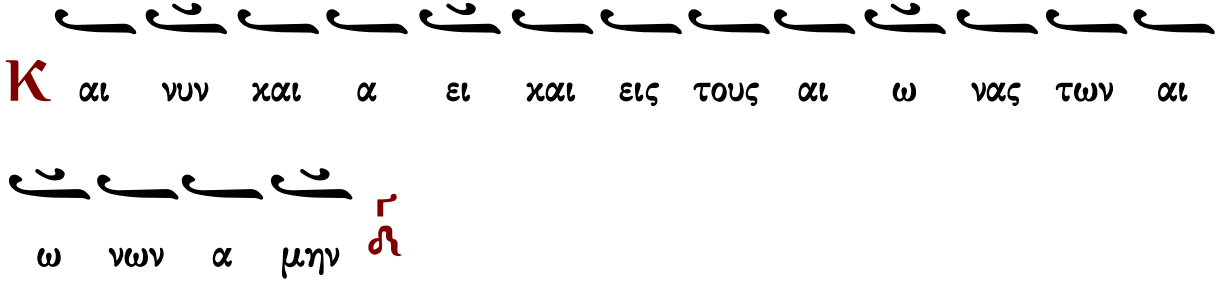

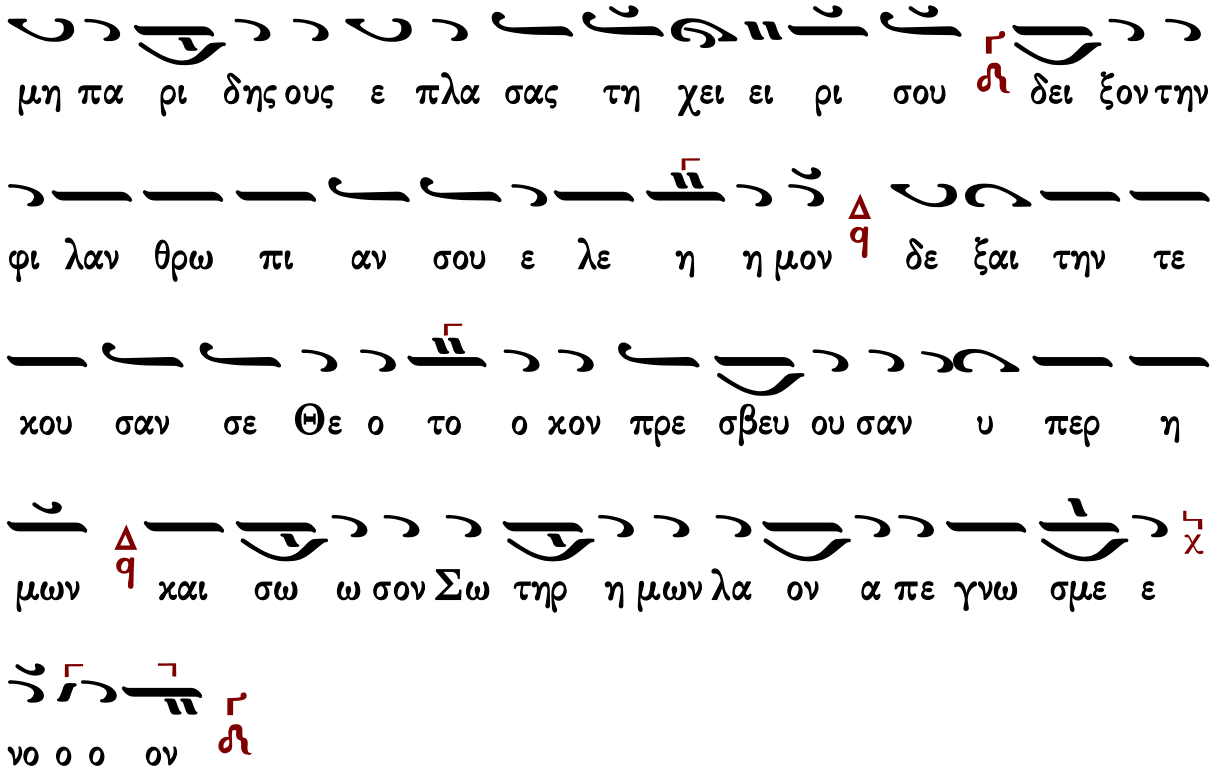

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Καθίσματα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Θεοτοκίον

Ἦχος λ π ἡ

Ἐλευθέριου Γεωργιάδη
Ὄρθρος 1987 σ.374*

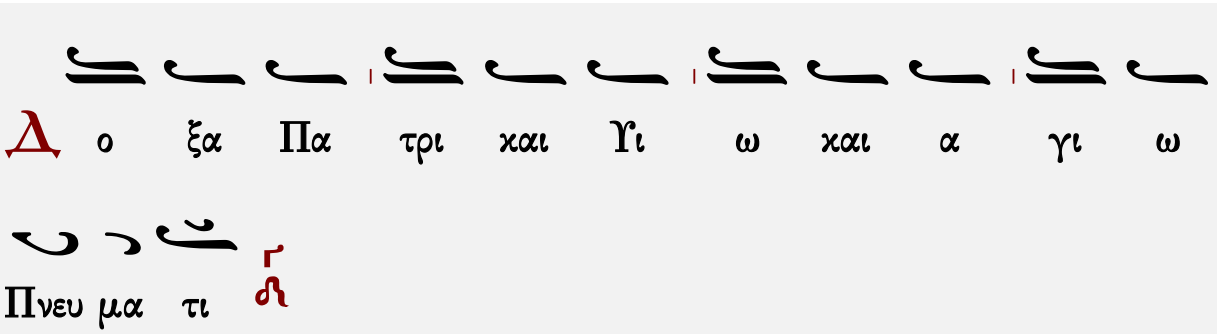

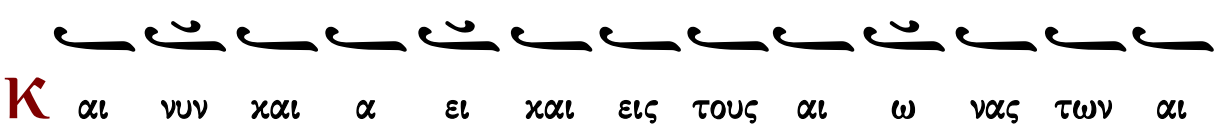

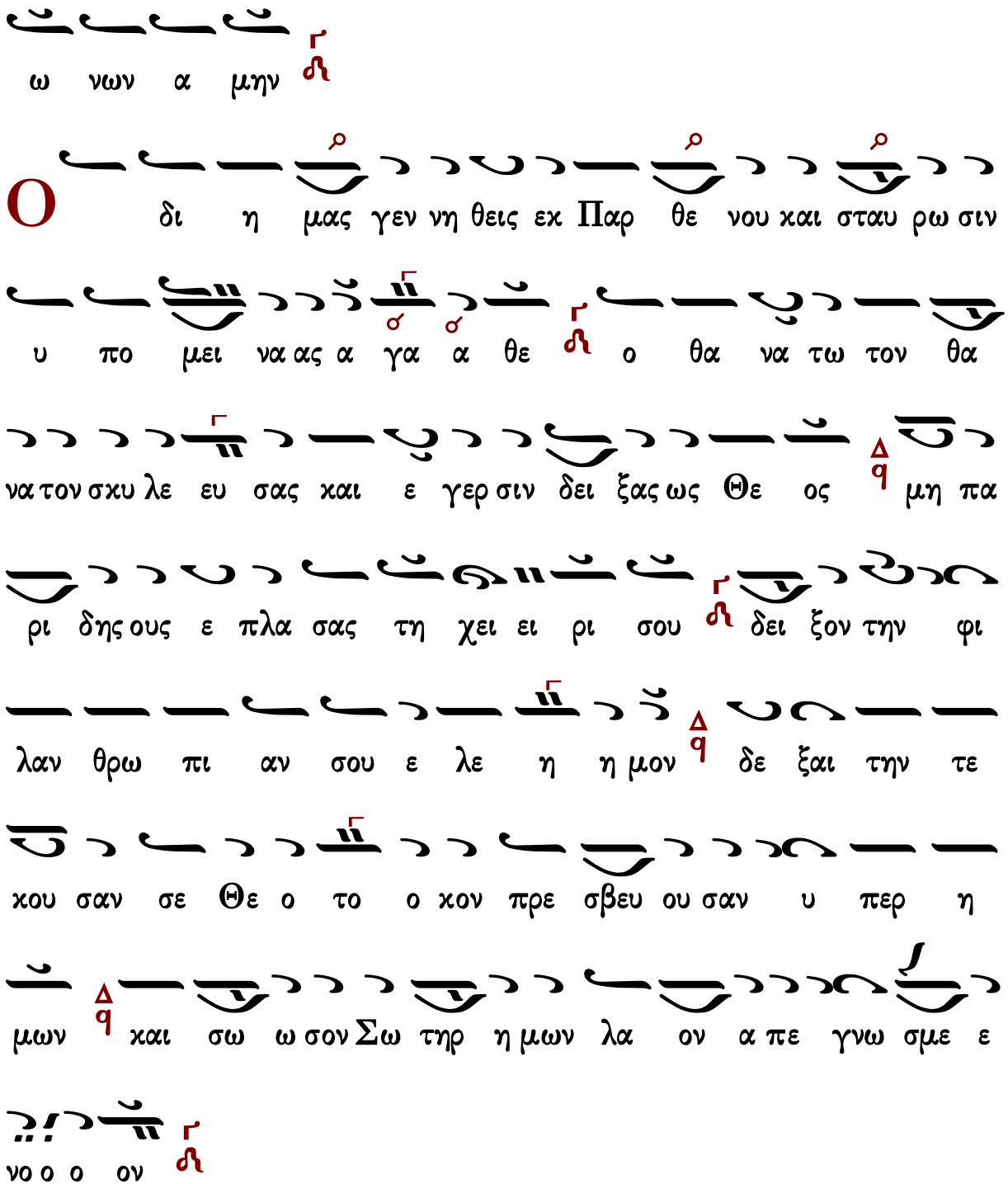

Έσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Καθίσματα

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.394#

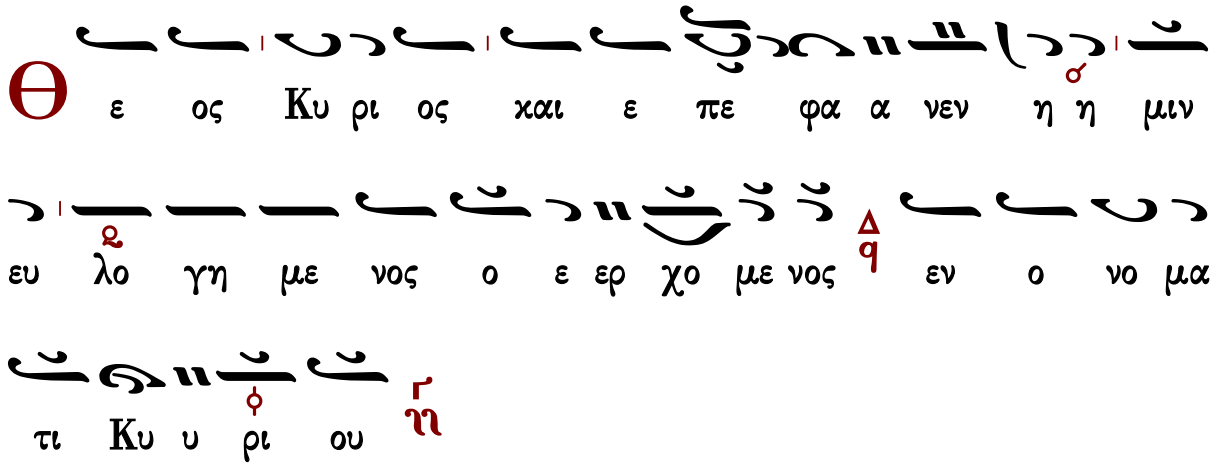

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↥

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↧

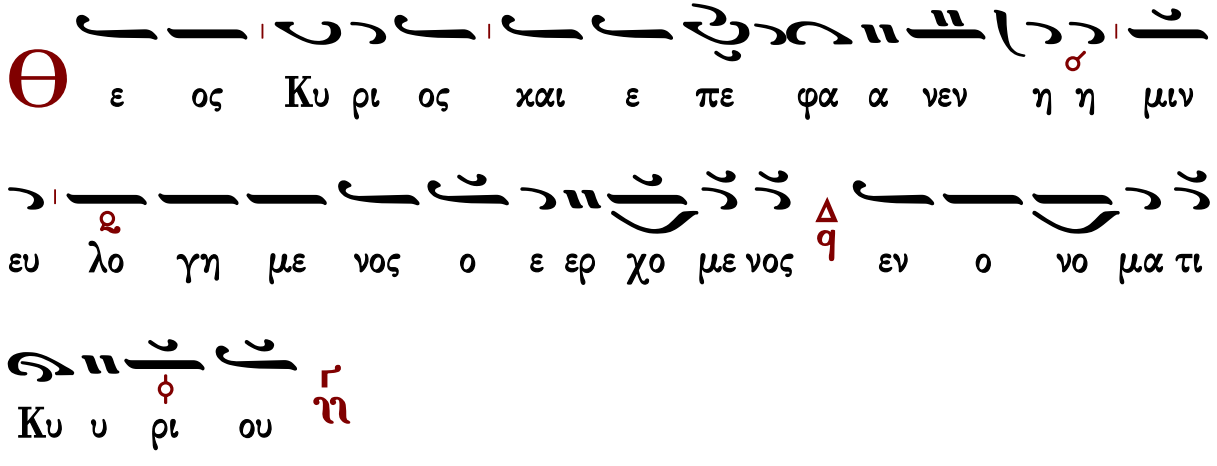

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↥

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.430*

Ἦχος λ π ἡ Γα

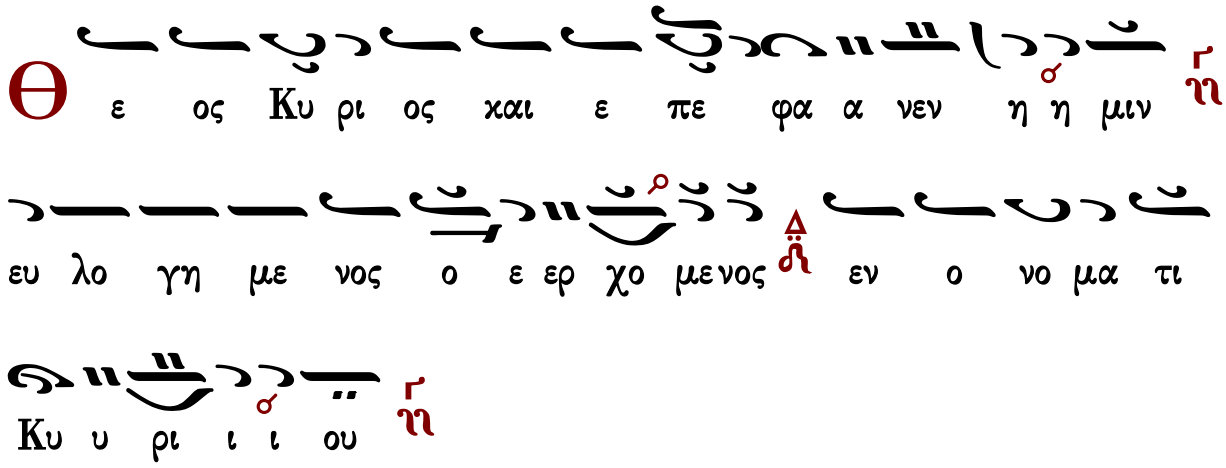

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.140*

Ἦχος λ π ἡ

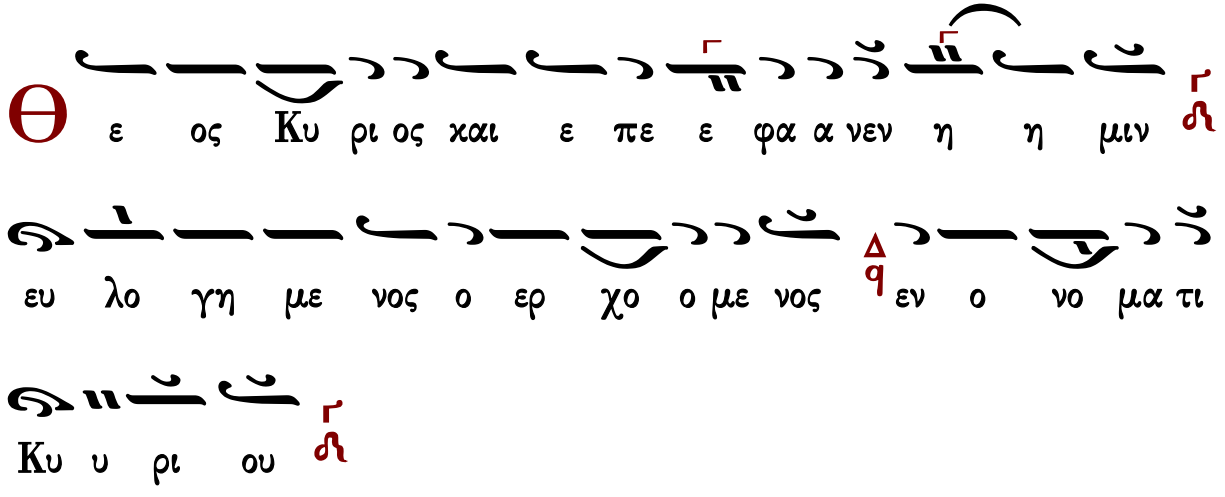

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ π ἡ ΜΙΒ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.503*

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε ε φα α νεν η η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι
Κυ υ ρι ι ι ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀπολυτίκιον Λουκᾶς Λουκᾶ

Καθίσματα

Κάθισμα μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἦχος δ ἐ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.12.40/2754*

Τον βι ον ευ σε βως ε πι γης εκ τε λε σας δο

χει ον χα θα ρον συ του Πνευ μα τος ω φθης φω τι

ζων τους εν πι ι στει σοι οι προσ ι ον τα ας μα χα α

ρι ε ο θεν αι αι τη σαι τον σον Δε σπο την φω τι σαι

τας ψυ χα ας η μων των α νυ μνουν των σε Σαβ βα θε ο

φρον πα τηρ η μων

Θεοτοκίον

Ἦχος ᾱ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.12.18/2732*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

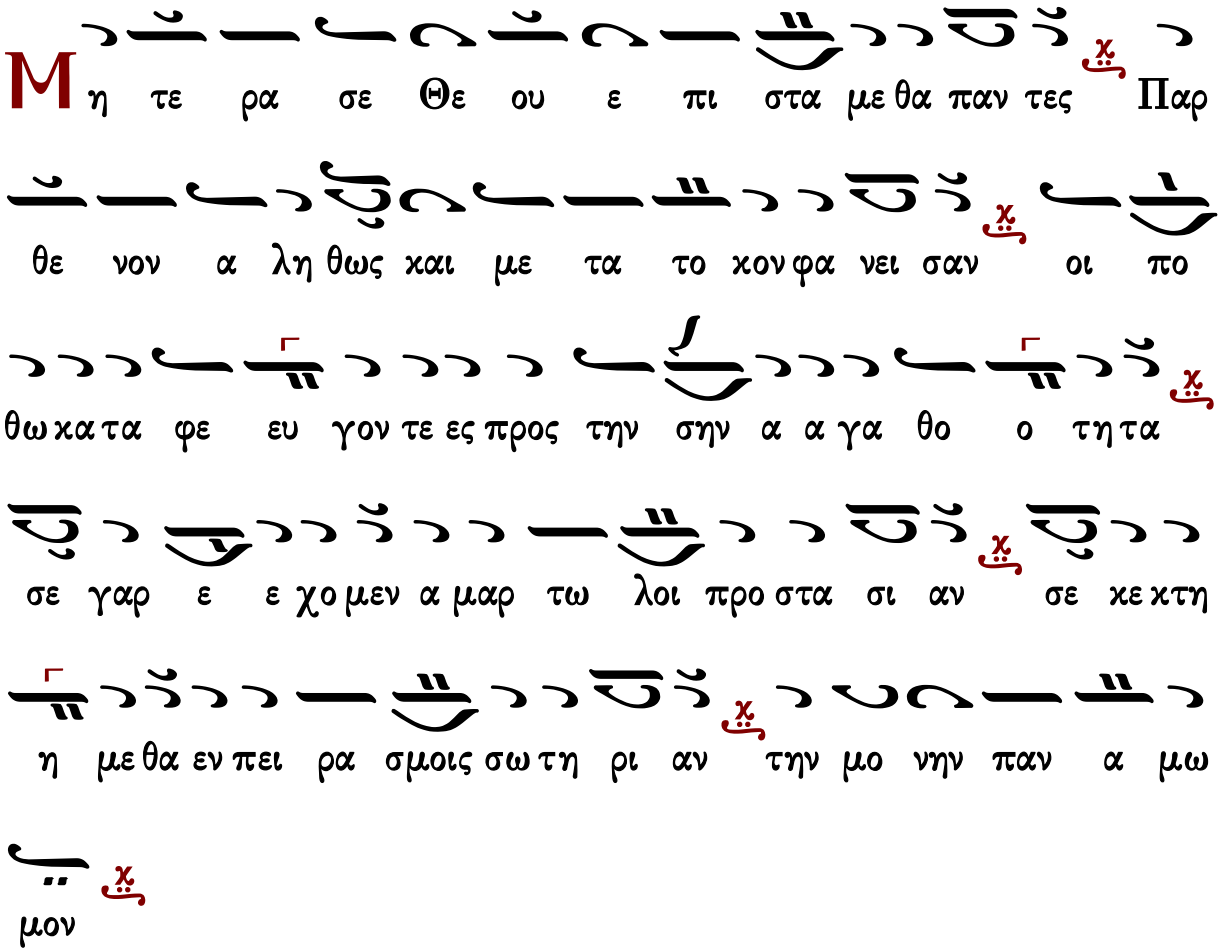

Κάθισμα μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.12.41/2755*

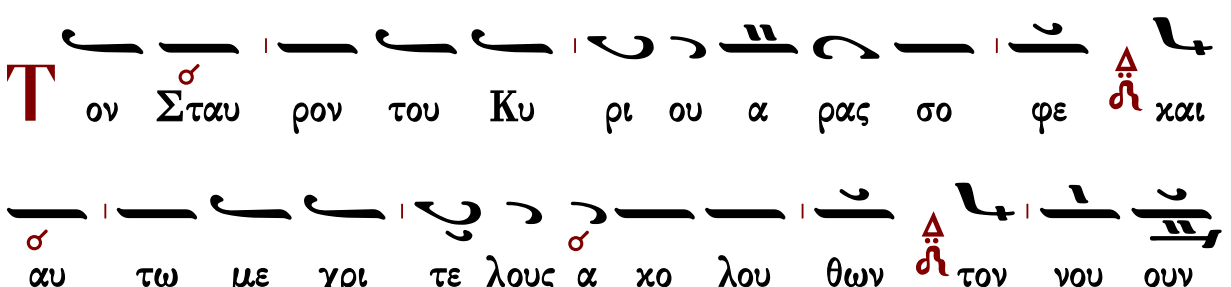

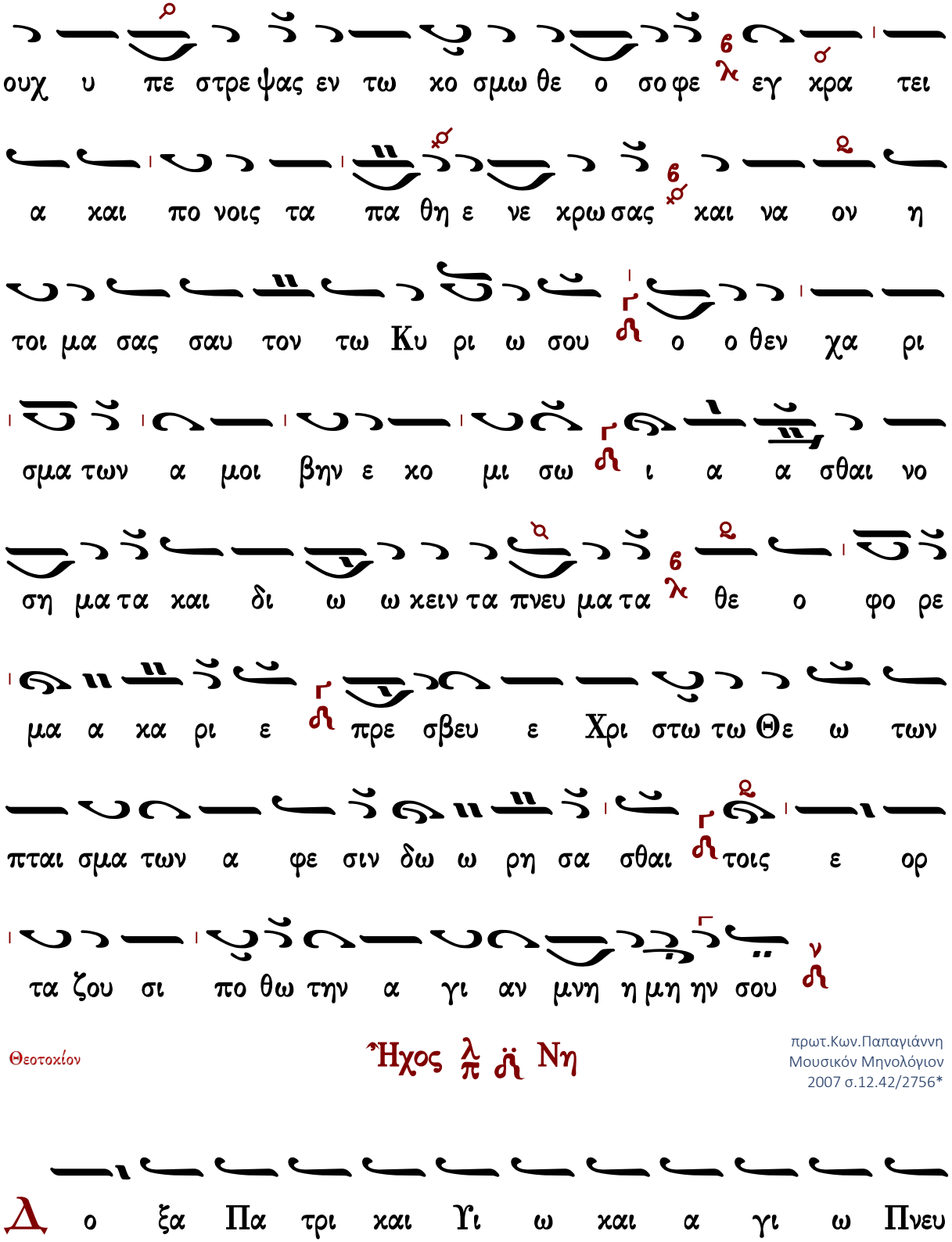
ουχ υ πε στρε ψας εν τω χο σμω θε ο σο φε εγ κρα τει
α και πο νοις τα πα θη ε νε κρω σας και να ον η
τοι μα σας σαυ τον τω Κυ ρι ω σου ο ο θεν χα ρι
σμα των α μοι βην ε χο μι σω ι α α σθαι νο
ση μα τα και δι ω ω κειν τα πνευ μα τα θε ο φο ρε
μα α κα ρι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω των
πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα σθαι τοις ε ορ
τα ζου σι πο θω την α γι αν μνη η μη ην σου
Θεοτοχίον
Ἦχος λ̀ π̀ ν̀η
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.12.42/2756*
Λ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

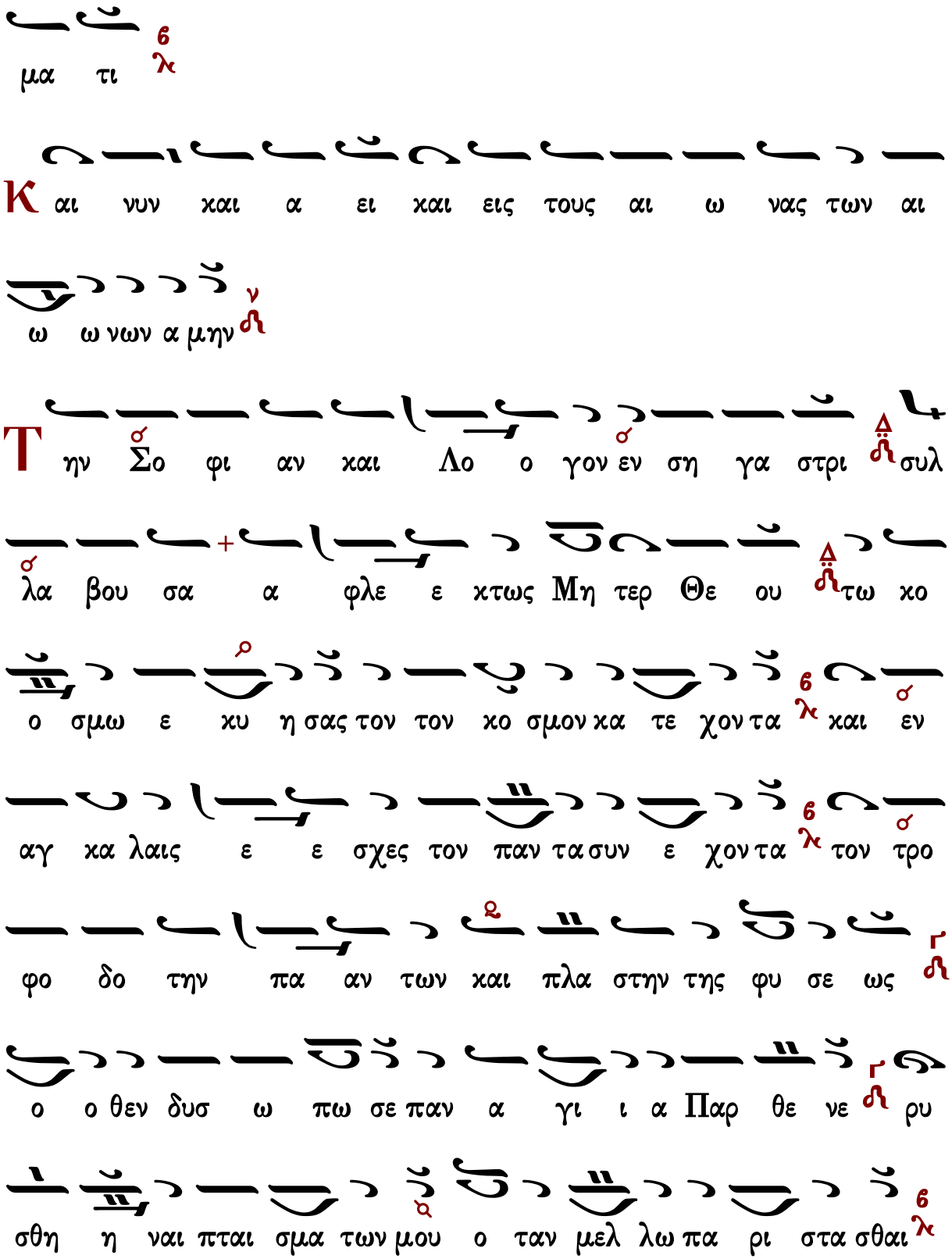
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην
Τ ην Σο φι αν και Λο ο γον εν ση γα στρι συλ
λα βου σα α φλε ε κτως Μη τερ Θε ου τω κο
ο σμω ε κυ η σας τον τον κο σμον κα τε χον τα και εν
αγ κα λαις ε ε σχες τον παν τα συν ε χον τα τον τρο
φο δο την πα αν των και πλα στην της φυ σε ως
ο ο θεν δυσ ω πω σε παν α γι ι α Παρ θε νε ρυ
σθη η ναι πται σμα των μου ο ταν μελ λω πα ρι στα σθαι

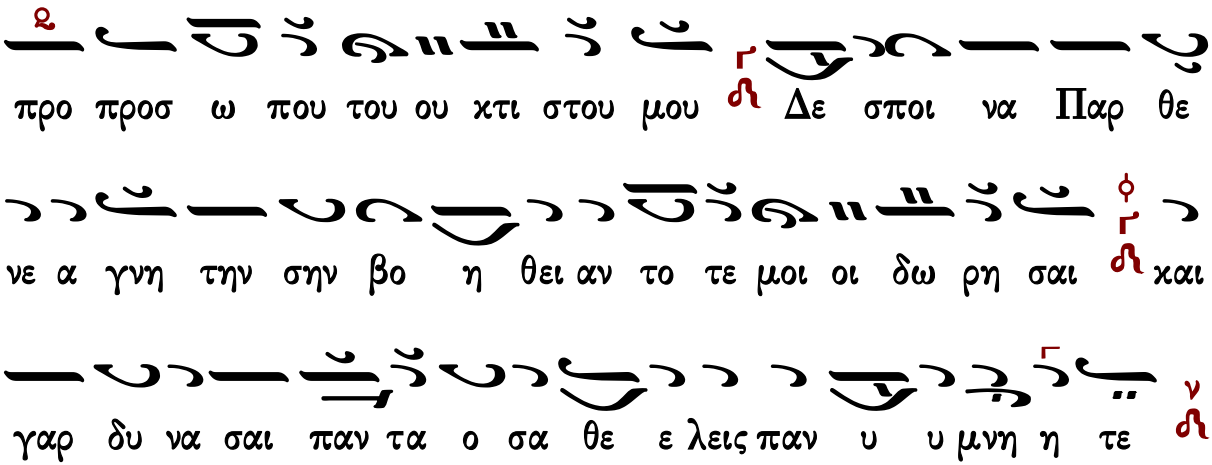

Πολυέλεος - Ἐκλογή

Δοῦλοι Κύριον

Δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούια.
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.
Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.
Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος.
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.
Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος,
Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν,
Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,
Ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς.
Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.
Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου,
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.
Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε,
Ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά,
Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων.
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν.
Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.
Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.
Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν.
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται.
Οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά,
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.
Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ἐξομολογεῖσθε

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων, ἀλληλούϊα·…
Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·…
Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ἀλληλούϊα·…
Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἀλληλούϊα·…
Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·…
Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ἀλληλούϊα·…
Τὴν σελήνην, κ᾽ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ἀλληλούϊα·…
Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἀλληλούϊα·…

Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ἀλληλούϊα·…
Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ἀλληλούϊα·…
Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ἀλληλούϊα·…
Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλληλούϊα·…
Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ἀλληλούϊα·…
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων, ἀλληλούϊα·…
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν, ἀλληλούϊα·…
Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ἀλληλούϊα·…
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ἀλληλούϊα·…
Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἀλληλούϊα·…
Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ἀλληλούϊα·…
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Ἐκλογὴ εἰς ὁσίους

Ἦχος λ̇ π̇ ⲧⲉ ⲛ̀ⲁ̀

Τῆς δεήσεώς μου. Ἀλληλούϊα
Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. Ἀλληλούϊα
Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.
Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζων ἐπὶ δώματος.
Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός.
Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι᾽ ἔλαιον.
Λούσω καθ᾽ ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.
Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου.
Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.
Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου.
Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου.
Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ.
Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ.
Φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Ψάλλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοῦλοι Κύριον...

μέλος σύντομον

Ἦχος ⸗ ϥ Πα

Ἀγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιον Ὄρος 2002 σ.1*

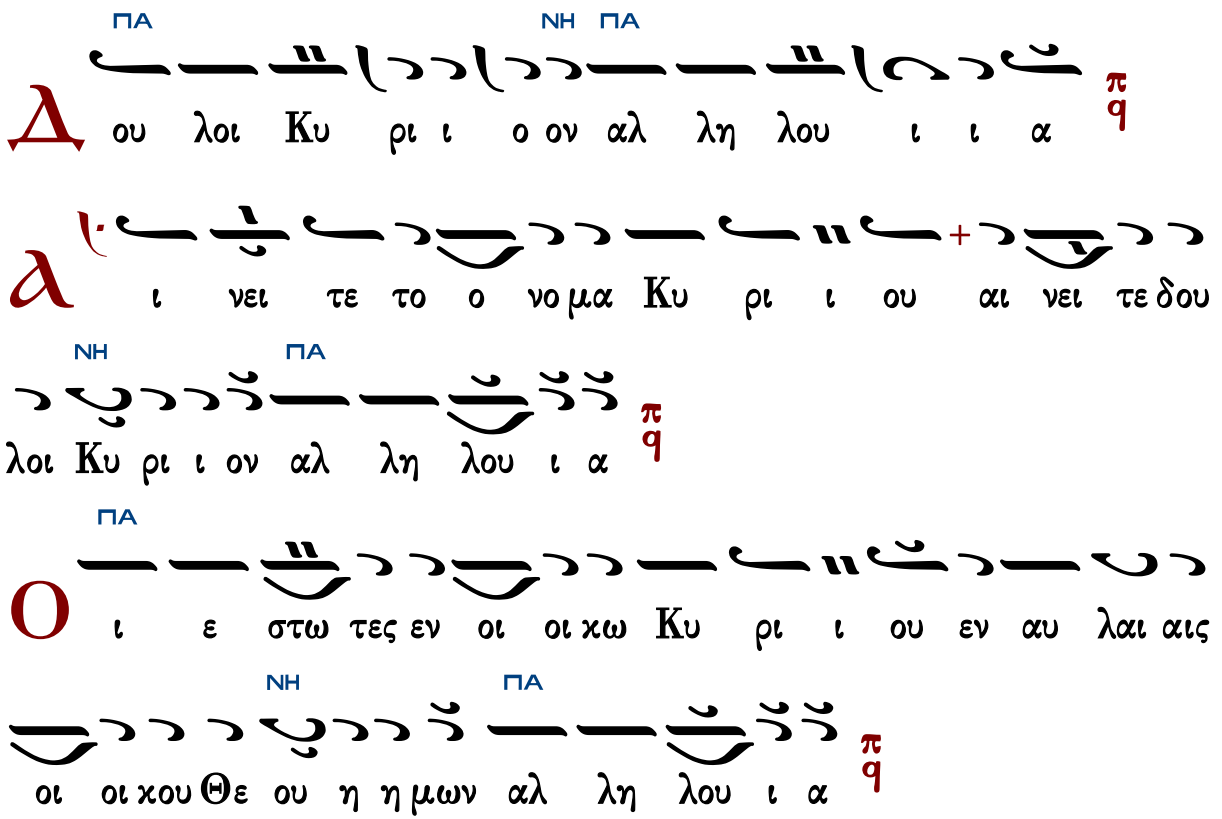

ΠΑ

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον ο τι α γα θο ος Κυ

ΝΗ

ρι ος ψαλ λα τε τω ο νο μα τι αυ του ου ο τι κα λον

ΠΑ

αλ λη λου ι α

ΠΑ

Ο ο τι τον Ι α κωβ ε ξε λε ξα το ε αυ τω ο

ΝΗ

Κυ ρι ος Ισ ρα ηλ εις πε ρι ου σι α σμον ε αυ τω

ΠΑ

αλ λη λου ι α

ΠΑ

Ο τι ε γω ε γνω κα ο τι με γας ο Κυ ρι

ΝΗ

ος και ο Κυ ρι ος η μων πα ρα παν τας τους θε ους

ΠΑ

αλ λη λου ι α

ΠΑ

Π αν τα ο σα η θε λη σεν ο Κυ ρι ος ε ποι η

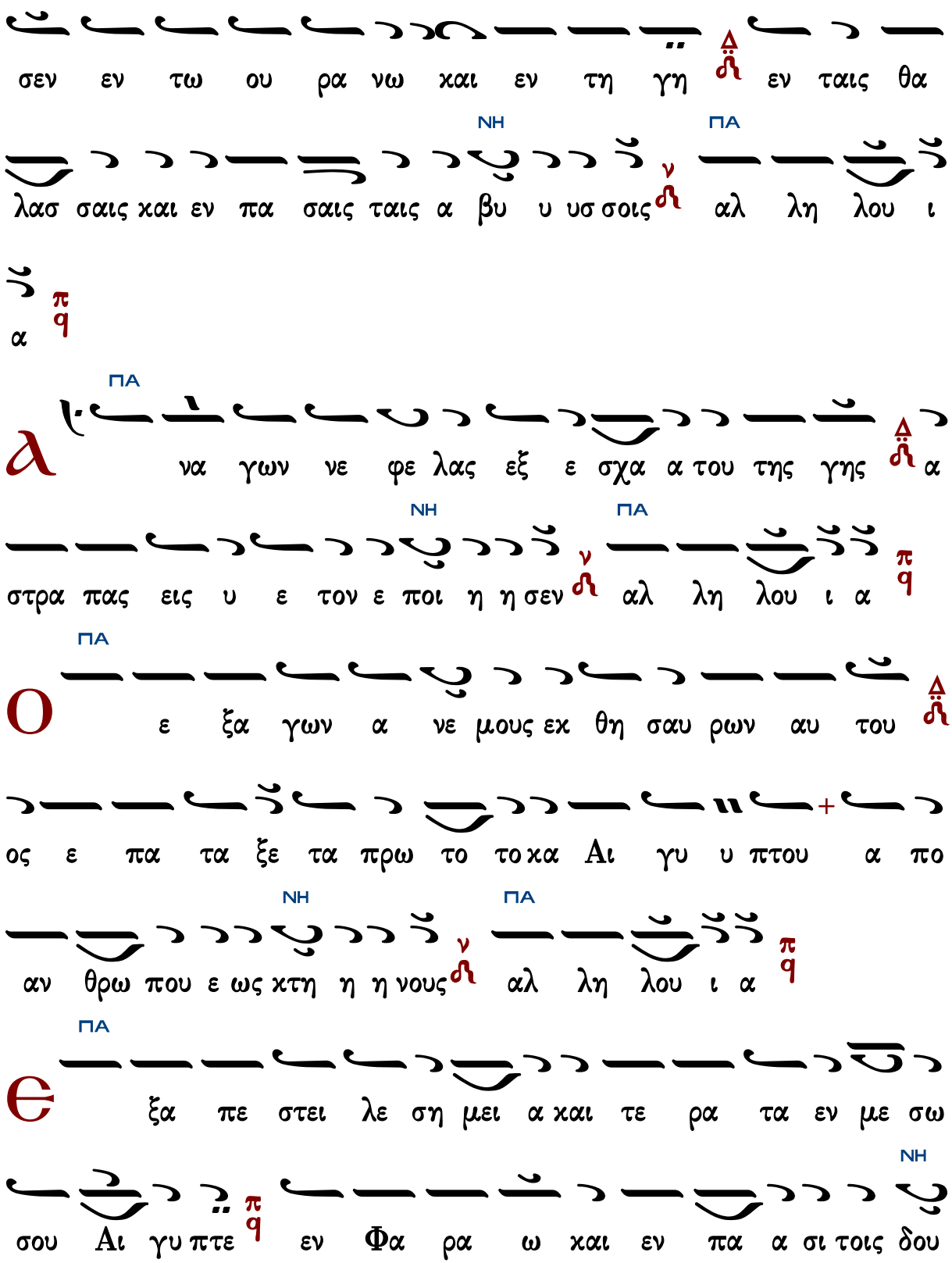
σεν εν τω ου ρα νω και εν τη γη εν ταις θα
ΝΗ ΠΑ
λασ σαις και εν πα σαις ταις α βυ υ υσ σοις αλ λη λου ι
α
ΠΑ
α να γων νε φε λας εξ ε σχα α του της γης α
ΝΗ ΠΑ
στρα πας εις υ ε τον ε ποι η η σεν αλ λη λου ι α
ΠΑ
ο ε ξα γων α νε μους εκ θη σαυ ρων αυ του
ος ε πα τα ξε τα πρω το τοκα Αι γυ υ πτου α πο
ΝΗ ΠΑ
αν θρω που ε ως κτη η η νους αλ λη λου ι α
ΠΑ
ε ξα πε στει λε ση μει α και τε ρα τα εν με σω
ΝΗ
σου Αι γυ πτε εν Φα ρα ω και εν πα α σι τοις δου

ΠΑ

λοις αυτου ν αλ λη λου ι α π q

ΠΑ

Ο ς ε πα τα ξεν ε ε θνη πολ λα και α

ΝΗ ΠΑ

πε ε χτει νε βα σι λεις χρα ται ους ν αλ λη λου ι α π q

ΠΑ

Τ ον Ση ων βα σι λε α των Α μορ ραι αι ων και τον

Ω ωγ βα σι λε α της Βα σαν Δ και πα α σας

ΝΗ ΠΑ

τας βα σι λει ας Χα να αν ν αλ λη λου ι ι α π q

ΠΑ

Κ αι ε δω κε την γην αυ των κλη ρο νο μι ι αν +

ΝΗ ΠΑ

κλη ρο νο μι αν Ισ ρα ηλ λα ω α αυ του ν αλ λη λου

ι ι α π q

ΔΙ

Κ υ ρι ε χ το ο νο μα σου εις τον αι ω ω

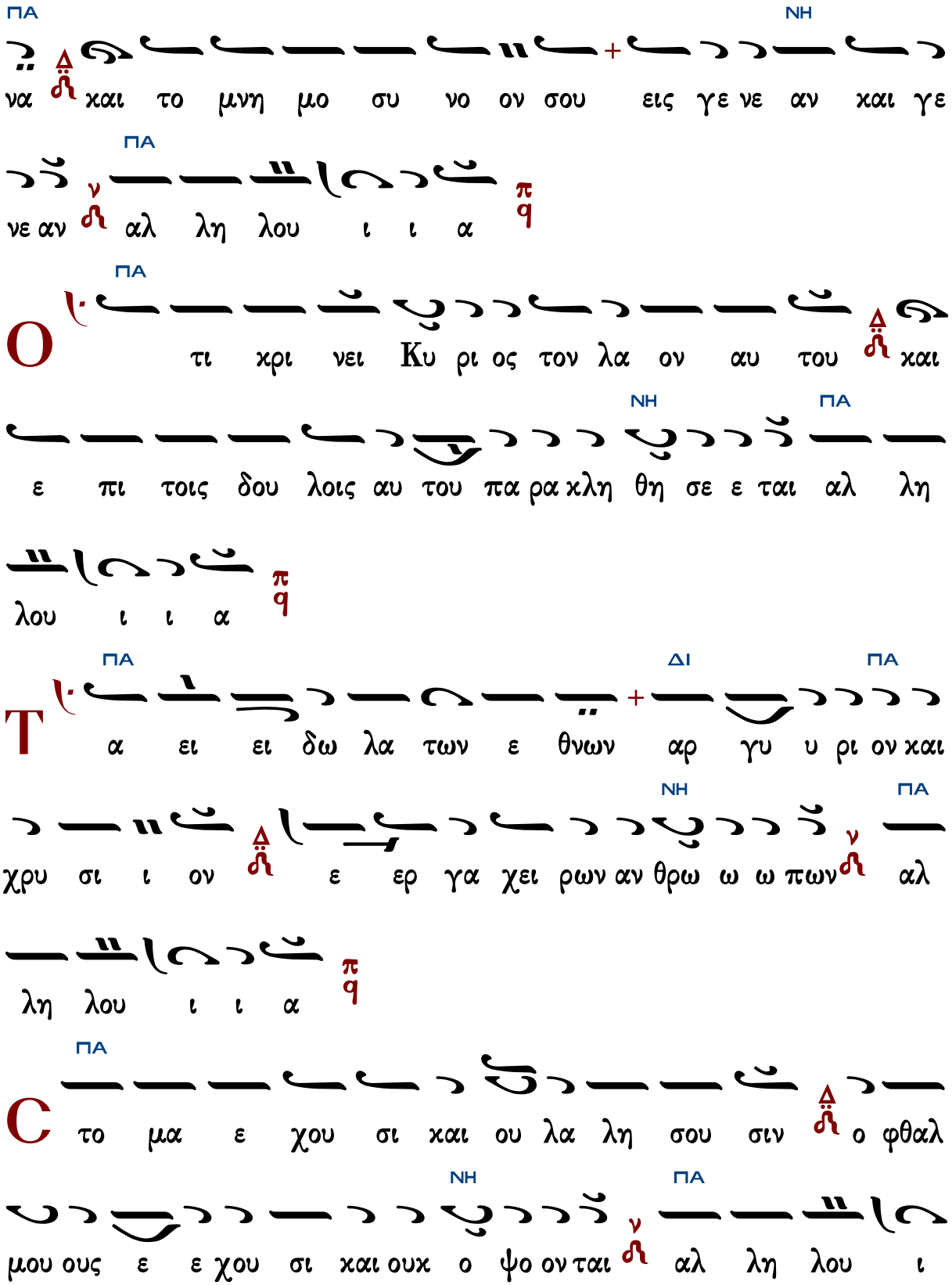
ΠΑ
ΝΗ
να χαι το μνη μο συ νο ον σου εις γε νε αν χαι γε
ΠΑ
νε αν αλ λη λου ι ι α
Ο τι χρι νει Κυ ρι ος τον λα ον αυ του χαι
ΝΗ
ΠΑ
ε πι τοις δου λοις αυ του πα ρα χλη θη σε ε ται αλ λη
λου ι ι α
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
Τ α ει ει δω λα των ε θνων αρ γυ υ ρι ον χαι
ΝΗ
ΠΑ
χρυ σι ι ον ε ερ γα χει ρων αν θρω ω ω πων αλ
λη λου ι ι α
ΠΑ
C το μα ε χου σι χαι ου λα λη σου σιν ο φθαλ
ΝΗ
ΠΑ
μου ους ε ε χου σι χαι ουχ ο ψο ον ται αλ λη λου ι

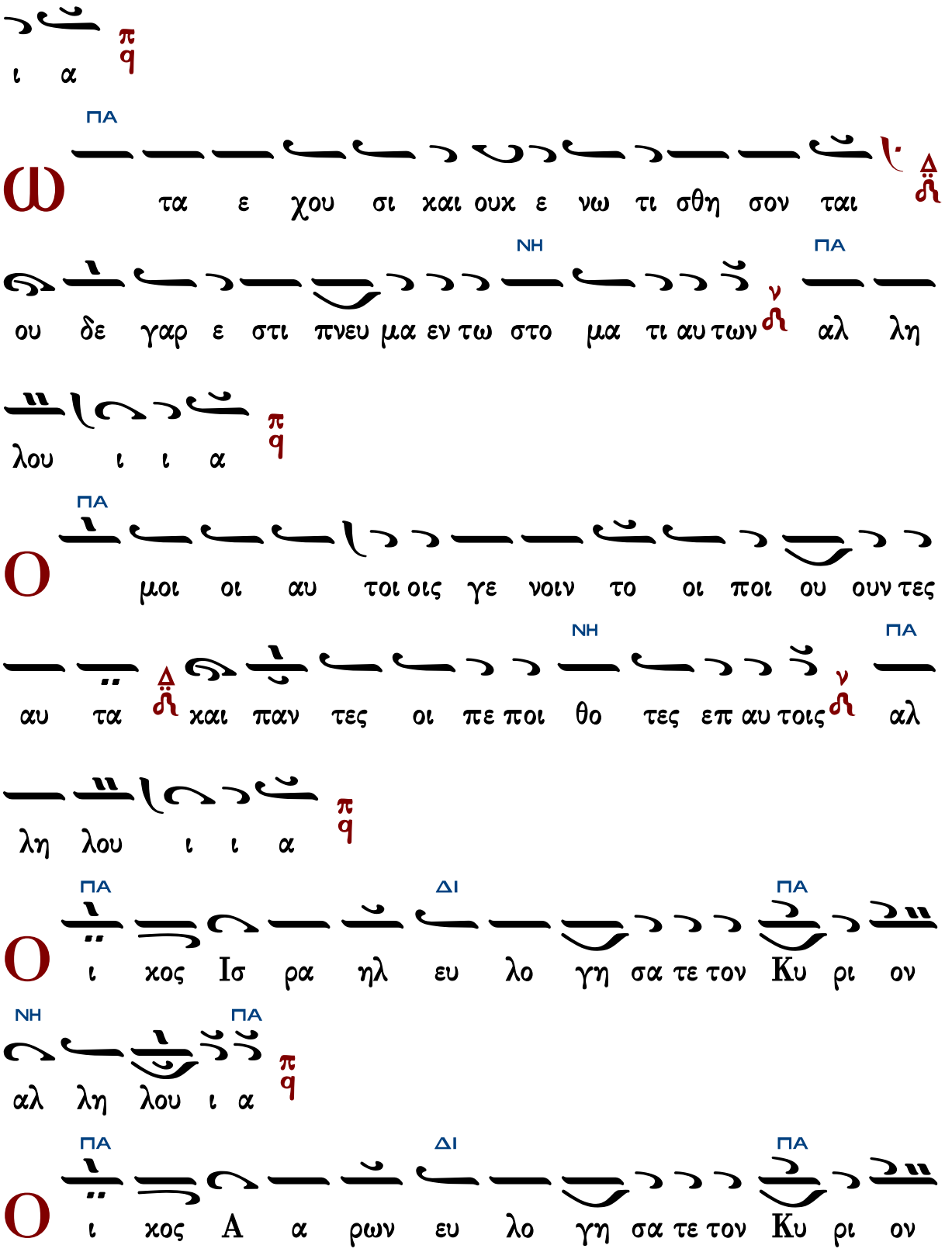
ι α
ΠΑ
Ω τα ε χου σι και ουκ ε νω τι σθη σον ται
ου δε γαρ ε στι πνευ μα εν τω στο μα τι αυ των αλ λη
ΝΗ
ΠΑ
λου ι ι α
Ο μοι οι αυ τοι οις γε νοιν το οι ποι ου ουν τες
αυ τα και παν τες οι πε ποι θο τες επ αυ τοις αλ
λη λου ι ι α
Ο ι χος Ισ ρα ηλ ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον
ΔΙ
αλ λη λου ι α
Ο ι χος Α α ρων ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον

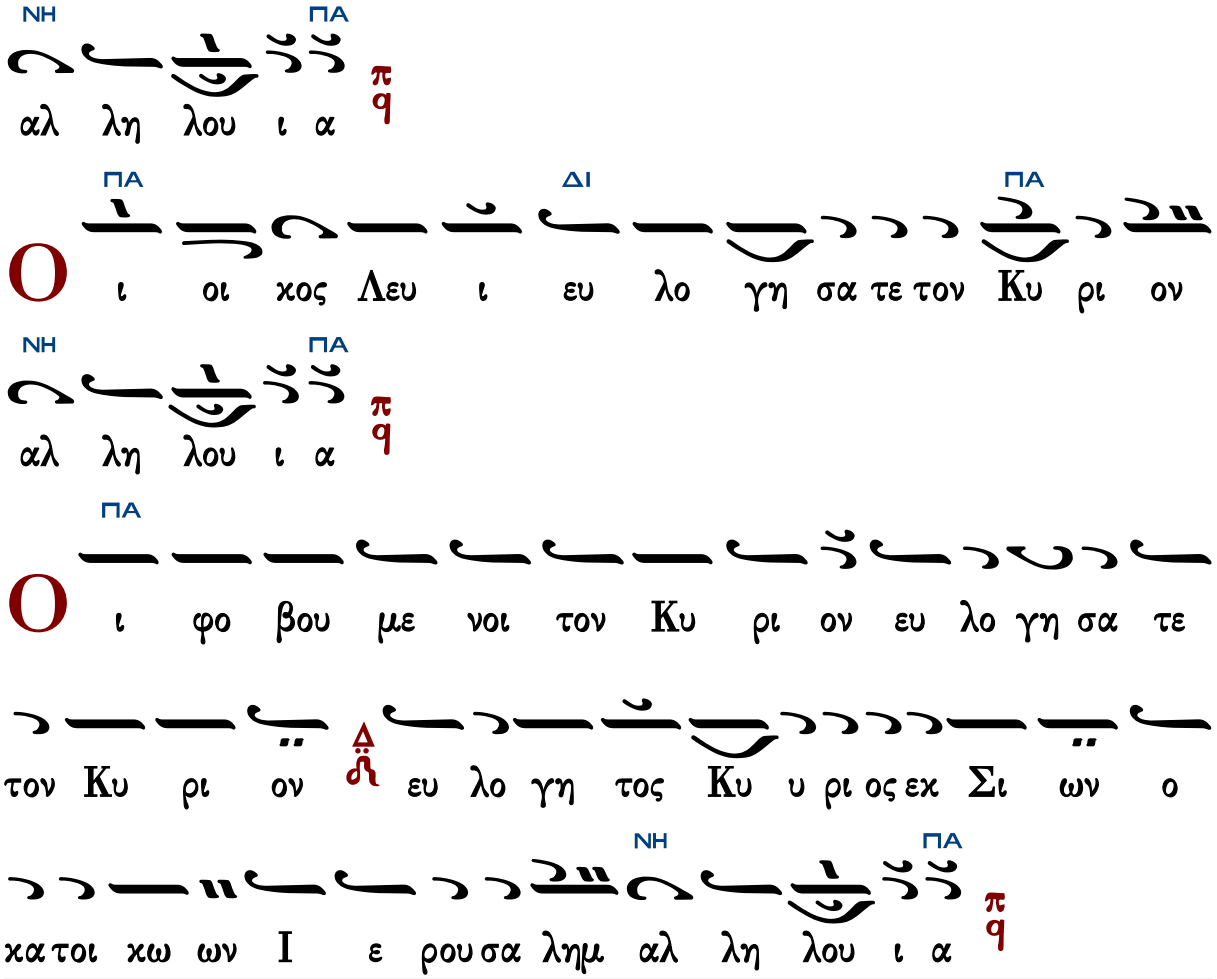

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξομολογεῖσθε

5ηχον – Ῥυθμὸς τρίσημος
Ἦχοι: α΄, πλ.δ΄, πλ. β΄, βαρύς, α΄

Ψαλμός 135

Ἦχος Πα

Ψαλτήριον Τερπνόν
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
1995 σ.607#

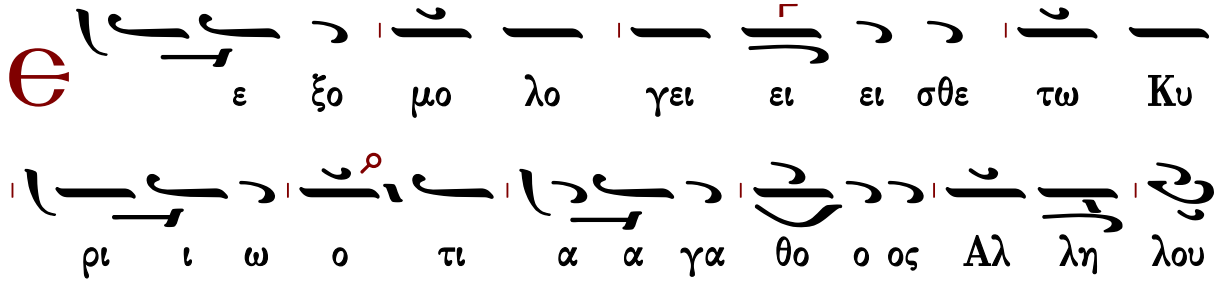

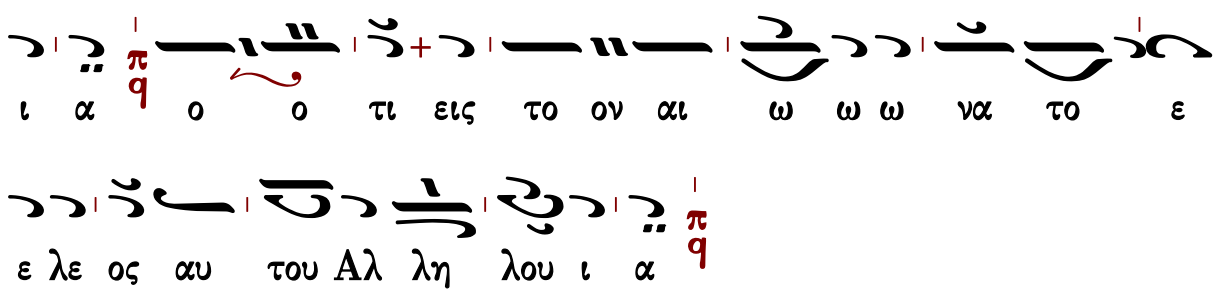
ι α π/q ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε
ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι α π/q

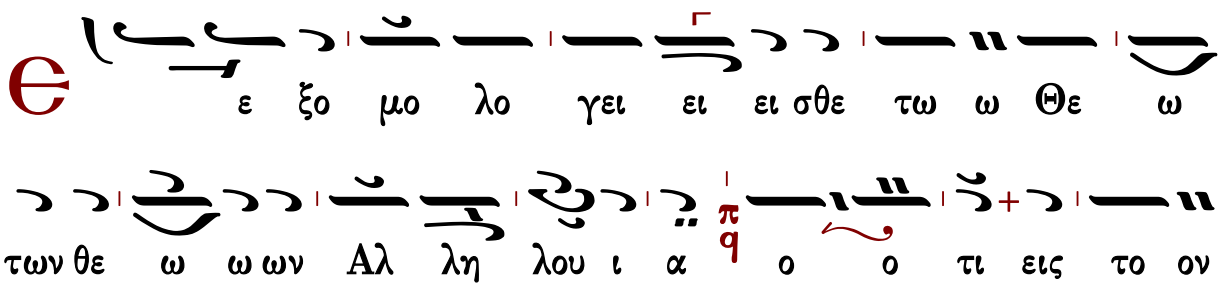
Є ε ξο μο λο γει ει ει σθε τω ω Θε ω
των θε ω ω ων Αλ λη λου ι α π/q ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι
α π/q

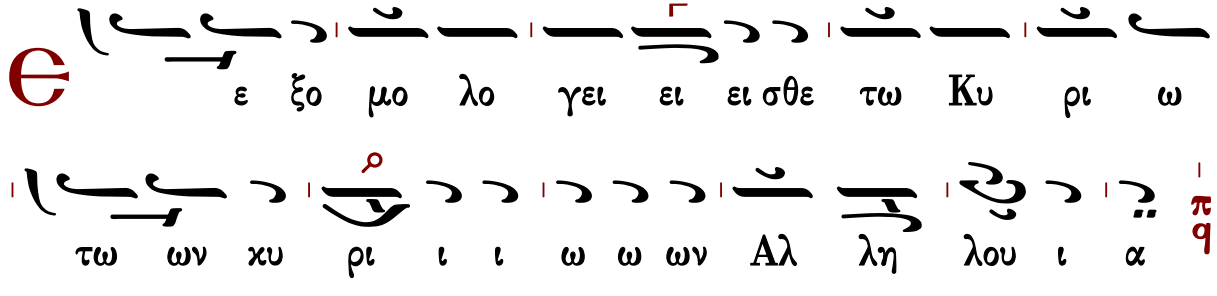
Є ε ξο μο λο γει ει ει σθε τω Κυ ρι ω
τω ων κυ ρι ι ι ω ω ων Αλ λη λου ι α π/q
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α π/q

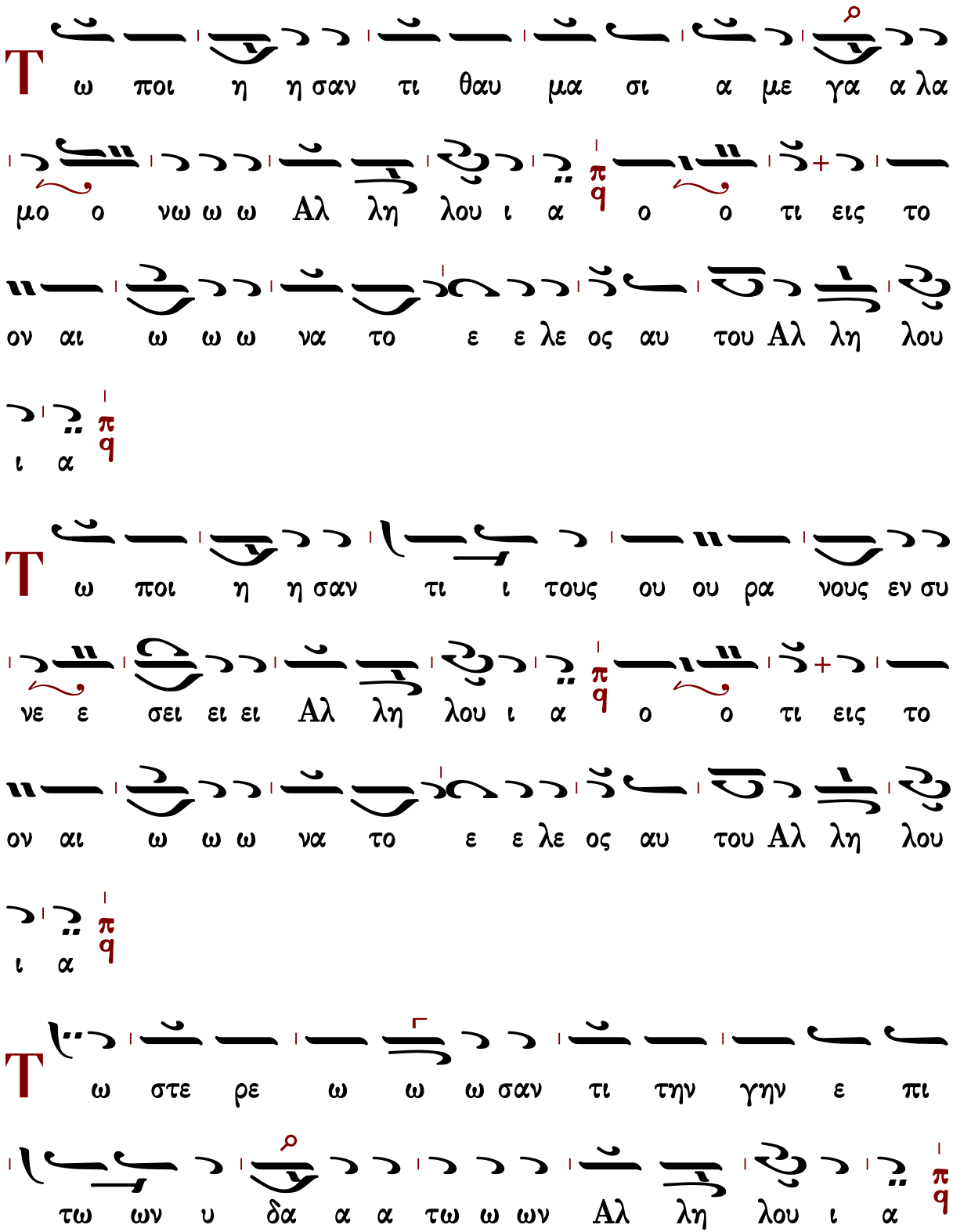
T
ω ποι η η σαν τι θαυ μα σι α με γα α λα
μο ο νω ω ω Αλ λη λου ι α π q ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α π q
T
ω ποι η η σαν τι ι τους ου ου ρα νους εν συ
νε ε σει ει ει Αλ λη λου ι α π q ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α π q
T
ω στε ρε ω ω ω σαν τι την γην ε πι
τω ων υ δα α α τω ω ων Αλ λη λου ι α π q

ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

Ἦχος λ π ἡ Πα

Τ ω ποι η σαν τι φω τα με γα α λα μο
ο ο νω ω ω Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ λη λου
ου ι α

Τ ον η λι ον εις ε ξου σι αν τη ης η
με ε ε ρα α ας Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις
το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ
λη λου ου ι α

T ην σε λη νην και τους α στε ρας εις ε ξου

σι αν της νυ κτο ο ος Α αλ λη λου ι α π ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου

ου Αλ λη λου ου ι α π

T ω πα τα ξαν τι Αι γυ πτον συν τοις

προω ω το το κοις αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α π

* ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ

του ου ου Αλ λη λου ου ι α π

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α π′ το

ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α π

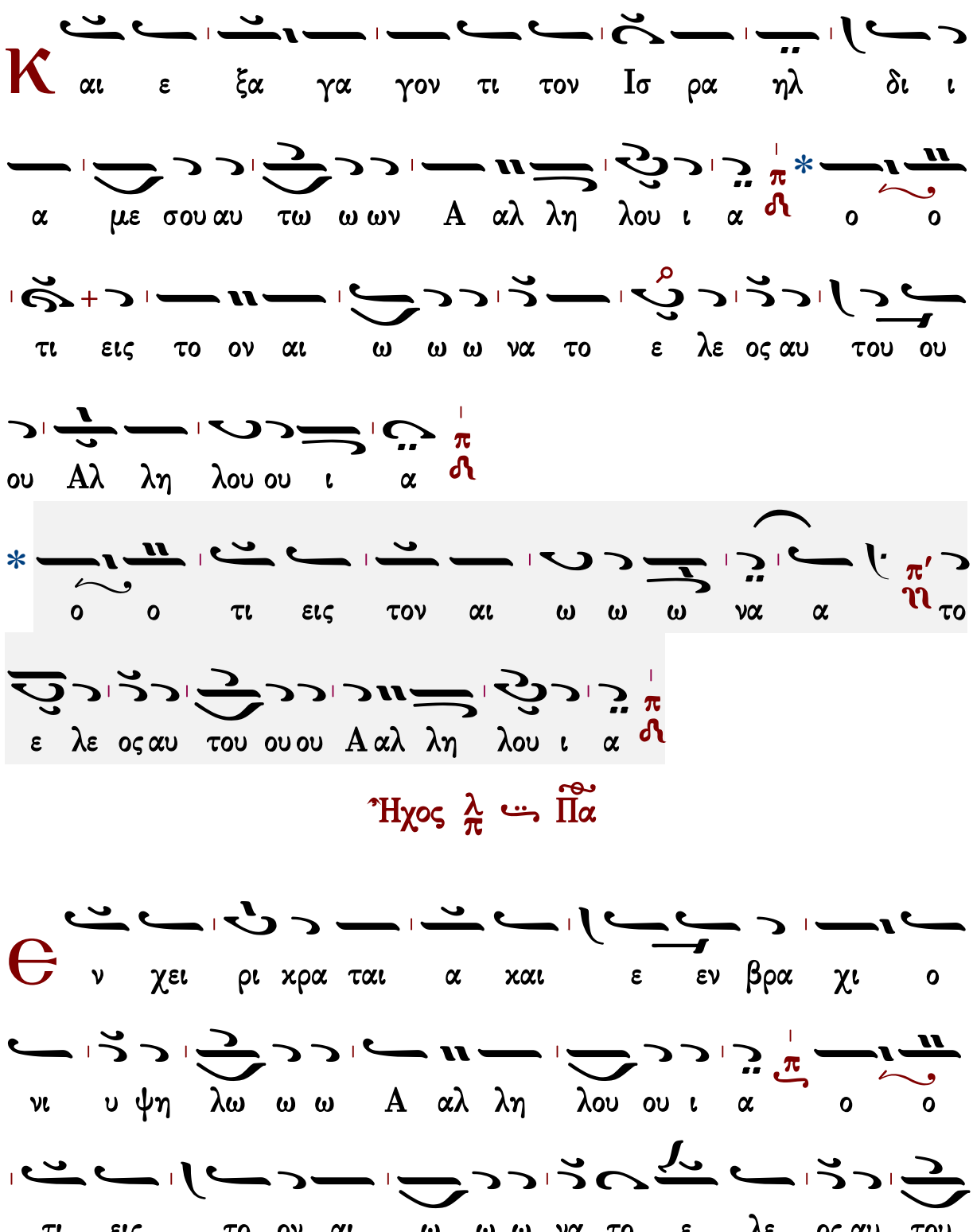
Κ
αι ε ξα γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι
α με σου αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α π ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου
ου Αλ λη λου ου ι α π
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α π' το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α π
Ἦχος λ π Πα
Θ
ν χει ρι χρα ται α και ε εν βρα χι ο
νι υ ψη λω ω ω Α αλ λη λου ου ι α π ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του

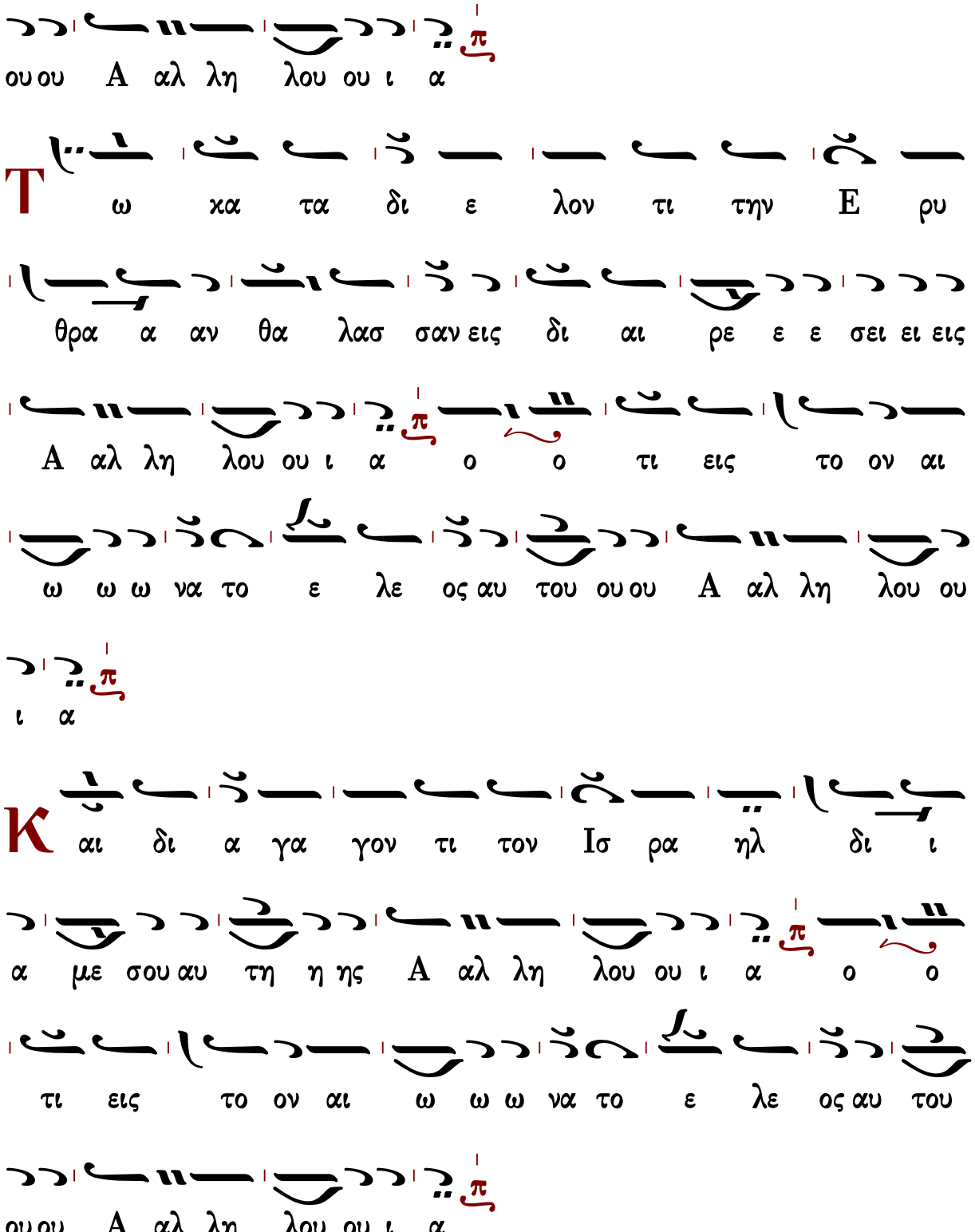
ου ου A αλ λη λου ου ι α
T ω κα τα δι ε λον τι την E ρυ
θρα α αν θα λασ σαν εις δι αι ρε ε ε σει ει εις
A αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη λου ου
ι α
K αι δι α γα γον τι τον Iσ ρα ηλ δι ι
α με σου αυ τη η ης A αλ λη λου ου ι α ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του
ου ου A αλ λη λου ου ι α

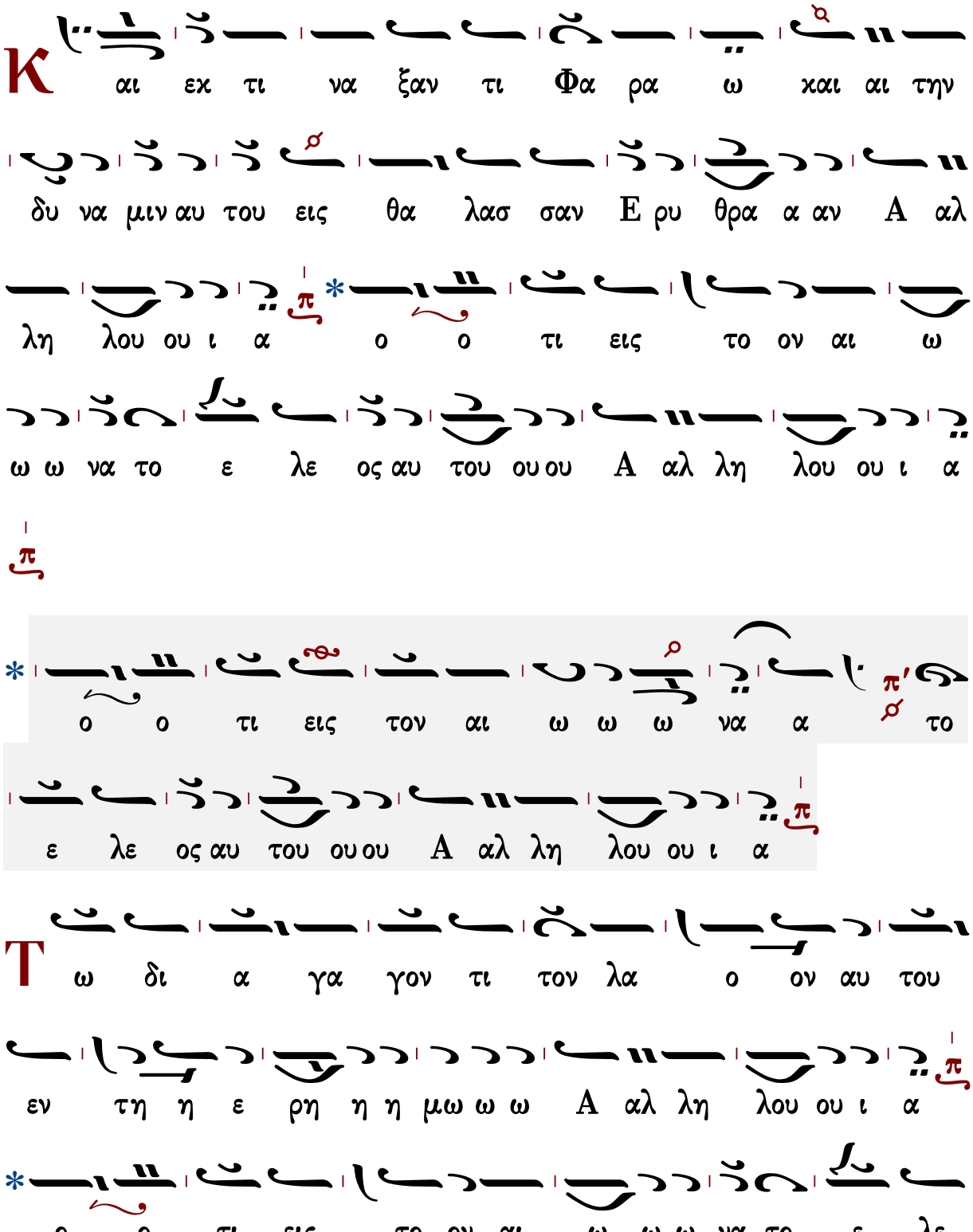
Κ
αι εχ τι να ξαν τι Φα ρα ω χαι αι την
δυ να μιν αυ του εις θα λασ σαν Ε ρυ θρα α αν Α αλ
λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω
ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Τ
ω δι α γα γον τι τον λα ο ον αυ του
εν τη η ε ρη η η μω ω ω Α αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε

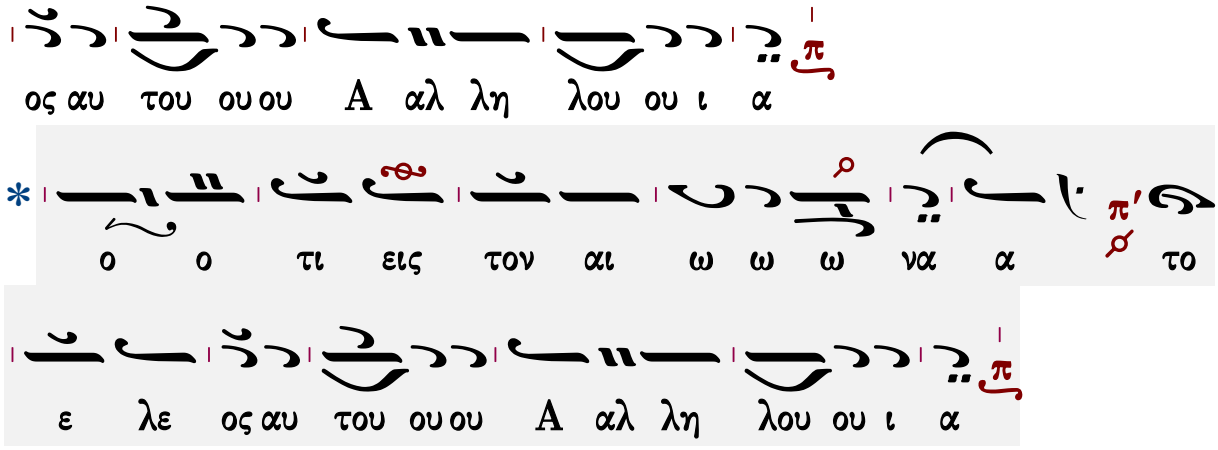
ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος Ζω

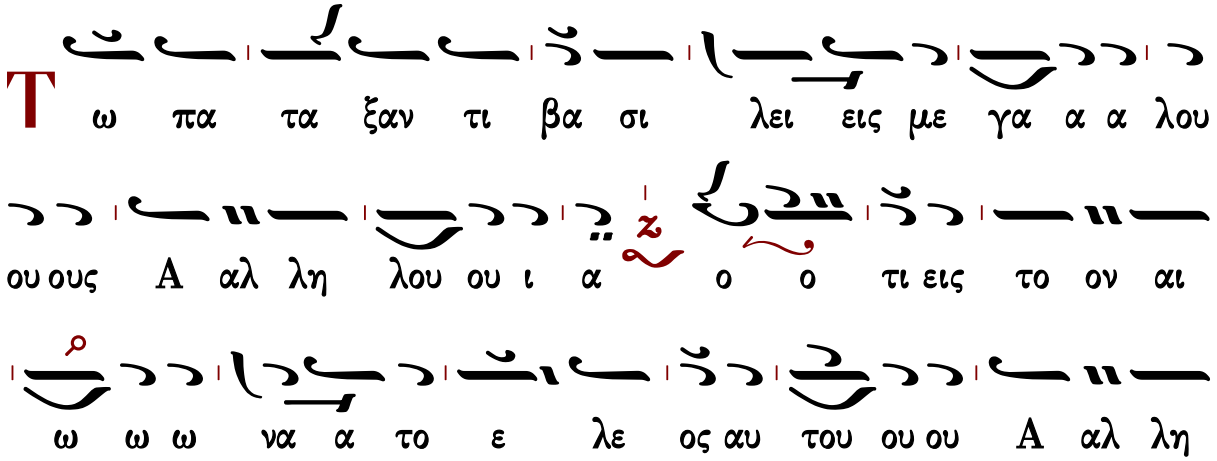
Τ
ω πα τα ξαν τι βα σι λει εις με γα α α λου
ου ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη
λου ου ι α

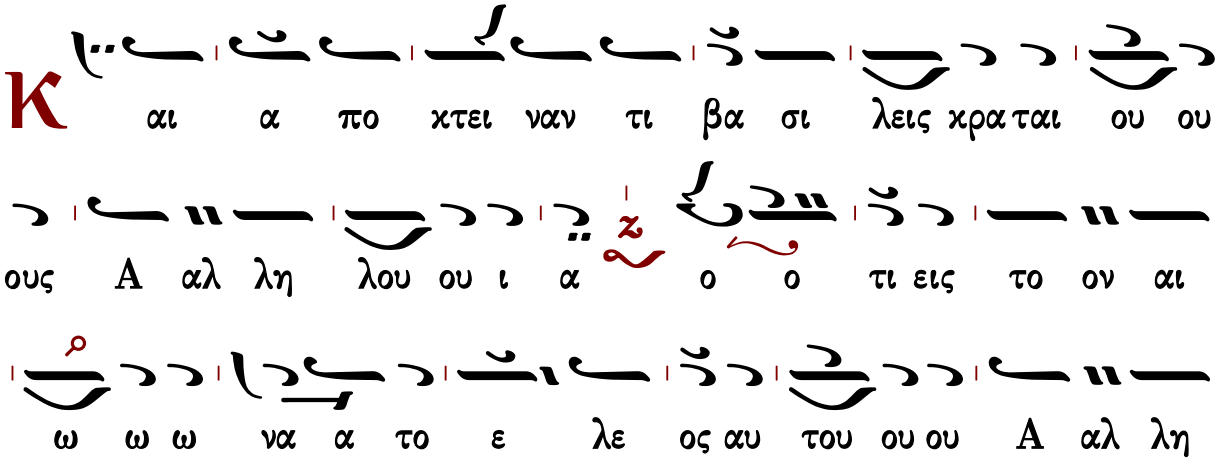
Κ
αι α πο κτει ναν τι βα σι λεις κρα ται ου ου
ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη

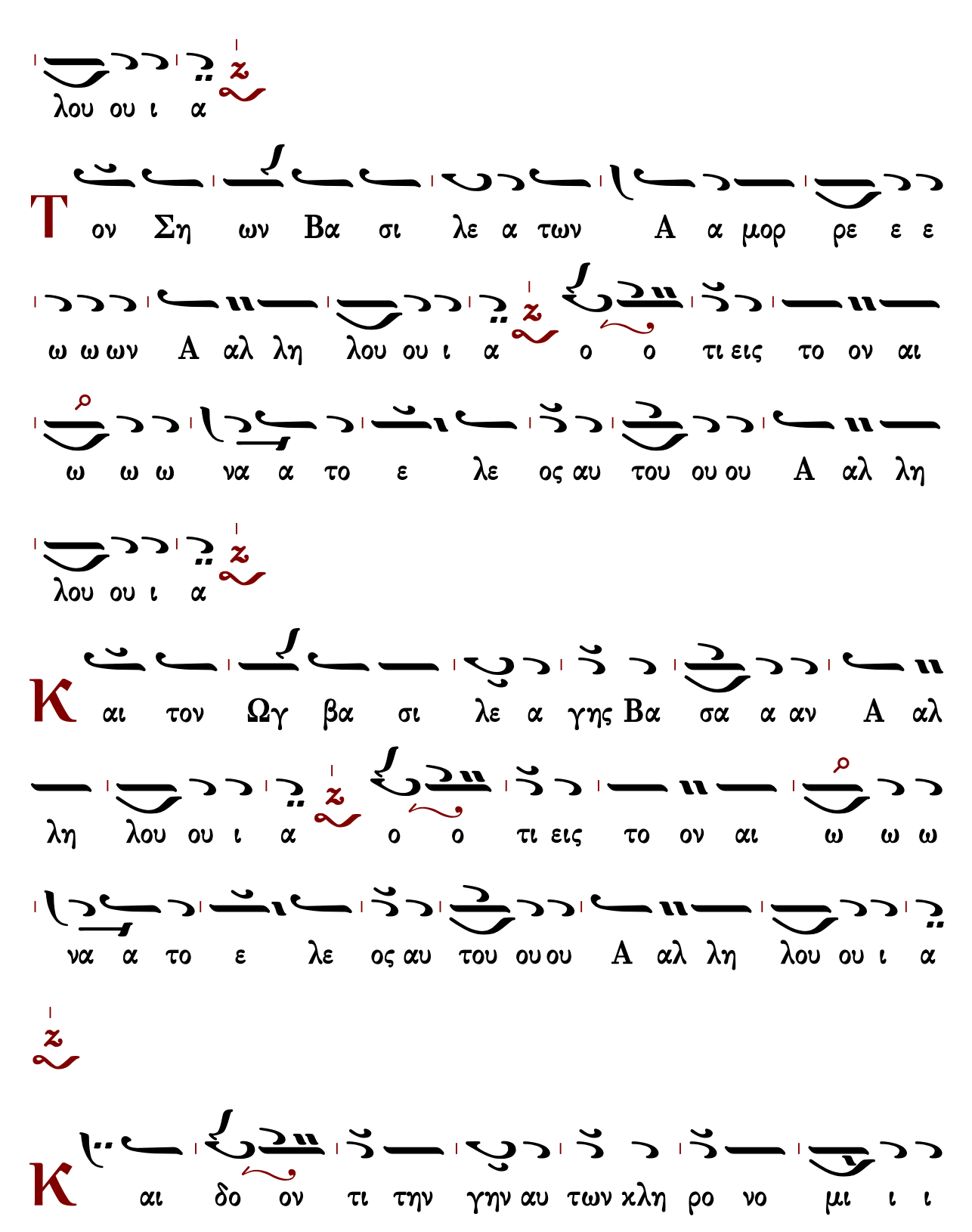
λου ου ι α
Τον Ση ων Βα σι λε α των Α α μορ ρε ε ε
ω ω ων Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη
λου ου ι α
Και τον Ωγ βα σι λε α γης Βα σα α αν Α αλ
λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω
να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Και δο ον τι την γην αυ των χλη ρο νο μι ι ι

α α αν Α αλ λη λου ου ι α * ο ο τι εις το ον

αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ

λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Κ λη ρο νο μι αν Ισ ρα η η ηλ δου λω

αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α * ο ο τι εις το

ον αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ

λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

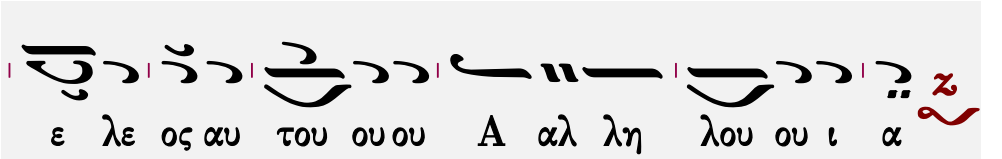
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος α΄. ἐν ἡ Πα

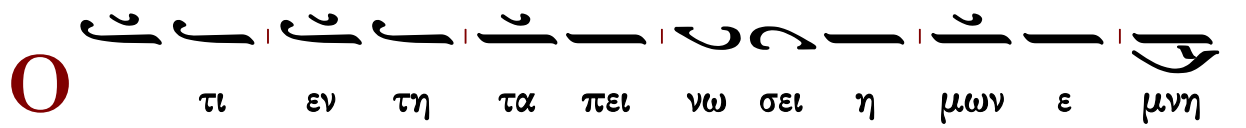
Ο τι εν τη τα πει νω σει η μων ε μνη

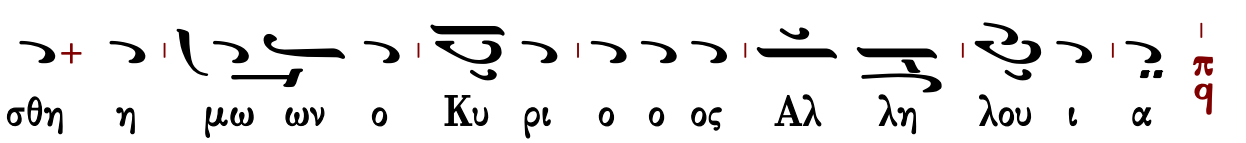
σθη η μω ων ο Κυ ρι ο ο ος Αλ λη λου ι α

ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος

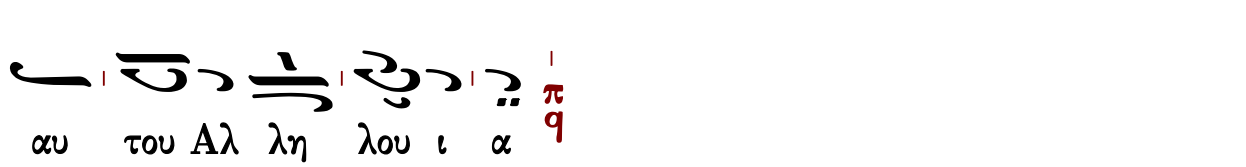
αυ του Αλ λη λου ι α

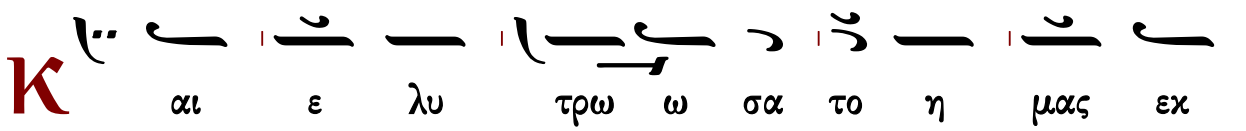
Κ αι ε λυ τρω ω σα το η μας εκ

τω ων ε χθρων η μω ω ων Αλ λη λου ι α

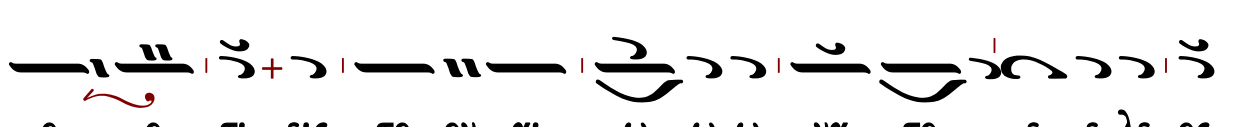
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος

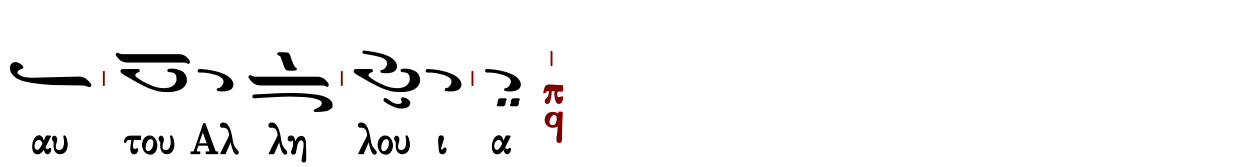
αυ του Αλ λη λου ι α

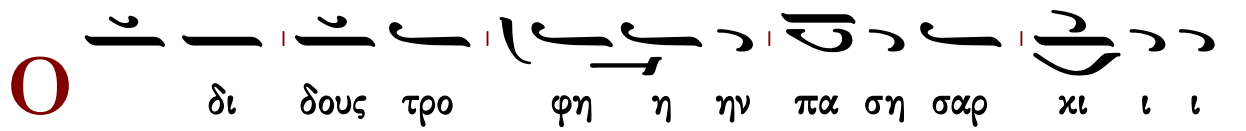
Ο δι δους τρο φη η ην πα ση σαρ κι ι ι

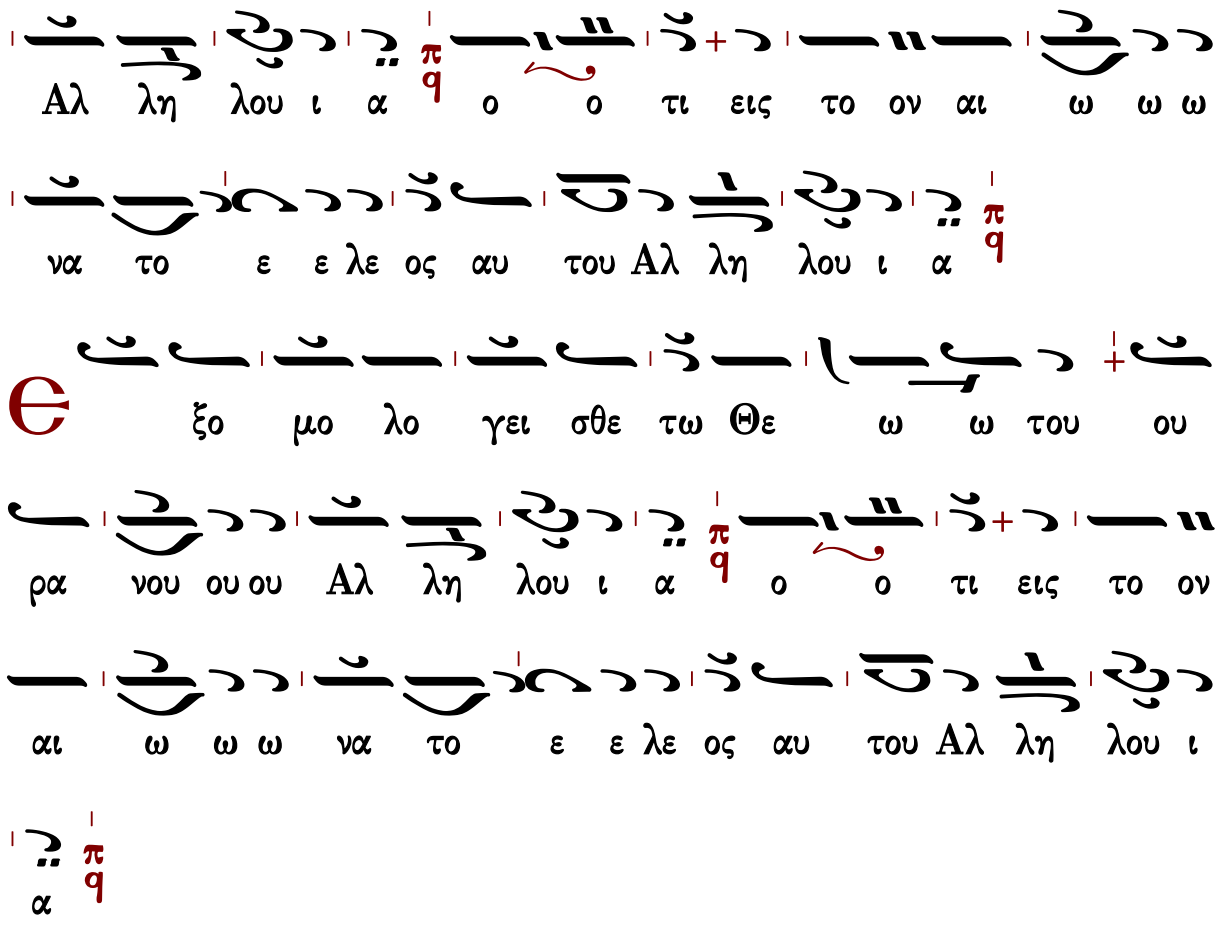

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐκλογὴ εἰς ὁσίους

Ἦχος

Αγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι. Μ. Σίμωνος Πέτρας
Άγιον Όρος 2002 σ.286*

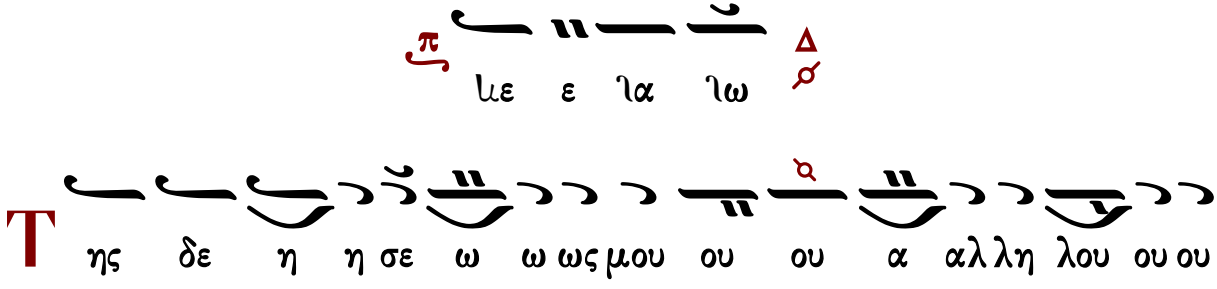

ι α

Υ

πο με νων υ πε μει να τον Κυ ρι ον και προσ

ε σχε μοι και ει ση κου σε της δε η η σε ω ω ως μου

ου ου α αλλη λου ου ου ι α

e

στη σεν ε πι πε τραν τους πο δας μου και κα τευ θυ

νε τα δι α βη η μα τα α α μου ου ου α αλλη λου

ου ου ι α

l

δου ε μα κρυ να φυ γα δε ευ ων και ηυ λι

σθην εν τη ε ρη η μω ω μοι ω θην πε λε κα

νι ε ρη μι κω ε γε νη θην ω σει νυ κτι κο ραξ εν

Η
Θ
Ο
ΠΑ
ΝΗ ΠΑ
ΔΙ

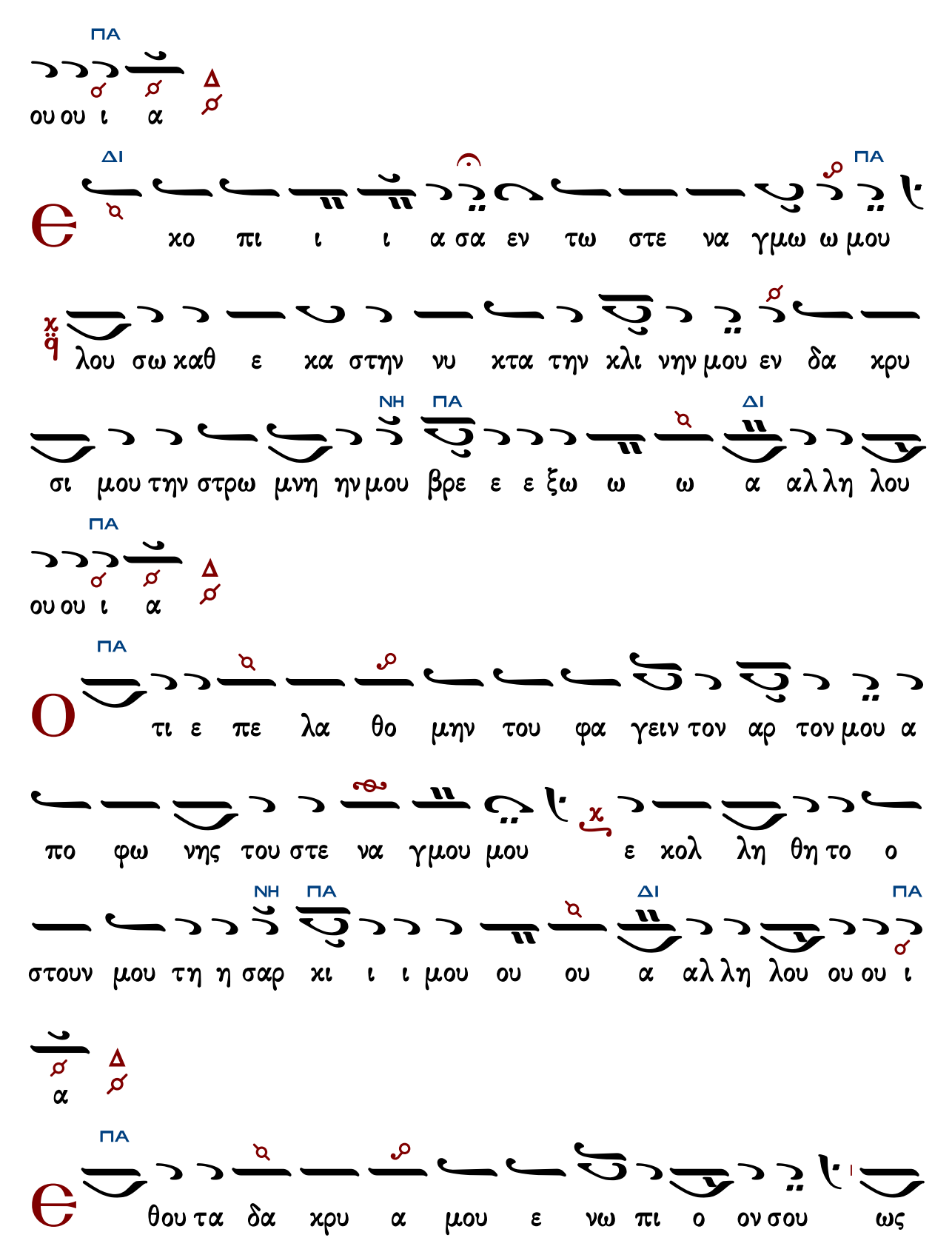
ΠΑ
ου ου ι α
Δ
ΔΙ
ΠΑ
χο πι ι ι α σα εν τω στε να γμω ω μου
λου σω καθ ε κα στην νυ κτα την κλι νην μου εν δα κρυ
σι μου την στρω μνη ην μου βρε ε ε ξω ω ω α αλ λη λου
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ου ου ι α
Δ
ΠΑ
τι ε πε λα θο μην του φα γειν τον αρ τον μου α
πο φω νης του στε να γμου μου ε κολ λη θη το ο
στουν μου τη η σαρ κι ι ι μου ου ου α αλ λη λου ου ου ι
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
α
Δ
ΠΑ
θου τα δα κρυ α μου ε νω πι ο ον σου ως

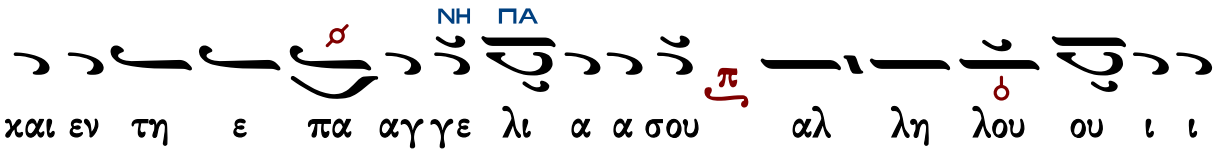
ΝΗ ΠΑ
και εν τη ε πα αγγε λι α α σου αλ λη λου ου ι ι

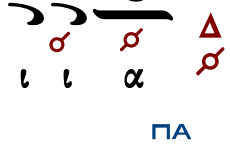
ι ι α

Δ

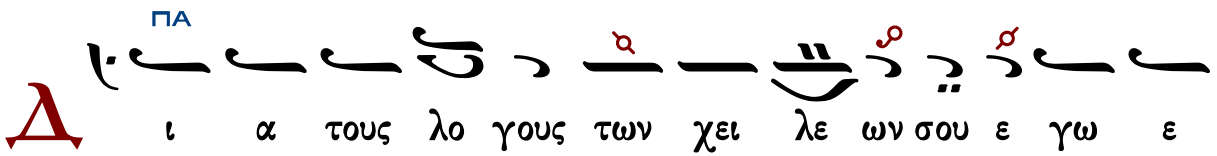
ΠΑ
ι α τους λο γους των χει λε ων σου ε γω ε

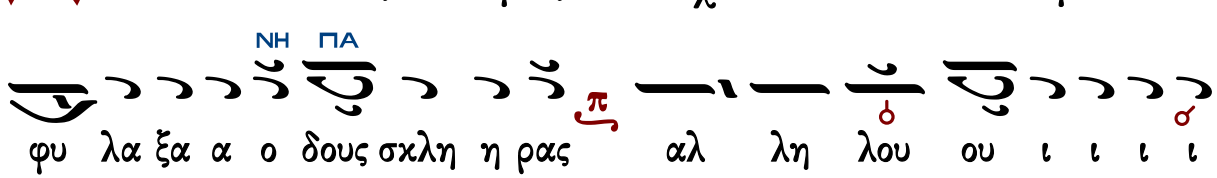
ΝΗ ΠΑ
φυ λα ξα α ο δους σκλη η ρας αλ λη λου ου ι ι ι ι

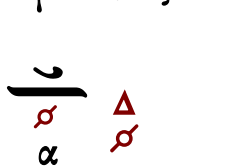
α

Є

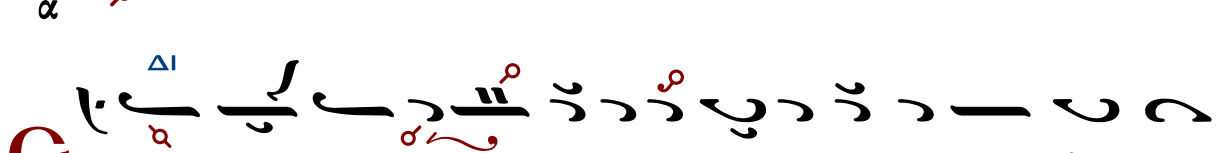
ΔΙ
δι ψη σε ε σε η ψυ χη η μου πο σα πλως σοι

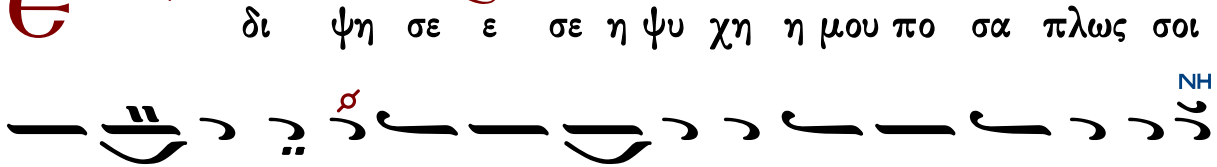
ΝΗ
η σα αρξ μου εν γη ε ρη μω και α βα τω και αι α

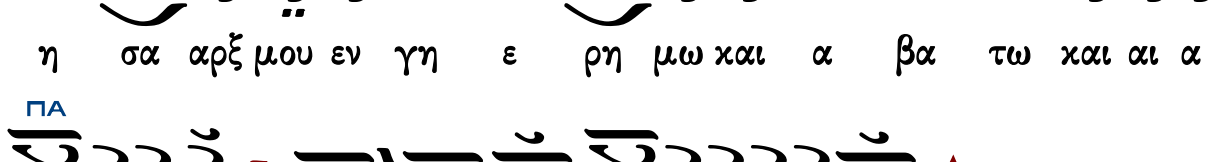
ΠΑ
νυ υ υ δρω αλ λη λου ου ι ι ι ι α

O

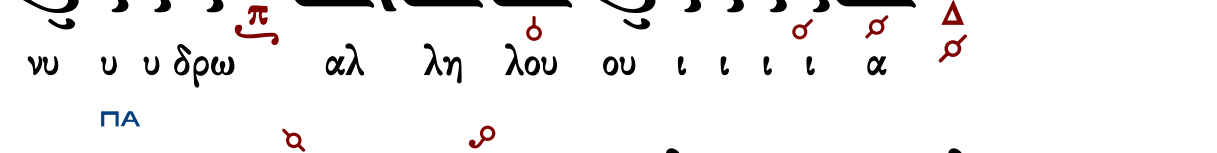
ΠΑ
τι ε κυ κλω σαν με κυ νες πολ λοι συν α γω γη

ΝΗ ΠΑ
πο νη ρευ ο με νων πε ε ρι ε σχο ον με αλ λη λου

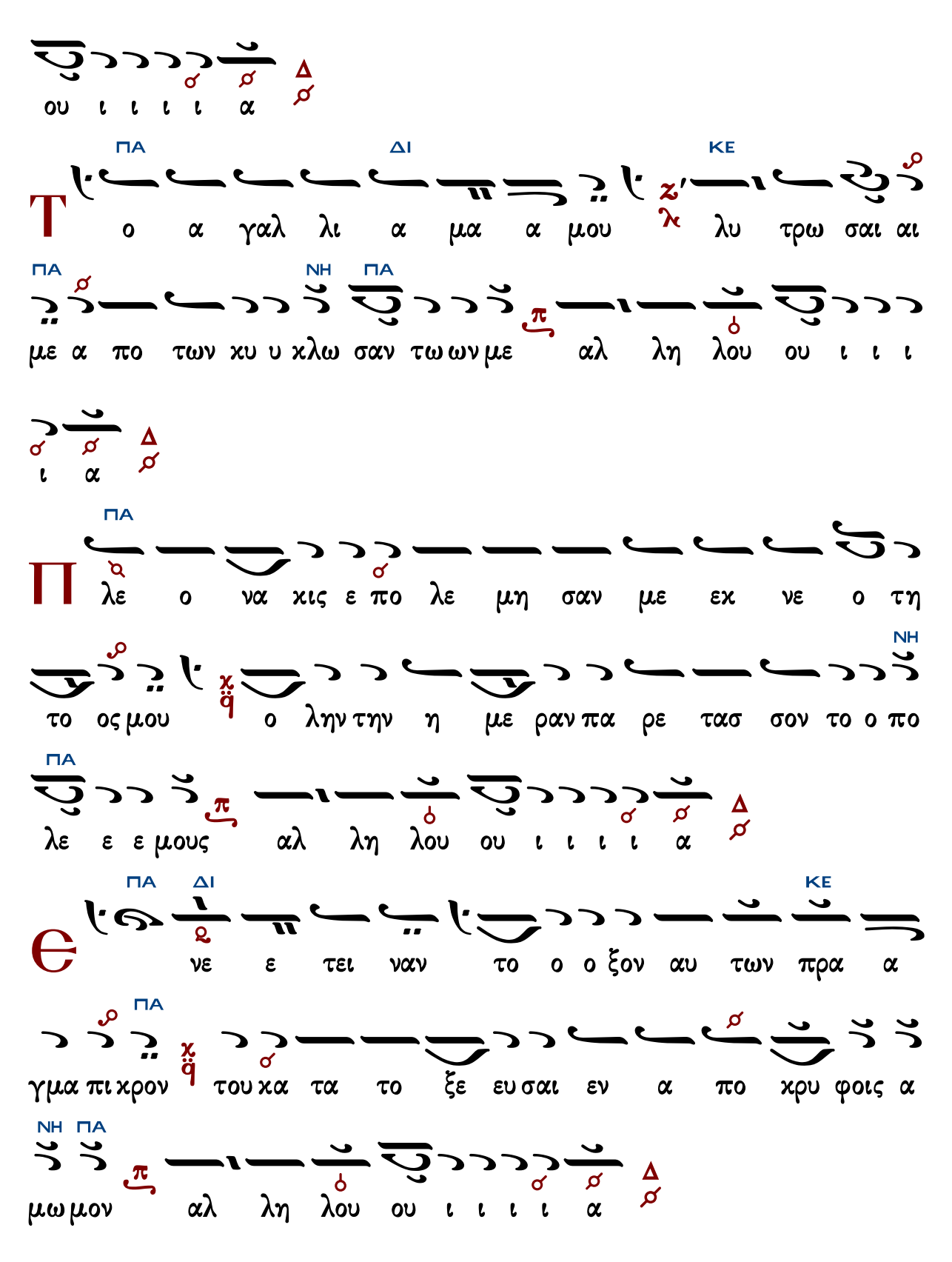
ου ι ι ι ι α
Δ
Τ
ΠΑ ΔΙ ΚΕ
ο α γαλ λι α μα α μου λυ τρω σαι αι
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
με α πο των κυ υ κλω σαν τω ων με αλ λη λου ου ι ι ι
ι α
Δ
Π
ΠΑ
λε ο να κις ε πο λε μη σαν με εκ νε ο τη
ΝΗ
το ος μου ο λην την η με ραν πα ρε τασ σον το ο πο
ΠΑ
λε ε ε μους αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Δ
e
ΠΑ ΔΙ ΚΕ
νε ε τει ναν το ο ο ξον αυ των πρα α
ΠΑ
γμα πι κρον του κα τα το ξε ευ σαι εν α πο κρυ φοις α
ΝΗ ΠΑ
μω μον αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Δ

ΠΑ

Ο υ τε η α νο μι α μου ου τε η α μαρ τι

ΝΗ

α μου Κυ ρι ε α νευ α νο μι ας ε δρα μον και αι κα

ΠΑ

τευ θυ υ να αλ λη λου ου ι ι ι ι α

ΔΙ ΚΕ

Ε γω ω ω δε εν τω αυ τους πα ρε νο χλει ειν

ΠΑ

μοι ε νε δυ ο μην σακ κον και ε τα πει νουν εν νη

ΝΗ ΠΑ

στει α τη ην ψυ χη η η ην μου αλ λη λου ου ι ι ι ι

α

ΔΙ ΚΕ

Ε χο πι ι α σα χρα α ζων ε βραγ χνι

ΠΑ

α σεν ο λα ρυγξ μου ε ξε λι πον οι ο φθαλ μοι μου α

ΝΗ ΠΑ

πο του ελ πι ζειν με ε πι το ον Θε ο ο ον μου

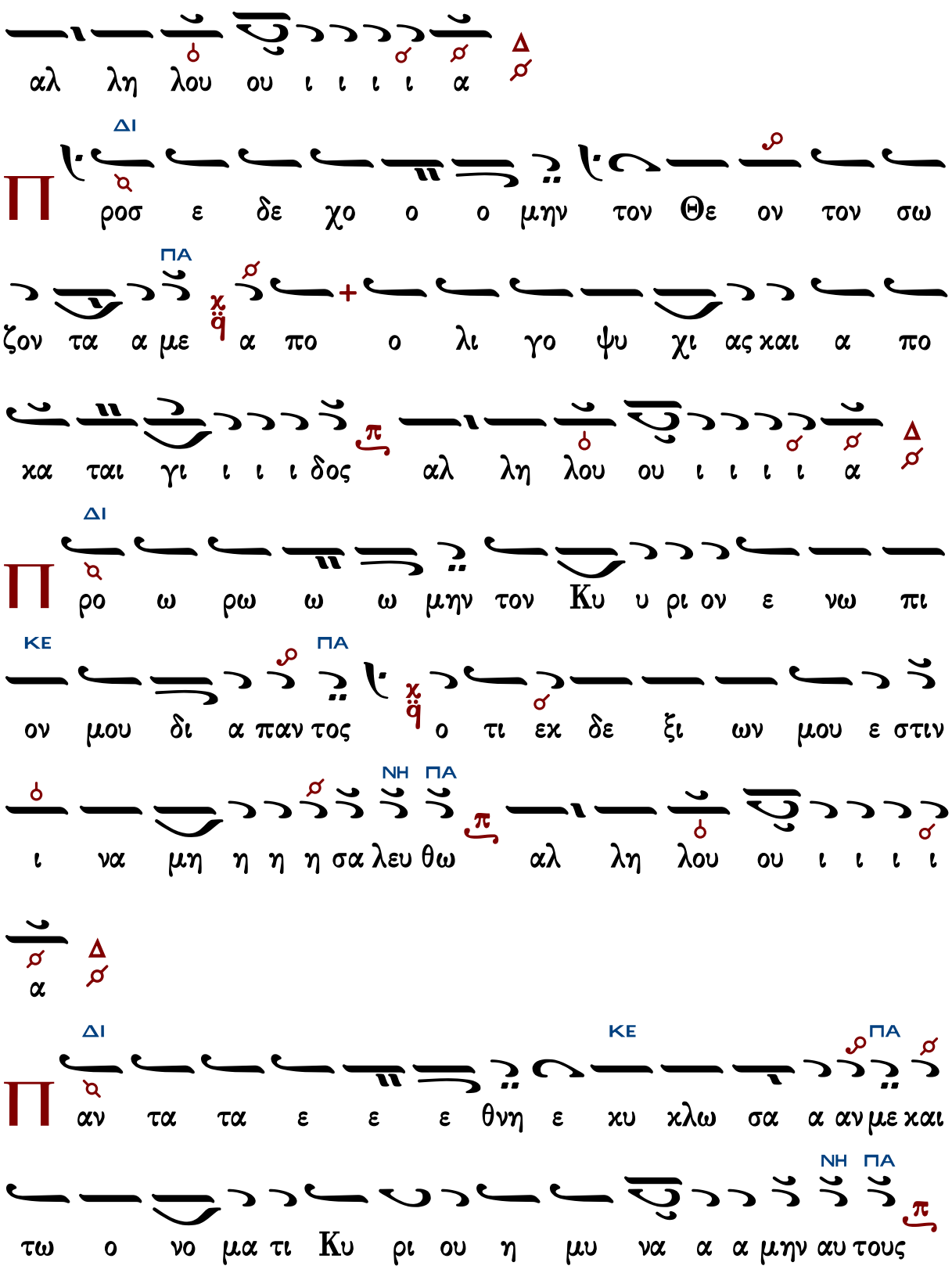
αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Δ
ΔΙ
Π ροσ ε δε χο ο ο μην τον Θε ον τον σω
ΠΑ
ζον τα α με α πο ο λι γο ψυ χι ας και α πο
κα ται γι ι ι ι δος αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Δ
ΔΙ
Π ρο ω ρω ω ω μην τον Κυ υ ρι ον ε νω πι
ΚΕ
ΠΑ
ον μου δι α παν τος ο τι εκ δε ξι ων μου ε στιν
ΝΗ ΠΑ
ι να μη η η η σα λευ θω αλ λη λου ου ι ι ι ι
α
Δ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
Π αν τα τα ε ε ε θνη ε κυ κλω σα α αν με και
ΝΗ ΠΑ
τω ο νο μα τι Κυ ρι ου η μυ να α α μην αυ τους

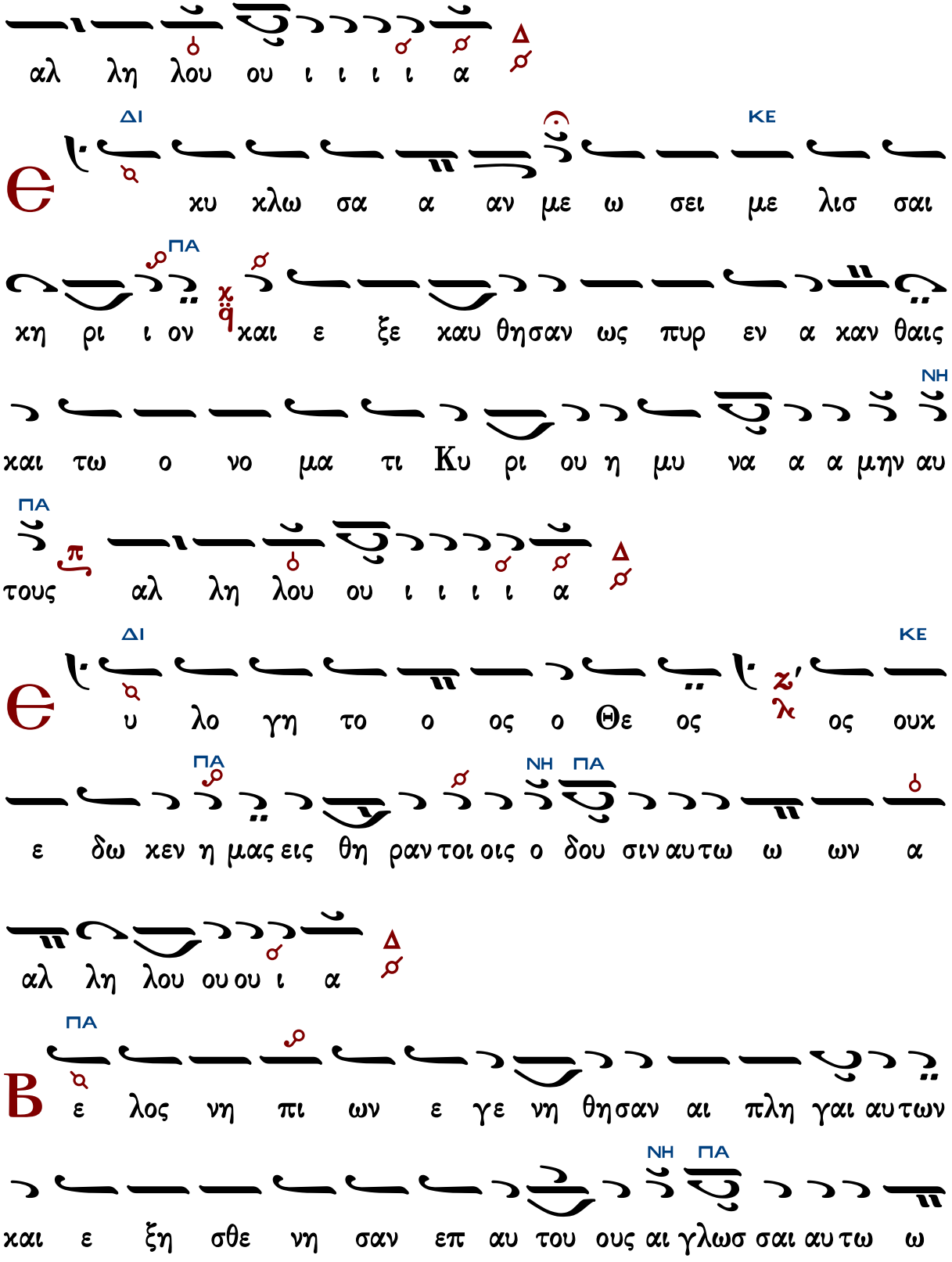
αλ λη λου ου ι ι ι ι α Δ
ΔΙ ΚΕ
Є κυ κλω σα α αν με ω σει με λισ σαι
ΠΑ
κη ρι ι ον και ε ξε καυ θησαν ως πυρ εν α καν θαις
ΝΗ
και τω ο νο μα τι Κυ ρι ου η μυ να α α μην αυ
ΠΑ
τους αλ λη λου ου ι ι ι ι α Δ
ΔΙ ΚΕ
Є υ λο γη το ο ος ο Θε ος ος ουκ
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
ε δω κεν η μας εις θη ραν τοι οις ο δου σιν αυ τω ω ων α
αλ λη λου ου ου ι α Δ
ΠΑ
Β ε λος νη πι ων ε γε νη θησαν αι πλη γαι αυ των
ΝΗ ΠΑ
και ε ξη σθε νη σαν επ αυ του ους αι γλωσ σαι αυ τω ω

ων α αλ λη λου ου ου ι α

ΠΑ

ε ξο μο λο γη σα σθω σαν σοι Κυ ρι ε παν

τα τα ερ γα σου και οι ο σι οι σου ευ λο γη σα α

ΝΗ ΠΑ

τω σα α α αν σε ε ε α αλ λη λου ου ου ι α

ΜΕΛ ΔΙ

λ πο ο ο στη τε απ ε μου παν τες οι

ΚΕ ΠΑ

ερ γα ζο με νοι την α νο μι ι αν και γνω τε ο τι ε

θαυ μα στω σε Κυ ρι ος τον ο ο σι ο ον α αυ του

ΔΙ ΠΑ

ου ου α αλ λη λου ου ου ι α

ΔΙ

κ αι ε χο πι α σεν εις τον αι ω ω να και ζη

ΠΑ ΔΙ

σε ται εις τε ε λος α γα πη σα τε τον Κυ ρι ον παν

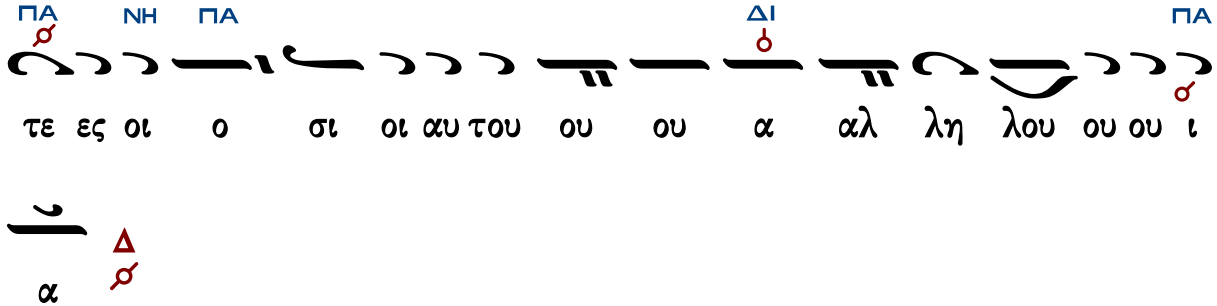
ΠΑ ΝΗ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
τε ες οι ο σι οι αυ του ου ου α αλ λη λου ου ου ι
α
Δ

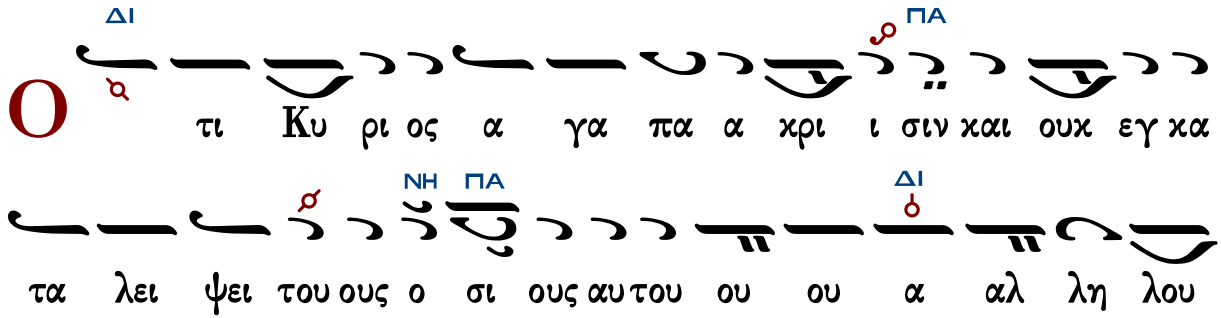
ΔΙ ΠΑ
Ο τι Κυ ρι ος α γα πα α χρι ι σιν και ουκ εγ κα
ΝΗ ΠΑ ΔΙ
τα λει ψει του ους ο σι ους αυ του ου ου α αλ λη λου
ΠΑ
ου ου ι α
Δ

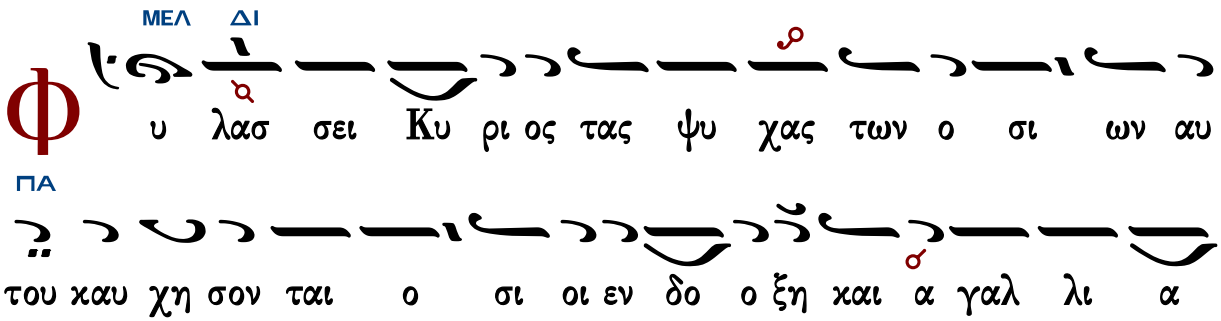
ΜΕΛ ΔΙ
Φ υ λασ σει Κυ ρι ος τας ψυ χας των ο σι ων αυ
ΠΑ
του καυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ λι α
ΝΗ ΠΑ ΔΙ
σον ται ε πι τω ων κοι τω ων α αυ τω ω ων α αλ λη
ΠΑ
λου ου ου ι α
Δ

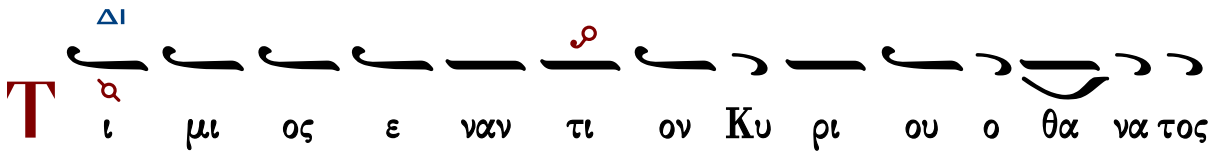
ΔΙ
Τ ι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ου ο θα να τος

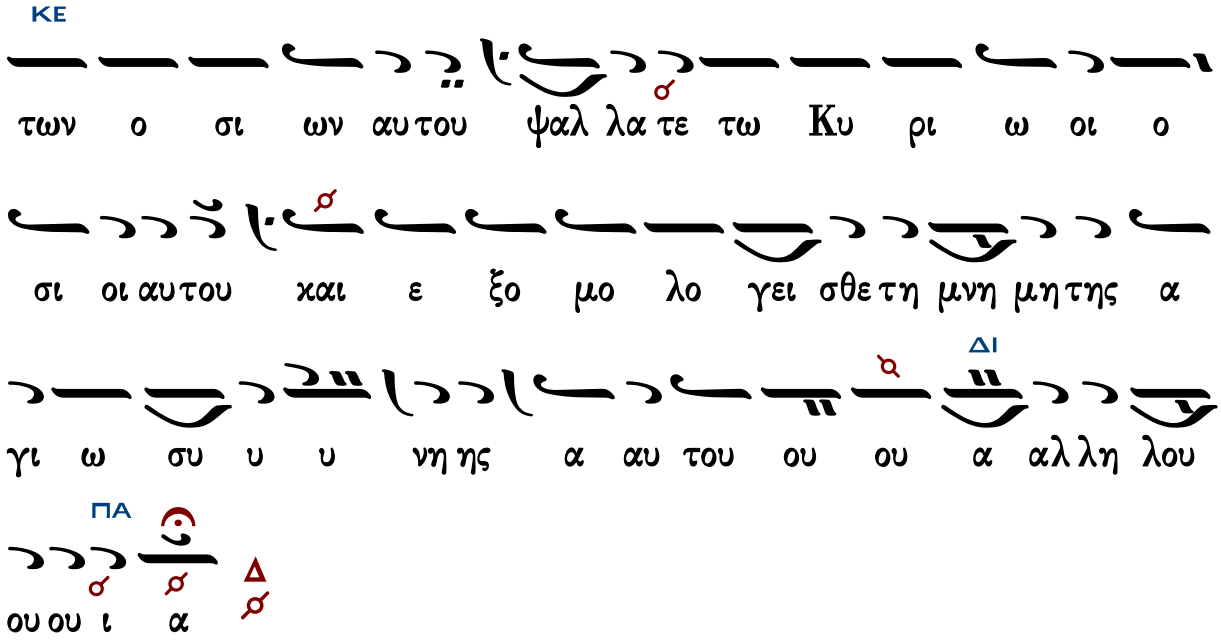

Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.101/112*

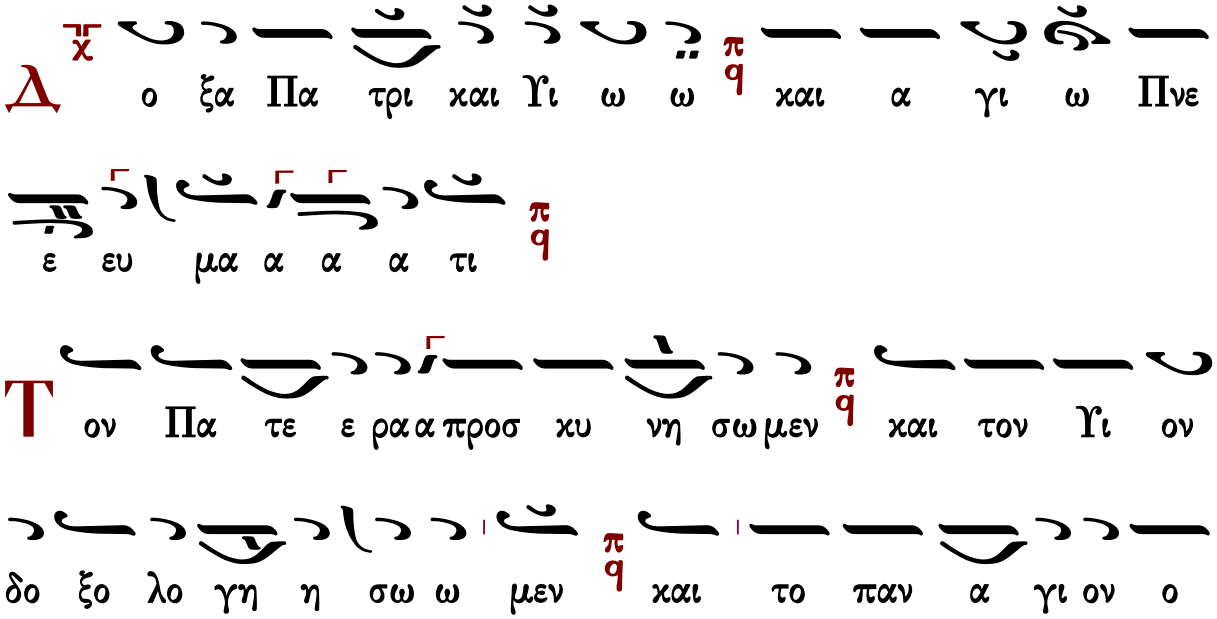

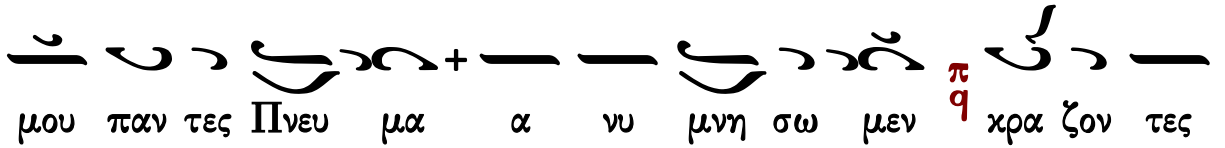
μου παν τες Πνευ μα α νυ μνη σω μεν χρα ζον τες

και λε γον τες παν α γι α Τρι ας σω σον πα αν τας η

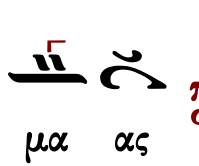
μα ας

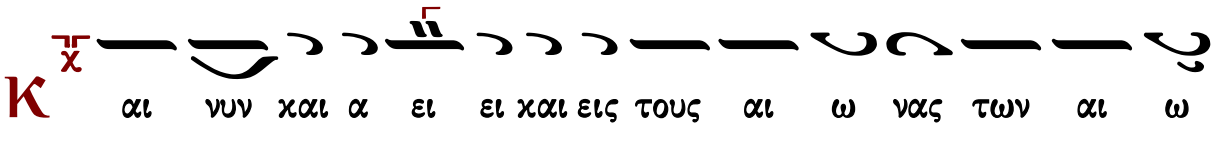
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

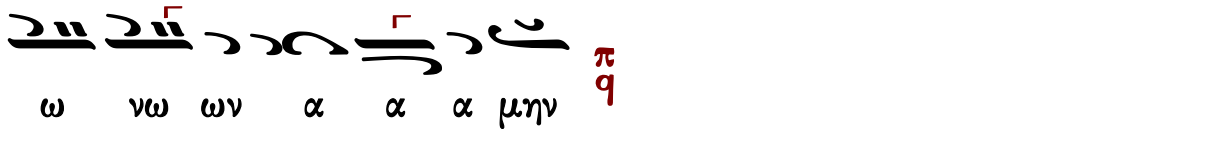
ω νω ων α α α μην

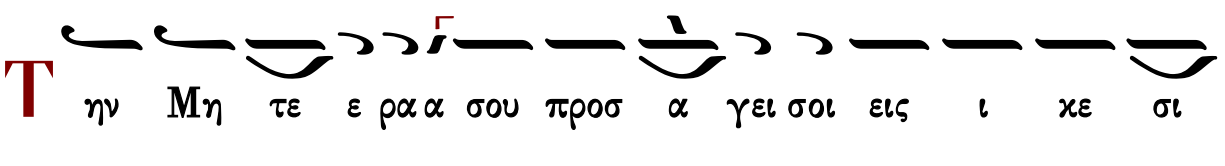
Τ ην Μη τε ε ρα α σου προσ α γει σοι εις ι κε σι

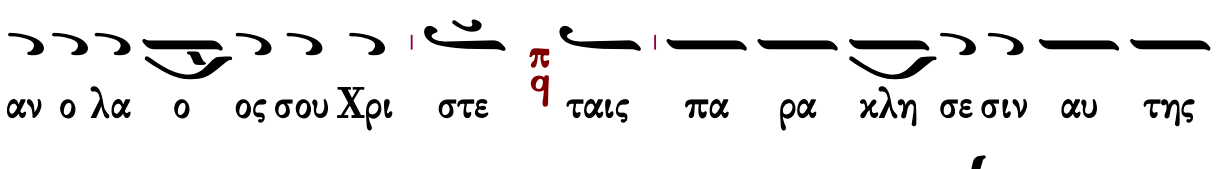
αν ο λα ο ος σου Χρι στε ταις πα ρα κλη σε σιν αυ της

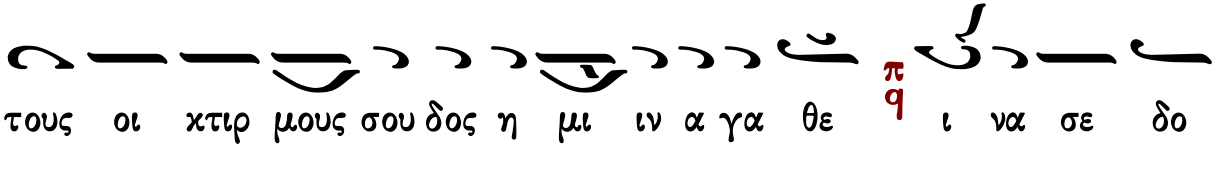
τους οι κτιρ μους σου δος η μι ιν α γα θε ι να σε δο

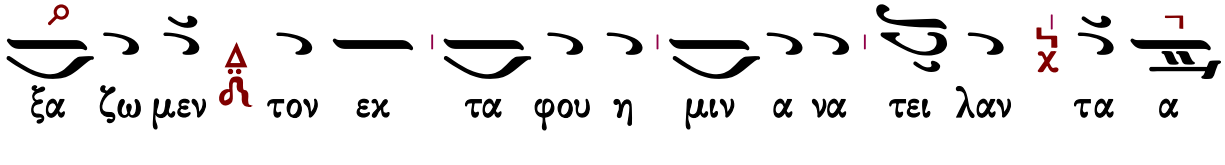
ξα ζω μεν τον εκ τα φου η μιν α να τει λαν τα α

α

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα... Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον

Ἦχος λ π ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.12.42/2756*

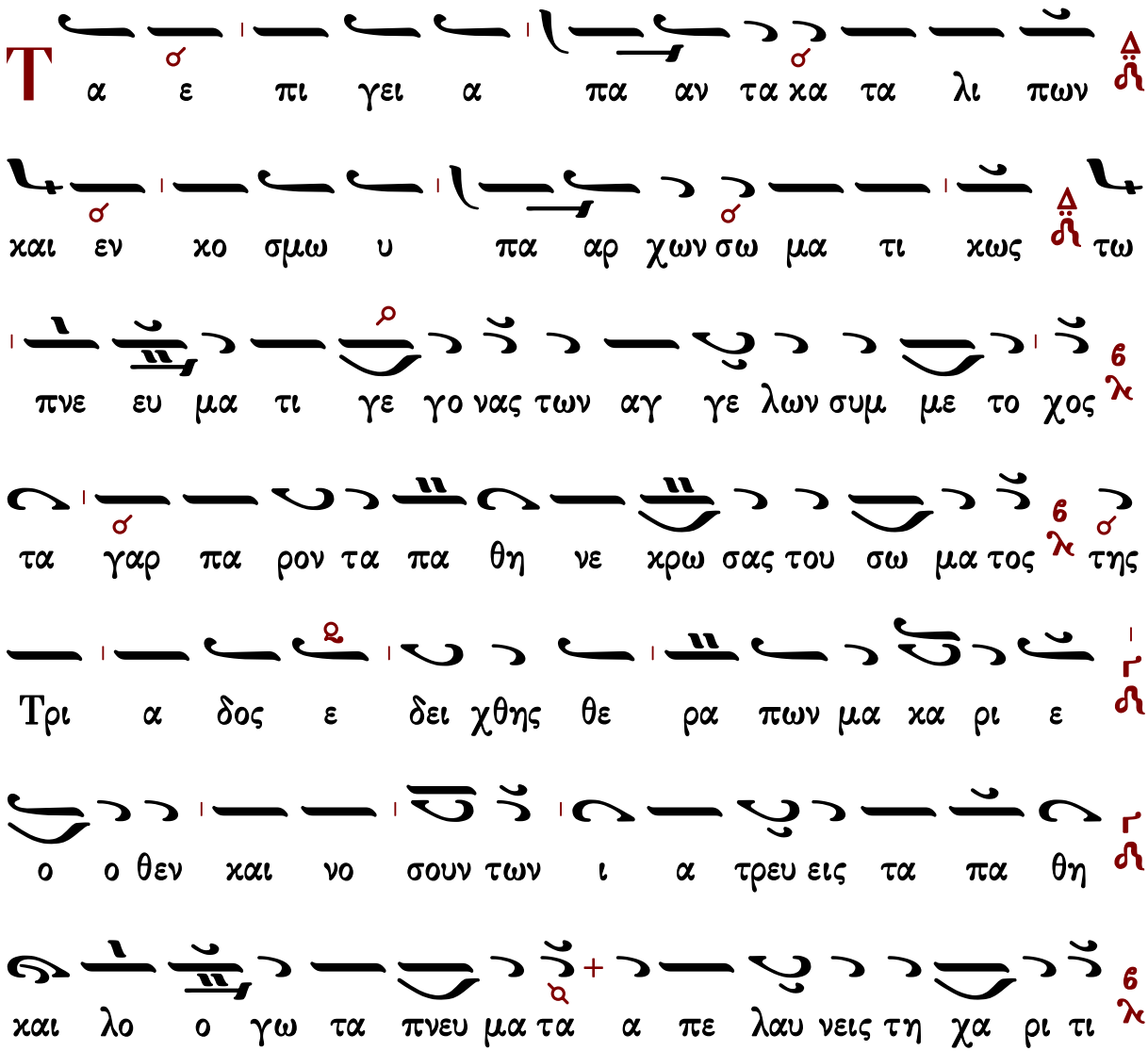

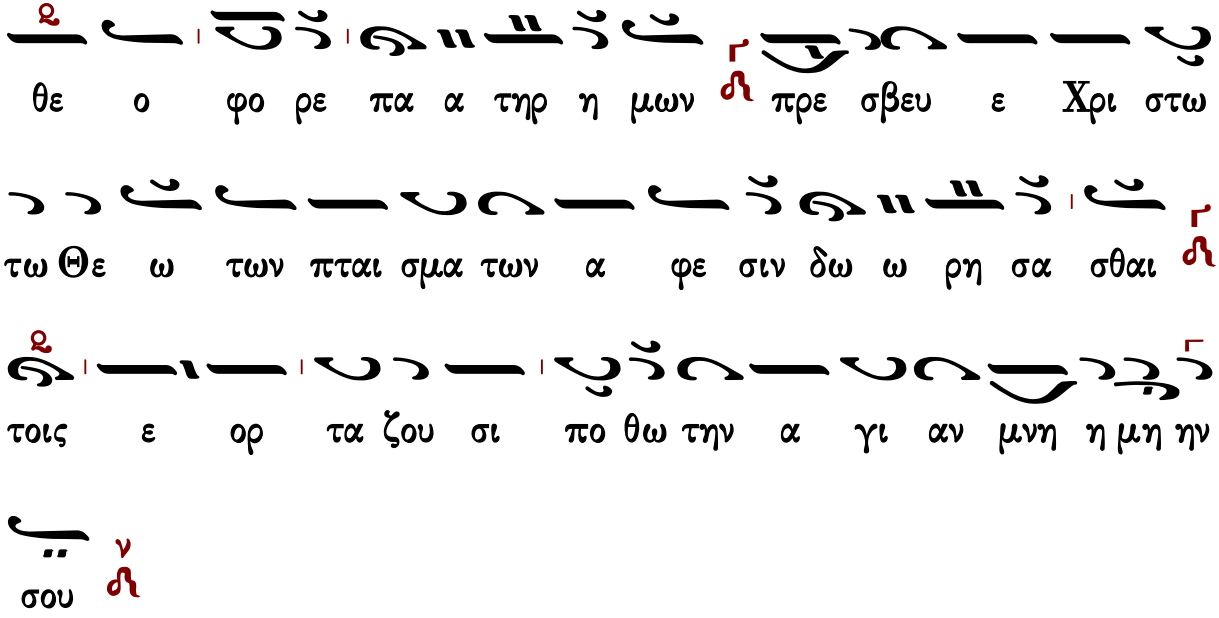

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.12.43/2757*

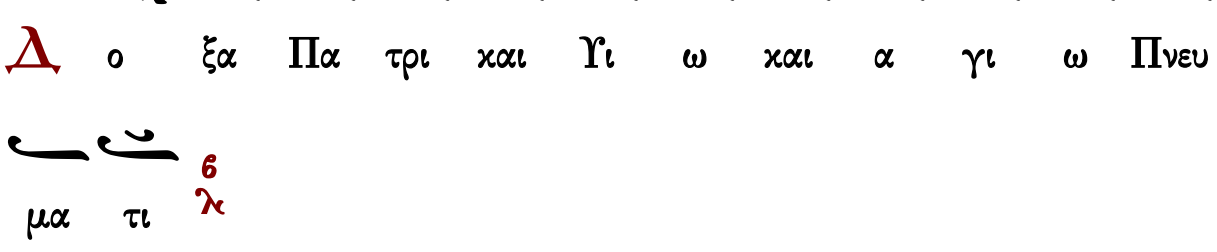

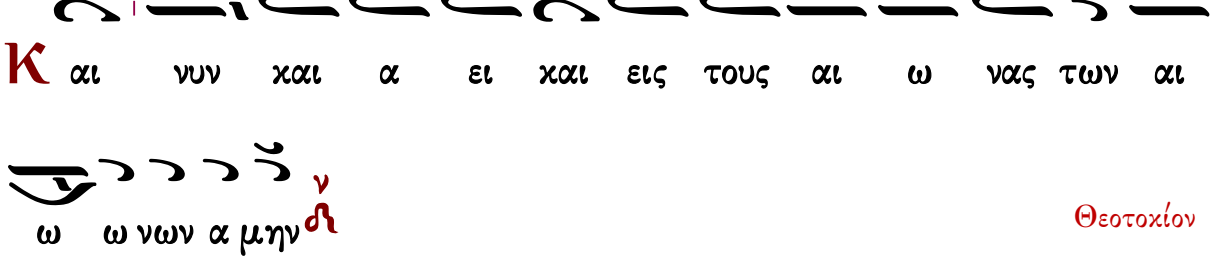

Θεοτοκίον

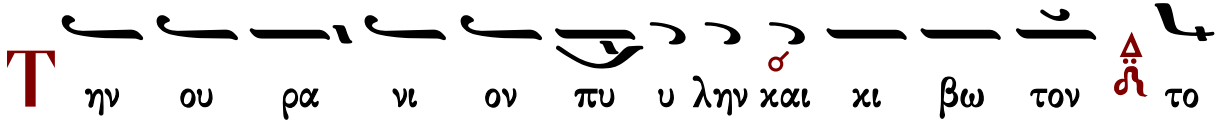

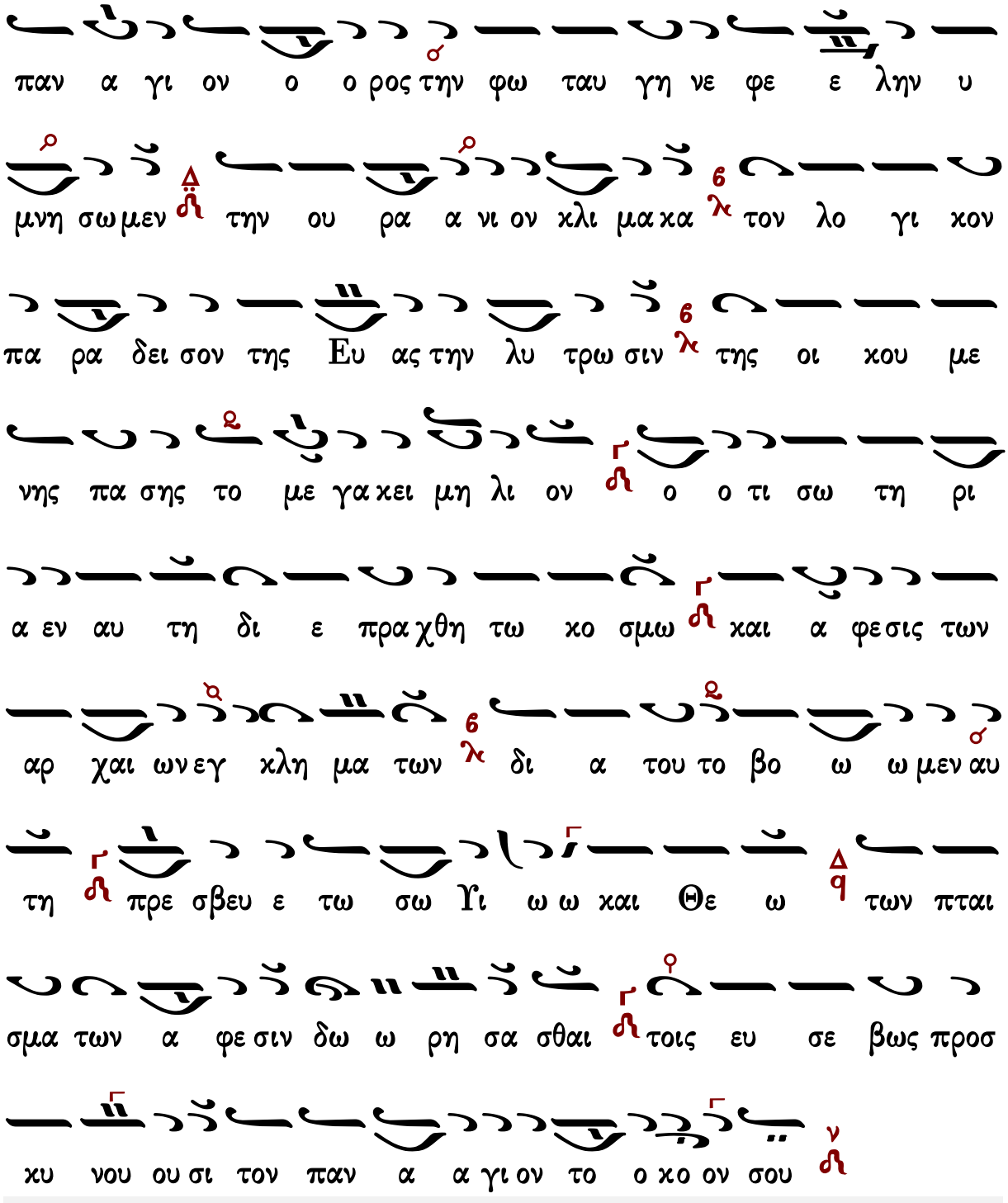

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀντίφωνον — Λουκᾶς Λουκᾶ

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Πέτρου Λαμπαδαρίου

σύντομον

Ἦχος ⲁ ⲛ Βʏ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.176#

Θ κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου ϛ λ (β′)

Ο ι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε απ ε ξη ραμ

με νοι ϛ λ (β′)

χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω χ

Πνευ μα τι ϛ λ

λ γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται ϛ λ

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται ϛ λ τη Τρι α

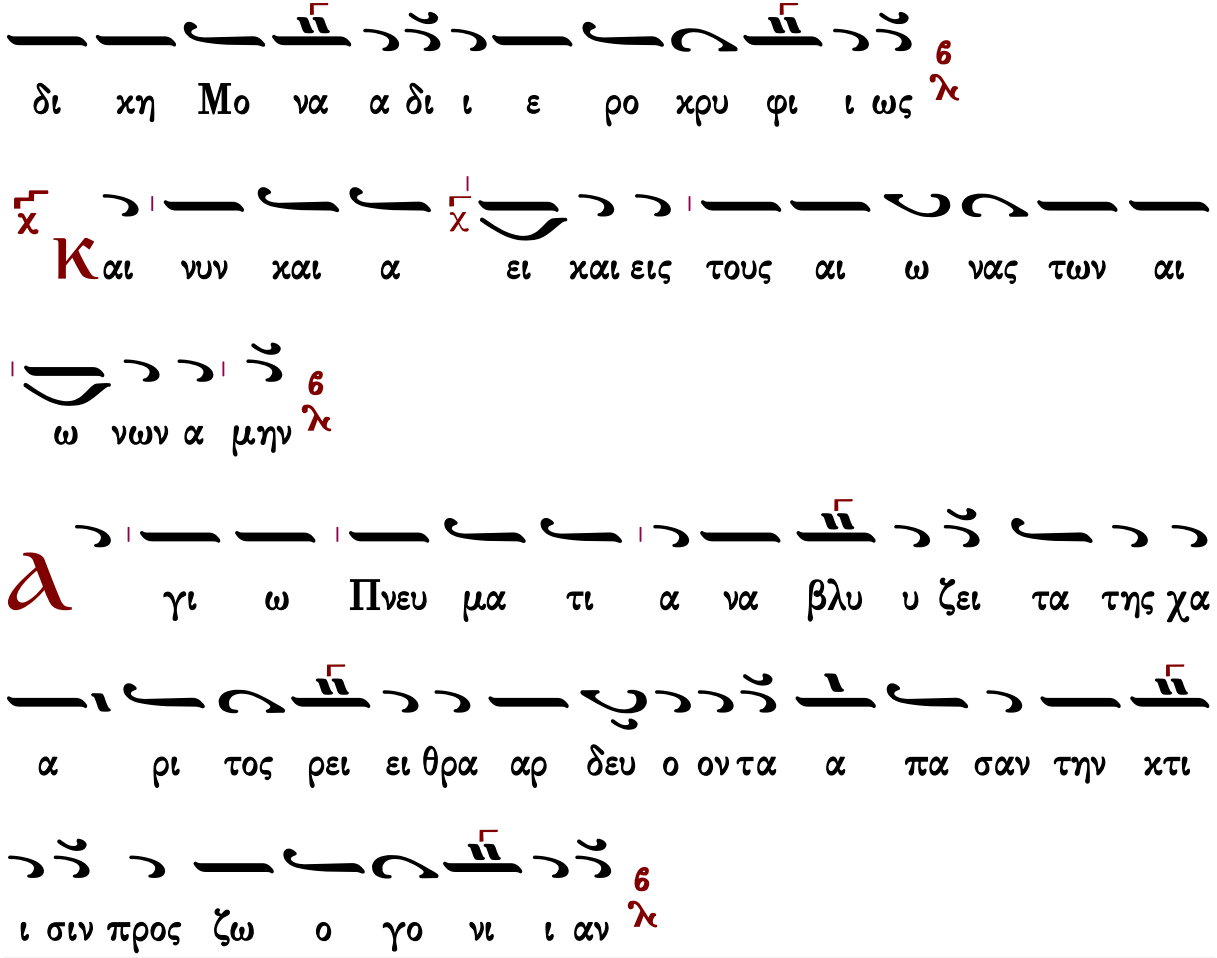

Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἀργόν

Ἦχος Βȣ

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.34#

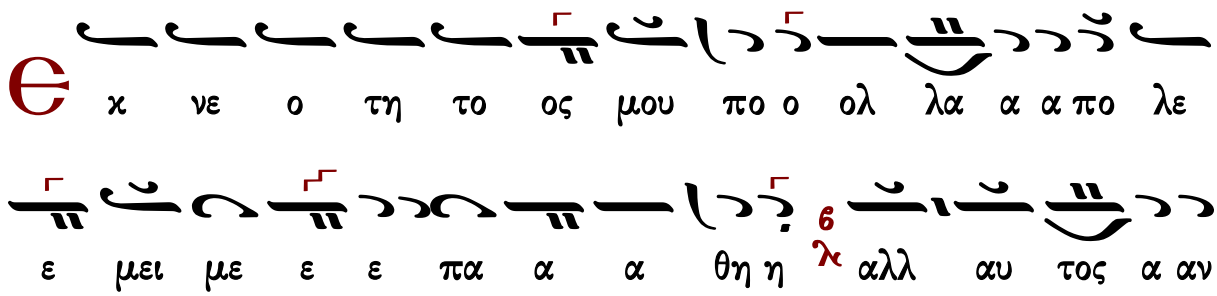

τι λα α α βου ου ου και σω ω σον Σω ω ω τη η

ηρ μου ου 6 λ (β′)

Ο ι μι σου ουν τες σι ω ων αι σχυν θη τε ε ε α

πο ο του Κυ υ ρι ι ι ου ου 6 λ ως χο ο ορ

το ο ος γα αρ π q πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε α πε

ε ξη ρα α α με ε ε νοι οι 6 λ (β′)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνευ μα

α τι ι 6 λ

Δ γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα ψυ υ χη η ζω

ω ου ου ου ται αι και αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι π q

λαμ πρυ υ υ υ νε ε ε ται αι τη η Τρι α

δι χη η μο να α α δι ι ι ι ι ε ε ρο χρυ υ

υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι

ω νων α α μη ην

λ γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ υ υ

ζει τα τη ης χα α α ρι το ο ος ρει ει ει

θρα α αρ δε ευ ο ο ον τα α α πα σαν την

χτι ι ι σι ι ι ιν προς ζω ω ο γο νι ι ι α

αν

ἀργόν

Ἦχος ⲅ ⲛ̀ ⲃⲩ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.486*

Ε

κ νε ο τη η το ος μου πο ο ολ λα α α πο

λε ε ε μει με ε πα α α θη η αλλ αυ

το ος αν τι λα α βου ου ου και σω ω ω σον Σω

ω τη η ηρ μου ου (β′)

Ο

ι μι σου ου ου ουν τε ες Σι ι ω ων αι σχυ υν

θη η η τε ε ε ε α α πο του Κυ

υ ρι ι ι ου ου ως χο ο ο ο ορ το ο ο

ος γαρ πυ υ ρι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε α πε ξη

ρα με ε ε ε ε νοι οι (β′)

Δ
ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι αι Υι υι ω χαι αι αι α γι
ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι
6
λ
α
γι ω ω Πνε ευ μα α τι πα α α α σα α
ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται αι χαι χα θα α α α
αρ σει ει υ ψου ου ου ται αι αι λα α αμ
πρυ υ νε ε ε ται τη Τρι α δι χη η μο ο να
α α δι ι ι ι ε ε ε ρο χρυ υ φι ι ι ω
ως
6
λ
Κ
αι νυ υ υν χαι α α ει χαι αι εις τους αι
αι ω ω ω να ας τω ων αι αι ω ω ω ω

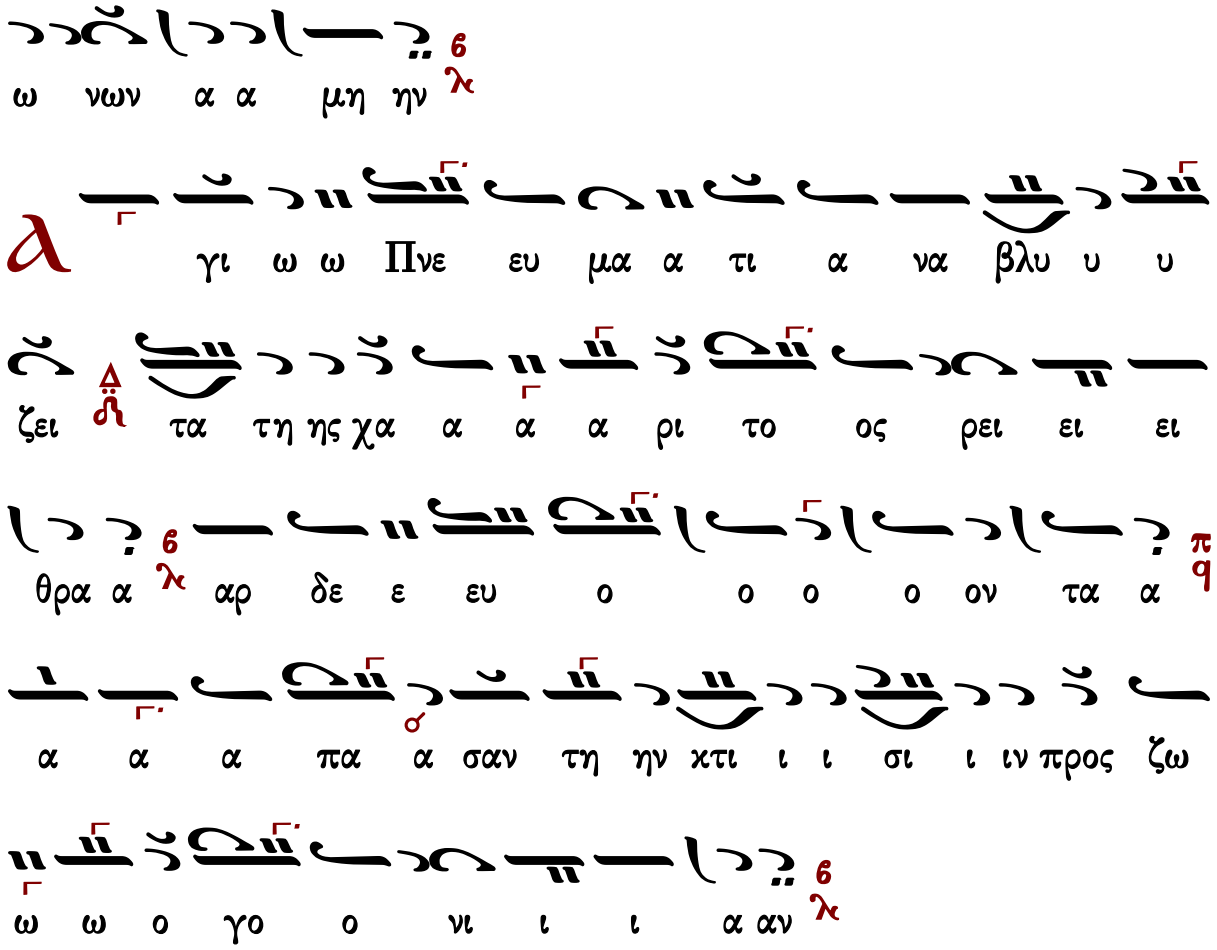

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Προχείμενον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ἀργόν

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.139*

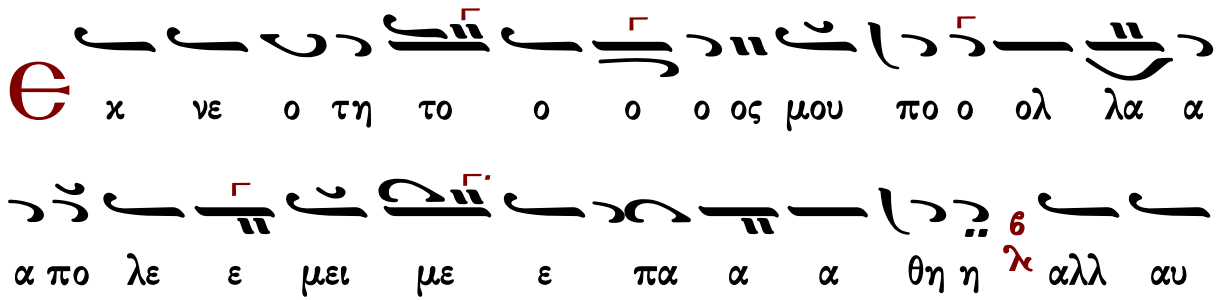

το ο ος α αν τι λα α βου ου ου ου ου χαι σω ω

ω σον Σω ω τη η ηρ μου ου 6 λ (β′)

Ο ι μι σου ου ουν τες Σι ι ων αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι

ι ου ου 6 λ ως χο ορ το ο ο ος γα αρ π q πυ ρι

ι ε σε ε σθε ε ε ε α πε ε ε ξη ρα α με

ε ε νοι οι 6 λ (β′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι Υι υι ω Δ ἁ χαι αι αι

αι α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι 6 λ

α γι ω Πνευ μα α τι πα α α σα ψυ υ χη

ζω ω ου ου ου ται αι 6 λ χαι χα θα α α αρ

σει υ ψου ου ου ου ου ται αι λα αμ πρυ υ νε ε

ται αι 6 λ τη Τρι α δι χη η μο ο ο να α α δι ι ι

ι ι ε ε ε ρο χρυ υ φι ι ι ω ως 6 λ

Κ αι νυ υ υν χαι α α ει Δ χαι εις τους αι αι ω ω

ω νας των αι ω ω νων α α μη ην 6 λ

Α γι ω Πνευ μα α τι α να βλυ υ υ ζει τα

τη ης χα α α α ρι το ος ρει ει ει θρα α 6 λ

αρ δε ευ ο ο ο ον τα α π q α α πα α σαν

τη ην χτι ι ι σι ι ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο

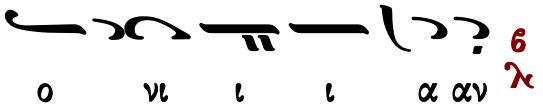

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Ἦχος Βʁ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.435*

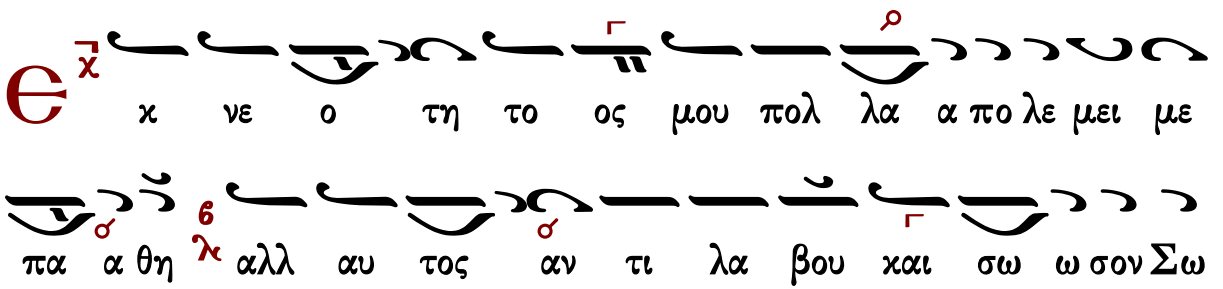

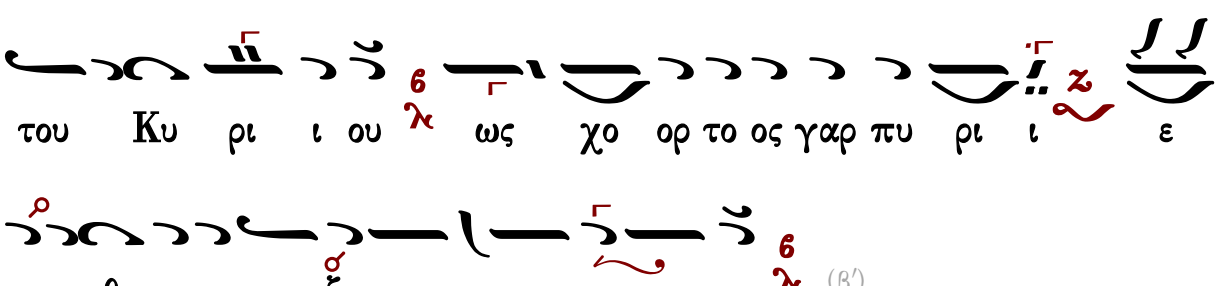

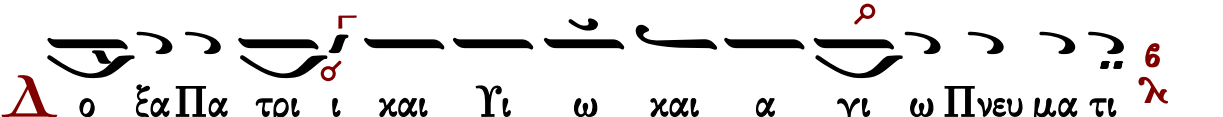

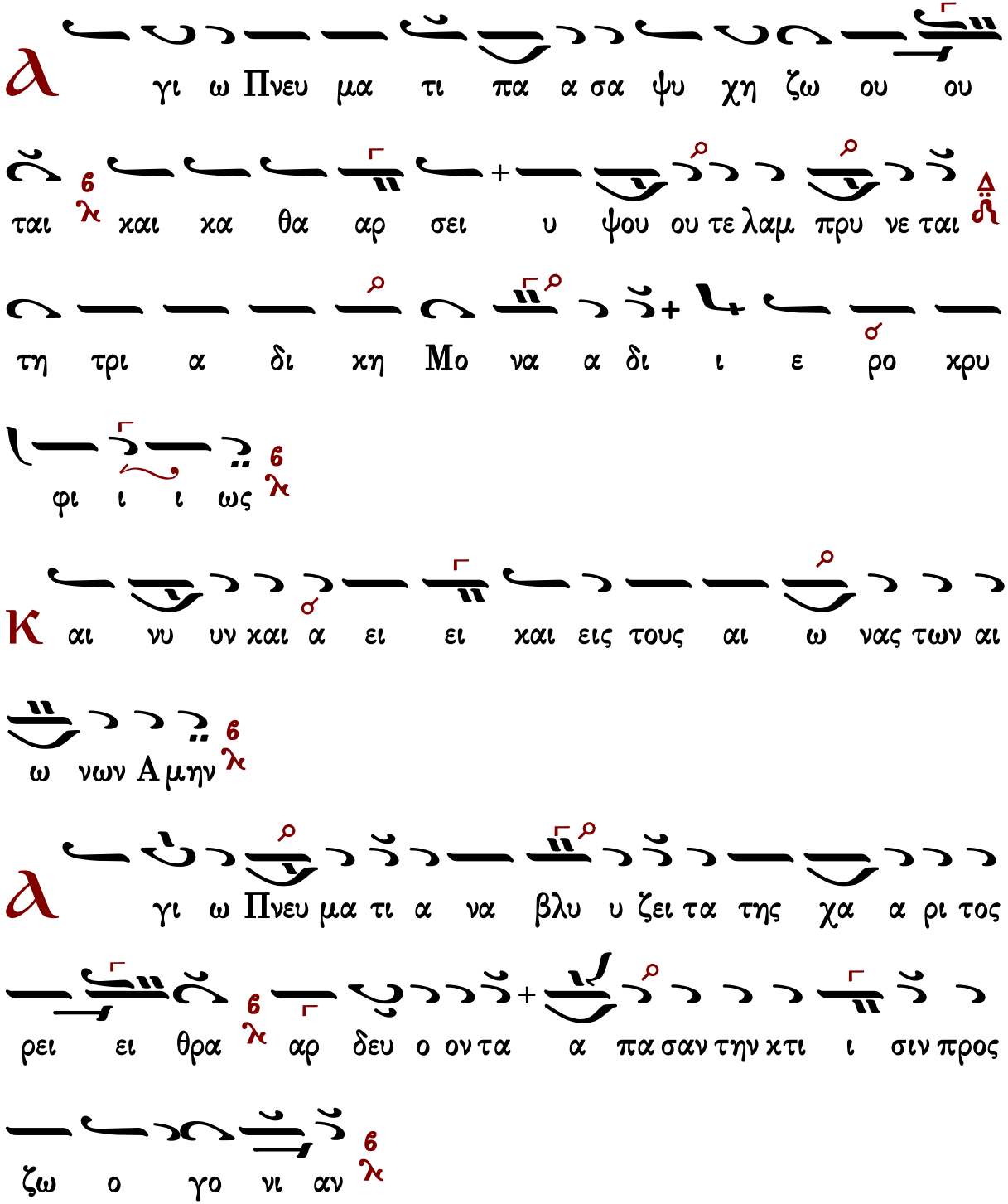

Προκείμενον

Ἦχος Βʹ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.12.44/2758*

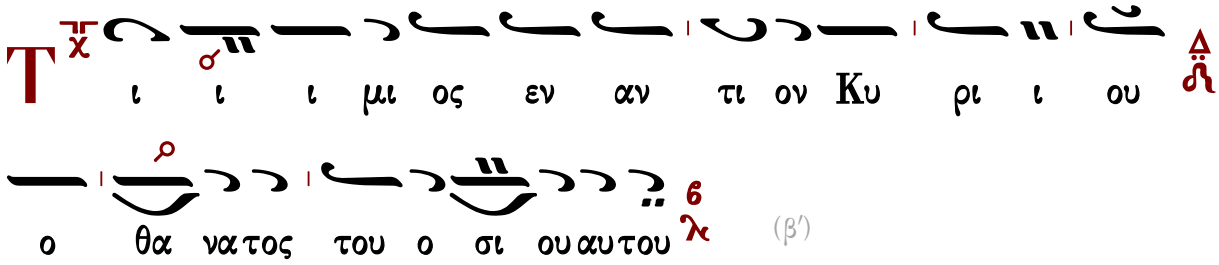

(βʹ)

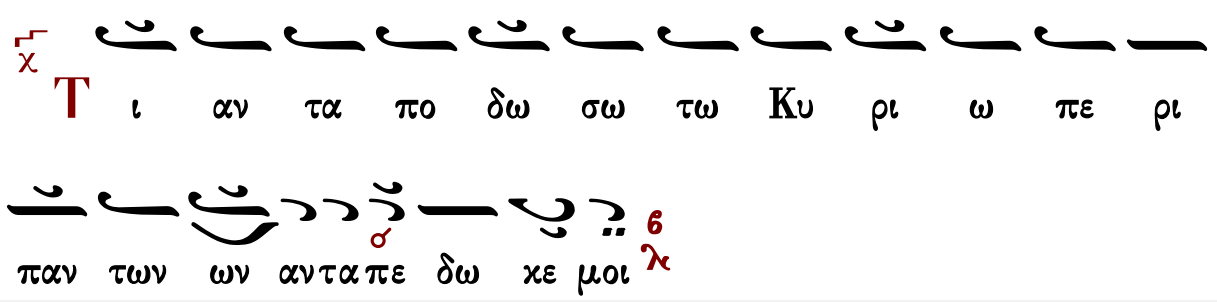

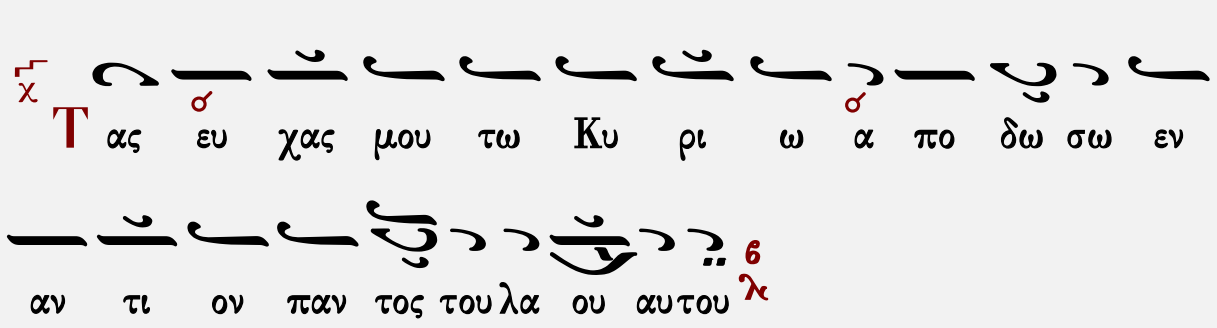

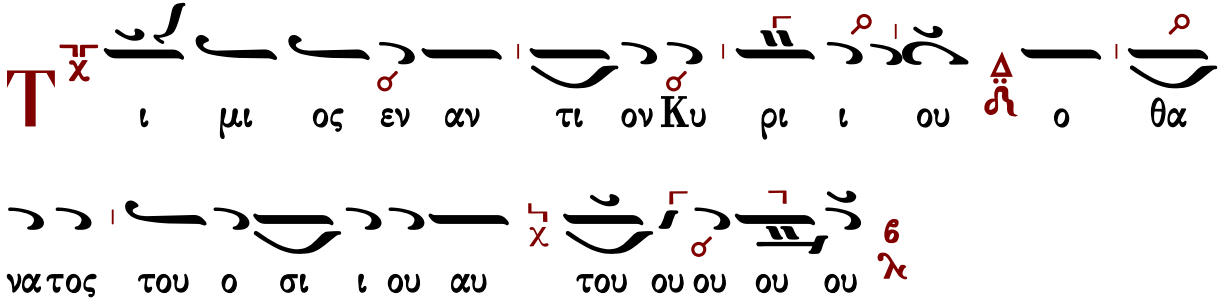

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος λ̃ π̃ ἡ ⸗

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.468#

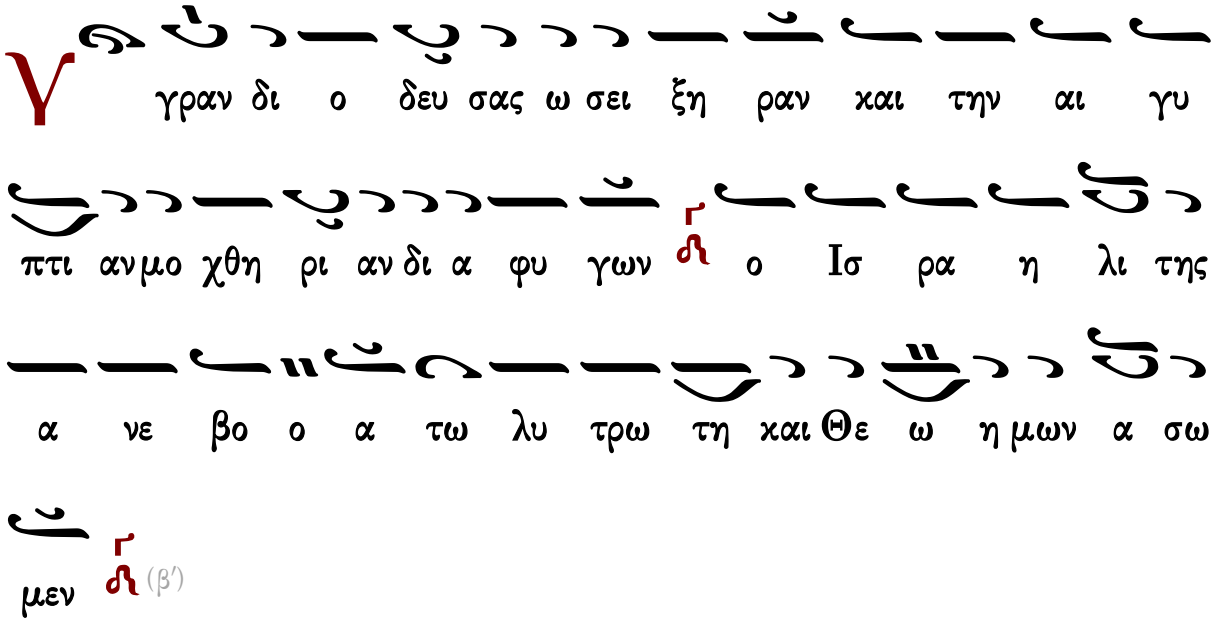

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.566#

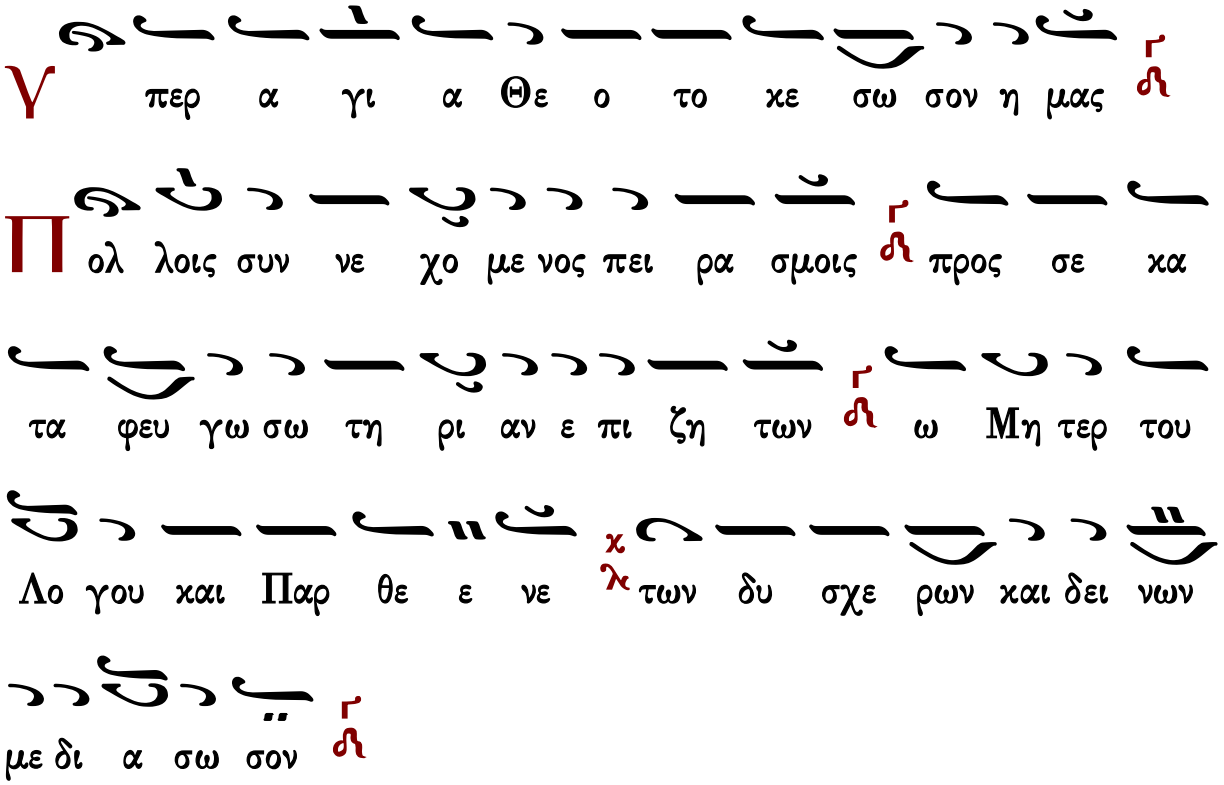

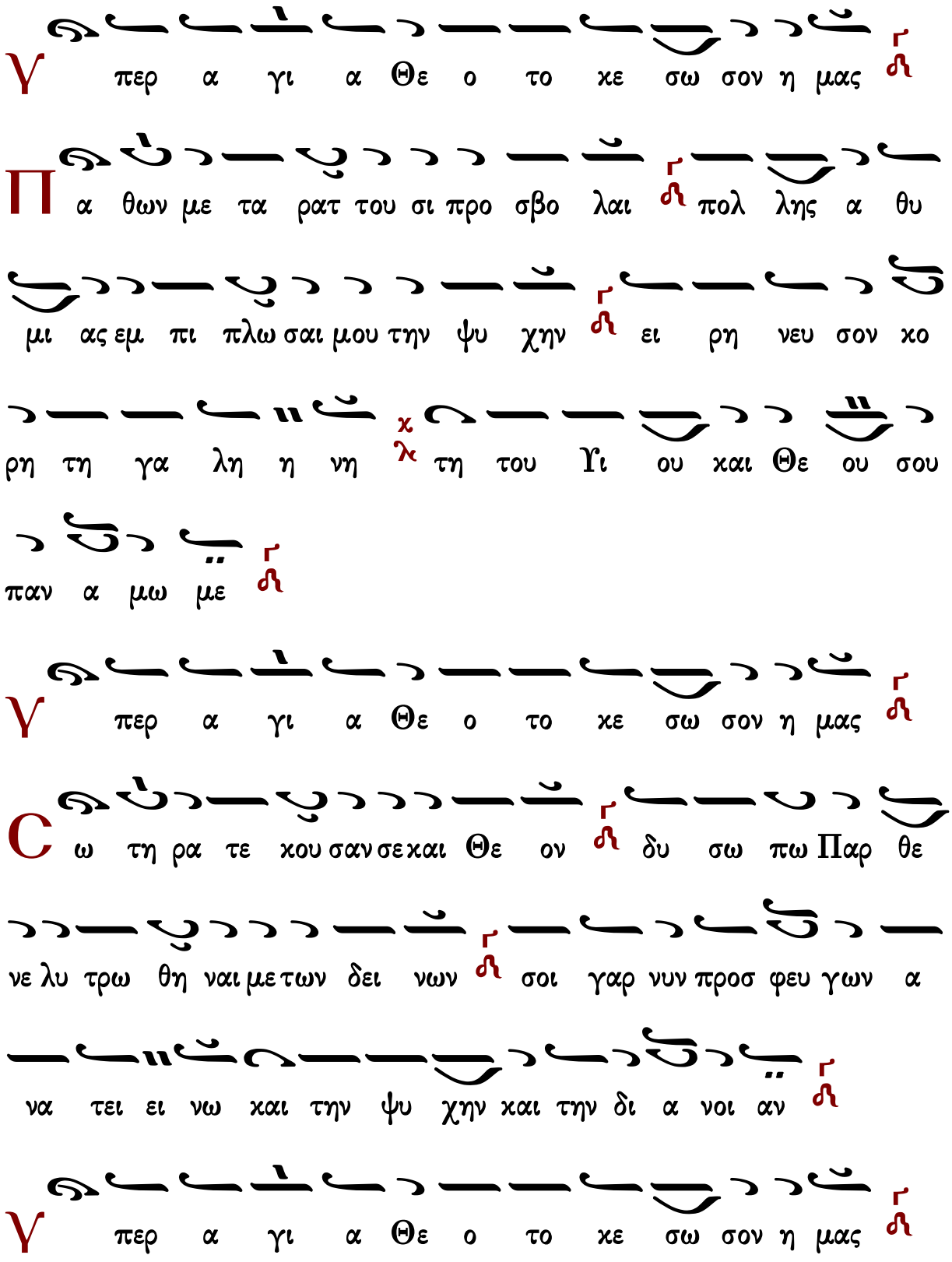
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Π α θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ λης α θυ
μι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ χην ει ρη νευ σον κο
ρη τη γα λη η νη χ λ τη του Υι ου και Θε ου σου
παν α μω με
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
C ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ σω πω Παρ θε
νε λυ τρω θη ναι με των δει νων σοι γαρ νυν προσ φευ γων α
να τει ει νω και την ψυ χην και την δι α νοι αν
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

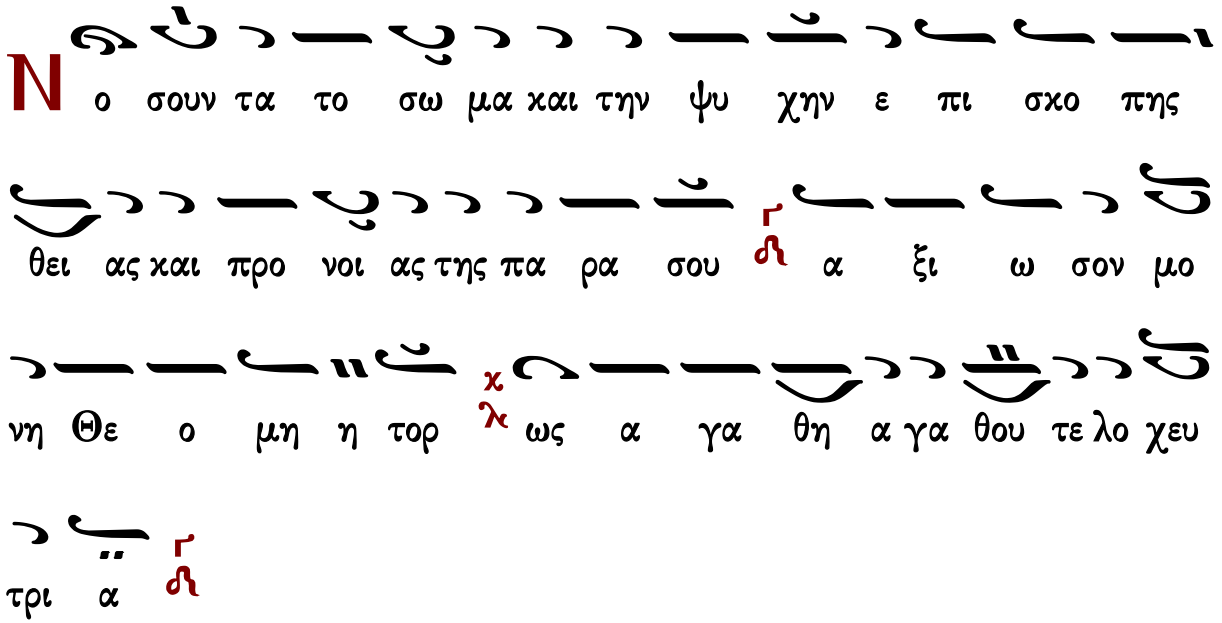

Κανὼν ὁσίου Σάββα, ᾠδὴ α΄

Ἁρματηλάτην Φαραώ

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.44/2768*

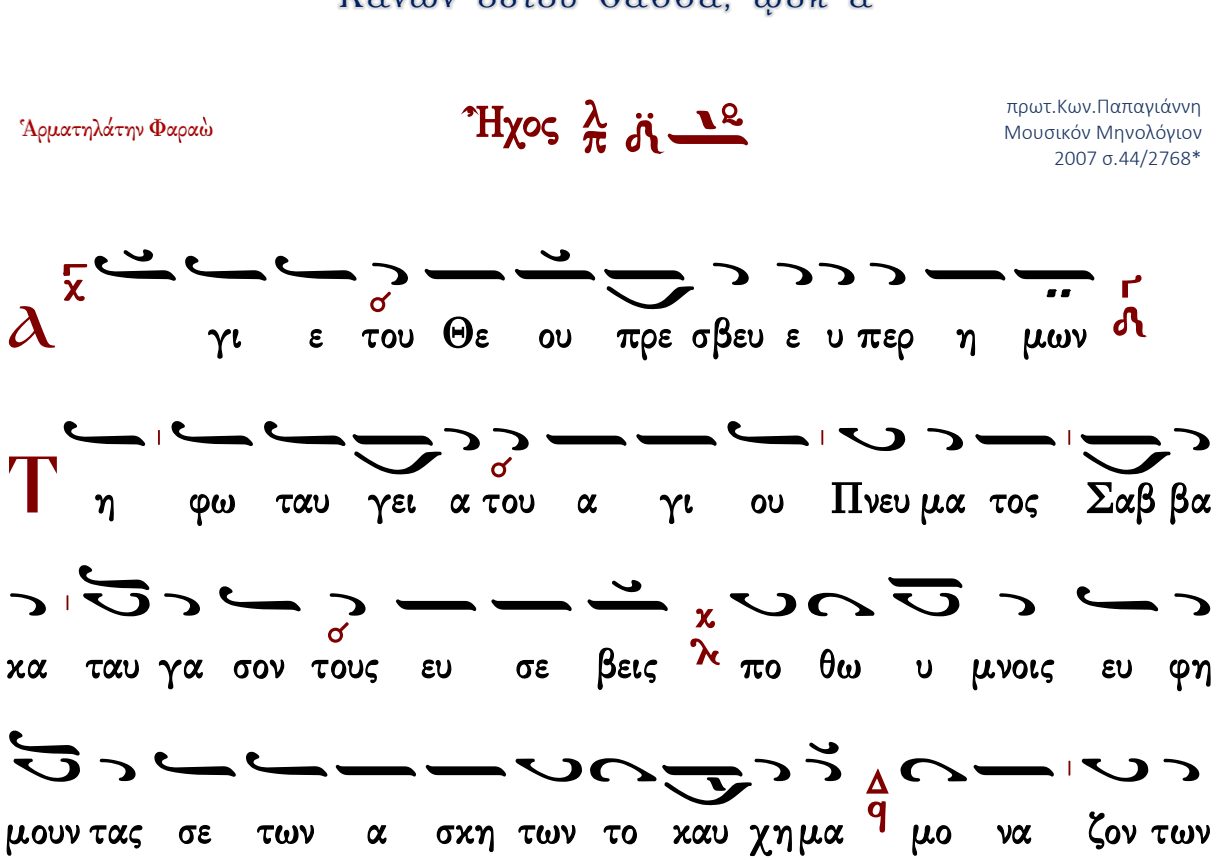

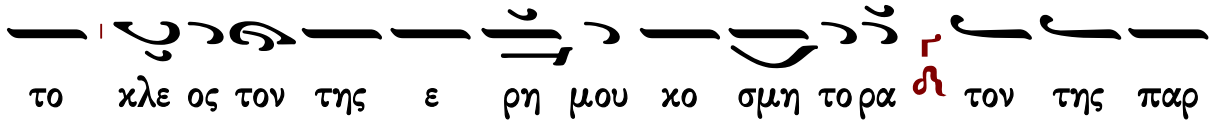
το χλε ος τον της ε ρη μου χο σμη τορα τον της παρ

θε νι ας δι δα σκα λον

Α γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων

Ο λον τον πο θον προς Θε ον α νε τει νας α πο

νε ο ο τη η τος και προς αυ τον ε ε χων πα σαν

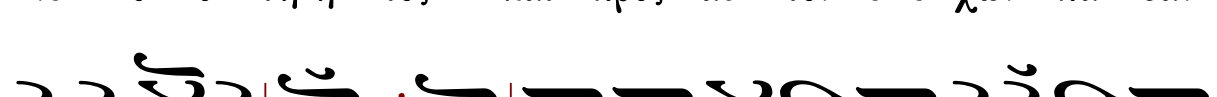
σου την ε φε σιν τα της σαρ κος κι νη μα τα και πα

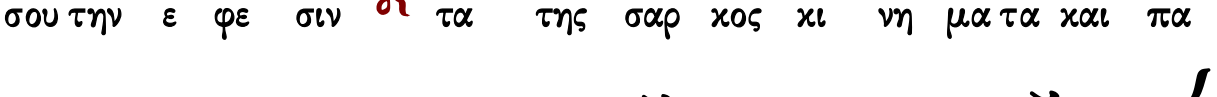
θων τας ε φο δους δι εγ κρα τει ας ε νε κρω σας Σαβ

βα θε ο φο ρε παν ευ φη με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Π ε ρι λαμ πο με νος φω τι της χα ρι τος το πυρ

εισ ε ε δρα α μες ωσ περ οι τρεις παι αι δες μει νας α

κα τα φλε κτος σε του Θε ου φυ λα ξαν τος και μη

νυ σαν τος πα σι την ε σο με νην σοι υ στε ρον πα

τερ προ κο πην και λαμ προ τη τα

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοκίον

Α κα τα σχε τοις καθ η μων ο θα να τος ορ μαις

ε κε ε χρη η το αλ λα τω σω το ο κω προσ εγ

γι σας ω λε το και προσ βα λων κα τηρ γη ται Θε ο

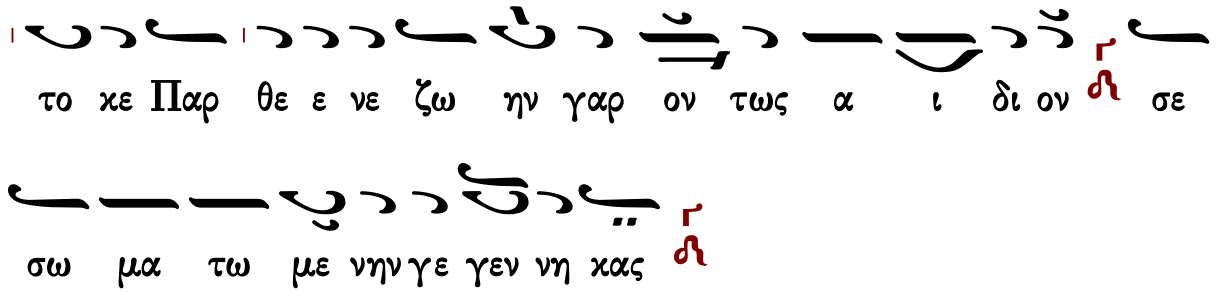

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος λ π ἡ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.470#

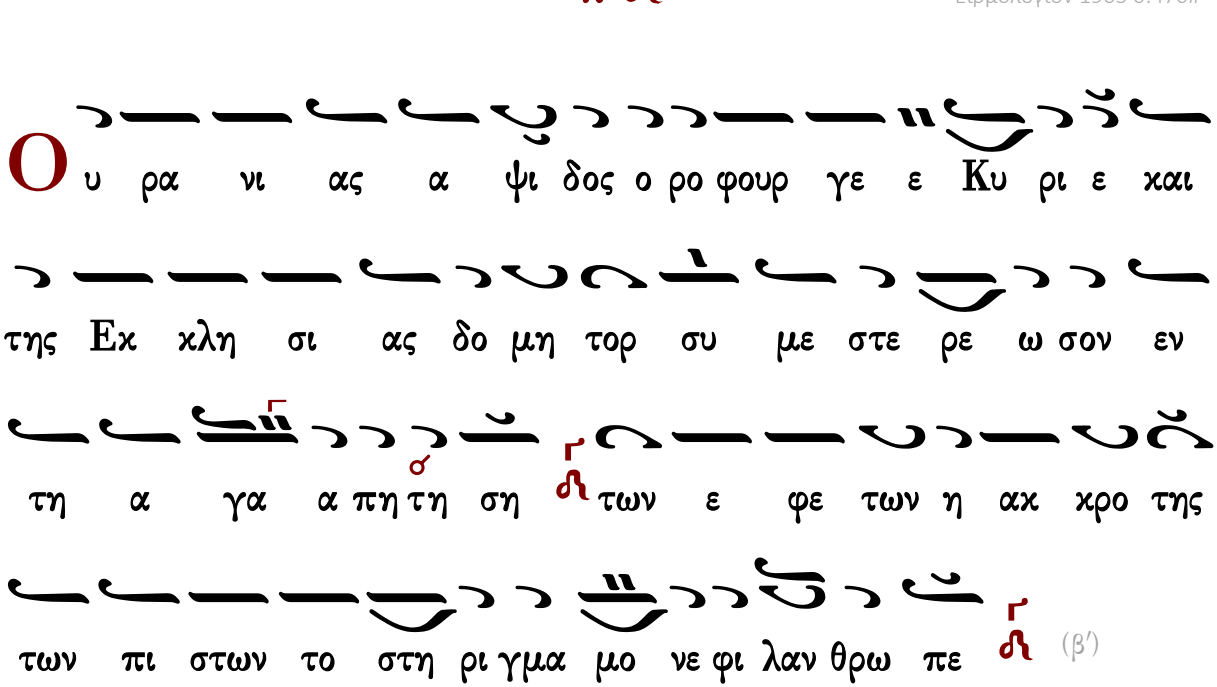

(β΄)

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.568#

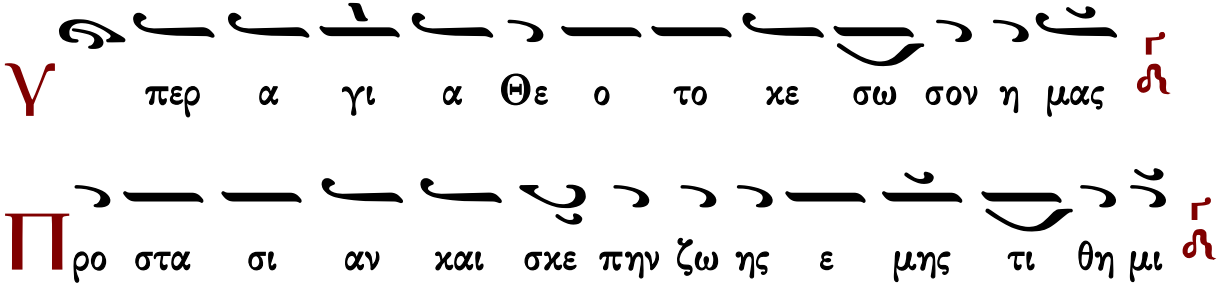

σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε νε συ με χυ βερ νη σον

προς τον λι με να σου των α γα θων η αι τι ι

α τ(q)των πι στων το στη ρι γμα μο νη παν υ μνη τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον τα ρα χον και

της α θυ μι ας την ζα λην δι α σκε δα σαι μου συ

γαρ Θε ο νυμ φε (χ/λ)τον αρ χη γον της γα λη η νης

τον Χρι στον ε χυ η σας μο νη Παν α μω με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Θυ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων αι τι ον

Κανὼν ὁσίου Σάββα, ᾠδὴ γ΄

Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς

Ἦχος λ πα ἡ νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.46/2770*

γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων
ουν η γε μο να των πα θων παν ολ βι ε κα
τα στη σας βρα βευ της δι και ο συ υ νης ε δει χθης τω
γαρ κρειτ το νι σα φως το χει ρον κα θυ πε τα ξας ο θεν
ως φοι νιξ πα τερ εν ταις ε ρη μοις εξ ην θη σας
γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων
κο λου θη σαι δι α γνους τοις ι χνε σι του
Δε σπο του με τα να στης της πα τρι ι δος ε γε νου
και την ε ρη μον οι κων το τρο παι ον α νε στη
σας κα τα των αν τι πα λων θει α δυ να μει ρων

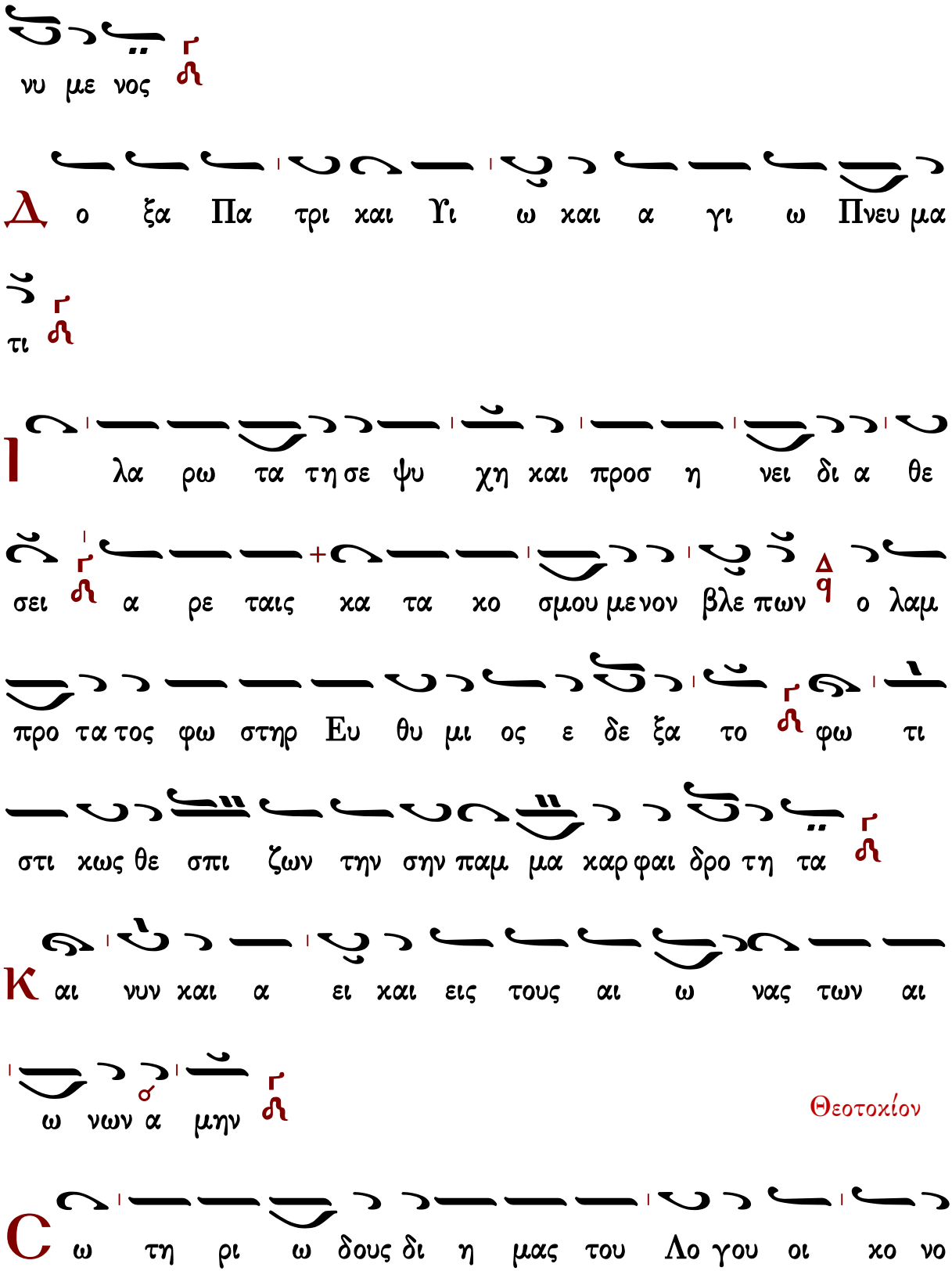
νυ με νος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Ι λα ρω τα τη σε ψυ χη και προσ η νει δι α θε
σει α ρε ταις κα τα κο σμου μενον βλε πων ο λαμ
προ τα τος φω στηρ Ευ θυ μι ος ε δε ξα το φω τι
στι κως θε σπι ζων την σην παμ μα καρ φαι δρο τη τα
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Θεοτοχίον
C ω τη ρι ω δους δι η μας του Λο γου οι κο νο

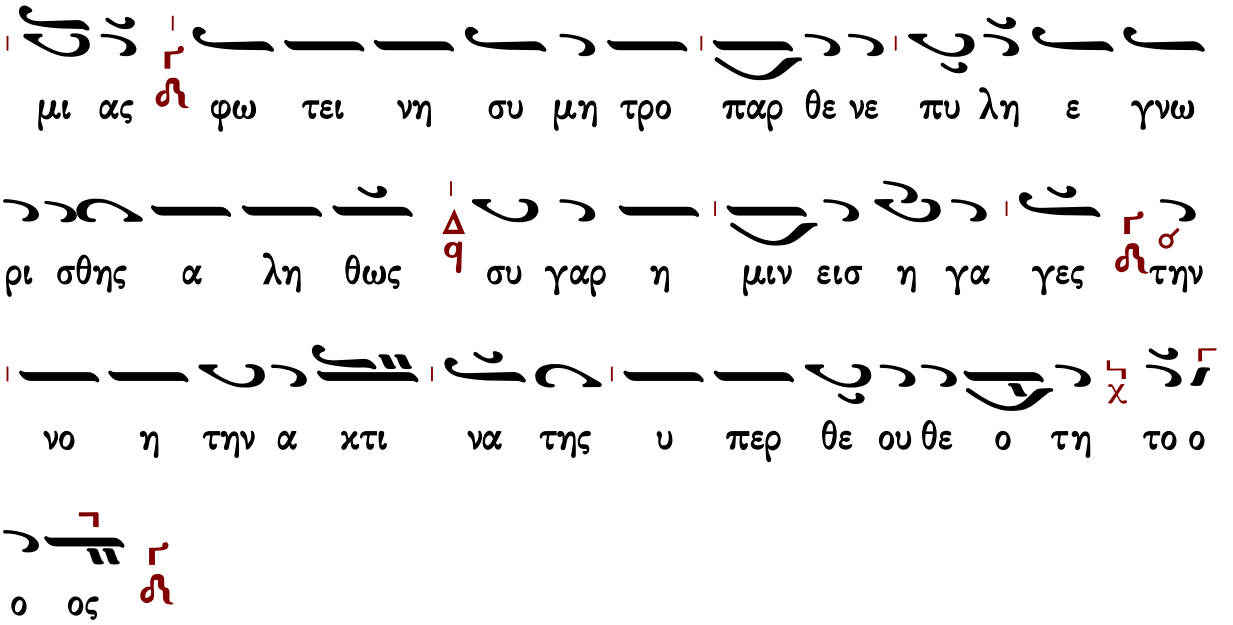

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...	Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.47/2771*

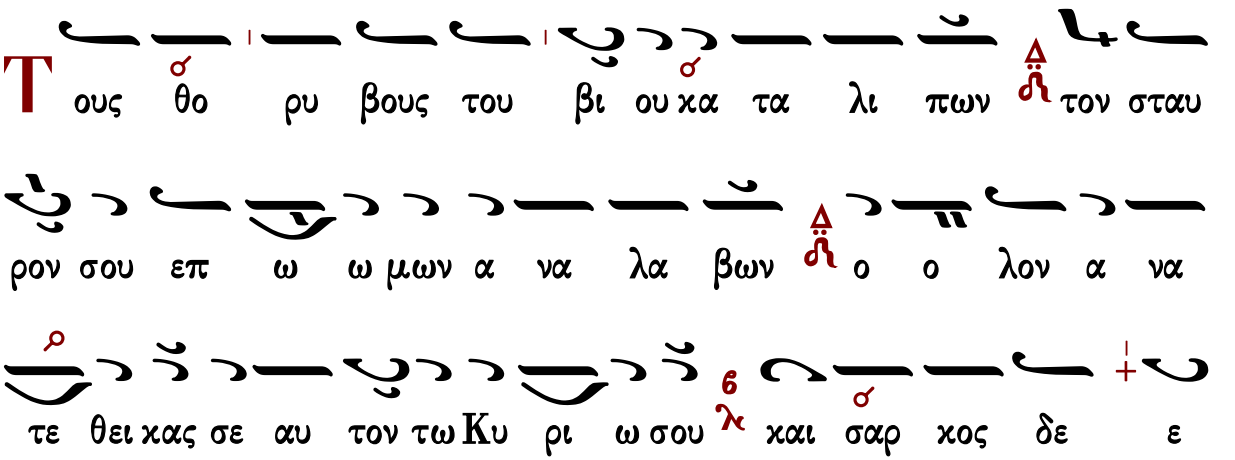

ξω και χο σμου γε νο με νος του α γι ου ε γε νου

συν ο μι λος Πνευ μα τος ο ο θεν και προς ζη λον

τους λα ου ους δι ε γει ρων τας πο ο λεις ε κε

νω σας τας ε ρη μους ε πο λι σας θε ο φο ρε πα α

τηρ η μων πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω των πται σμα

των α φε σιν δω ω ρη σα σθαι τοις ε ορ τα ζου

σι πο θω την α γι αν μνη η μη ην σου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Θεοτοχίον

Τ ην ψυ χην μου Παρ θε νε την τα πει νην α πο

βρε φους μο λυ υ νας ο μι α ρος και λο ο γοις

και πρα ξε σιν ε μαυ τον κα τερ ρυ πω σα και ουκ ε χω

τι πρα ξω η που κα τα φευ ξο μαι αλλ ουδ αλ λην ελ

πι δα πλην σου κο ρη ε πι στα μαι φε ευ μοι τω α

χρει ω δι α του το ι κε της προς σε ε την παν

α χραν τον νυν προσ τρε χω και δε ο μαι ο μο λο γων

σοι το ο η μαρ τον πρε σβευ ε τω σω Υι ω ω και Θε

ω των πται σμα των α φε σιν δο ο θη ναι μοι εις

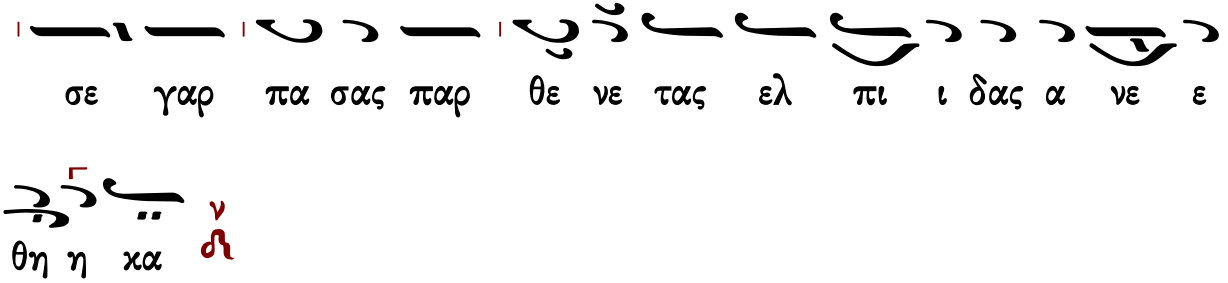

Καταβασίαι τῶν Χριστουγέννων

σύντομοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Είρμολόγιον 1903 σ.248#

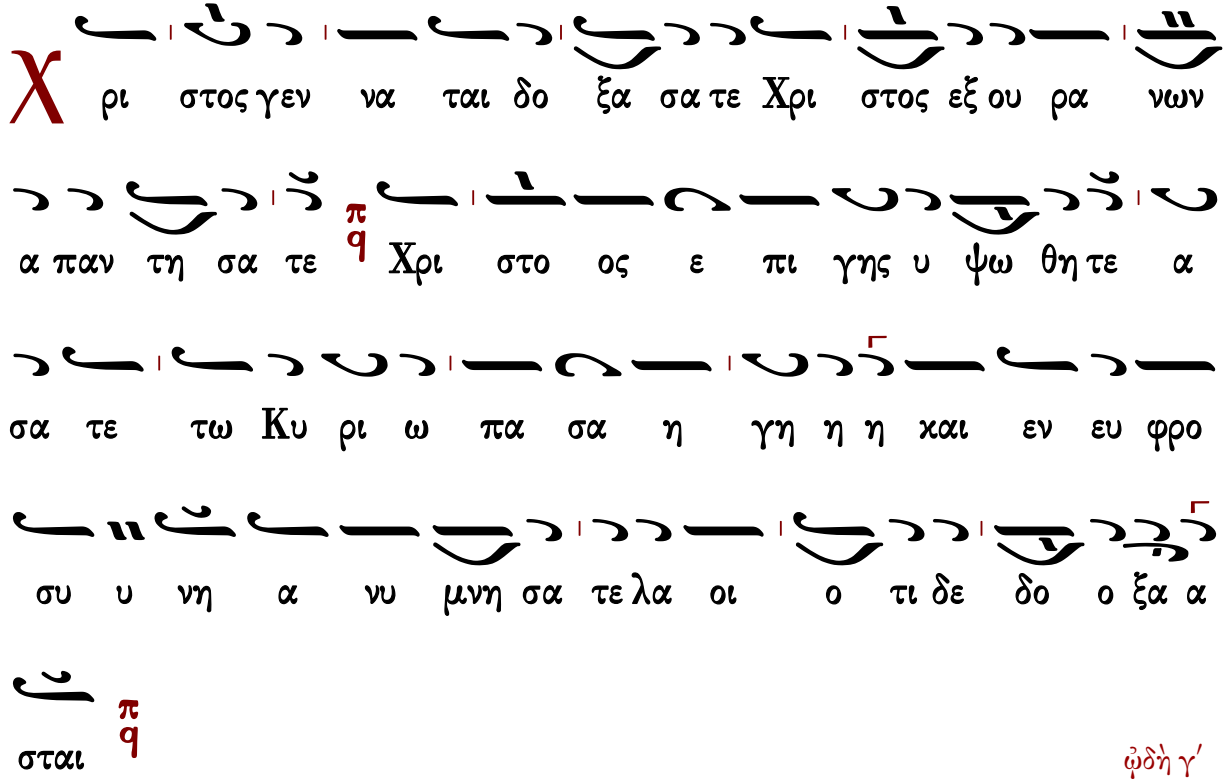

ᾠδὴ γ΄

Τ ω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν τι

αρ ρε ευ στως Υι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε νου

σαρ κω θεν τι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε ω βο

η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας η μων

χορὸς α΄ α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε ᾠδὴ δ΄

Ρ α βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ της

Χρι στε εκ της Παρ θε νου α νε βλα στη σας εξ ο ρους

ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος ηλ θες σαρ

κω θεις εξ α πειρ αν δρου ο α υ λος και Θε ος

δο ξα τη δυ να μει σου Κυ υ ρι ι ε ᾠδὴ ε΄

Θε ος ων ει ρη νης Πα τη η ηρ οι χτιρ μων της

με γα λης βου λη ης σου τον Αγ γε λον π/q ει ρη νην

πα ρε χο με νον α πε στει λας η μιν ο θεν θε ο

γνω σι ας προς φως ο δη γη θεν τες εχ νυ

χτος ορ θρι ζον τες δο ξο λο γου μεν σε φι λα ανθρω ω πε π/q

ᾠδὴ ς′

Cπλαγ χνων Ι ω ναν εμ βρυ ον α πη με σεν ε να λι ος

θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη Παρ θε νω δε ε νοι

κη σας ο Λο γος και σα αρ κα λα βων π/q δι ε λη λυ θε

φυ λα ξας α δι α φθο ρον η ης γαρ ουχ υ πε στη

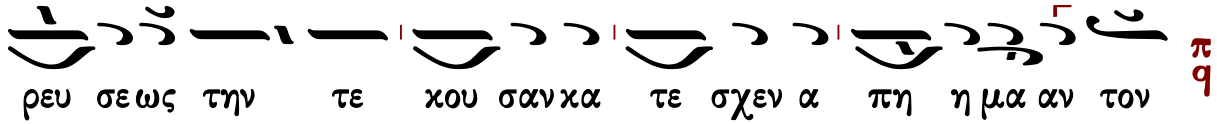
ρευ σε ως την τε κου σαν κα τε σχεν α πη η μα αν τον

ᾠδὴ ζ΄

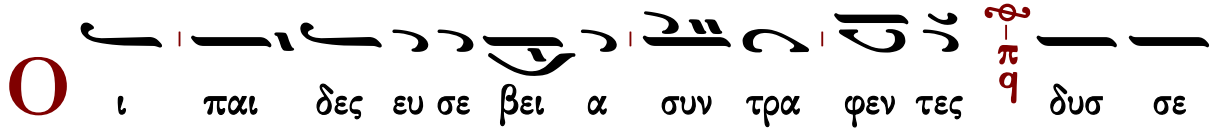
Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ σε

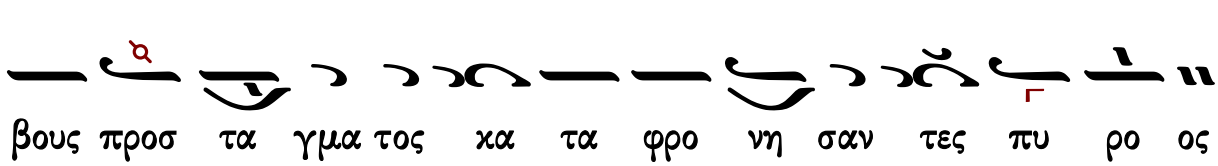
βους προσ τα γμα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ ρο ος

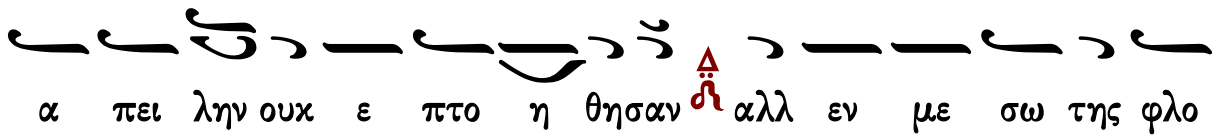
α πει λην ουκ ε πτο η θησαν αλλ εν με σω της φλο

γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα τε ε

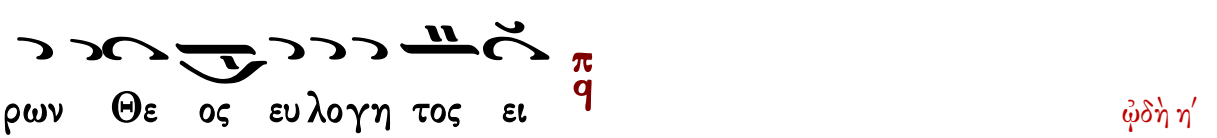
ρων Θε ος ευ λογη τος ει

ᾠδὴ η΄

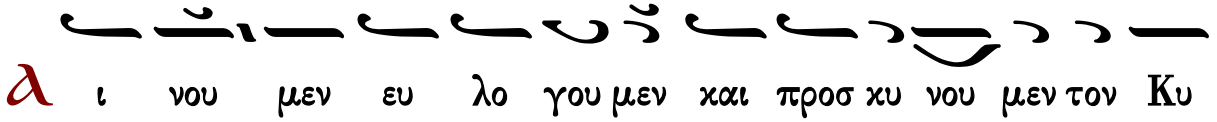
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν τον Κυ

ρι ον

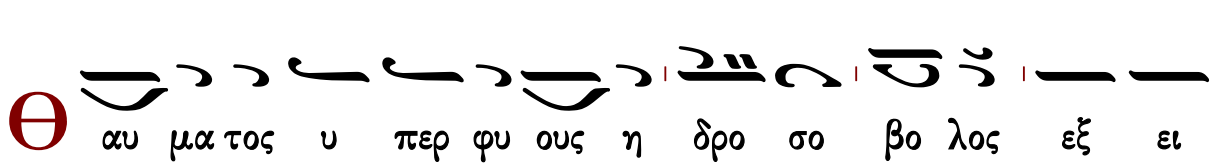
Θ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ ει

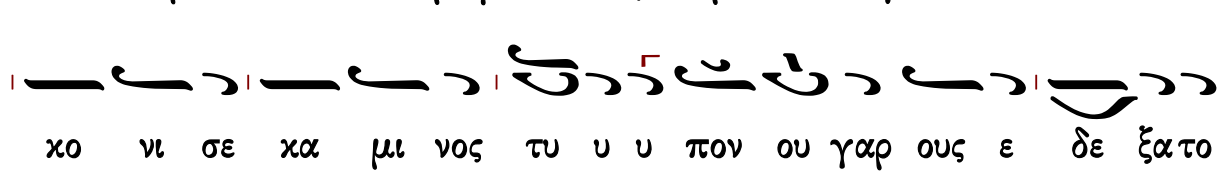
κο νι σε κα μι νος τυ υ υ πον ου γαρ ους ε δε ξα το

φλε γει νε ους ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος

Παρ θε νου ην υπ ε ε δυ νη δυν δι ο ο α νυ

μνουν τες α να μελ ψω μεν ευ λο γει τω η χτι σις πα

α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψου ου τω εις παν

τας τους αι ω ω να α α ας

ἀργαὶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.7*

Χ ρι στο ος γε ε εν να ται αι αι δο ο ο

ξα α σα α α τε Χρι στο ος εξ ου ου ρα α α

νω ω ωω ων α α παν τη η η σα α α τε ε

Χρι στο ο ος ε πι ι γη η η ης υ ψω ω ω

ω ω θη η η η η τε α σα α α α α τε ε τω

ω Κυ υ ρι ω ω πα α α σα α η η γη η η η χαι αι

εν ευ φρο ο συ υ υ νη α νυ μνη η σα

τε ε ε λα α οι οι οι ο τι ι δε ε δο ο ο ο ο

ξα α α α σται

ᾠδὴ γ′

T ω προ τω ω ων αι αι ω ω ω νων εκ πα προ

ος γε εν νη η η θεν τι ι α αρ ρε ε ε ε ευ

στω ως υι υι υι ω χαι επ ε σχα α των ε εκ

παρ θε ε ε ε νου σα α α αρ κω θε εν τι ι α

α σπο ο ο ρως Χρι στω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω τω Θε ω ω βο ο η σω ω μεν ο α

νυ ψω ω σας το κε ε ε ρας η η μων χορὸς α΄ α α γι ο

ος ει ει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ᾠδὴ δ΄

Ρ α α βδος εκ της ρι ι ζης Ι ε εσ σαι και α

αν θος ε εξ α αυ τη η η η ης Χρι ι ι ι

στε εκ της Παρ θε ε νου α αν ε ε βλα στη η σας

εξ ο ο ρους ο ο αι νε ε τος κα τα σκι ου δα α

σε ε ε ο ος ηλ θε σαρ κω ω θει εις εξ α α α πει

ει ρα α αν δρου ο α α υ λο ος και Θε ε

Ku
ου
σου
ει
μει
να
υ
υ
δυ
η
τη
ξα
ο
δο
ος

ε
ι
ι
ι
ρι
υ
υ
υ
υ

ᾠδὴ ε΄

Θ
η
ης
νης
η
η
ρη
ει
ει
ων
ω
ω
ος
ο
ε
Πα
τη

α
γα
με
της
ιρ
μων
χτι
οι
οι
ηρ
η
η
η

α
αγ
γε
ε
ον
το
ου
σου
ης
η
η
λη
ου
ου
βου
λης

πε
α
νον
με
ε
χο
ρε
α
πα
νην
ρη
ει
ον
λο

ο
ο
γνω
ο
ο
εν
θε
ε
ε
θε
ο
μιν
η
η
λας
ει
στει

η
δη
ο
ο
ως
ω
ω
φω
προς
ας
ι
ι
ι
ι
σι

ε
ζο
ι
θρι
ορ
ο
ος
χτο
νυ
εχ
ες
τε
θεν
η
γη

α
α
α
λα
ι
φι
ε
σε
μεν
ου
γου
λο
ξο
δο
ες

αν θρω ω ω ω πε
ᾠδὴ ς′
C πλα α αγ χνω ω ων I ι ω ω ω ναν εμ
βρυ υ ο ον α α πη με ε σεν ε να α α λι ι
ο ος θηρ οι οι οι οι ο ον ε ε δε ε ε ξα
α α το ο τη Παρ θε νω ω δε εν οι κη η
σα ας ο ο ο λο γο ος και αι σα α α α αρ κα
α λα α α βων δι ε λη η λυ θε ε φυ λα α α
ξα ας α δι α φθο ο ρον η η η ης γα αρ ουχ υ
πε ε στη η ρευ σε ε ως την τε κου ου σα αν
κα α α τε σχεν α α πη η η η η μα α α αν

τον
Ο ι παι αι δες ευ σε βει ει α συ υ υ υν τρα α φε
ε εν τες δυσ σε ε ε βου ους προσ τα α γμα
το ο ος χα α τα α φρο ο νη η η σα α αν
τε ες πυ ρο ο ο ος α πει λη η ην ουκ
ε ε πτο ο ο η η θη η η σαν αλλ ε
εν με ε ε σω ω ω ω τη ης φλο γο ο ος ε
ε στω ω τε ες ε ε ε ψα α αλ λο ον ο των
πα τε ε ε ρω ω ων Θε ε ο ος ευ λο ο
γη η η το ο ο ο ος ει

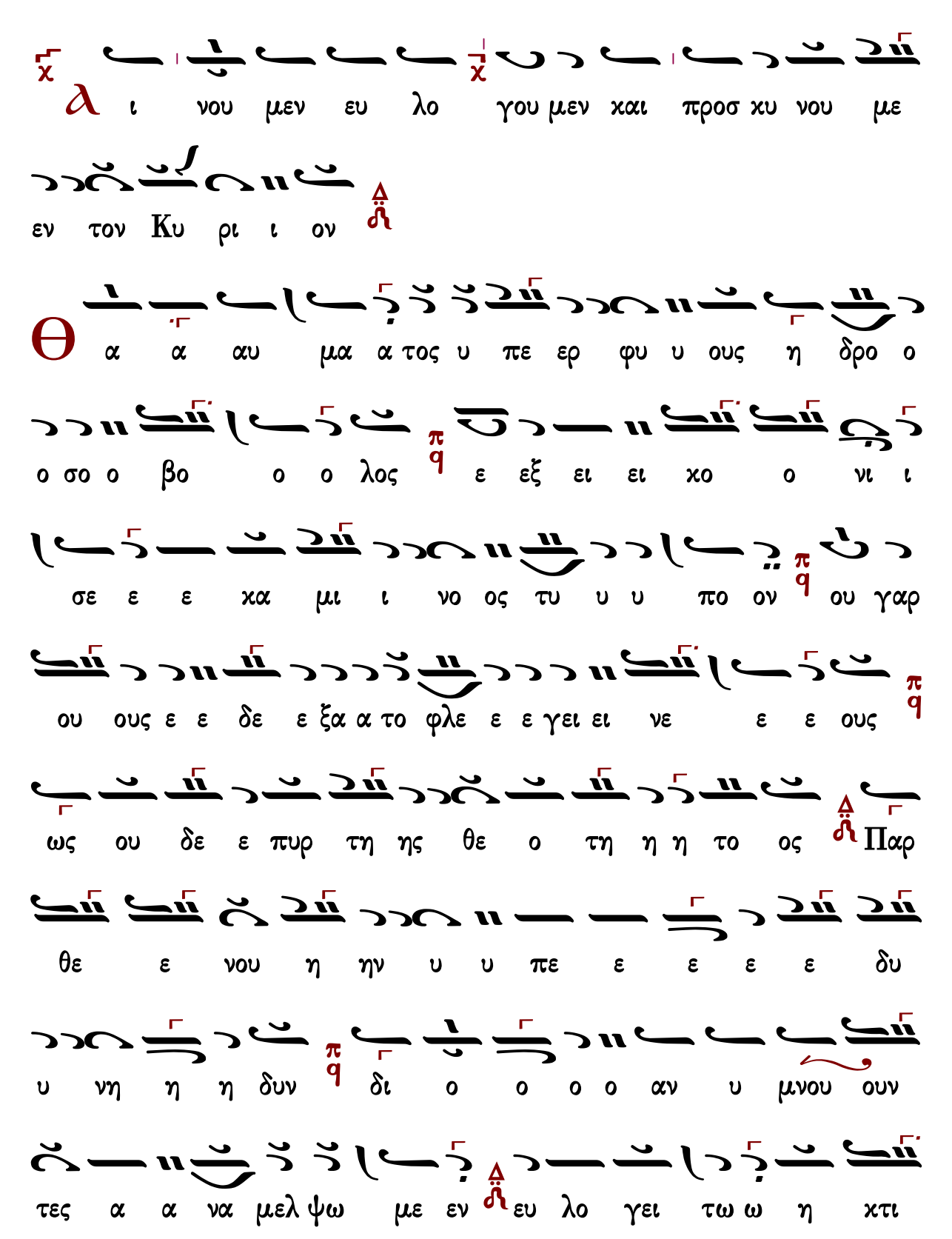
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με
εν τον Κυ ρι ι ον
Θ α α αυ μα α τος υ πε ερ φυ υ ους η δρο ο
ο σο ο βο ο ο λος ε εξ ει ει κο ο νι ι
σε ε ε κα μι ι νο ος τυ υ υ πο ον ου γαρ
ου ους ε ε δε ε ξα α το φλε ε ε γει ει νε ε ε ους
ως ου δε ε πυρ τη ης θε ο τη η η το ος Παρ
θε ε νου η ην υ υ πε ε ε ε ε δυ
υ νη η η δυν δι ο ο ο ο αν υ μνου ουν
τες α α να μελ ψω με εν ευ λο γει τω ω η κτι

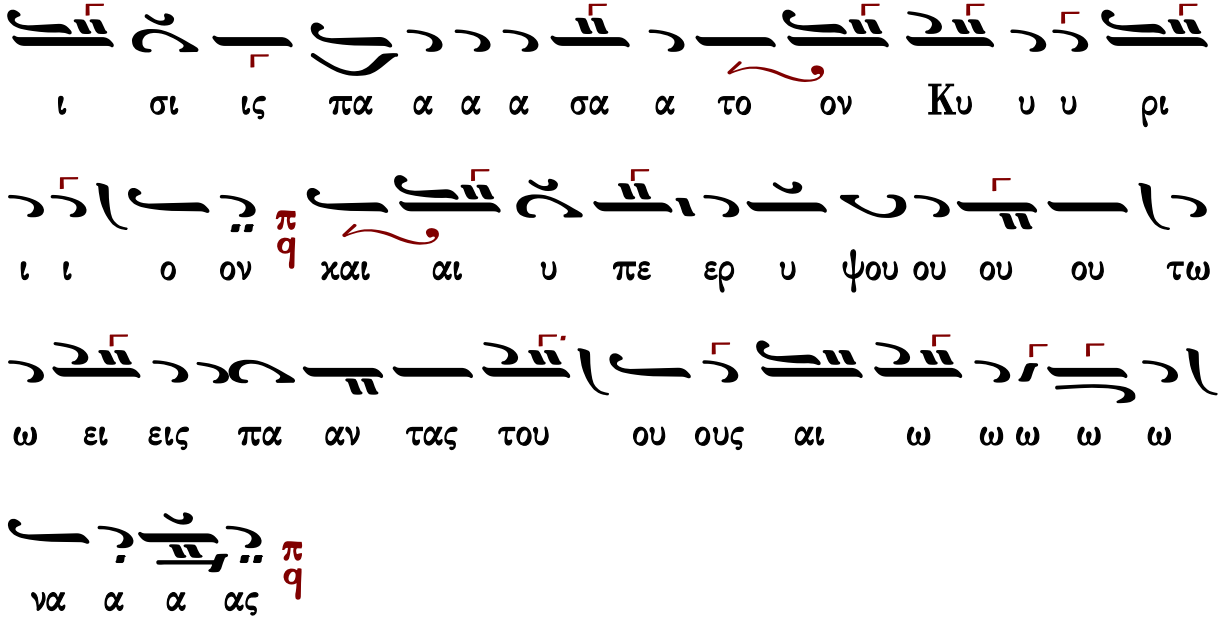

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τιμιωτέρα — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.375/2712*

ε ε τε α α α α σα α τε η η η η θη ω ω

ι ι ι ι ι ι ι γη η η η σα α α πα ω ω ρι υ Κυ ω ω τω

ι ι ι ι ι ι ι

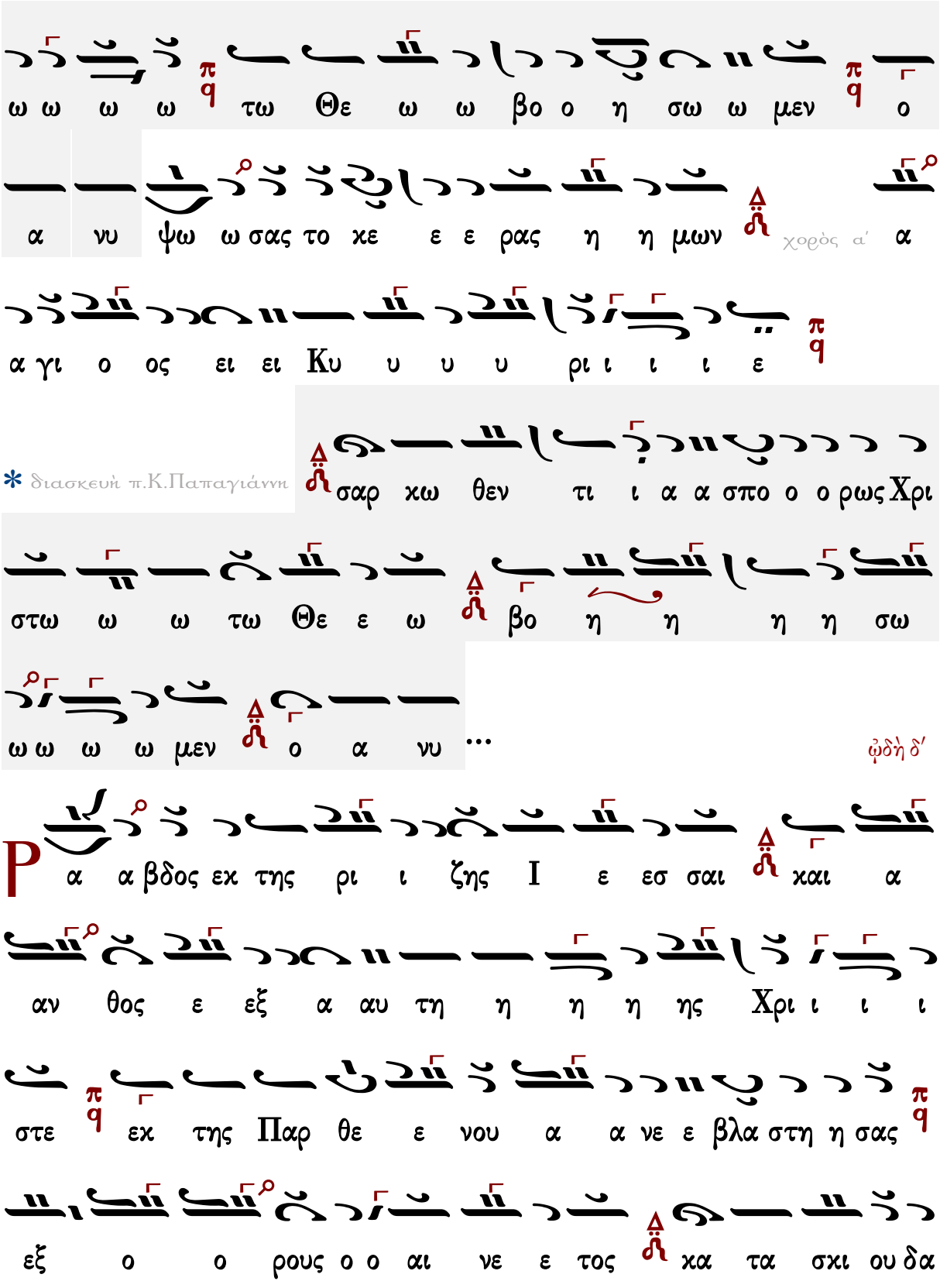

* διασκευὴ π.Κ.Παπαγιάννη

α σε ε ε ο ος ηλ θες σαρ κω ω θει εις εξ α α α

πει ει ρα α αν δρου ο α α υ λο ος και Θε

ε ος δο ο ξα τη η δυ υ υ να μει ει σου ου Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ε

ᾠδὴ ε′

Θ ε ο ος ω ω ω ων ει ει ρη η η νης Πα

τη η η η ηρ οι οι κτι ιρ μων της με γα

α λης βου ου ου λη η η ης σου ου το ον α α αγ

γε ε λο ον ει ρη νην πα α ρε ε χο ο με ε νον α

πε ε στει ει λας η η μιν ο ο θε ε ε εν θε ε ο

ο γνω σι ι ι ι ι ας προ φω ω ω ως ο ο

δη η γη η θεν τε ες εχ νυ χτο ος ο ορ θρι ι ζο ο ον

τε ε ες δο ξο λο γου ου μεν σε ε φι ι λα α

α α αν θρω ω ω ω πε

ᾠδὴ ς′

Cπλα α αγ χνω ω ων I ι ω ω ω ναν εμ

βρυ υ ο ον α α πη με ε σεν εν α α α λι ι

ο ος θηρ οι οι οι οι ο ον ε ε δε ε ε ξα

α α το ο τη Παρ θε νω ω δε εν οι κη η

σα ας ο ο ο Λο γο ος και αι σα α α α αρ

κα α λα α α βων δι ε λη η λυ θε ε φυ λα

α α ξα ας α δι α φθο ο ρον η η η ης γα αρ

ουχ υ πε ε στη η ρε ευ σε ε ως π/q την τε χου

ου σα αν χα α α τε σχεν α α πη η η η

η μα α α αν τον π/q

ὠδὴ ζ′

Ο ι παι αι δες *1 ευ σε βει ει α συ υ υ υν τρα α

φε ε εν τες π/q δυσ σε ε ε βου ους προσ τα α

γμα το ο ος χα α τα α φρο ο νη η η σα

α αν τε ες π/q πυ ρο ο ο ος α πει λη η ην

ουκ ε ε πτο ο ο η η θη η η σαν Δ *2 αλλ

ε εν με ε ε σω ω ω ω τη ης φλο γο ο ος

ε ε στω ω τε ες ε ε ε ψα α αλ λο ον π/q ο

των πα τε ε ε ρω ω ων Θε ε ο ος ευ λο ο

γη η η το ο ο ο ος ει

διασκευές π.Κ.Παπαγιάννη

*1 ευ σε βει α συ υ υ υν...

*2 αλλ εν με ε σω ω ω ω η ης φλο ο γο ος

ε ε στω ω τε ες ...

ᾠδὴ η΄

λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με

εν τον Κυ ρι ι ον

Θ α α αυ μα α τος υ πε ερ φυ υ ους η δρο ο

ο σο ο βο ο ο λος ε εξ ει ει κο ο νι ι

σε ε ε κα μι ι νο ος τυ υ υ πο ον ου γαρ

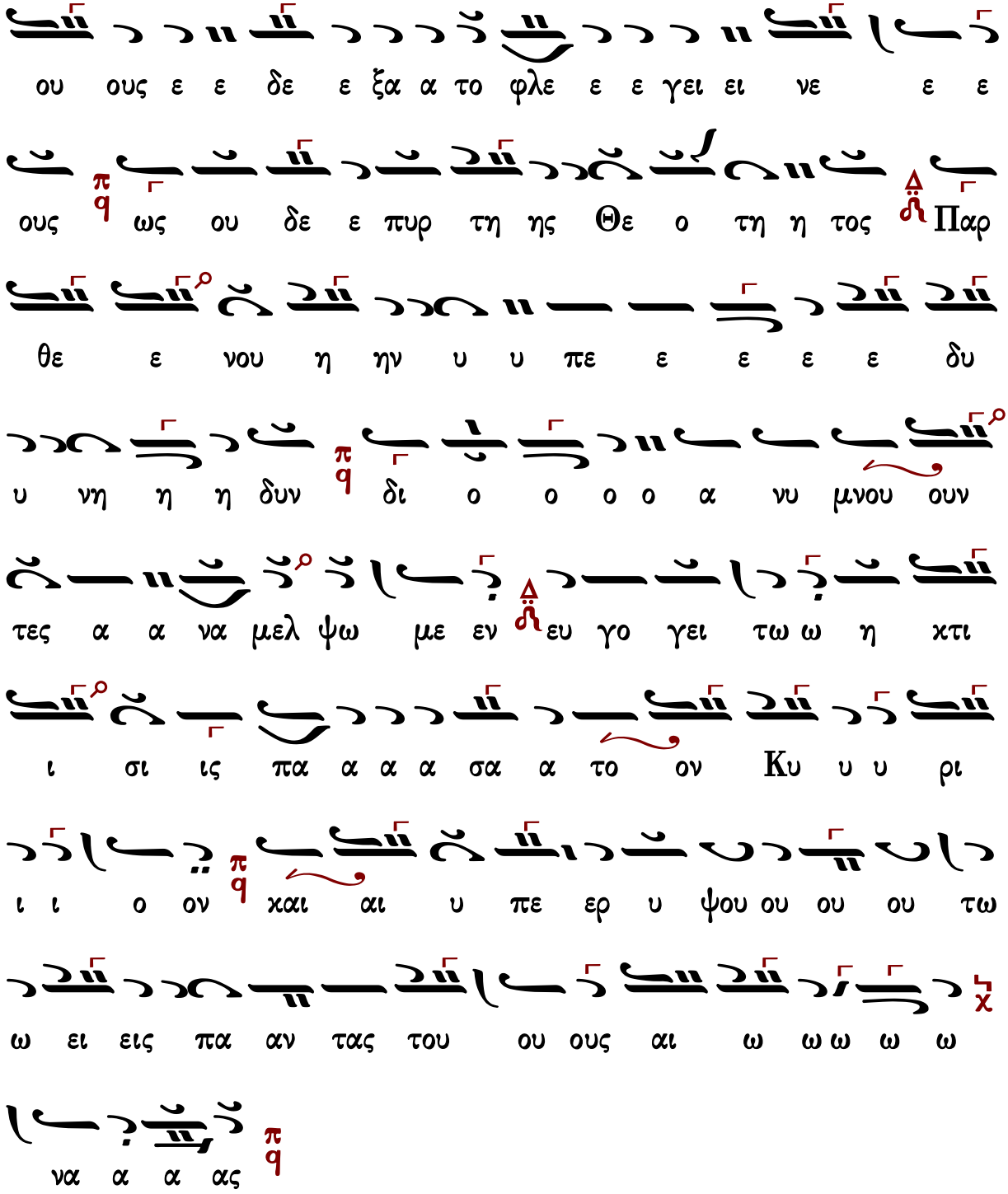

Τιμιωτέρα

Πέτρου Λαμπαδαρίου

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ϥ Πα

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501*

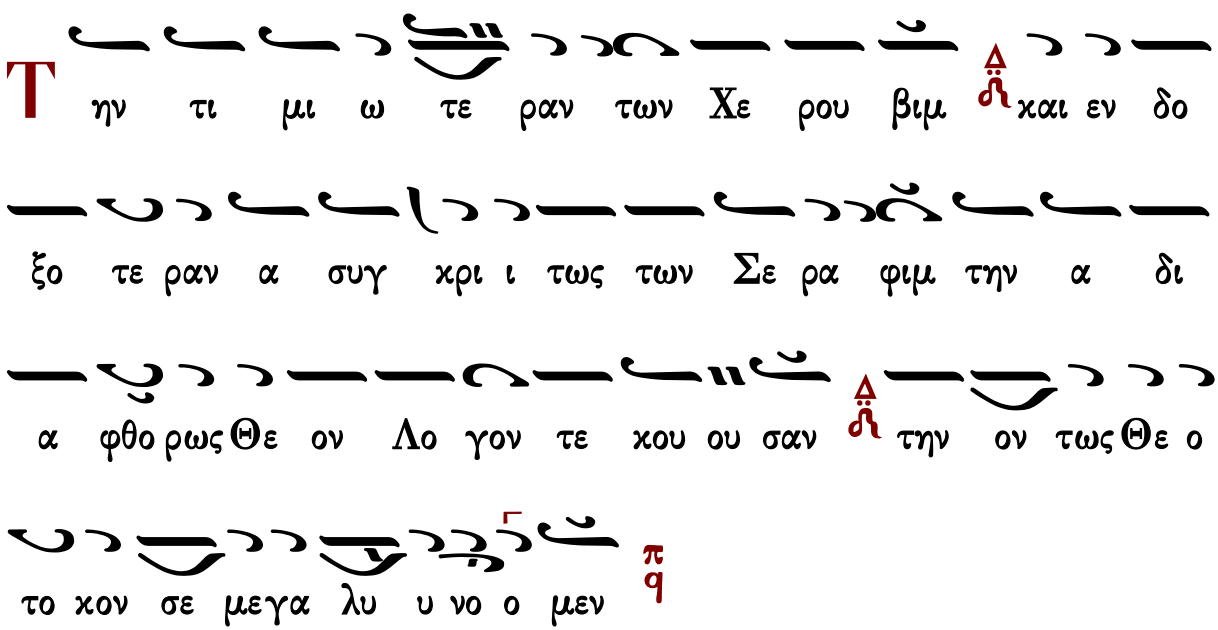

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.19#

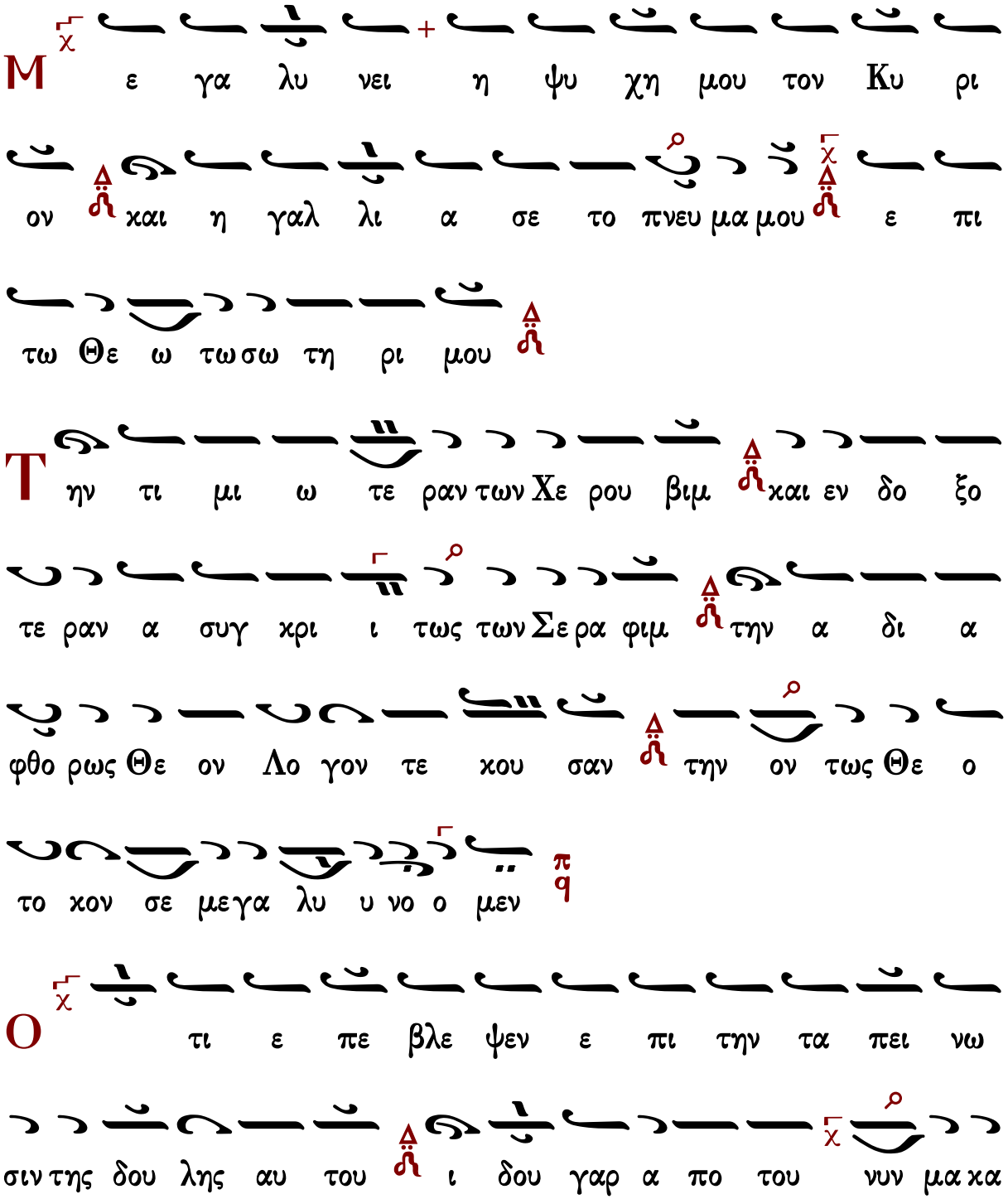

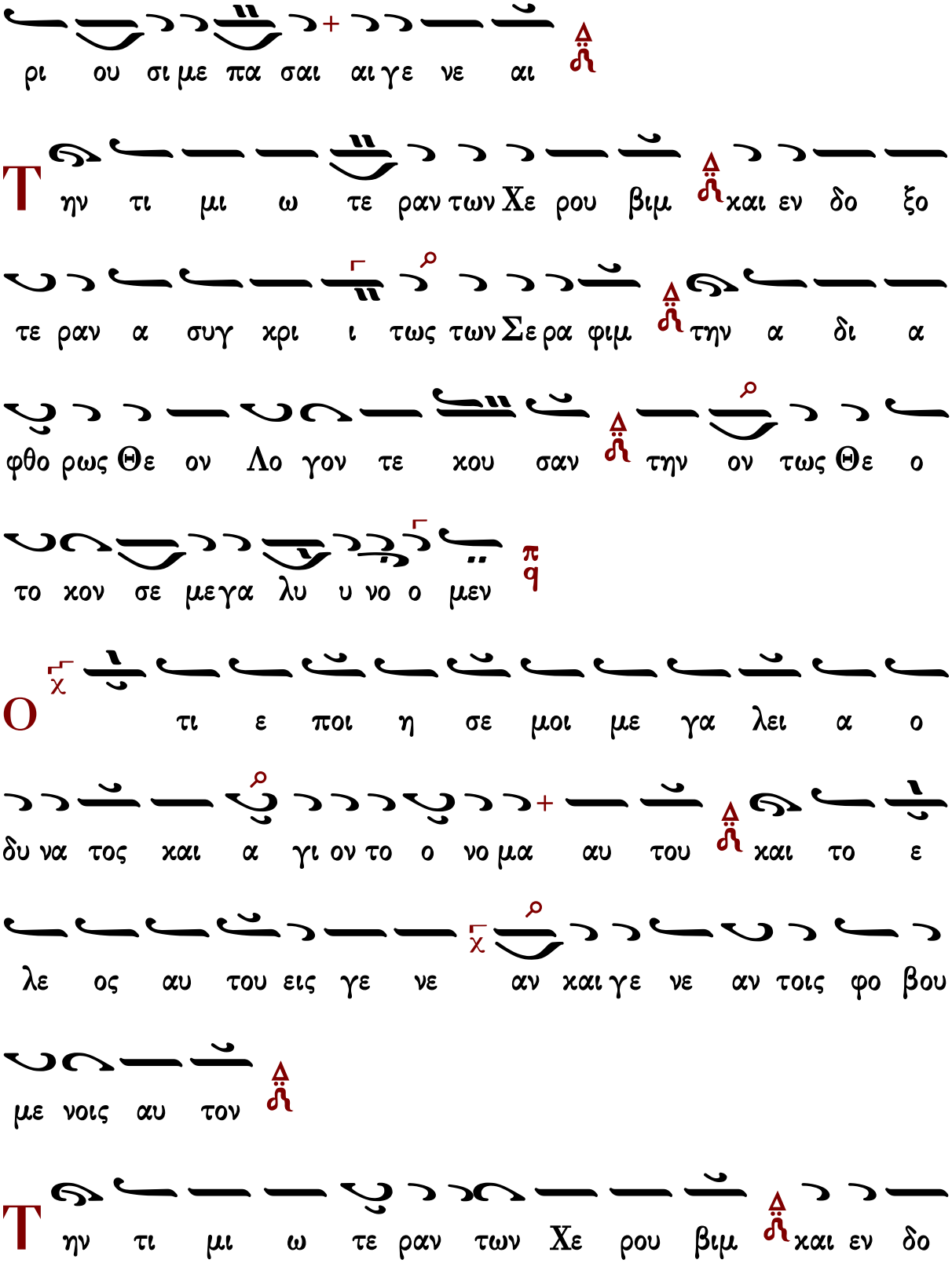
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο
το χον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε
λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

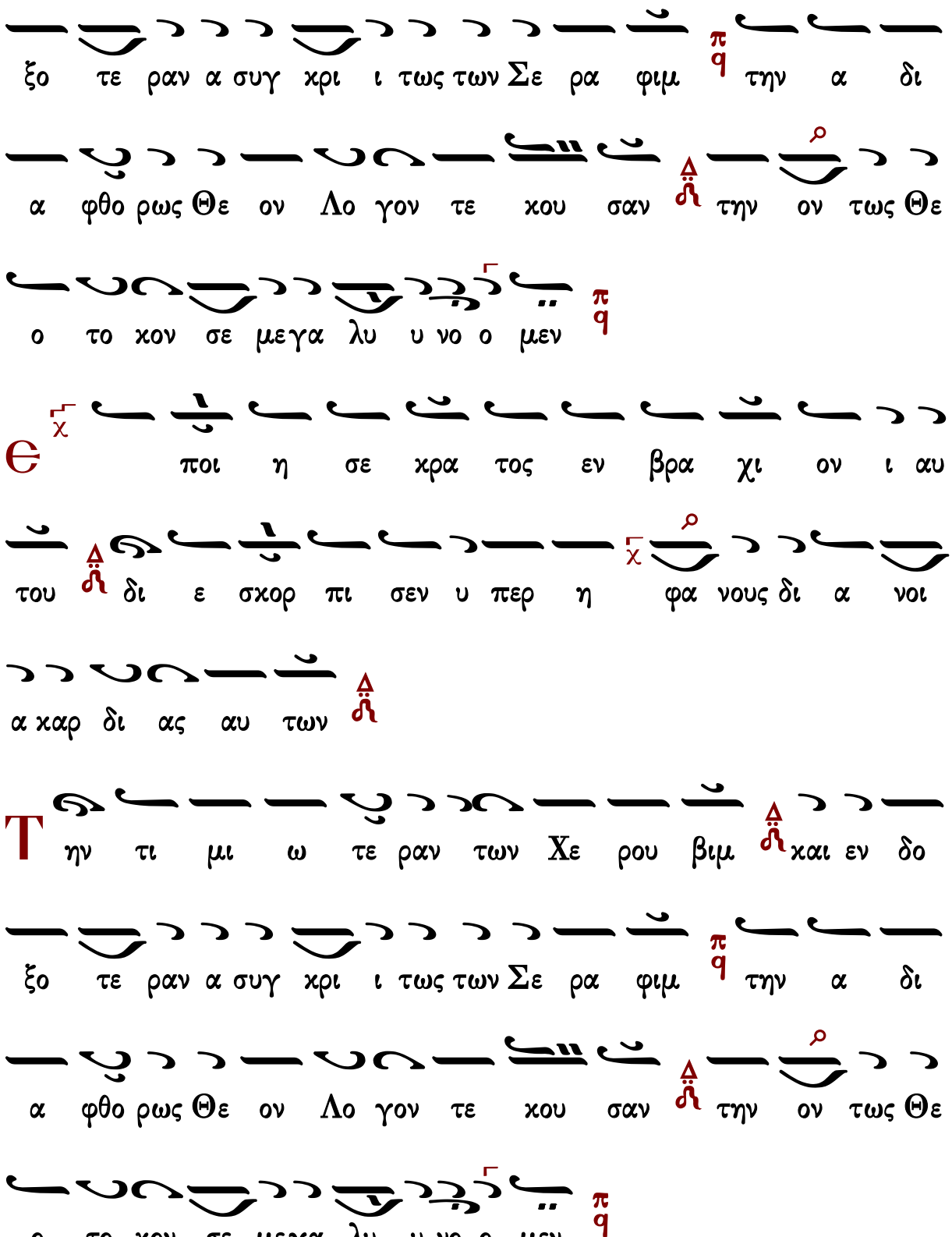
ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ πq την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν Δ ℳ την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν πq
Є χ ποι η σε κρα τος εν βρα χι ον ι αυ
του Δ ℳ δι ε σκορ πι σεν υ περ η χ φα νους δι α νοι
α καρ δι ας αυ των Δ ℳ
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ ℳ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ πq την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν Δ ℳ την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν πq

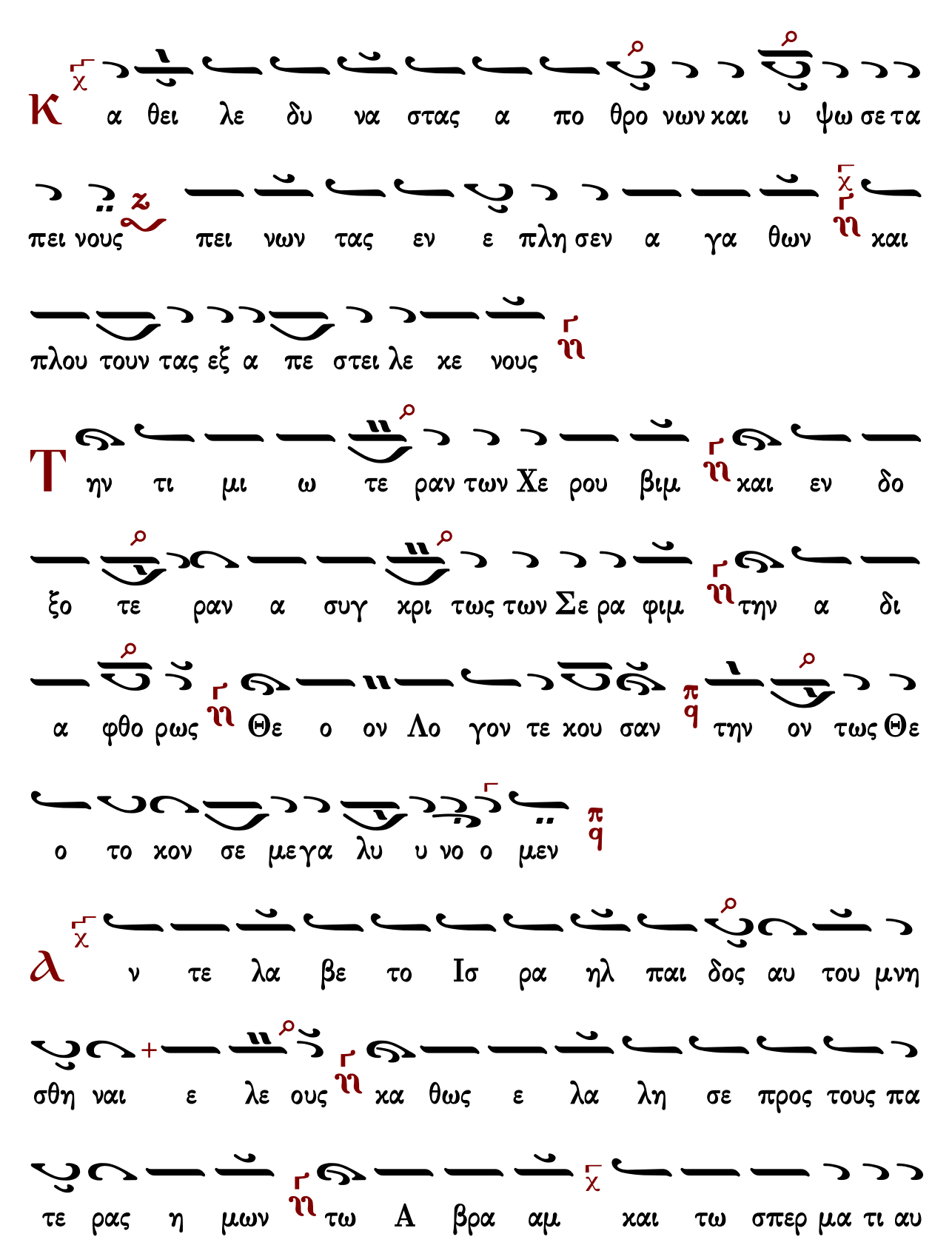
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα
πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων και
πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν
λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη
σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

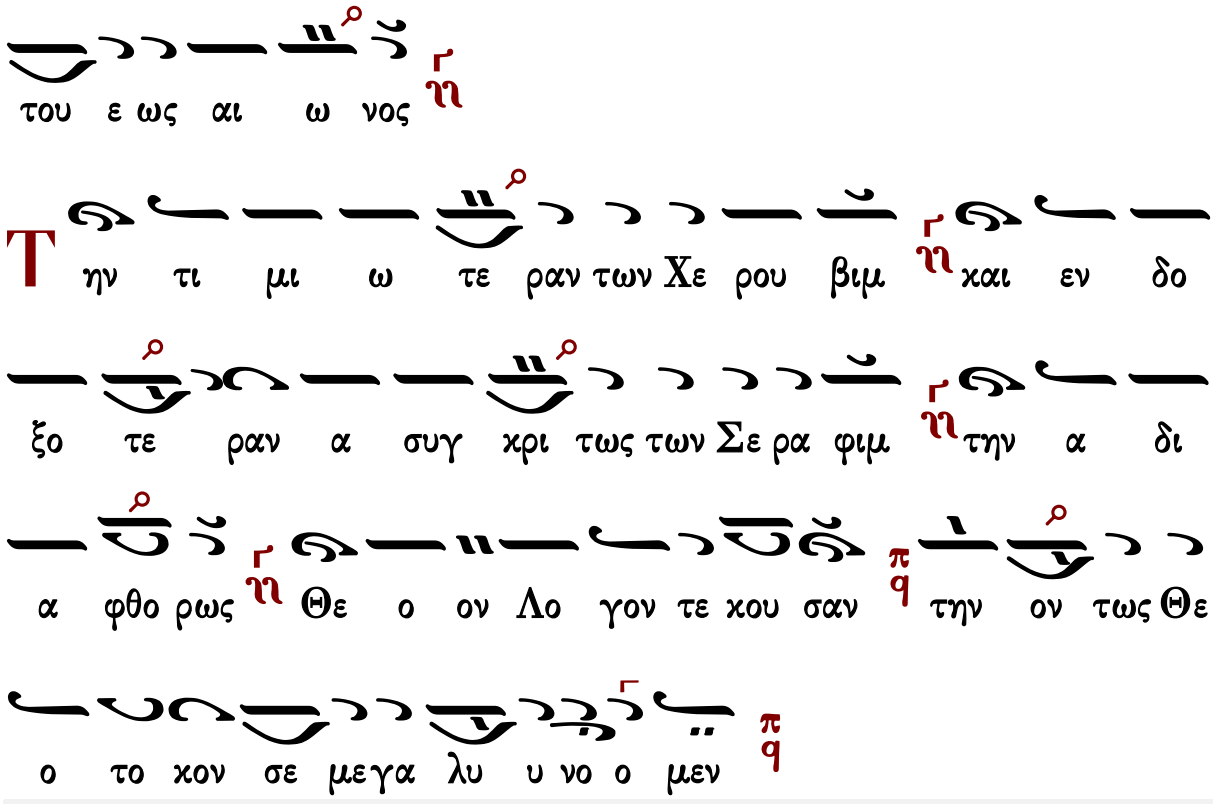

καταβασία θ΄ ᾠδῆς

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

σύντομος

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.265#

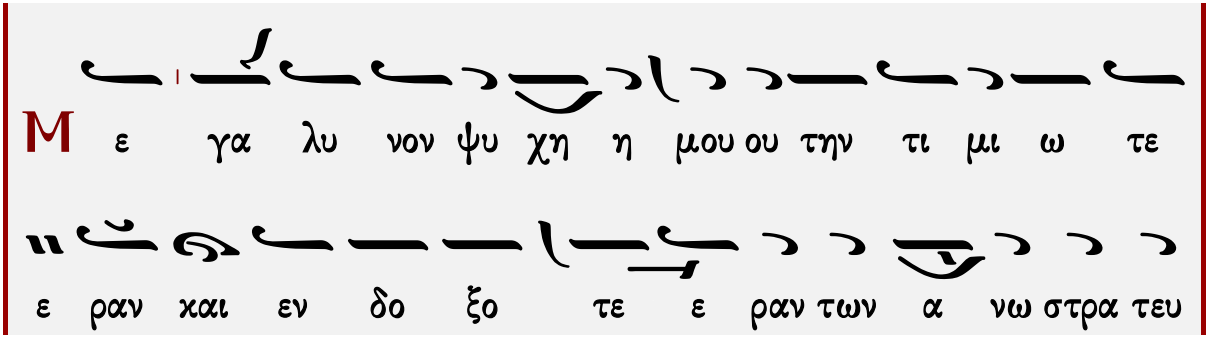

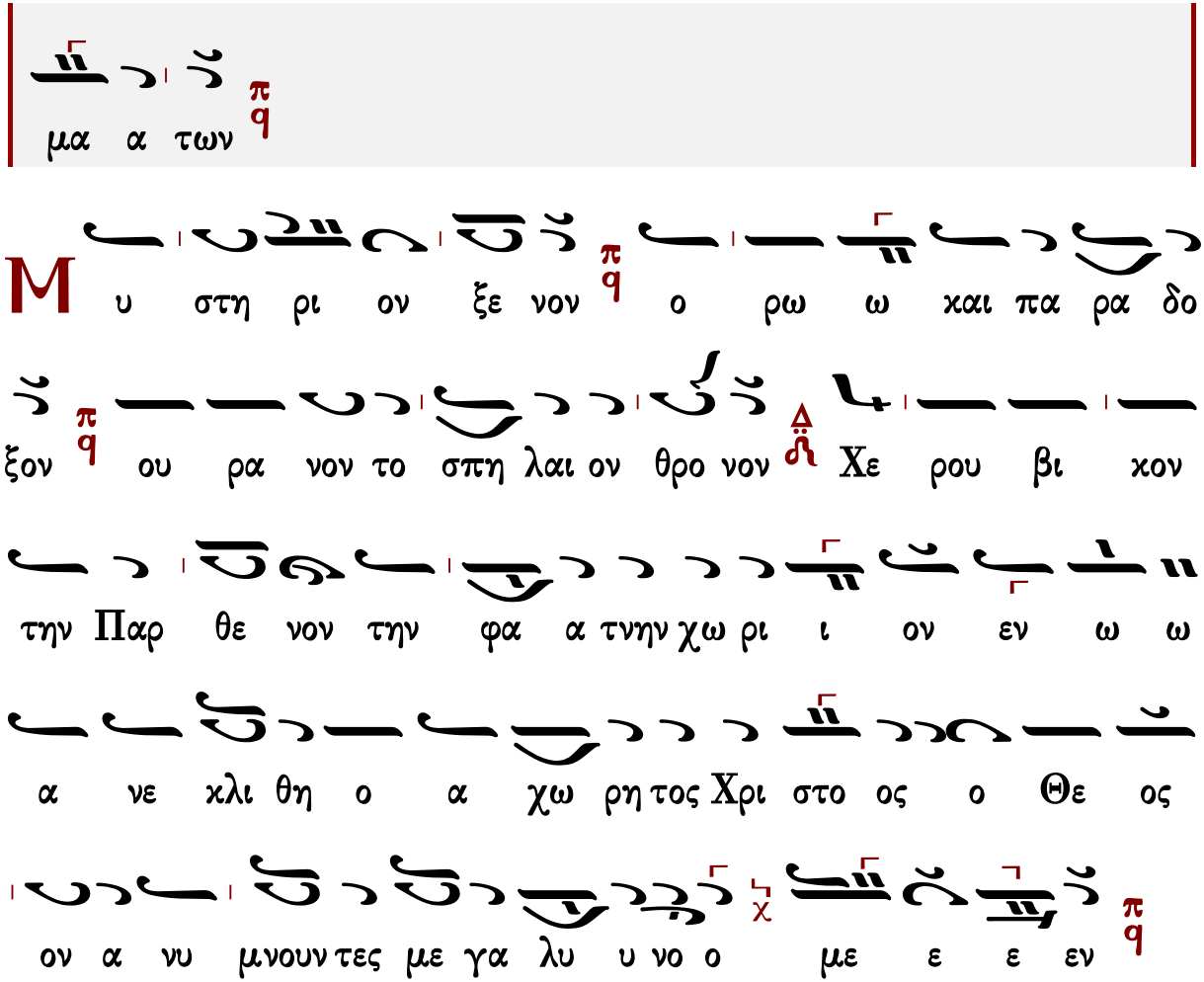

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

ἀργὴ

Ἦχος πλ. δ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.15#

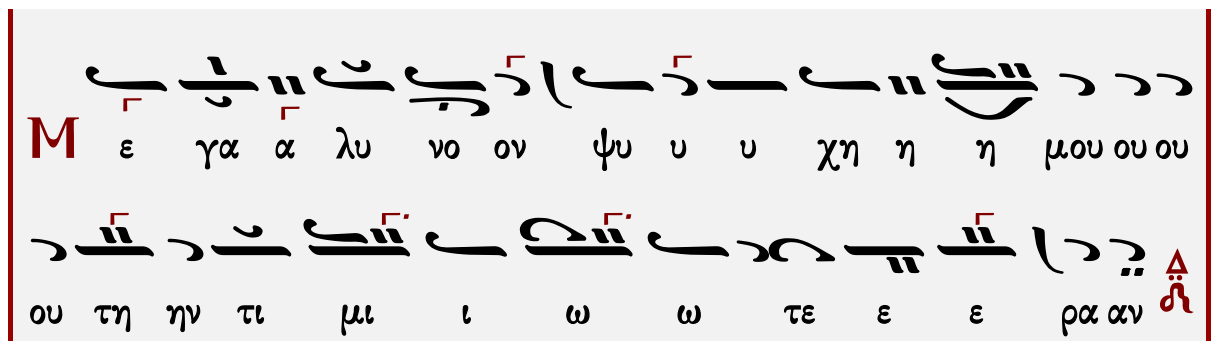

και αι ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ρα αν τω ων α
α νω στρα α α τευ μα α α α των

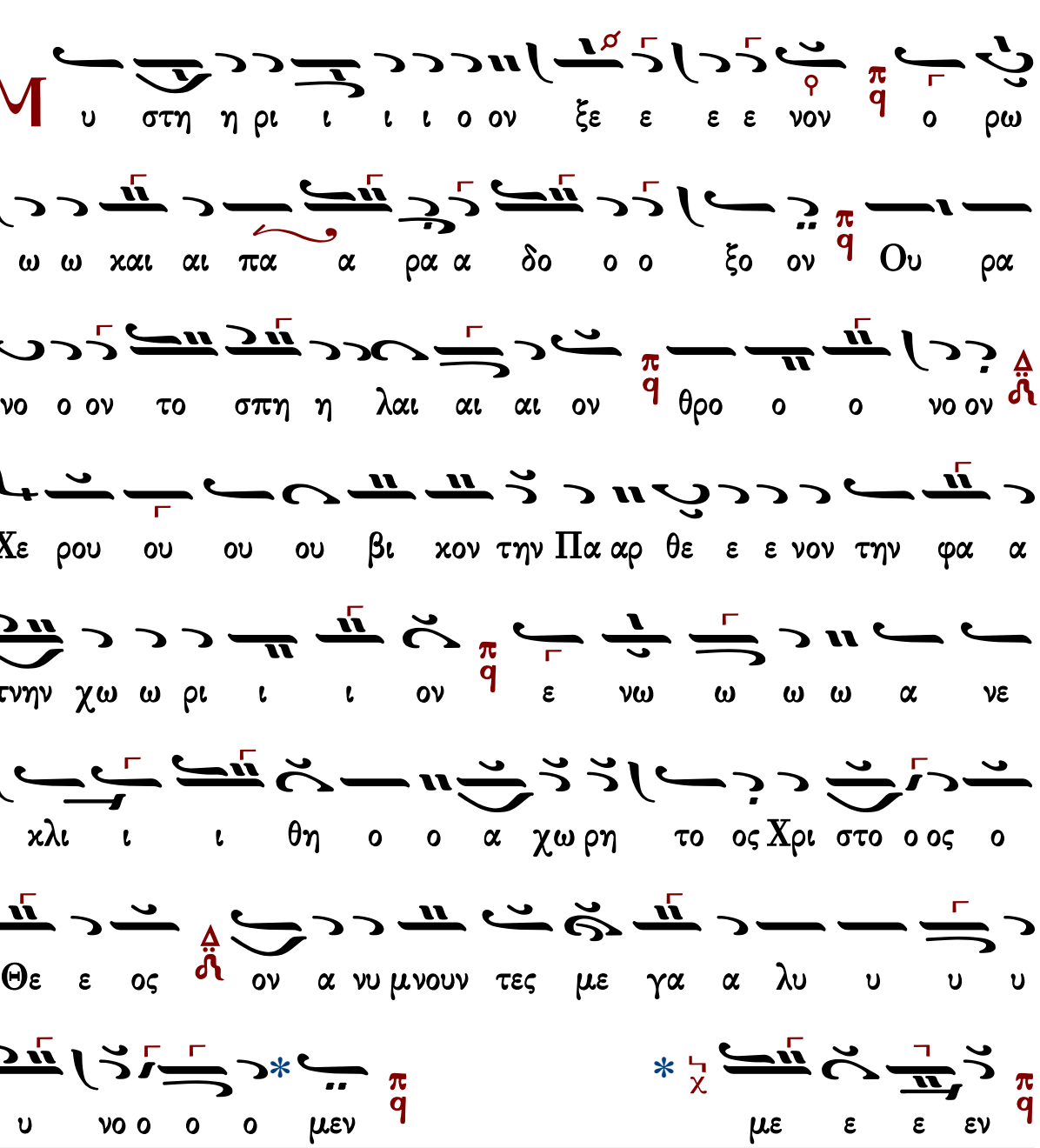
Μ υ στη η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε ε νον ο ρω
ω ω και αι πα α ρα α δο ο ο ξο ον Ου ρα
νο ο ον το σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο νο ον
Χε ρου ου ου ου βι χον την Πα αρ θε ε ε νον την φα α
τνην χω ω ρι ι ι ον ε νω ω ω ω α νε
κλι ι ι θη ο ο α χω ρη το ος Χρι στο ο ος ο
Θε ε ος ον α νυ μνουν τες με γα α λυ υ υ υ
υ νο ο ο ο μεν
με ε ε εν

ᾠδὴ θ′

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.379/2716*

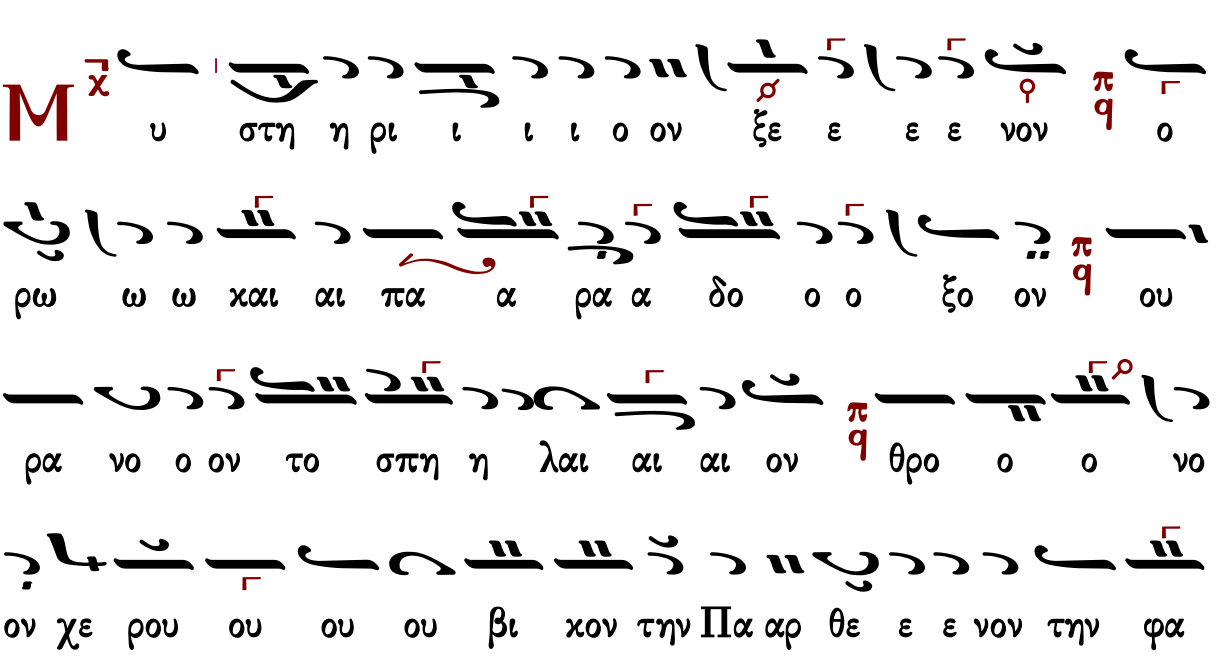

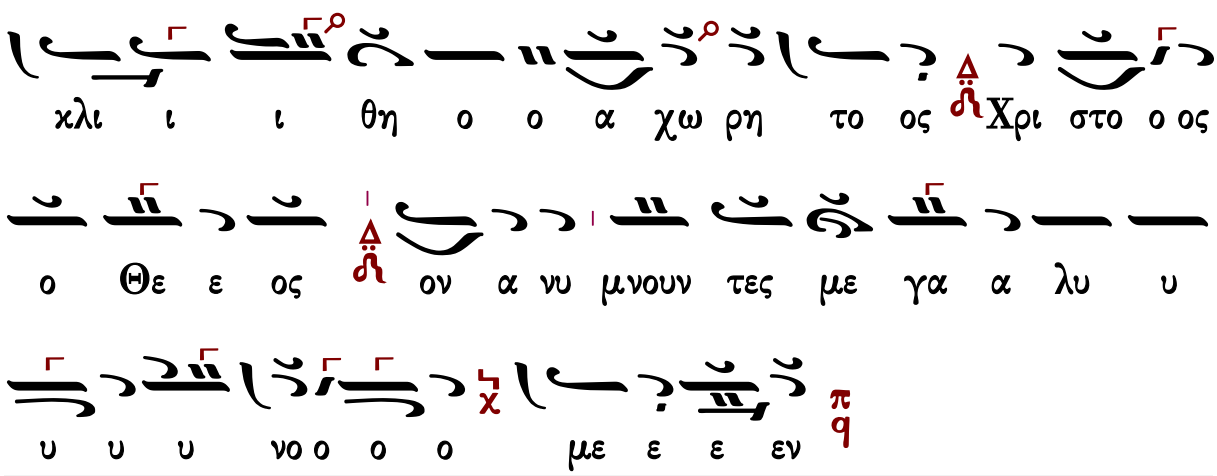

Ἐξαποστειλάρια

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.50/2774*

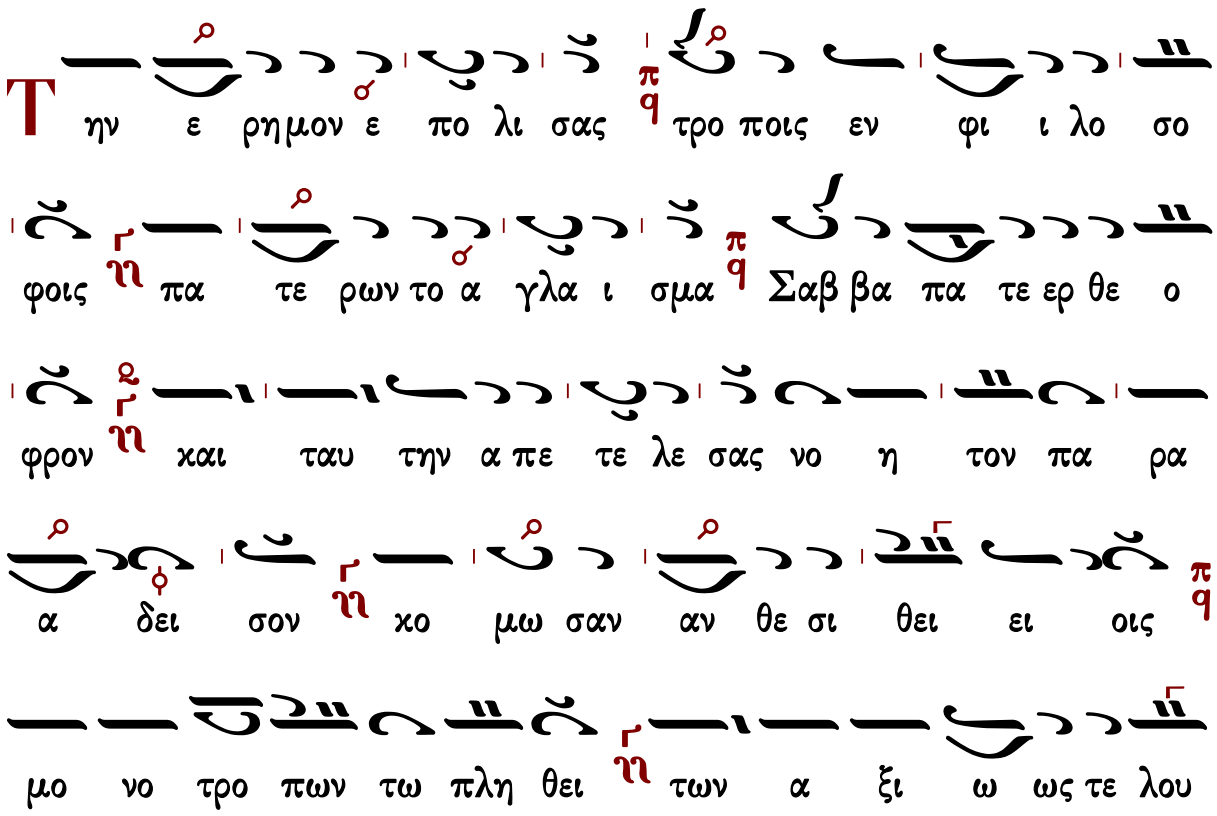

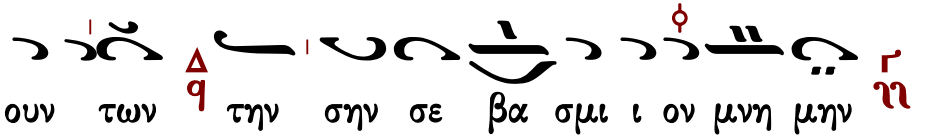

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.50/2774*

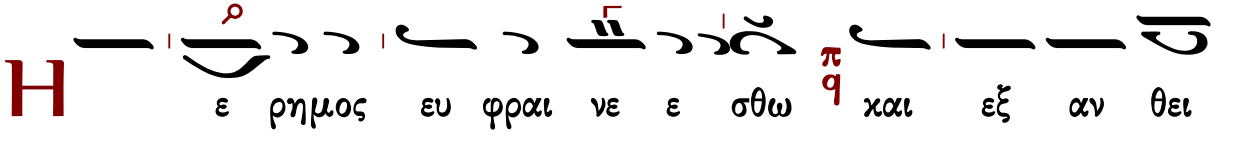

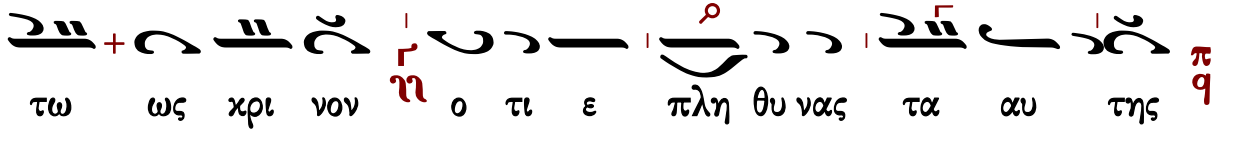

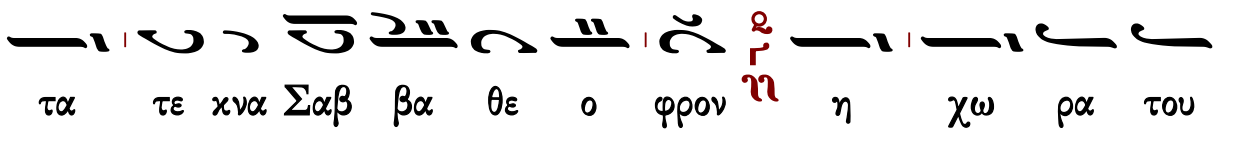

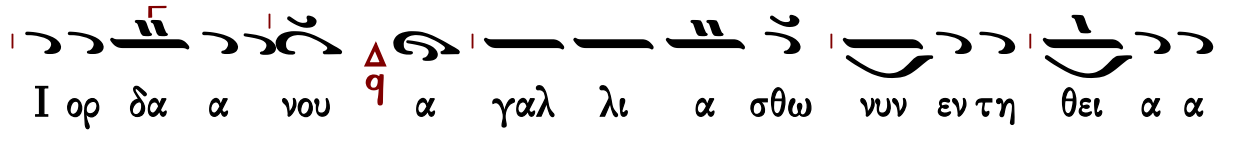

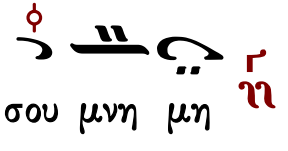

Θεοτοκίον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.51/2775*

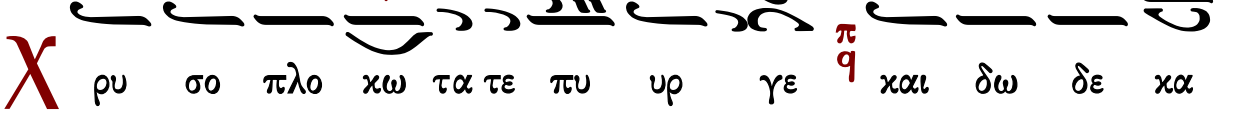

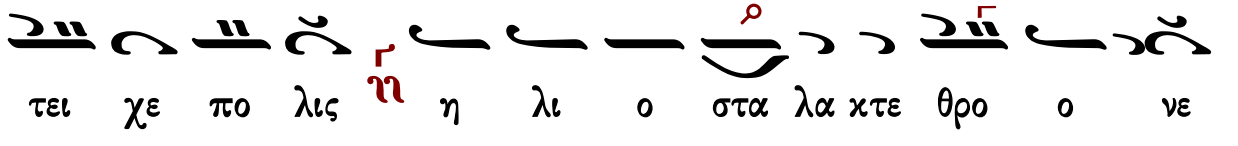

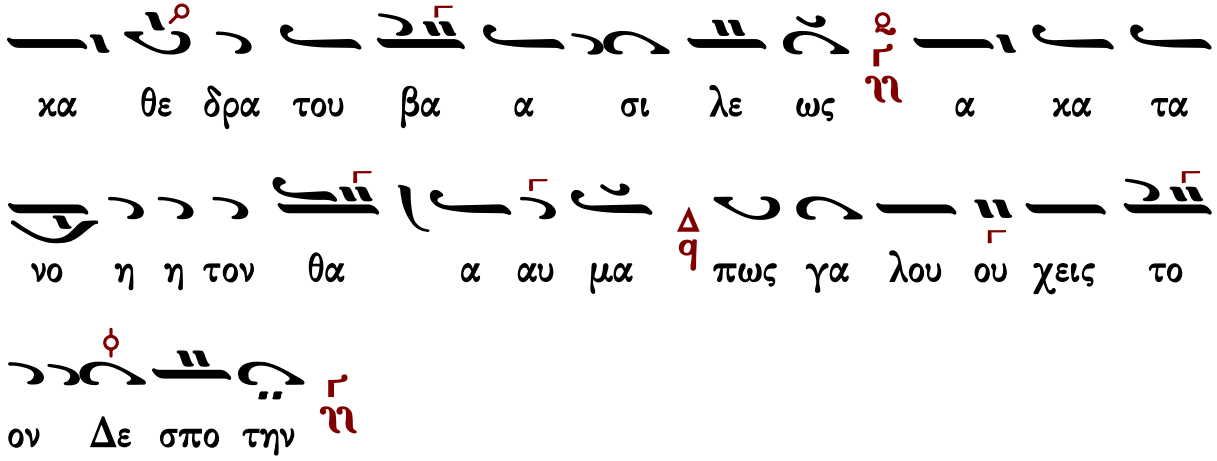

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ἐ̈ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.21*

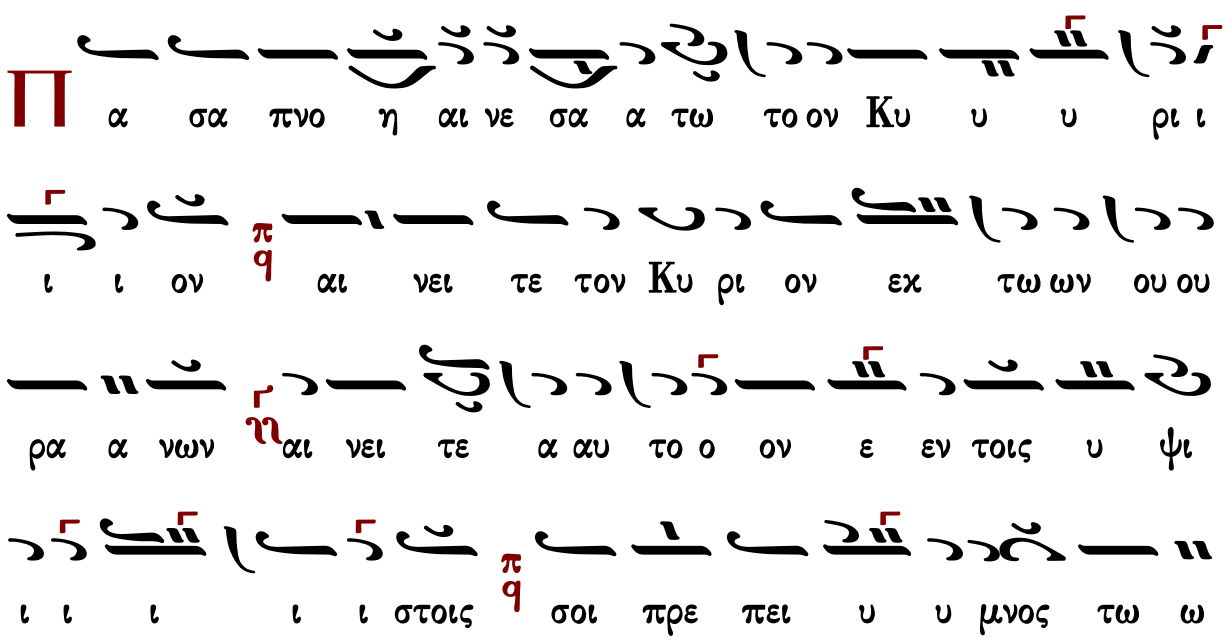

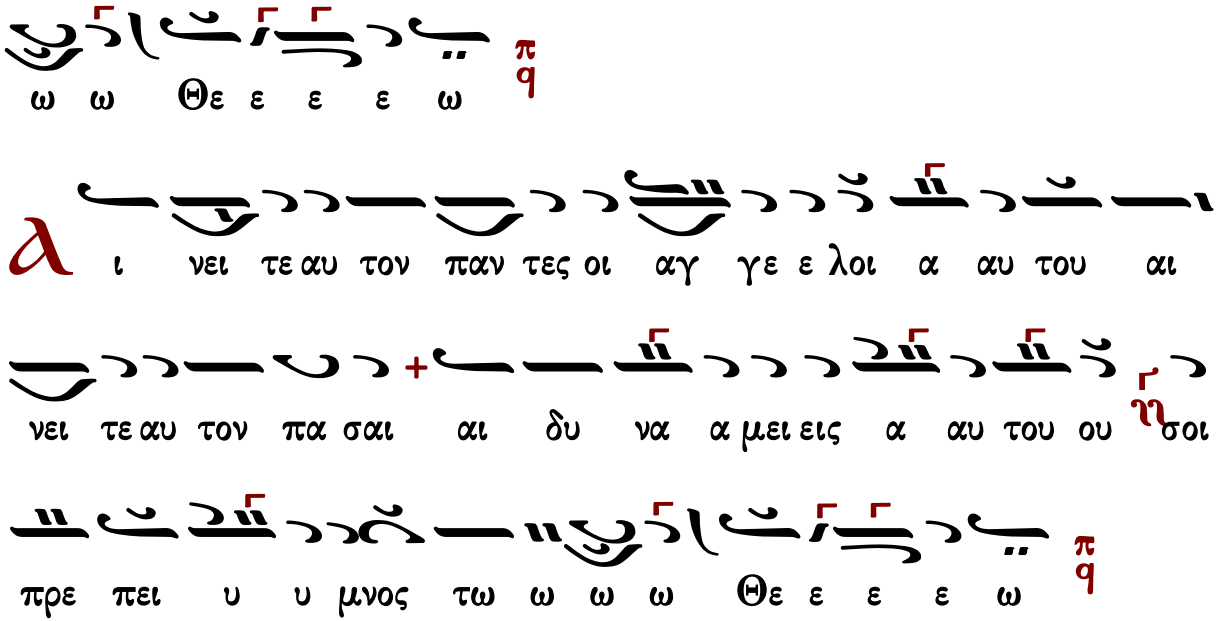

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Πανδέκτη-Ὄρθρος
1851 σ.523*

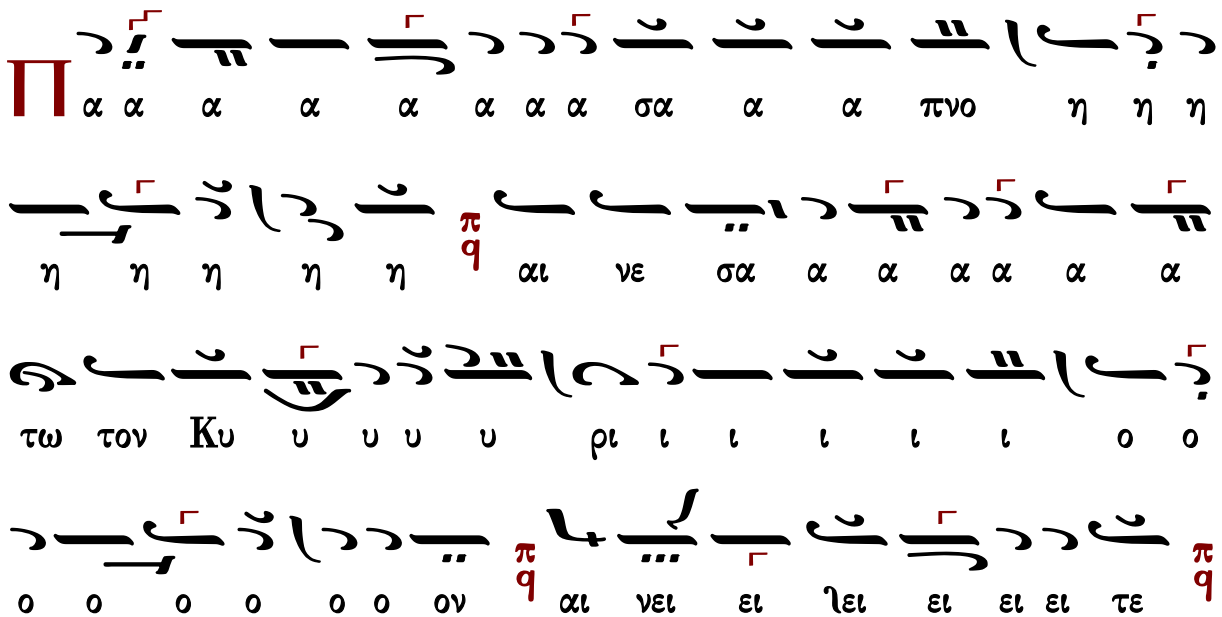

ον ι ι ι ιι ι ι ρι υ υ υ υ υ Κυ ον το

ρα ου των εχ ου ου ου ων ω ω ω ω τω εχ

τε ει ει ει ει ει ναι ων ω ω ω ω ω ω ω νω

ι ι ι ι ι ψι υ υ υ υ ιοις ιο ιο ιο οι οι οι

οι οι ον ο ο ο ο ο ο ον εν τοι οι ιο

ε ε αυ το ο ο ο ο ο ο ο ε ε

ω ω ω υ υ μνος τω Θε ε ω ω ω ω ιω ω ω

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Θε ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω

ω ω ω υ υ μνος τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

α

ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε αυ

το ο ο ο ο ο ο ο ον πα α α α α α αν

τες οι οι α α α α α αγ γε ε ε με ε ε ε ε

λοι οι οι οι α α α α α αυ του ου ου ου ου

ου ου ου αι νει ει ει ει ει τε ε ε ε ε

αυ το ο ο ο ο ο ο ο ον πα α α α α

α σαι αι δυ να α α α α μει ει ει ει εις

αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σοι οι πρε ε

ε ε ε με ε ε σοι πρε ε ε πει υ μνο ος τω ω ω

ω ω ω ω ιω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε

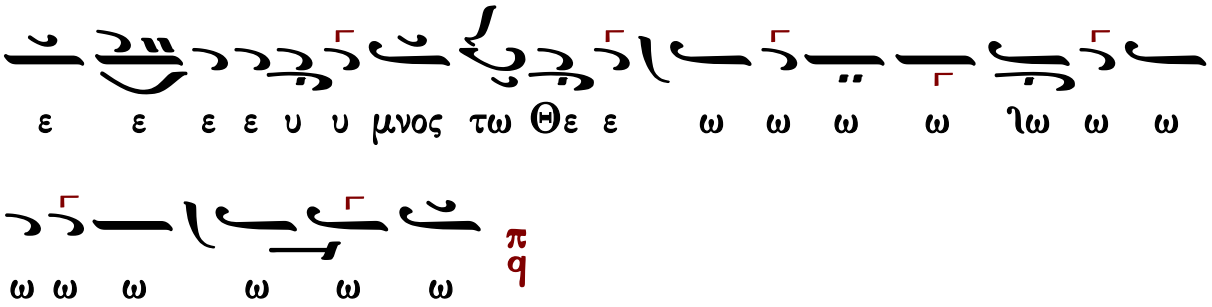

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος πλ. δ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.39#

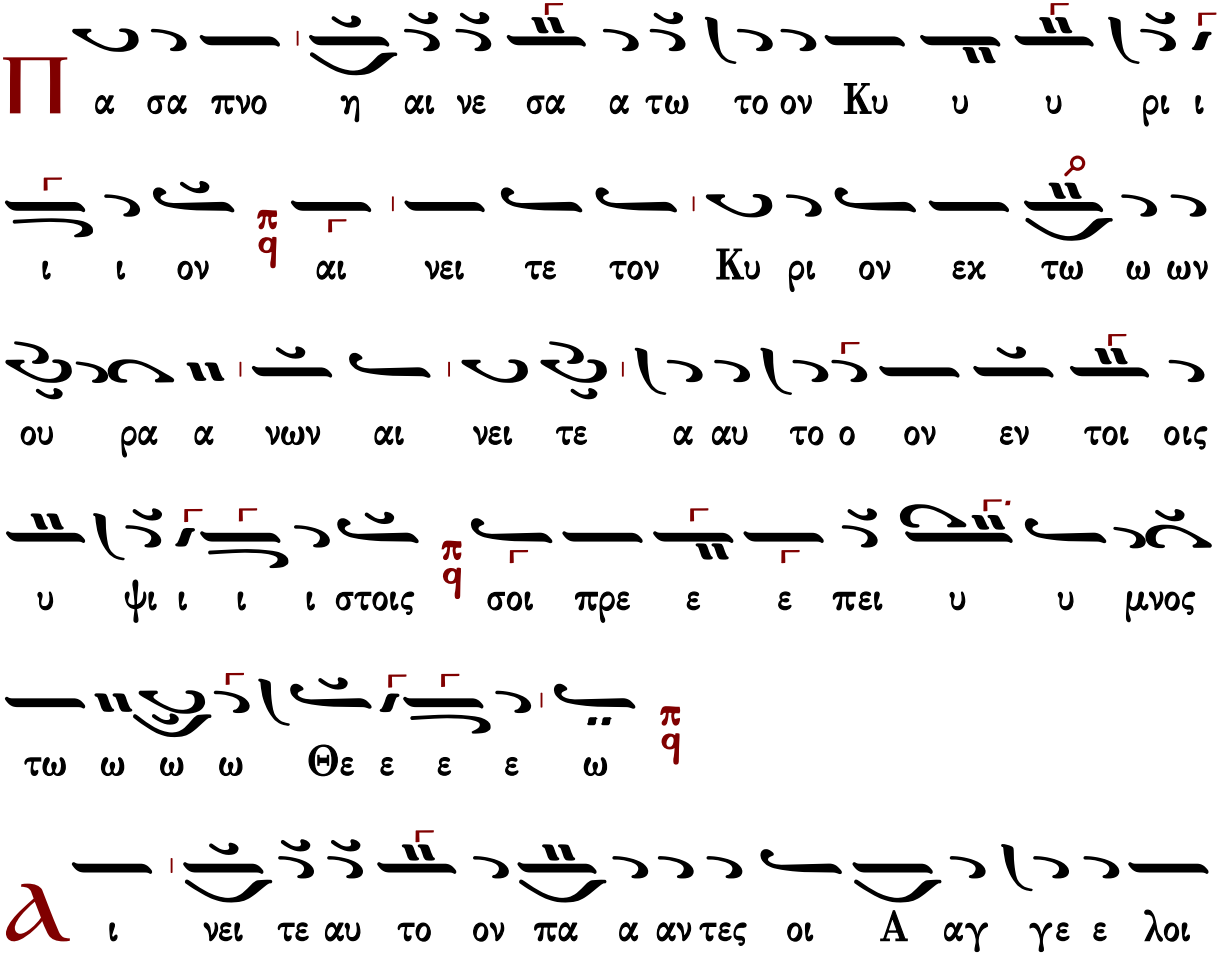

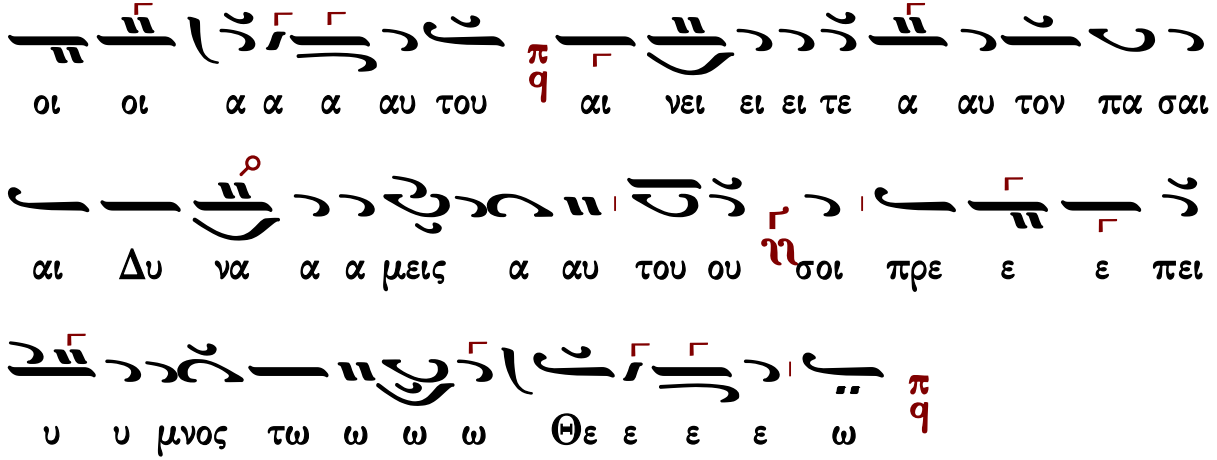

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος πλ. δ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.18*

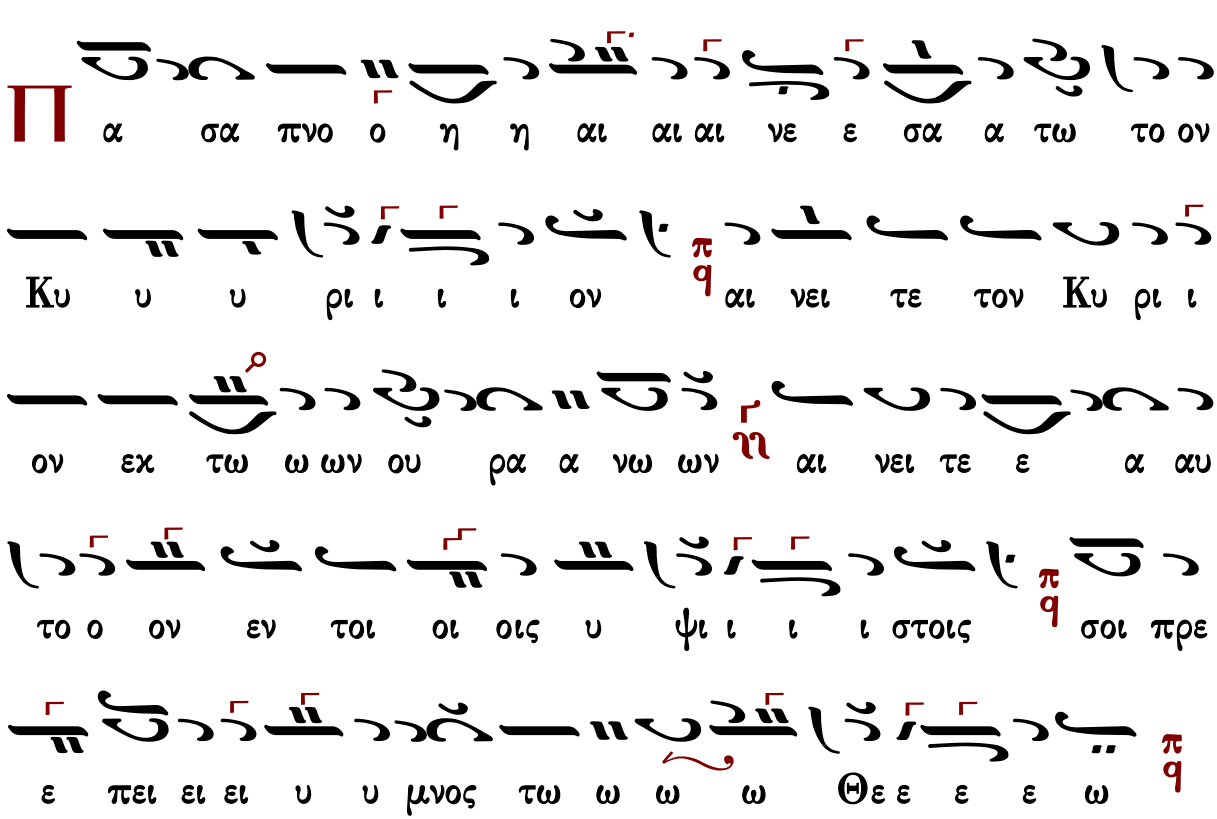

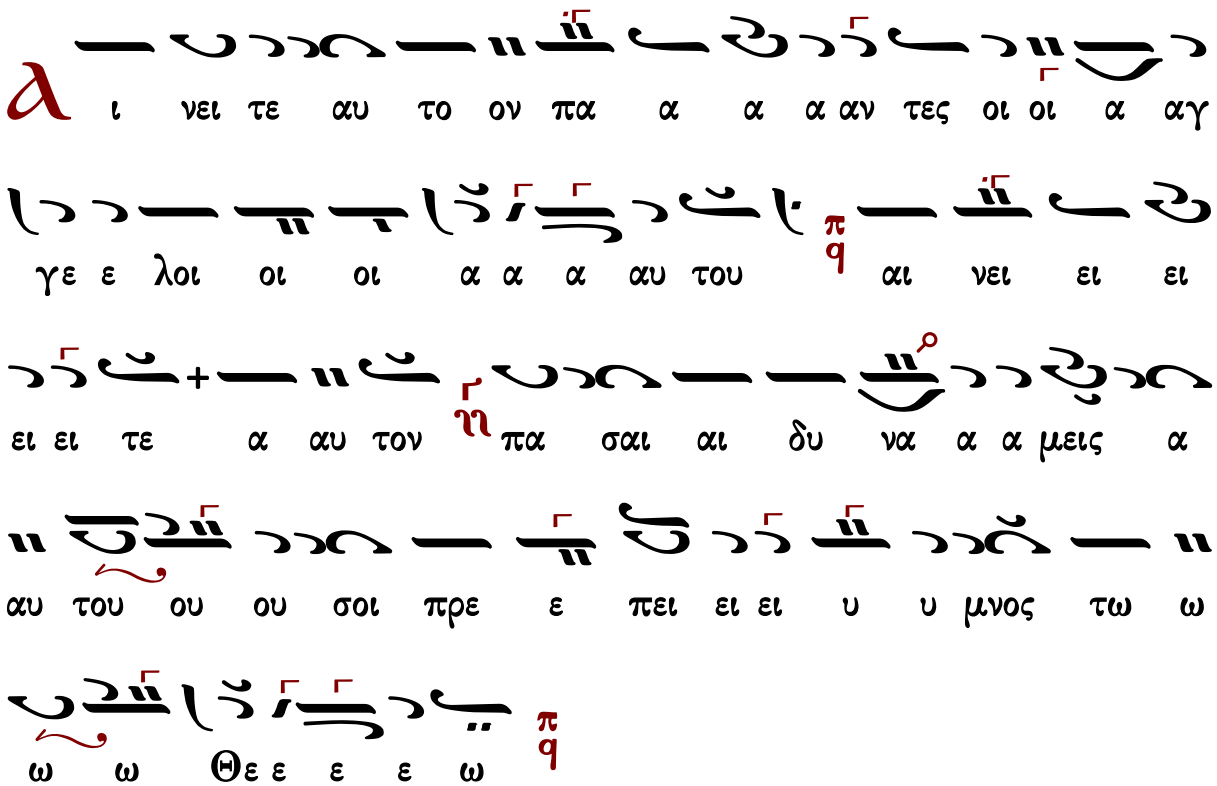

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος δ΄ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.28*

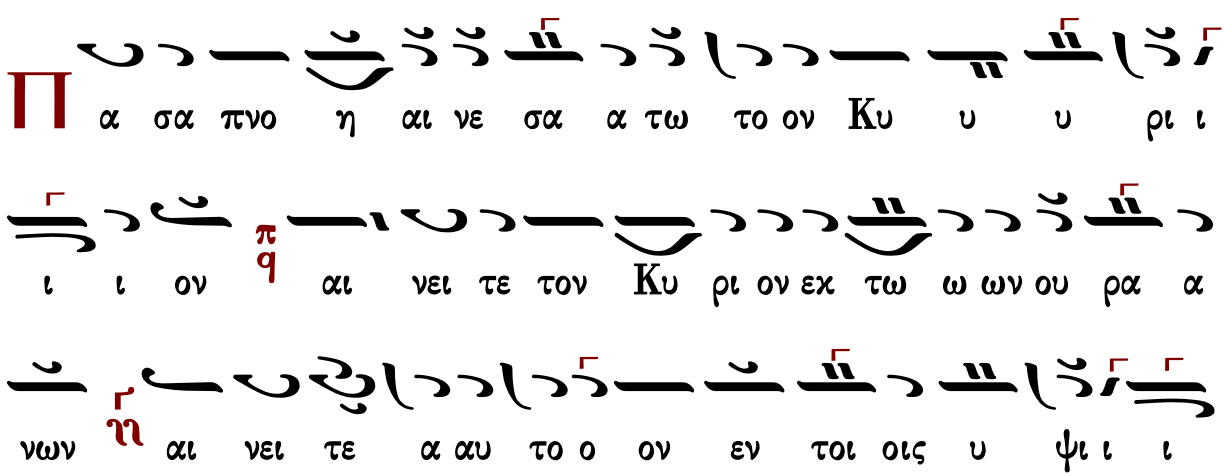

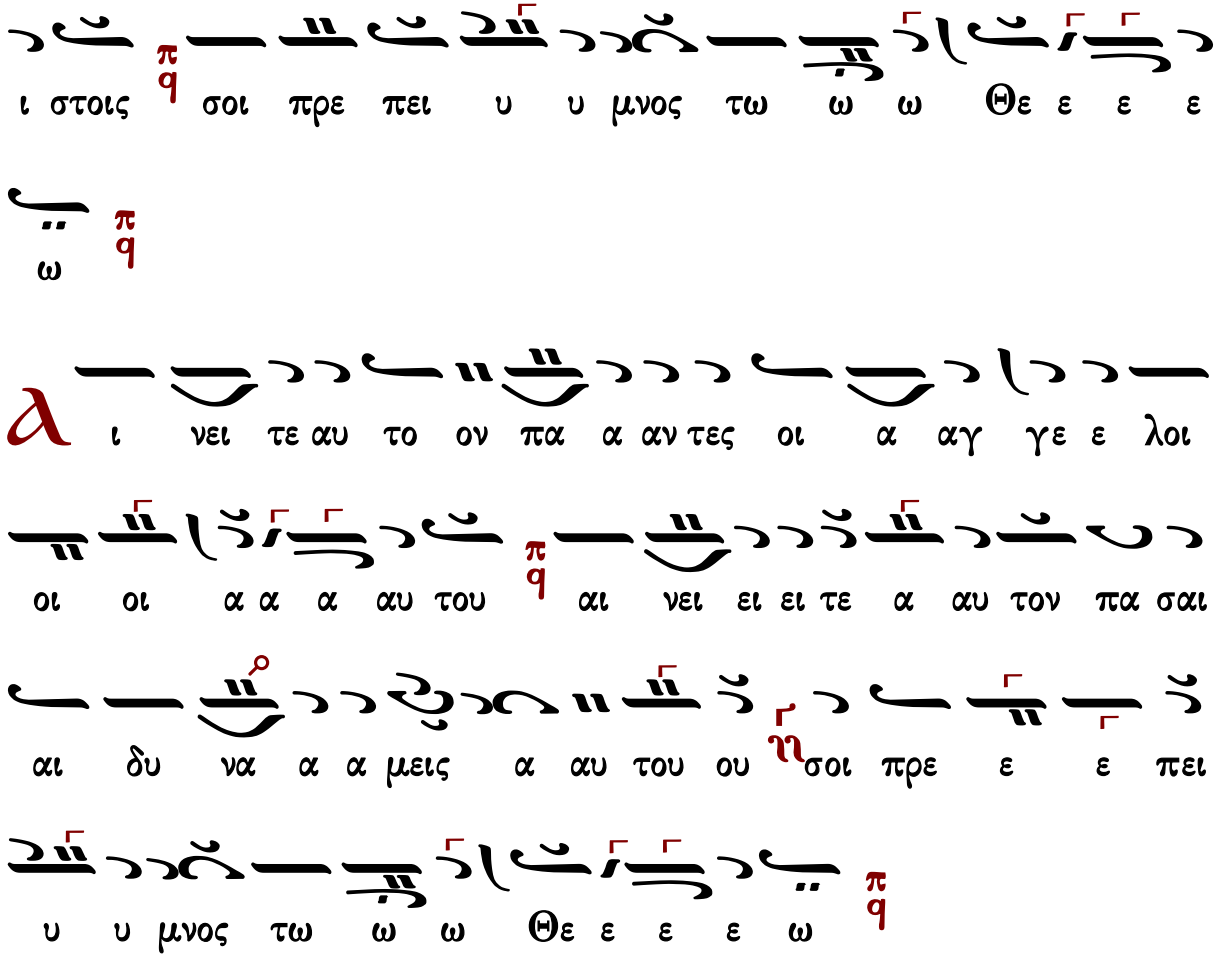

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος πλ. δ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.10*

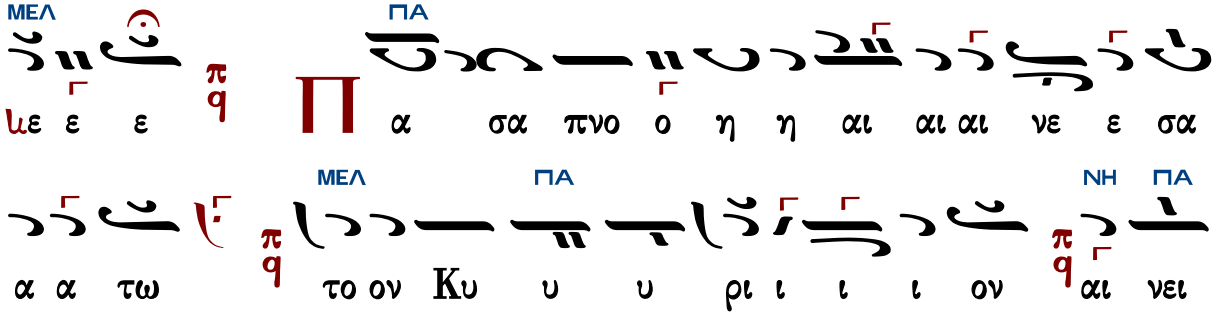

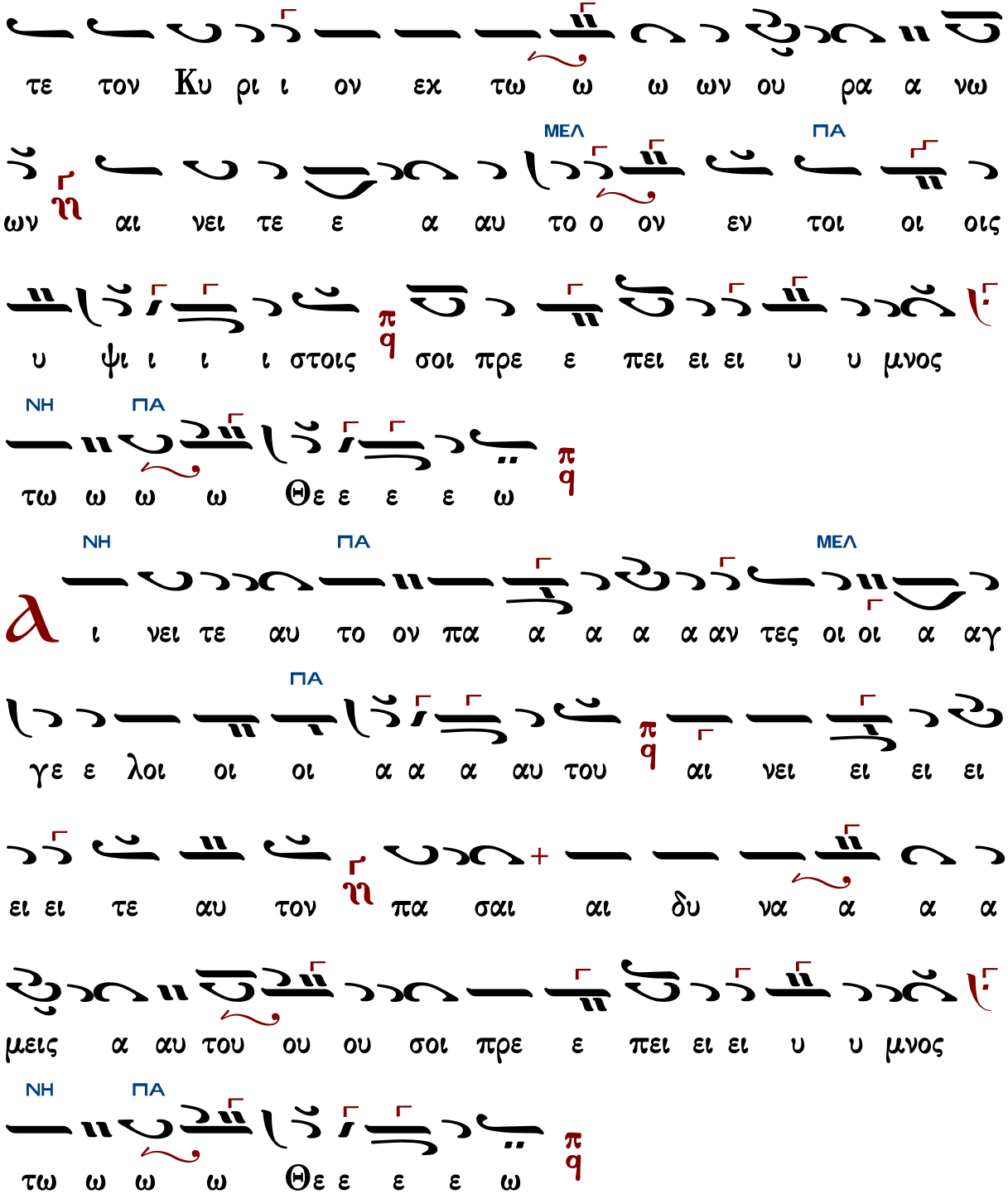
τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω ων ου ρα α νω
ΜΕΛ ΠΑ
ων ι αι νει τε ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις
υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος
ΝΗ ΠΑ
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω
ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ
α ι νει τε αυ το ον πα α α α α αν τες οι οι α αγ
ΠΑ
γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει
ει ει τε αυ τον ι πα σαι αι δυ να α α α
μεις α αυ του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος
ΝΗ ΠΑ
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἦχος ⸗ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.22*

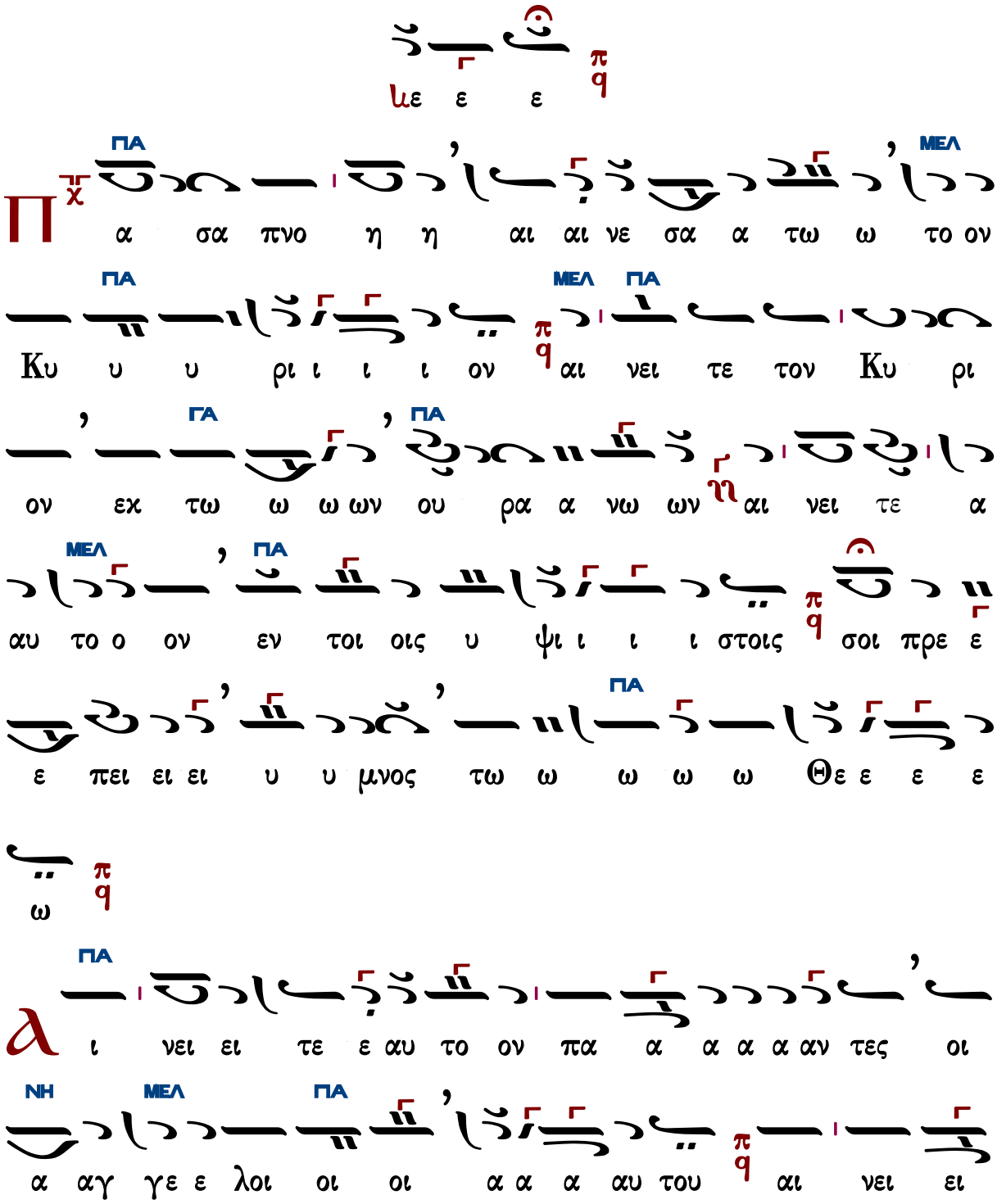

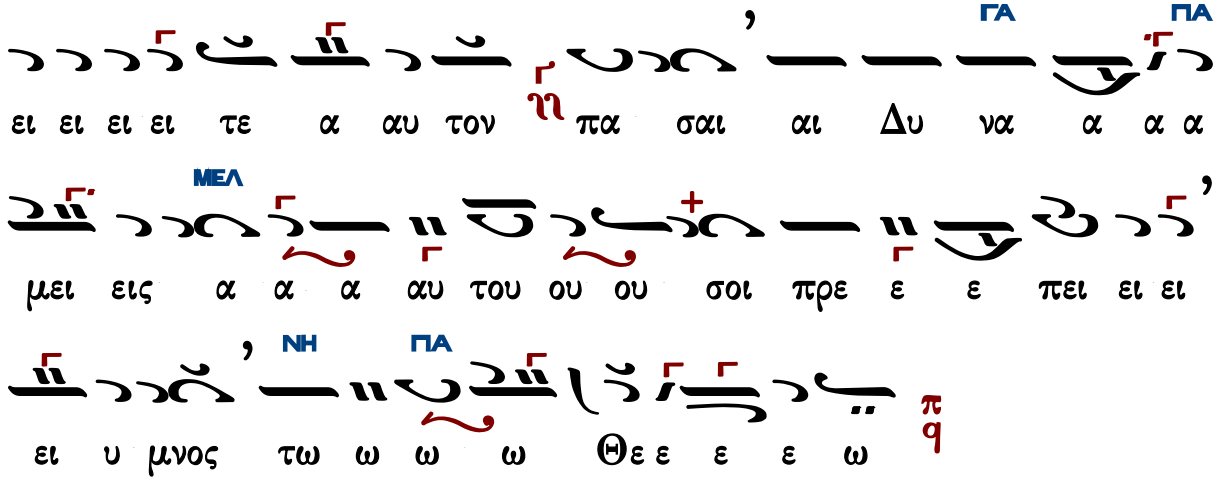

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α80*

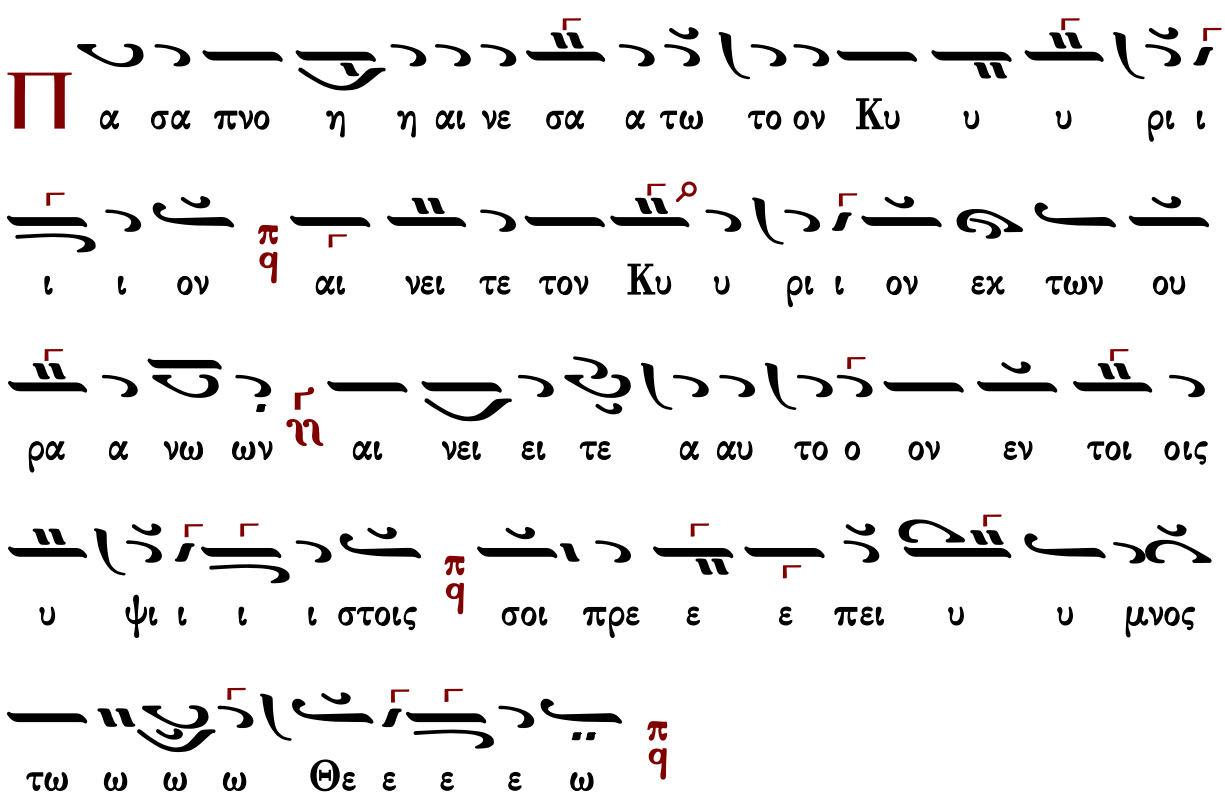

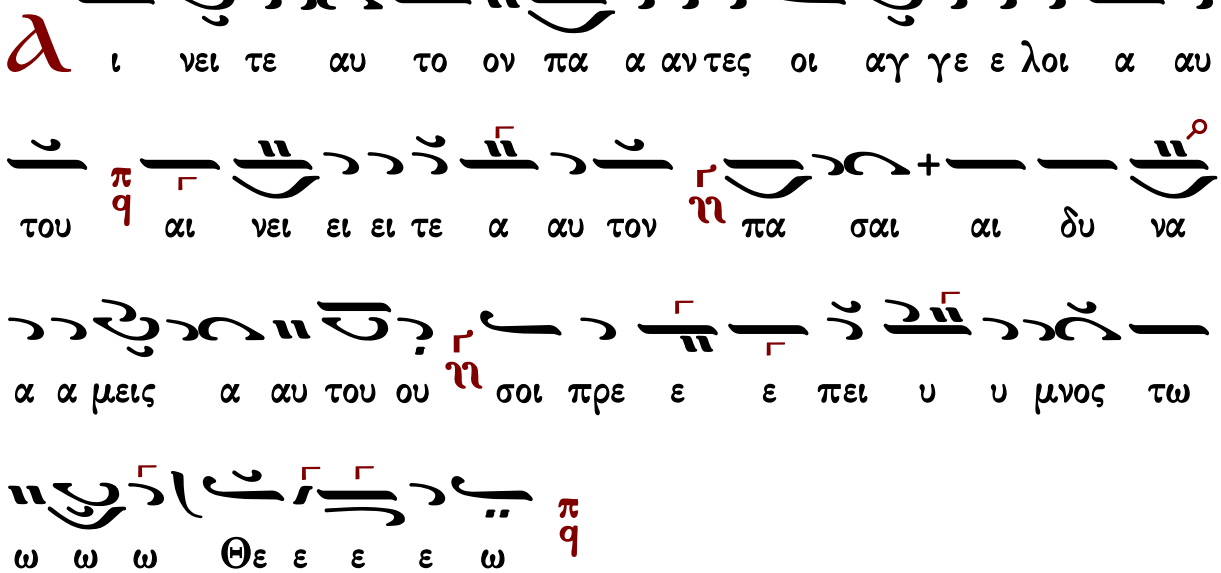

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος δ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.25*

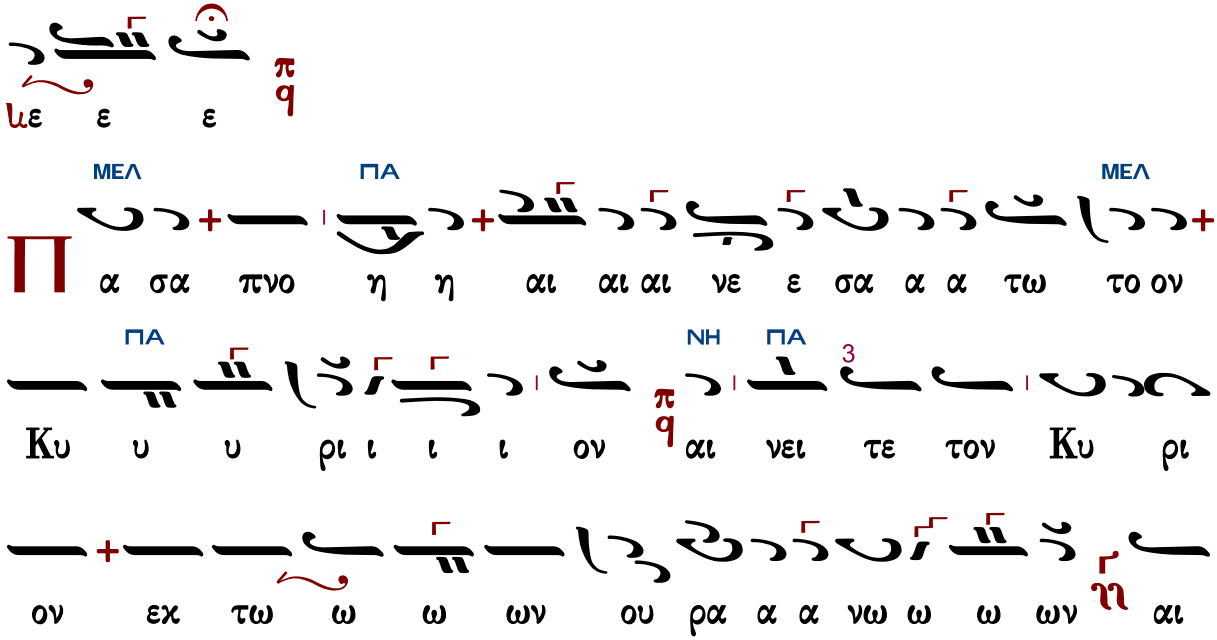

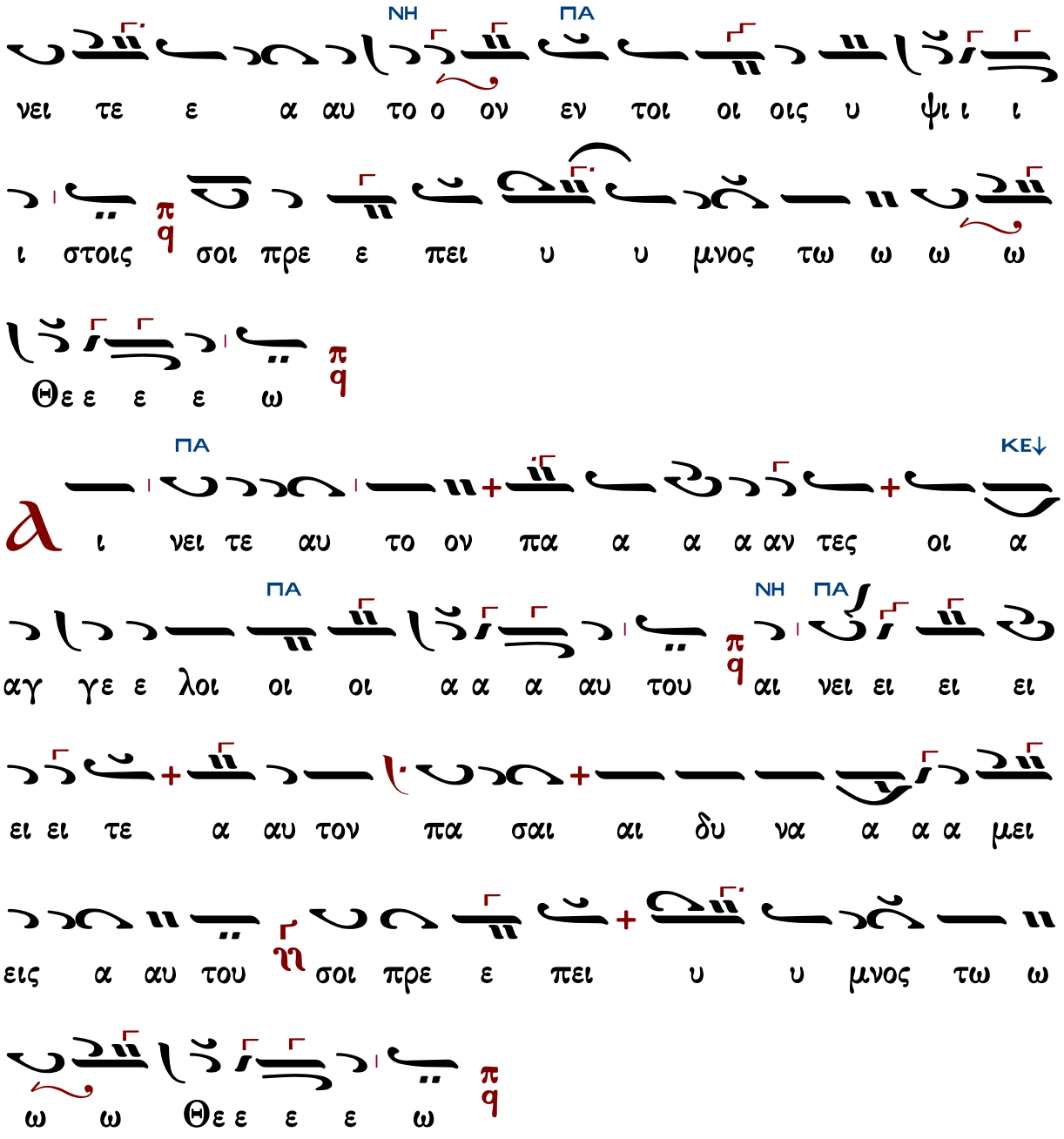

Ἄργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος πλ. δ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β’ 1987 σ.27*

Θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ υ μνος
ΖΟ
υ υ μνο ος τω ω ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ω
ΠΑ
ΝΗ
οι πρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σοι πρε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε πει
ΝΗ
ΠΑ
ει εις αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σοι
ΝΗ
α α σαι αι δυ να α α α α α μει ει ει ει
ΠΑ
ΝΗ
ε ε αυ το ο ο ο ο ο ο ον πα α α α α
π
q
ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ
ου ου αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
π
q
ΜΕΛ
ΠΑ
ου ου ου ου ου ου ου του ου ου ου ου
ΝΗ
ΠΑ
λοι οι οι οι α α α α α α αυ
ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε αγ γε ε ε α α α α α α ι τες οι οι α α α α α α
αυ το ο ο ο ο ο ον πα α α α α α αν

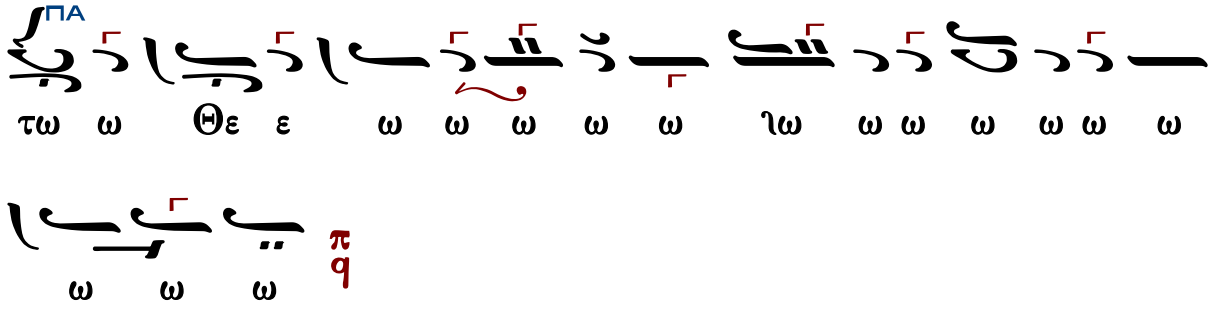

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α80*

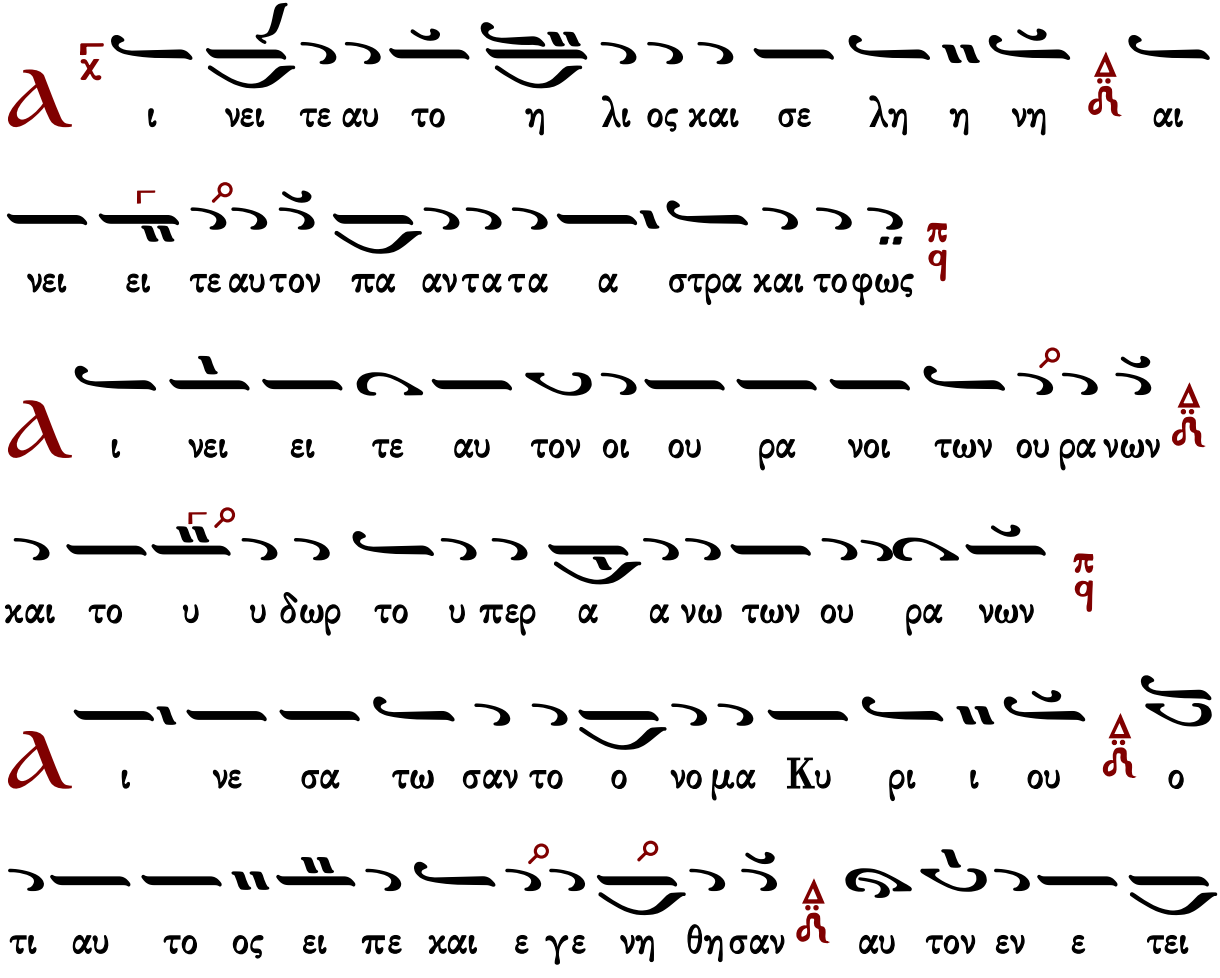

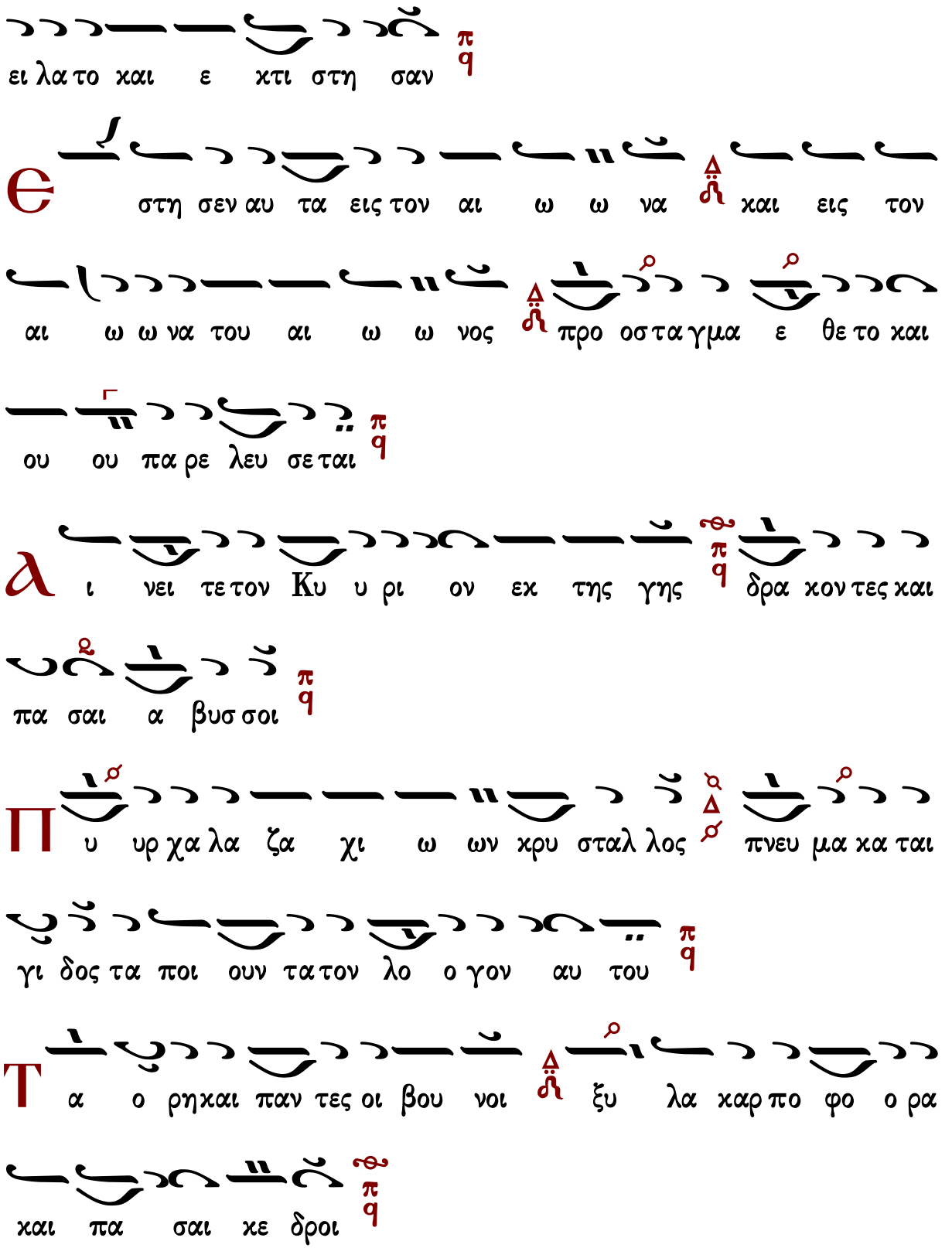
ει λα το και ε χτι στη σαν
Θ στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον
αι ω ω να του αι ω ω νος προ οσ τα γμα ε θε το και
ου ου πα ρε λευ σε ται
Α ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και
πα σαι α βυσ σοι
Π υ υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται
γι δος τα ποι ουν τα τον λο ο γον αυ του
Τ α ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο ρα
και πα σαι κε δροι

T α θη ρι α και πα αν τα τα κτη νη ερ πε τα και

πε τει να α πτε ρω τα

B α σι λεις της γης και πα αν τες λα οι αρ χον τες

και πα αν τες κρι ται αι γης

N ε α νι σκοι και παρ θε ε νοι πρε σβυ υ τε ροι με

τα νε ω τε ε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ

ρι ι ου ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου

μο νου

H εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου

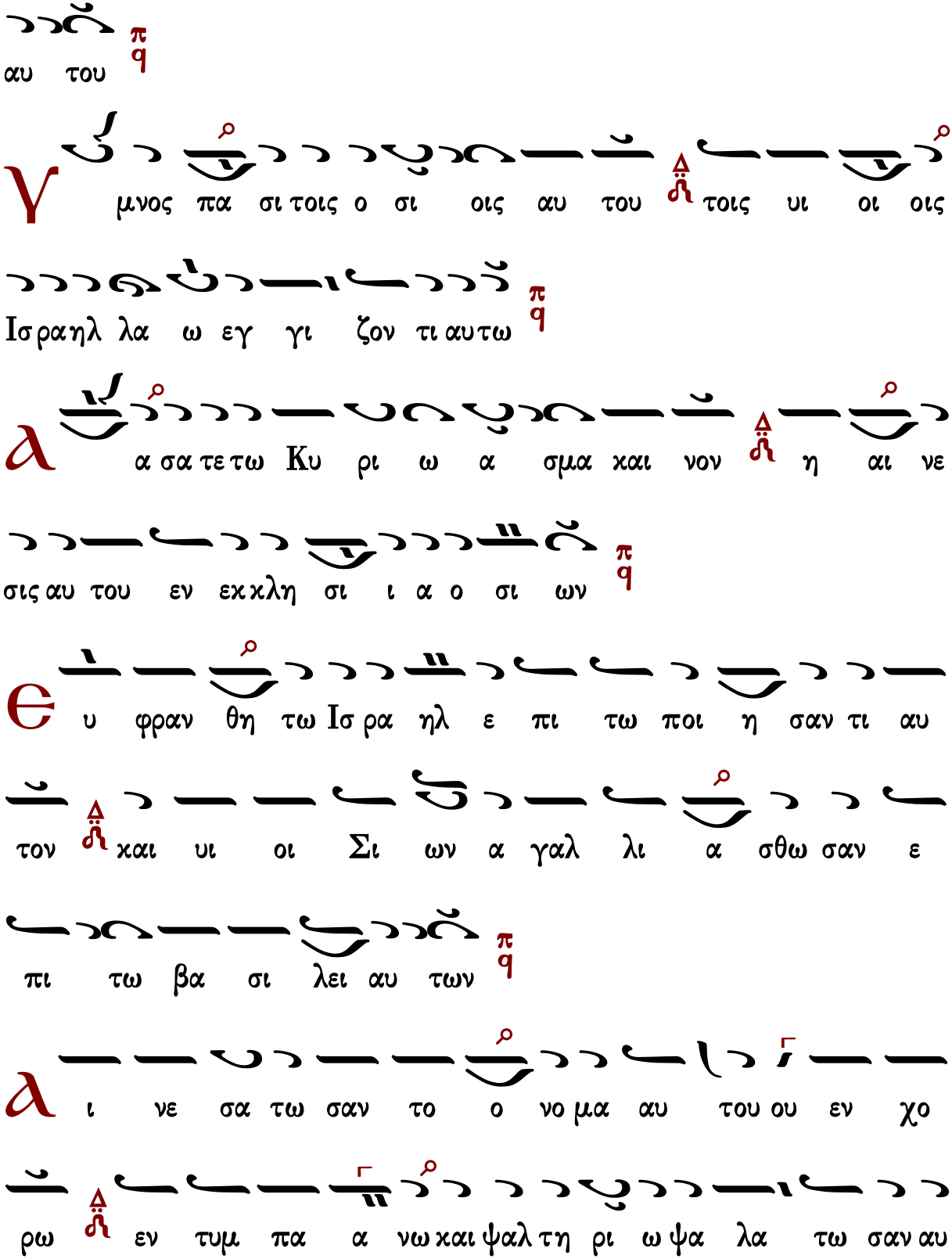
αυ του
γ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οι οις
Ισραηλ λα ω εγ γι ζον τι αυτω
α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε
σις αυ του εν εκκλη σι ι α ο σι ων
υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ
τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε
πι τω βα σι λει αυ των
ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν χο
ρω εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ω ψα λα τω σαν αυ

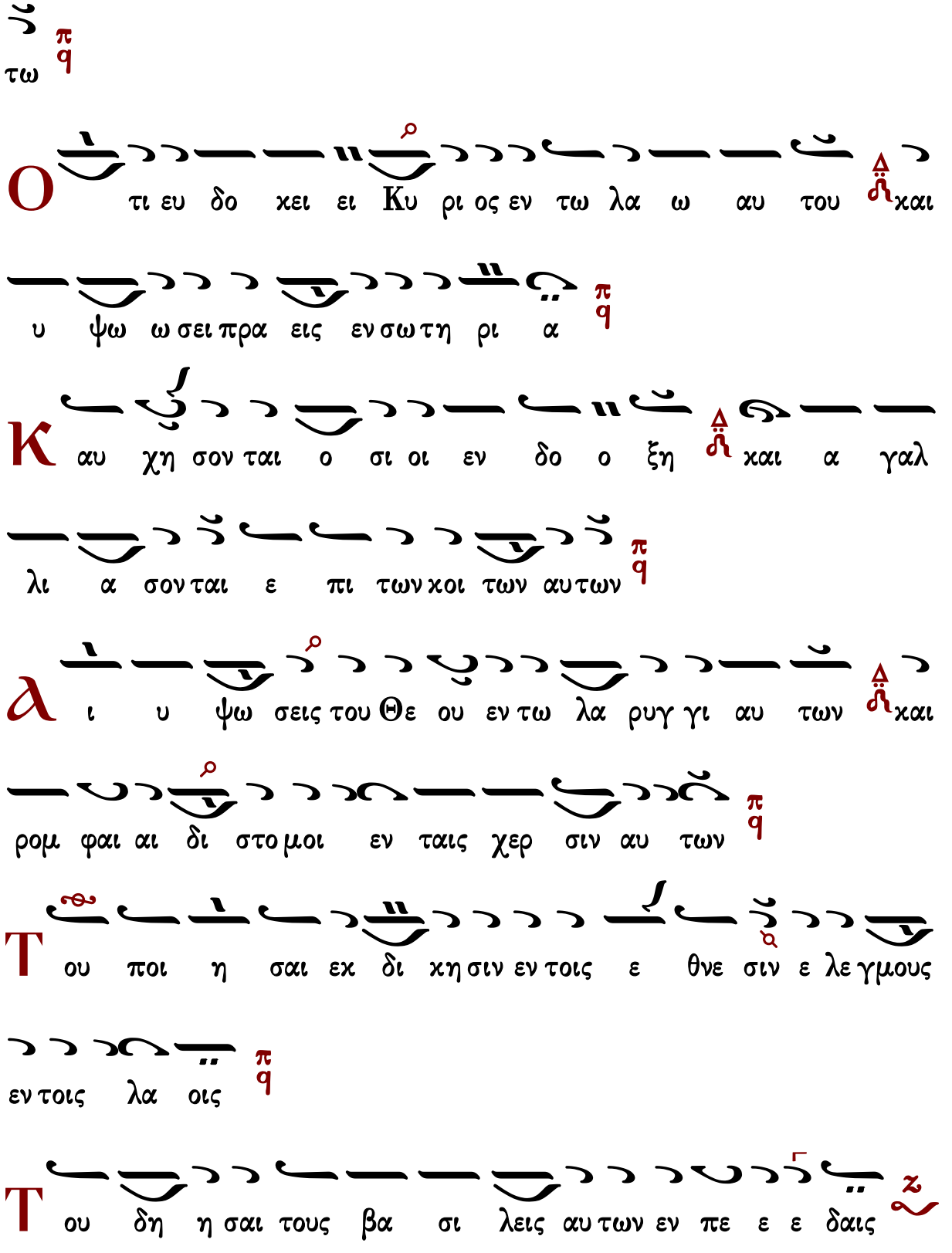
τω
Ο τι ευ δο χει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του και
υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α
Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ
λι α σον ται ε πι των χοι των αυ των
Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των και
ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των
Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε λε γμους
εν τοις λα οις
Τ ου δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε ε ε δαις

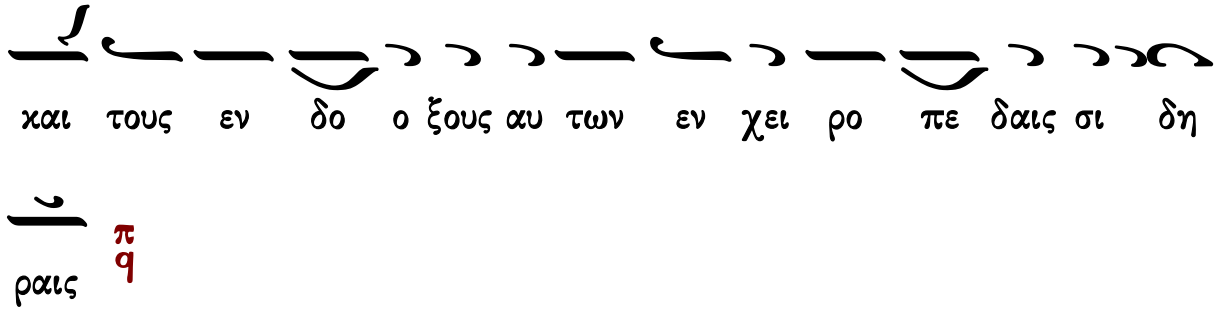

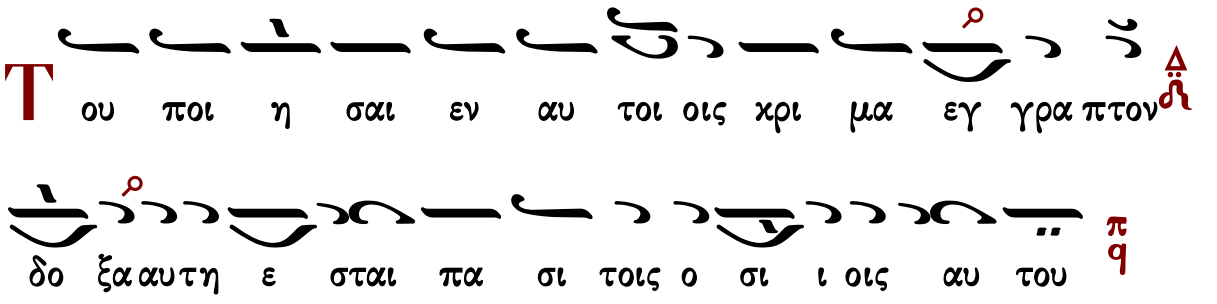

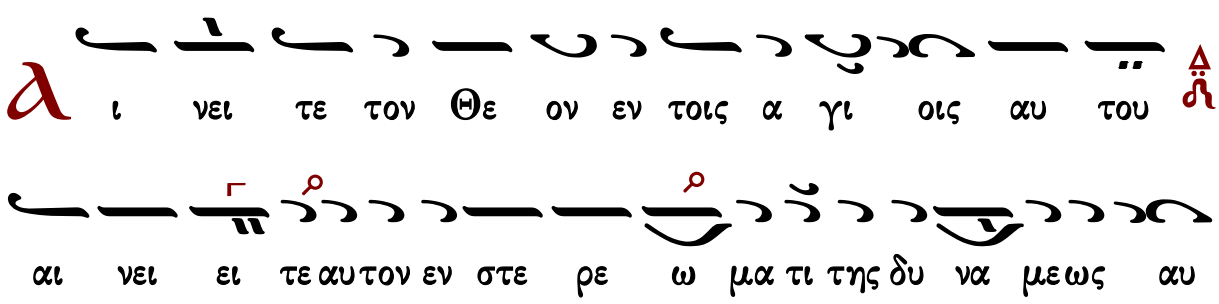

Στιχηρὰ τοῦ ὁσίου

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἦχος πλ. δ Πα

Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.90*
(διασκευὴ Γερασίμου μοναχοῦ)

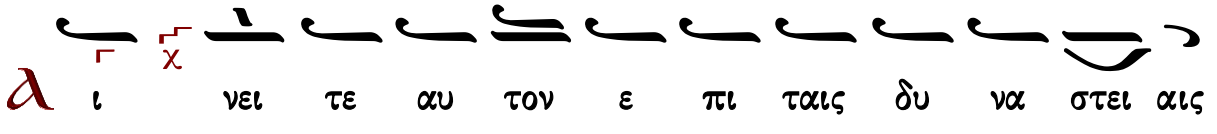

αυ του αι νει τε αυ τον χα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης αυ του

Ο υ υ περ ο ο πτη ης τω ων χα α α τω ω ω

χαι πα α ρε ε πι ι ι δη η η μο ος ο ε

ρα στη η η ης τω ων α α νω ω ω χαι αι ε

ρη η μο ο πο ο λι ι της Σα α α αβ βα ας

ο ο θε ε ο φρω ων πα α αν τας η η μας ε

ορ τα α α σαι αι προ τρε ε πε ε ε ται της

προς Θε ο ον εκ δη μι ι ι ι α ας αυ του ου πι

ι στως την η με ραν την σε ε βα α α α α σμι ι

ι ι ον

α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα

τὸ ἴδιο

α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α νω

ε ξω σα αρ χος και αι του ου χο ο ο σμου ου ου

ταις α α ρε ται αις γε ε ε γο ο ο νω ως και

δι αυ τω ω ω ων δο ο ξα α σα α ας ε ε

πι γη ης δι ι α α βι ι ου τον Κυ υ υ

υ ρι ι ο ον τη ης δο ξη ης πα α α τερ σο ο

φε κατ α ξι ι ι α αν δε δο ο ξα α α

σαι και ι α μα α των ε δει ει χθεις θει α πη η

γη παρ αυ του Σαβ βα θε ε ο ο ο ο ο λη η

η η πτε

λ ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Μ ε τρι ο ος α κα α χο ος πρα α α ο ο ος

α πλου ους η η συ υ υ χι ι ι ο ος ως χρη

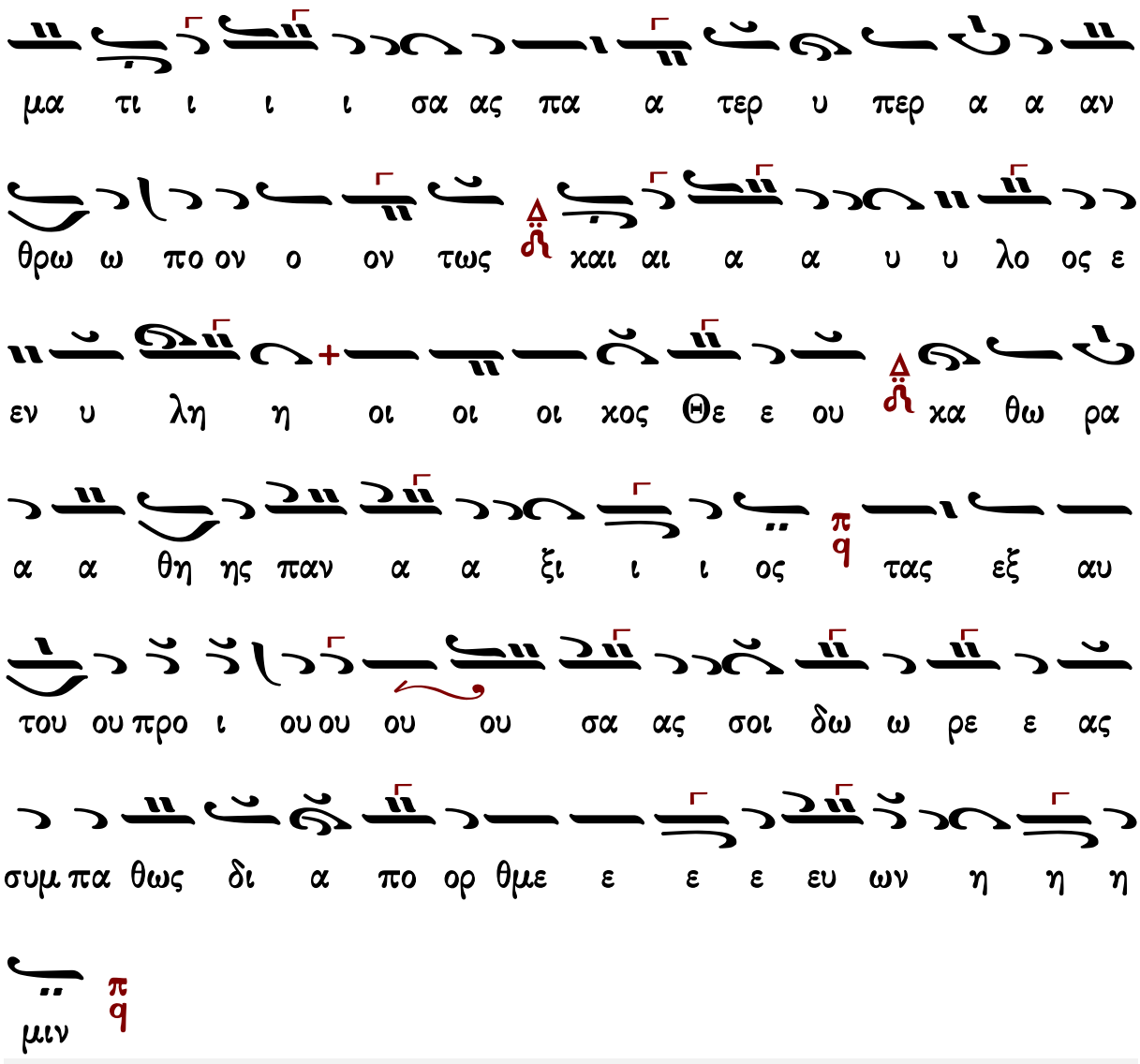

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἦχος πλ. δ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.51/2775*

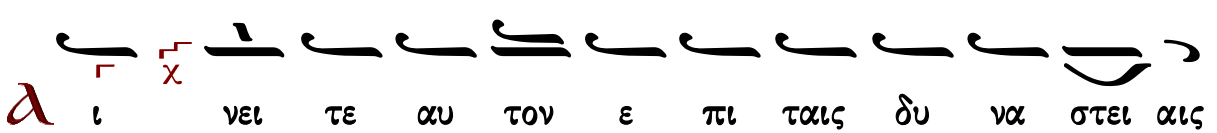

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης αυ του

Ο υ περ ο πτης των κα α τω και πα ρε πι ι

δη η μος ο ε ρα στης των α νω και ε ρη μο πο

λι της Σαβ βας ο θε ο φρων παν τας η μας ε ορ

τα α σαι προ τρε πε ται της προς Θε ον εκ δη μι

ας αυ του πι στως την η με ραν την σε βα α σμι ι

ον

λ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα

τὸ ἴδιο

λ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α νω

ϵ ξω σαρ κος και του κο ο σμου ταις α ρε ται αις γε

γο νως και δι αυ των δο ξα σας ε πι γης δι α

βι ου τον Κυ ρι ον της δο ξης πα τερ σο φε κα τα

ξι ι αν δε δο ξα σαι και ι α μα των ε δει ει

χθης θει α πη γη παρ αυ του Σαβ βα θε ο ο λη η

πτε

λ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Μ ε τρι ος α κα κος πρα α ος α πλους η συ υ

χι ι ος ως χρη μα τι σας πα τερ υ περ αν θρω πον

ον τως και α υ λος εν υ λη οι κος Θε ου κα θω

ρα α θης παν α ξι ος τας εξ αυ του προ ι ου ου

σας σοι δω ρε ας συμ πα θως δι α πορ θμε ευ ων η μιν

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π ... Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.75*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

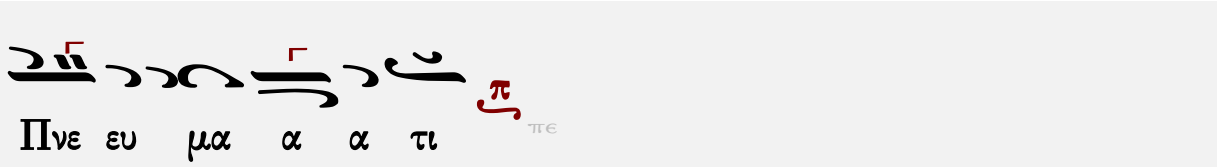
Πνε ευ μα α α τι
πε

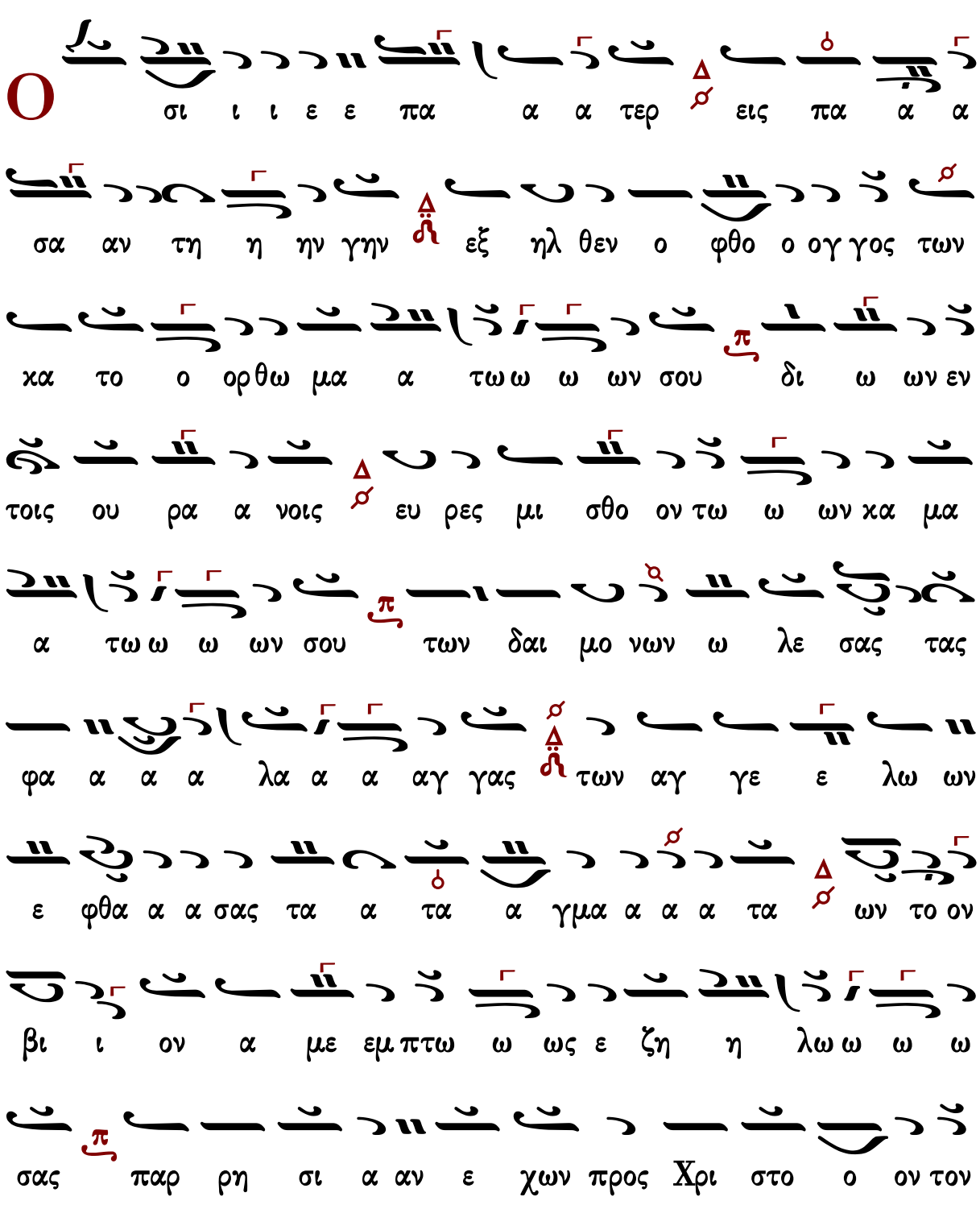
Ο
σι ι ι ε ε πα α α τερ εις πα α α
σα αν τη η ην γην εξ ηλ θεν ο φθο ο ογ γος των
κα το ο ορθω μα α τω ω ω ων σου δι ω ων εν
τοις ου ρα α νοις ευ ρες μι σθο ον τω ω ων κα μα
α τω ω ω ων σου των δαι μο νων ω λε σας τας
φα α α α λα α α αγ γας των αγ γε ε λω ων
ε φθα α α σας τα α τα α γμα α α α τα ων το ον
βι ι ον α με εμ πτω ω ως ε ζη η λω ω ω ω
σας παρ ρη σι α αν ε χων προς Χρι στο ο ον τον

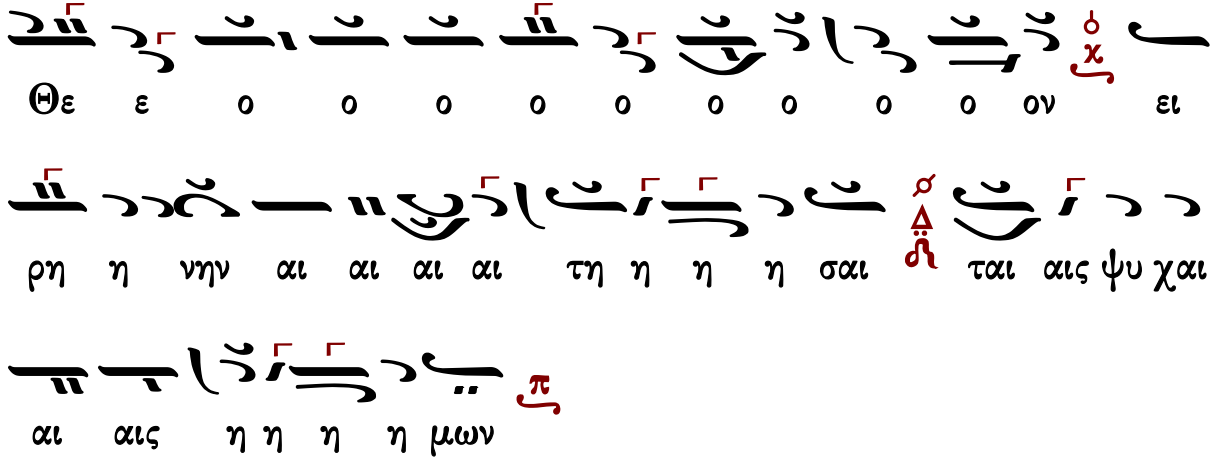

[Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου](#) [Θεοτοκίον](#)

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α’
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.241#

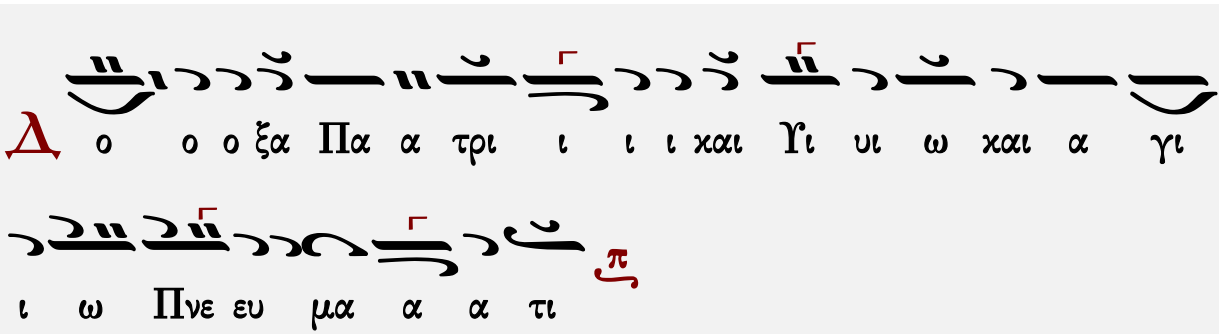

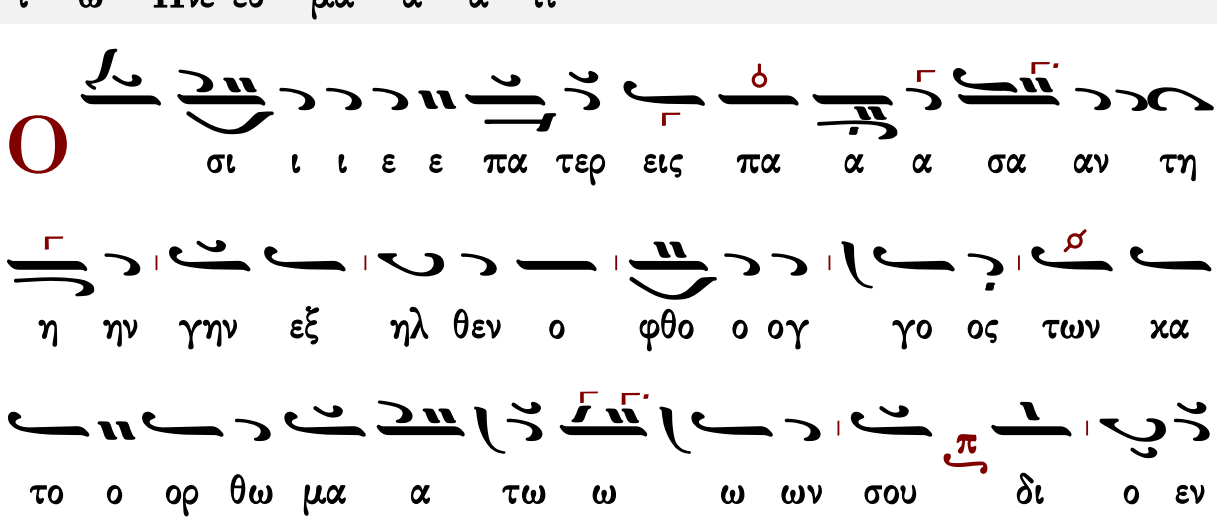

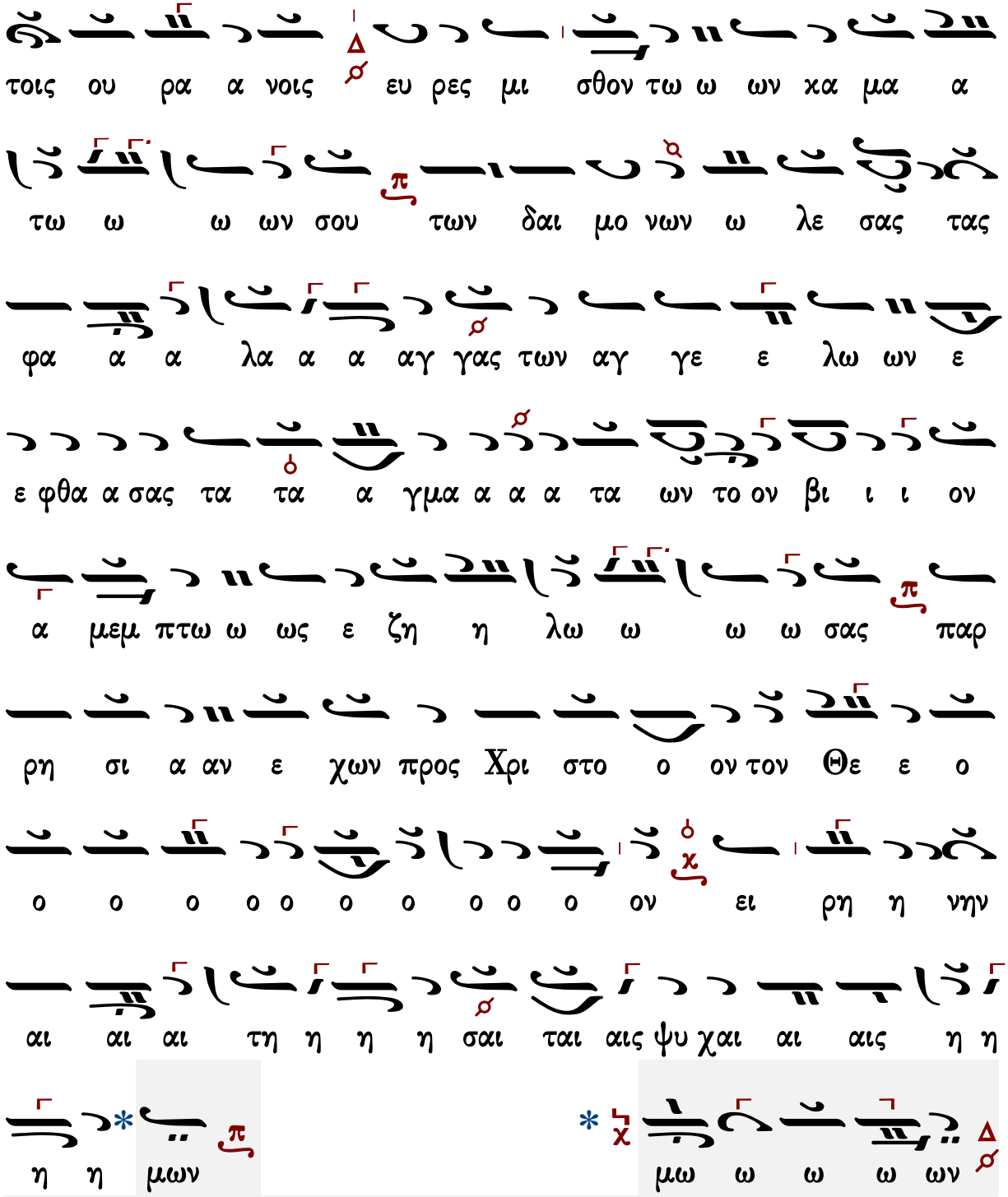

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Θεοτοκίον

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.192*

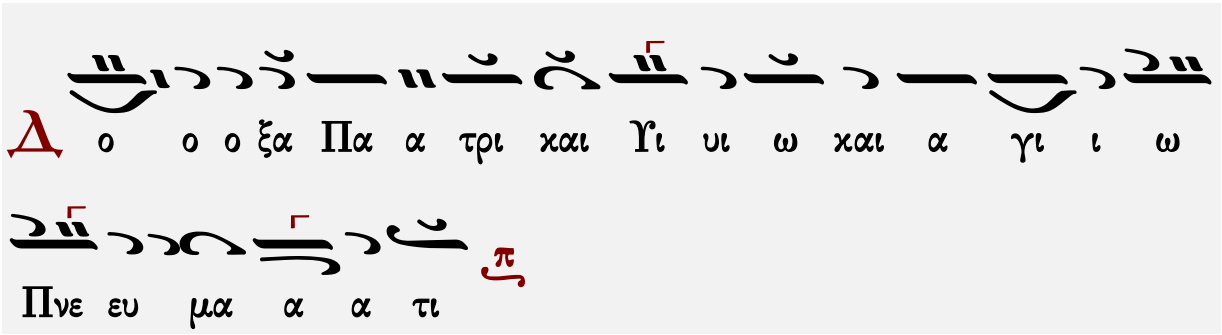

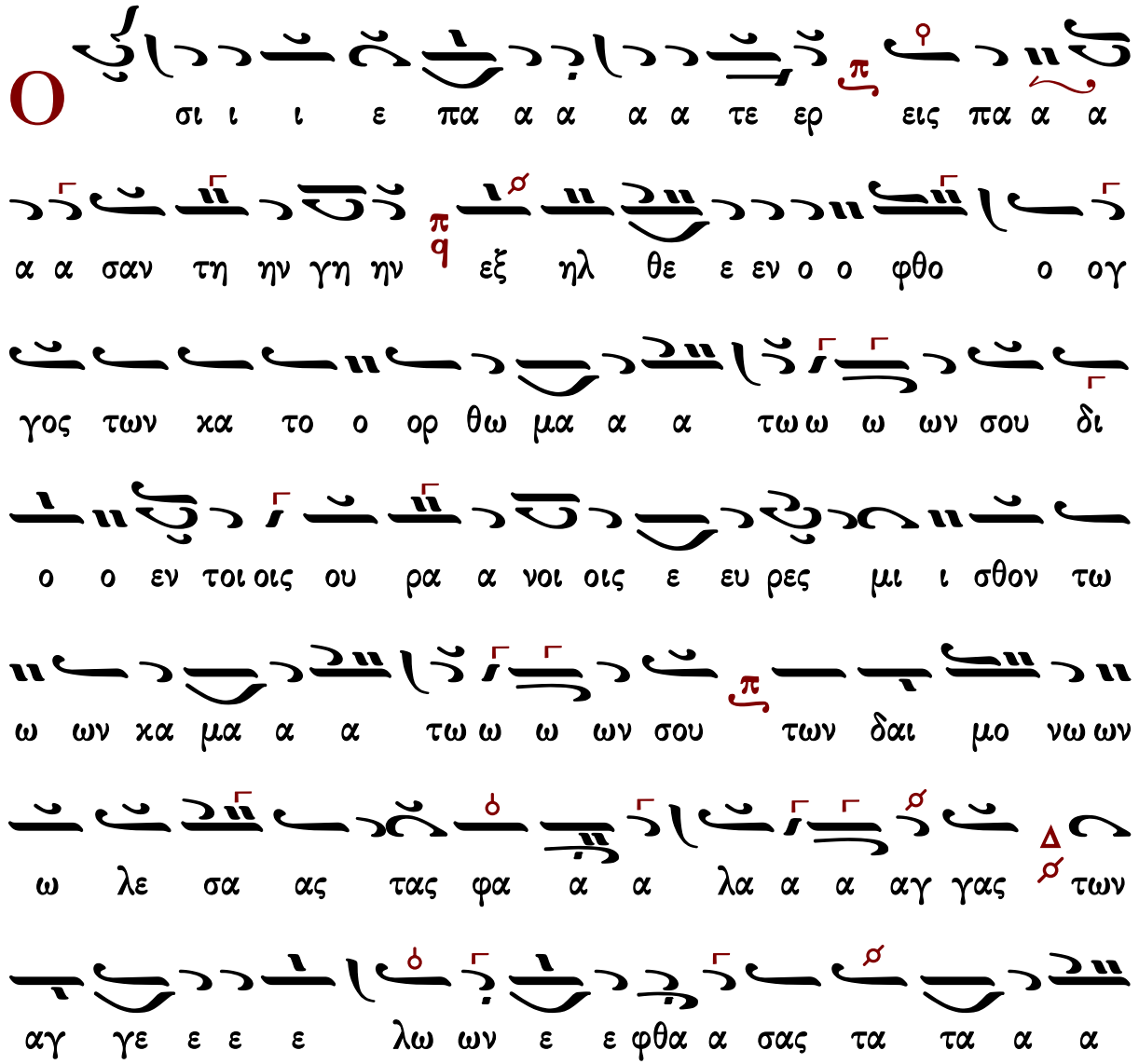

γμα α α α τα ων τον βι ον α με εμπτω ω ως ε

ζη η η λω ω ω ω σας παρ ρη σι ι α αν ε

ε ε χων προς Χρι στο ο ον τον Θε ο ο ο ον η η

η η μων ει ρη νην αι αι τη η σαι ται αις ψυ χαι

αι αις η η η η μων μω ω ω ω ων

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Θεοτοκίον

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.146*

Ν ε ε ε ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι

Υι υι ω ω ω ω ω και α γι ι ι ι ι ι

ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α λα α α

τι

Ο

ε ερ εις πα α α α σαν τη ην γην εξ η η η

ηλ θε εν ο φθο ο ο ογ γο ο ος ν' των κα το ο

ο ορ θω ω μα α α α α τω ων σου δι ω

ω ω ων ε εν τοις ου ρα α α νοι οι οις π' ε ευ

ρε ε ες μι σθο ο ο ον τω ω ω ων κα α α μα α α

τω ω των κα μα α α τω ων σου των δαι

μο ο ο ο νω ων ω λε ε ε ε σας τας φα α α

α λα α α αγ γας Δ των α αγ γε ε ε ε λων

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Θεοτοκίον

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
τόμος Γ 1965 σ.214*

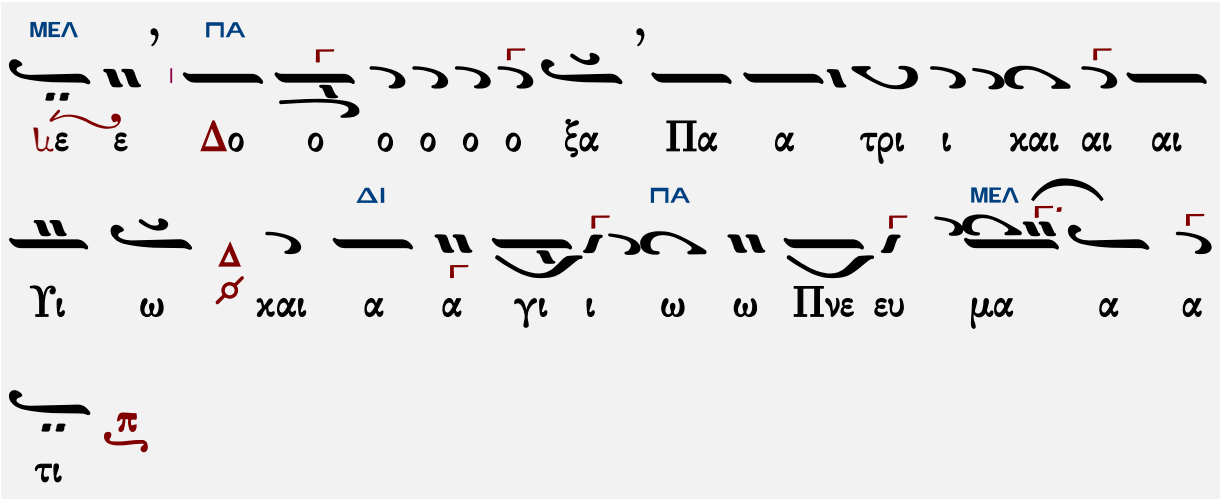

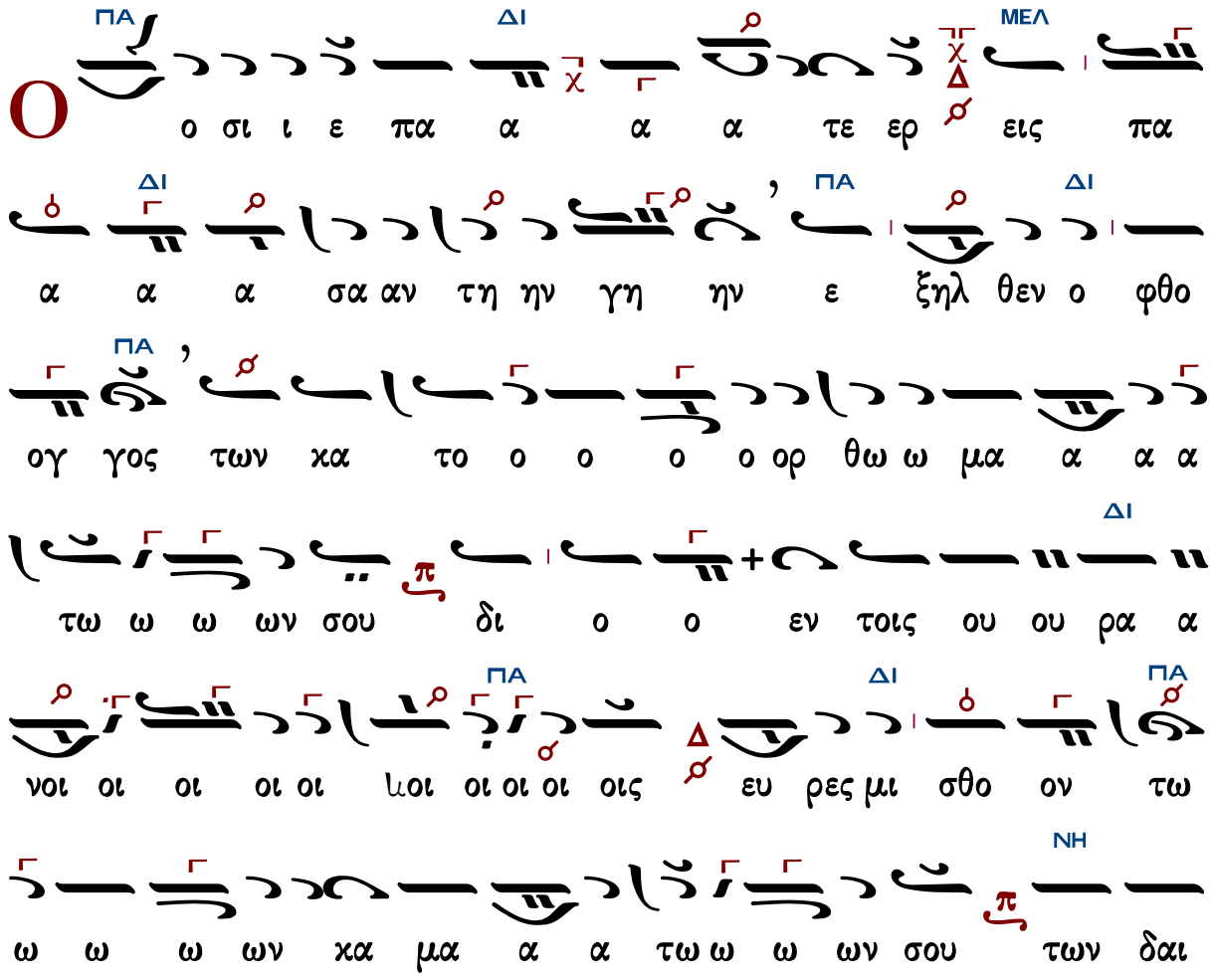

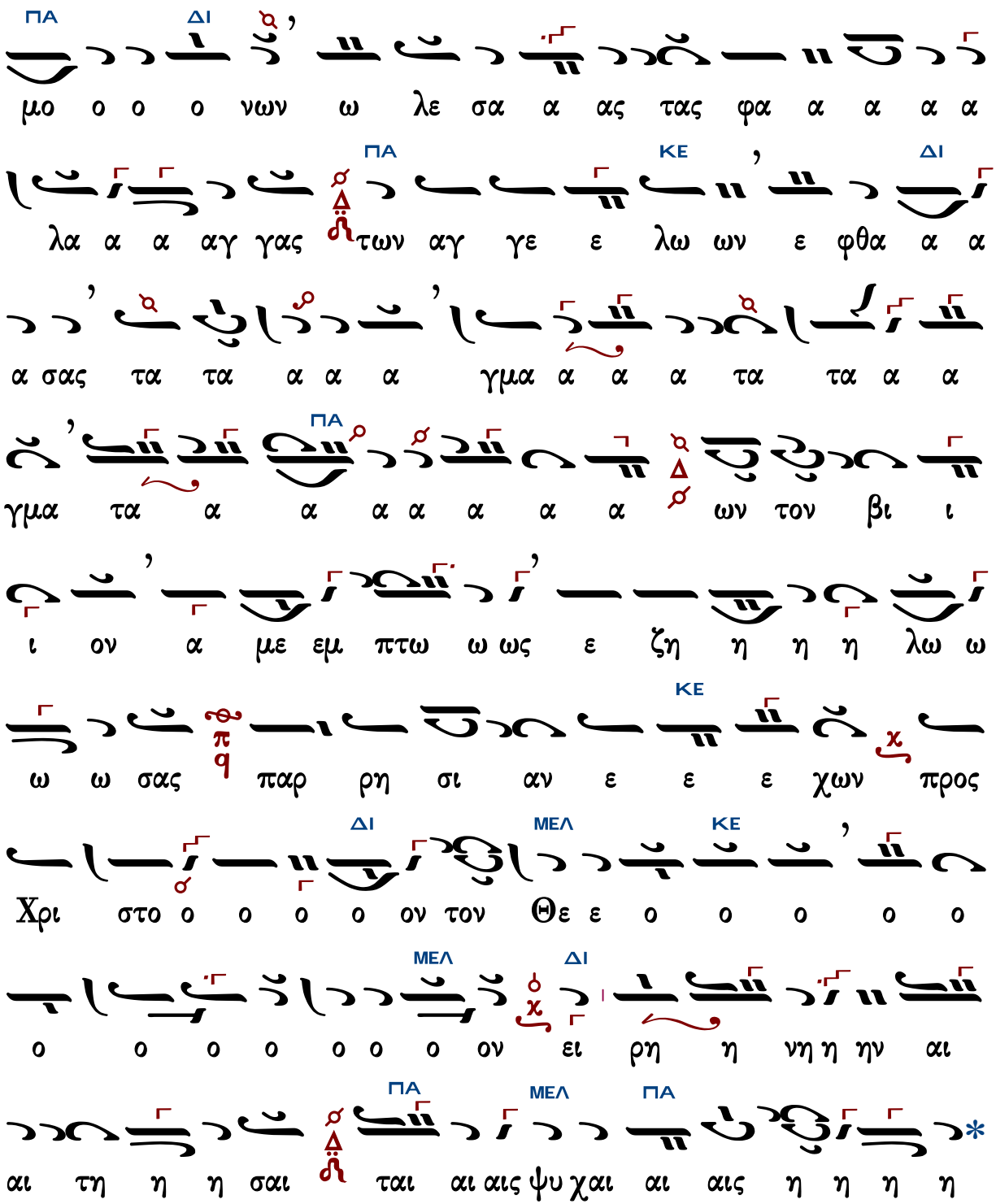

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Θεοτοκίον

Ἦχος λ π ⸒ Πα

πρω.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.13/2732*

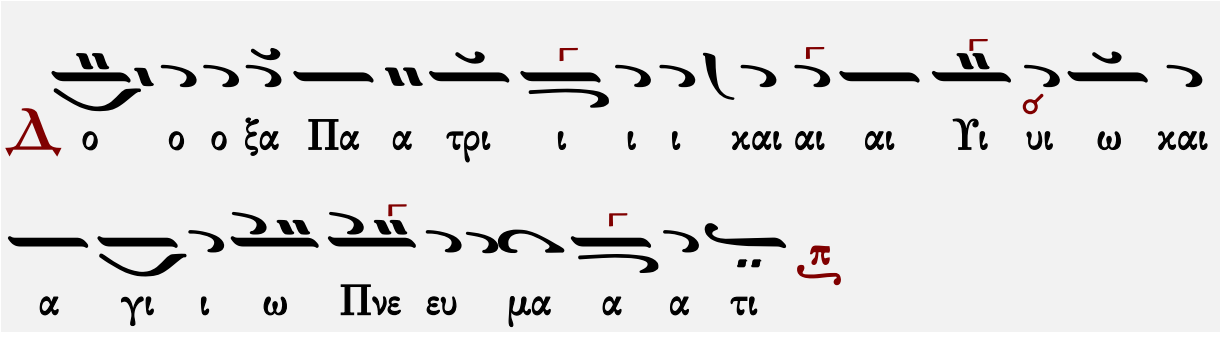

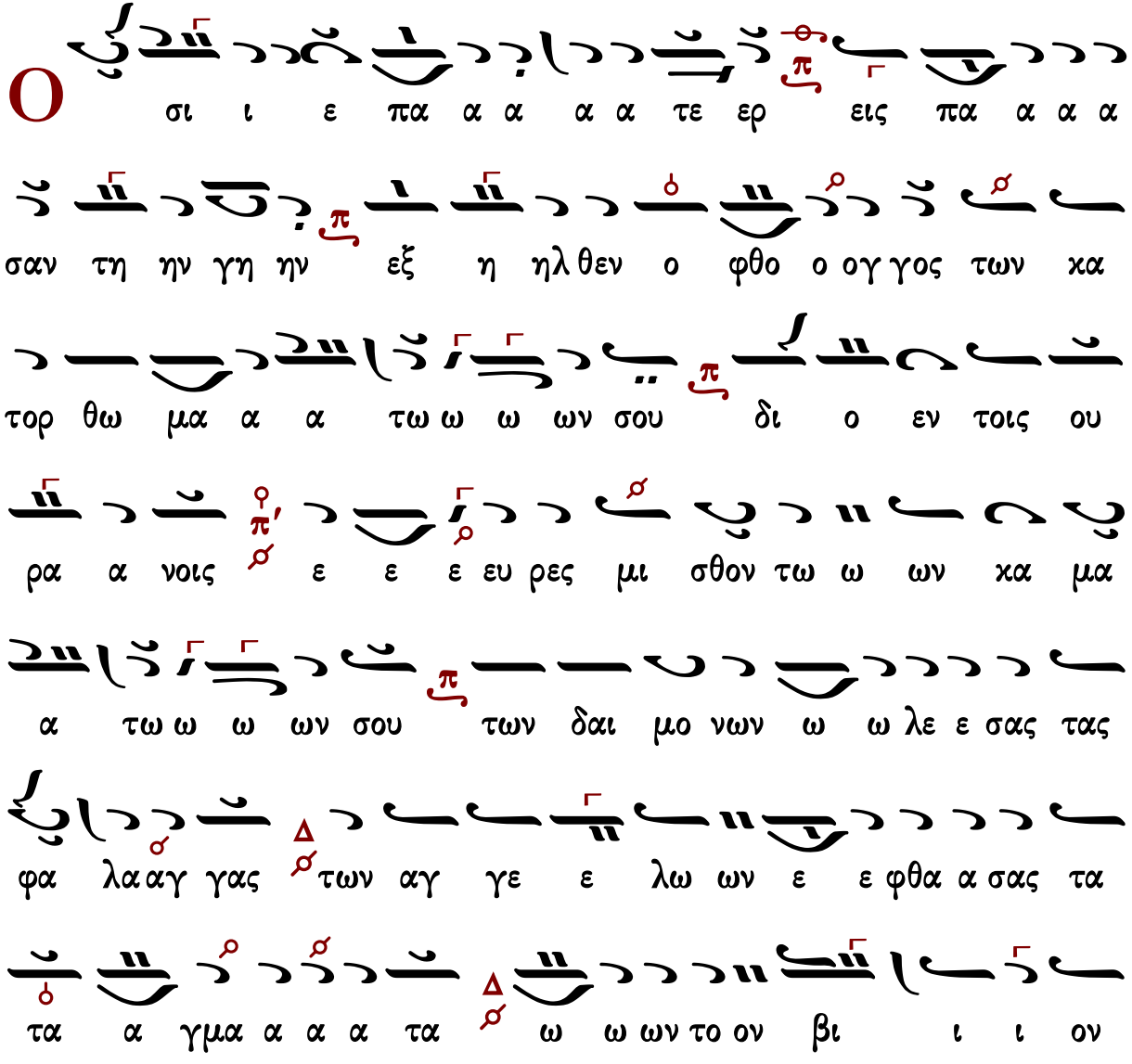

Θεοτοκίον

Δοσιθέου Κατουνακιώτου

Ἦχος λ π Δι

Δοσίθεου Κατουνακιώτου
Ὀκτάηχον Ἑβδομαδάριον
1995 σ.240*

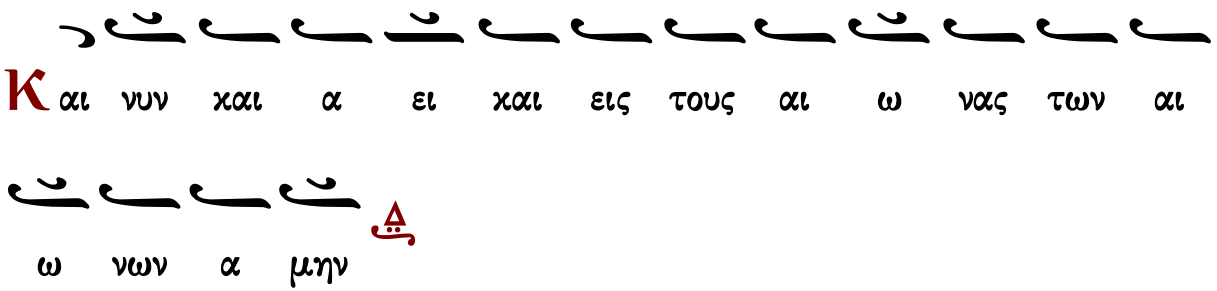

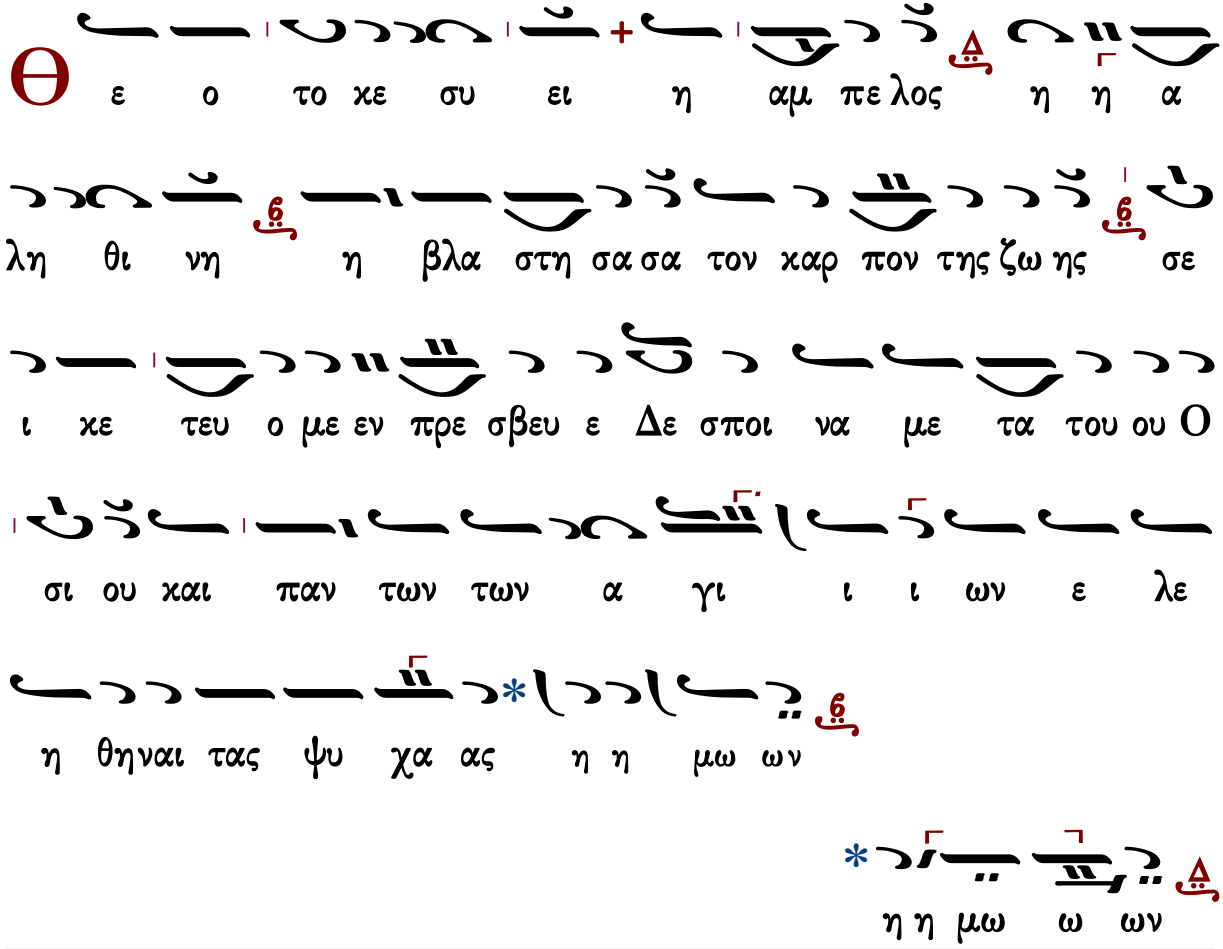

Δοξολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ... Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.146/901#

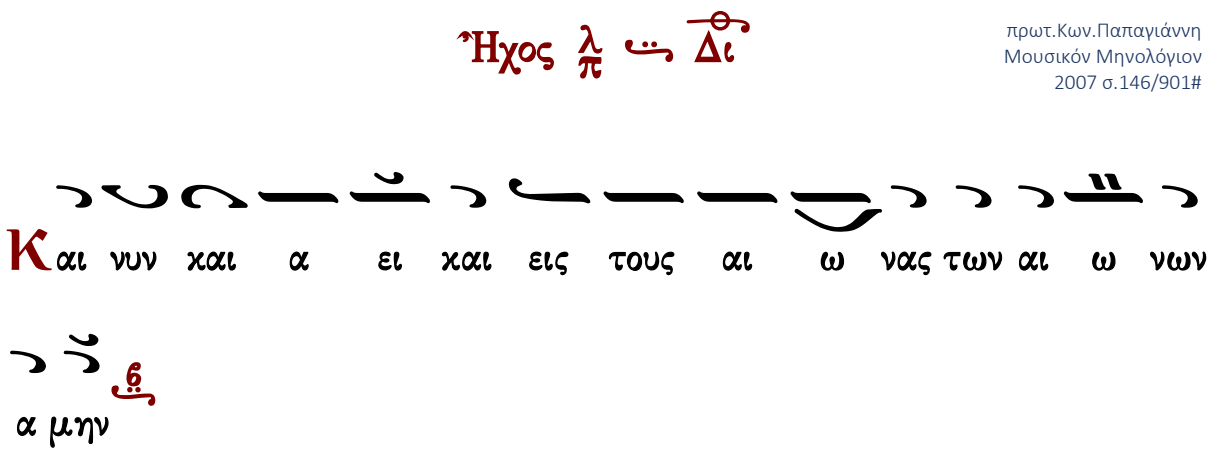

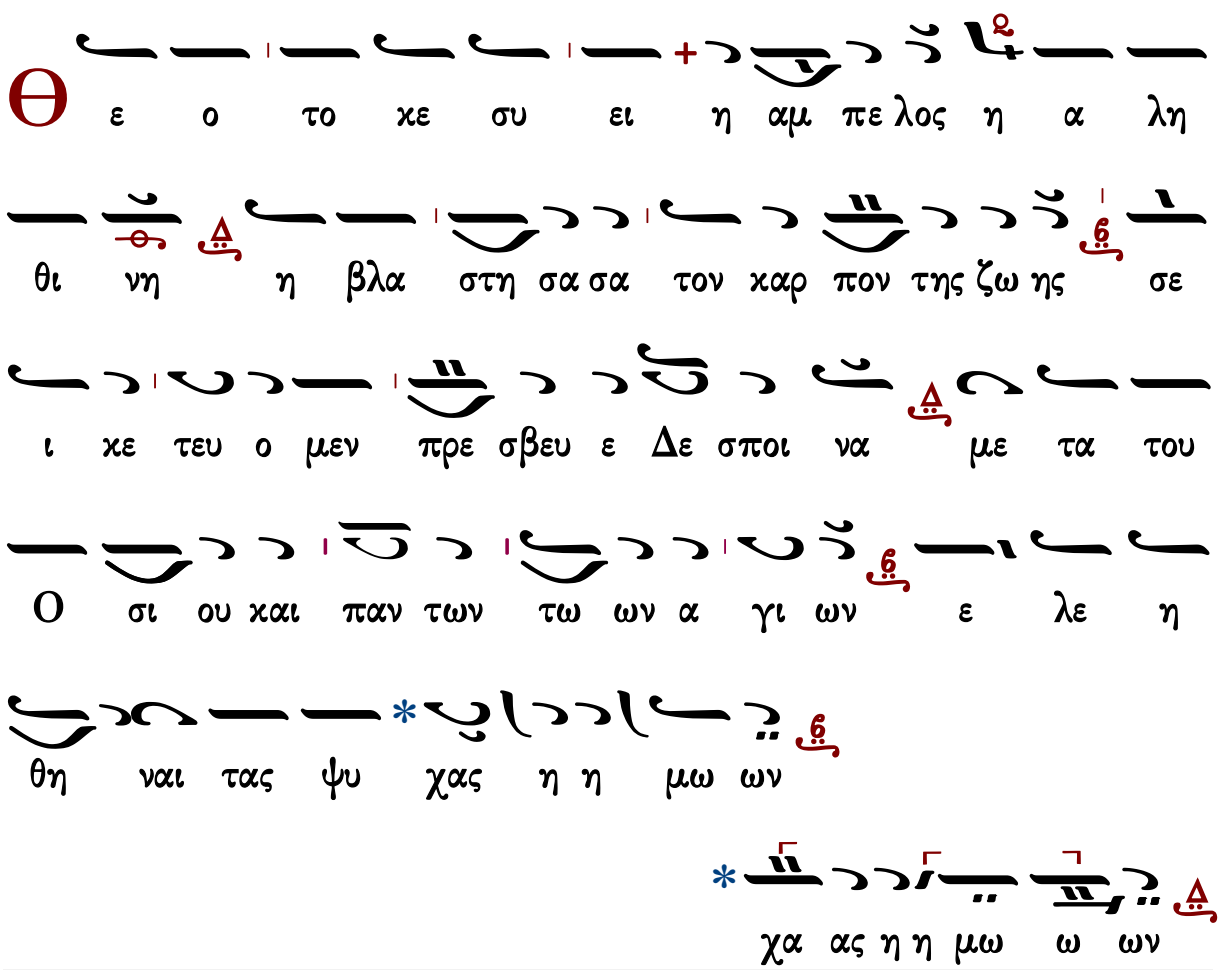

Δοξολογία

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Θεοτοκίον

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου 2020*

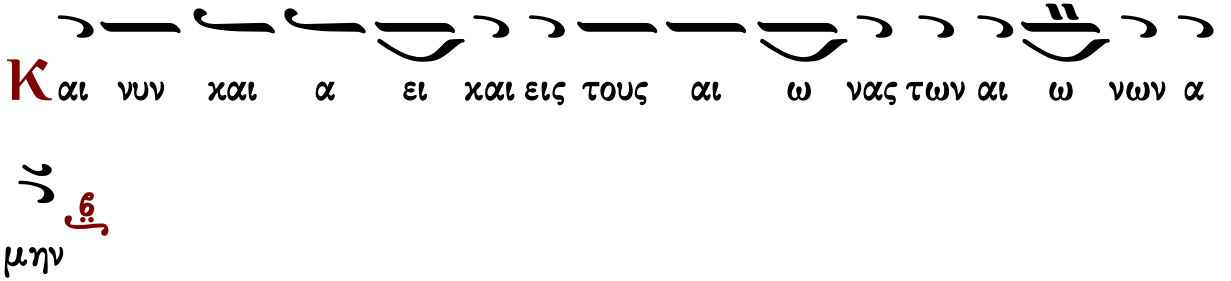

Δοξολογίαι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

σύντομος

Ἦχος λ π Πα ν

Πανδέκτη, Ὀρθρος
1851 σ. 595*

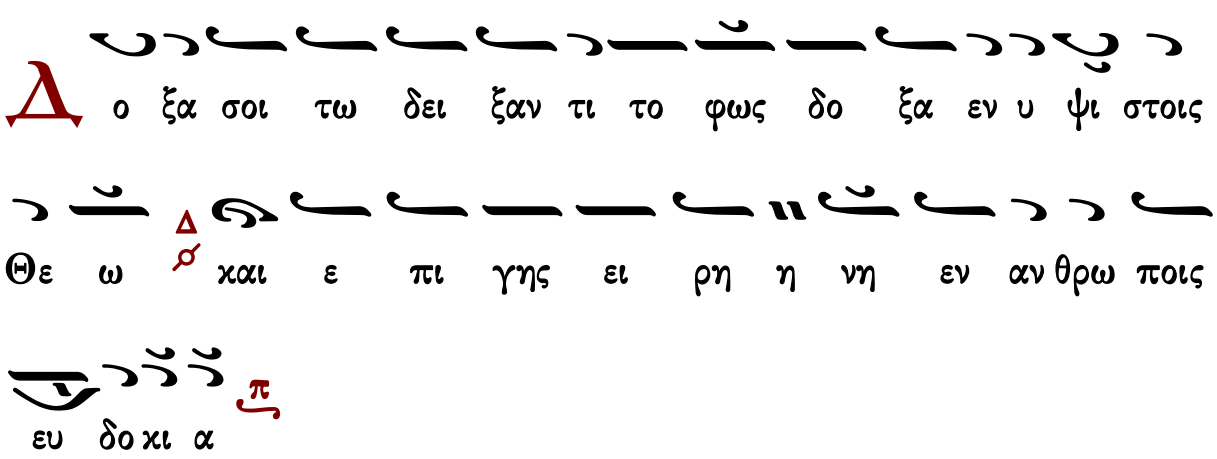

Υ

μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

την μεγα α λην σου δο ξαν π

Κ

υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε

Πα τερ παν τοκρα τορ π Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η

σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα π

Κ

υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του

κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρ τι ι ας του κο σμου π

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι

ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

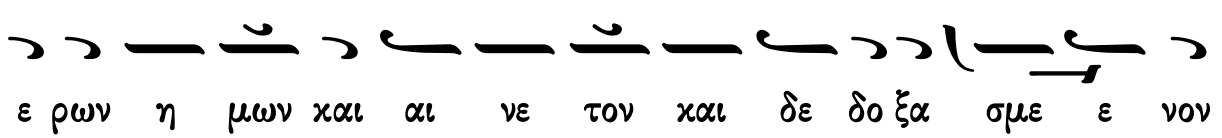

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

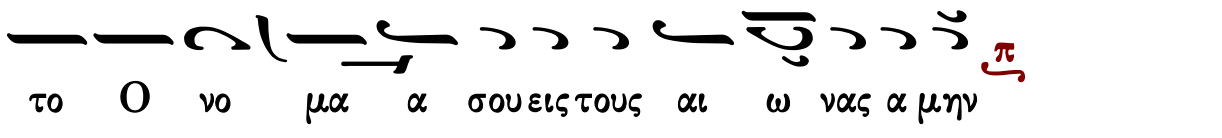

το Ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην

Γ

ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ

ηλ πι ι σα μεν ε πι σε

Θ

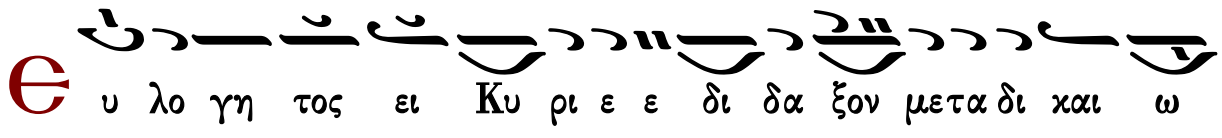

υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξον με τα δι και ω

μα τα σου (γ')

Κ

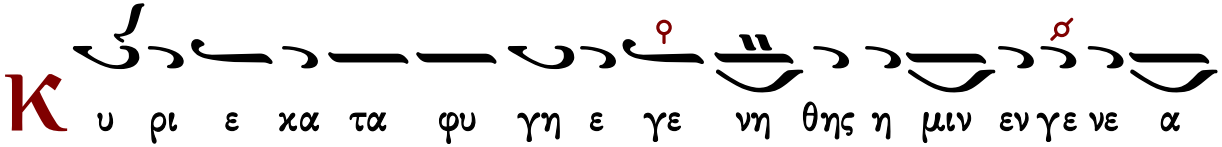

υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α

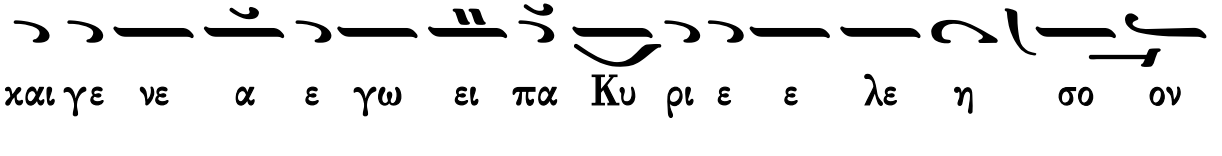

και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον

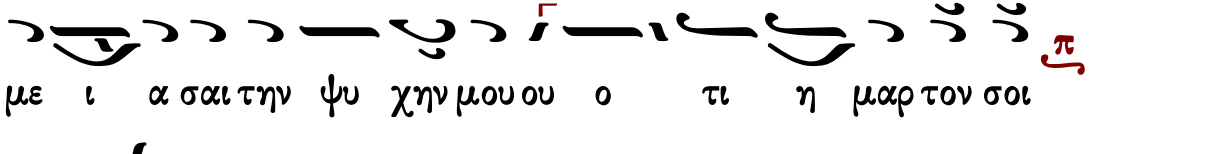

με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον σοι

Κ

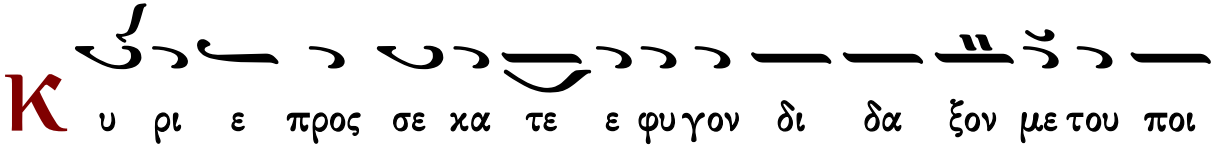

υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του ποι

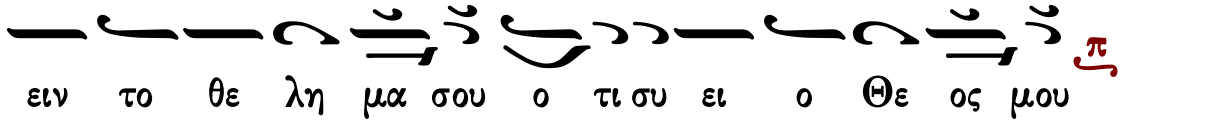

ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο

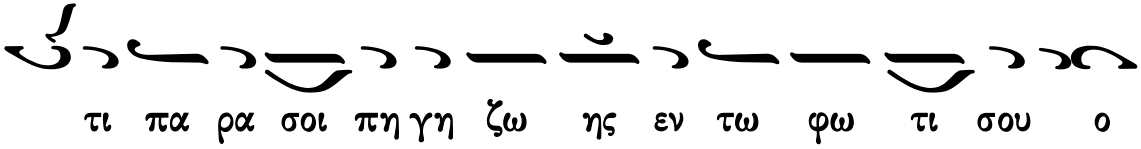

τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

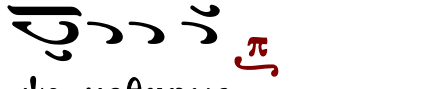

ψο με θα φως

Π

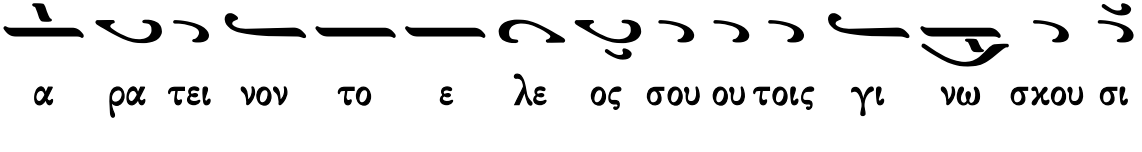

α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου σι

σε

λ

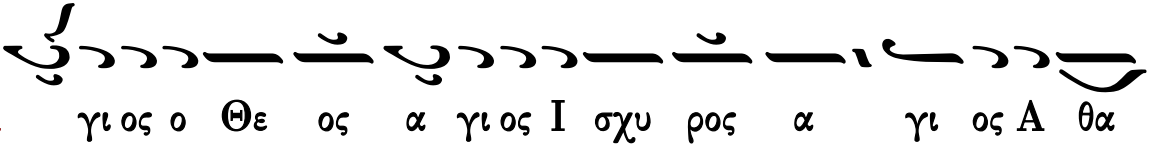

γι ος ο Θε ος α γι ος Ι σχυ ρος α γι ος Α θα

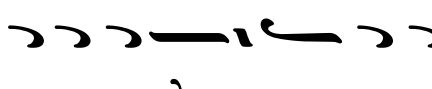

νατος ε λε η σον η μας (γ΄)

Δ

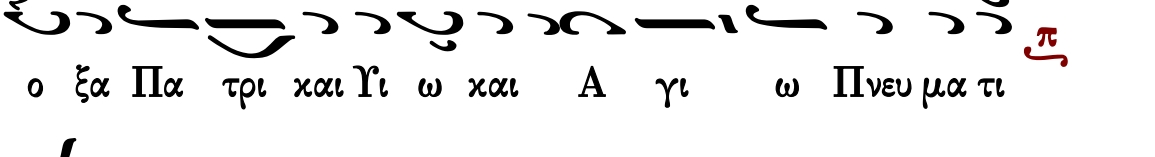

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ

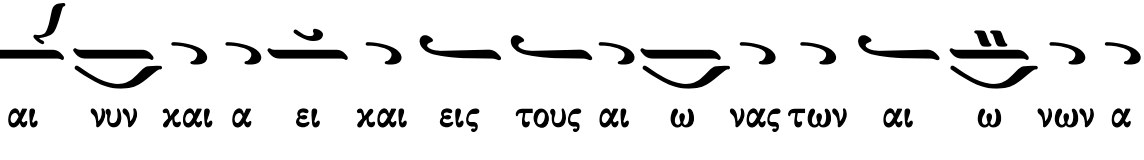

αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην

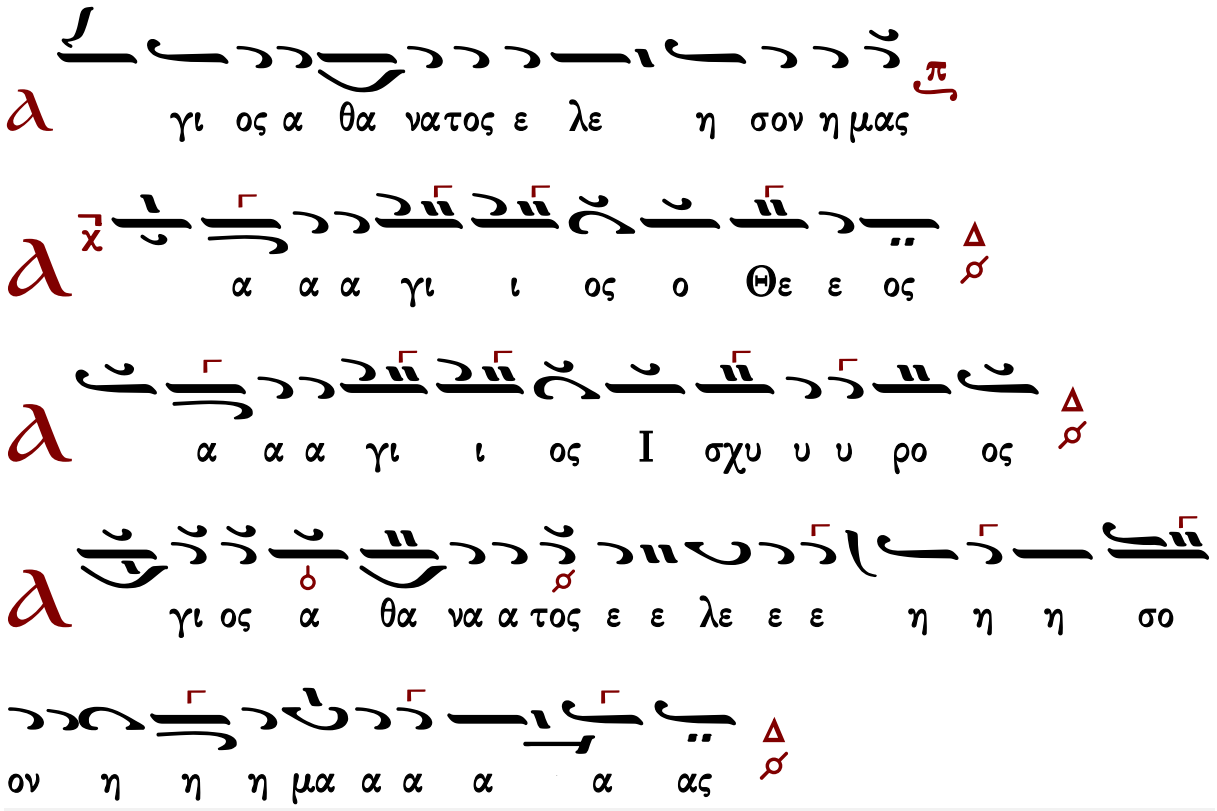

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπολυτίκιον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ πα νη

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.305*

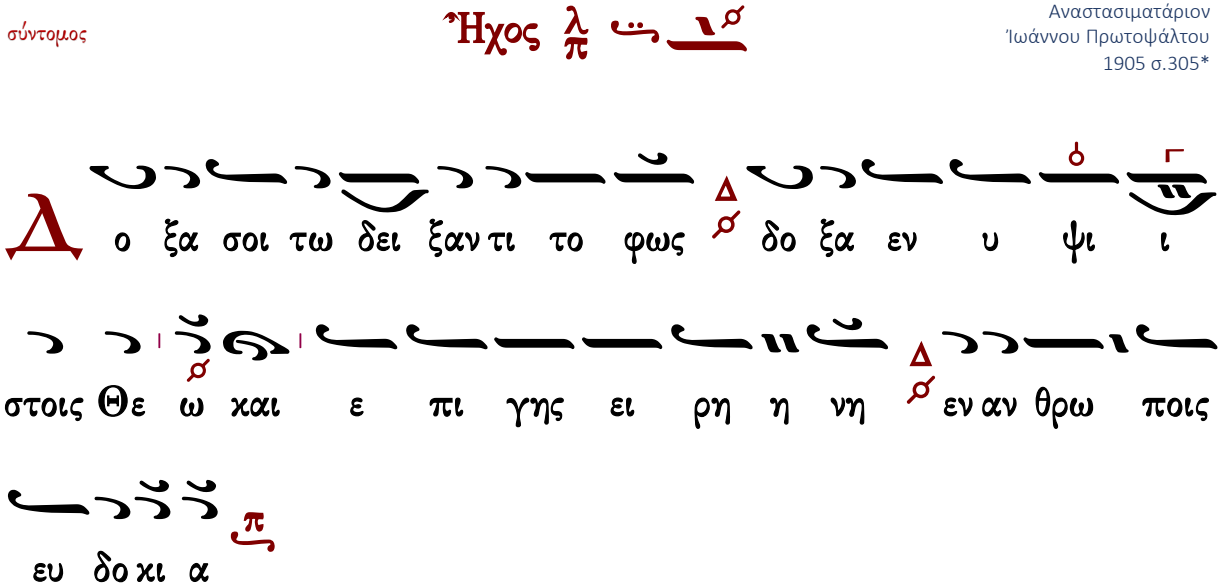

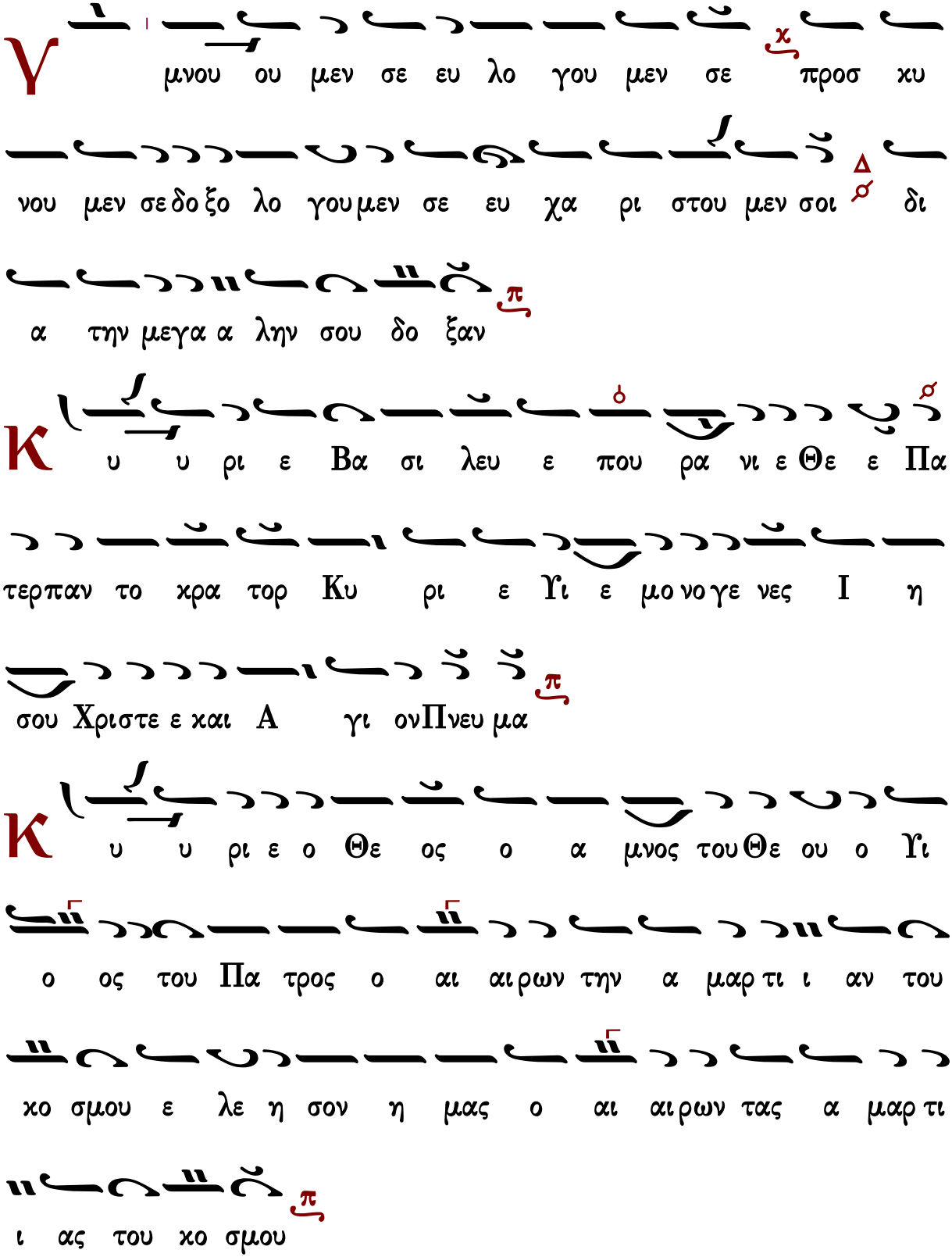
Υ
μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την μεγα α λην σου δο ξαν
Κ
υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η
σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευ μα
Κ
υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι
ι ας του κο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μονος Κυ ρι ος

Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη

ην

Κ αθ εκ κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νομα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη

α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων Δ και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το

ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην π

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας Δ καθ α

περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε π

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον μετα δι και

ω μα τα σου π (γ′)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α Δ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ

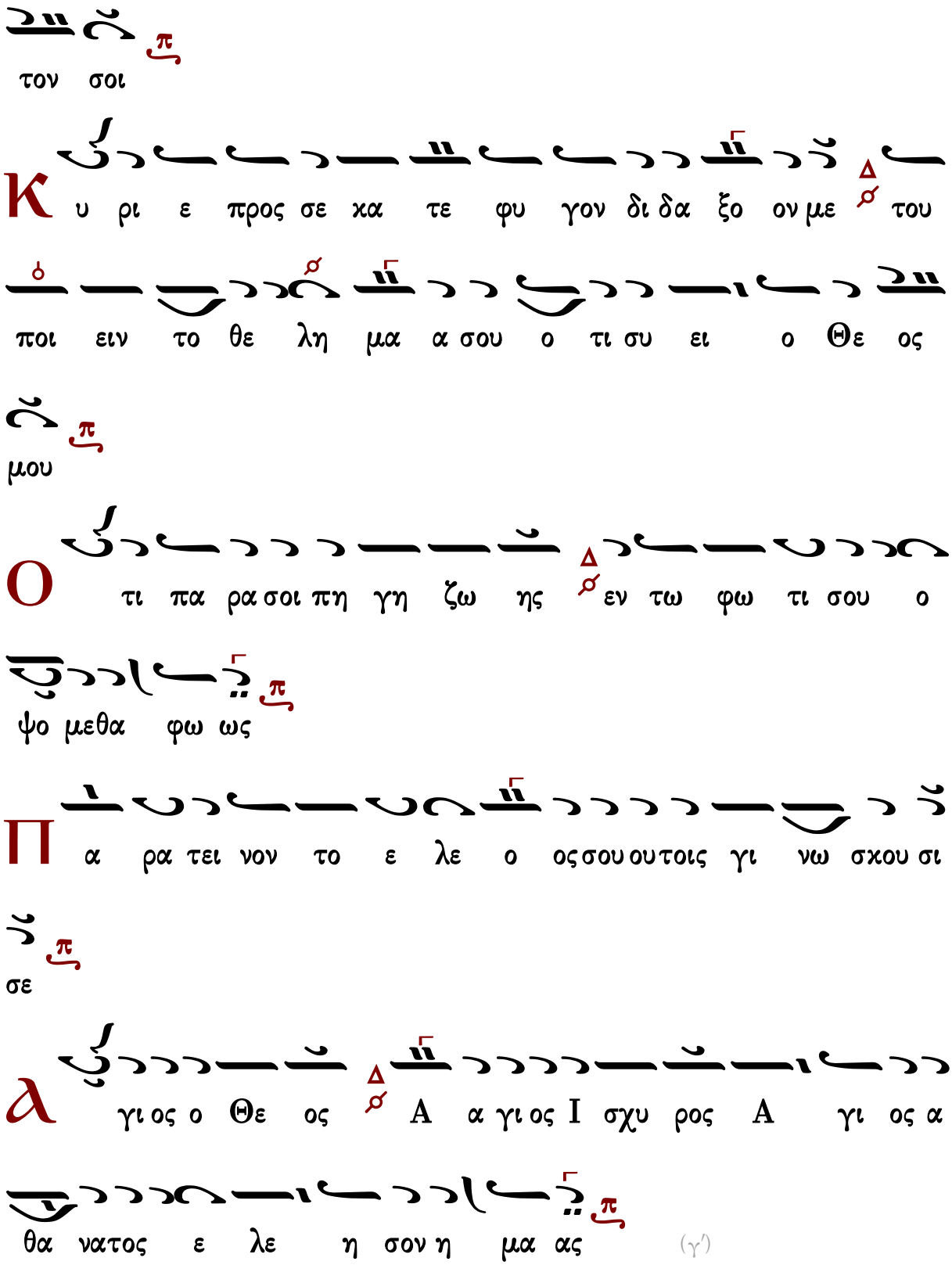
τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος
μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο μεθα φω ως
Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου σι
σε
Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α
θα νατος ε λε η σον η μα ας (γ΄)

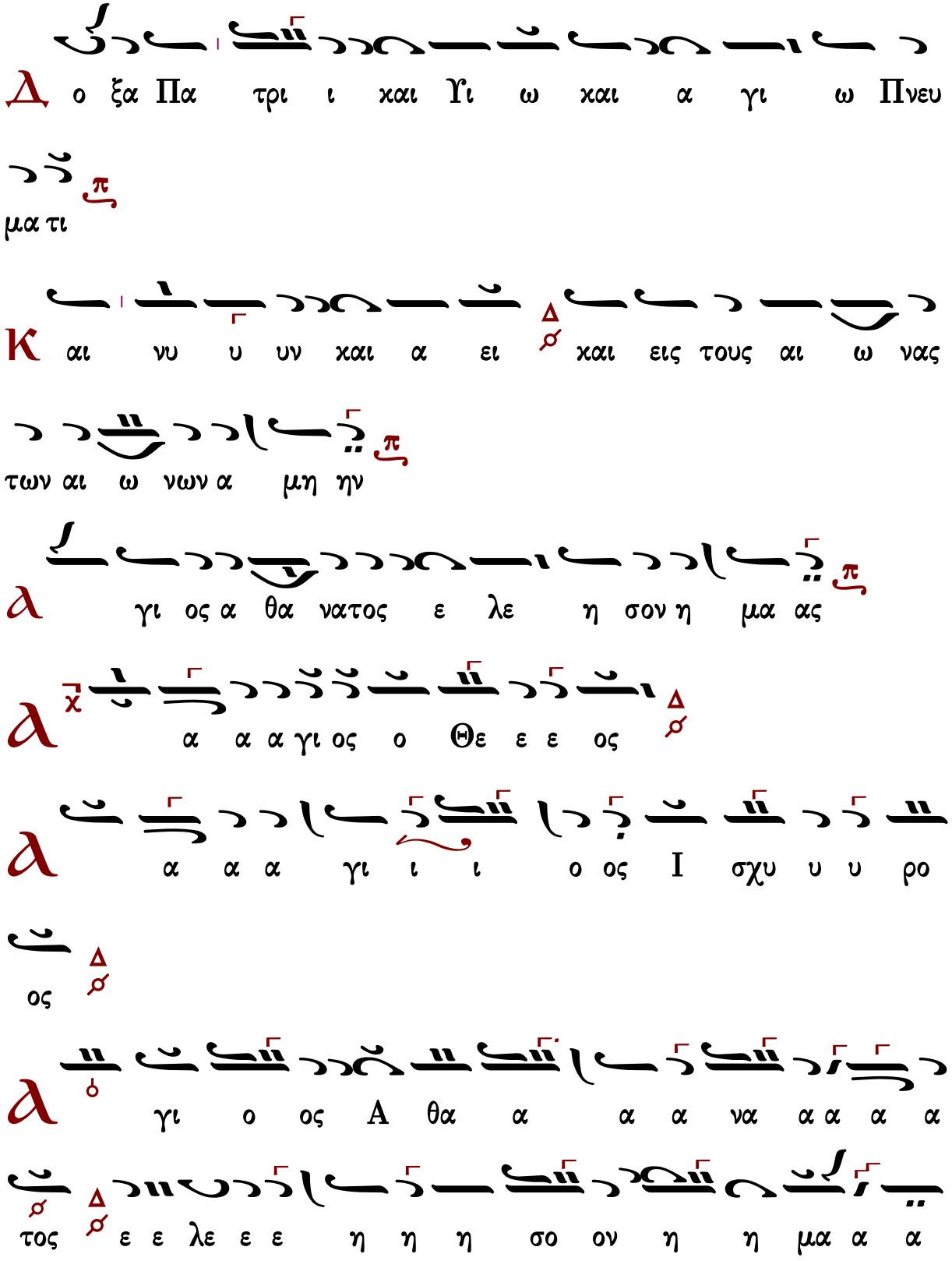
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μη ην
α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας
α α α γι ος ο Θε ε ε ος
α α α γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο
ος
α γι ο ος Α θα α α α να α α α α
τος ε ε λε ε ε η η η σο ον η η μα α α

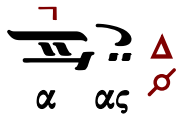

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.63*

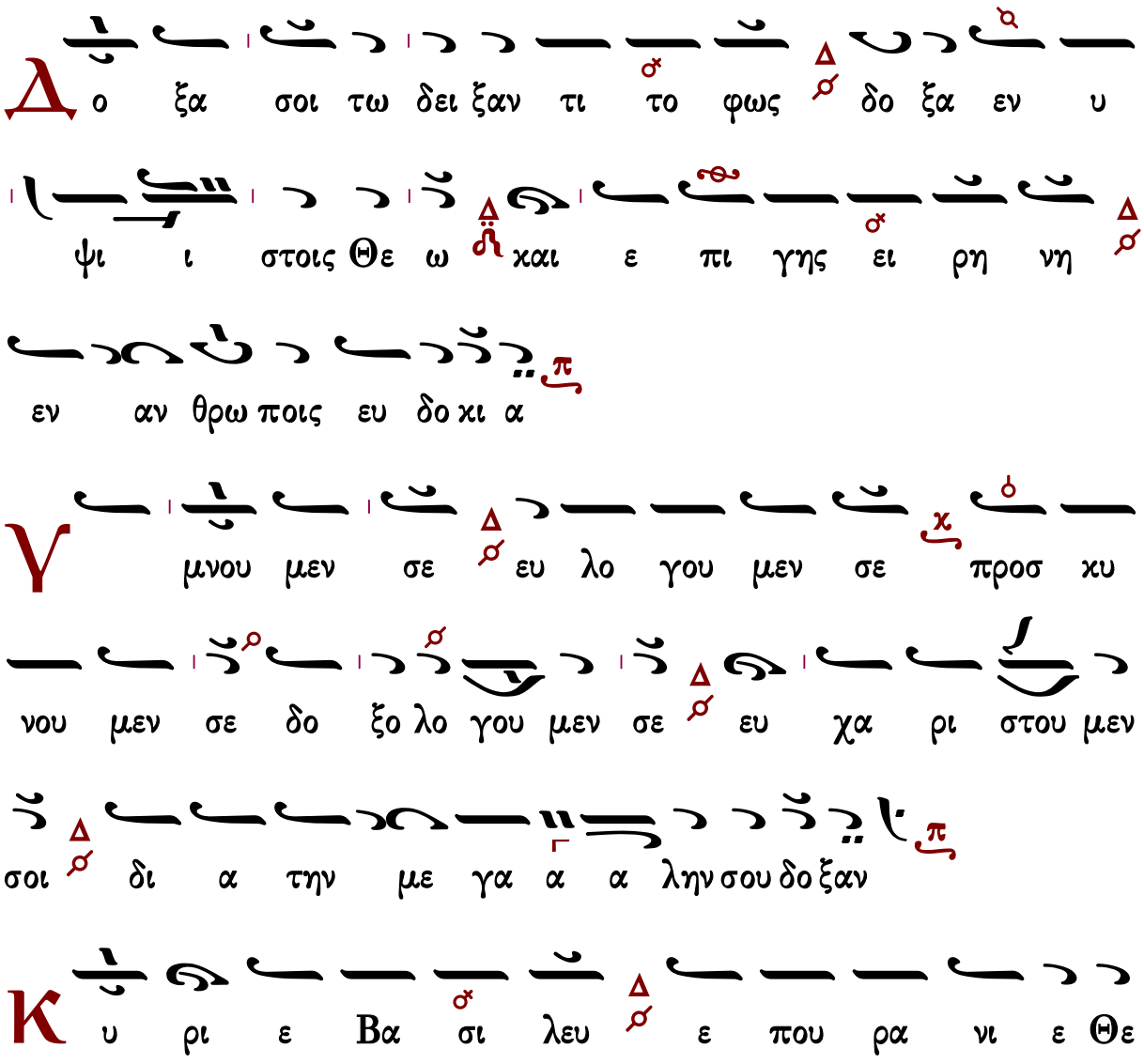

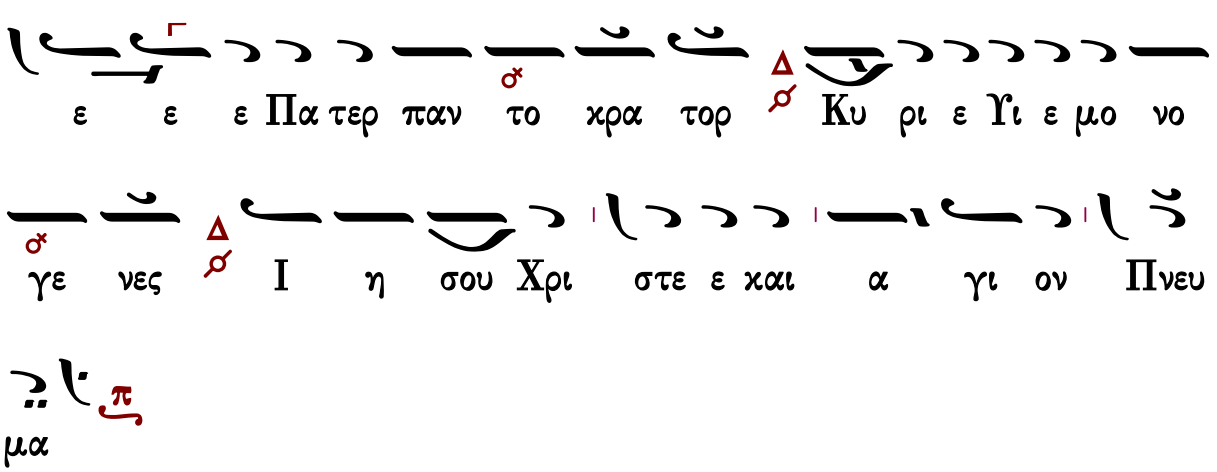
ε ε ε Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο
γε νες Ι η σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ
μα

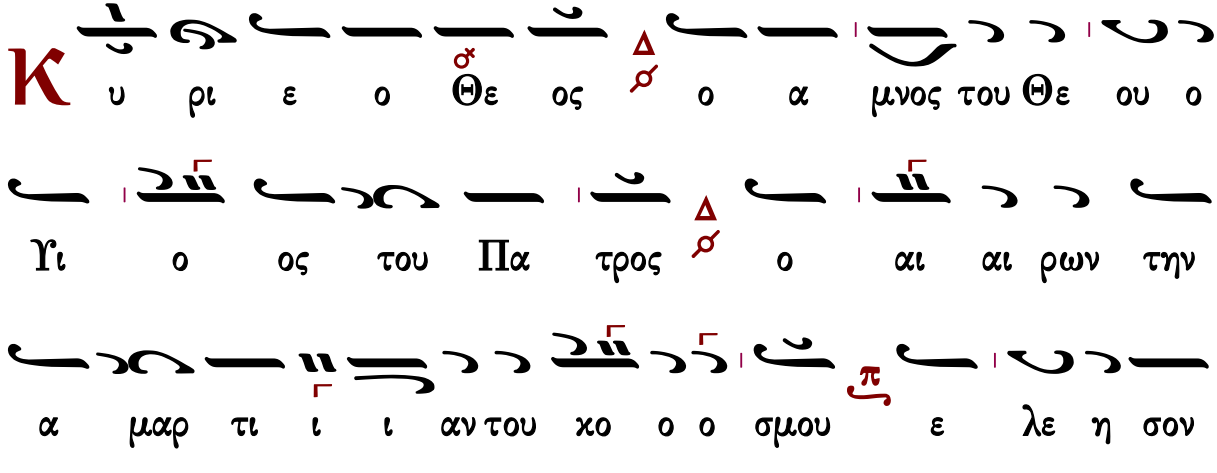
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την
α μαρ τι ι ι αν του κο ο ο σμου ε λε η σον
η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ι ας του κο
σμου

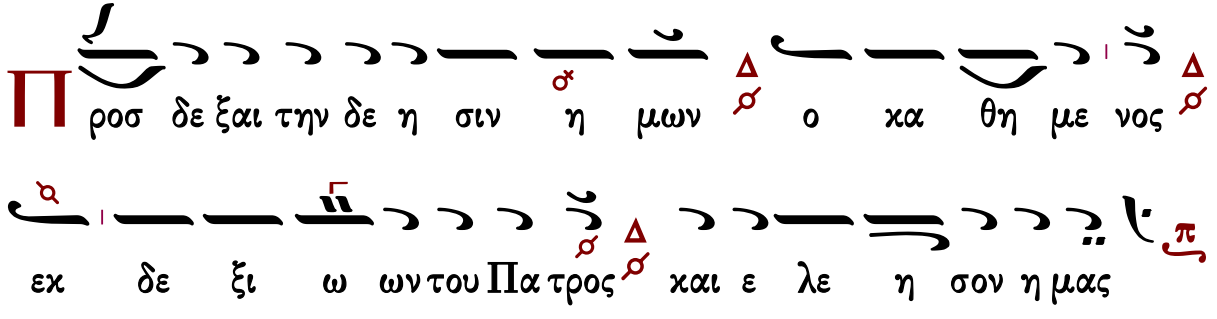
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

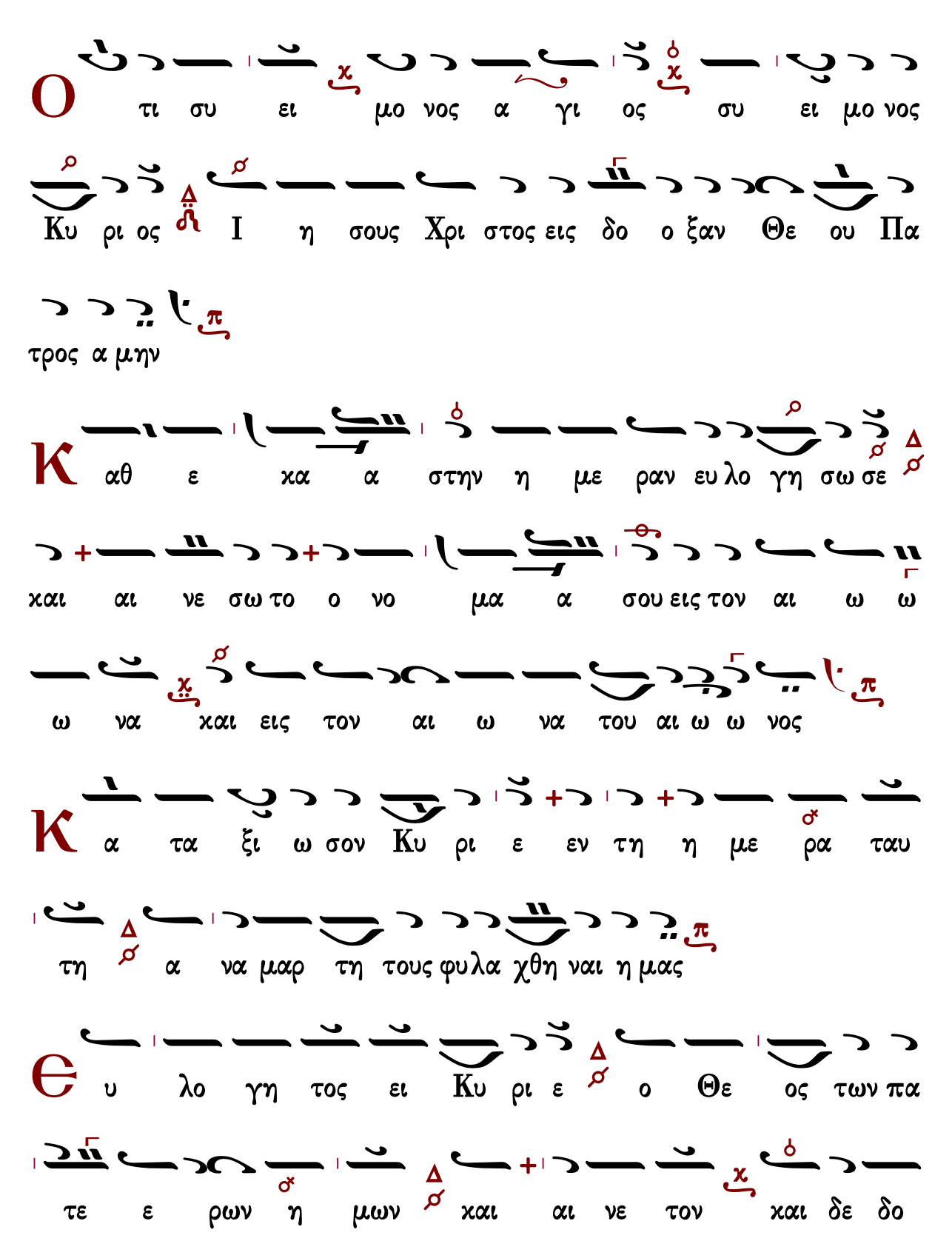
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα
τρος α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω
ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο

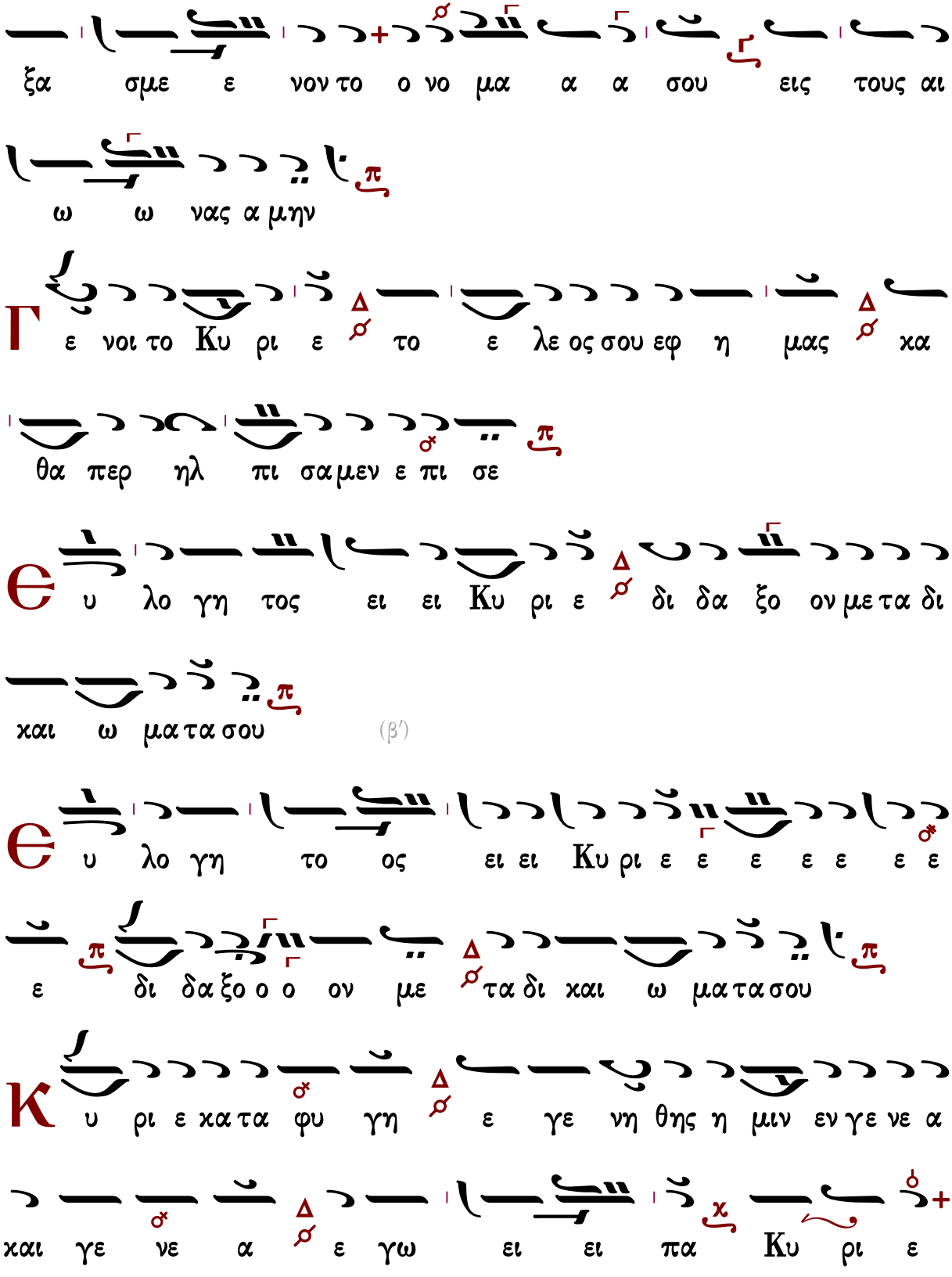
ξα σμε ε νον το ο νο μα α α σου εις τους αι
ω ω νας α μην
Γ
ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
Є
υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα σου
(β′)
Є
υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε
ε δι δα ξο ο ο ον με τα δι και ω μα τα σου
Κ
υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α
και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε

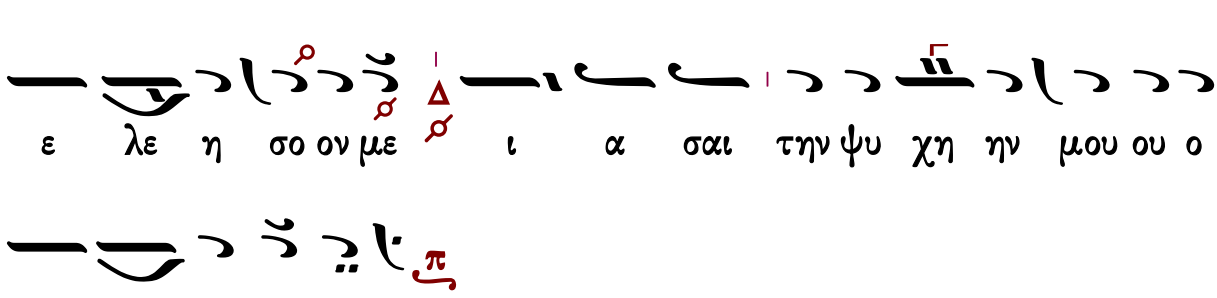
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο
τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον
με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο
Θε ος μου

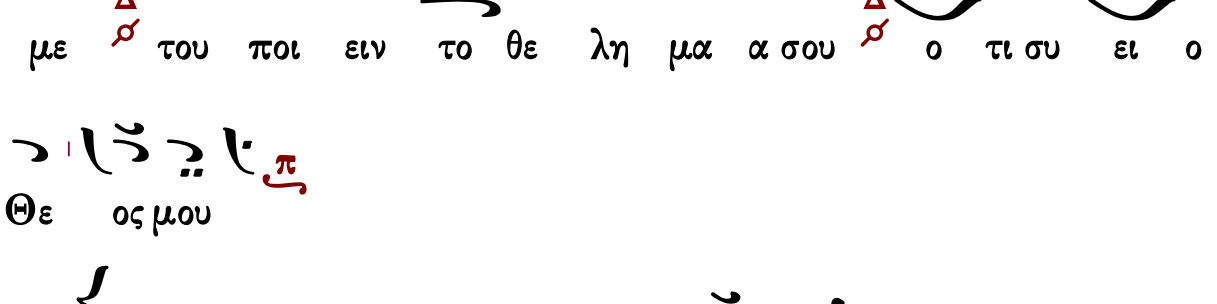
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως

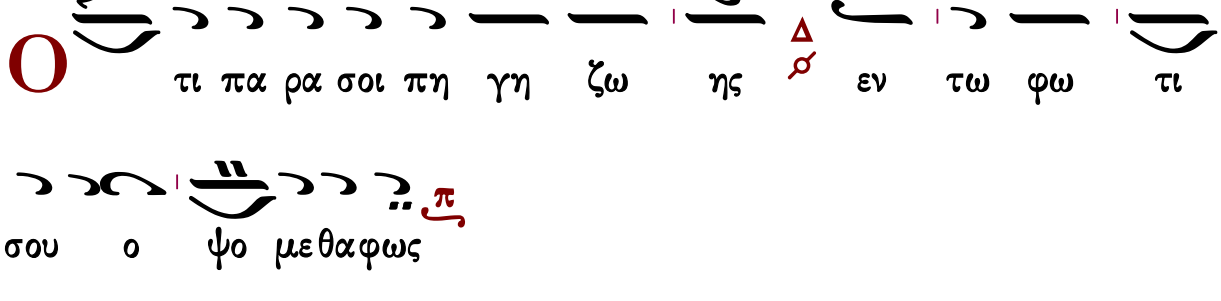
Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι
νω σκου σι σε

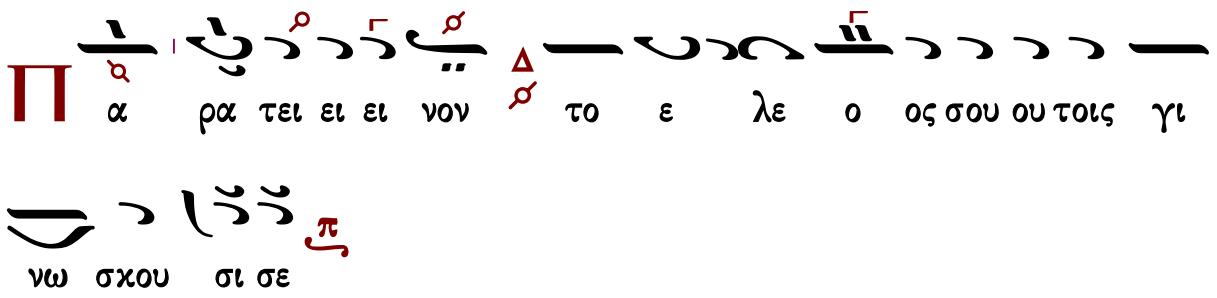
α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος

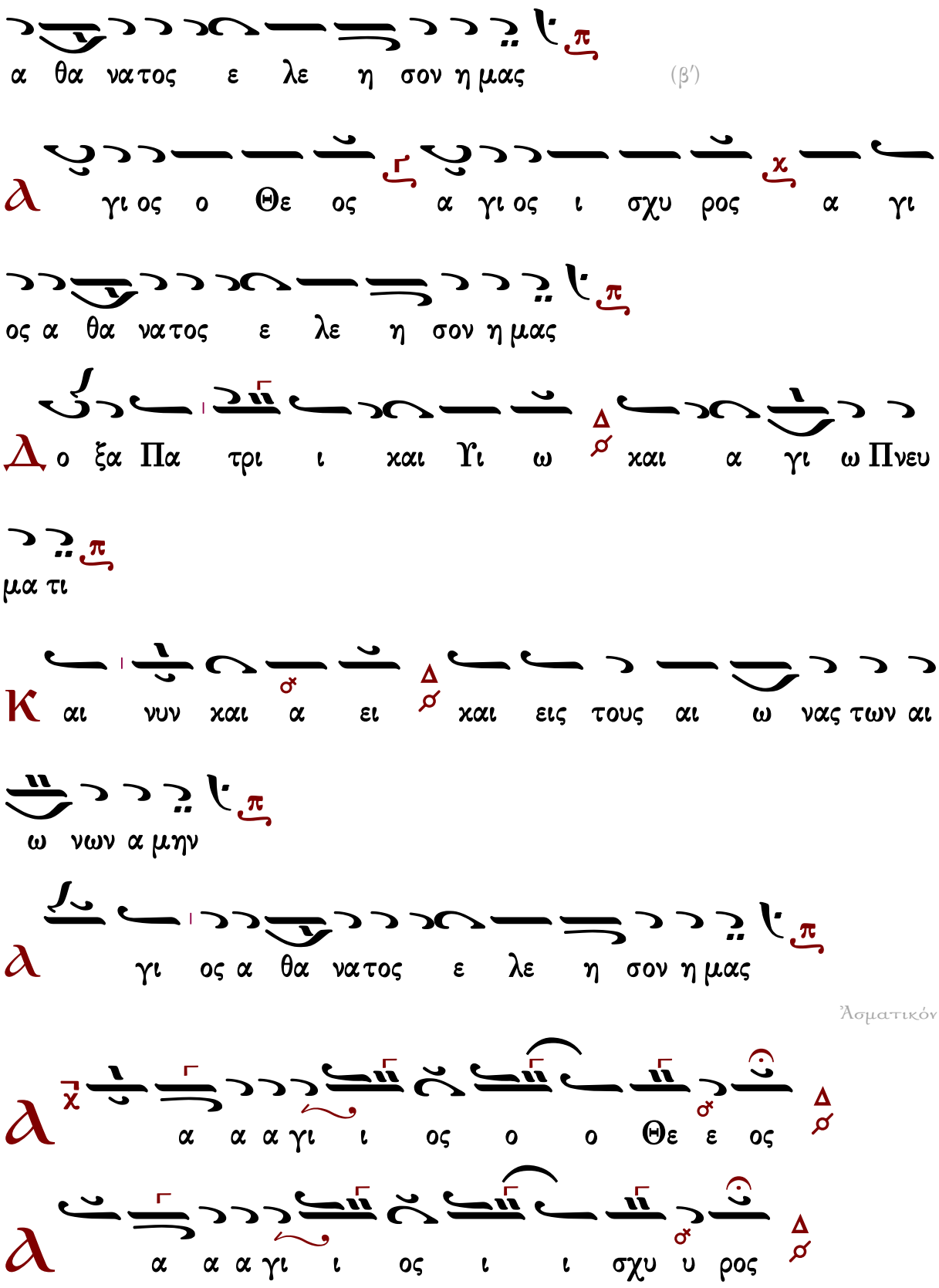
α θα νατος ε λε η σον η μας
(β′)
γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι
ος α θα νατος ε λε η σον η μας
ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας
Ἄσματικόν
α α α γι ι ος ο ο Θε ε ος
α α α γι ι ος ι ι σχυ υ ρος

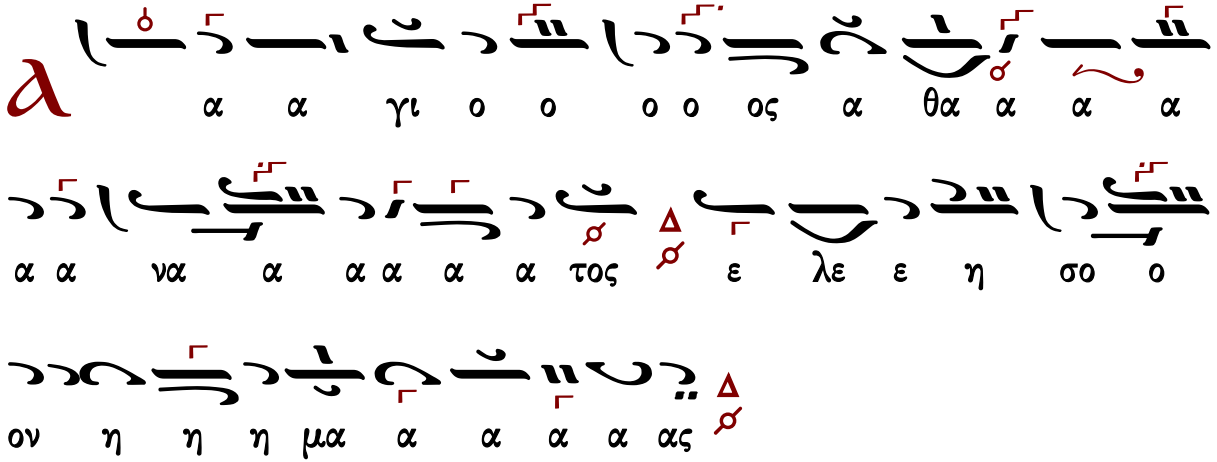

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1η ἔκδοση 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.456*

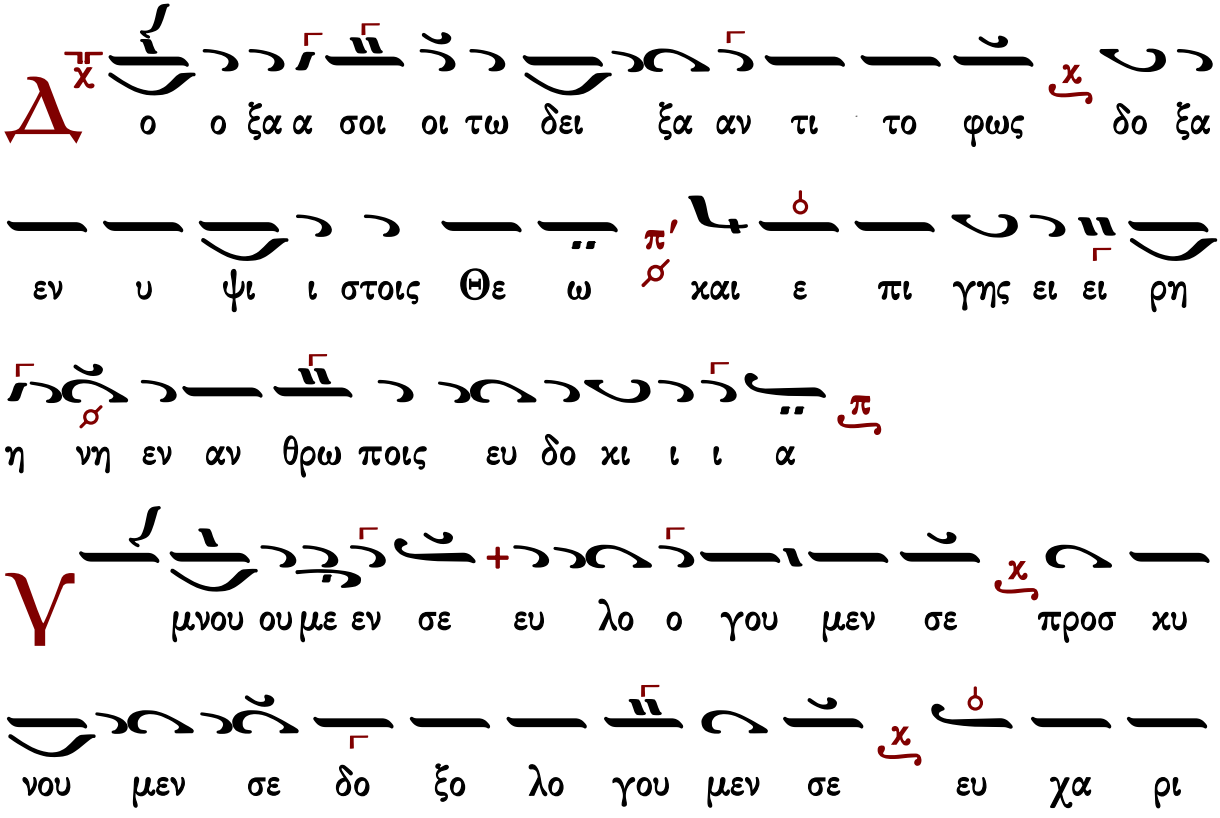

στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου δο ο ο

ξαν

Κ υ υ ρι ε ε βα σι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε Πα τερ παν το κρα α α τορ Κυ ρι ε Υι

ε μο ο νο γε νες Ι η η σου Χρι στε και αι

α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ε ε ο Θε ος ο α μνο ος του

Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι αι

ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου ε λε η η

σον η μα ας ο ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι

ι ας του χο ο ο σμου

Π ρο οσ δε ε ξαι αι την δε η η σιν η μων ο χα

α θη με νος εκ δε ξι ω ω ων του Πα τρος και

ε λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος α α γι ι ος συ

ει ει μο νο ος Κυ υ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη ην

Κ αθ ε κα α α στην η με ρα αν ευ λο γη

σω σε και αι νε ε σω το ο ο νο μα α σου εις τον

αι ω ω ω να και εις τον αι ω ω να του αι

ω ω ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ υ ρι ι ε εν τη
η με ρα α τα αυ τη α να μαρ τη η η τους φυ λα
χθη η ναι η μα ας
Θ υ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ε
ο Θε ο ος των πα τε ε ε ρων η μω ων και αι
νε τον και δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο ο
μα α σου εις τους αι ω ω ω νας α μη ην
Γ ε ε νοι το ο Κυ ρι ι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα α α περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Θ υ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ε ε

ε ε ε ε ε ε ε δι δα α ξο ον με τα α δι και ω μα

τα α σου (β′)

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ε ε

ε ε ε ε ε ε ε δι δα α ξο ον με τα α δι και ω μα

τα α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μι ιν

εν γε νε α και γε νε α α ε γω ει ει ει ει

πα Κυ υ ρι ι ε ε λε η η σο ον με ι ι

α σαι την ψυ χη η ην μου ο τι η η μαρ

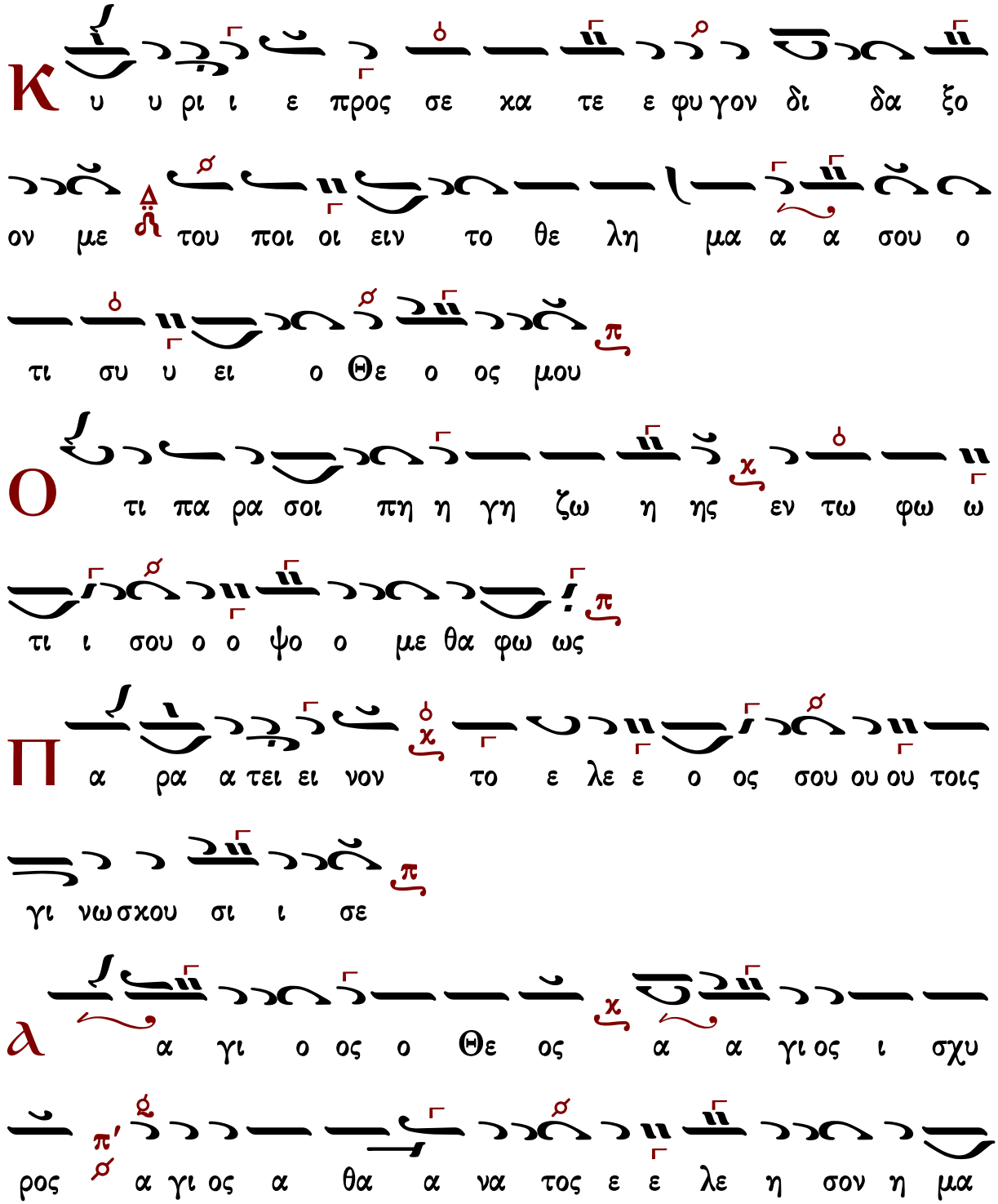
το ον σοι
Κ υ υ ρι ι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο
ον με του ποι οι ειν το θε λη μα α α σου ο
τι συ υ ει ο Θε ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη η γη ζω η ης εν τω φω ω
τι ι σου ο ο ψο ο με θα φω ως
Π α ρα α τει ει νον το ε λε ε ο ος σου ου ου τοις
γι νω σκου σι ι σε
Α α γι ο ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ
ρος α γι ος α θα α να τος ε ε λε η σον η μα

ας (γ')

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω νων α μη ην

α γι ος α θα α να τος ε ε λε η σον η μα ας

α α γι ο ος ο ο Θε ε ο ο ο ος

α α γι ο ος ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ος

α γι ος α θα α α α να α α α τος ε

λε ε η σο ον η η η μα α α α α α α

Γεωργίου Βιολάκη (1820-1911)

ἀργὴ

Ἦχος λ πλ. Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὄρθρος 1909 σ.307*

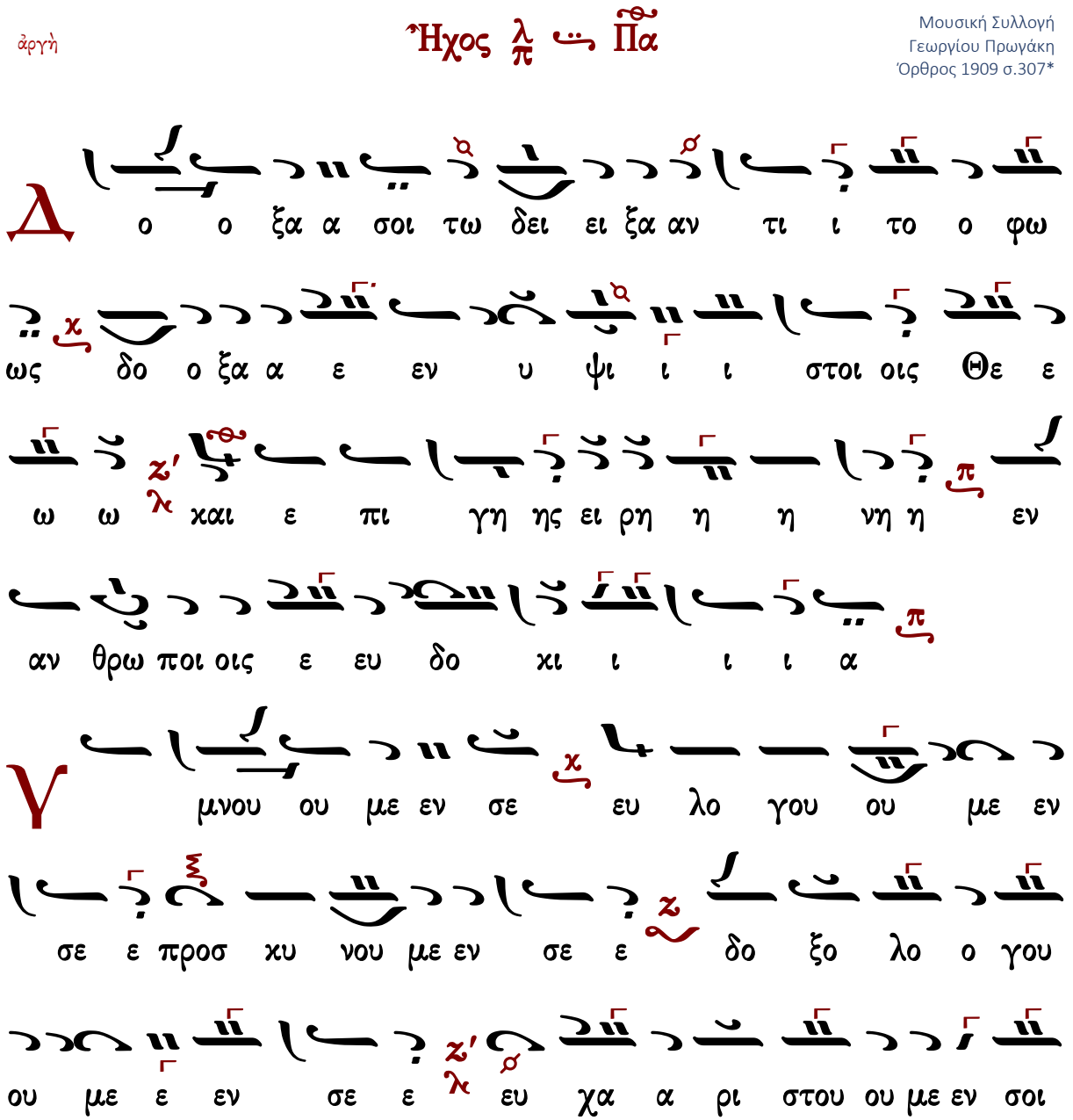

οι δι α την με γα α α α α λη η ην σου δο
ο ο ο ξαν
Κ υ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα
νι ι ε ε Θε ε ε Πα α τερ παν το κρα
α α α τορ Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο ο
γε ε νες Ι η σου ου Χρι ι στε ε και Α α
α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα α
Κ υ υ ρι ε ε ε ο ο Θε ε ος ο α
μνο ο ο ος του Θε ε ου ου ο Υι ο ο ος του
ου Πα α α τρος ο αι αι αι αι ρω ων την α μαρ

ε σμου ο ο ο χο ου ου του αν α ι ι ι τι

αι αι αι ο αι αι ας μα η η σον η η ε λε

ο χο του ας ι ι ι τι μαρ α τας ρων αι αι

ο σμου

Π ο ων μη η ν η η ν δε ε δε ξαι τη ρο οσ

του ων ω ω ξι δε χ λ ζ ν ος ε με η θη κα

η ον σο η η ε λε ε και χ ο τρος α α Πα ου

η μας

Ο ος ι ι γι α α ος ι ι ο νο ος ο μο ει ει υ σ υ ι τι

σου ει μο ο νο ος Κυ ρι ι ι ος λ ζ Ι η σου

ους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ο ο ο ξαν Θε

ου ου Πα α τρο ος α α α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ε ε ε ε

ραν ευ λο γη η η σω ω ω σε ε και αι νε

ε σω ω ω το ο νο ο μα α α σου εις τον αι ω

ω να α και εις τον αι ω ω να α του ου ου

αι αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ υ ρι ι ι

ε εν τη η με ρα α α τα α αυ τη η α

να μαρ τη η η τους φυ λα χθη η η ναι αι η

η η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

ο Θε ε ος των Πα τε ε ε ε ε ε ρω

ων η η η μων και αι νε ε ε τον και δε δο

ξα σμε ε ε ε ε ε νον το ο ο νο ο μα α α

σου ου εις τους αι ω ω ω ω να ας α α α

μην

Γ ε ε νοι οι το ο Κυ υ ρι ε το ε ε ε

λε ε ος σου ου εφ η η μα ας καθ α α α περ

ηλ πι σα με ε εν ε ε πι ι ι σε

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ υ υ ρι

ι ι ι ε δι ι δα α α ξο ο ο ο ο ον

με τα δι και ω ω μα α τα α α α σου ου (γ′)

Κ υ ρι ε ε κα α τα φυ υ γη η ε γεν νη

θη ης η μι ιν εν γε νε α και αι γε ε νε ε

α ε γω ει πα Κυ υ υ ρι ι ι ε ε

λε ε ε η σο ο ο ο ον με ι ι α α σαι

αι την ψυ χη η ην μου ου ου ο ο τι ι η

η μα αρ το ο ο ον σοι οι

Κ υ ρι ε προς σε κα α τε ε φυ υ γο ον δι δα

η λη θε ο το ειν ει ποι του Δ ον με ο ξο α

ο Θε ο ο ει ει υ συ ι τι ο ο σου ου μα α α

ος μου ο ο

Ο τω εν ης η ω ζω η γη πη σοι ρα πα τι

φω τι ι ι ι ι ι σου λ ζ ο ο ψο ο ο ο με ε

θα α α φω ως

Π α ρα α α α α τει ει ει πα ρα α τει ει

νον χ ρ το ε λε ο ο ος σου τοις γι νω ω σχου ου σι

ι ι ι σε

α χ γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος Α γι ι ο ο ο

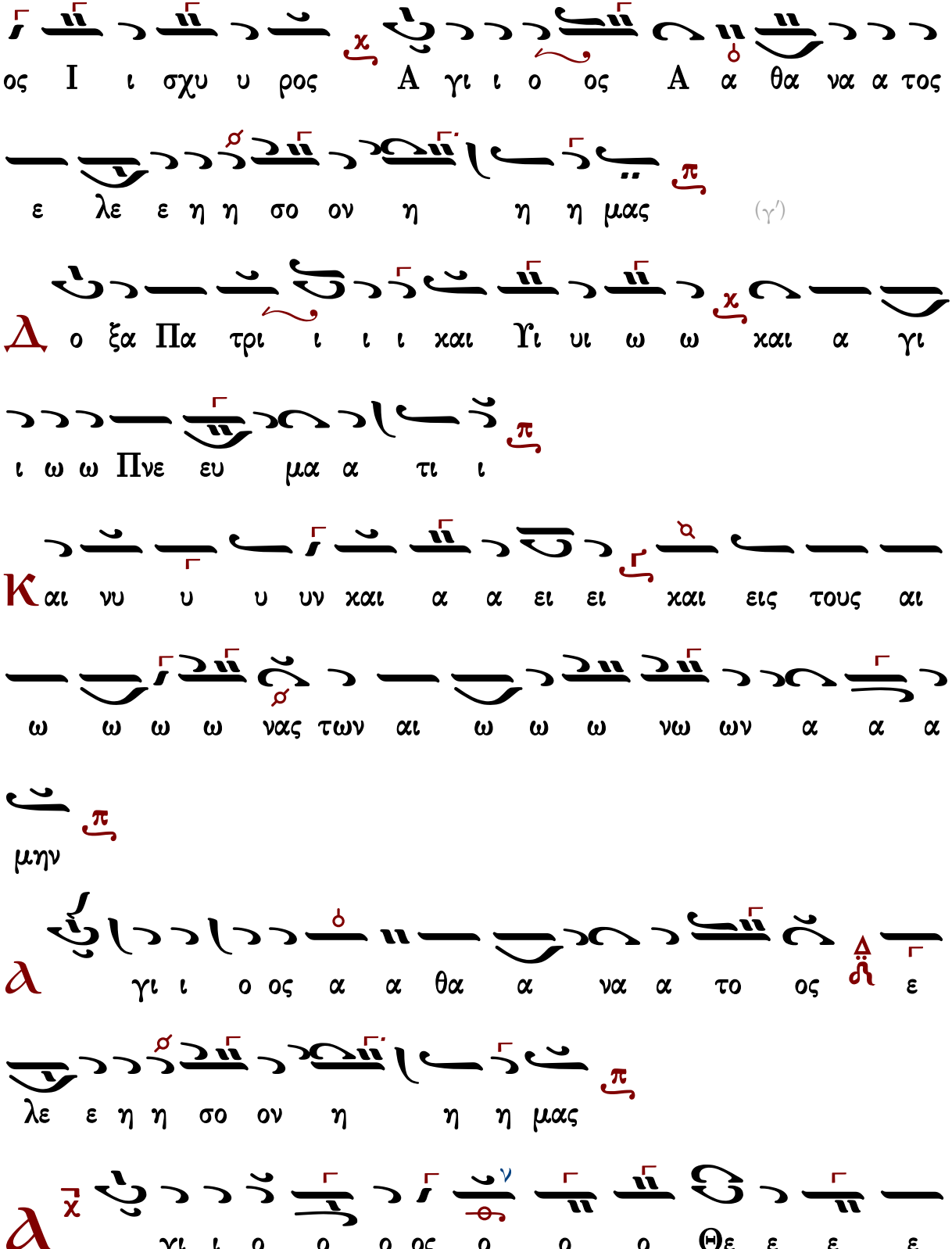
ος I ι σχυ υ ρος A γι ι ο ος A α θα να α τος
ε λε ε η η σο ον η η η μας (γ΄)
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι Υι υι ω ω χαι α γι
ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι
Κ αι νυ υ υ υν χαι α α ει ει χαι εις τους αι
ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α
μην
λ γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε
λε ε η η σο ον η η η μας
λ γι ι ο ο ο ος ο ο ο Θε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1875)

ἀργὴ

Ἦχος λ/π ⸎ Πα

Αγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Ἐν ἄνθος... 1896 σ.198*

η η ει ει ρη γης ι πι ε ε χαι ω ω ω ω ε ε

ι ι χι δο ευ οις ποι ω θρω αν εν νη η η η η

ι ι α

Υ ε με ου ου ου ου γου λο ευ ε σε εν μνου

ε εν σε προ οσ χυ υ νου ου ου ου με ε εν

χ q σε ε εν σε ε με ου ου γου λο ξο δο ε σε

ευ χα ρι ι ι στου με εν σοι οι δι α την με

γα α α α λην σου δο ο ο ο ξαν

Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι 6

ε ε ε Θε ε ε ε ε ε Πα α τε ερ Πα αν το

ο χρα α α α τορ Κυ ρι ε Υι υι ε μο ο νο ο

ο γε ε νες Ι η σου Χρι ι στε και αι α α α α

γι ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο

ο ος του ου ου Θε ε ου ο Υι ο ο ος του Πα

α α τρος ο ο αι αι αι αι ρω ων την α μα αρ τι

ι ι ι α αν του χο ο ο ο σμου ε λε η η

σον η η μας ο ο αι αι αι αι αι ρω ων τας α

μαρ τι ι ι ι ας του χο ο ο ο σμου

Π ροσ δε ε ξαι αι τη ην δε η η σιν η η μων ο κα

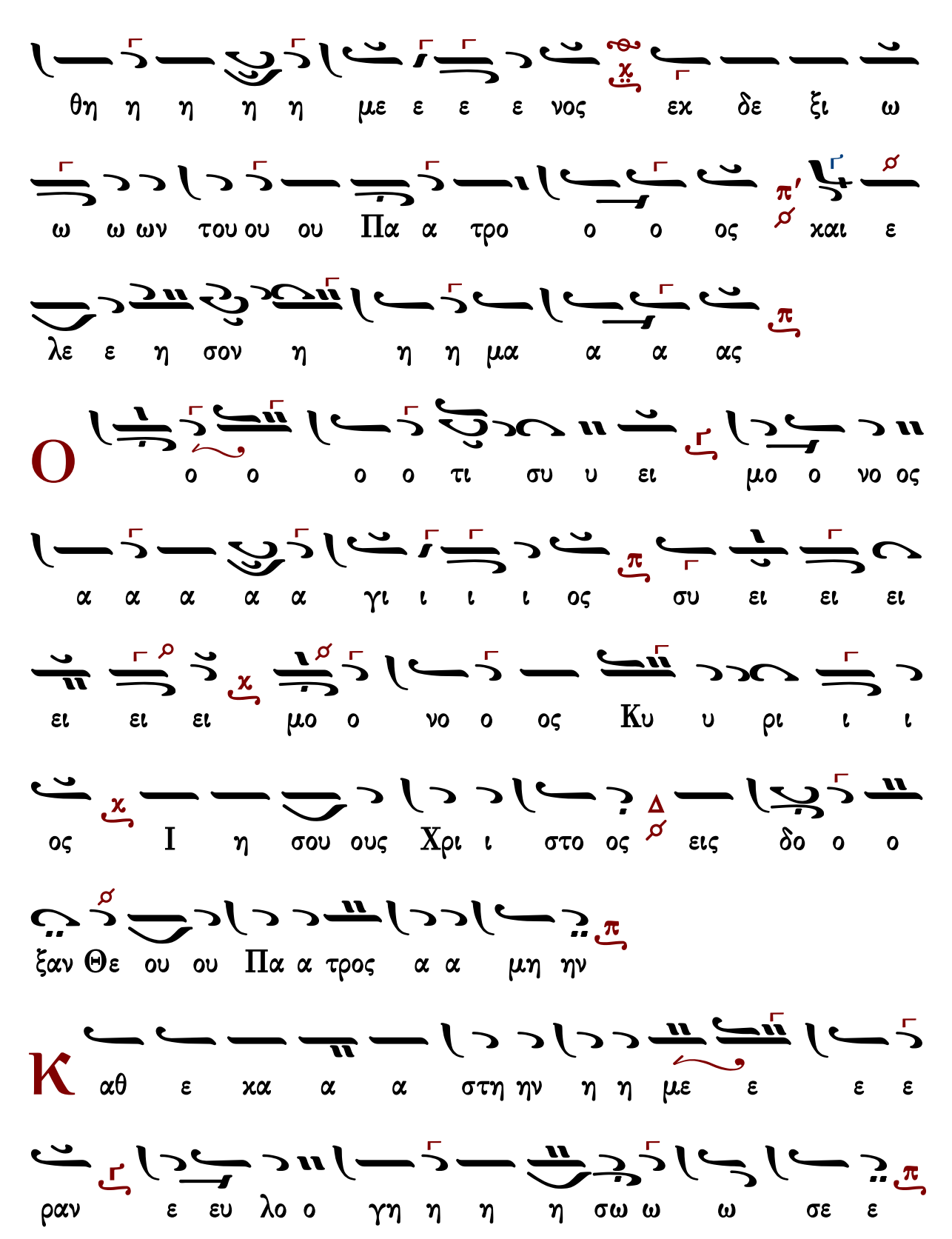
θη η η η η με ε ε ε νος εκ δε ξι ω
ω ω ων του ου ου Πα α τρο ο ο ος και ε
λε ε η σον η η η μα α α ας
Ο ο ο ο ο τι συ υ ει μο ο νο ος
α α α α α γι ι ι ι ος συ ει ει ει
ει ει ει μο ο νο ο ος Κυ υ ρι ι ι
ος Ι η σου ους Χρι ι στο ος εις δο ο ο
ξαν Θε ου ου Πα α τρος α α μη ην
Κ αθ ε κα α α στη ην η η με ε ε ε
ραν ε ευ λο ο γη η η η σω ω σε ε

χαι αι αι αι νε ε ε ε ε σω το ο ο ο

νο ο ο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω να

α χαι εις τον αι ω ω να α του ου αι ω ω

ω ω νος

Κ α τα ξι ι ι ι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

ε εν τη η με ε ε ε ε ρα α τα α αυ

τη α να μα αρ τη η η του ους φυ λα χθη η η

η ναι αι η η μα α ας

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε ε ο Θε ο ο ο ος των Πα α τε

ε ε ε ρω ω ων η η η μω ω ω ων
και αι αι αι αι νε ε τον και δε δο ξα α σμε ε ε
νο ον το ο ο νο ο μα α α α σου ου ου εις
τους αι αι ω ω ω ω ω ω να ας α α μη η ην
Γ
ε νοι το ο ο Κυ ρι ι ε ε το ε λε ε ος
σου εφ η η μας καθ α α α α α περ ηλ
πι σα α με ε ε εν ε πι ι σε ε
Θ
υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι
ε ε δι δα α ξο ο ον με ε τα δι και ω ω
μα τα α α α α σου (γ′) α α α σου

Κ υ ρι ι ε χα τα φυ υ γη ε γεν νη η η

θης η η η μι ιν εν γε νε α α α και γε

ε νε ε α ε γω ει παα Κυ υ υ υ υ ρι ι ι

ι ε ε λε ε ε ε η σο ο ο ο ον

με ι α α σαι αι αι τη η ηνψυ χη η ην μου

ο τι ι η η μαα ρ το ο ο ο ον σοι

Κ υ υ ρι ι ι ε ε προς σε χα τε ε

ε φυ υ υ γον δι ι δα α ξο ο ο ο ον με του

ποι ειν το ο θε λη η μα α α σου ου ο τι συ υ

ει ει ο ο Θε ο ο ο ος μου

Ο

τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω ω η ης εν τω φω

τι ι ι ι ι σου ο ψο ο ο με θα α φω ω

ως

Π

α ρα α α α α α α α α α τει ει πα

ρα α α τει ει νον το ε λε ο ο ος σου ου

τοις γι νω ω σχου σι ι ι ι ι σε

η ι ι ι σε

Α

γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ο

ος Ι σχυ υ ρο ο ος Α α γι ο ος Α α θα

α να α το ος ε λε η η σο ον η η η

μα α α ας (γ′)
Δ ο ξα α Πα α α τρι ι ι ι και Υι υι ω
και α γι ι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τους αι
ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην
α α γι ος Α α θα α να α το ος ε
λε η η σον η η η μα α α ας
α α α α α α α α α γι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι α α α α γι ι ο ος ο ο ο

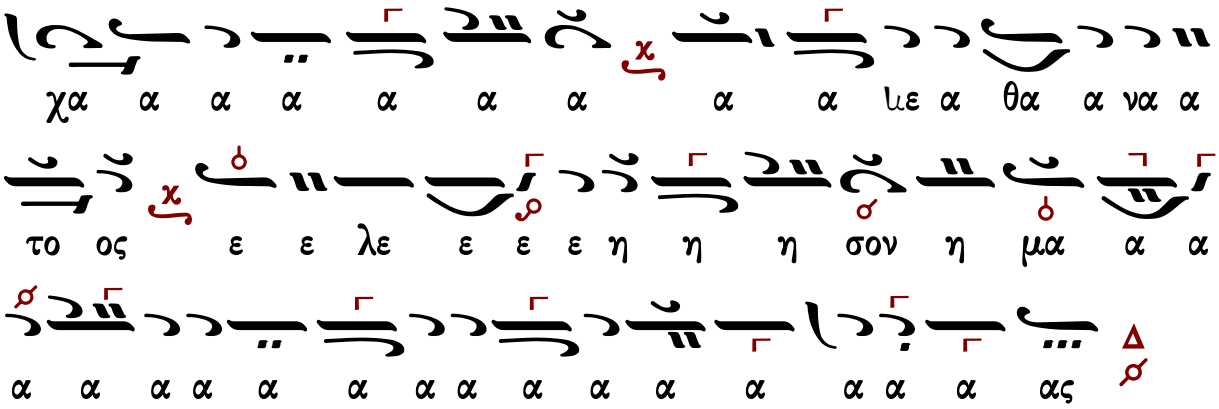

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικά

Ἁγιορείτικης Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

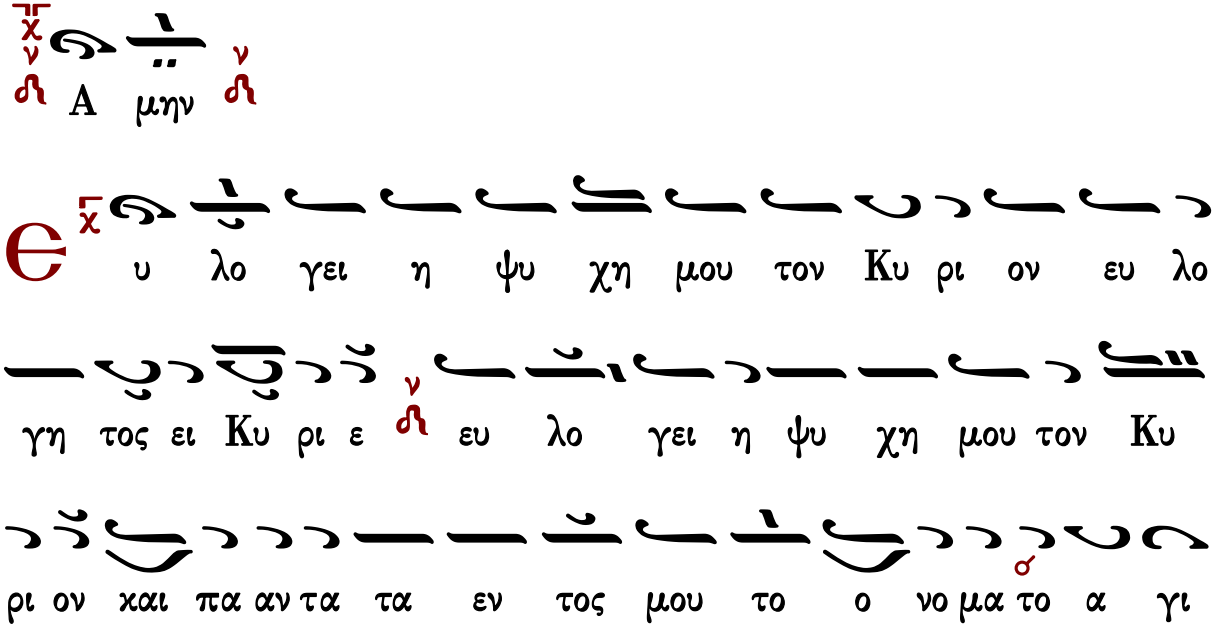

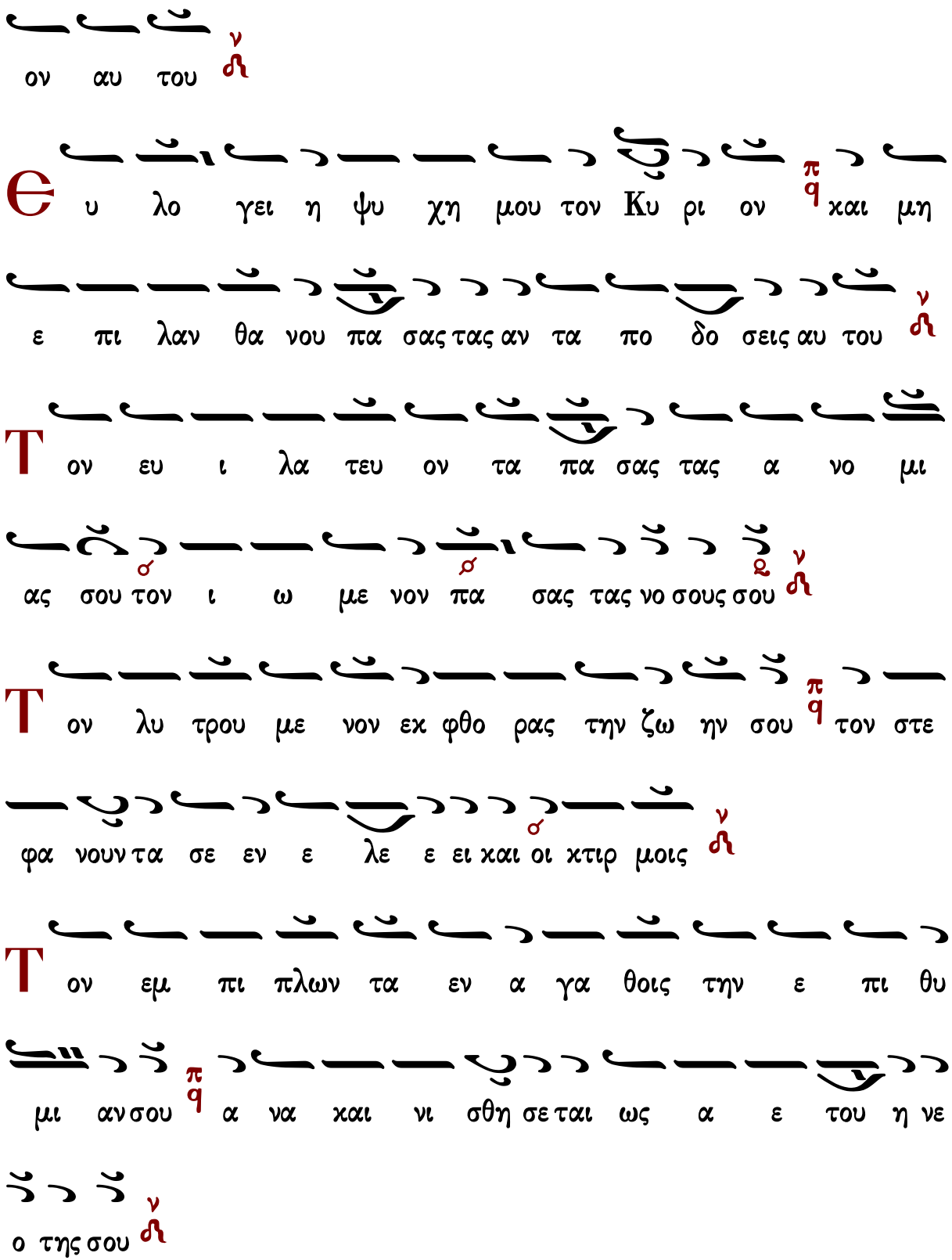
ον αυ του
Θυ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον πq και μη
ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις αυ του
Τον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι
ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου
Τον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω ην σου πq τον στε
φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και οι κτιρ μοις
Τον εμ πι πλων τα εν α γα θοις την ε πι θυ
μι αν σου πq α να και νι σθη σε ται ως α ε του η νε
ο της σου

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και

χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις

Є γνω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ ση

τοις Υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του

Ο ι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα

κρο θυ μος και πο λυ ε λε ος ουκ εις τε ε λος ορ

γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι

η σεν η μιν ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η

μω ων αν τα πε δω κεν η μιν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα νου α πο της γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ του ε πι ι τους φο βου με νους αυ τον

Κ αθ ο σον α πε χου σιν α να το λαι α πο δυ σμων ε μα κρυ νεν αφ η μων τας α νο μι ας η μων

Κ α θως οι κτι ρει Πα τηρ Υι ους ω κτει ρι σε Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ τος ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χους ε σμεν

Α ν θρω πος ω σει χορ τος αι η με ραι αυ του

ω σει α αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη η η

σει

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα

αρ ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του

Τ ο δε ε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι ω

ω ω νος και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο βου

με νους αυ τον

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε πι υι οις

υι ων τοις φυλ ασ σου σι την δι α θη κην αυ του ου

και με μνη με νοις των εν το λων αυ του του ποι η σαι

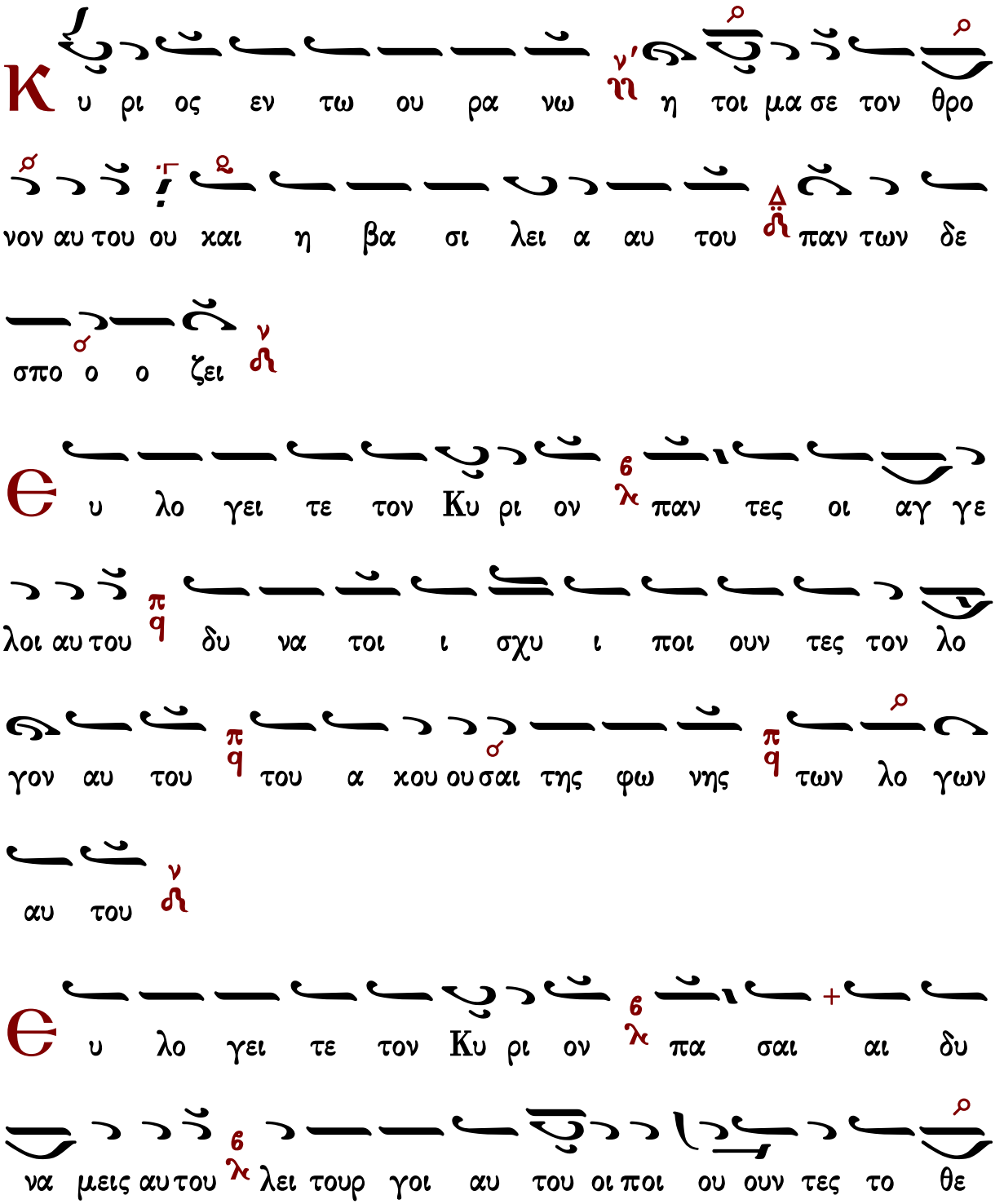
αυ τας
Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι μα σε τον θρο
νον αυ του ου και η βα σι λει α αυ του παν των δε
σπο ο ο ζει
Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι αγ γε
λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο
γον αυ του του α κου ουσαι της φω νης των λο γων
αυ του
Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ
να μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε

λημα αυ του

Θυ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα αυ

του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ του ευ

λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω νων Α μην

Θυ λο ο ο ο ο ο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

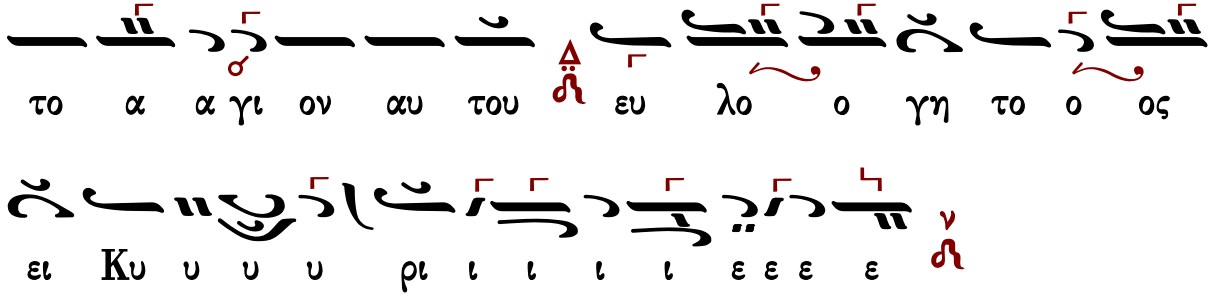

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

Στάσις Β′

Ἦχος Βȣ

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

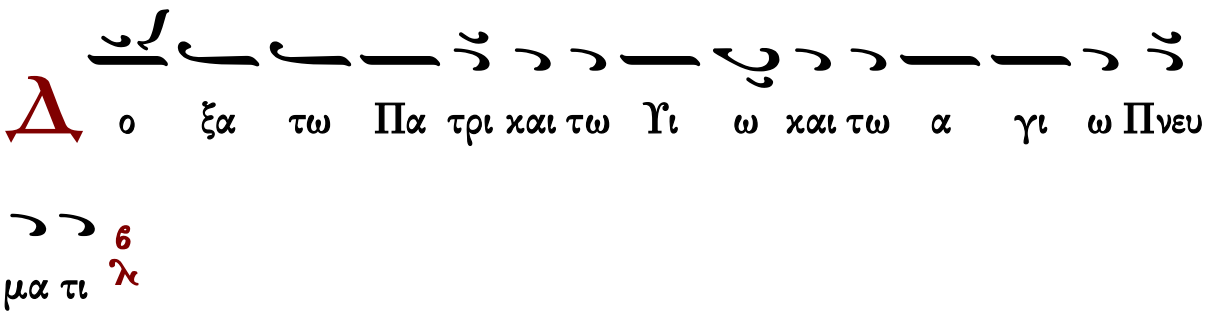

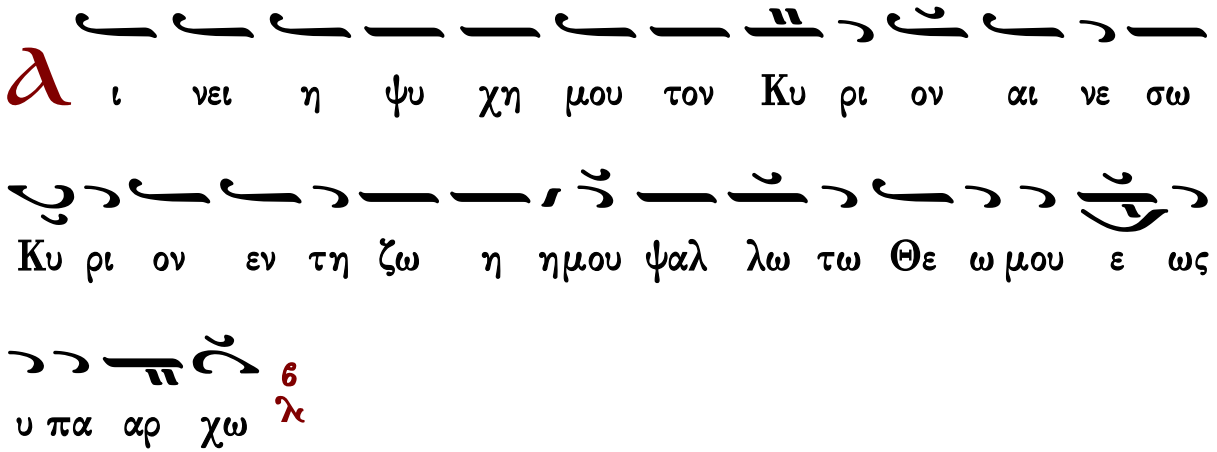

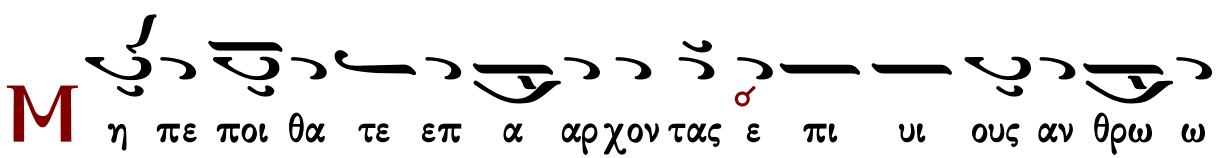

ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι α

Θ ξε λευ σε ται το πνε ευ μα αυ του και ε πι στρε

ψει εις την γην αυ του

Θ ν ε κει νη τη η με ρα α πο λου ουν ται παν τες

οι δι α λο γι σμοι αυ του

Μ α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η θος αυ του

η ελ πις αυ του ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ του

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την γην την

θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις

Τ ον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω ω να ποι

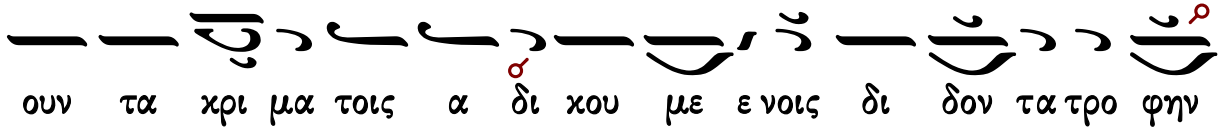

ουν τα χρι μα τοις α δι χου με ε νοις δι δον τα τρο φην

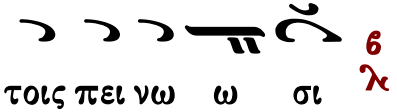

τοις πει νω ω σι

Κ

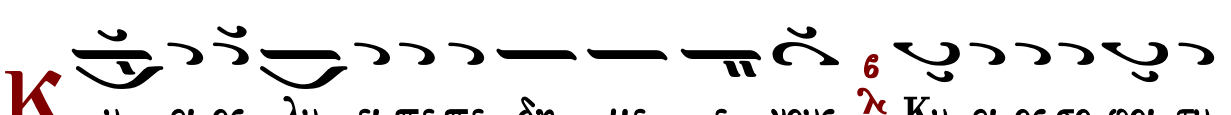

υ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε νους Κυ ρι ος σο φοι τυ

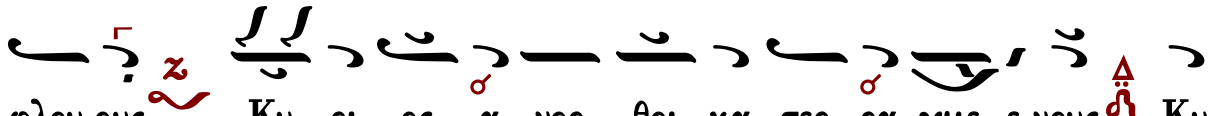

φλου ους Κυ ρι ος α νορ θοι κα τερ ρα γμε ε νους Κυ

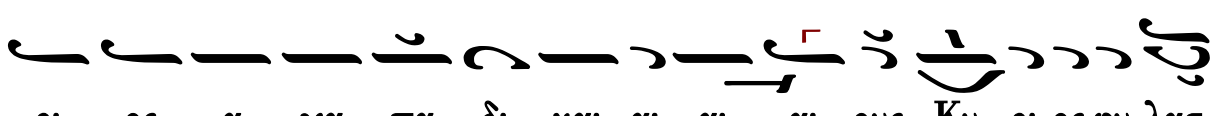

ρι ος α γα πα δι και αι αι αι ους Κυ ρι ος φυ λασ

σει τους προ ση λυ τους

Ο

ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και ο

δον α μαρ τω λων α φα νι ει

Β

α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω να ο Θε

ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων Αμην
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου
Α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ
της α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι
ι ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
Χρι στε ε ο Θε ος θα να α τω θα να τον πα τη
σας εις ων της α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο μενος
τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α

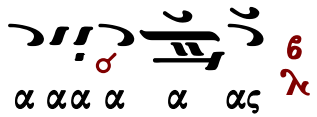

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος…	Ἀμήν.

Πατριαρχικῆς Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος λ ἡ Νη

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.11*

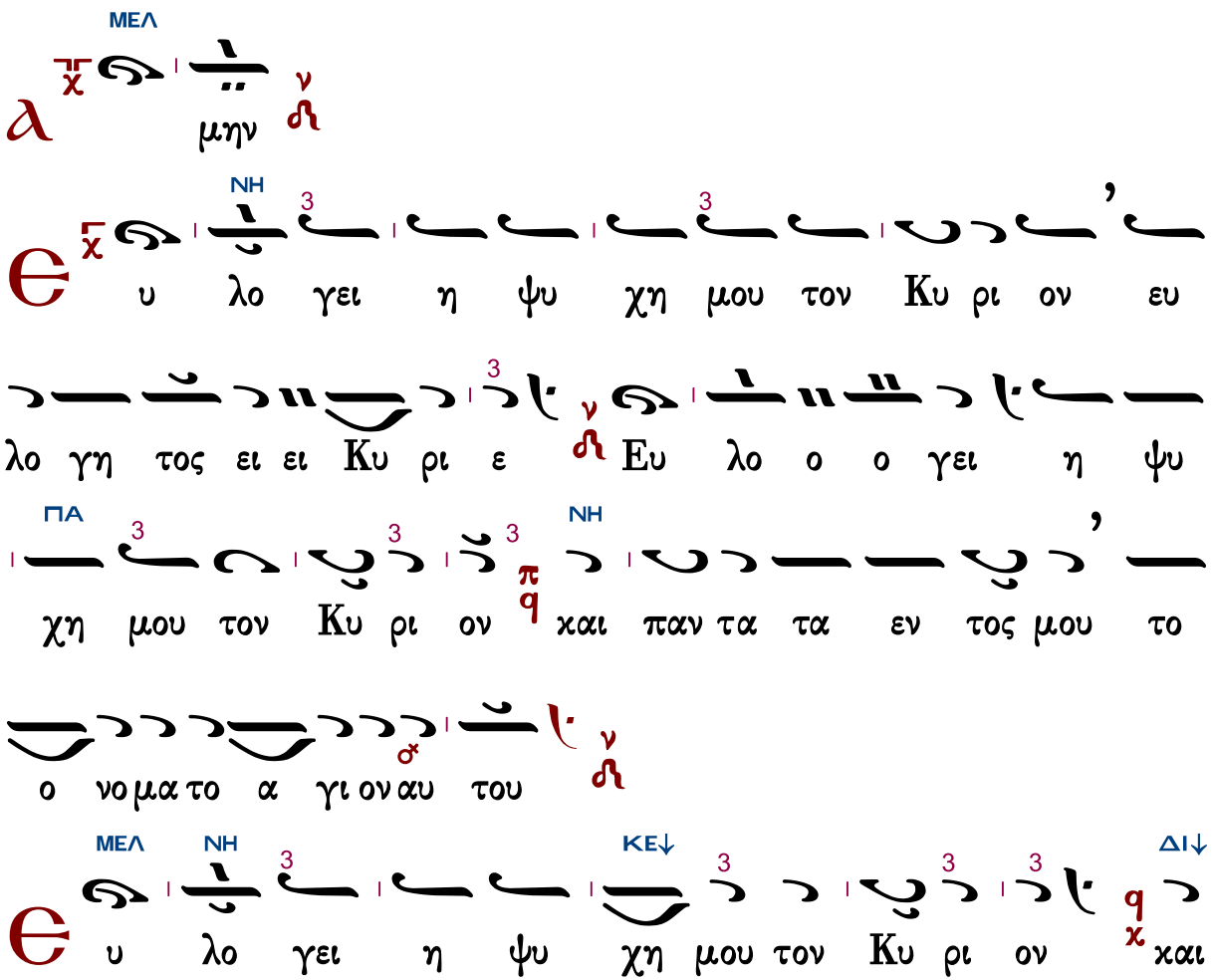

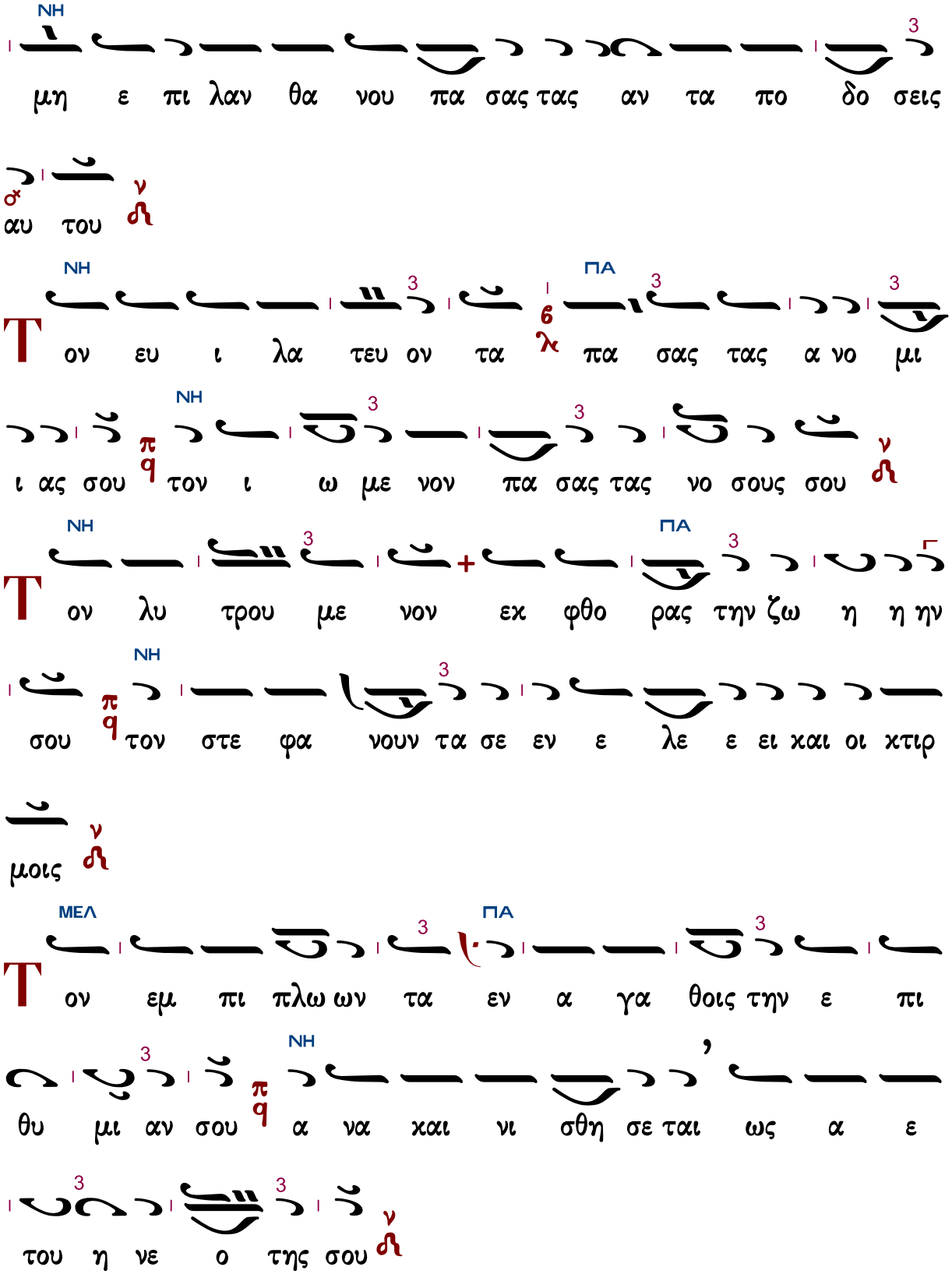
ΝΗ
μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις
αυ του
ΝΗ ΠΑ
Τον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι
ι ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου
ΝΗ ΠΑ
Τον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω η η ην
σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε ε ει χαι οι χτιρ
μοις
ΜΕΛ ΠΑ
Τον εμ πι πλω ων τα εν α γα θοις την ε πι
θυ μι αν σου α να χαι νι σθη σε ται ως α ε
του η νε ο της σου

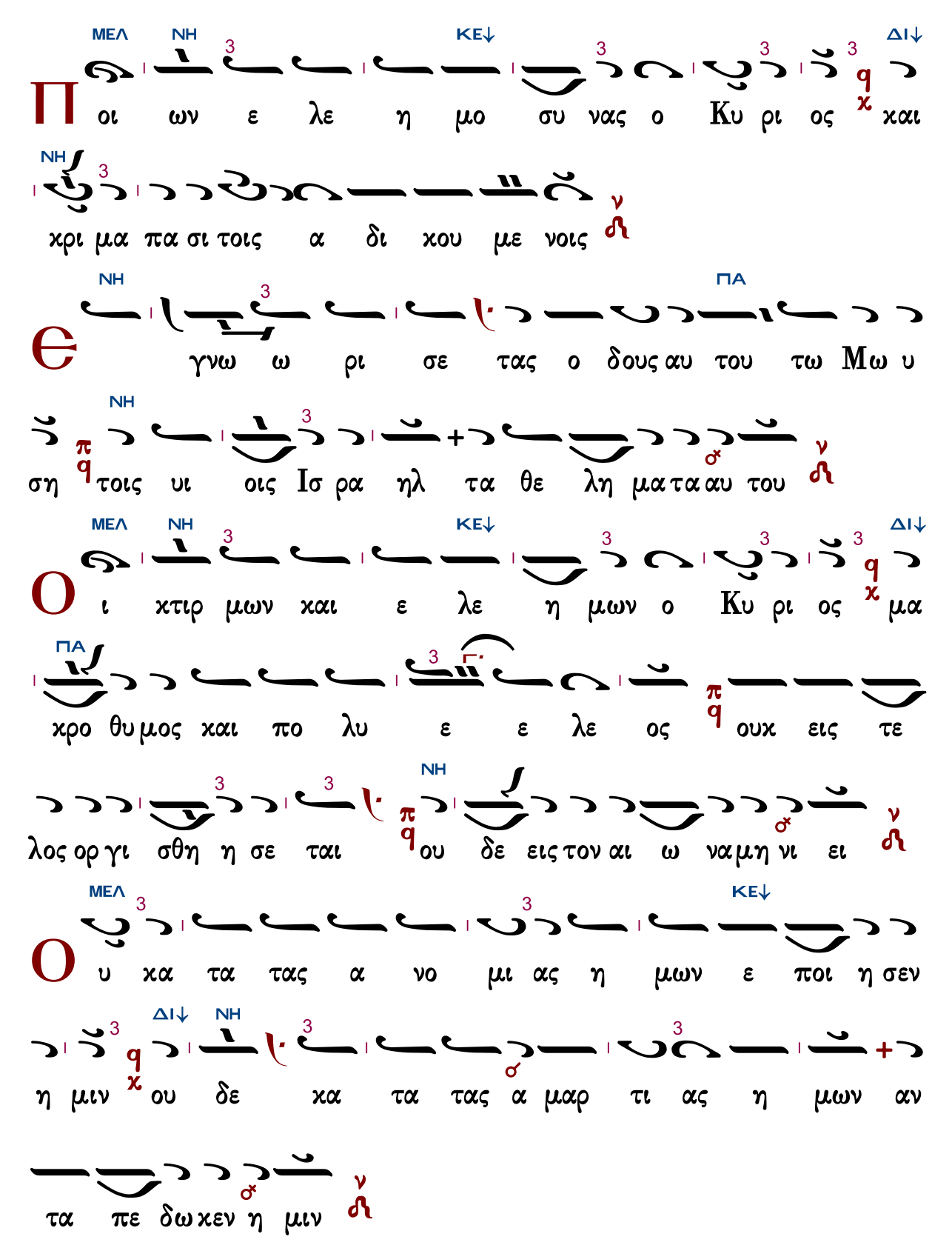
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓
Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και
ΝΗ
χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις
ΝΗ ΠΑ
Є γνω ω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ
ΝΗ
ση τοις υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓
Ο ι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα
ΠΑ
χρο θυ μος και πο λυ ε ε λε ος ουκ εις τε
ΝΗ
λος ορ γι σθη η σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει
ΜΕΛ ΚΕ↓
Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι η σεν
ΔΙ↓ ΝΗ
η μιν ου δε κα τα τας α μαρ τι ας η μων αν
τα πε δω κεν η μιν

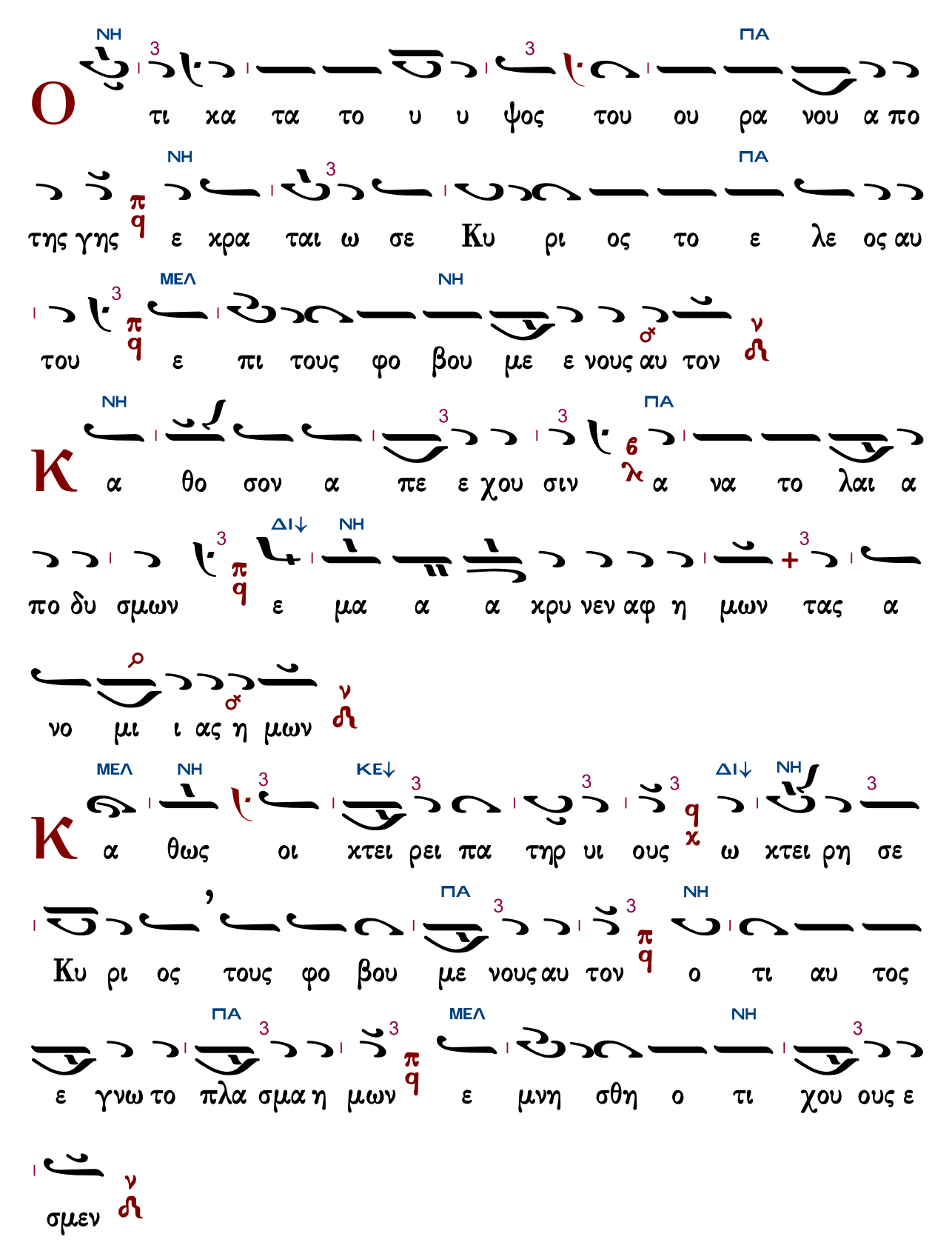
Ο
ΝΗ ΠΑ
τι χα τα το υ υ ψος του ου ρα νου α πο
ΝΗ ΠΑ
της γης ε χρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ
ΜΕΛ ΝΗ
του ε πι τους φο βου με ε νους αυ τον
Κ
ΝΗ ΠΑ
α θο σον α πε ε χου σιν α να το λαι α
ΔΙ↓ ΝΗ
πο δυ σμων ε μα α α χρυ νεν αφ η μων τας α
νο μι ι ας η μων
Κ
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓ ΝΗ
α θως οι χτει ρει πα τηρ υι ους ω χτει ρη σε
ΠΑ ΝΗ
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ τος
ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ
ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χου ους ε
σμεν

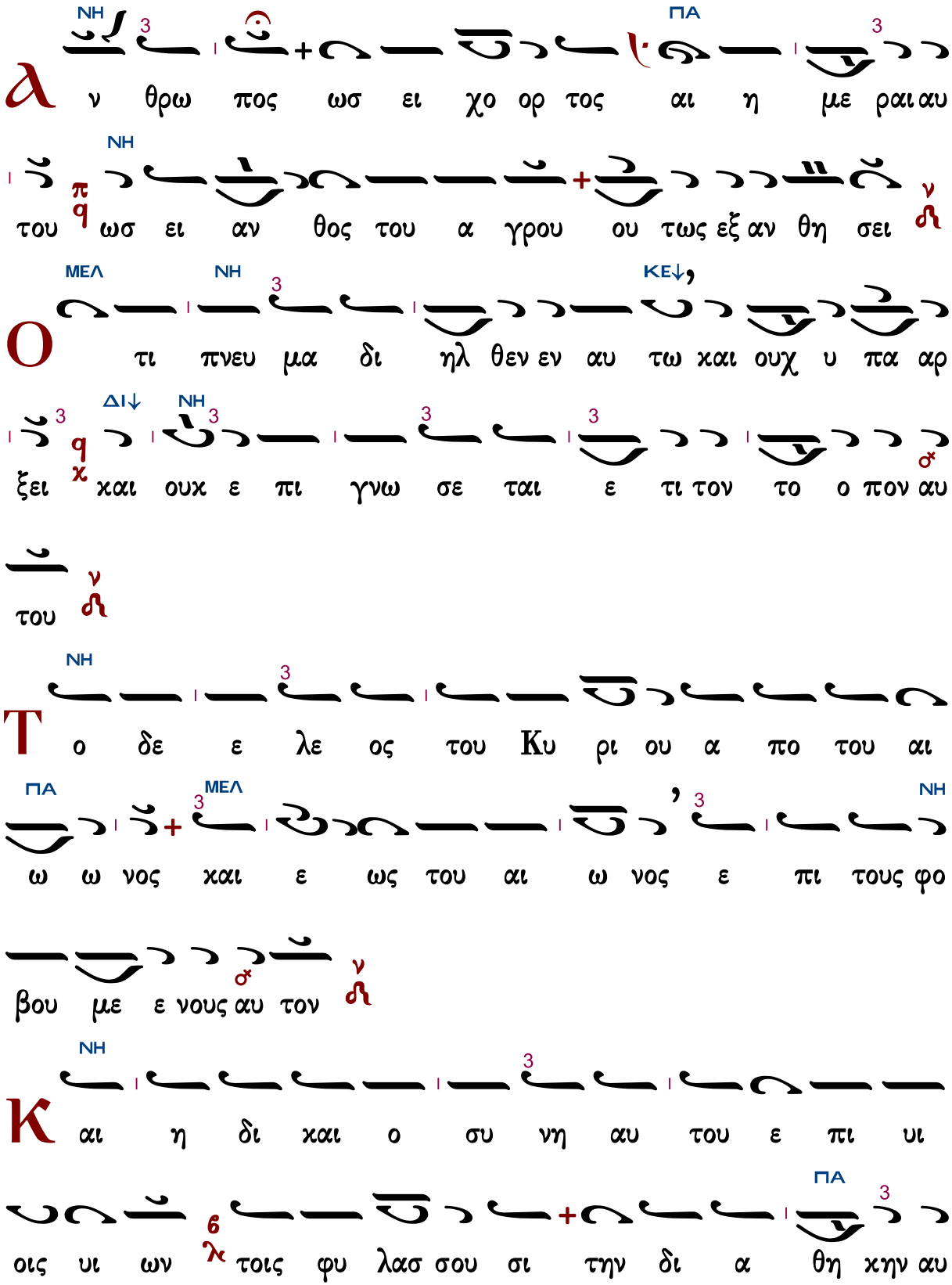
Α ν θρω πος ωσ ει χο ορ τος αι η με ραι αυ
του ωσ ει αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη σει
Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα αρ
ξει χαι ουχ ε πι γνω σε ται ε τι τον το ο πον αυ
του
Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι
ω ω νος χαι ε ως του αι ω νος ε πι τους φο
βου με ε νους αυ τον
Κ αι η δι χαι ο συ νη αυ του ε πι υι
οις υι ων τοις φυ λασ σου σι την δι α θη κην αυ

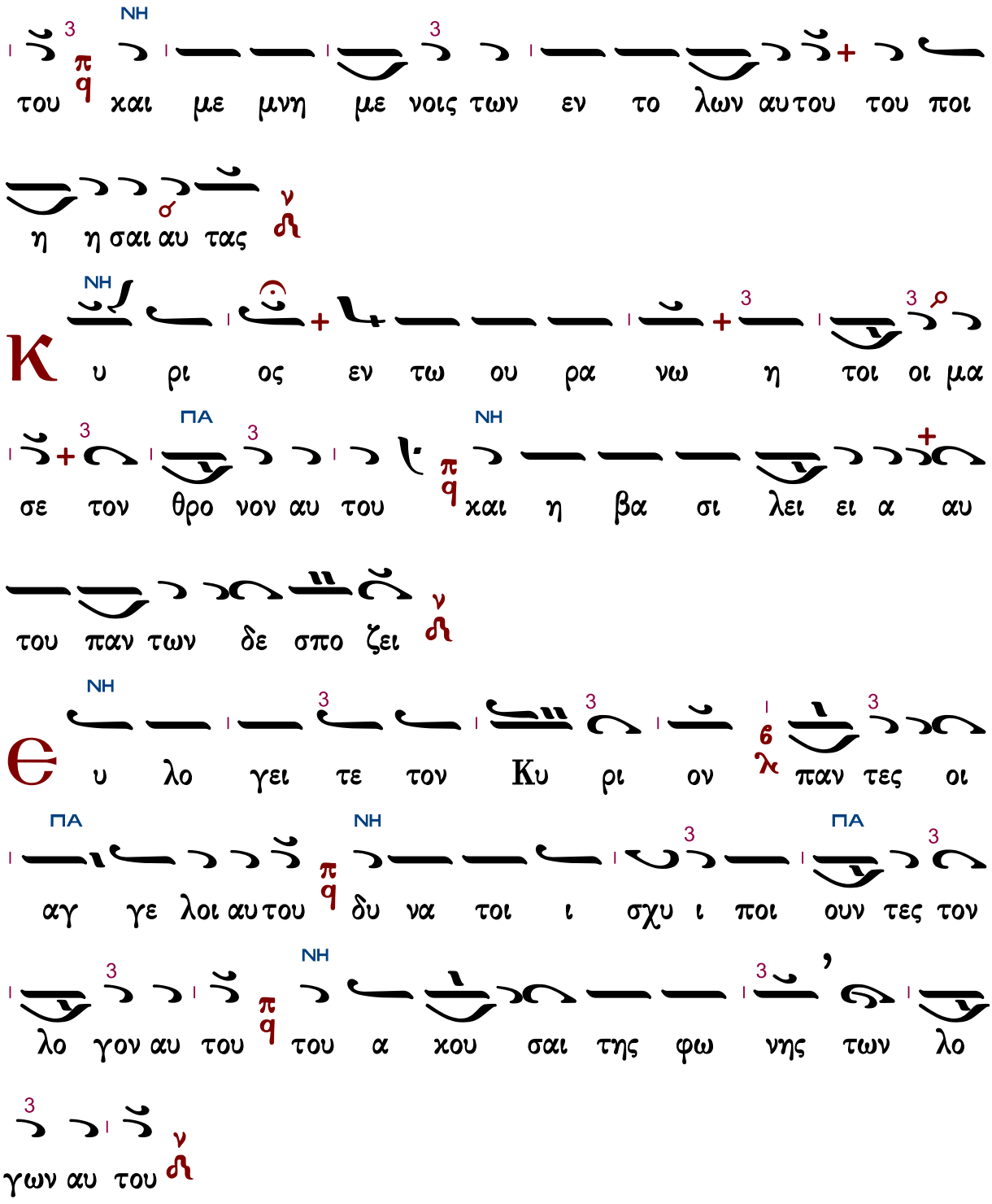
ΝΗ
του χαι με μνη με νοις των εν το λων αυτου του ποι
η η σαι αυ τας
Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι οι μα
ΝΗ ΠΑ ΝΗ
σε τον θρο νον αυ του χαι η βα σι λει ει α αυ
του παν των δε σπο ζει
Θ υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
αγ γε λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον
λο γον αυ του του α κου σαι της φω νης των λο
γων αυ του
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓
Θ υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ να

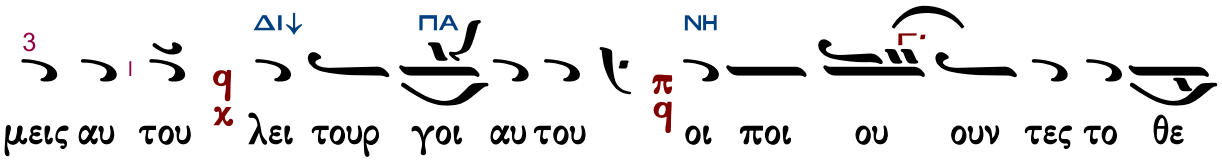
3 ΔΙ↓ ΠΑ ΝΗ
μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε

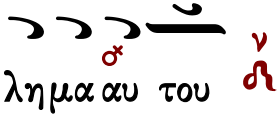
λη μα αυ του

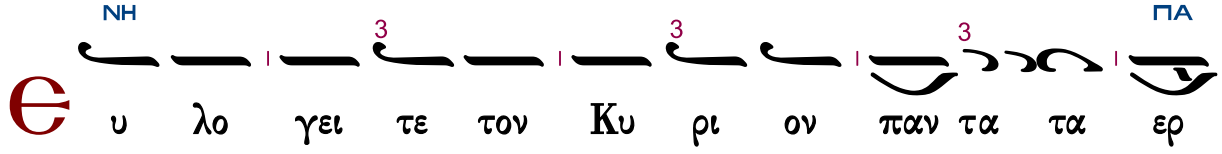
Θ
ΝΗ 3 3 3 ΠΑ
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ

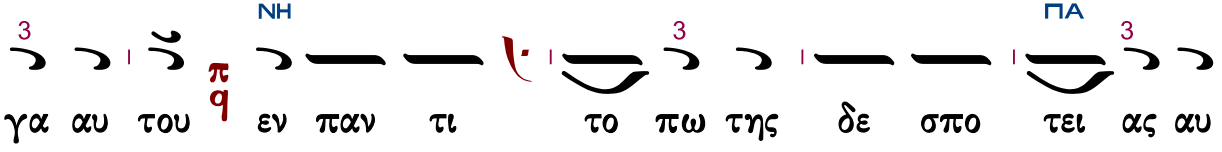
3 ΝΗ 3 ΠΑ 3
γα αυ του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ

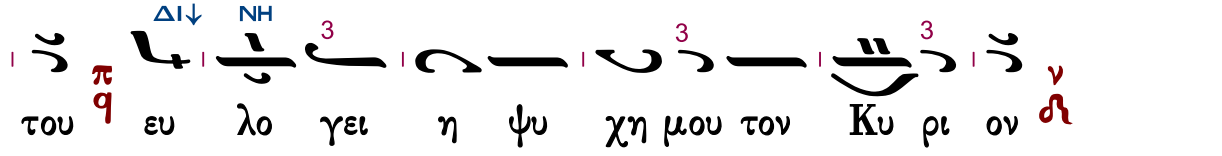
ΔΙ↓ ΝΗ 3 3 3
του ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

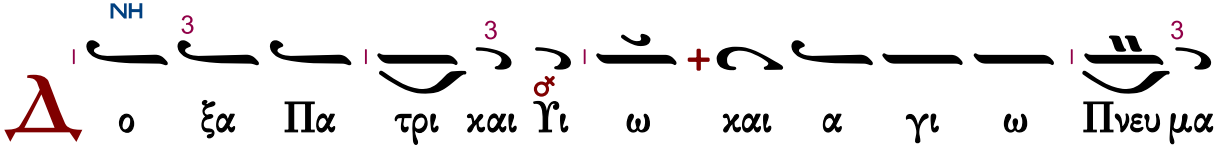
Δ
ΝΗ 3 3 3
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

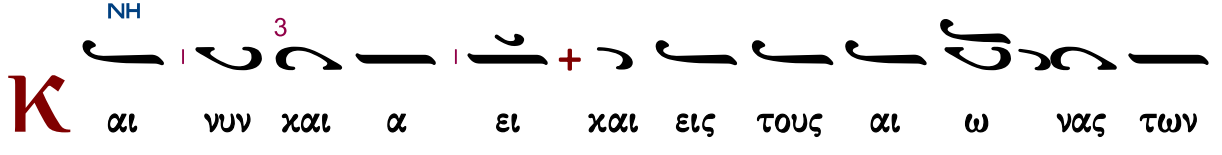
Κ
ΝΗ 3
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

3
αι ω νων α μην

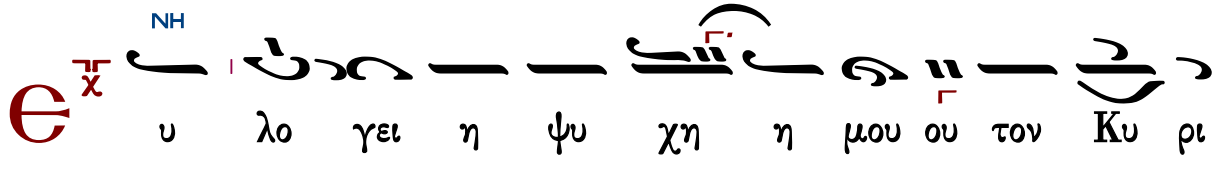
Θ
ΝΗ
υ λο γει η ψυ χη η μου ου τον Κυ ρι

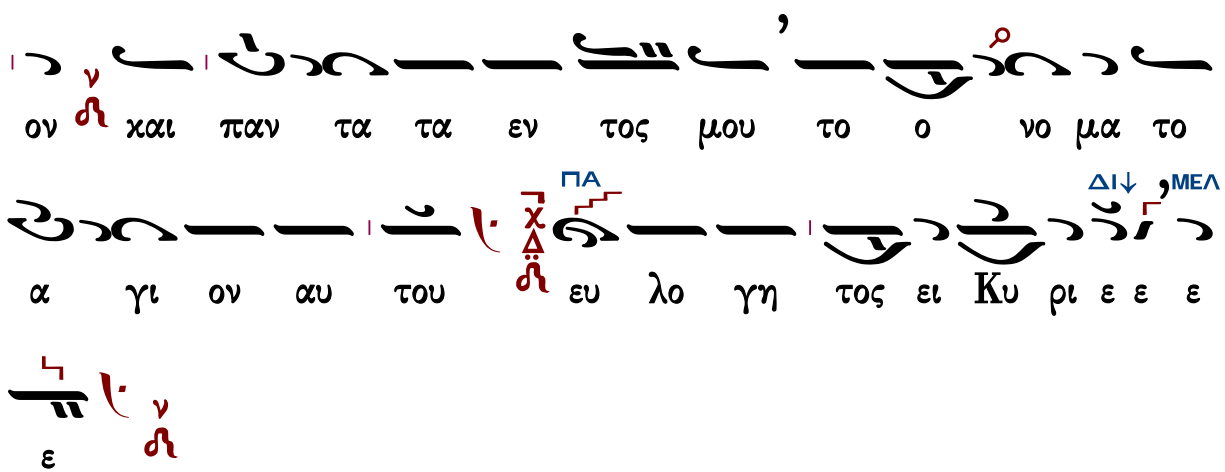

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β΄

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.17*

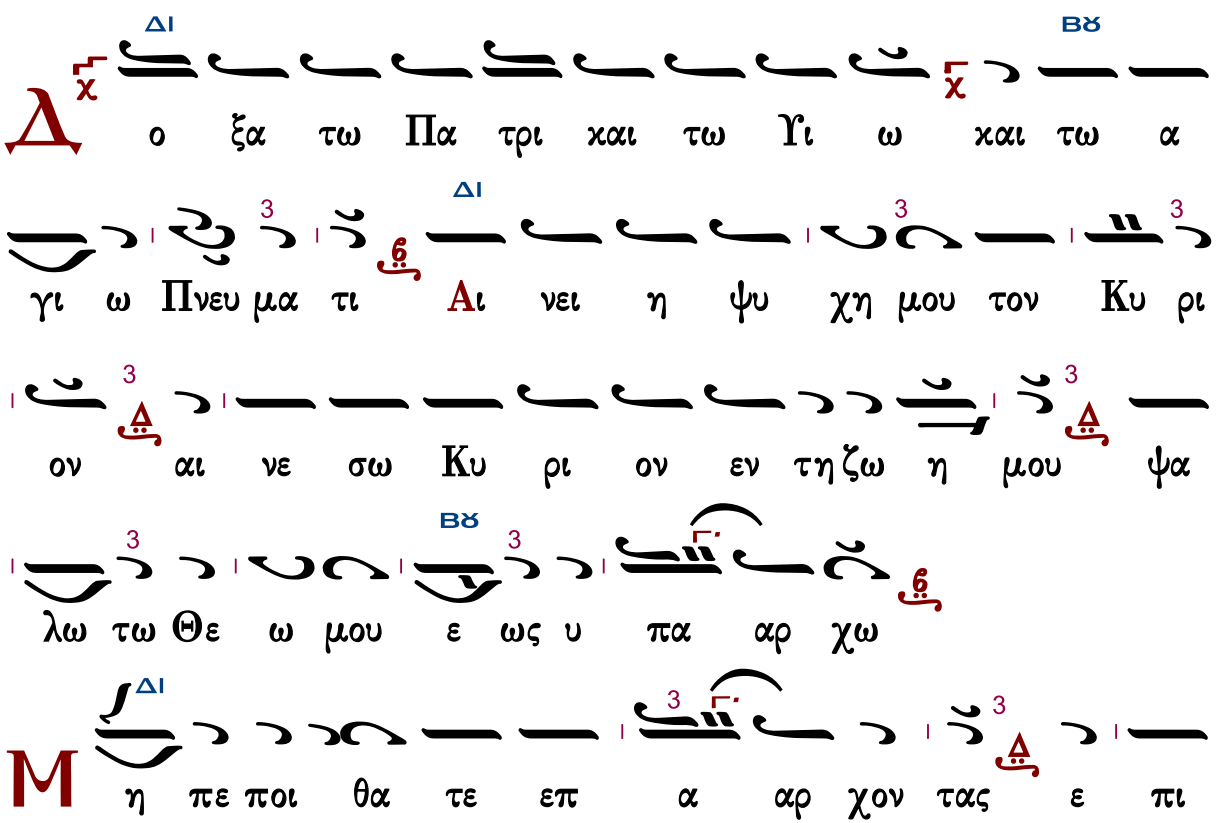

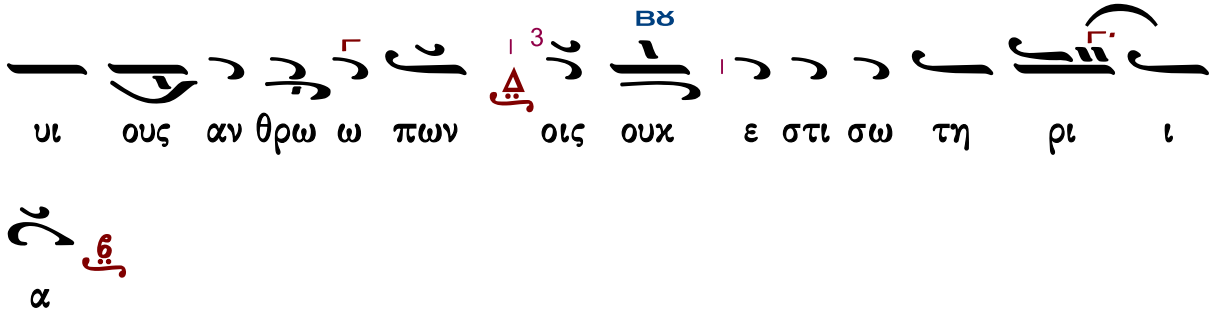
ΒΫ
υι ους αν θρω ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι
α

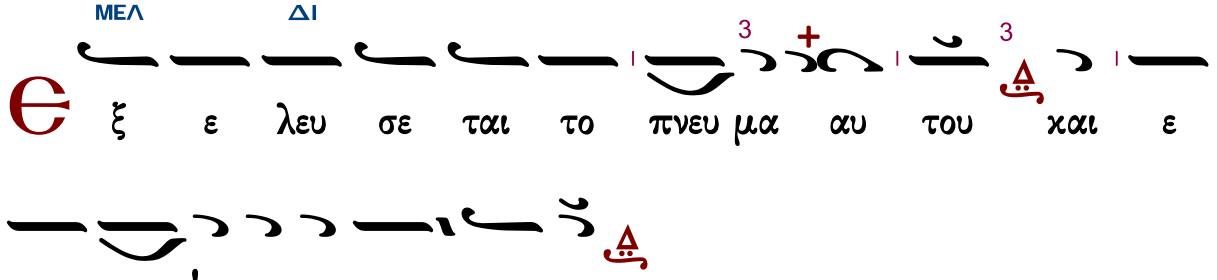
ΜΕΛ ΔΙ
Θ ξ ε λευ σε ται το πνευ μα αυ του και ε
πι στρε ψει εις την γην αυ του

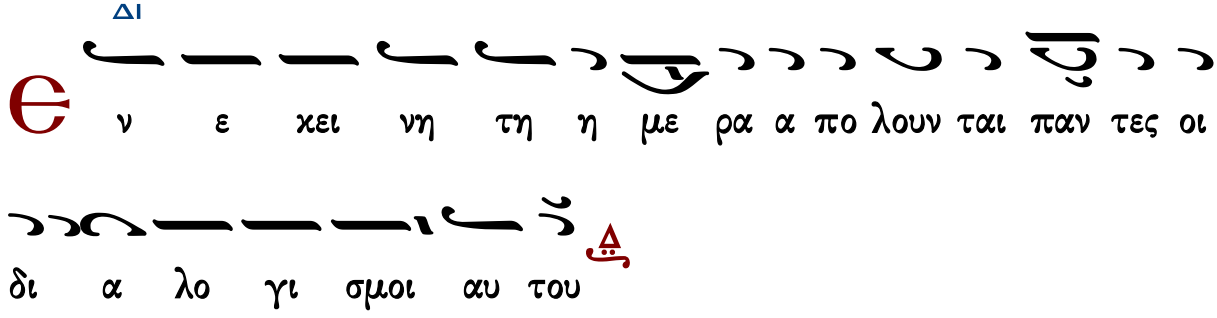
ΔΙ
Θ ν ε κει νη τη η με ρα α πο λουν ται παν τες οι
δι α λο γι σμοι αυ του

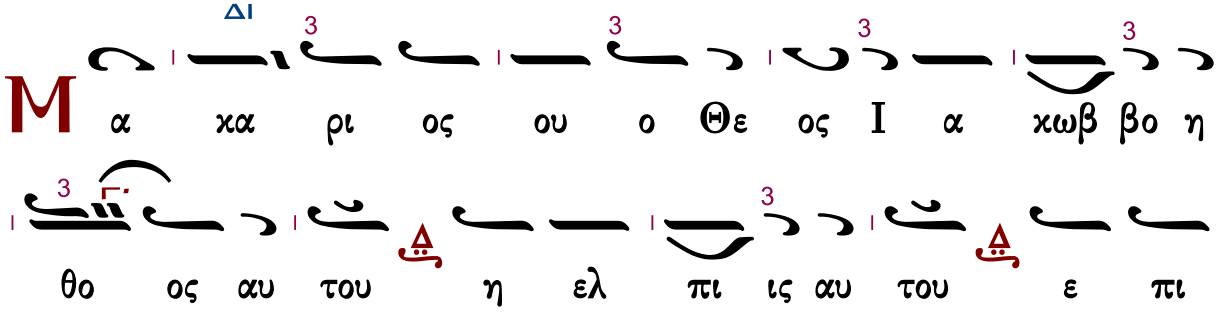
ΔΙ
Μ α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η
θο ος αυ του η ελ πι ις αυ του ε πι
ΒΫ
Κυ ρι ον τον Θε ο ον αυ του

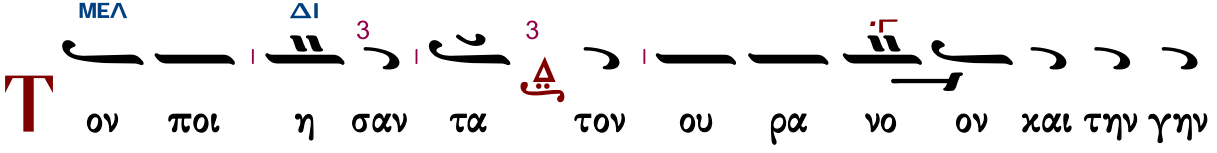
ΜΕΛ ΔΙ
Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νο ον και την γην

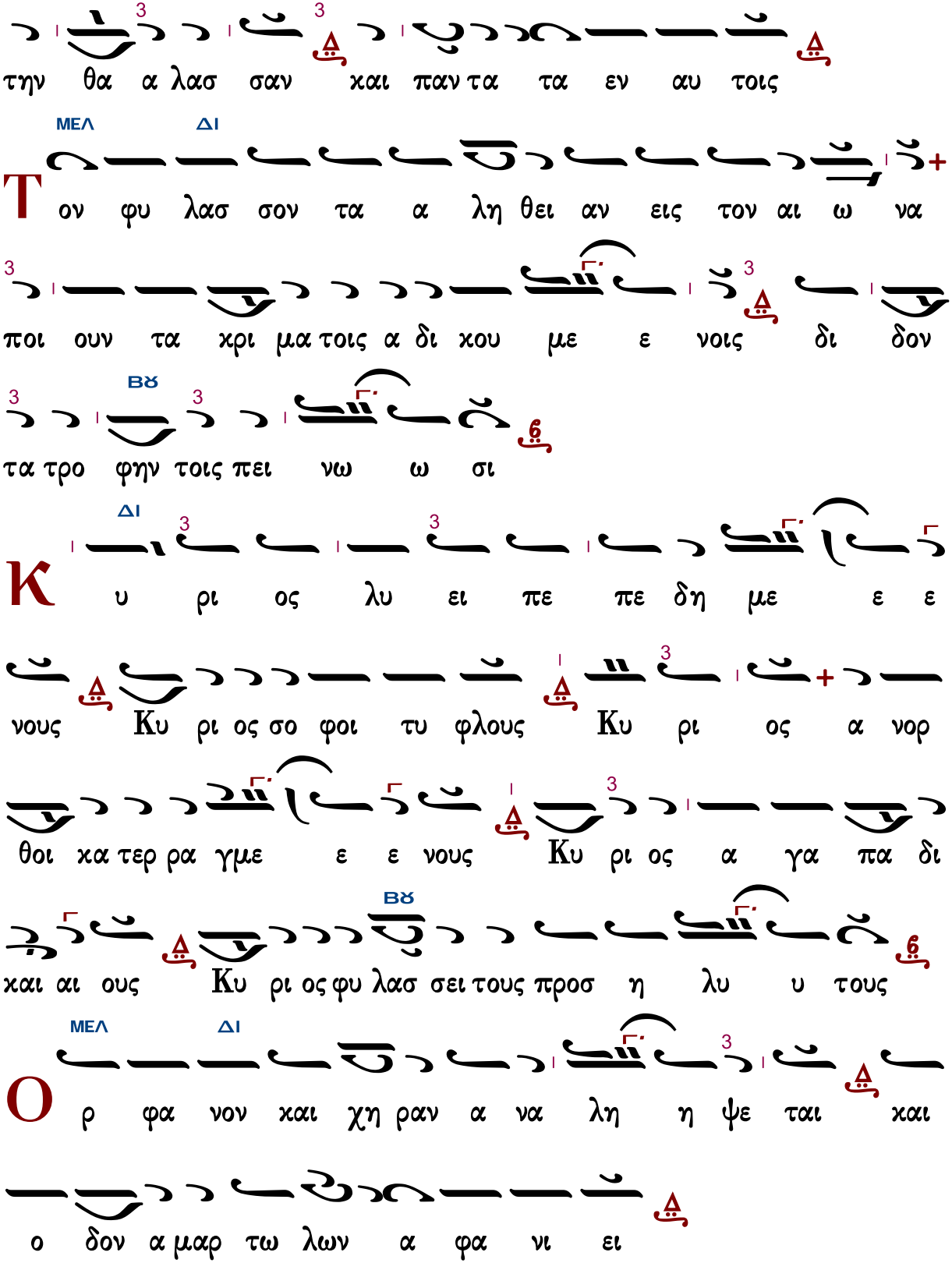
την θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις
ΜΕΛ ΔΙ
Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω να
ποι ουν τα χρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον
ΒΫ
τα τρο φην τοις πει νω ω σι
ΔΙ
Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε ε
νους Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α νορ
θοι κα τερ ρα γμε ε ε νους Κυ ρι ος α γα πα δι
ΒΫ
και αι ους Κυ ρι ος φυ λασ σει τους προσ η λυ υ τους
ΜΕΛ ΔΙ
Ορ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και
ο δον α μαρ τω λων α φα νι ει

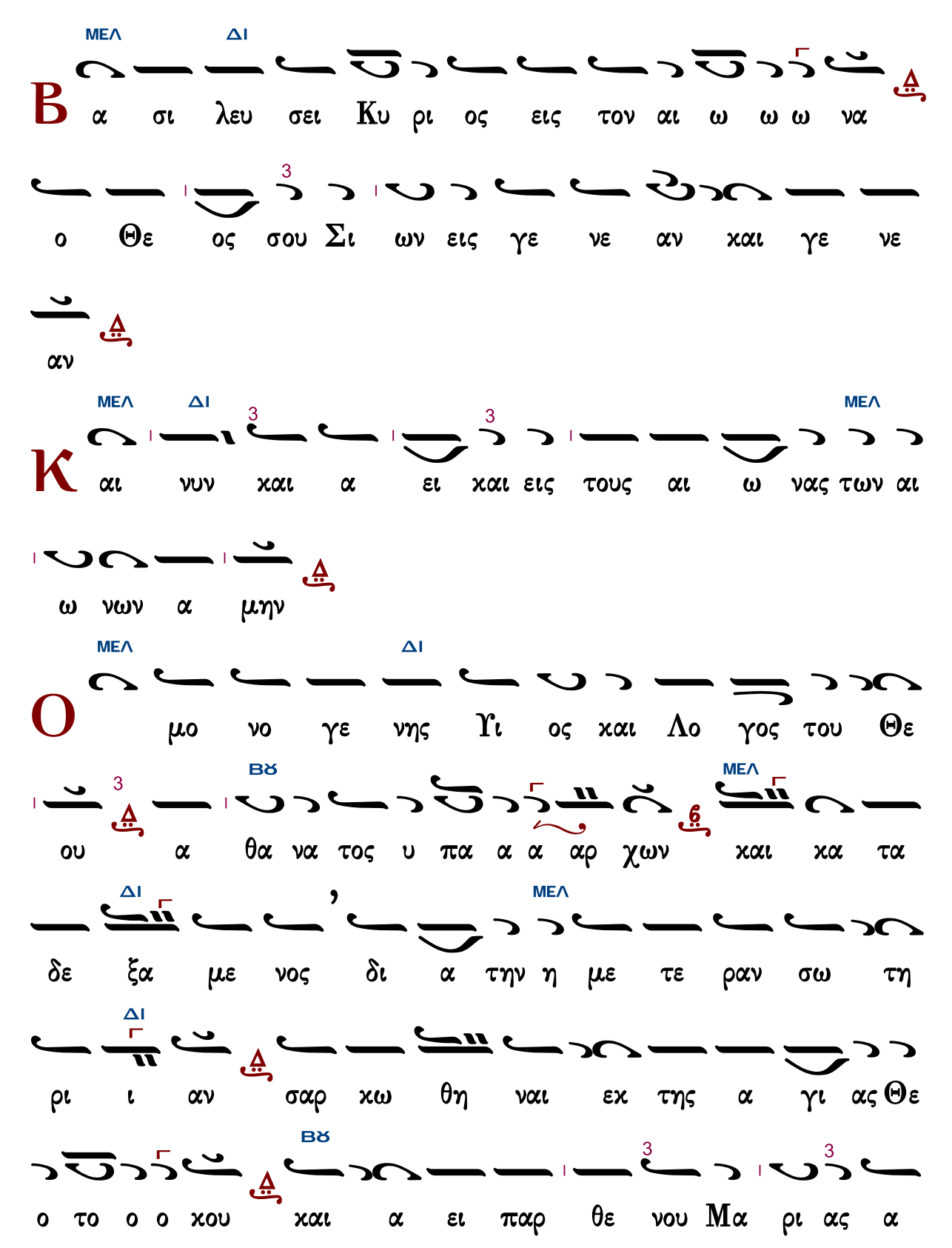
ΜΕΛ ΔΙ
Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω ω να
3
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν χαι γε νε
αν
ΜΕΛ ΔΙ 3 3 ΜΕΛ
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
ΜΕΛ ΔΙ
Ο μο νο γε νης Υι ος χαι Λο γος του Θε
3 ΒΘ 6 ΜΕΛ
ου α θα να τος υ πα α α αρ χων χαι κα τα
ΔΙ ΜΕΛ
δε ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη
ΔΙ
ρι ι αν σαρ κω θη ναι εκ της α γι ας Θε
ΒΘ 3 3
ο το ο ο κου χαι α ει παρ θε νου Μα ρι ας α

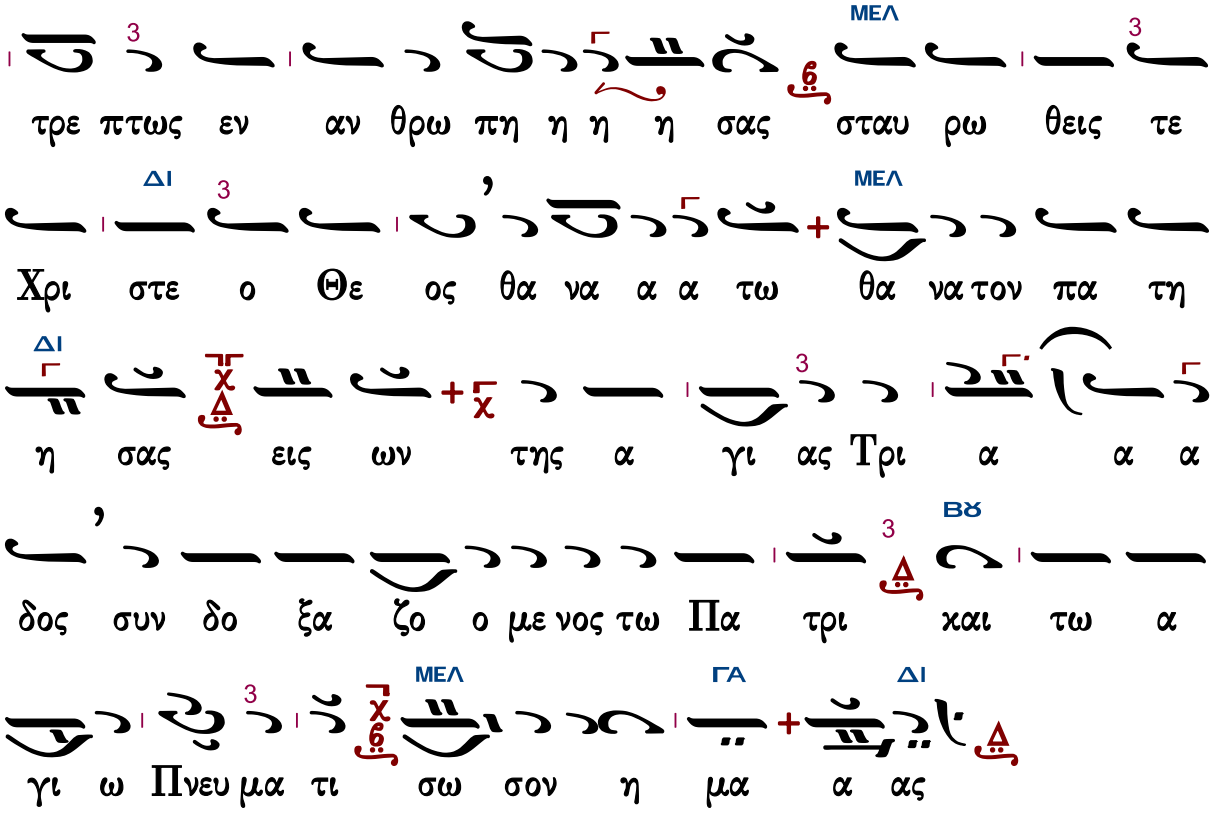

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

Μακαρισμοὶ

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.232*

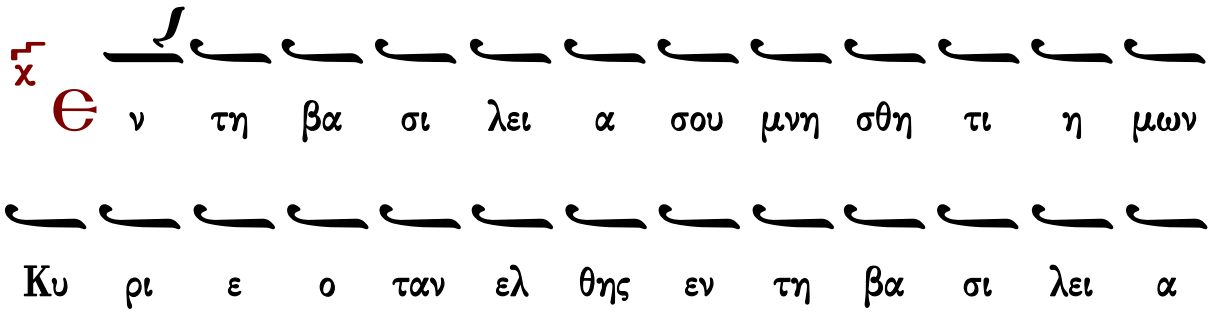

σου μα κα ρι οι οι πτω χοι τω πνευ μα τι ο τι

αυ των ε στιν η βα σι λει α των ου ρα νων

Μα κα ρι οι οι πεν θουν τες ο τι αυ τοι πα

ρα κλη θη σον ται

Μα κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη

ρο νο μη σου σι την γην

Μα κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες

την δι και ο συ νην ο τι αυ τοι χορ τα σθη σον

ται

Κανὼν ὁσίου Σάββα, ᾠδὴ γ΄

Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς

ἦχος πλ.δ΄

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, πανόλβιε καταστήσας, βραβευτὴς δικαιοσύνης ἐδείχθης· τῷ γὰρ κρείττονι σαφῶς, τὸ χεῖρον καθυπέταξας· ὅθεν ὡς φοίνιξ πάτερ, ἐν τοῖς ἐρήμοις ἐξήνθησας.

Μακάριοι οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἀκολουθῆσαι διαγνούς, τοῖς ἴχνεσι τοῦ Δεσπότου, μετανάστης τῆς πατρίδος ἐγένου, καὶ τὴν ἔρημον οἰκῶν, τὸ τρόπαιον ἀνέστησας, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, θείᾳ δυνάμει ῥωννύμενος.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν, παμμάκαρ ὠχυρωμένος, τὰς ποικίλας τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας, ἐθριάμβευσας σοφέ, καὶ πᾶσιν ἐφανέρωσας, καὶ τὴν ὀφρὺν ἐκείνου τὴν ἐπηρμένην κατέβαλες.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σωτηριώδους δι᾽ ἡμᾶς, τοῦ Λόγου οἰκονομίας, φωτεινὴ σὺ Μητροπάρθενε πύλη, ἐγνωρίσθης ἀληθῶς· σὺ γὰρ ἡμῖν εἰσήγαγες, τὴν νοητὴν ἀκτῖνα, τῆς ὑπερθέου Θεότητος.

Κανὼν ὁσίου Σάββα, ᾠδὴ ς΄

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ — ἦχος πλ.δ΄

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι,
καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ᾽ ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ἀγάπην πρὸς τὸν Θεόν, καὶ τὸν πλησίον κτησάμενος, τοῦ Νόμου καὶ προφητῶν, πληροῖς τὸ κεφάλαιον· τὴν γὰρ ὑπερέχουσαν, πασῶν ἀσυγκρίτως, ἀρετὴν πάτερ κατώρθωσας.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἰσάγγελον ἐπὶ γῆς, σὺ πολιτείαν διήνυσας, ἰσάγγελον δὲ τιμήν, Χριστὸς σοι δεδώρηται, ἁγίων τὰ τάγματα, συνοδοιποροῦντα, τῇ ψυχῇ σου παρασχόμενος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σοφίας γόνος ὀφθείς, ἀρχὴν σοφίας ἐπόθησας, τὸν φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ, ᾧ καὶ στοιχειούμενος, πρὸς τὴν τελειότητα, τὴν ἐνδεχομένην, τοῖς ἀνθρώποις πάτερ ἔφθασας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σωτῆρα καὶ Λυτρωτήν, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον, τεκοῦσα διὰ σαρκός, ἡμῖν ὁμιλήσαντα, διάσωσον πάναγνε, τοὺς προσκαλουμένους, ἐκ κινδύνων σε τὴν Δέσποιναν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰσοδικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κοντάκιον προεόρτιον Χριστουγέννων

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α’
1883 σ.123#

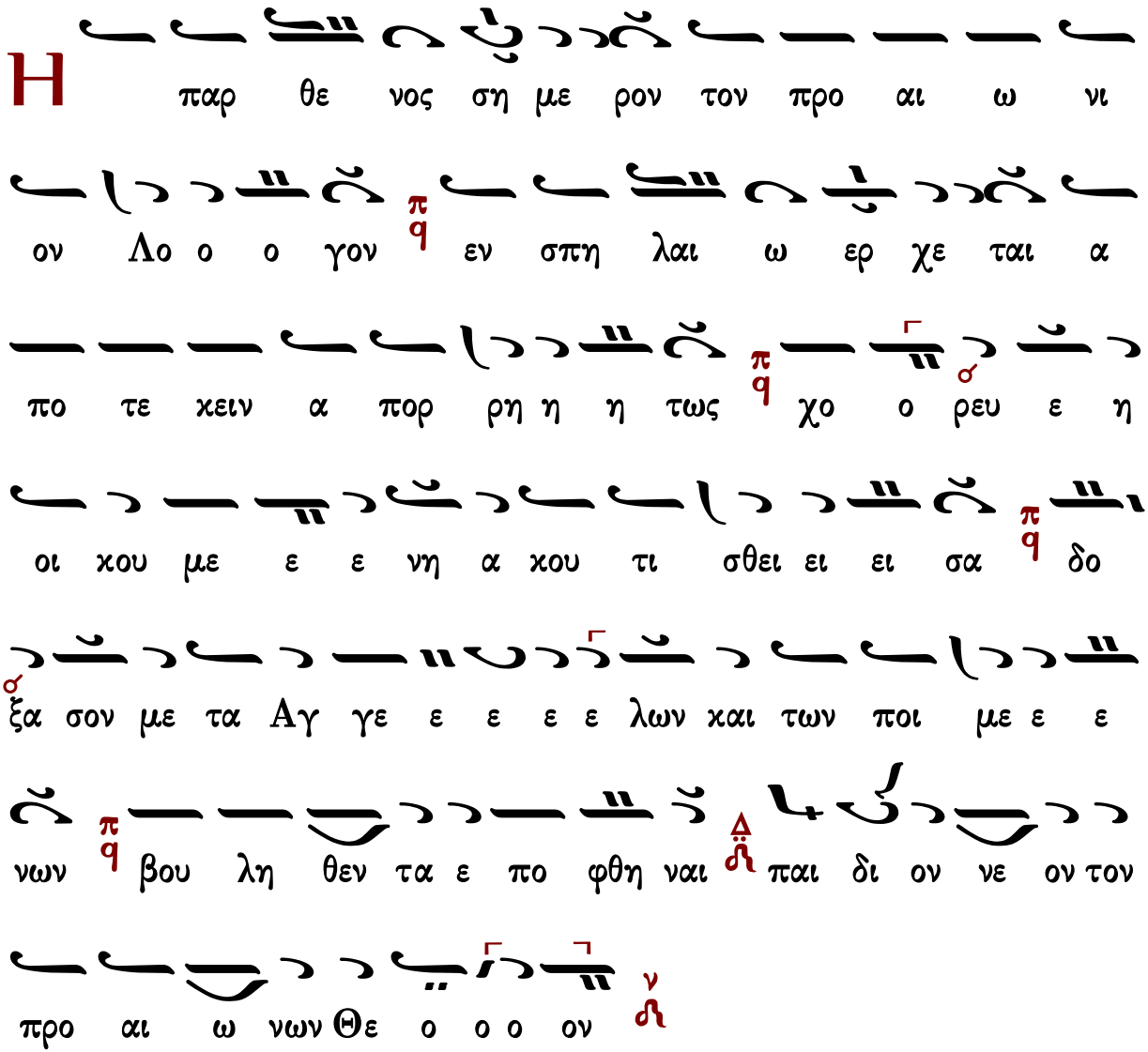

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.353#

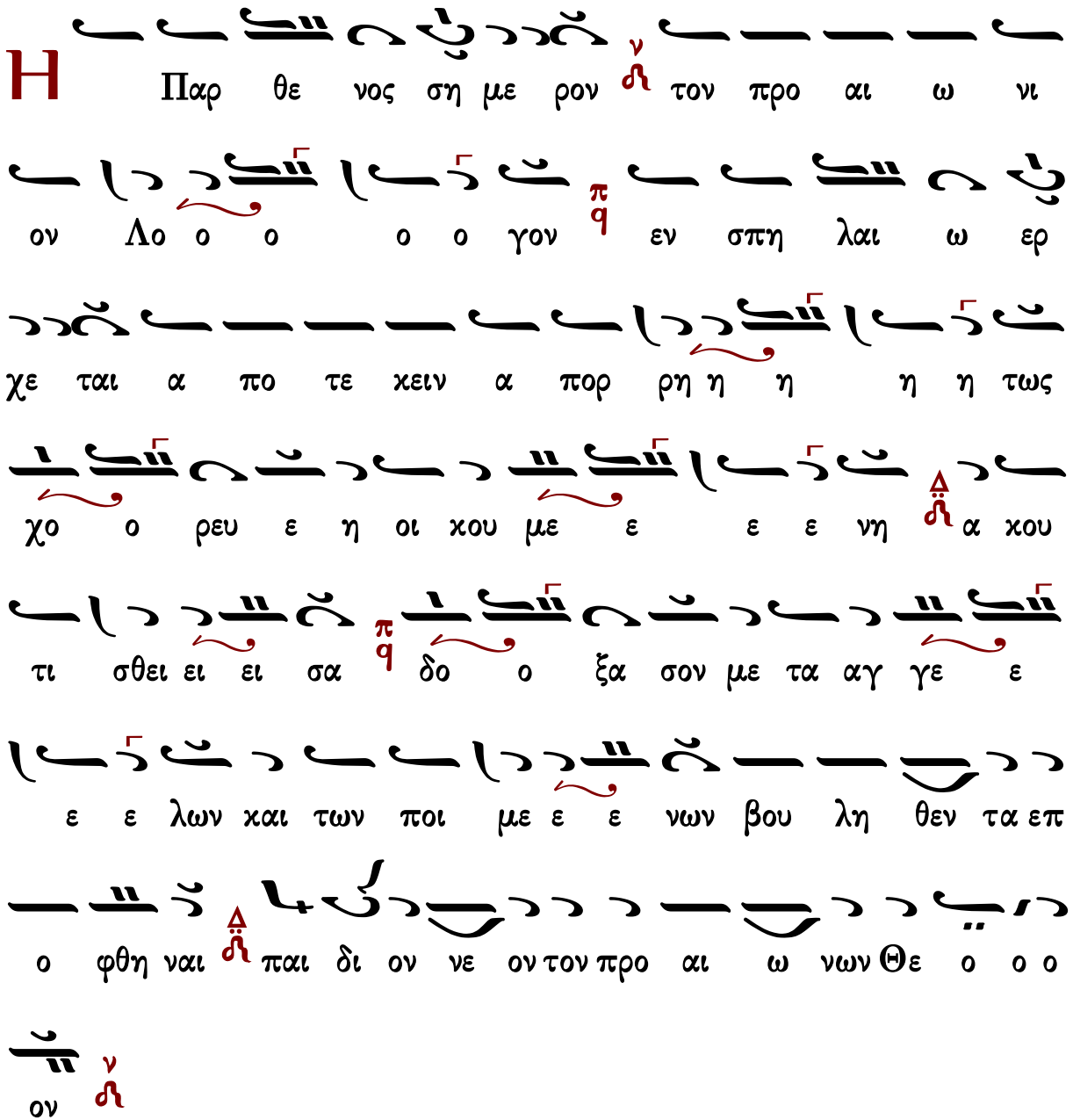

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Τρισάγιος ὕμνος Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.269#

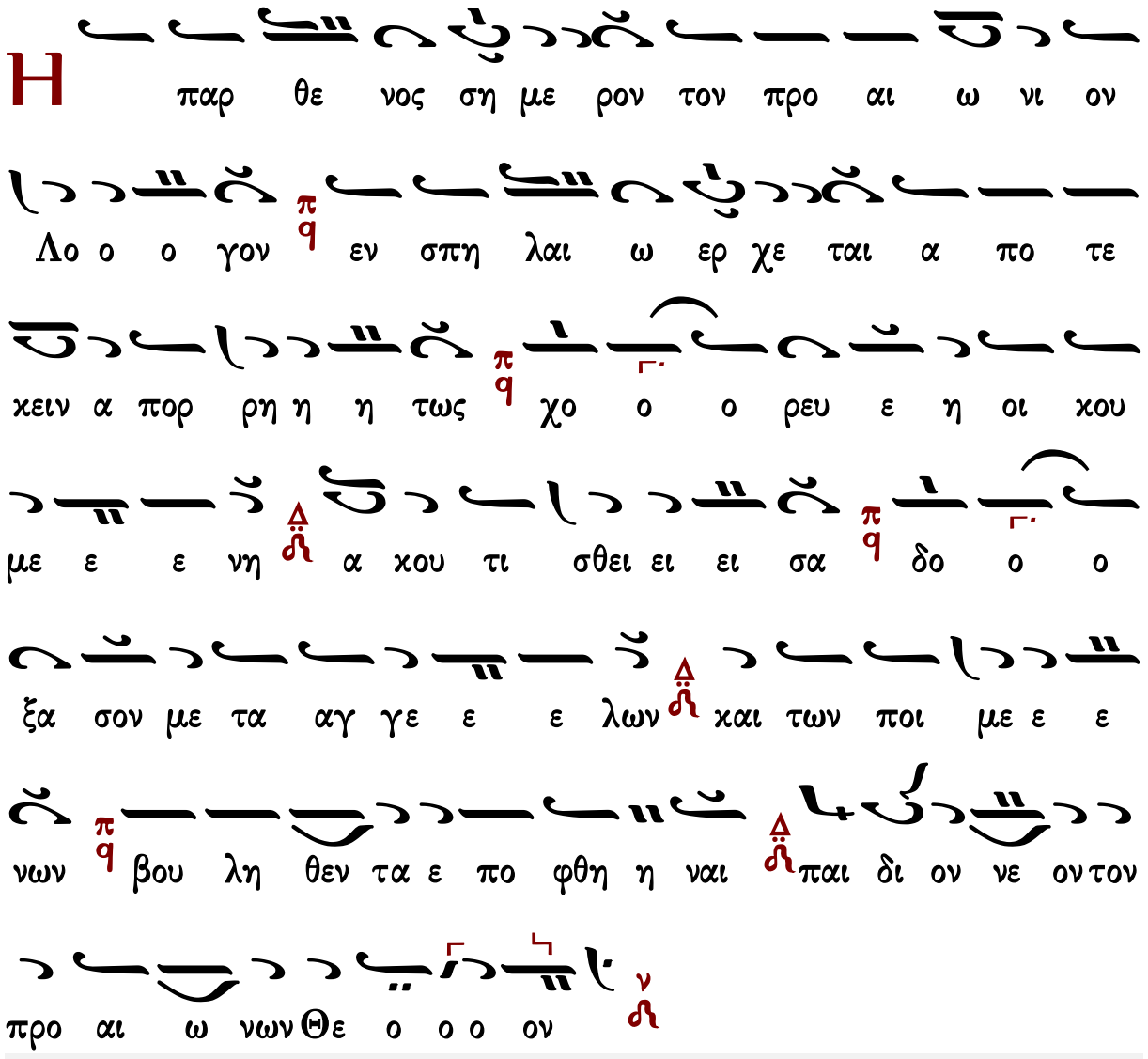

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τρισάγιος ὕμνος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.385/2722*

Ἦχος ἡ Γα

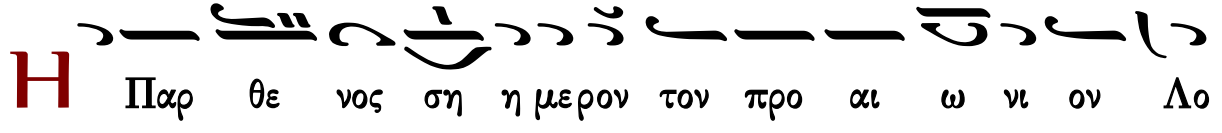

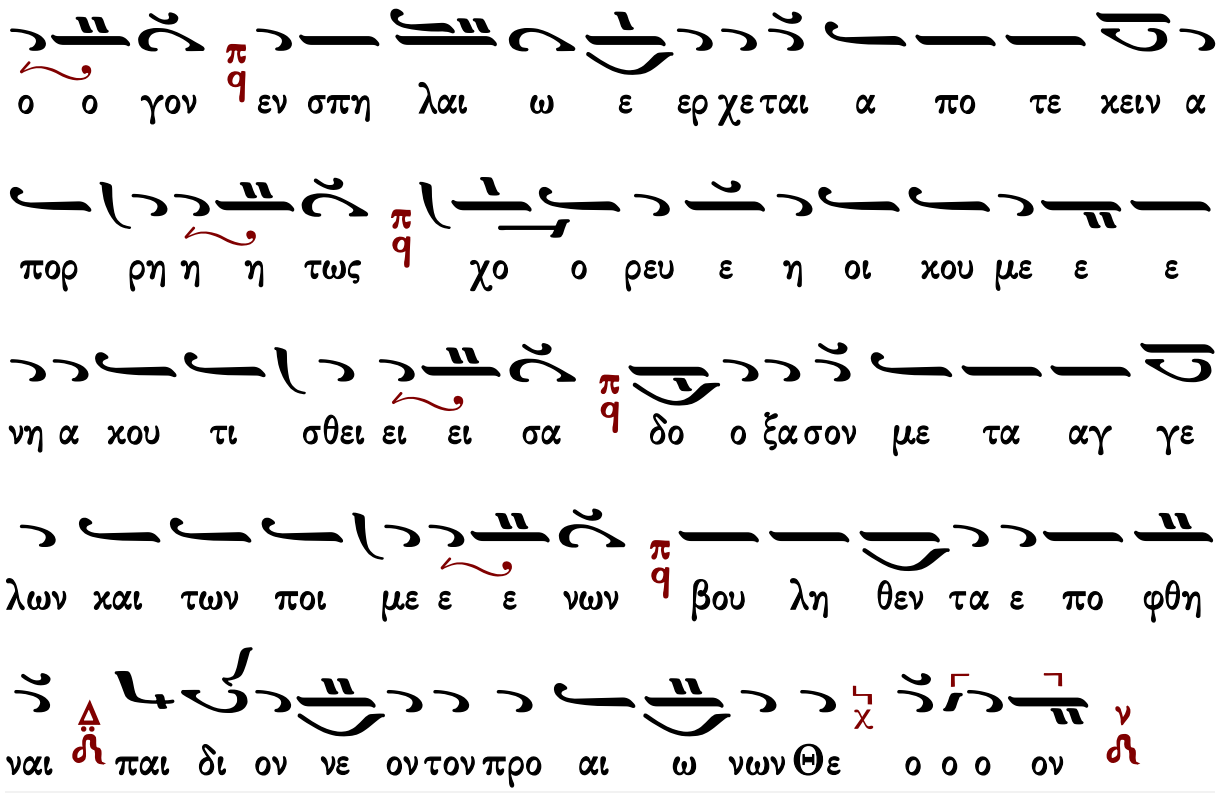

Τρισάγιος ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

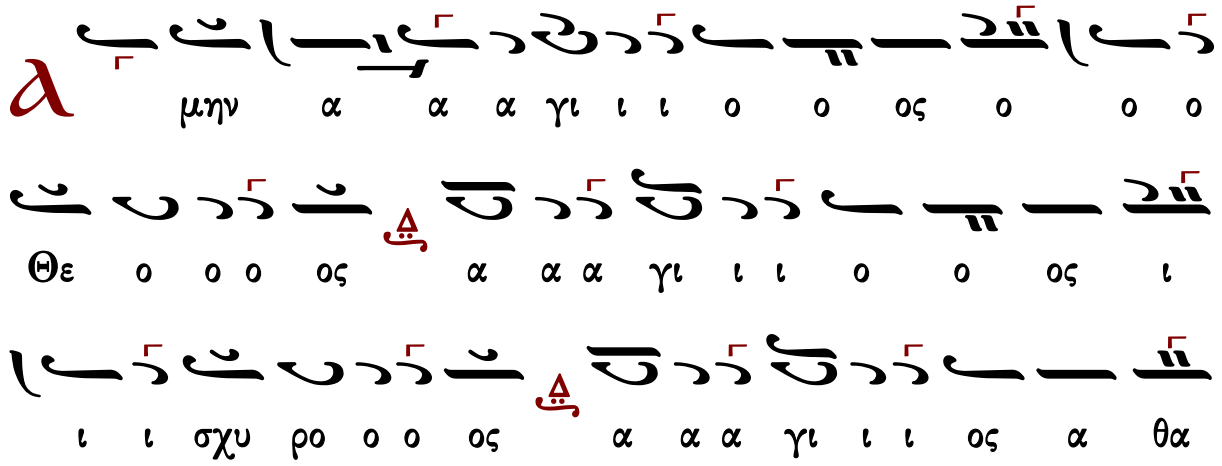

α α να α α α τος ε λε ε ε η σο ο

ο ον η μα α ας

τὸ τρίτον

α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι

ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα α ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε

ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

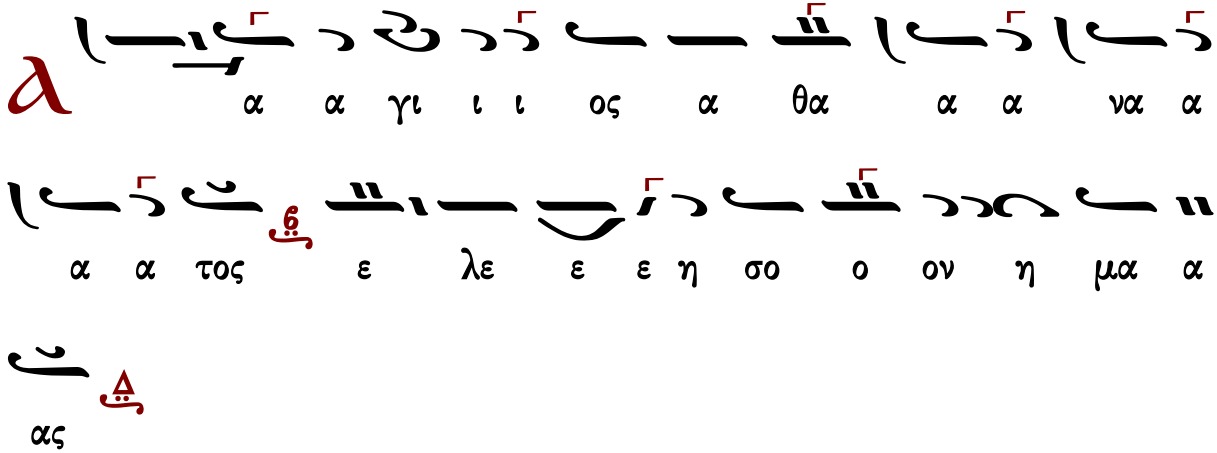

Δύναμις

κλασικὸ	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

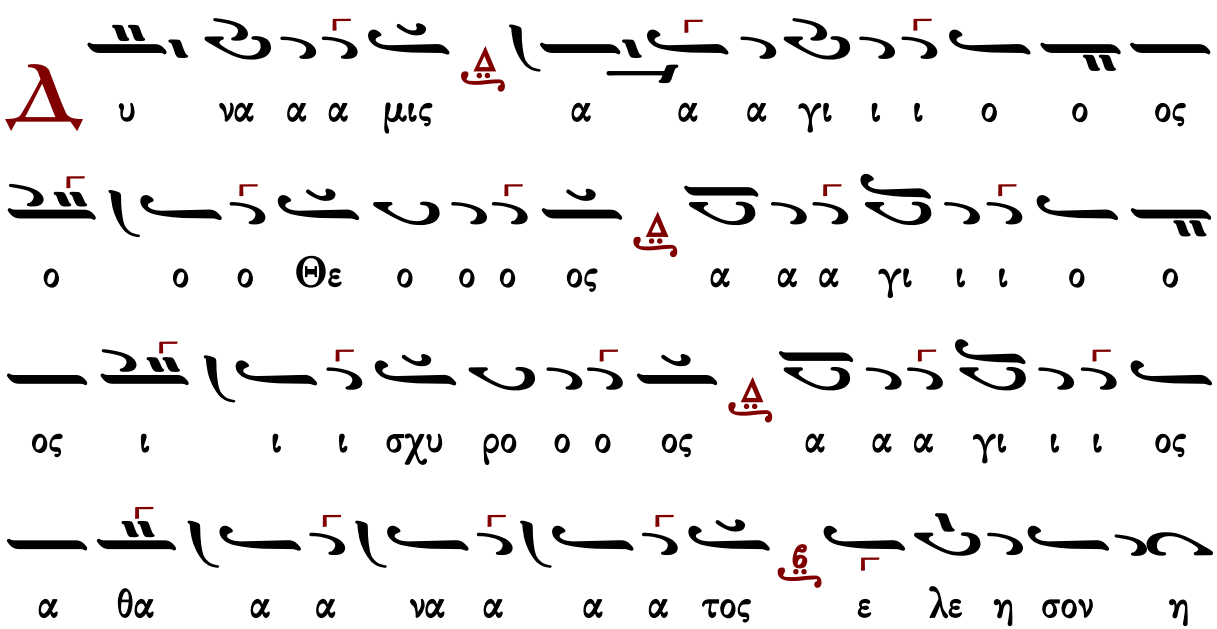

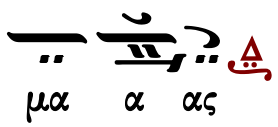

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

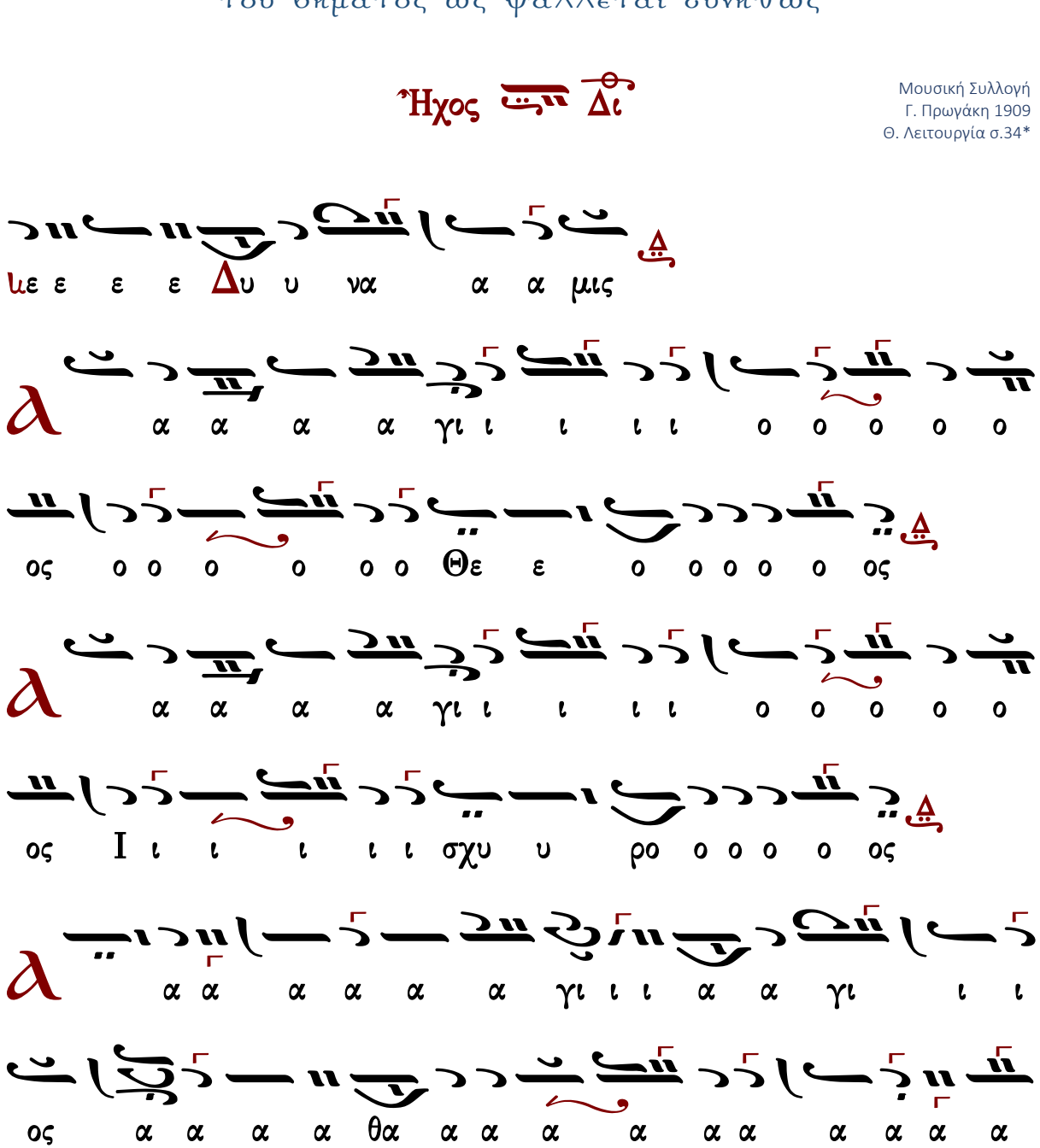

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

ος α θα α α α α α α α α να α α κε ση

ο ο ο ι ι γι ι ι α α α α α ι ι ι

ι γι α α α α α α ος ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

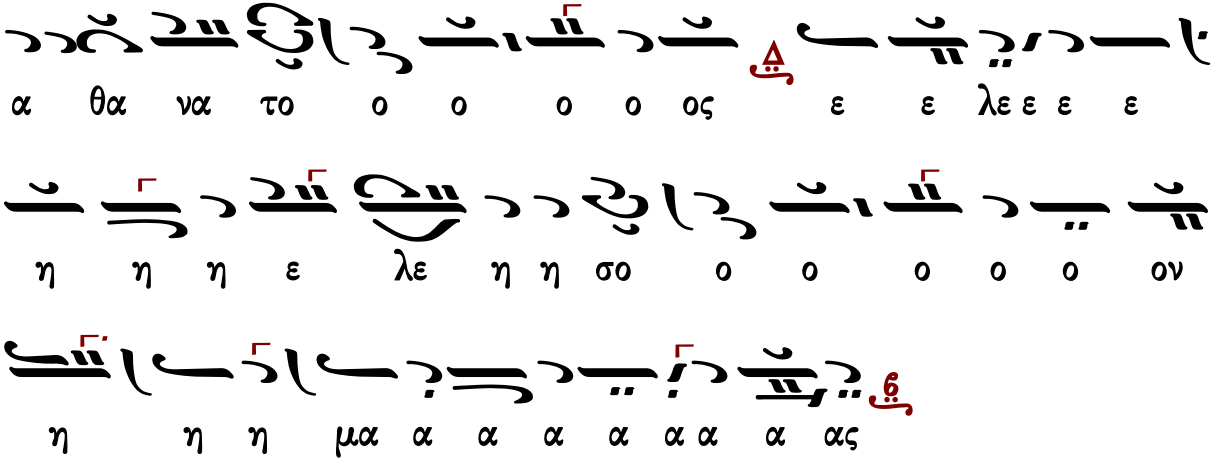

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

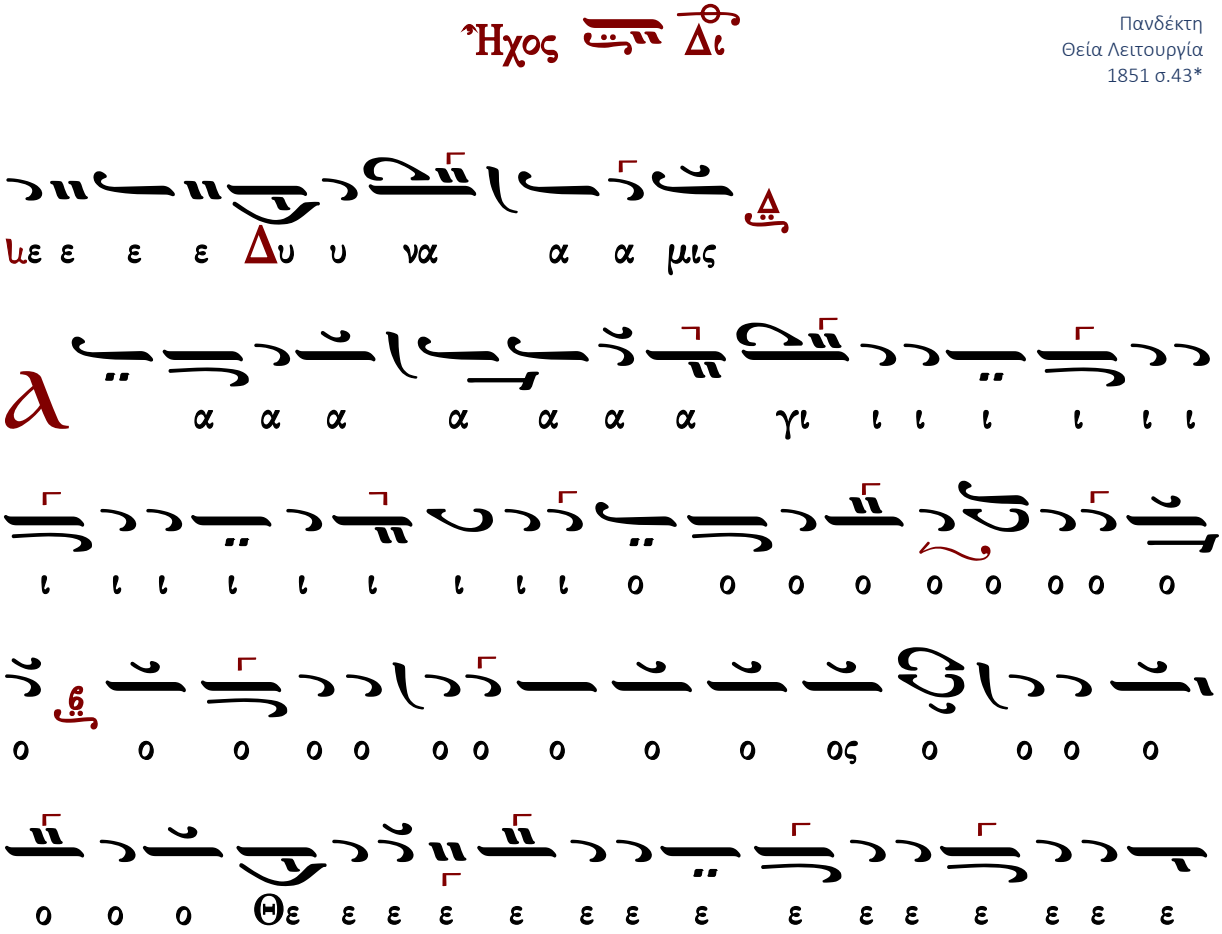

ε η η η ε ε ε λε ε ε ος ο ο ο ο ατ

ν α θ α ι α α ια α α α α α α α α α α α α

α θ α α α α α α ος ο ο ο ο ο α α α

ι ι ι γι α α ι ι ι α α γι ι ι α α α α α

α α α α α α ος ο ο ο ο ο α α α

ο ο ο ο ρο ο ο υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υχσ ι ι ι ι ι ι ος ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι γι α α α α α α α α α α

α α α α α α ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

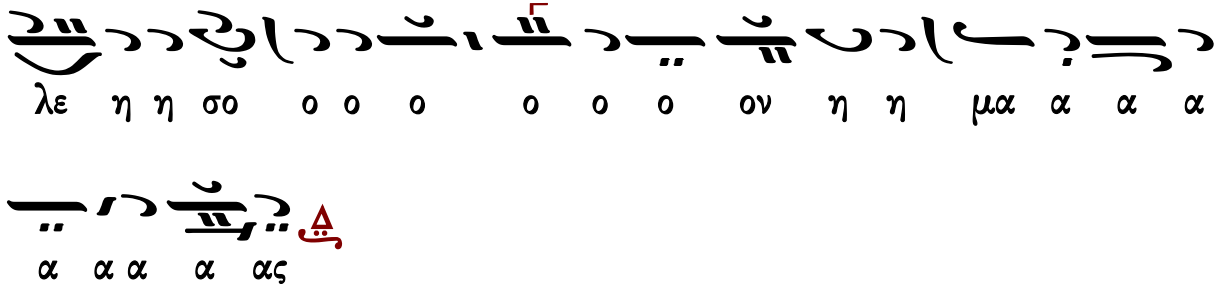

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος πλ. Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

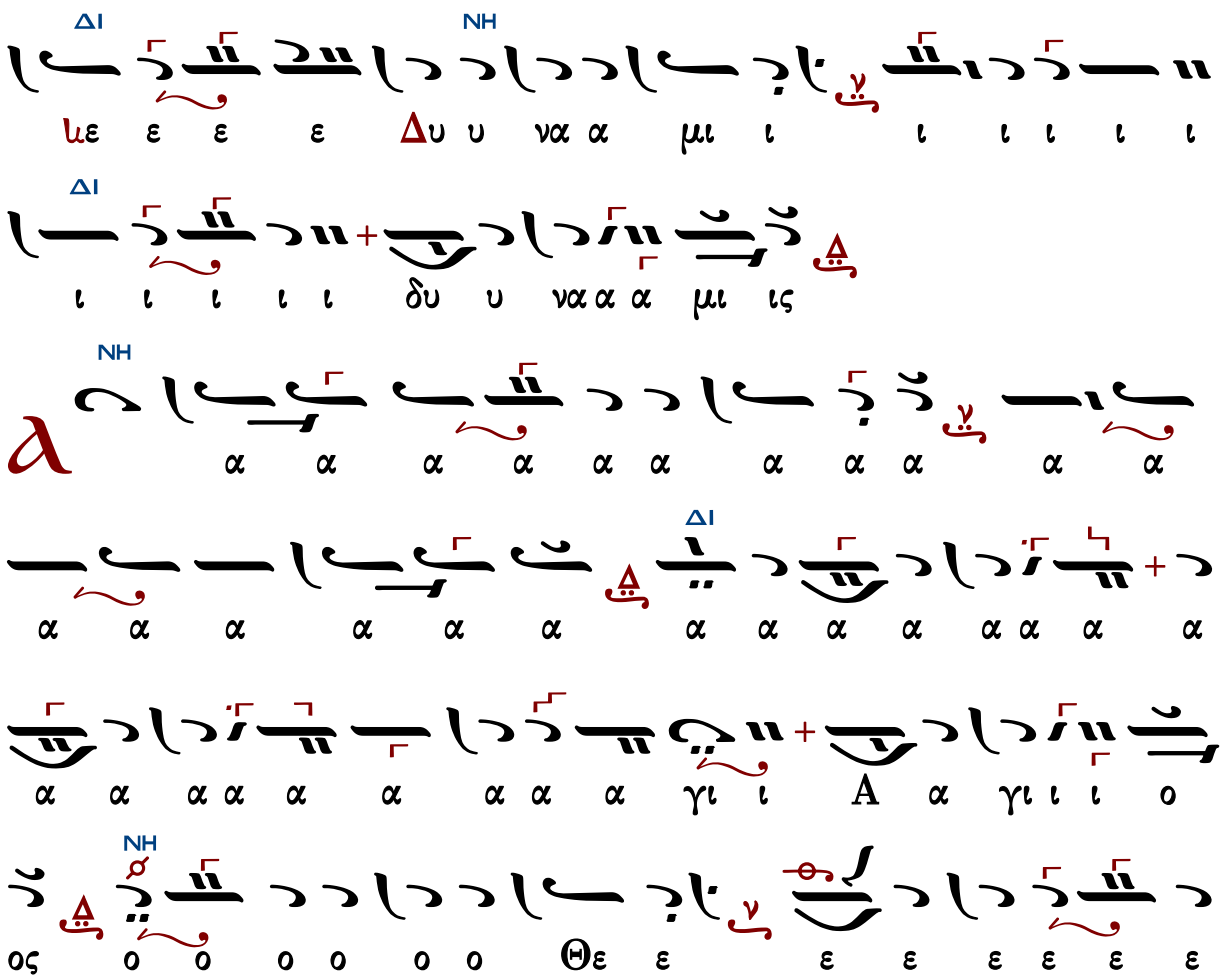

ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ

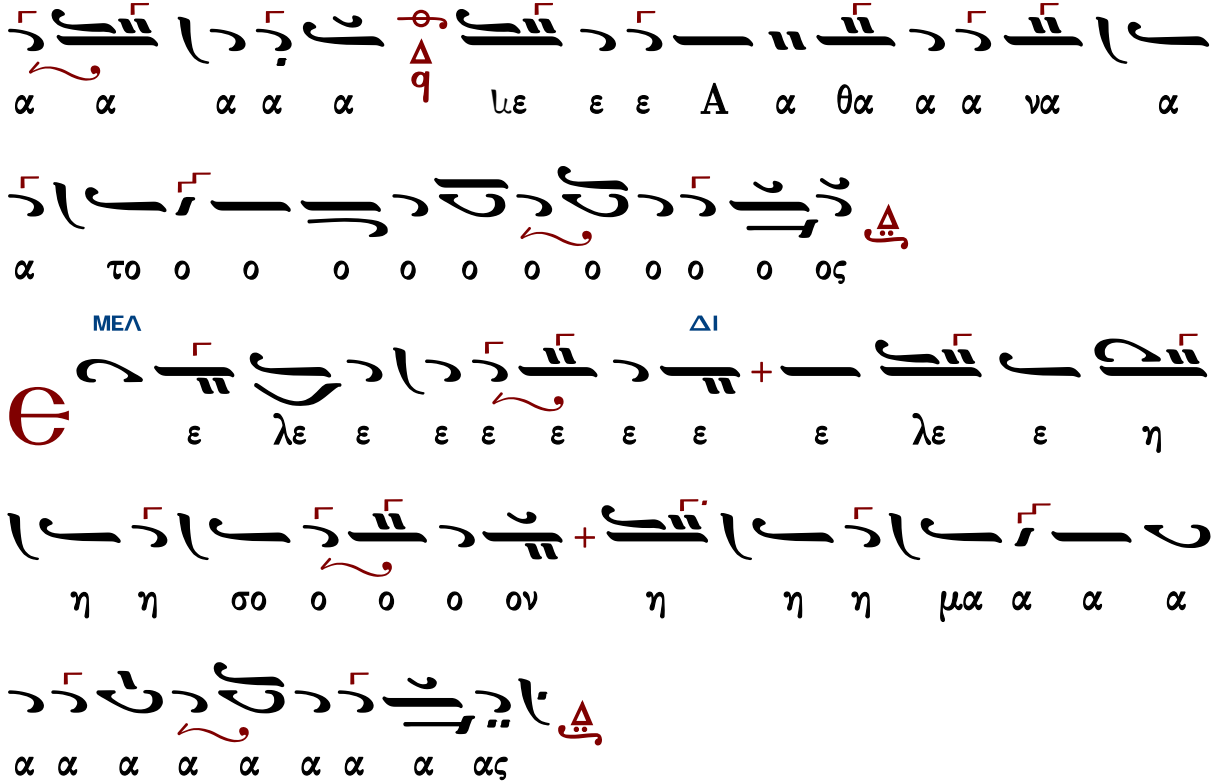

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

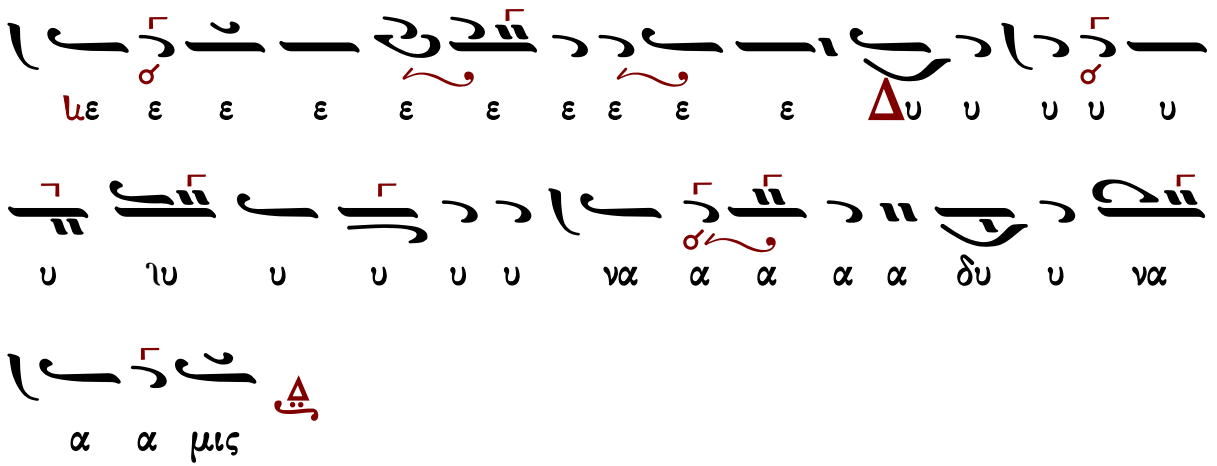

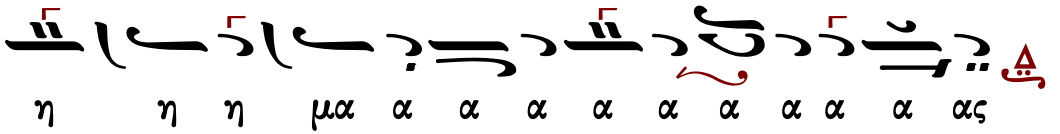

Ἰωάννου Παλάση (1891-1942)

Ἦχος πλ. Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

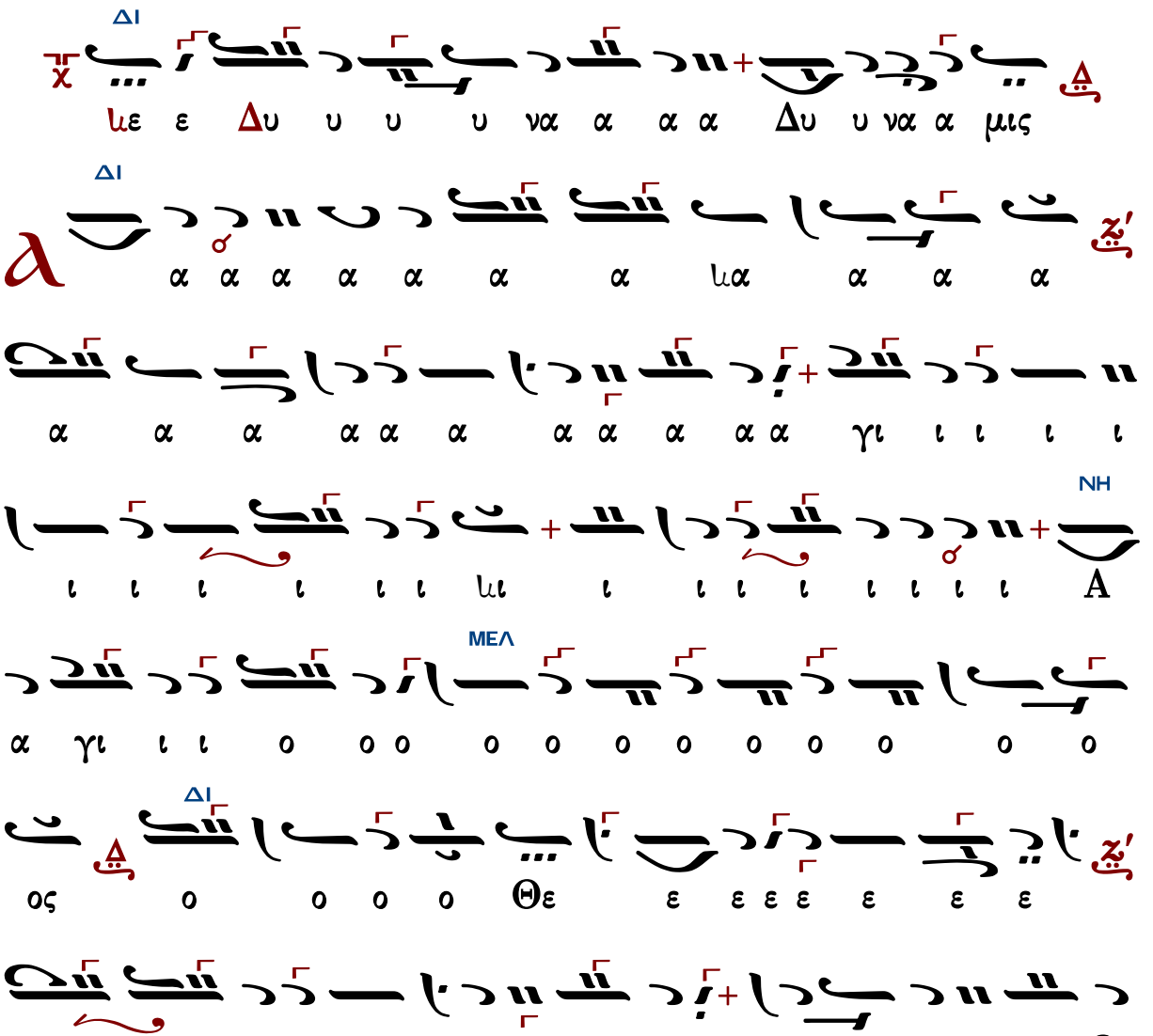

ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ

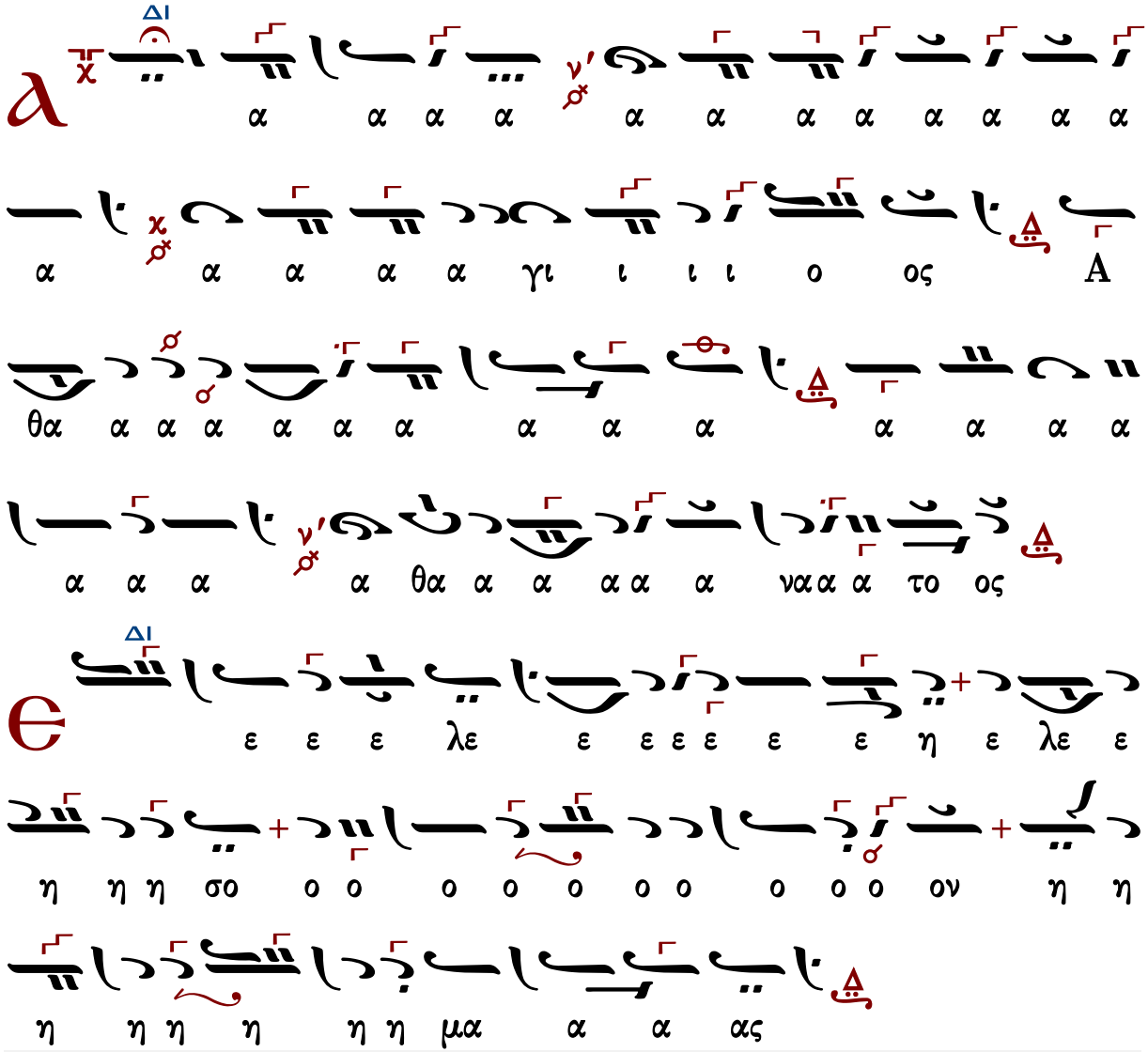

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

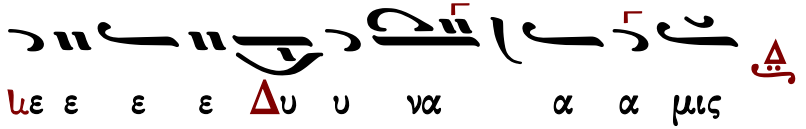

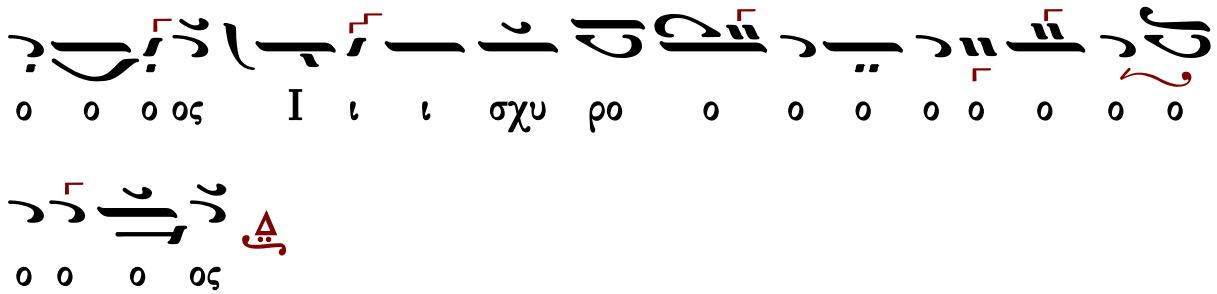

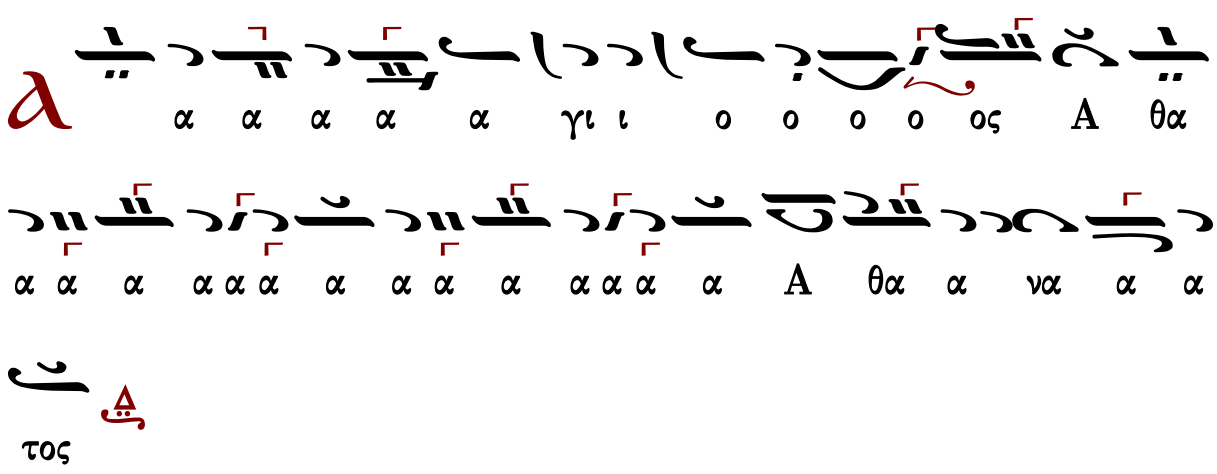

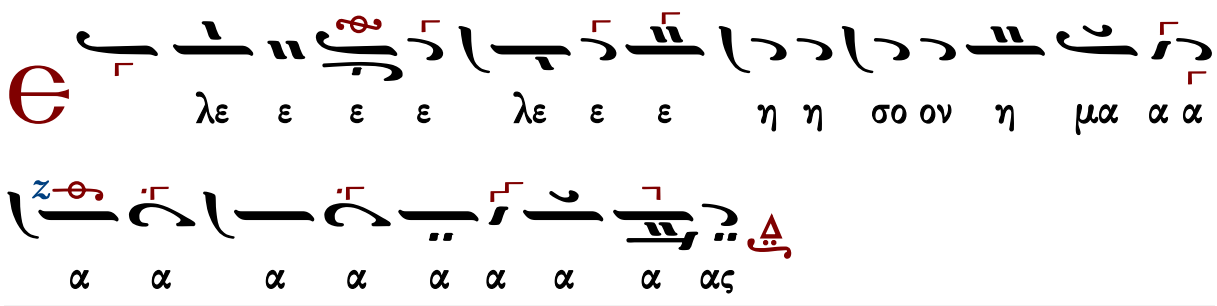

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας

τὸ τρίτον

ȣ γι ος ο Θε ο ο ος α γι ος ι σχυ ρος

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

ȣ γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η

μας

Δ υ να μις α γι ος ο Θε ε ος α γι ος ι σχυ

υ ρος α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η μα

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
επανέκδοσις 1991 σ.263*

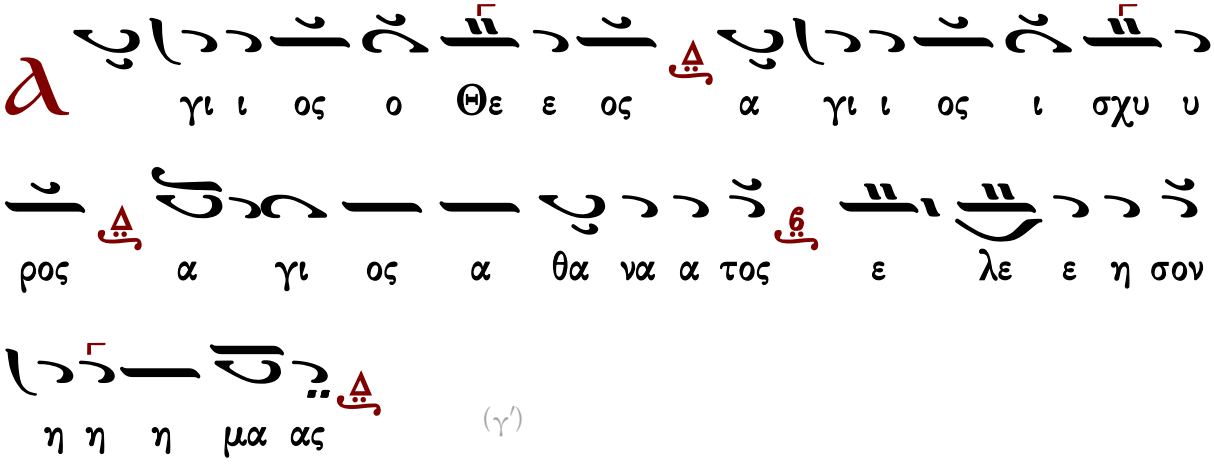

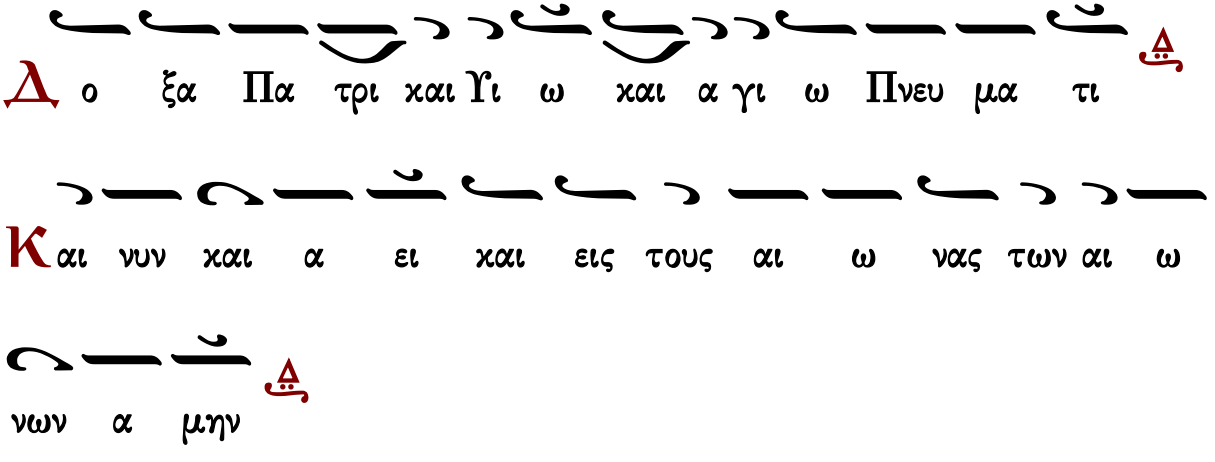

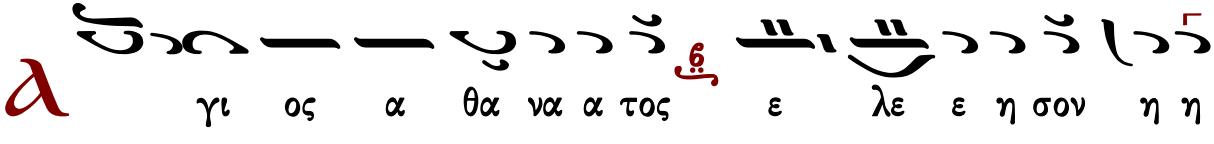

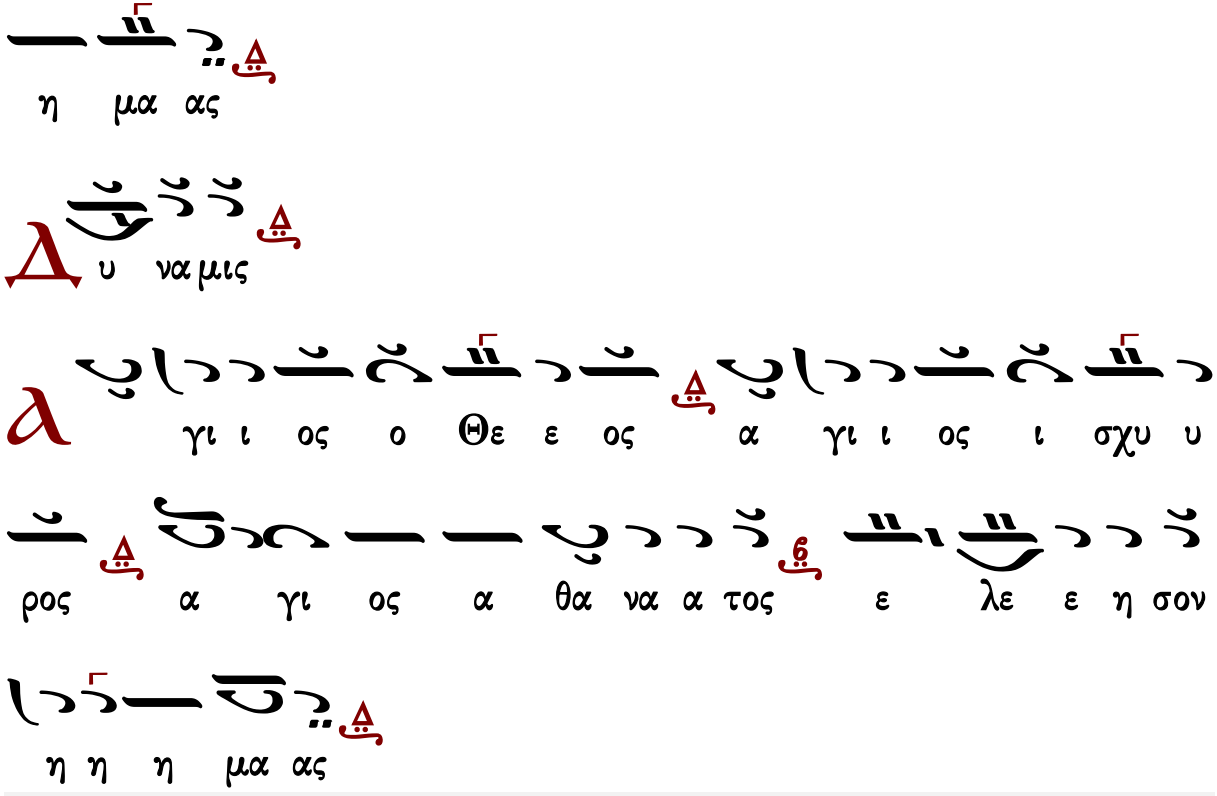

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου

Ἦχος Δι

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

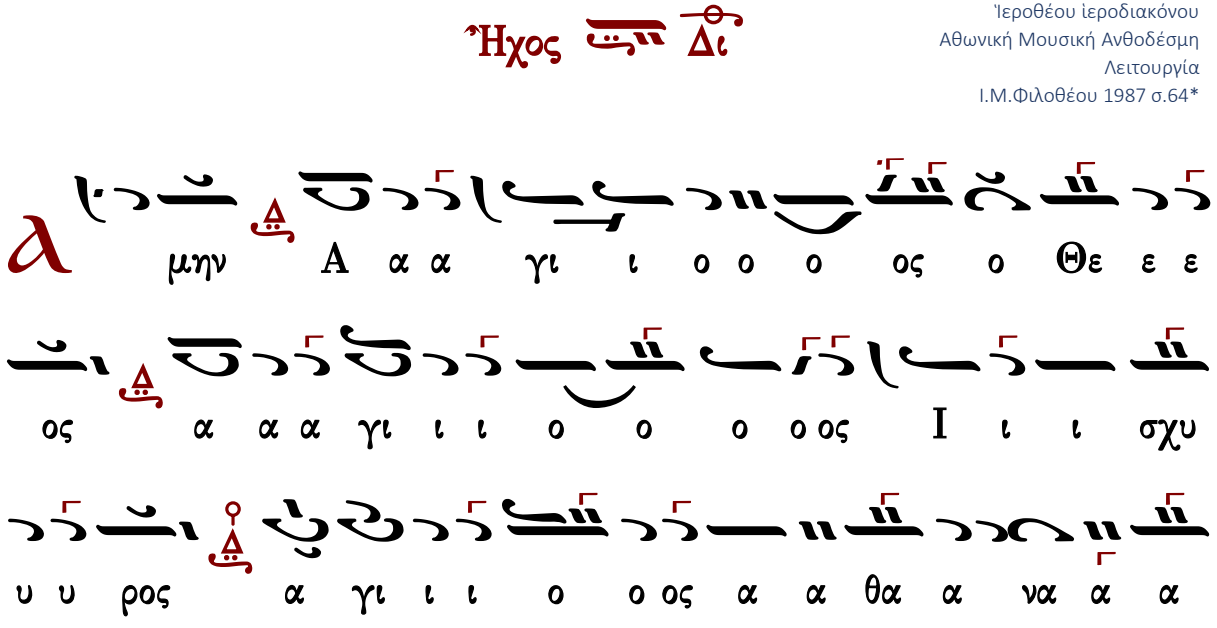

το ο ο ος ζ΄ ε λε ε η η η σο ον η η μα
α α ας
τὸ τρίτον
α
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ο γι ος

ο ος α α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
α α α α α α θα α α ος ο ο ι ι γι α α ος ο
ος ζ΄ ε λε ε η η η σο ον η η μα α α
ας
τὸ τρίτον καὶ ἄλλως
α
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ο γι ος

να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ
μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Δ γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος ε λε ε η η η σο ον η η μα α α ας
Ν ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α δυ
υ ναα α μι ις

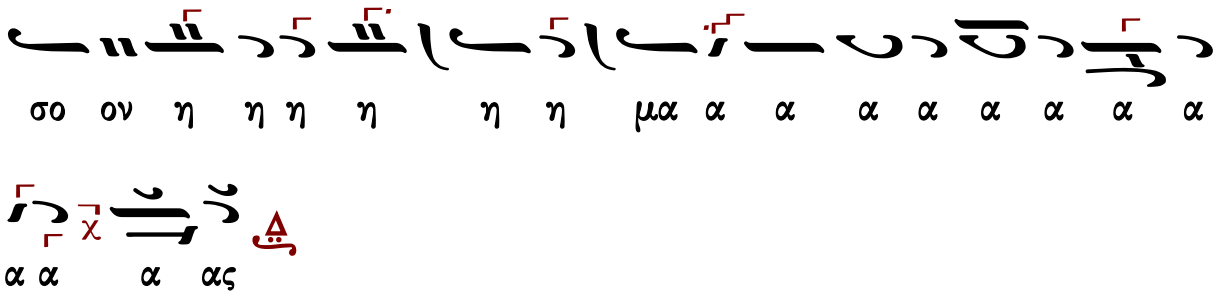

Χερουβικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

ἑβδομάδος
δ-Β΄

Ἦχος λ ἡ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ.117#

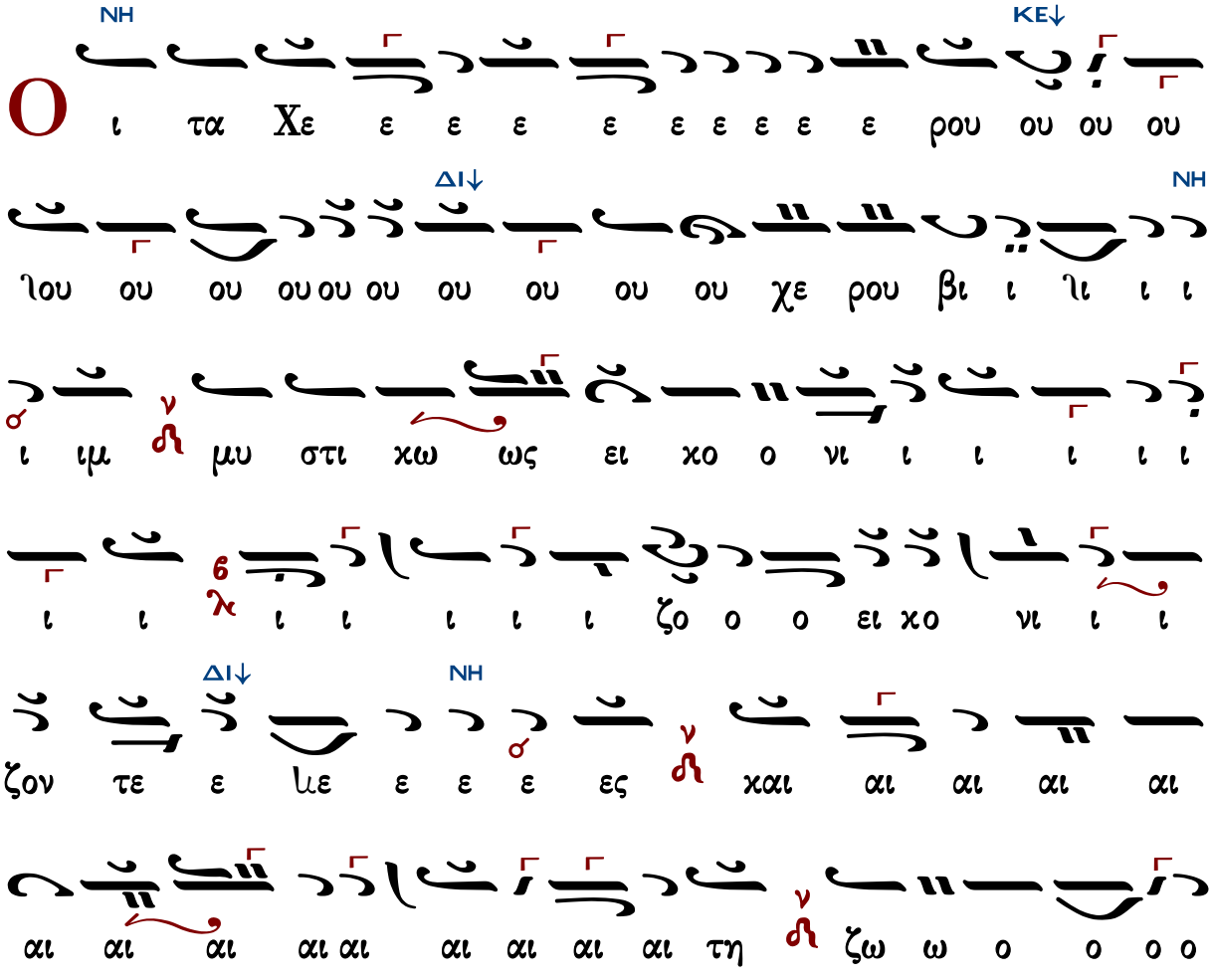

ΔΙ

ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι

ΠΑ ΝΗ ΔΙ↓

ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΝΗ ΠΑ

χι ι ι ι α α α α α α α α χα α α α

ΝΗ

α ιε τρι ι α α α α α α δι ι τον τρισ α

ΠΑ

α α α α α α ια α α α α α α α α α α α

ΝΗ

α α γι ι ι ο ον υ μνο ον προ οσ α α δο ο

ΔΙ ΠΑ

ο ο ο ο ιο ο ον τες πα α α σαν την βι ο ο

ΠΑ

τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι χη η η η

ΔΙ ΝΗ

η η ην α πο θω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε

ΠΑ ΝΗ

ε θα α α με ε ε ρι ι ι ι ι ι ιι ι ι μναν

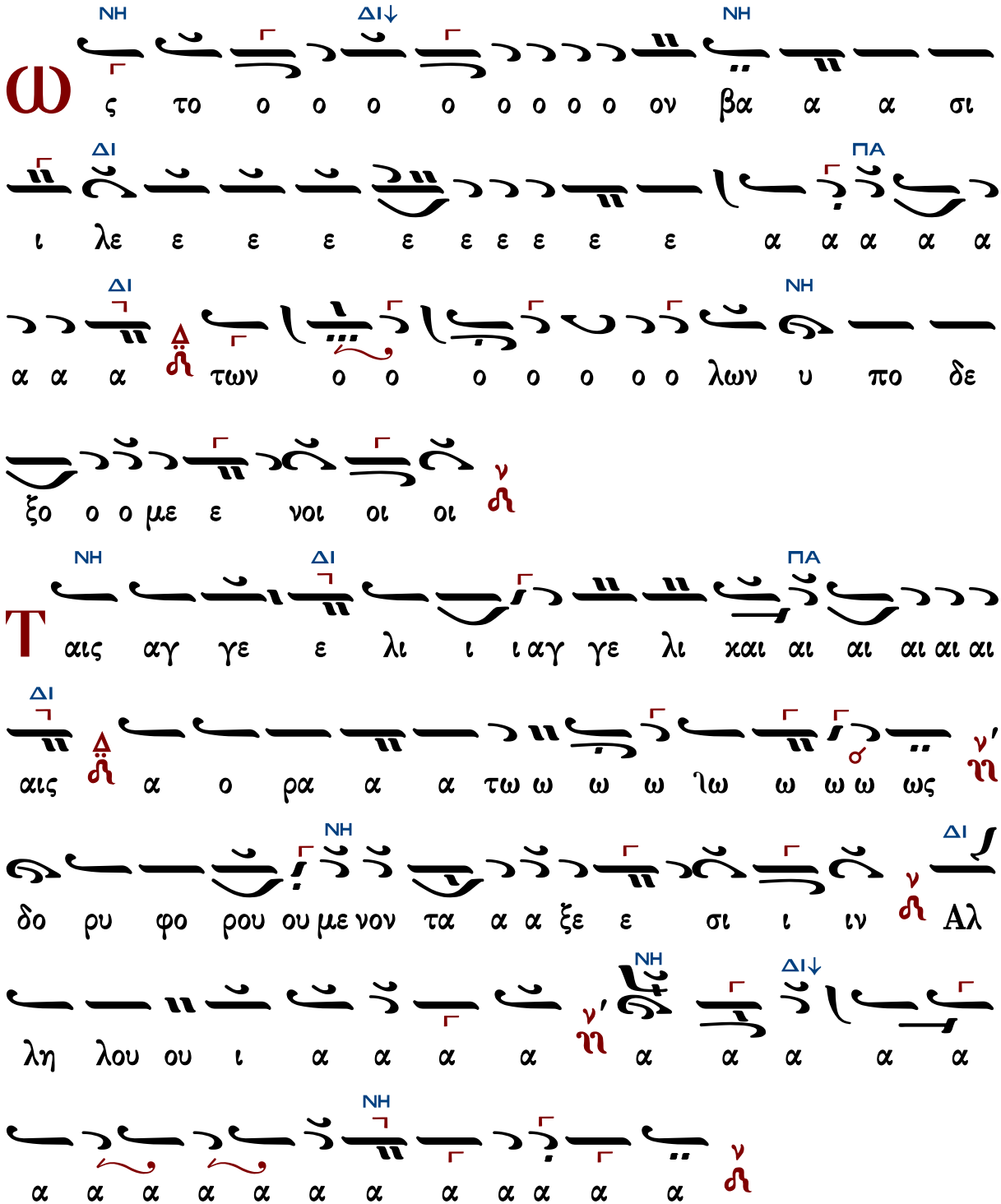

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

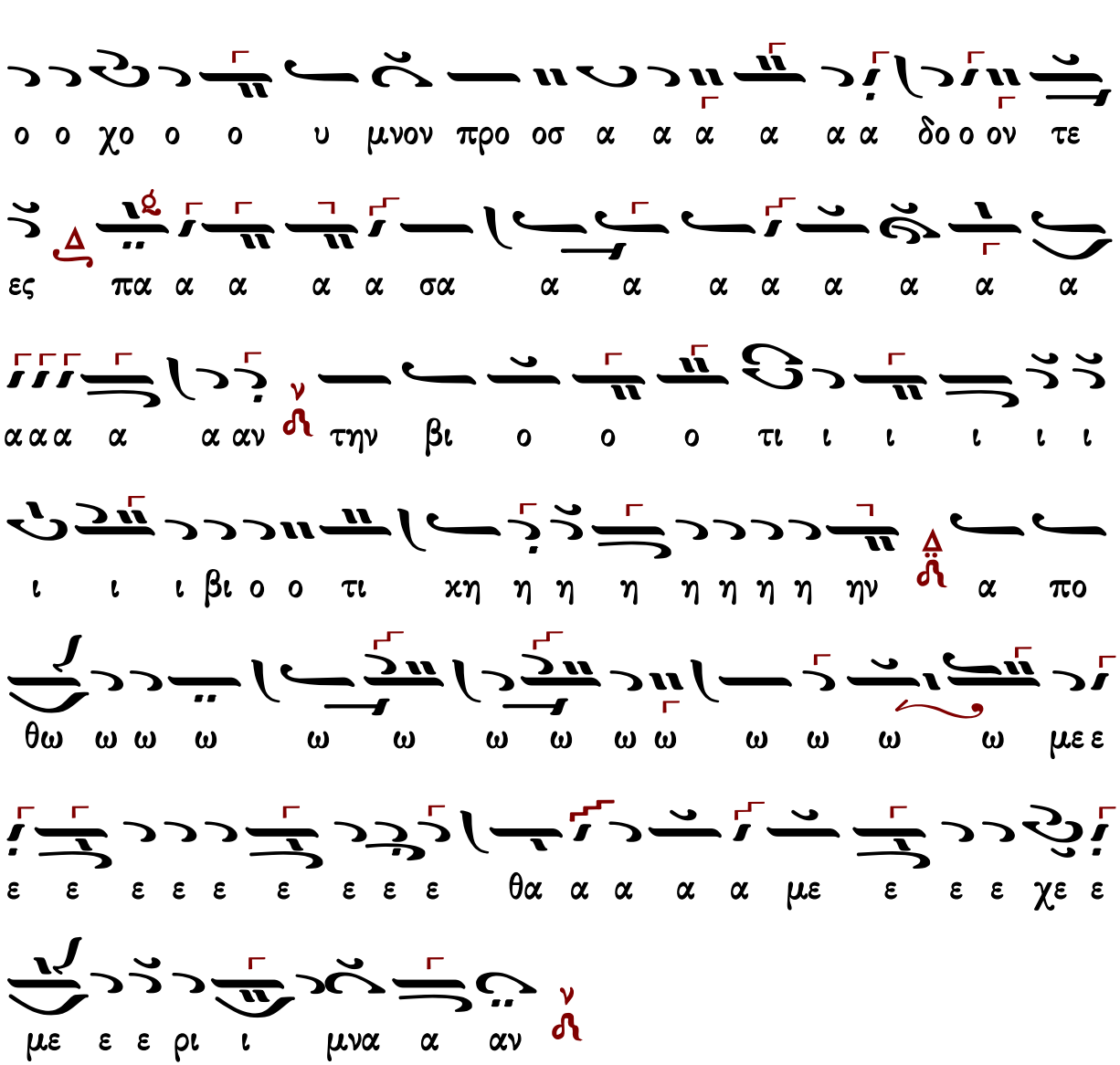

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ̅ π̅ ν̅ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.91#

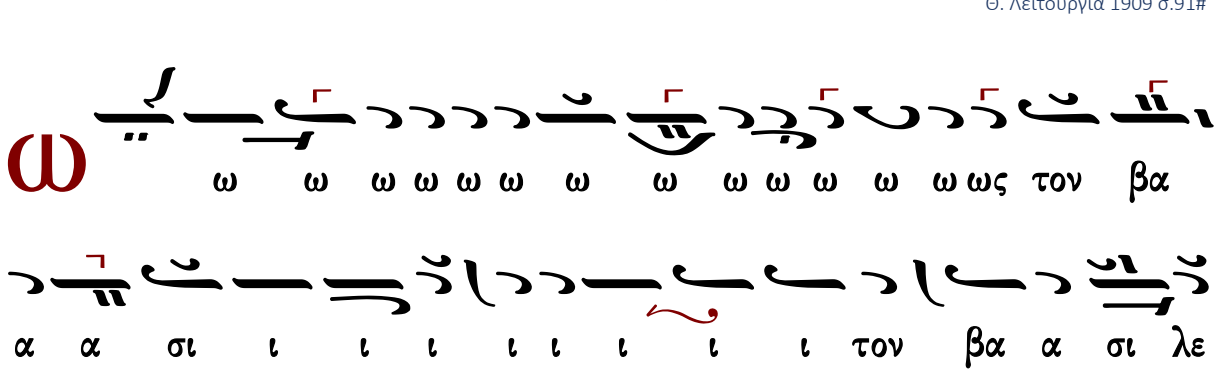

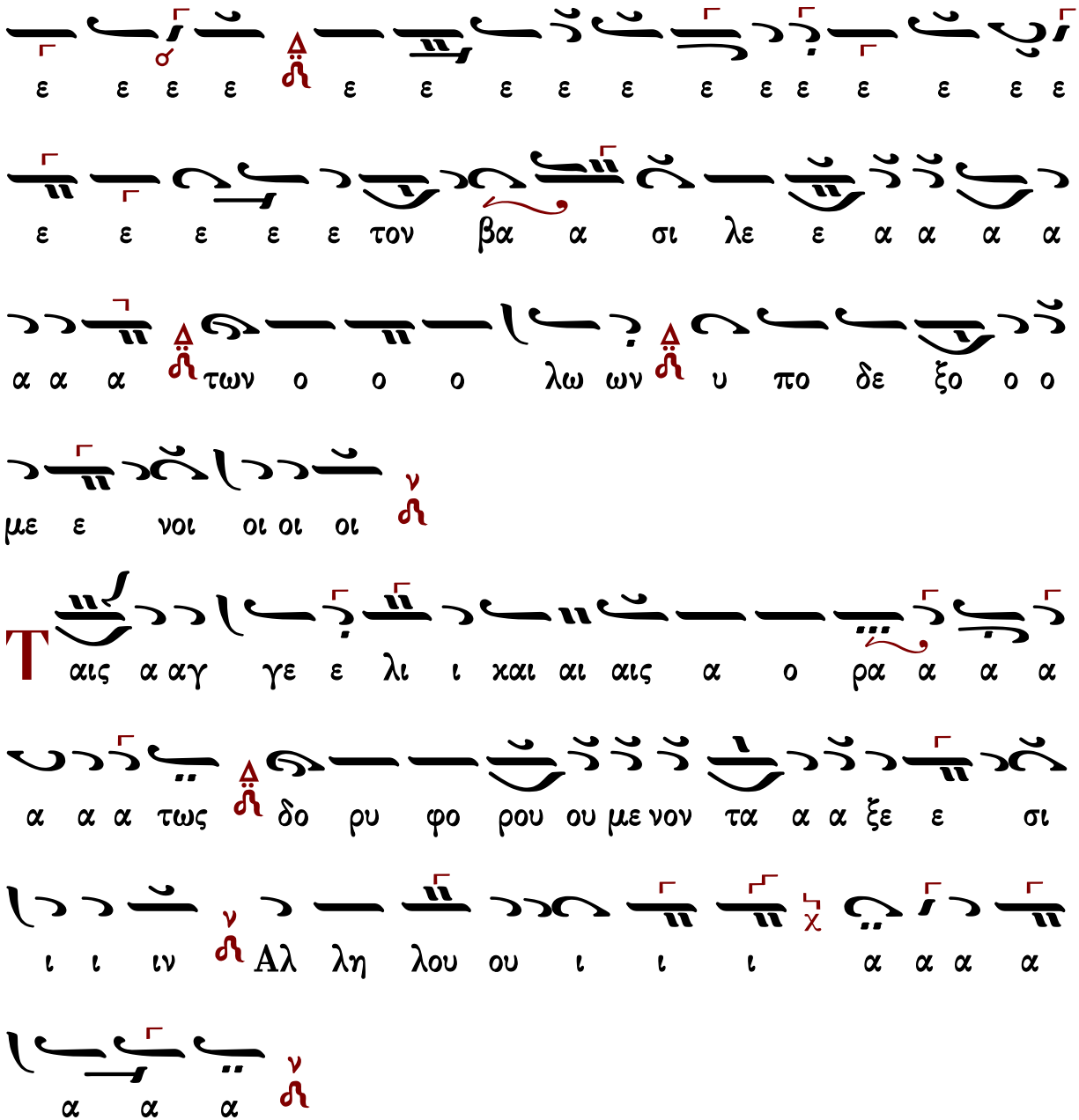

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

δ-Β′

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία
1909 σ.88#

Ο
ι ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο
ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α τρι α α α α

α α δι τον τρισ α α α γι ο ο ον υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο υ υ ο ο υ μνο ον

προσ α α δο ον τε ε ε με ε ε ε ες πα α α

α α α α α α α α α α α α α α σαν την βι

ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο

τι χη η η η η η η ην α πο ο ο θω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε θα α α α

α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε ρι

μνα α α ια α α α αν

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον βα

α α σι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε τον βα α σι λε ε α α α α

α α α των ο ο ο λω ων υ πο δε ξο ο ο

με ε νοι οι οι οι

αις α αγ γε ε λι ι χαι αι αις α ο ρα α α α

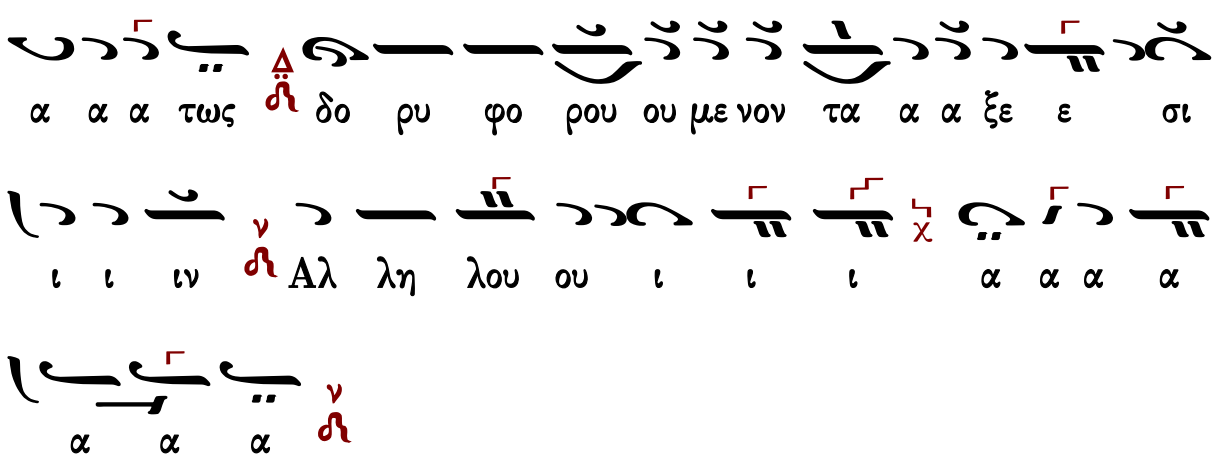

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος λ̇ ἡ Νη

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνστ. Πρωτοψάλτου
τ.Β' 1846 σ.86#

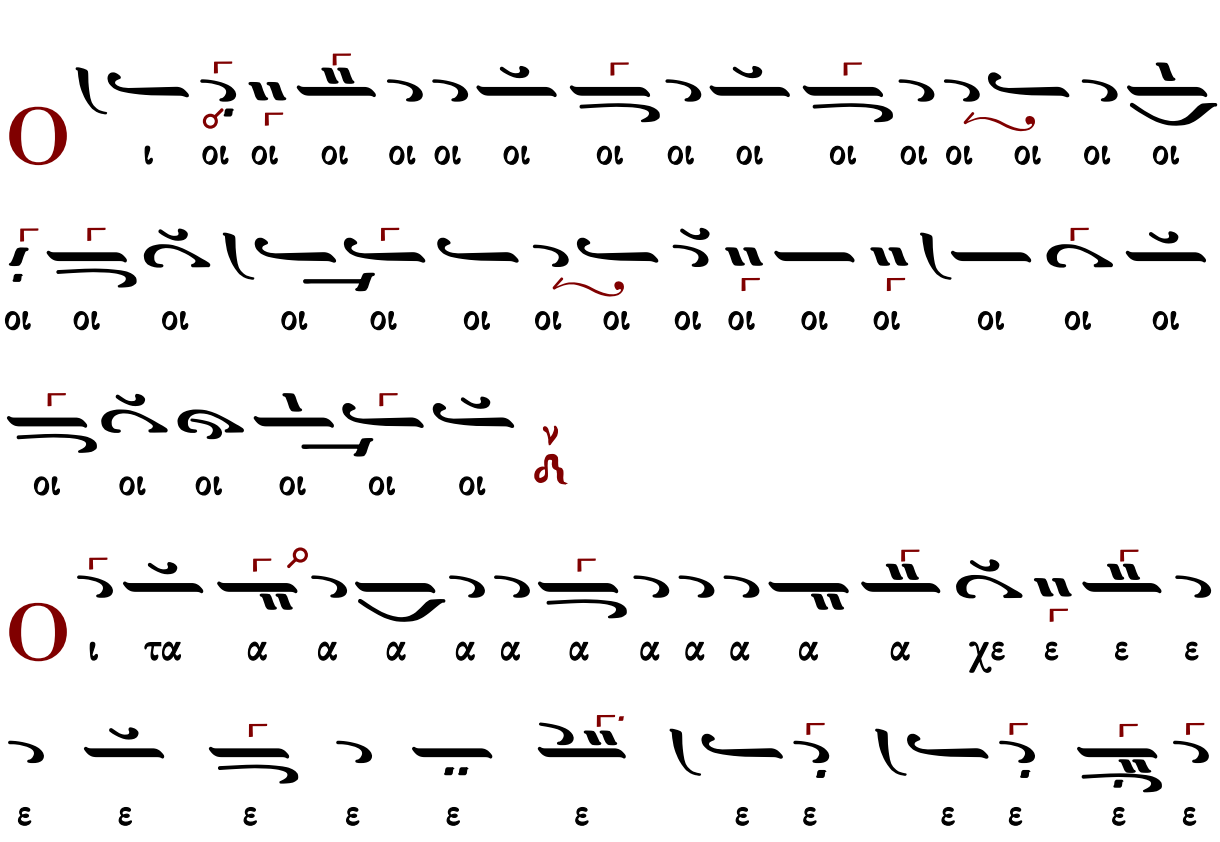
Ο ι οι οι ο

ω ω ω

α α α α α α α α α τρι α α α α α α α α

τον ι ι ι ι ι ι δι α α α α α α α α α

α προσ α α α γι ον υ υ υ υ μνο ον προσ α α τρισ

α α α α α δο ο προσ α δο ον τε ες ιιε ε ε

ε ες πα α α σαν την βι ο τι ι χην α πο θω

ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

με ε ε ρι μνα α α ια α α α αν

ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος λ̅ π̅ ν̅ Νη̅

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.110#

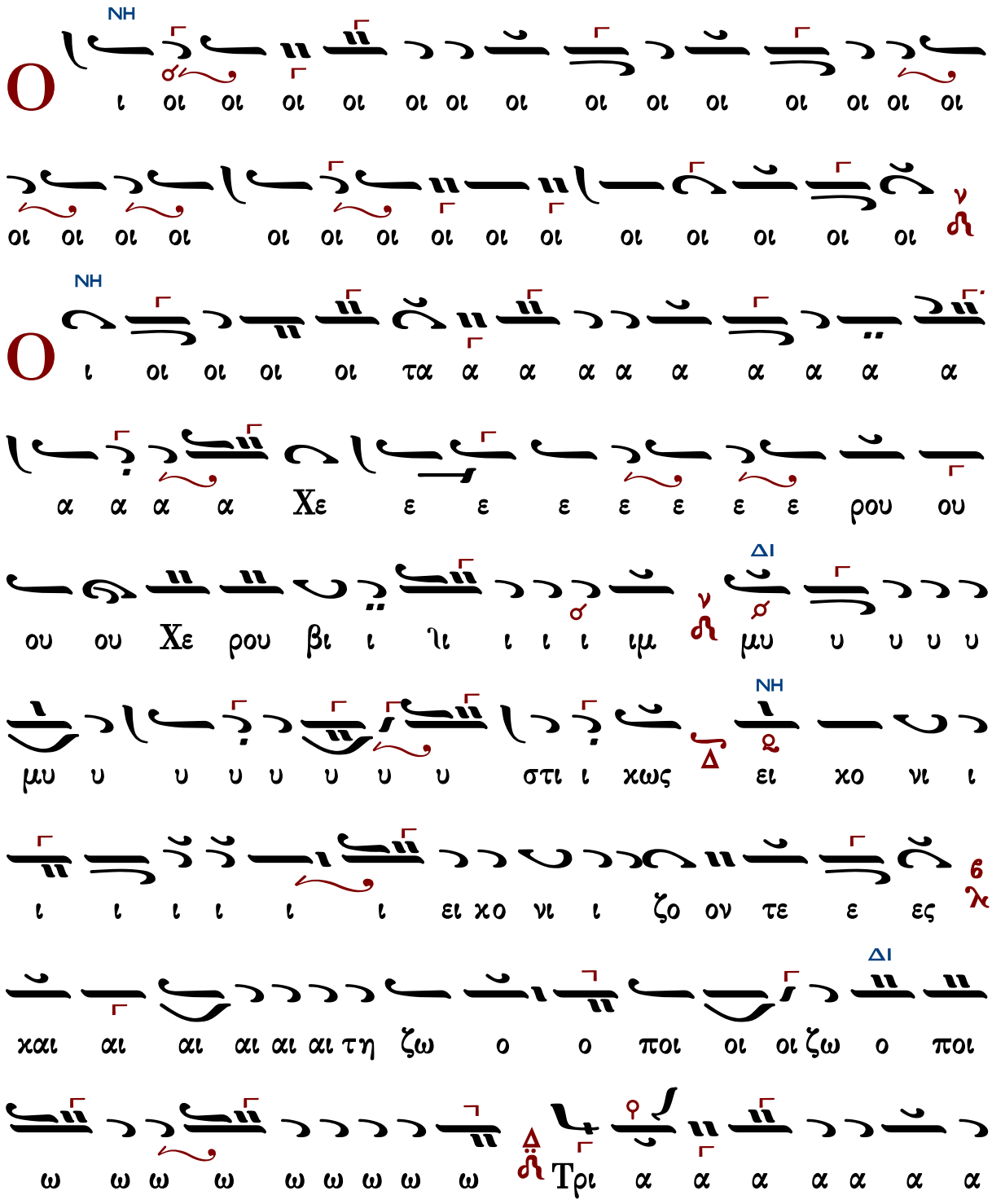
Ο ι οι οι ο

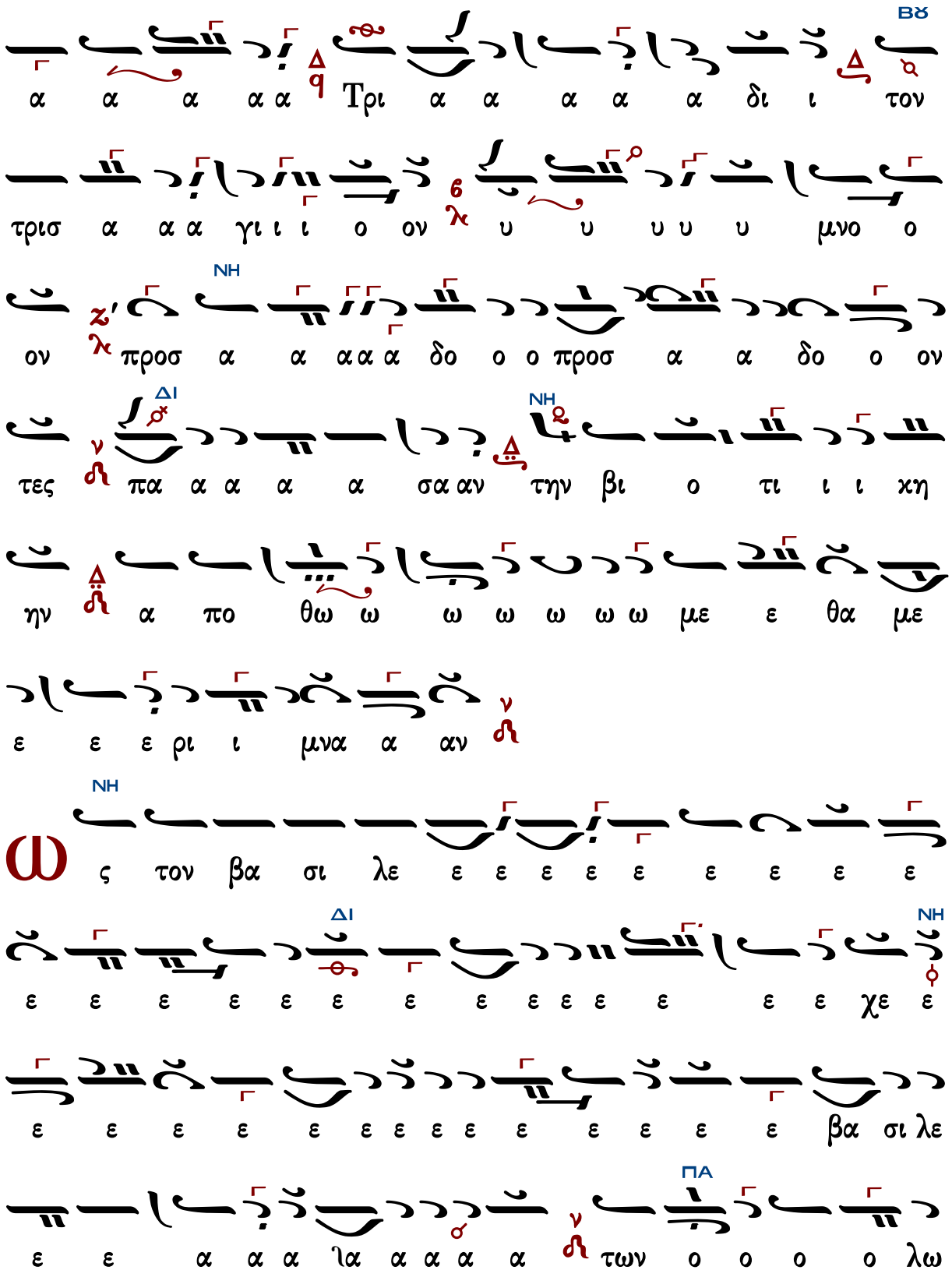
ΒΘ
α α α α α Τρι α α α α α δι ι τον
τρισ α α α γι ι ι ο ον υ υ υ υ υ μνο ο
ΝΗ
ον προσ α α α α α δο ο ο προσ α α δο ο ον
ΔΙ
ΝΗ
τες πα α α α α σα αν την βι ο τι ι ι χη
ην α πο θω ω ω ω ω ω ω με ε θα με
ε ε ε ρι ι μνα α αν
ΝΗ
ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΔΙ
ΝΗ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε
ΠΑ
ε ε α α α α α α α των ο ο ο ο λω

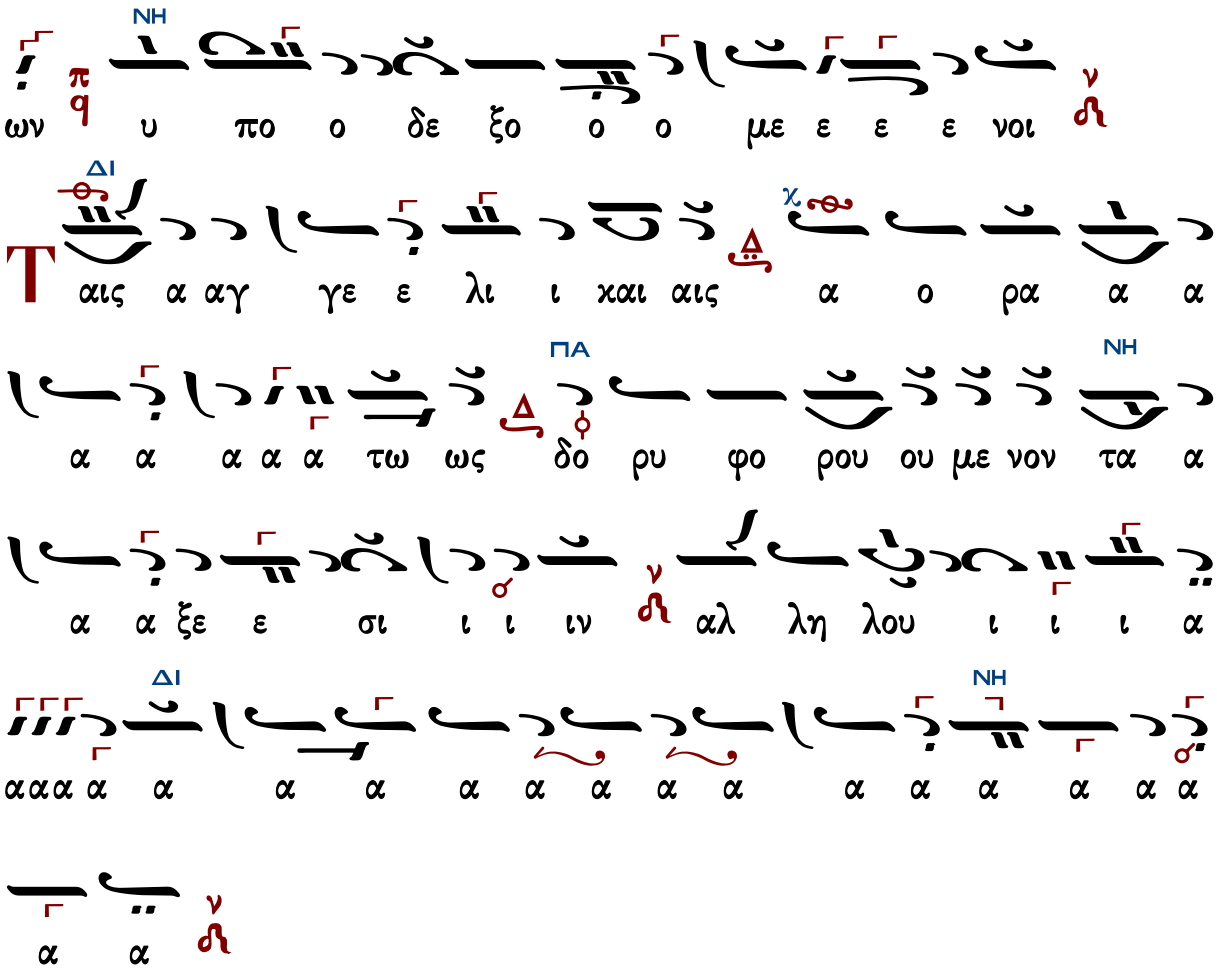

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον
1900 σ.90#

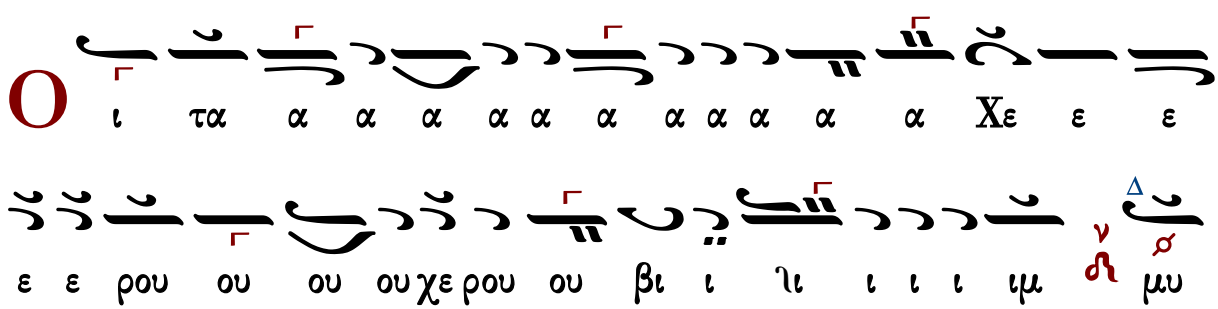

υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι ι μυ υ υ υ

ω ω χω στι μυ ως ω ω χω ι στι υ υ υ

ο ο ο ζο ι ι ι ι ι ι ι ι ι νι ο οχ ει ως

ε ε ε με ζον τε ε ε νι ι ι ζον ο ο ο ο ο ο ο ο

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χαι ι ι ι ι ι ι ε ε ε

ω ω ω ω ω ω ζω ω ω ω χαι τη ζω τη χαι ι ι ι ι ι ι

ο ο ποι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζω ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α α

α δι ι ι ι ι ι ι ι το ο ο ο ο ο ο ον τρι

ι ι ο ον υ υ ο ι ι γι τον τρισ α α γι α α α ισ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ον προ οσ α α α α α

δο ο ο ο ο ιο ο ο ον τες πα α α α α α α

α α α σα αν τη ην βι ι ο ο την βι ο ο ο τι ι

χη ην α πο θω ω ω ω ω ω ω με ε α α

πο θω ω με ε ε θα α με ε ε ε ε ε ρι ι ι

ι ι ιι ι ι ι μνα α α αν

ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α α τω ων ο ο ο ο ο λων υ πο

δε ξο ο ο με ε νοι οι

αις α αγγε λι ι και αι αι αις α ο ρα α α α

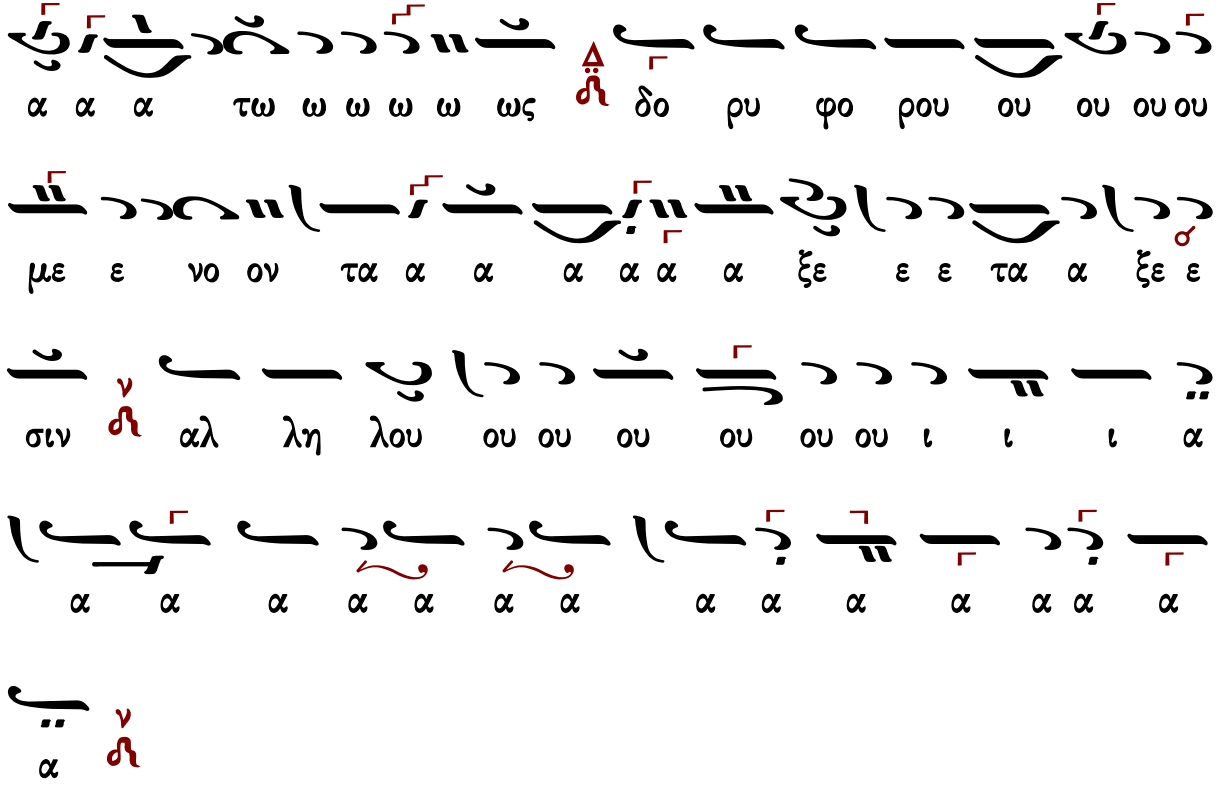

Ἐμμανουήλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος ⸎ ⸎ Νη

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.37#

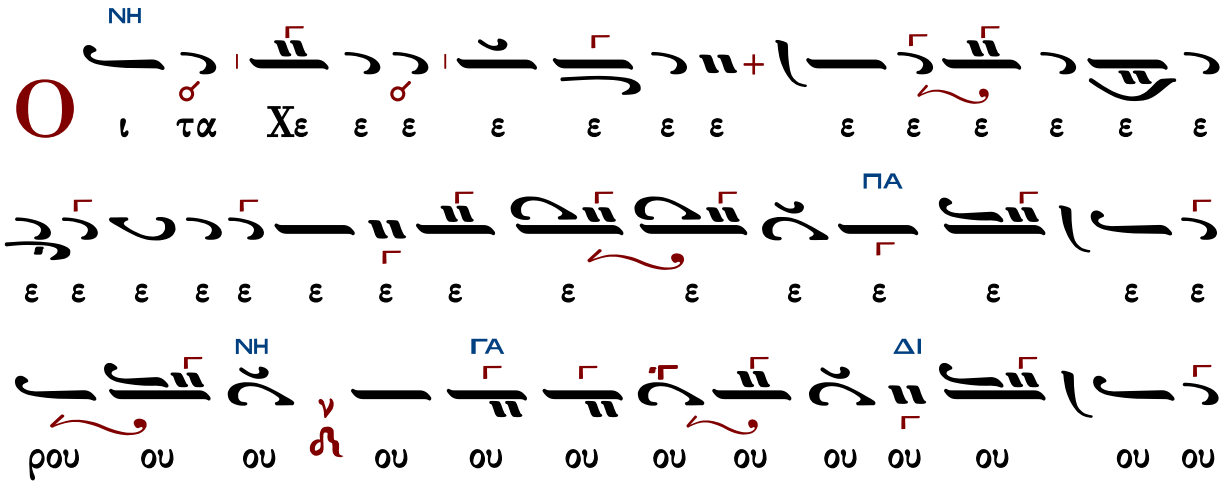

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χε ε ρου
ου βι ι ιι ι ι ι ιμ μυ στι χω ω ω ω ω ω
ω ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο
ει ει χο νι ι ζο ο ον τες χαι τη ζω ο
ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω Τρι α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α χα τρι ι
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α δι τον τρισ α α α

ΠΑ

α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ΝΗ

υ υ υ υ μνο ο ο ον υ υ μνο ον προ οσ

α α α α α α α δο ο ο ον τες πα α α

α α α σαν τη ην βι ι ι ο τι ι ι

ΠΑ

χη η ην α πο θω ω ω ω ω ω με ε θα

ΝΗ

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι με ε

ε ρι μνα α α ια α α α αν

ΝΗ ΔΙ

ς το ον βα σι λε ε ε ε ε α α

ΝΗ

τω ω ων ο ο ο ο λων υ πο ο δε ε ε ξο

ο με ε ε νοι

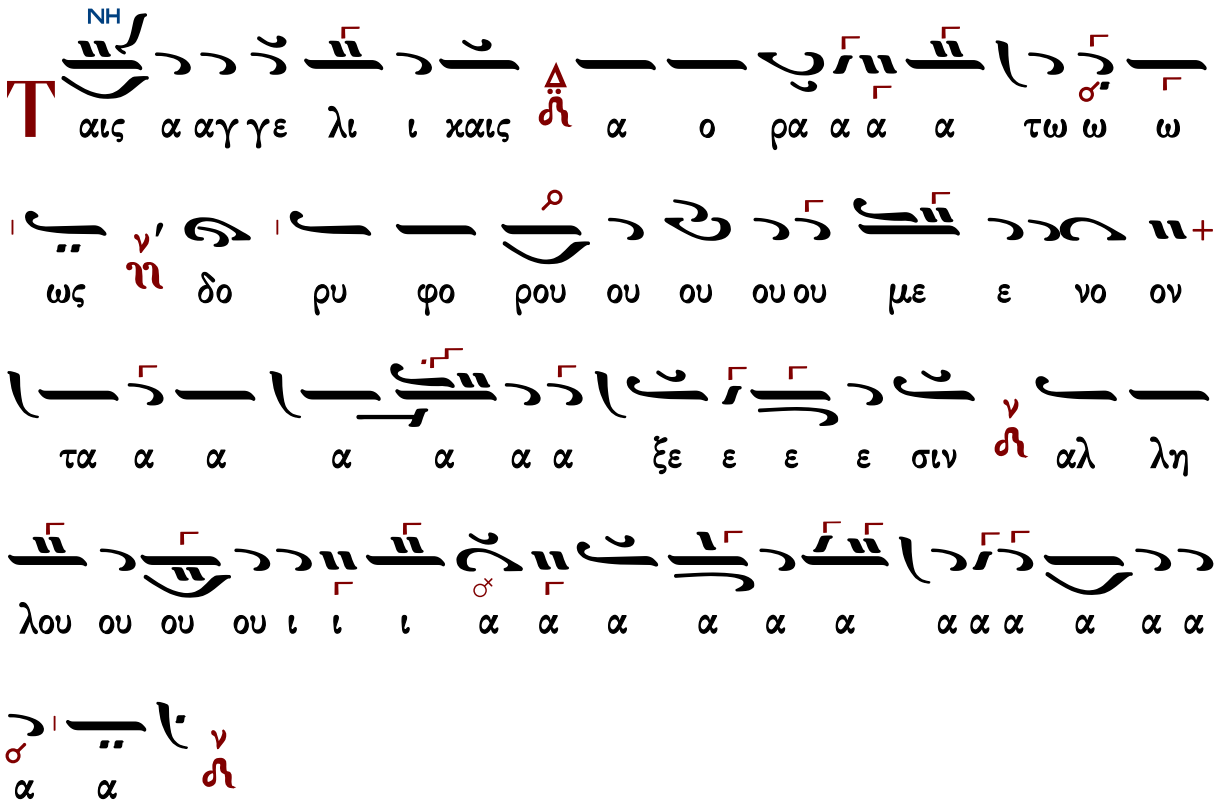

Γαβριήλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος λ̃ ν̇ Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου Ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.527#

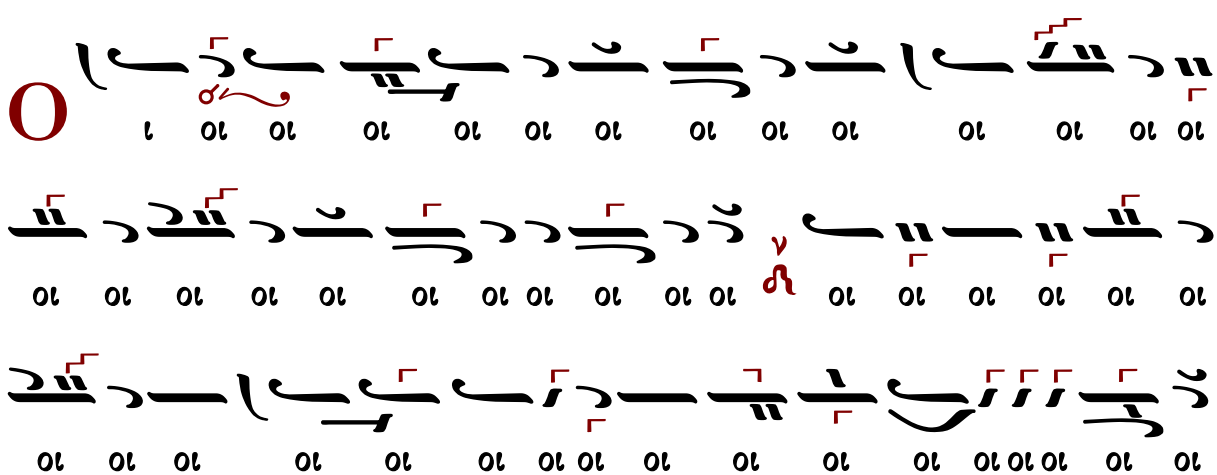
Ο ι οι οι ο

α α α α α Τρι α α α α α α δι ι τον τρισ

α α α α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι τον τρισ α α γι ι ο ον υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο

ο ο ον προσ α α α α α α α α α δο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο προσ α α α δον τε ε

ε με ε ε ε ες πα α α α α α α α α σαν την

βι ι ο ο ο ο τι ι ι βι ο τι χη η η η η

η η η ην α α πο ο ο θω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ωμε ε θα α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι με ε

ε ρι ι ι μνα α α λα α α α α α α αν

ω ς το ον βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε βα α σι ι ι ι λε

ε ε ε ε ε ε με ε ε βα σι λε ε ε α α α

λα α α α α των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε

ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

Τ αις α αγ γε ε λι ι ι χαι αις α ο ρα α

α τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε

ε σι ι ι ιν αλ λη λου ου ι ι ι α α α

Βασιλείου Νικολαΐδη Ι (1915-1985)

ἀργοσύντομο

Ἦχος λ ἡ Νη

Βασίλειου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.54#

ΜΕΛ ΠΑ

ου ου ρου ε ε ε Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΔΙ↓ ΔΙ↓ ΝΗ

μυ μυ υ υ υ υ υ υ [μι ι ι ι ι ιι ι βι

ΝΗ

ι ι ι ι

ΓΑ

+ α α α α α α α α Τρι ι ι ε ε ιε

ΔΙ ΓΑ ΔΙ

α α α α α α α α α α α α

+ α Τρι α α α α α α α α α α α α

ΝΗ

+ ον ο γι α α α τον τρισ [δι ι ι

υ υ υ υ μνο ο ον προσ α α α δον τε ε

ΔΙ ΓΑ

ε ιε ε ε ε ες] πα α α σαν την βι ι

ΝΗ ΠΑ ΔΙ ΒΘ ΒΘ

α πο με ω ω ω ω θω πο α χην ι ι τι ο

ΔΙ

ρι ε ε ε ε ε ε ε θα ε ε με θω ω με

ΝΗ

ρι ε ε με σαν πα ι ιι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

μνα α α α ια α α α αν

ἑτέρα θέσις

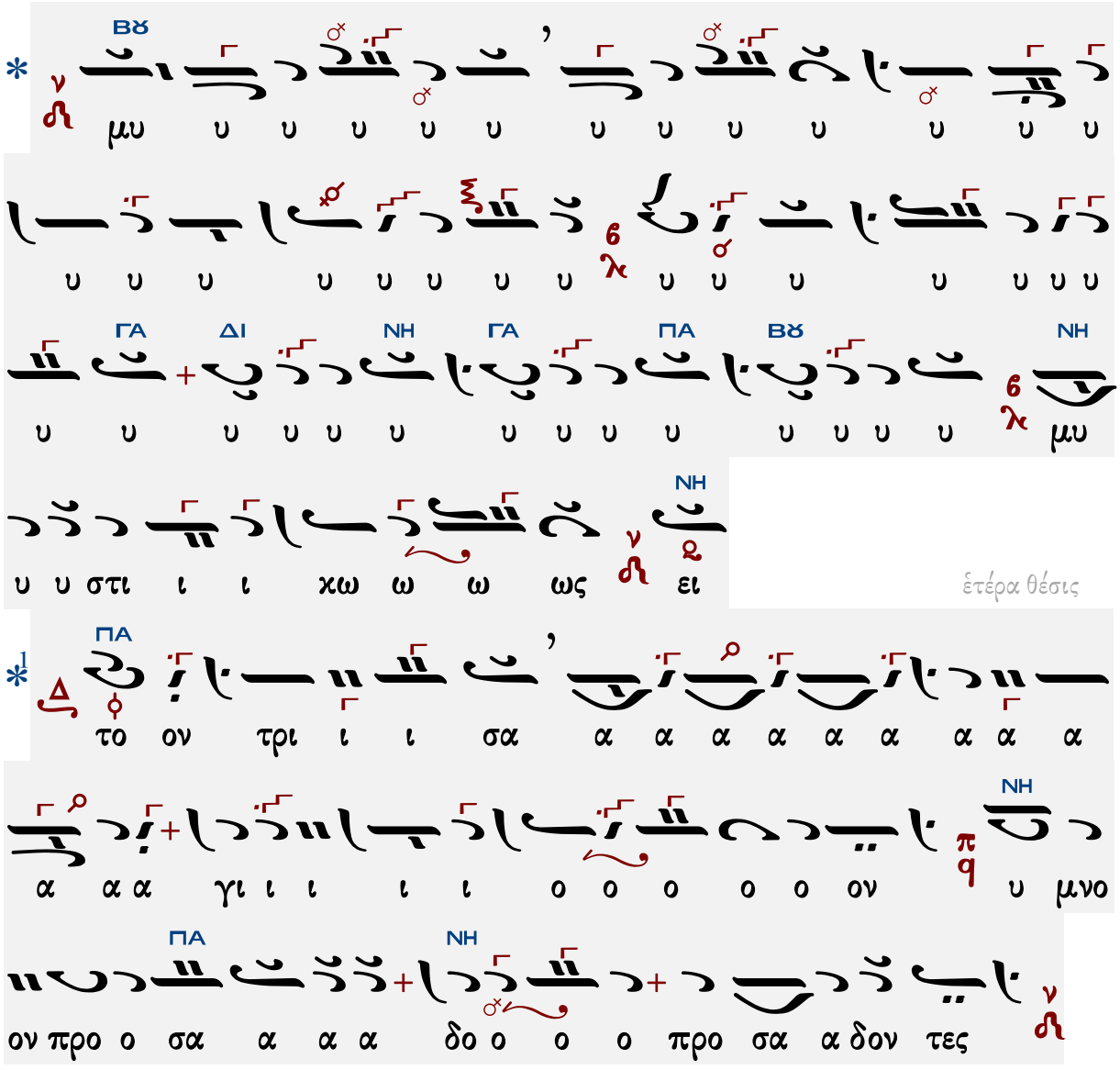

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη̇

Βασίλειου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.19#

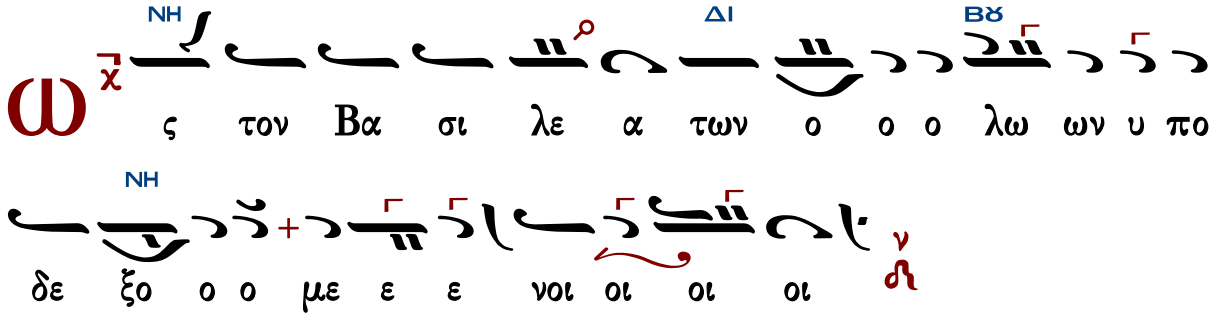

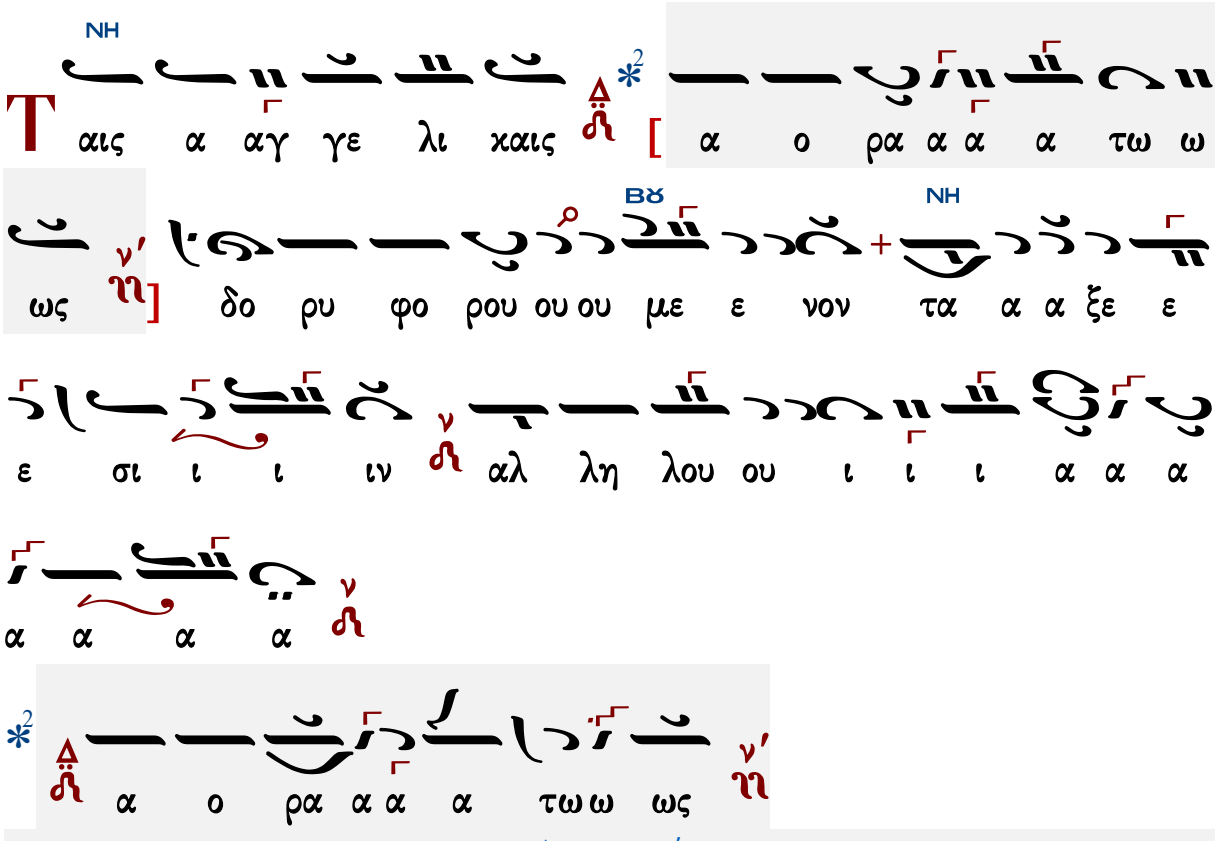

Βασιλείου Νικολαΐδη II (1915-1985)

Ῥυθμὸς 2σημος

Ἦχος λ ἡ Νη

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.66*

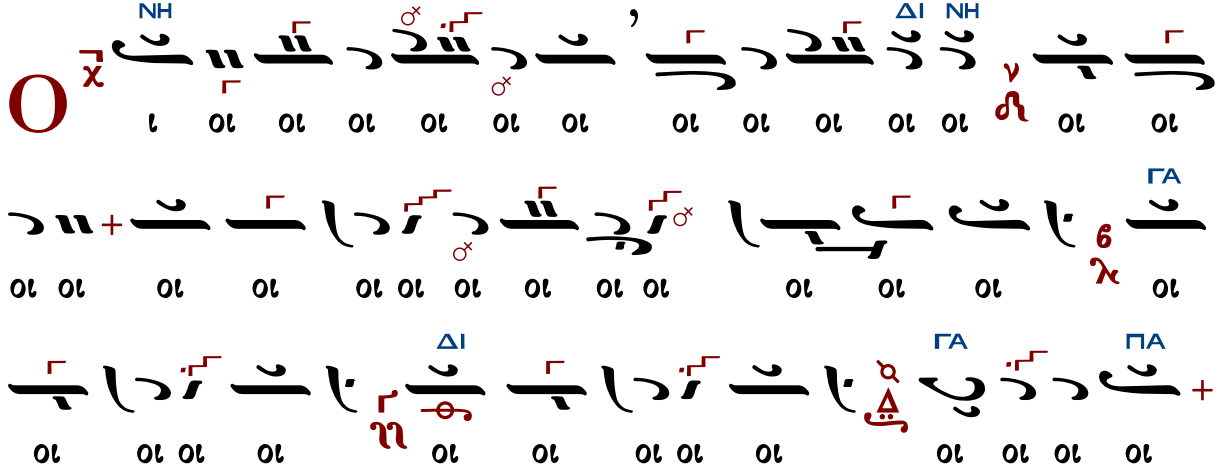
Ο χ ι οι οι ο

ΒΘ
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ΝΗ
ΝΗ
ΝΗ
ΒΘ
ΝΗ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΝΗ
ΔΙ
ΓΑ

α α α α α χα α α α α α α α α

α α α α η α α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ

Τρι α α α α α α δι ι ι το ον τρισ α α

ΓΑ ΔΙ

α α α α α α α α α α α α α α α α

α η α α α α α α α α α α α α α α

ΒΘ

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α λ θ α το ο ον τρι ι ισ α α α α α α γι ι ι ο

ΔΙ ΜΕΛ

ον λ θ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ΓΑ

υ υ υ υ υ μνον προσ α α α α α α α α α α α

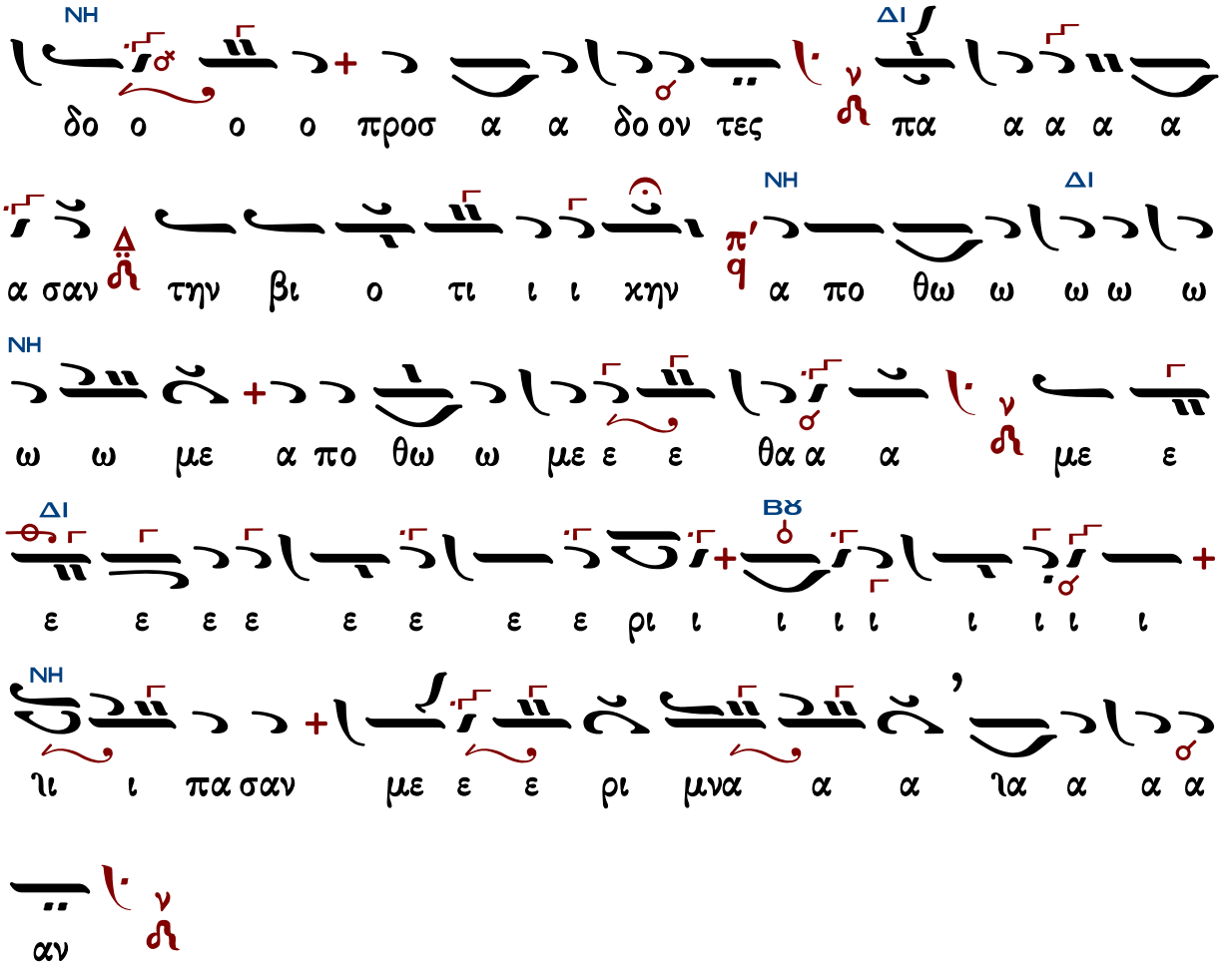

Ἦχος λ̅ π̅ ἀ̅ Νη̅

Βασίλειου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.19*

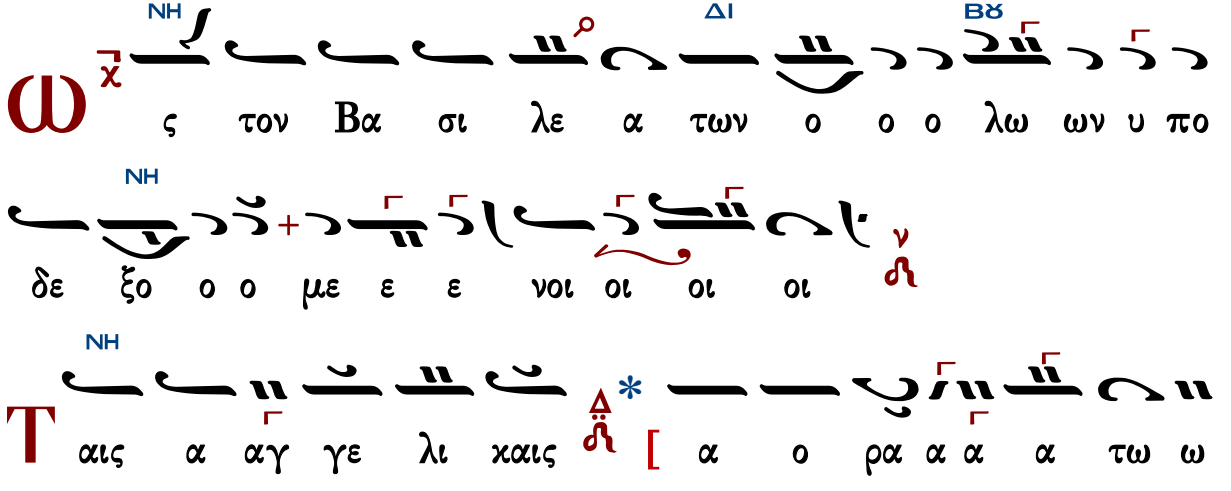

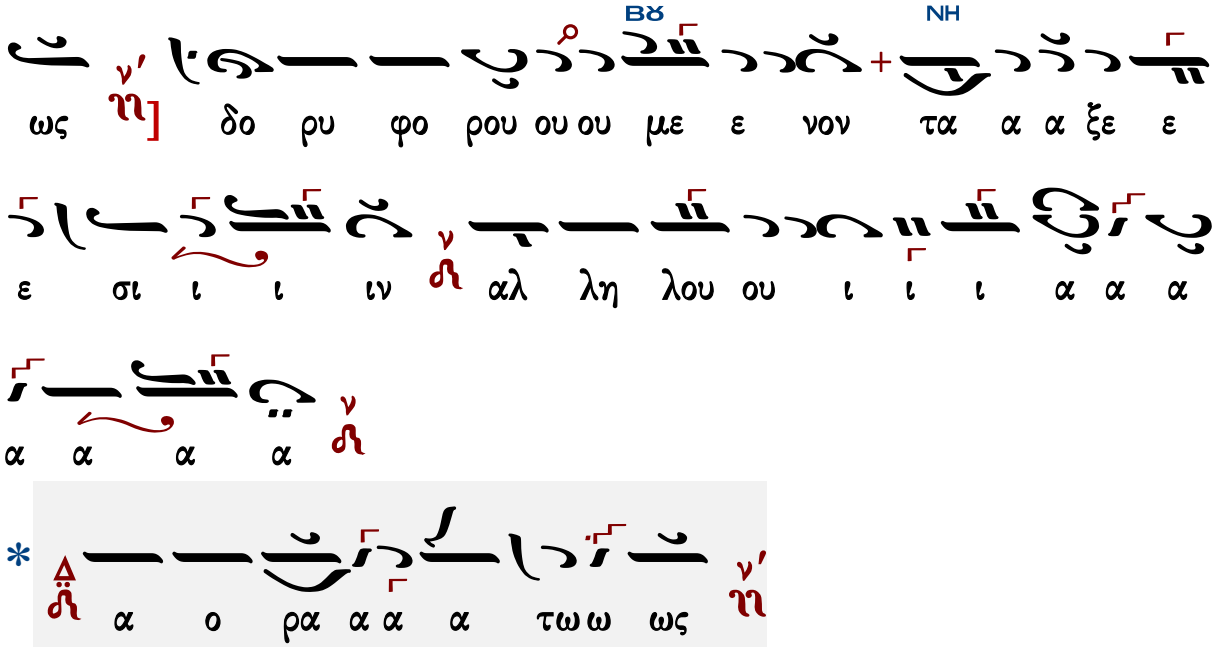

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης — Λειτουργικά — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

σύντομον

Ἦχος λ̇ ἀ̇ Νη̇

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.99#

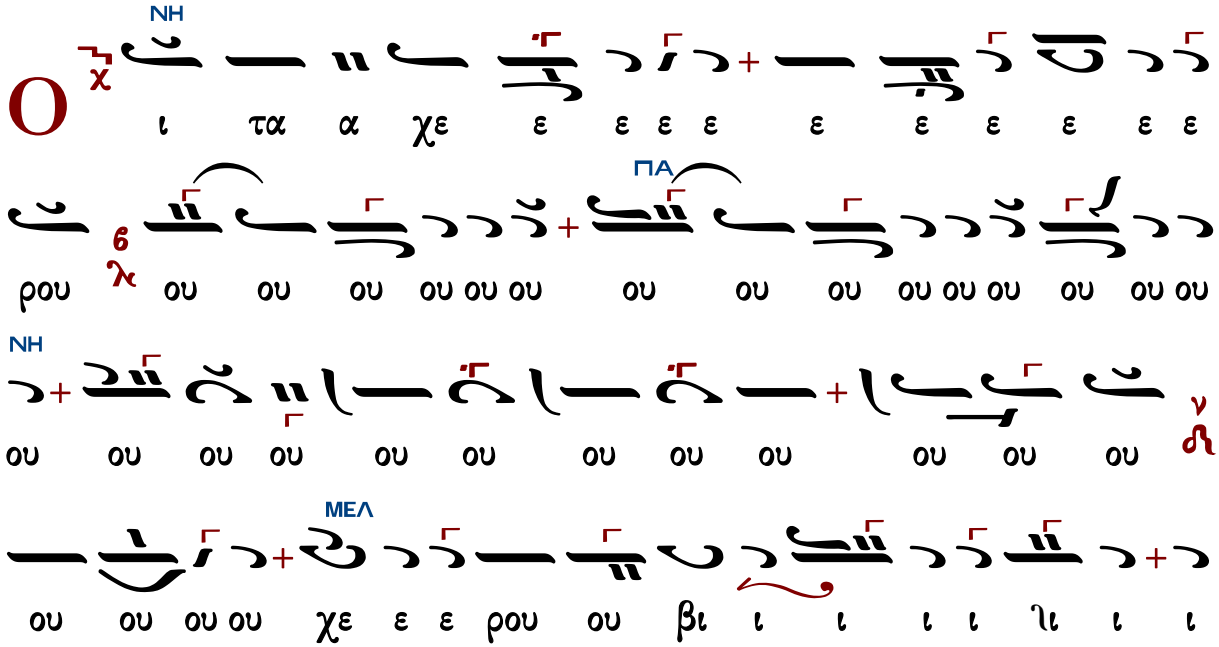

ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΔΙ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΓΑ

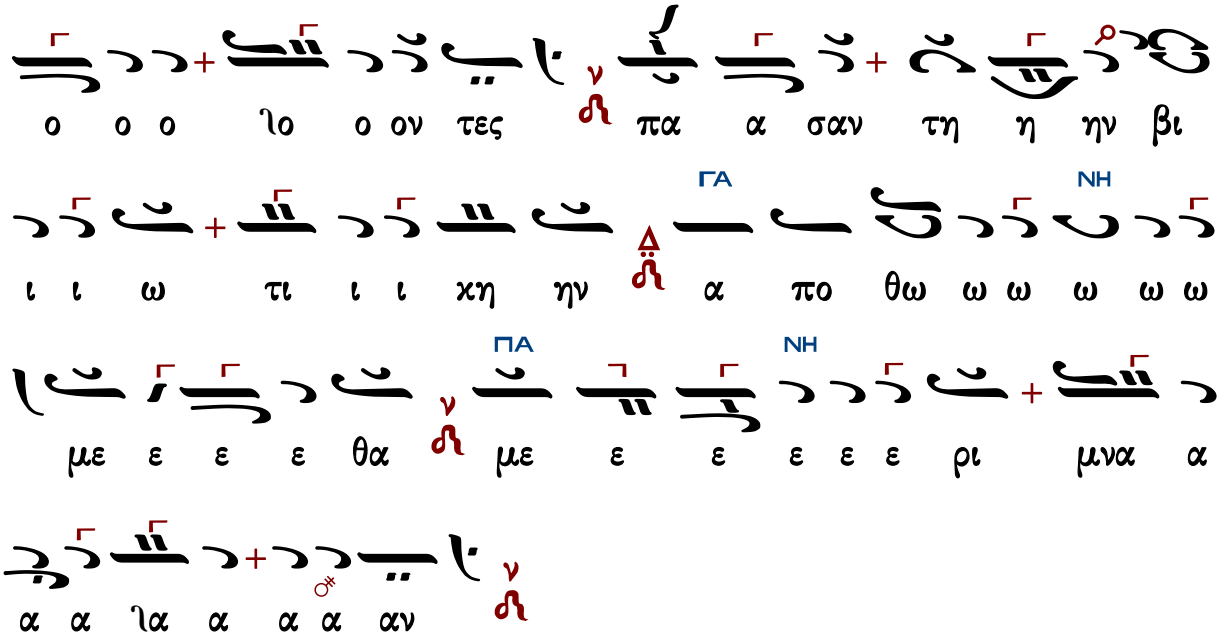

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη̇

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.418#

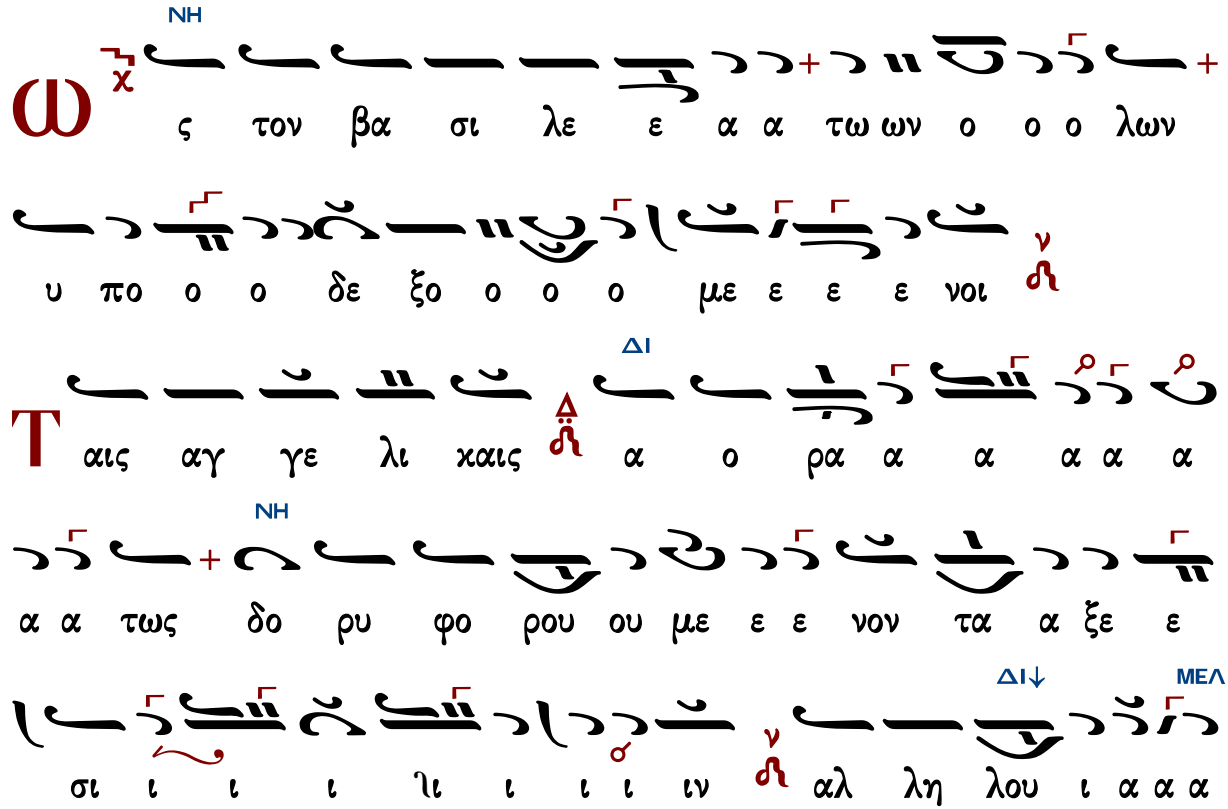

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος λ̀ π̀ ἢ Νὴ

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.75*

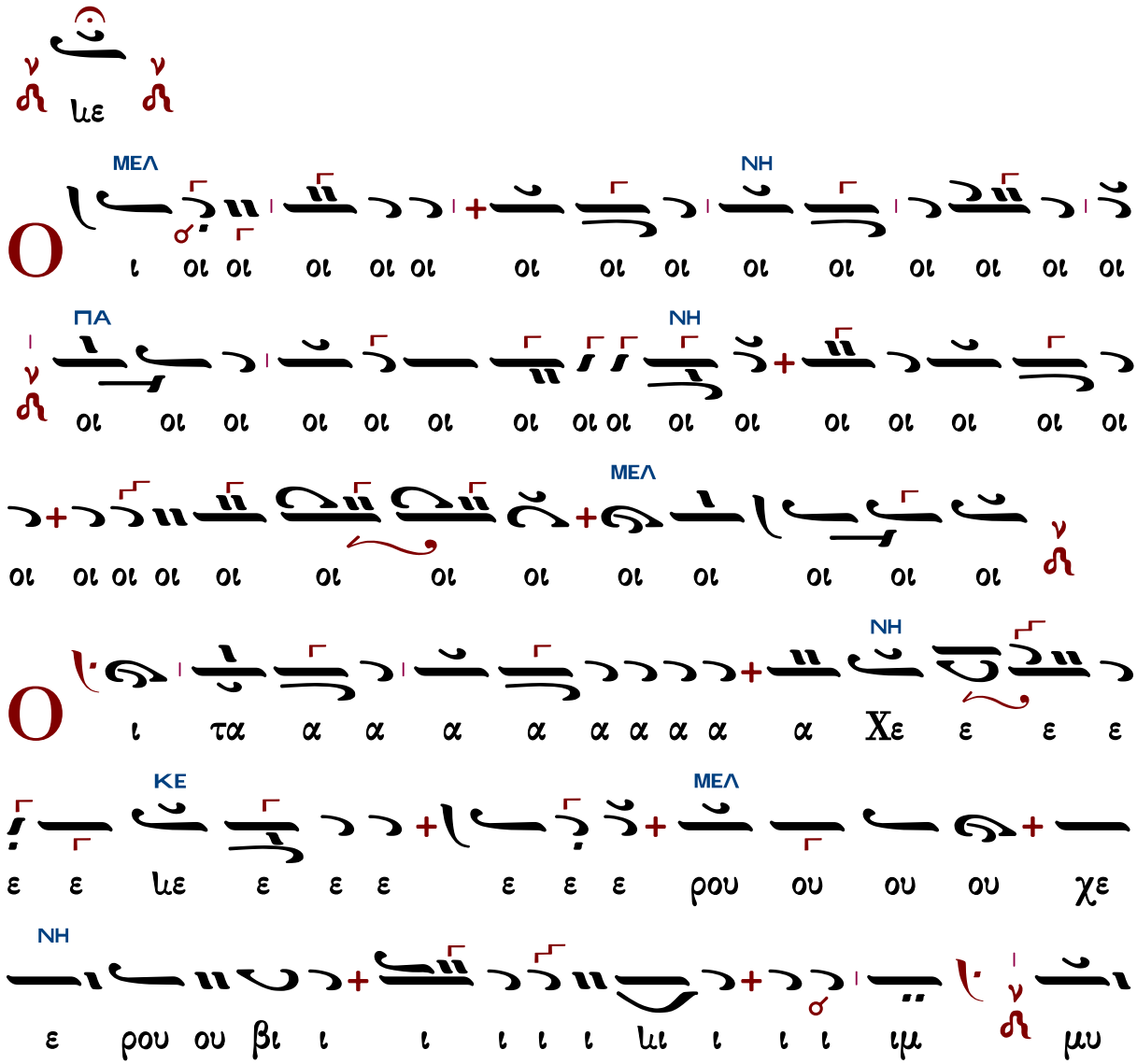

α α α α α α α α α ιε ε τρι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α τρι α α α α α

δι ι ι τον τρισ α α α γι ον υ υ μνο ο

ον προ ο οσ α α α δο ο ο προσ α α α δον

τε ε ε ε ε ιε ε ε ε ες πα α α σα α

αν τη ην βι ο τι ι ι χην α πο θω

ω ω ω ω ω με α πο θω ω με ε θα με ε ε ρι

μνα α α α α ια α α α αν

ς τον βα σι λε ε α των ο λων υ πο δε

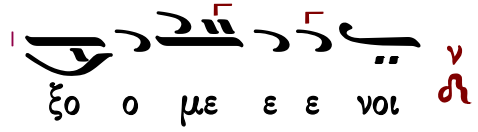

«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως

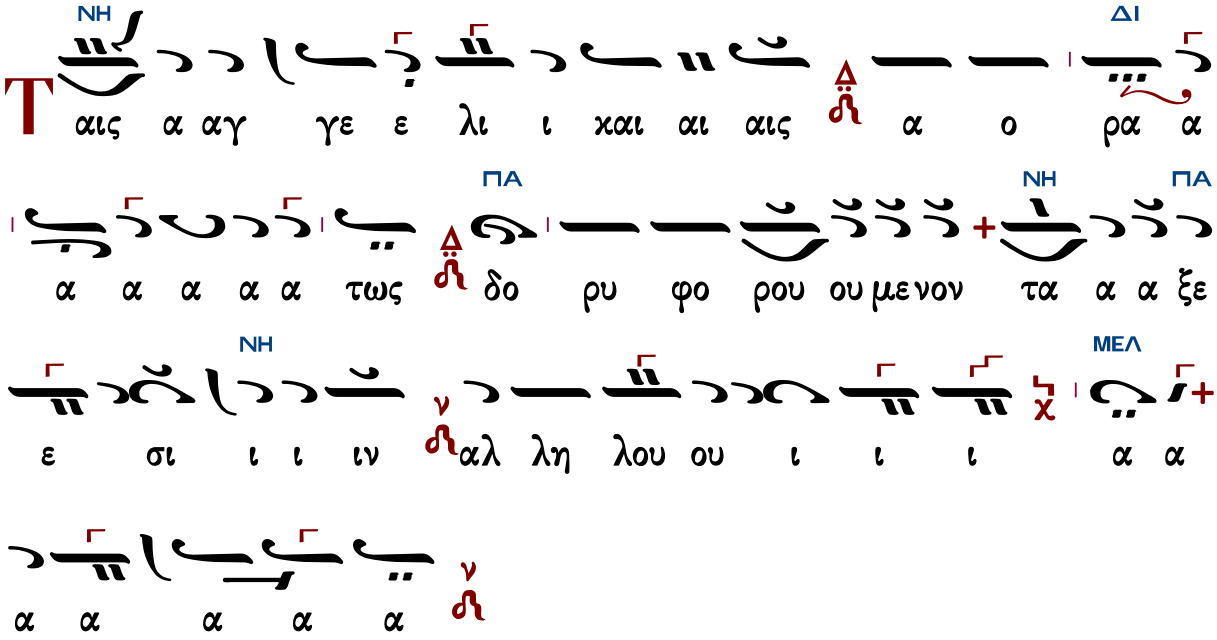

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀ Νὴ

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.51#

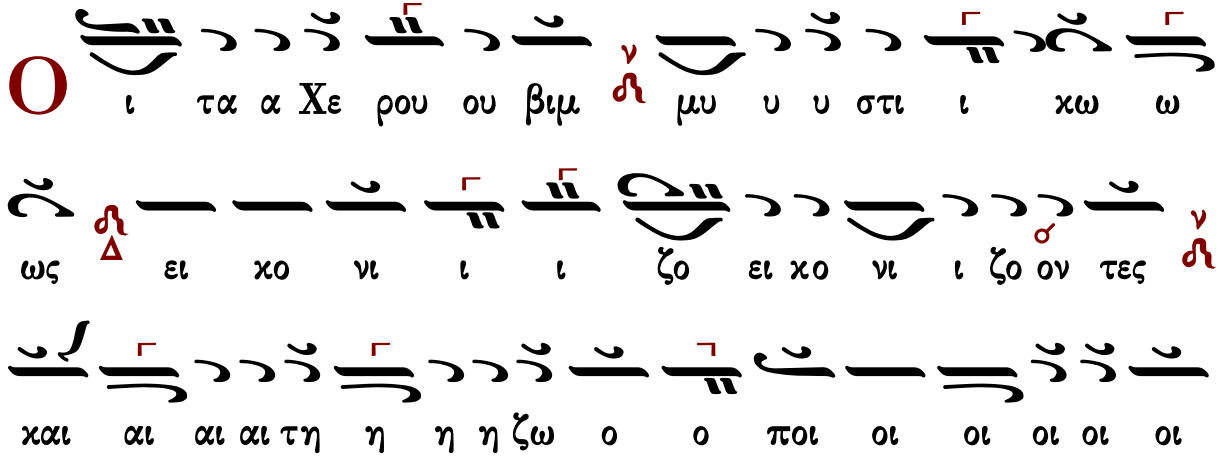

α τρι ι ω ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ποι ο ζω οι οι

τρισ τον δι α α α α τρι ι α α α α α α α α α α α α

μνον υ υ υ υ υ ον ο ο ο ι ι ι γι α α α

πα ες τε ον δο α α α δο προσ α α α δο οσ προ

η η η ι ι βι ο ο τι κη η η ο τι ο ο βι ι ι τη σαν α

με α α θα ε ε ε με ω ω θω ο πο α η η η

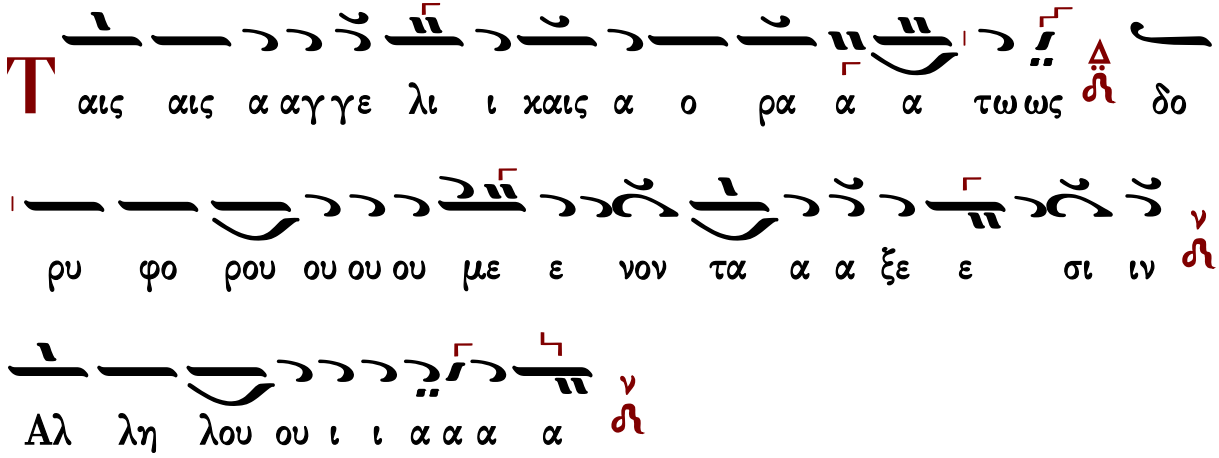

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

x-Γ′

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.135#

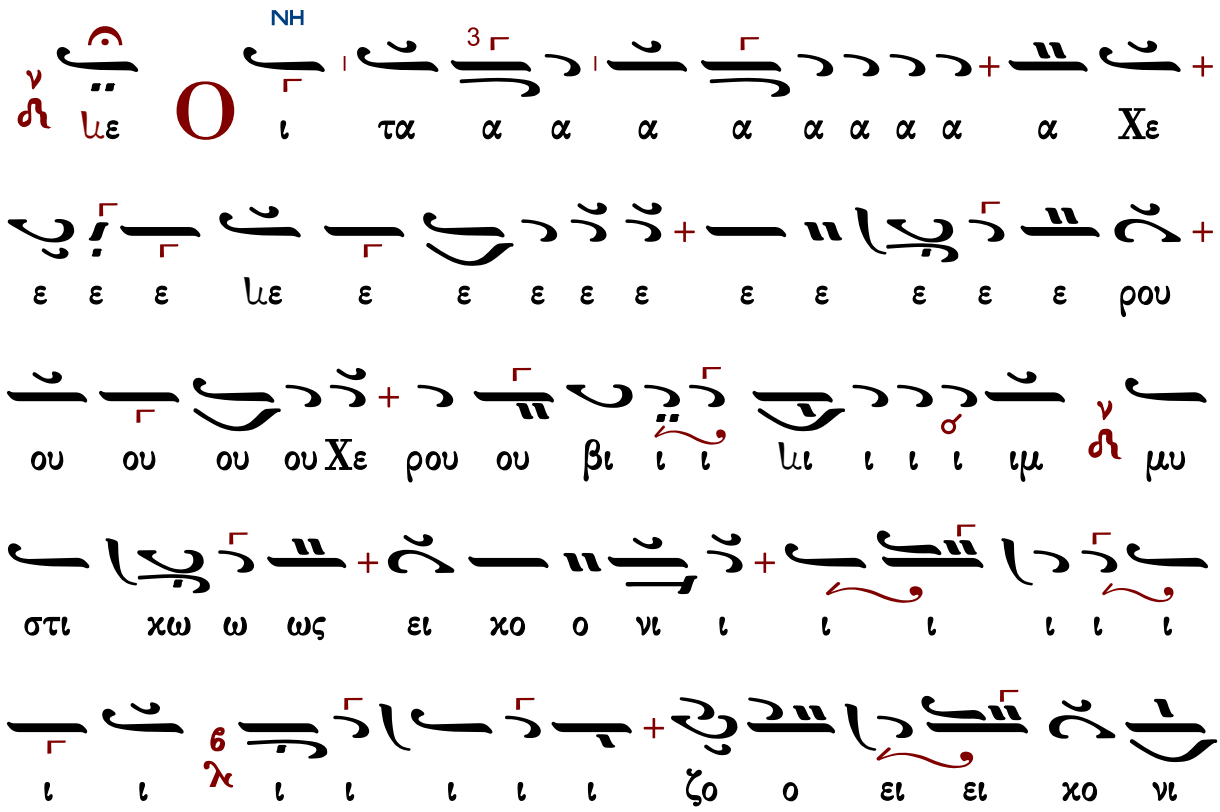

ι ζο ον τε ε ε ε με ε ε ε ες χαι αι αι αι

αι αι αι τη η η η η η η η η η η η η η η

η ζω ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω

ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α χα α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α Τρι α α α α α δι ι τον

τρισ α α α γι τον τρισ α α α γι ι ι ο ον

υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α α α α

α δο ο ο ο προ σα α δο ον τες πα α α α

NH
α α α α α σαν την βι ο τι χη η η ϊη η η
NH
η ην α πο θω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε
ε α πο θω ω με ε ε θα με ε ε ρι
μνα α α α ϊα α α α αν
NH
ΔΙ
Ω
ς τον βα σι λε ε ε α τω ων ο ο ο
NH
λω ων υ πο δε ξο ο ο ο με ε νοι οι οι
οι
NH
Τ
αις αγ γε λι ι ι χαι αις α ο ρα α α α
τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με νο ον τα α α ξε
ε σι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι α α α

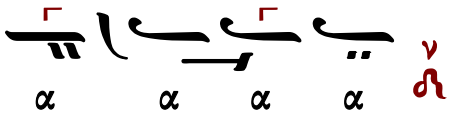

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ ἀ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.356#

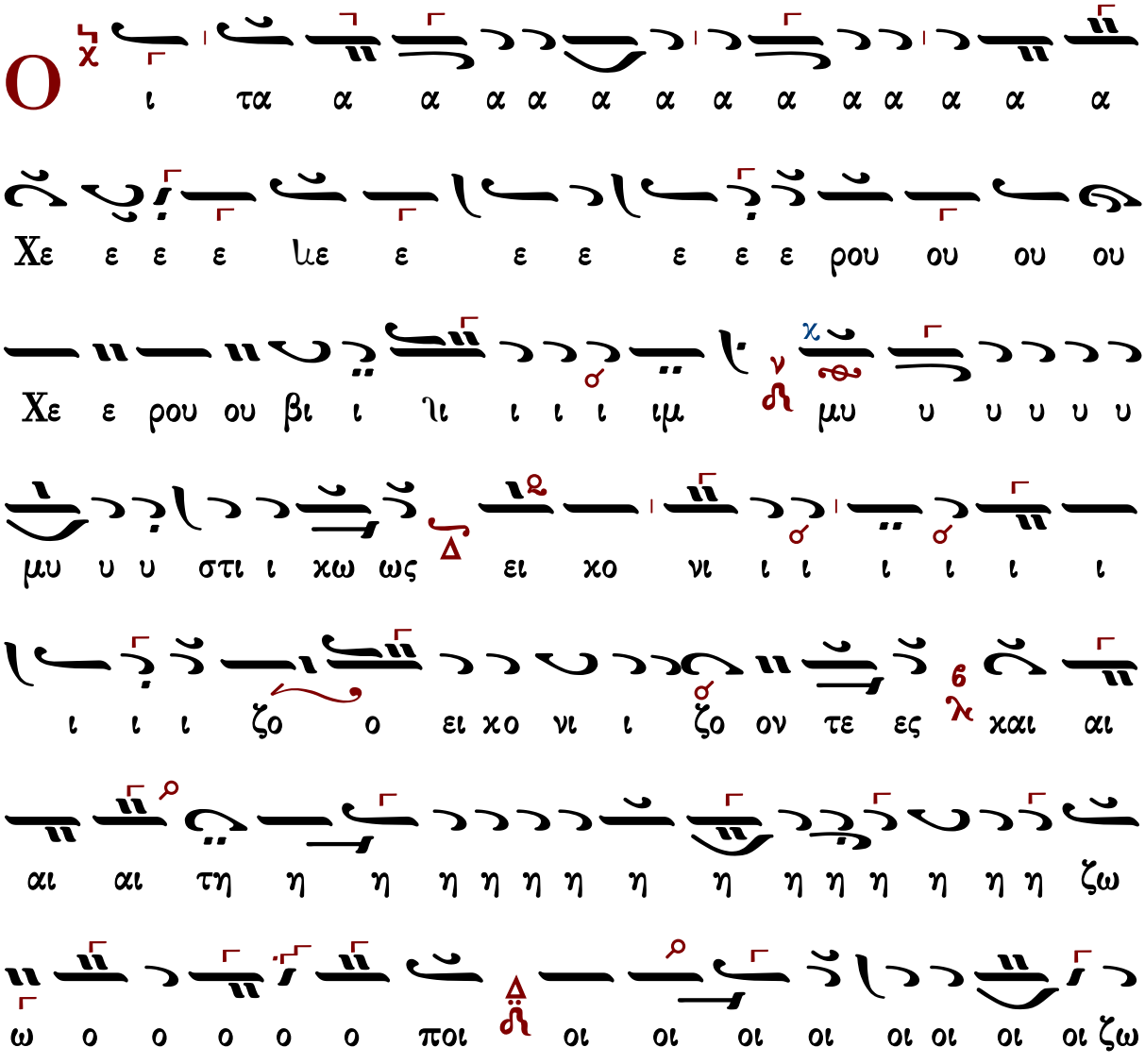

α Τρι ω ω ω ω ω ω ω ω ποι ω ο ο

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α Τρι α α α δι ι ι

ι ι ιι ι ι ι ι τον τρισ α α α α γι ο ον

υ υ υ υ μνο ον προσ α α α δον τε ε ε ε με

ε ε ε ες πα σαν τη ην βι ο τι ι κη η η

ην α πο θω ω ω με ε ε ε ε ε ε θα

με ε ε ρι μνα α α ια α α α α α α αν

ς τον βα σι λε α α τω ων ο ο ο ο λω

ων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι οι

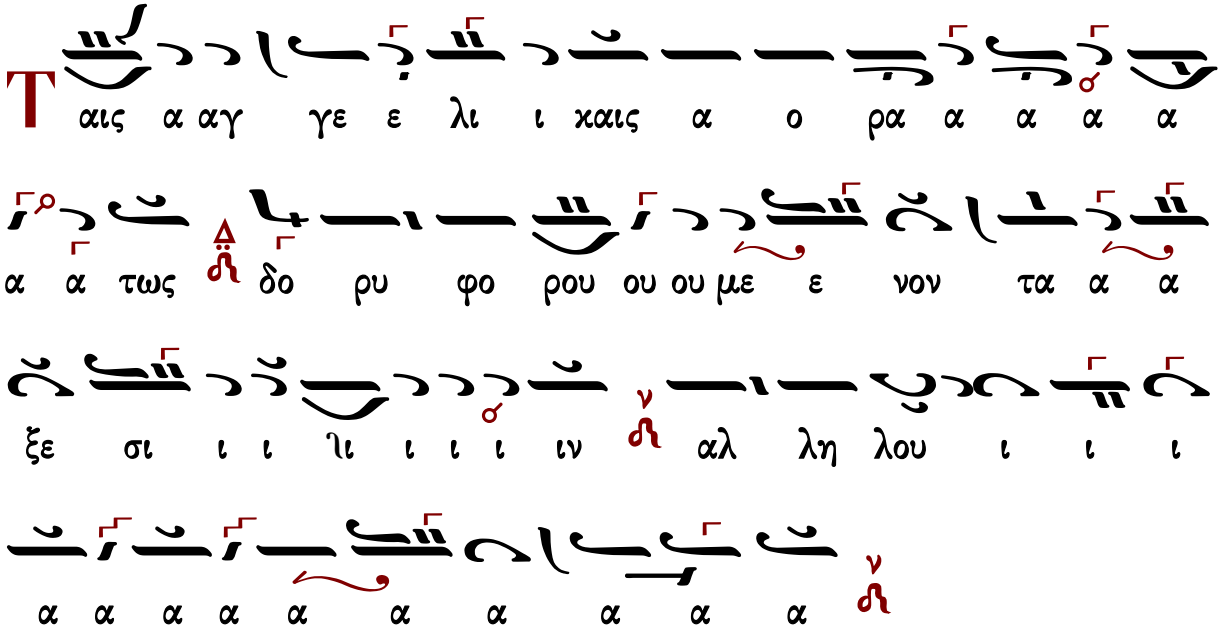

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ πα ἡ Νη

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.416*

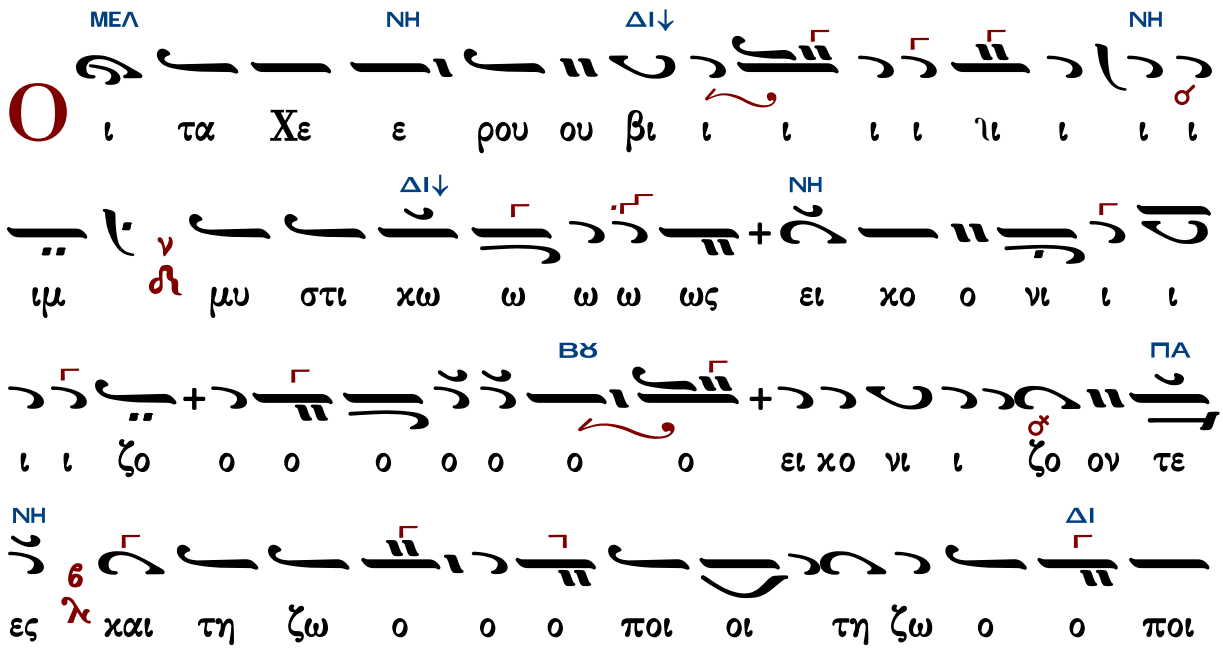

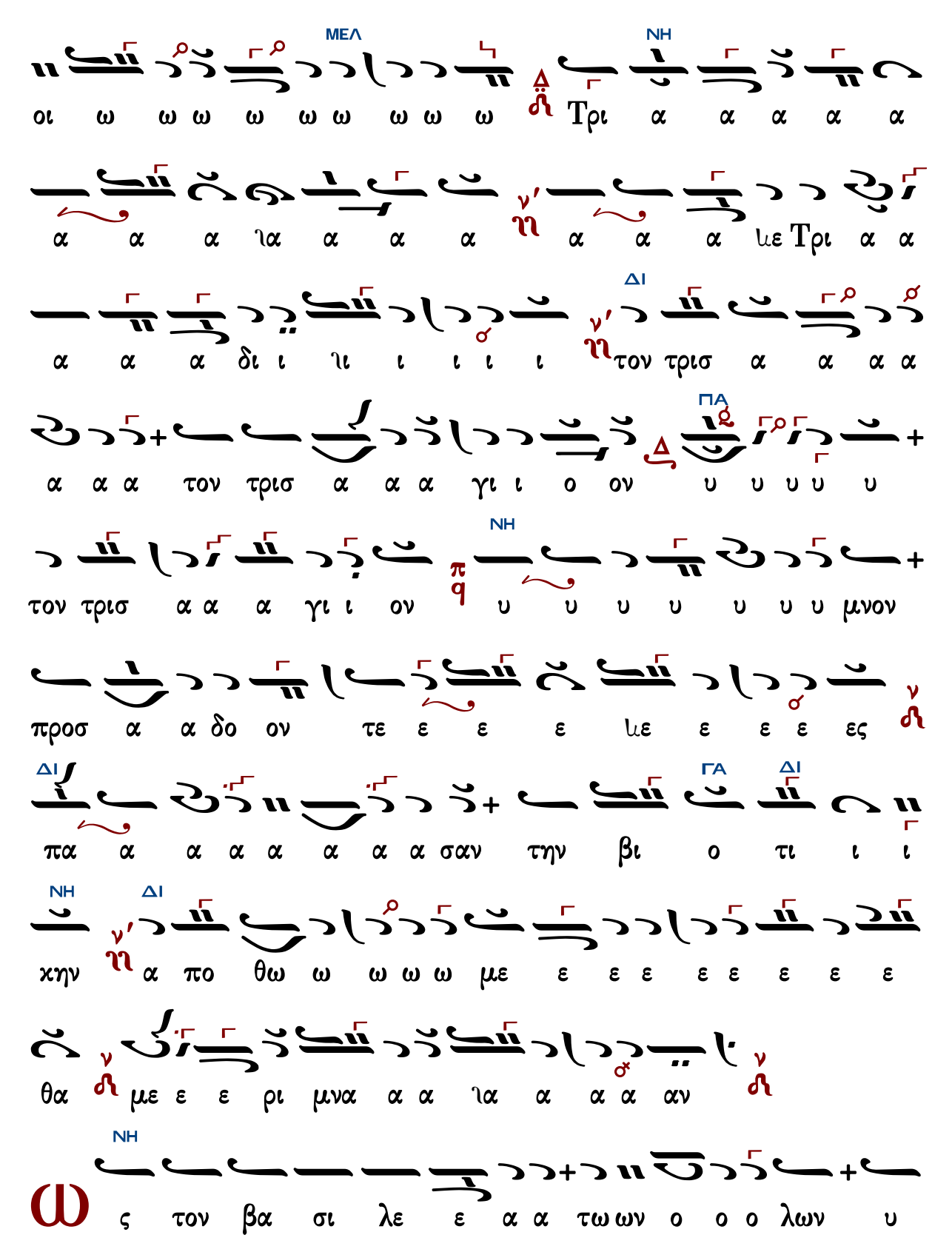
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ΔΙ
ΓΑ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α
α α α ια α α α α α α με Τρι α α
α α α δι ι ιι ι ι ι ι τον τρισ α α α α
α α α τον τρισ α α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ
τον τρισ α α α γι ι ον υ υ υ υ υ υ υ μνον
προσ α α δο ον τε ε ε ε με ε ε ε ες
πα α α α α α α α σαν την βι ο τι ι ι
χην α πο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε
θα με ε ε ρι μνα α α ια α α α αν
ς τον βα σι λε ε α α τω ων ο ο ο λων υ

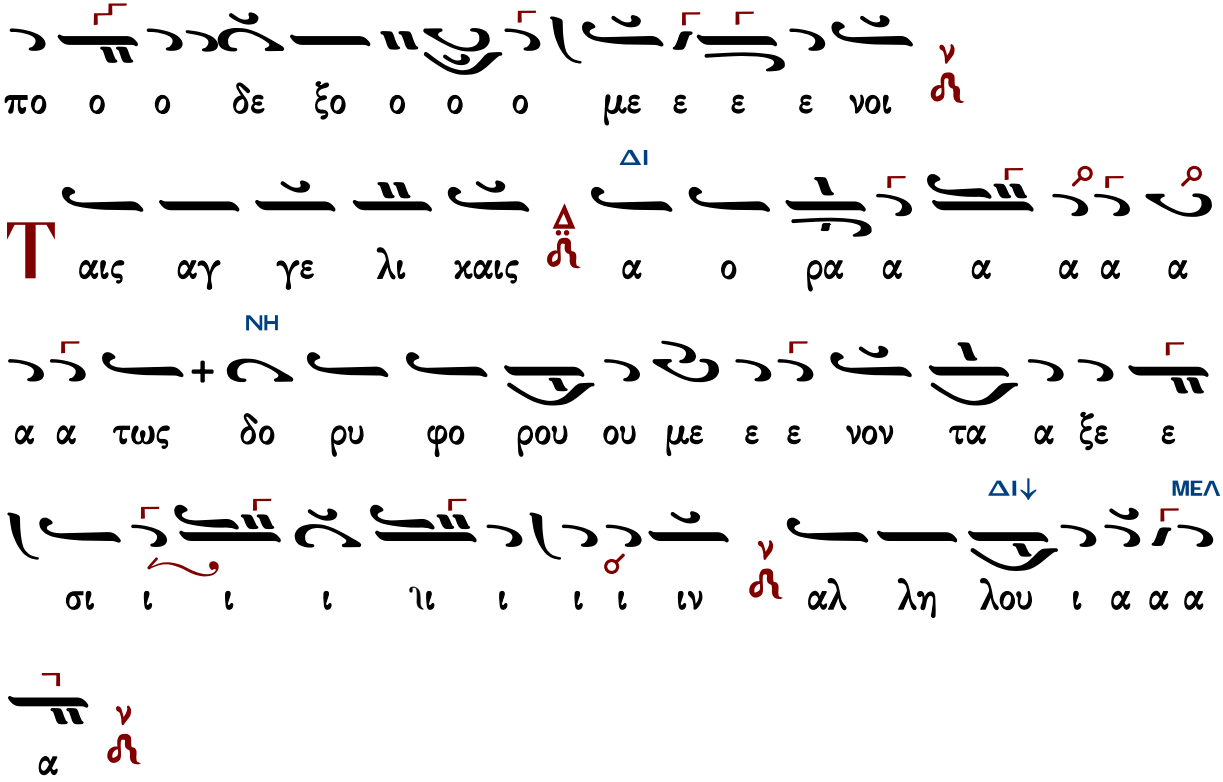

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος Νη

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.104*

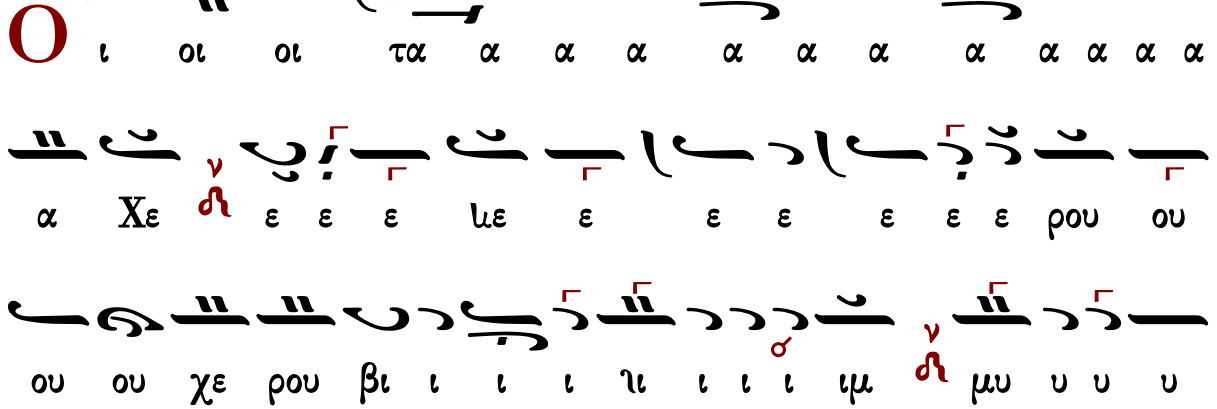

στι υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ι χω ω ω ως ν ει χο ο νι ι ι ι ιι ι ι
ι χι ι ι ι ι ι ζο ο ει χο νι ι ζο ον τε ες 6 λ
χαι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ποι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω
ω ω Τρι α α α α α α α α χα α α
α α α α α α α α τρι ι α α α α α α
ια α α α α α α χα α α α α α α α α
α δι ι ι ι ι ι τον τρισ α α α γι ο ο ον
υ υ υ υ υ υ υ υ 6 λ υ υ υ υ μνο ο ο υ

μνο ο ον προσ α α δο ον τε ε ε ε με ε ε ε
ες πα α α α α α α σαν την βι ι ο ο ο
τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι χη η η
η η η η η ην α πο ο θω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω με α πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω με
θα με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
ι ι ιι ι ι ι ι με ε ε ρι μνα α α ια α α α
αν
ς τον βα σι λε α των ο ο ο λων υ πο δε

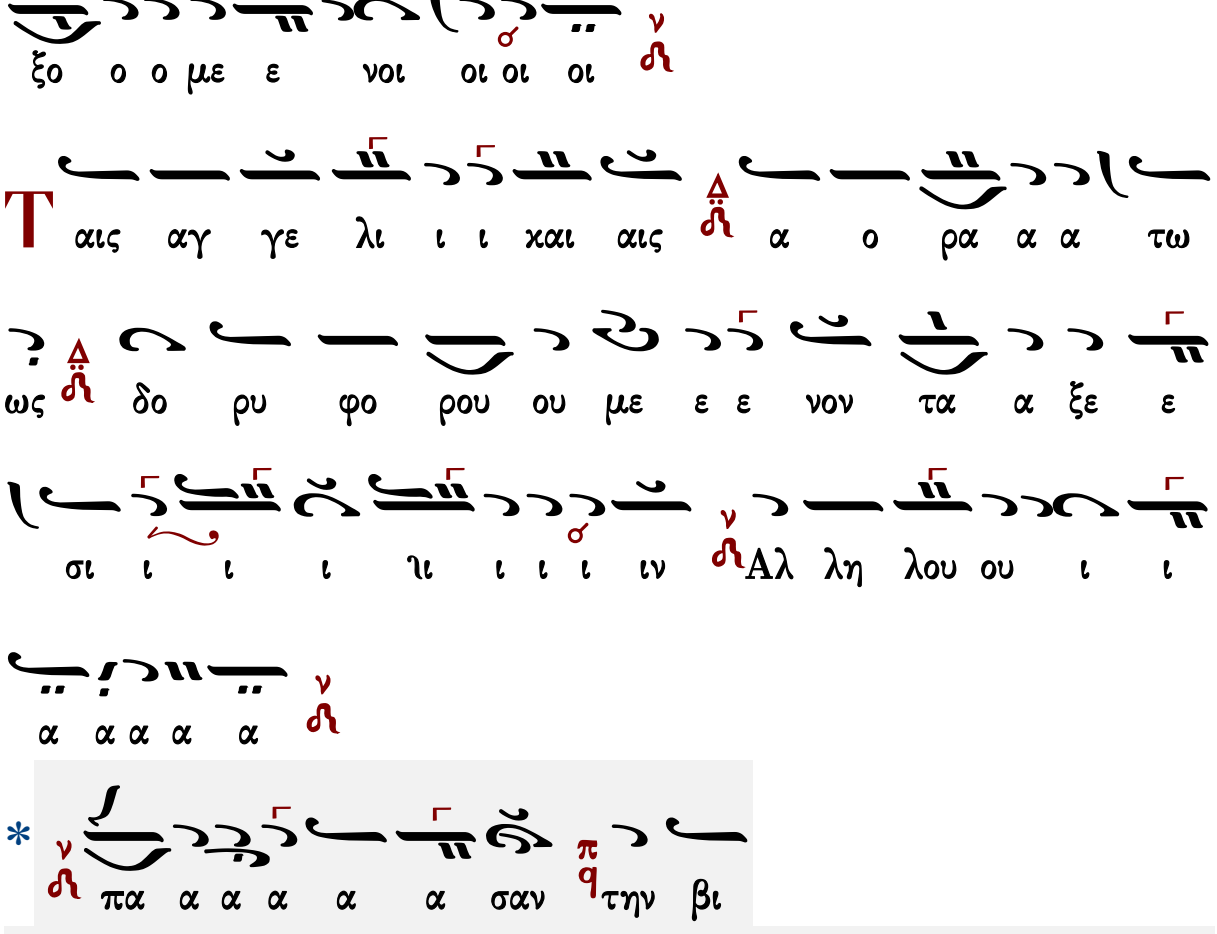

Λειτουργικά - Ἄξιόν ἐστιν...

Γεράσιμου Κανελλίδου

Ἰορδάνου Κουτσιμανῆ

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη̇

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.130#

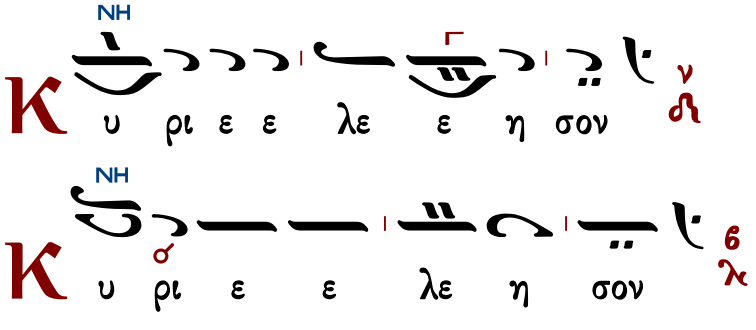

NH
Κ
υ ρι ε ε λε η σον
NH
Κ
υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
Κ
υ ρι ε ε λε η σον
NH
Π
α ρα σχου Κυ υ ρι ε
NH
Π
α ρα α σχου ου Κυ ρι ε
NH
Π
α ρα α σχου ου Κυ ρι ε
NH
Π
α ρα σχου Κυ ρι ε
NH
Π
α ρα σχου Κυ υ ρι ε
NH
Π
α ρα σχου Κυ ρι ε
NH
C
οι Κυ ρι ε

ΜΕΛ

Α μην

ΝΗ

Κ αι τω πνευ μα τι σου

Γεράσιμου Κανελλίδου

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.131#

ΝΗ

Α γα πη η η η η σω ω ω ω σε Κυ

υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε ε η ι σχυ υ υ

υς μου ου Κυ ρι ι ος στε ρε ω μα α α α μου

ΠΑ

ου ου και κα τα φυ γη η η η μου ου ου

ΝΗ

και ρυ υ υ υ υ στη η η ης μου

ΝΗ

Π α τε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνευ

μα Τρι α δα ο μο ου ου σι ον και α χω ρι

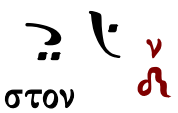

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

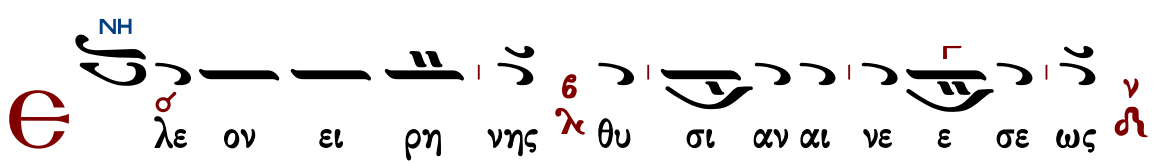

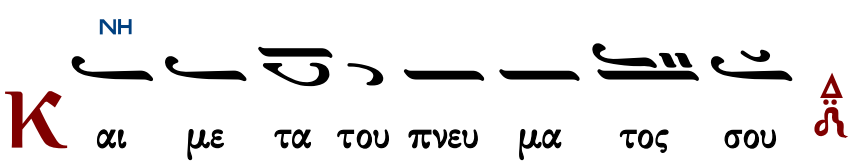

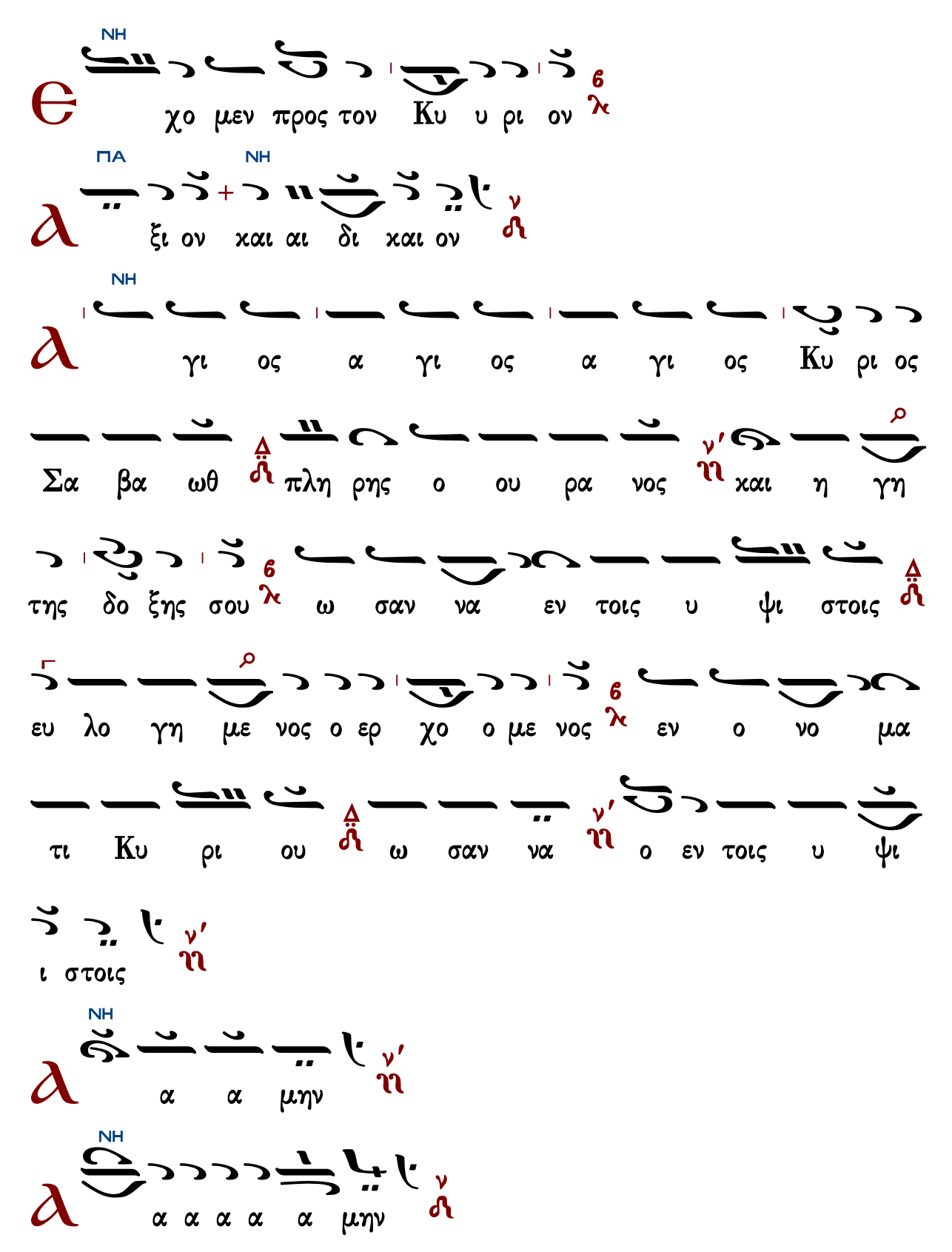
ΝΗ
χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον
ΠΑ
ΝΗ
ξι ον και αι δι και ον
ΝΗ
γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος
Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη
της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι στοις
ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου ω σαν να ο εν τοις υ ψι
ι στοις
ΝΗ
α α μην
ΝΗ
α α α α α μην

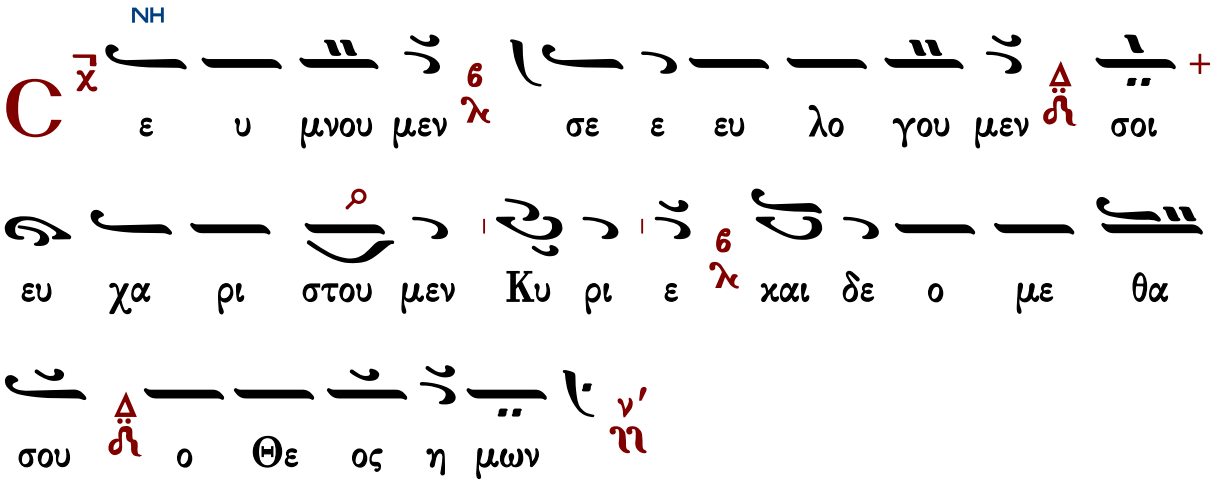

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Ἐφεσίου	Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος Ι
Χαραλάμπους Παπανικολάου	Θεοδώρου Φωκαέως	Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος ΙΙ
Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας	Ἀστερίου Δεβρελῆ	Γεωργ. Σαρανταεκκλησιώτου Ι
Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου		Γεωργ. Σαρανταεκκλησιώτου ΙΙ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ἀ Νη

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.454#

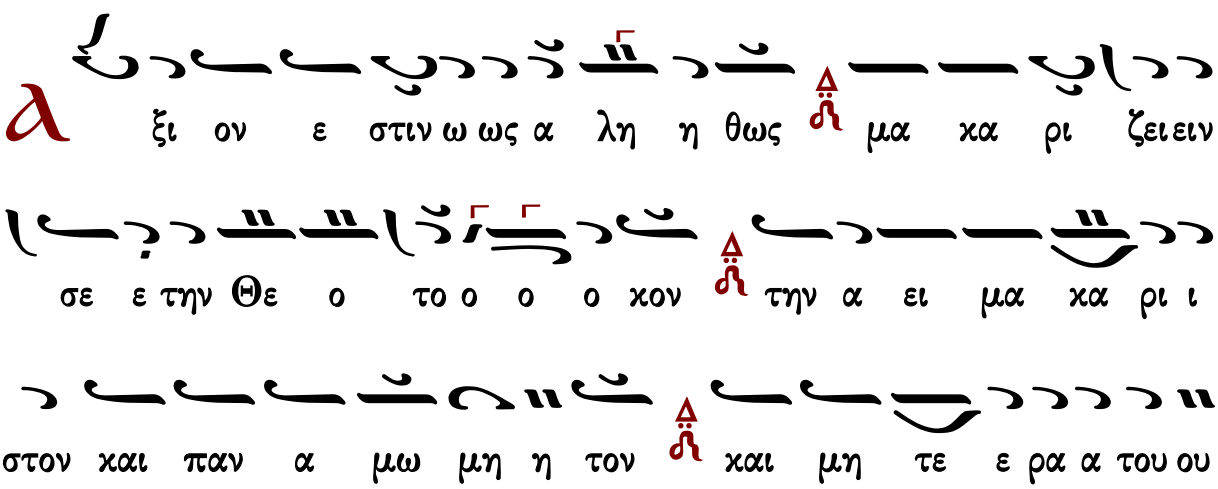

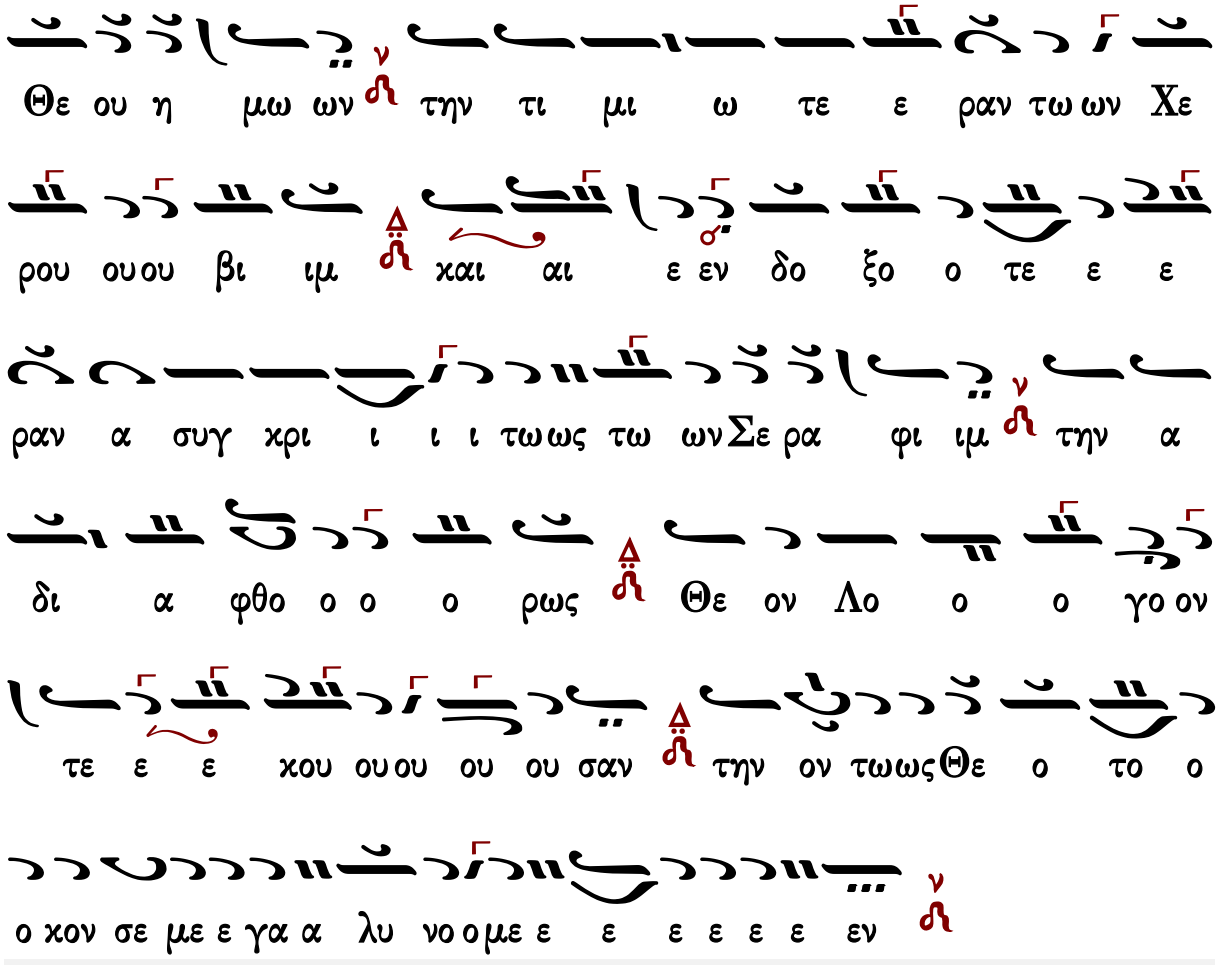

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̇ ἡ Νη

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.524*

Χρωματικός

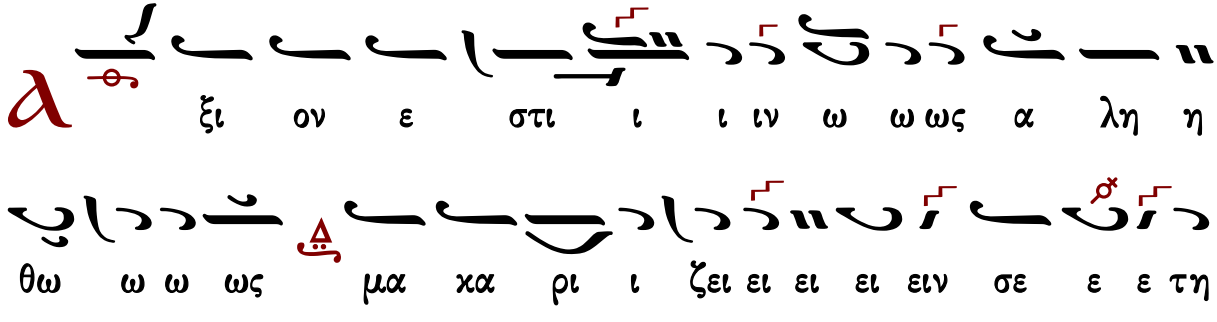

α την ον χο ο ο ο το ο ε ε ε Θε ην η

η η μη μω μα χα α ρι ι ι στο ον χαι παν α μω μη η ει

ε ε ε ε τε ε ε ε ε ο ο ο ον χαι μη τε ε ε ε ε ο ο ο το

ω ω μω η η ου ου ε Θε ου ου ου ου τ α α α α ρα

ωων ωω τω ραν ε ε ε ε ε τε ω μι τι την ων

ε ε ε τε ξο δο εν και ιμ ι ι ι βι ου ρου Χε

τω ι ι ι ι χρι συγ α αν α α ρα ε

α την ιμ ι ι φι α α α ρα ε Σε ων ω τω ως

ο ο ον Λο ον Θε ως ω ρω ο ο ο ο φθο α δι

ην τε ε χου ου ου ου ου σα α αν ο γο ο ον

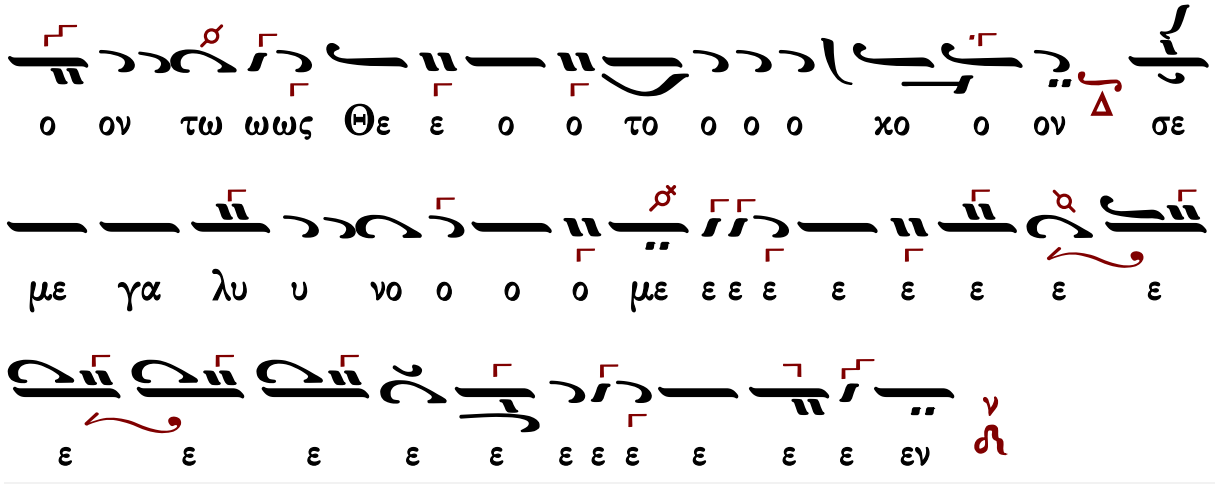
σε ον χο ο ο ο το ο ο ε ε Θε ως ωως τω ον
ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ταμεῖον Ἀνθολογίας
Θεία Λειτουργία 1824 σ.153*

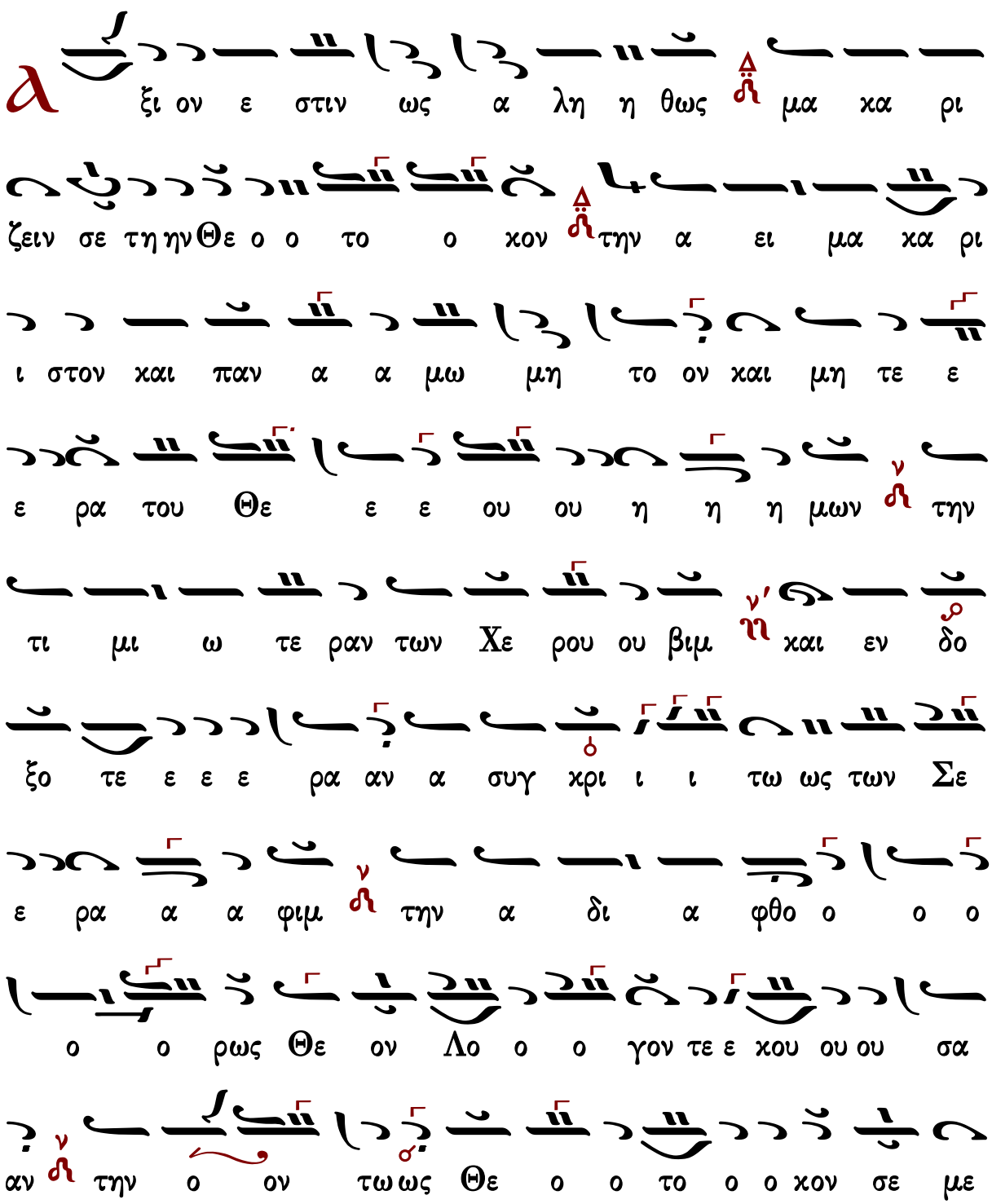

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χαραλάμπους Παπανικολάου

Ἦχος λ πα νη

Ανθοδέσμη Εκκλησιαστκής Μουσικής
Χαραλάμπους Παπανικολάου
1905 σ.190#

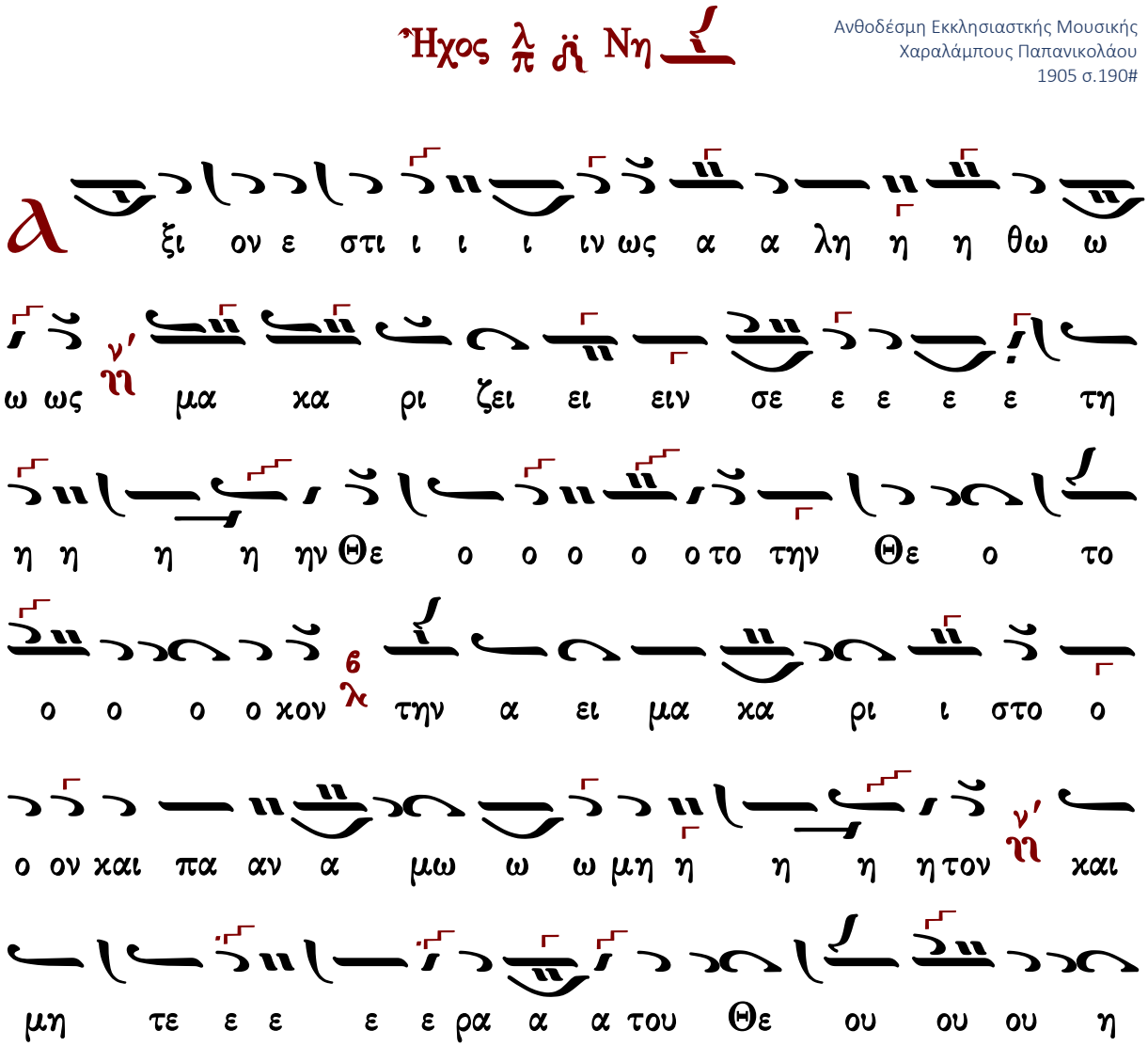

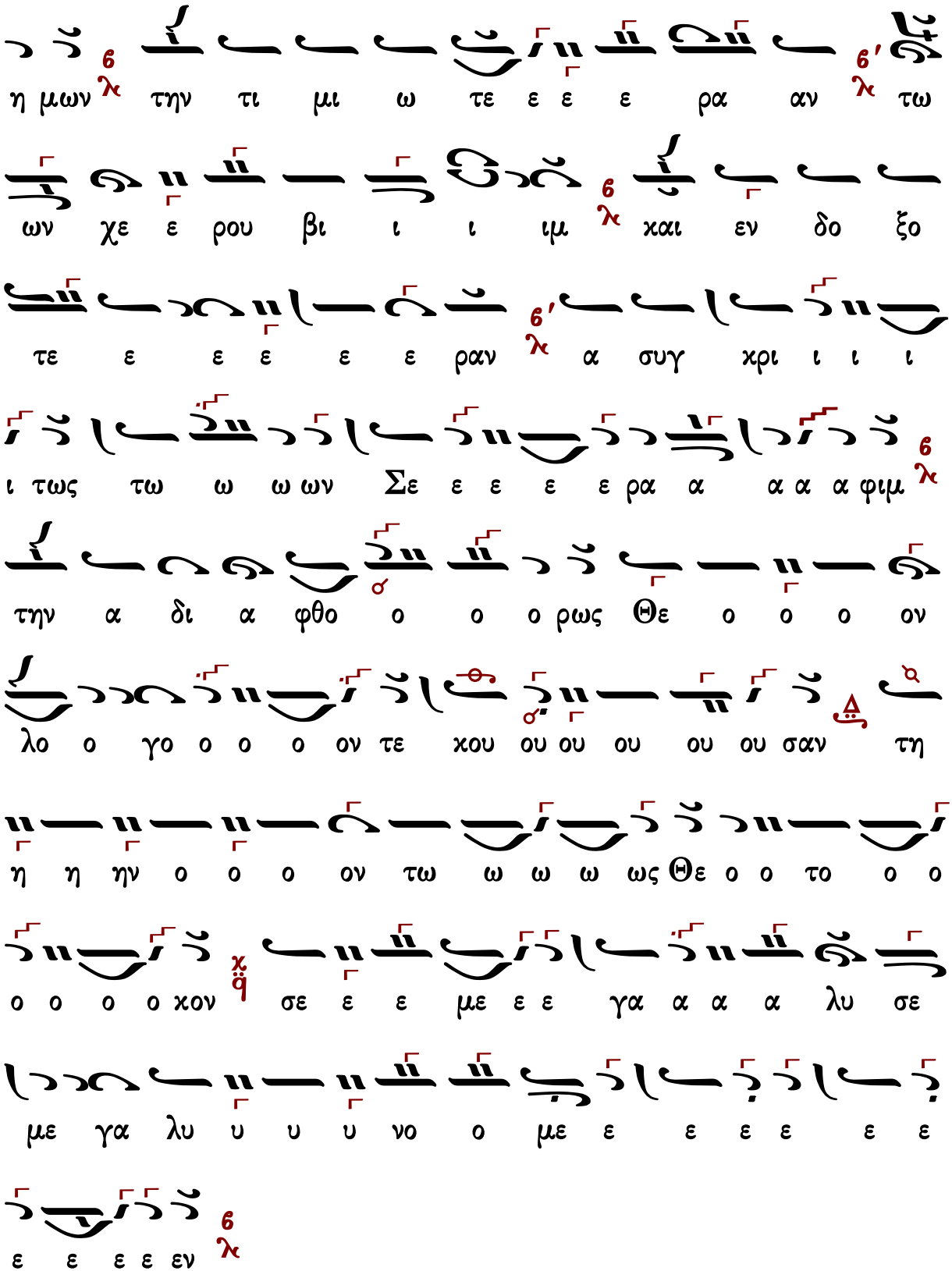
η μων την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν τω
ων χε ε ρου βι ι ι ιμ χαι εν δο ξο
τε ε ε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι
ι τως τω ω ω ων Σε ε ε ε ε ρα α α α α φιμ
την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε ο ο ο ον
λο ο γο ο ο ο ον τε χου ου ου ου ου ου σαν τη
η η ην ο ο ο ον τω ω ω ω ως Θε ο ο το ο ο
ο ο ο ο χον σε ε ε με ε ε γα α α α λυ σε
με γα λυ υ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε εν

Ἦχος λ̅ ἀ̅ Νη

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
1909 σ.252#

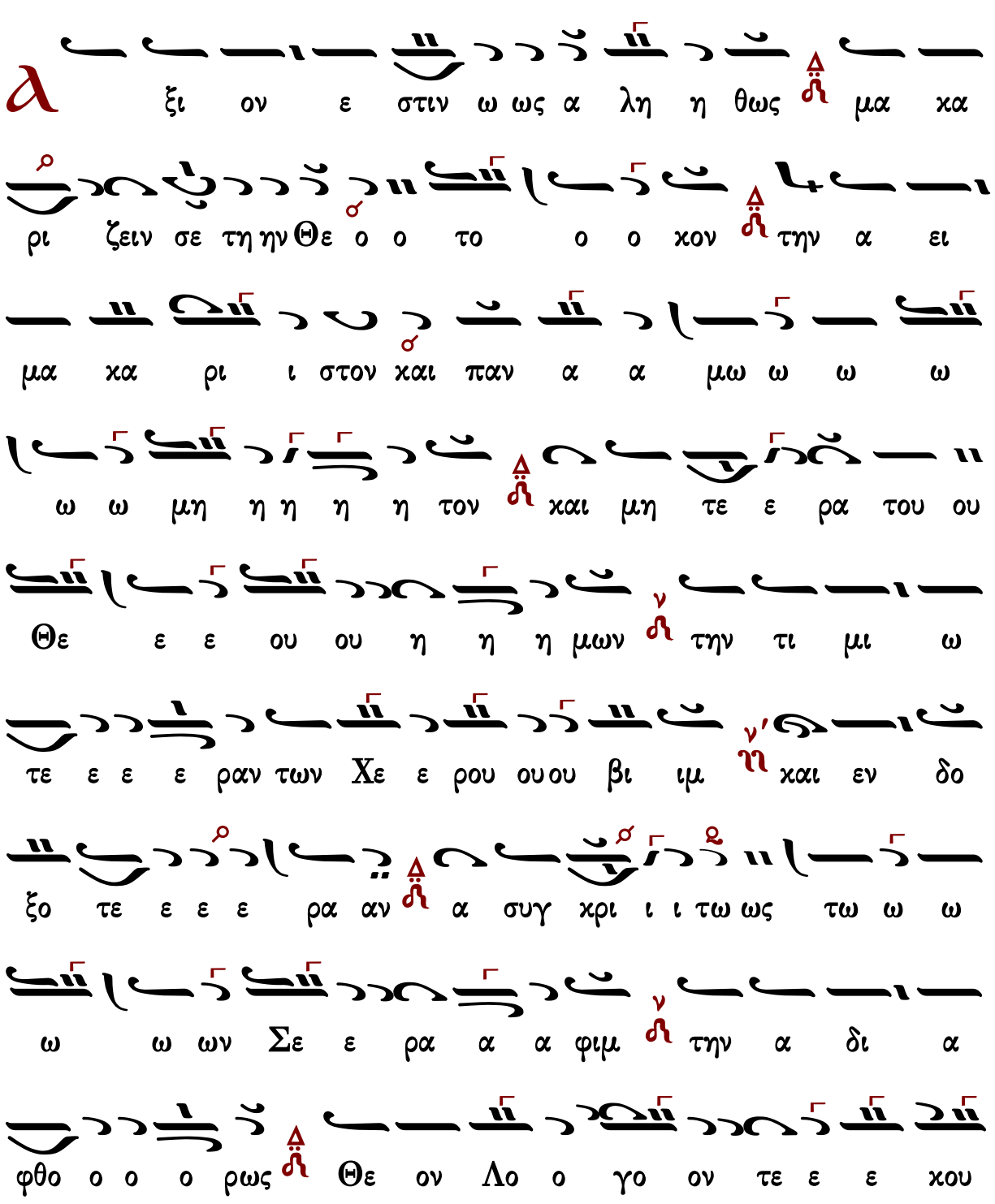

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Καραντάεκκλησιώτου Ι

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.522*

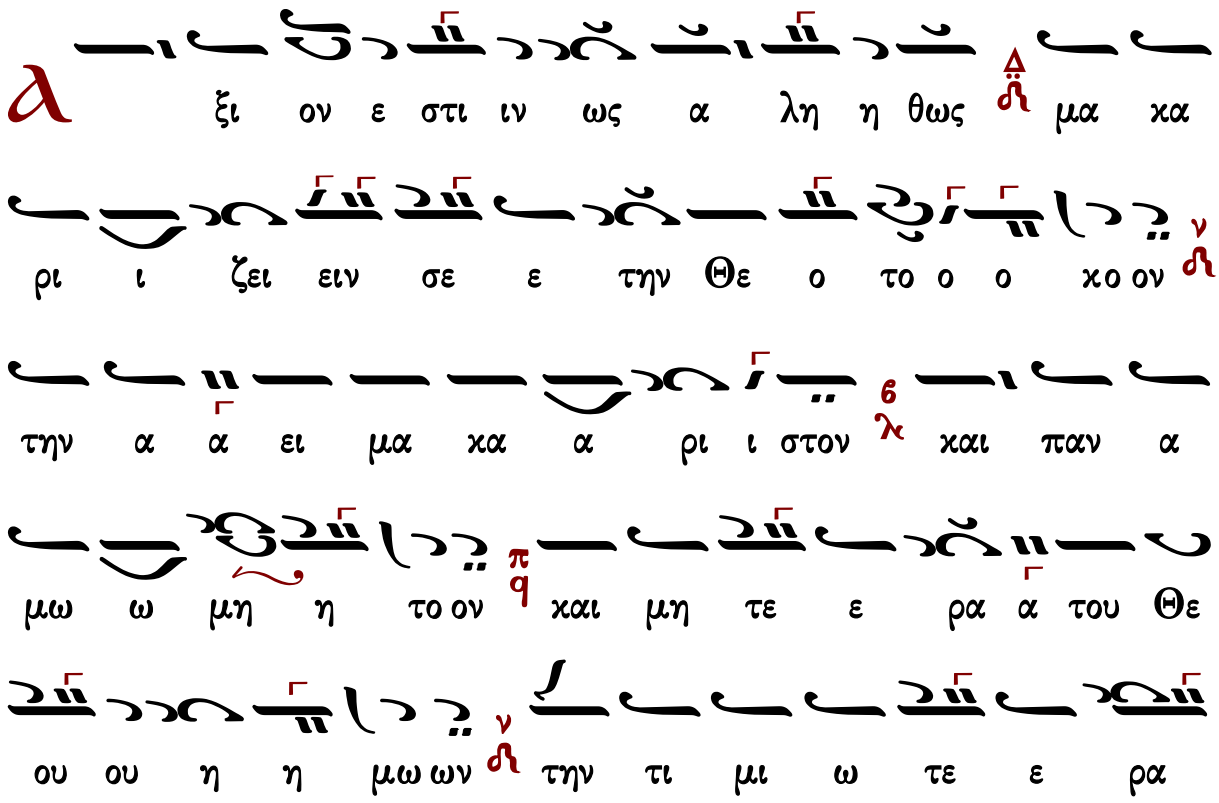

αν τω ω ων Χε ε ρου ου βιμ χαι εν δο ξο τε ε

ραν α συγ χρι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ιμ

την α δι α φθο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο

ο ο ο γο ον τε χου ου ου σα αν την ο ον τω

ως Θε ο το ο ο χον σε ε με γα λυ υ νο ο

ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Καραντζεκκλησιώτου ΙΙ

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.525*

Χρωματικός

α α α ξι ι ι ι ο ον ε στιν ω ως α

λη η θω ω ως μα κα ρι ι ι ζει ειν σε ε

α κα μα ει α την ν ο ο ο ο ο ο Θε ε ο τη ν

και ον το η η μη μω α ν ι ι ι στο ον και παν ρι

την ν ων μω η η ου ου Θε ου ου ρα α τη ν με τε ε μη

τι μι ω τε ε ε ε ραν τω ων Χε ρου ου βι ιμ

και εν δο ξο ο τε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι τω

ως των Σε ε ρα α φι ιμ ν η α δι α α φθο ο

ο ρω ω ω ω ως Θε ο ον Λο ο ο ο ο

γο ον τε χου ου ου σα αν ν η ην ο ον τω ως

Θε ο το ο ο χο ον σε ε ε ε με ε γα α

λυ υ υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε

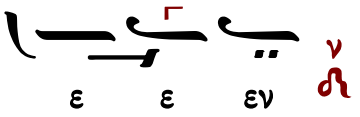

Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου

Ἦχος λ ἡ Νη

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός της Λειτουργίας
Άγιον Όρος 1931 t.A σ.502*

Μικτὸς

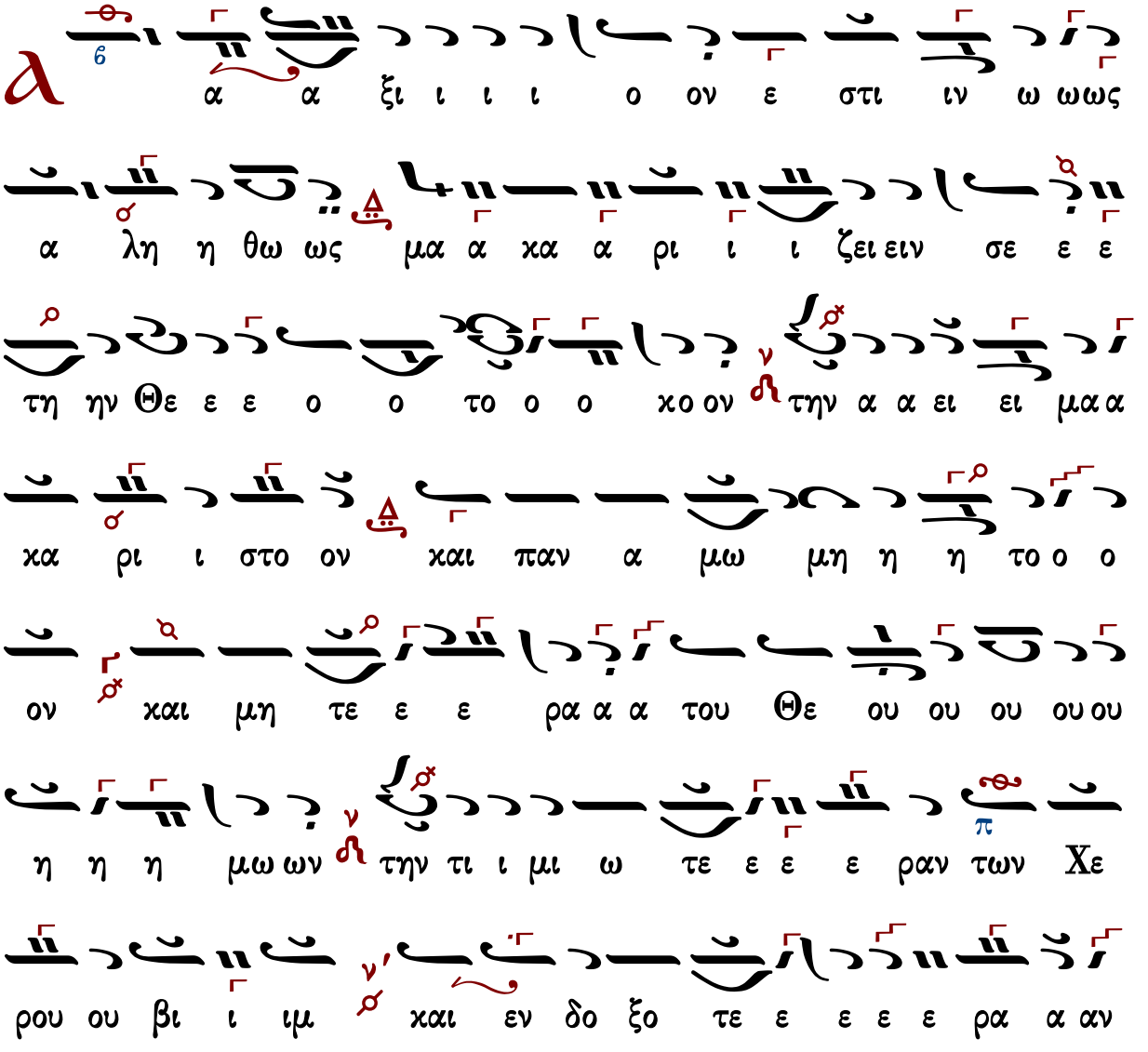

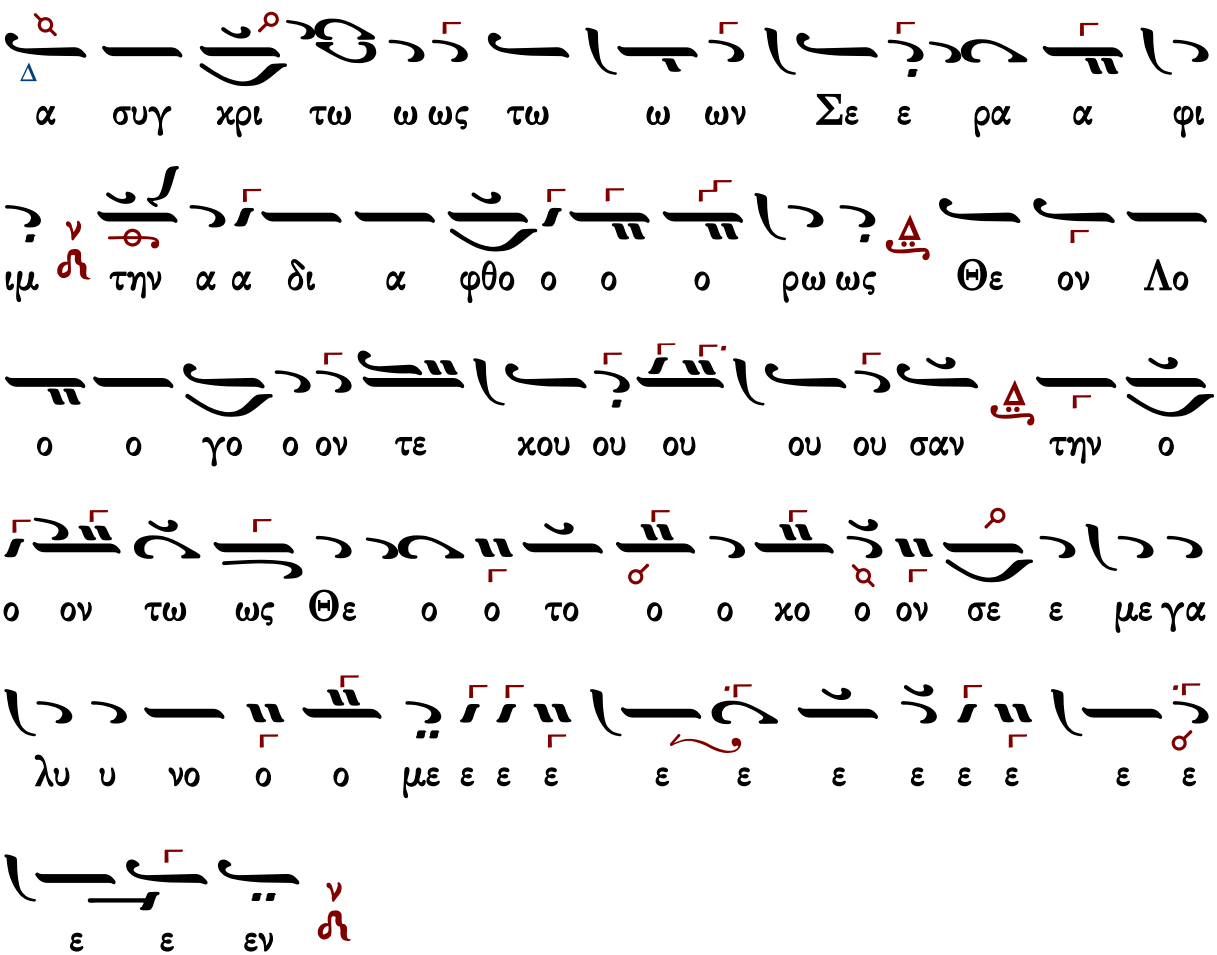
φι α ρα ε Σε ων ω τω ως ω τω χρι συγ α
Λο ον Θε ως ρω ο ο ο φθο α δι α α την ιμ
ο ο ου ου ου ου ου σαν την ο ου ου χο ον τε ο ο γο ο
ο ον τω ως Θε ο ο το ο ο χο ο ον σε ε με γα
ε ε ε

ι ρι μα χα ει α την χον ο ο ο το ο

και ον ο το η η η μη ω ω μω α παν χαι στον

ου ε ε ε ε Θε ου του α ρα ε ε ε ε τε η μη

Χε ε ραν των τε ω μι τι την μων η η ου

ε ρα αν ε ε ε ρα ε τε ο ξο δο εν και ου βιμ ου ρου ε

α ρα ε Σε ων ω ω τω ι ι τως χρι υγ συ α

Λο ον θε ρως ο ο ο φθο α δι α α ι φιμ α την

ην σαν ου ου ου ου χου ε ε ε τε ον γο ο ο ο

ε ε ε σε χον ο ο ο το θε ως ον ο

ε ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε με ο ο ο νο υ λυ γα με

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ πα ἡ Νη

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.137#

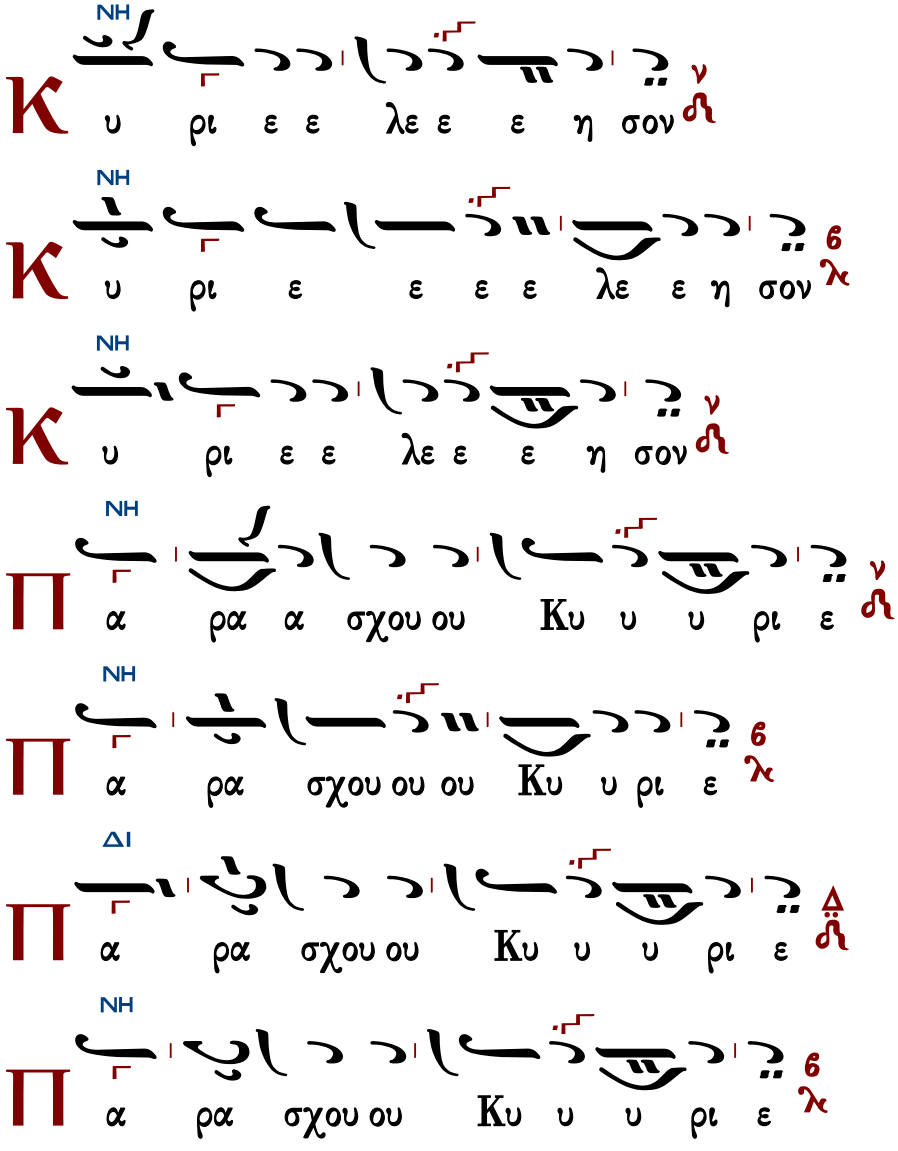

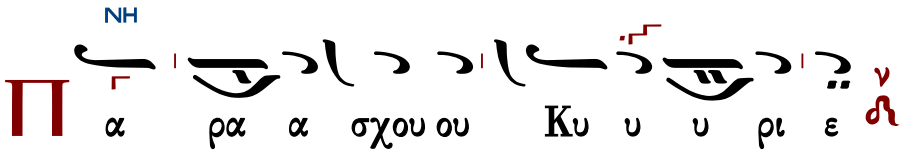

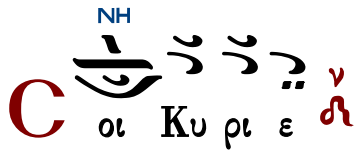

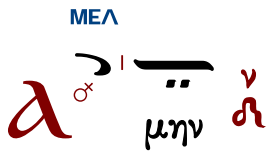

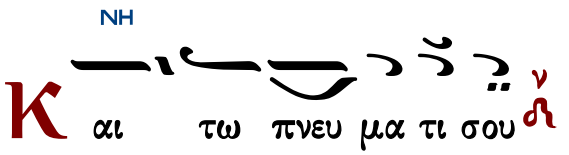

Το παρόν Γεράσιμου Κανελλίδου
Ανθολογία Λειτουργικών
Β. Μαυράγκανου σ.131#

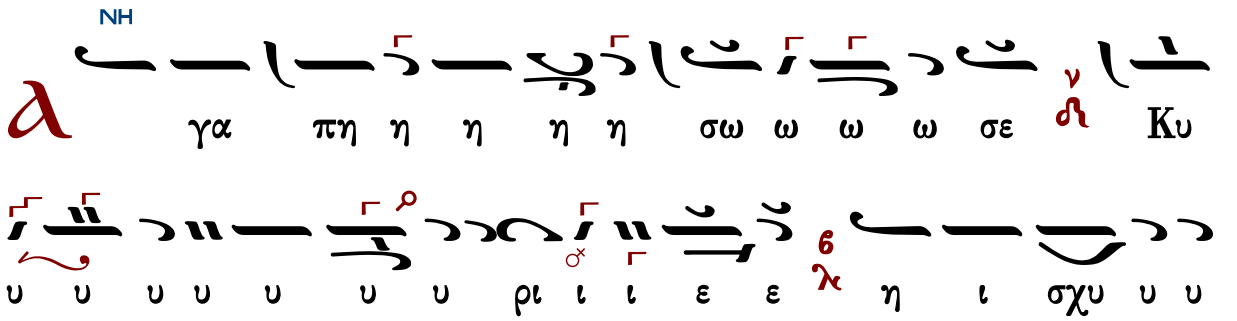

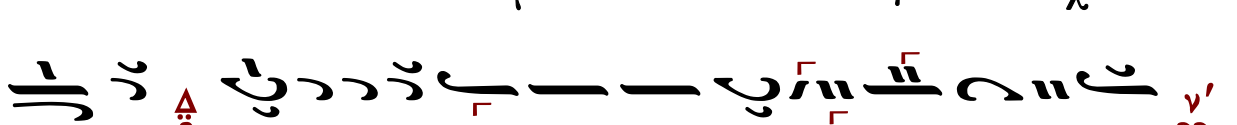

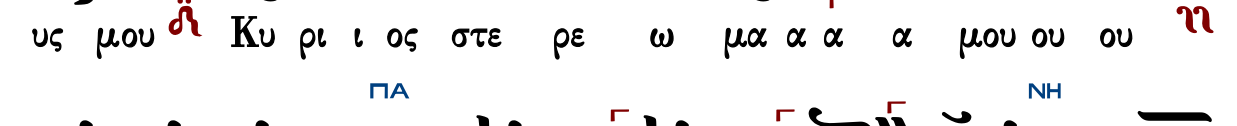

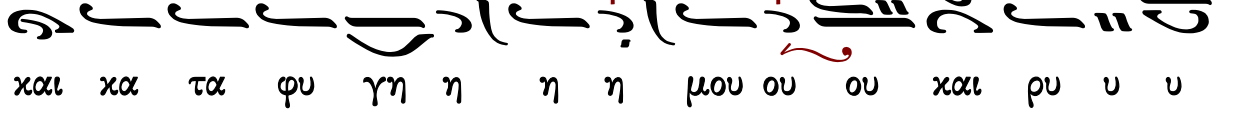

Πρίγγου#

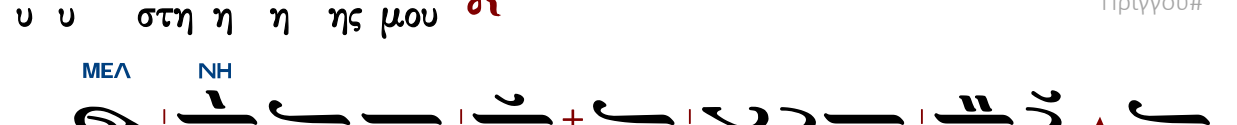

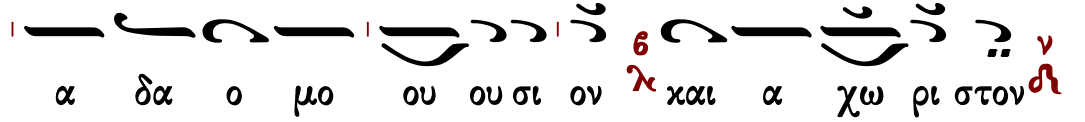

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

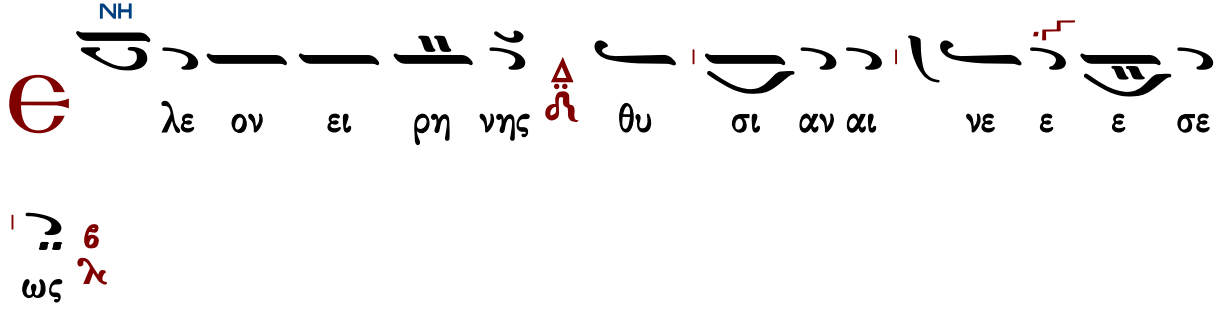

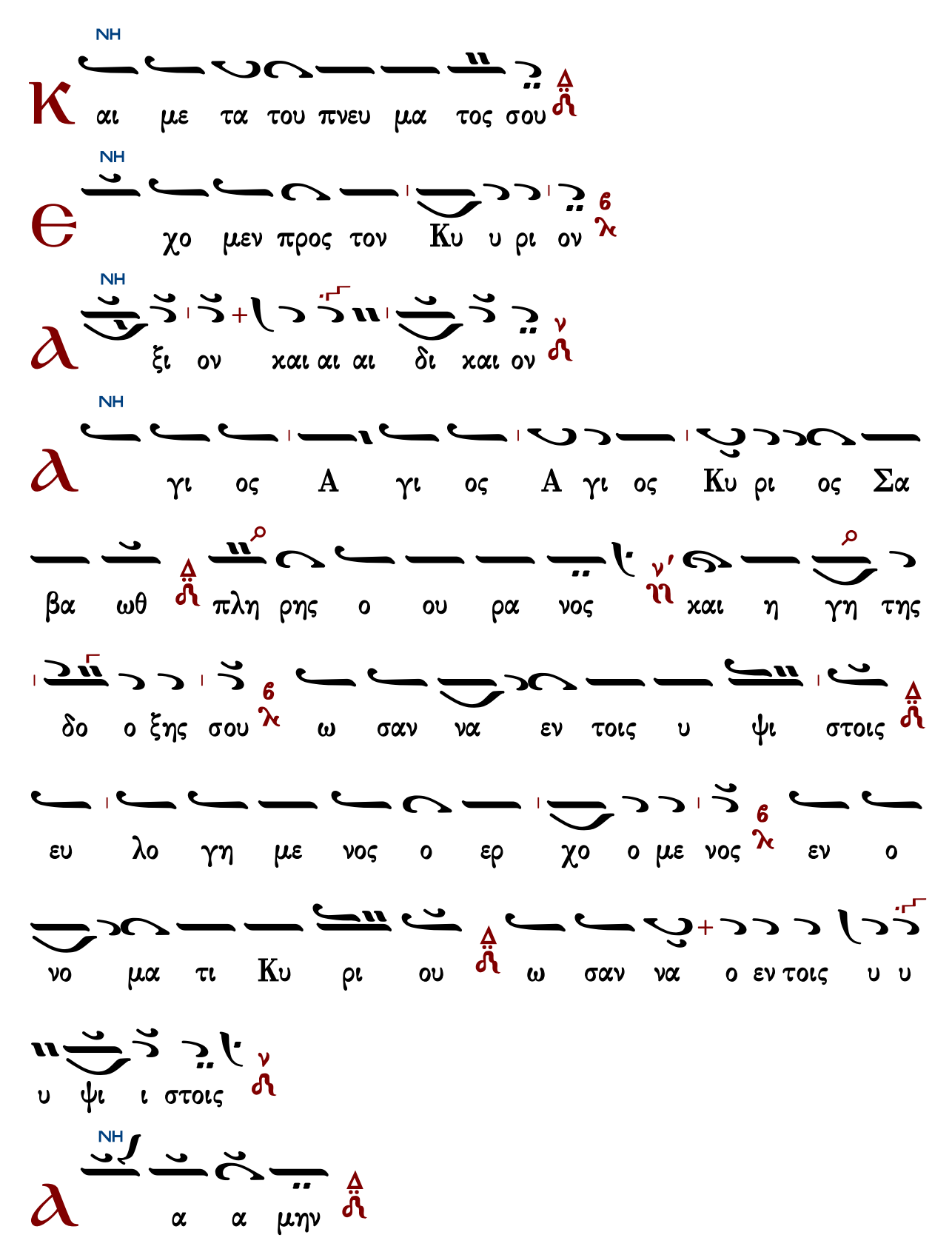
NH
Κ
αι με τα του πνευ μα τος σου
NH
Є
χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον
NH
ϧ
ξι ον και αι αι δι και ον
NH
ϧ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα
βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της
δο ο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι στοις
ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ου ω σαν να ο εν τοις υ υ
υ ψι ι στοις
NH
ϧ
α α μην

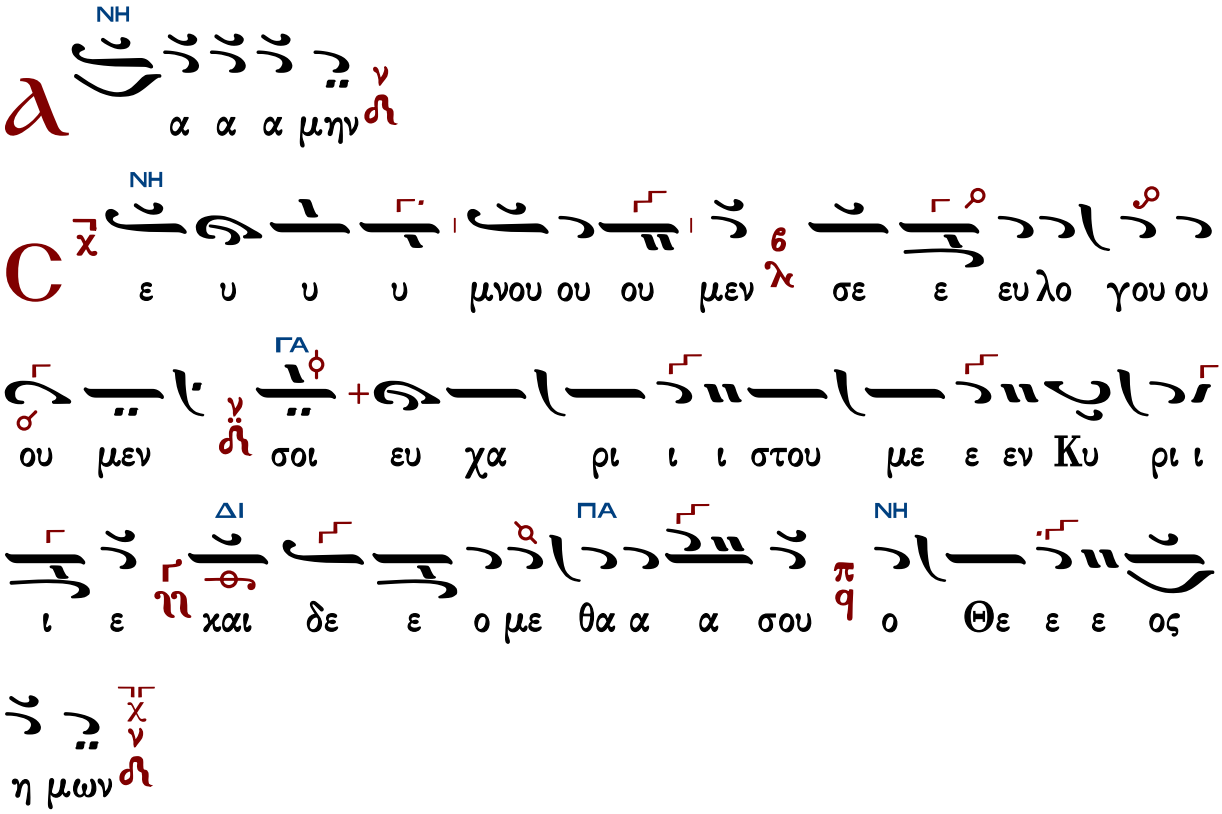

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

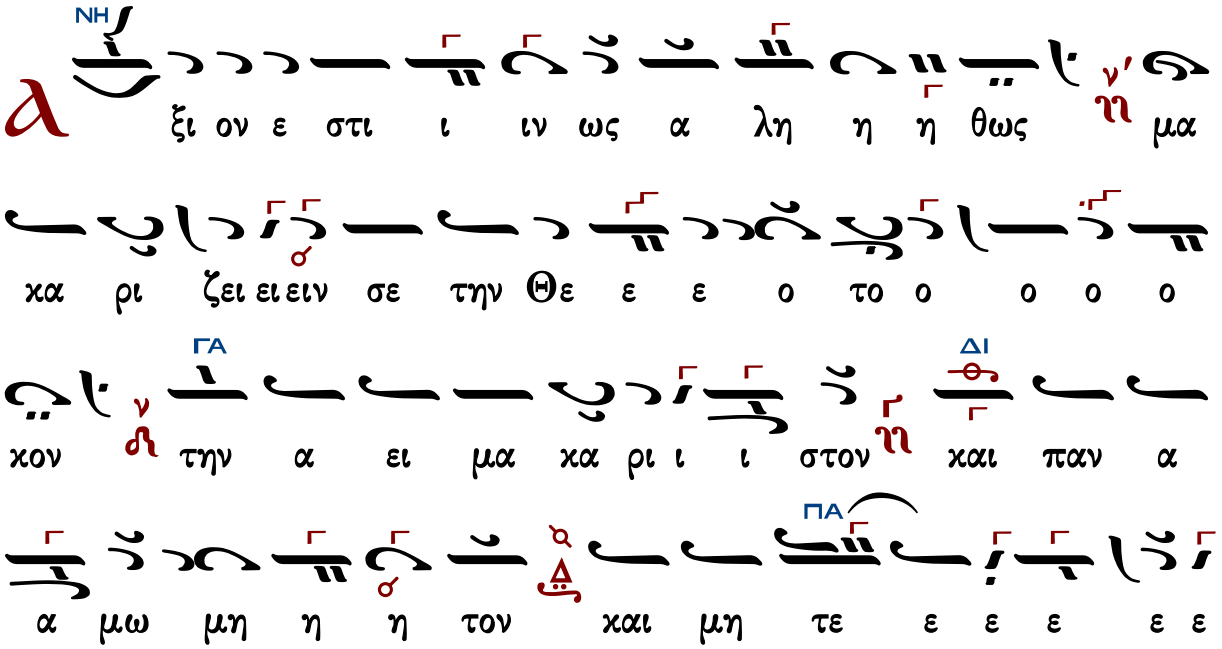

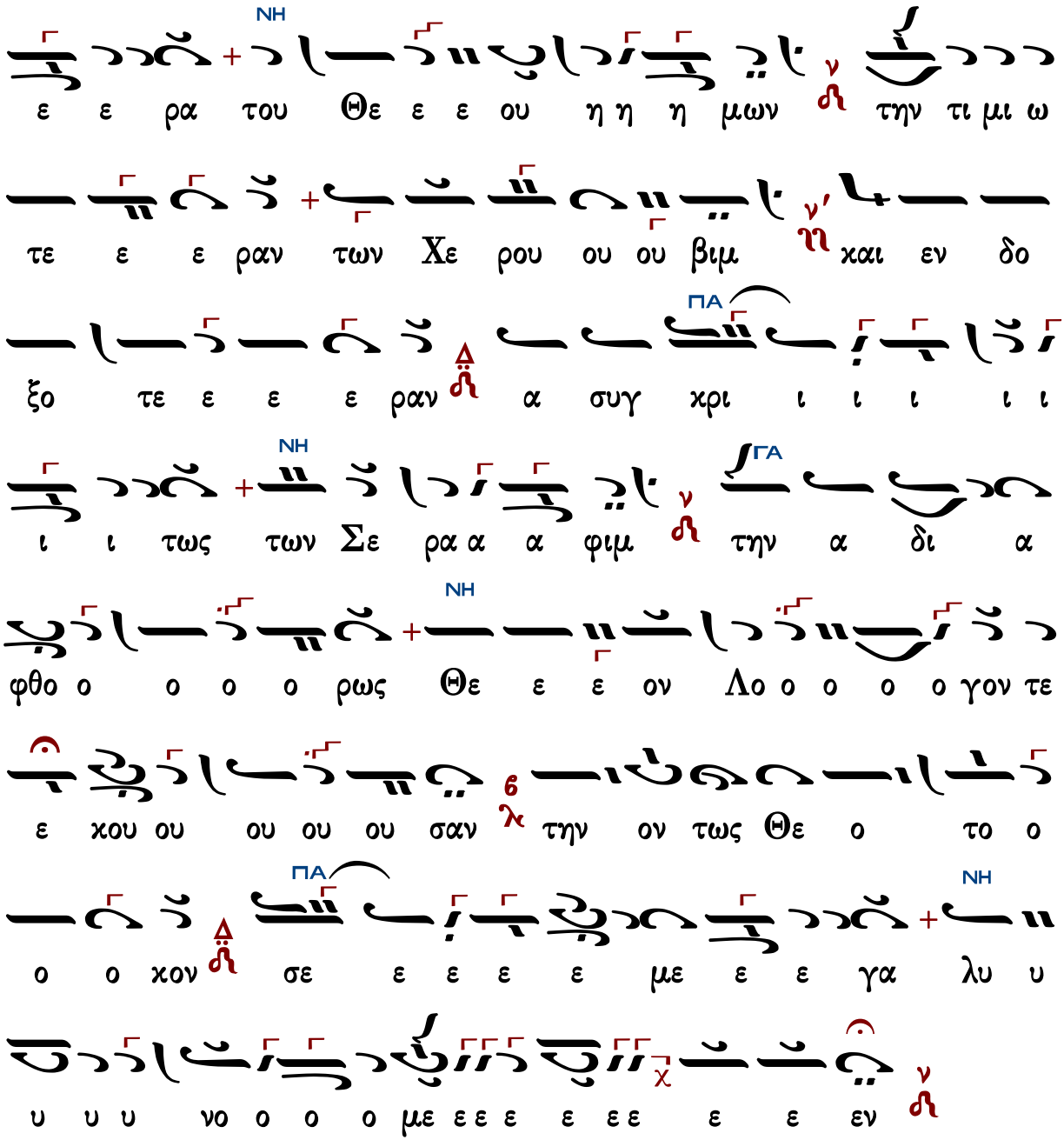

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ ἀ Νη

ἑπτάφωνος

Θρασυβούλου Στανίτσα
Θ. Λειτουργία 2014 σ.304#

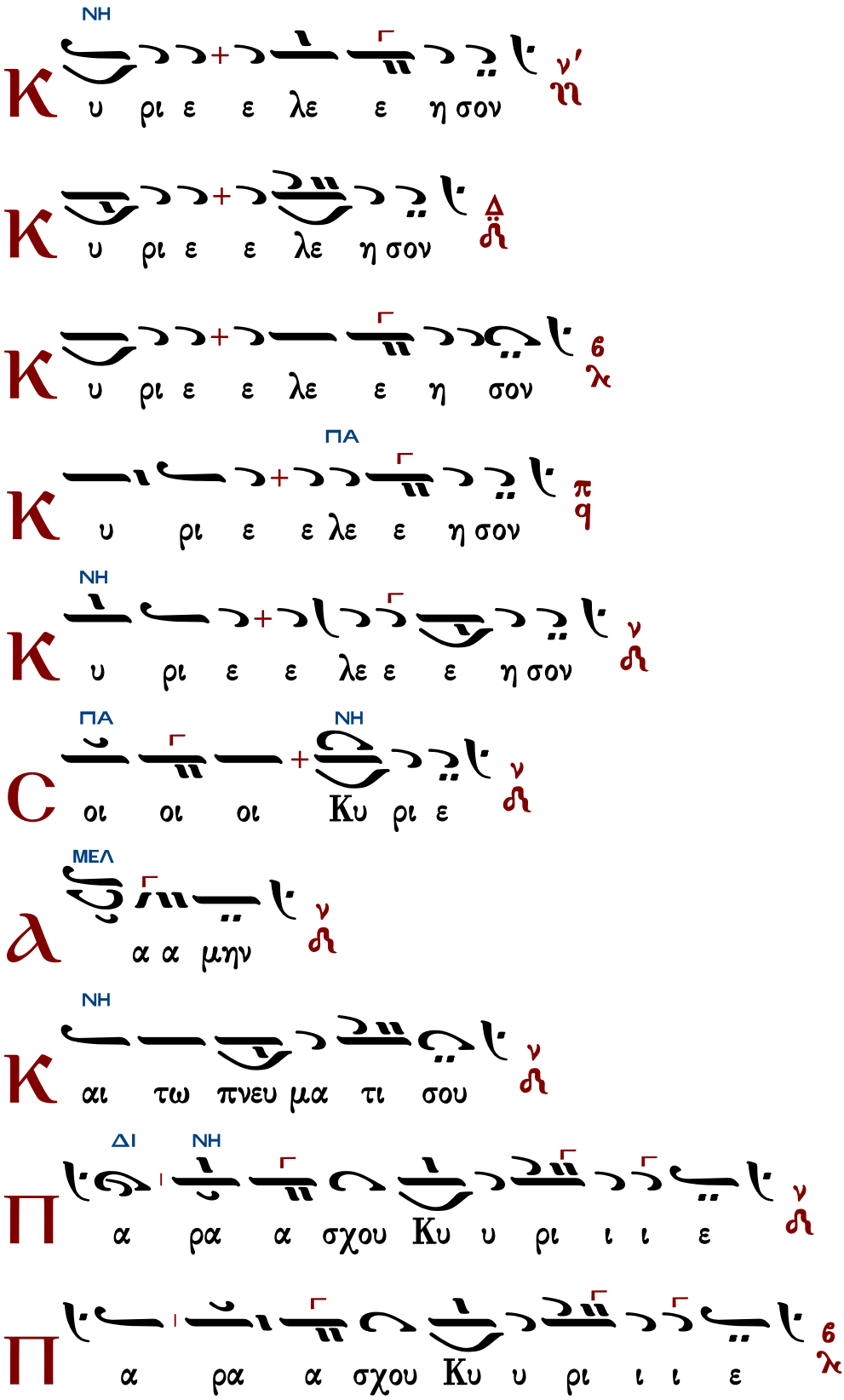
ΝΗ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
ΜΕΛ
α α μην
ΔΙ
α ρα α σχου Κυ υ ρι ι ι ε
Π

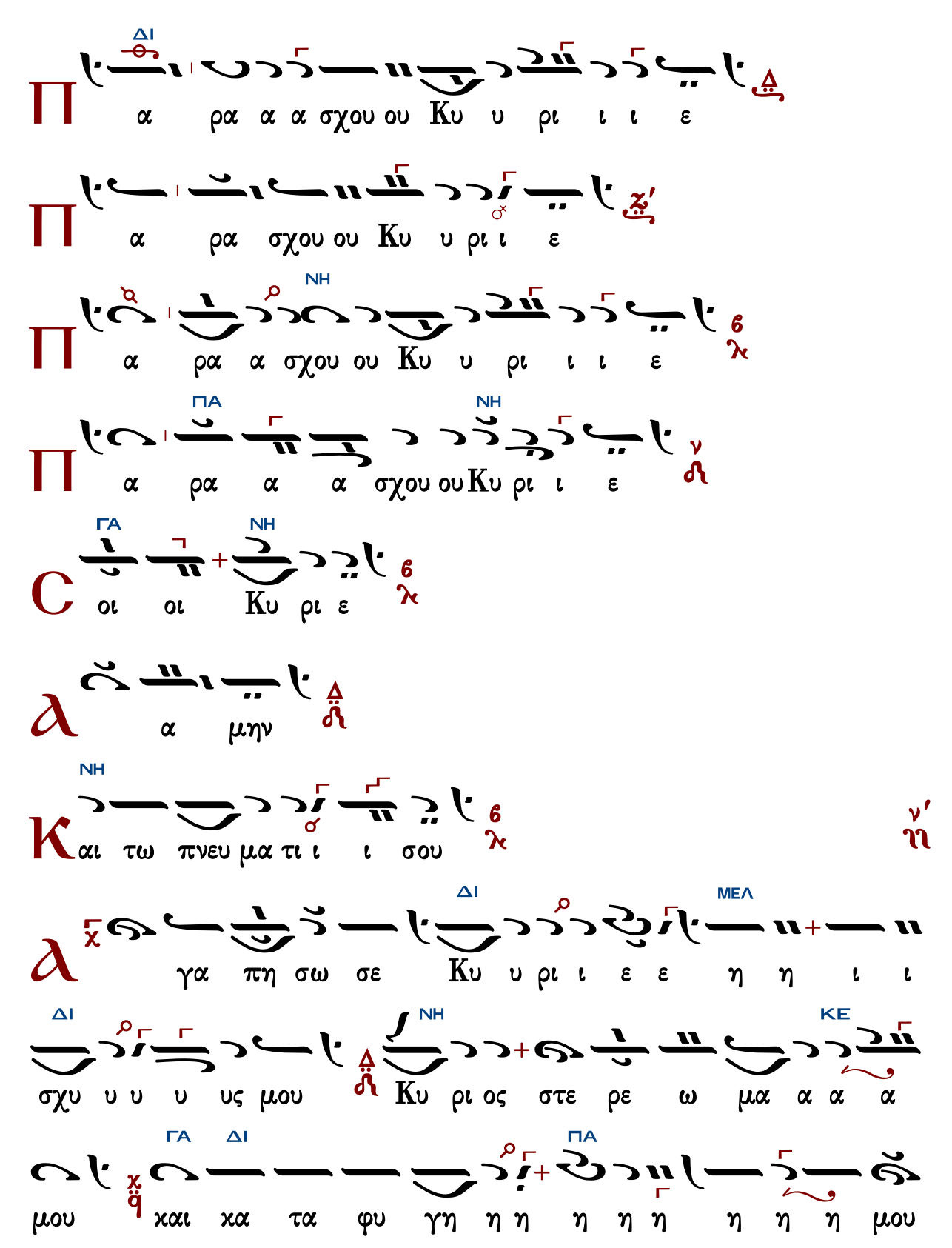
ΔΙ
Π α ρα α α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ε
ΝΗ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε
ΠΑ ΝΗ
Π α ρα α α σχου ου Κυ ρι ι ε
ΓΑ ΝΗ
C οι οι Κυ ρι ε
α μην
ΝΗ
Και τω πνευ μα τι ι ι σου
ΔΙ ΜΕΛ
α γα πη σω σε Κυ υ ρι ι ε ε η η ι ι
ΔΙ ΝΗ ΚΕ
σχυ υ υ υ υς μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α
ΓΑ ΔΙ ΠΑ
μου χαι κα τα φυ γη η η η η η η η η μου

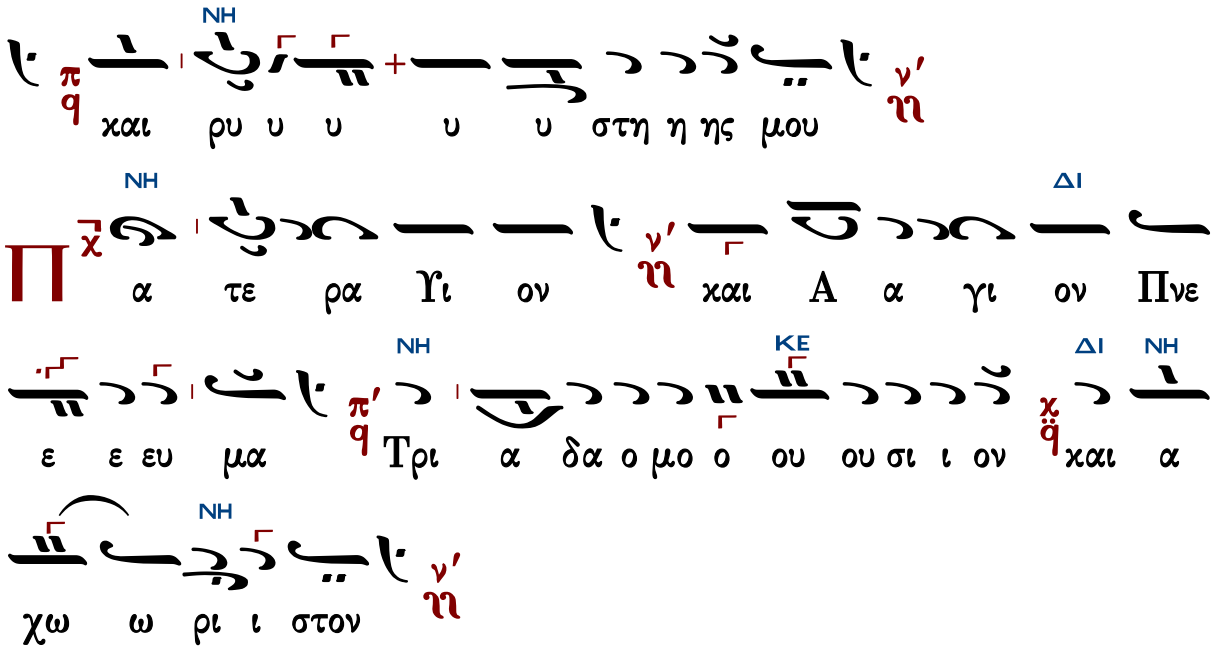

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

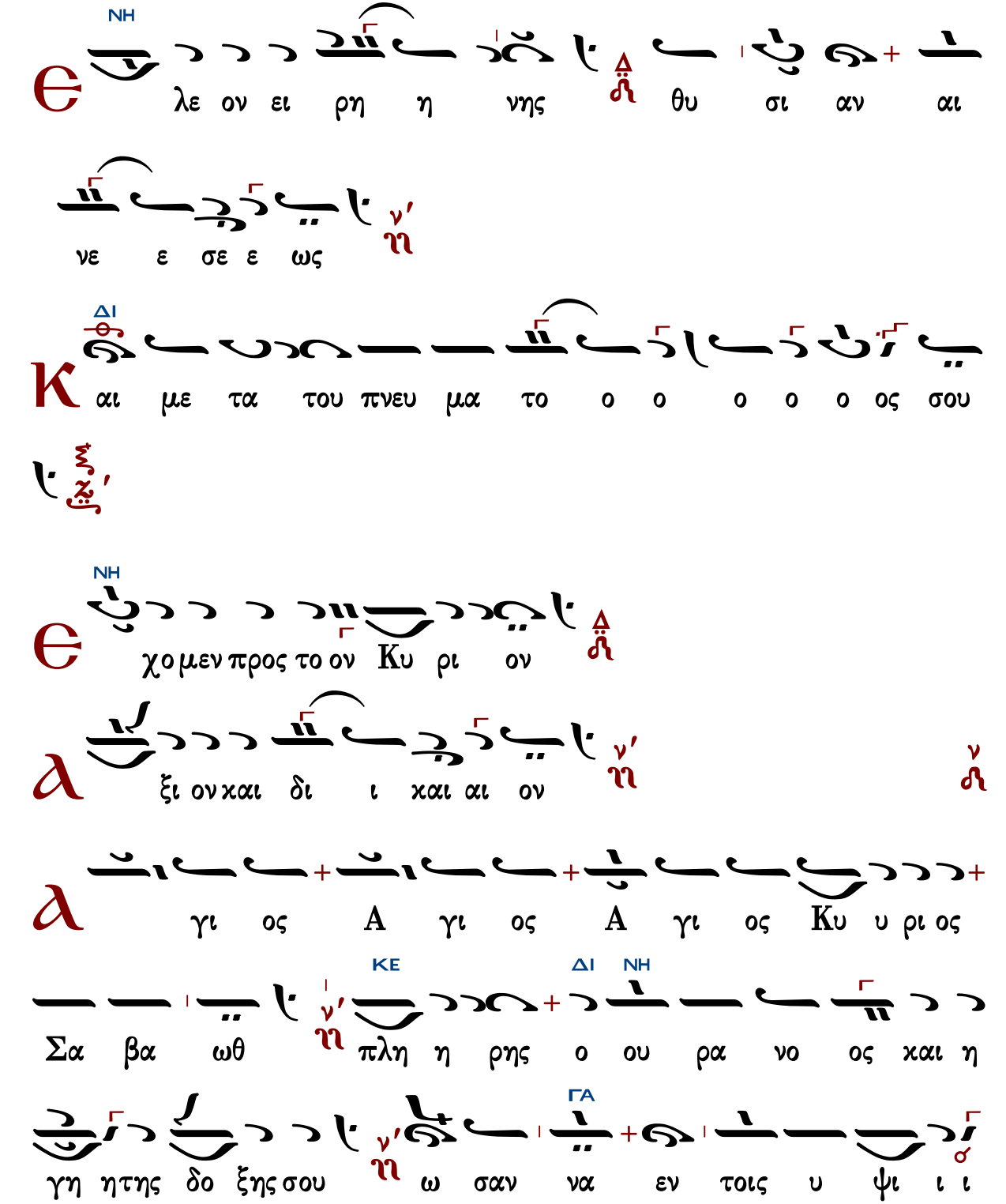

ΣΙΓΑ ΔΙ

ερ ε ο νος με γη λο ευ στοις ι ι ι ι

ΓΑ

χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω

ΔΙ ΝΗ

σα αν να εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι ι

στοις

ΝΗ ΓΑ ΔΙ ΝΗ

α α α α α α α α α μην

ΝΗ ΠΑ ΝΗ

α α α α α α α α α αα α μη ην

ΓΑ ΔΙ ΝΗ

ε υ υ μνου ου ου ου ου ου μεν σε ευ λο γου ου ου

ου ου ου μεν Σοι οι οι ευ χα ρι στου ου με εν

Κυ υ υ ρι ε και δε ο ο δε ο με θα α

ΔΙ ΓΑ ΔΙ ΝΗ

α α σου ο Θε ε ο ο ο Θε ε ε

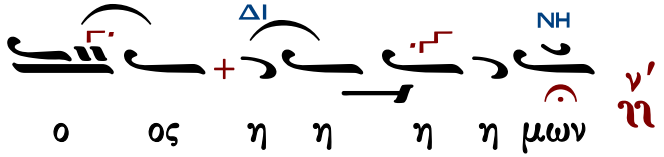

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

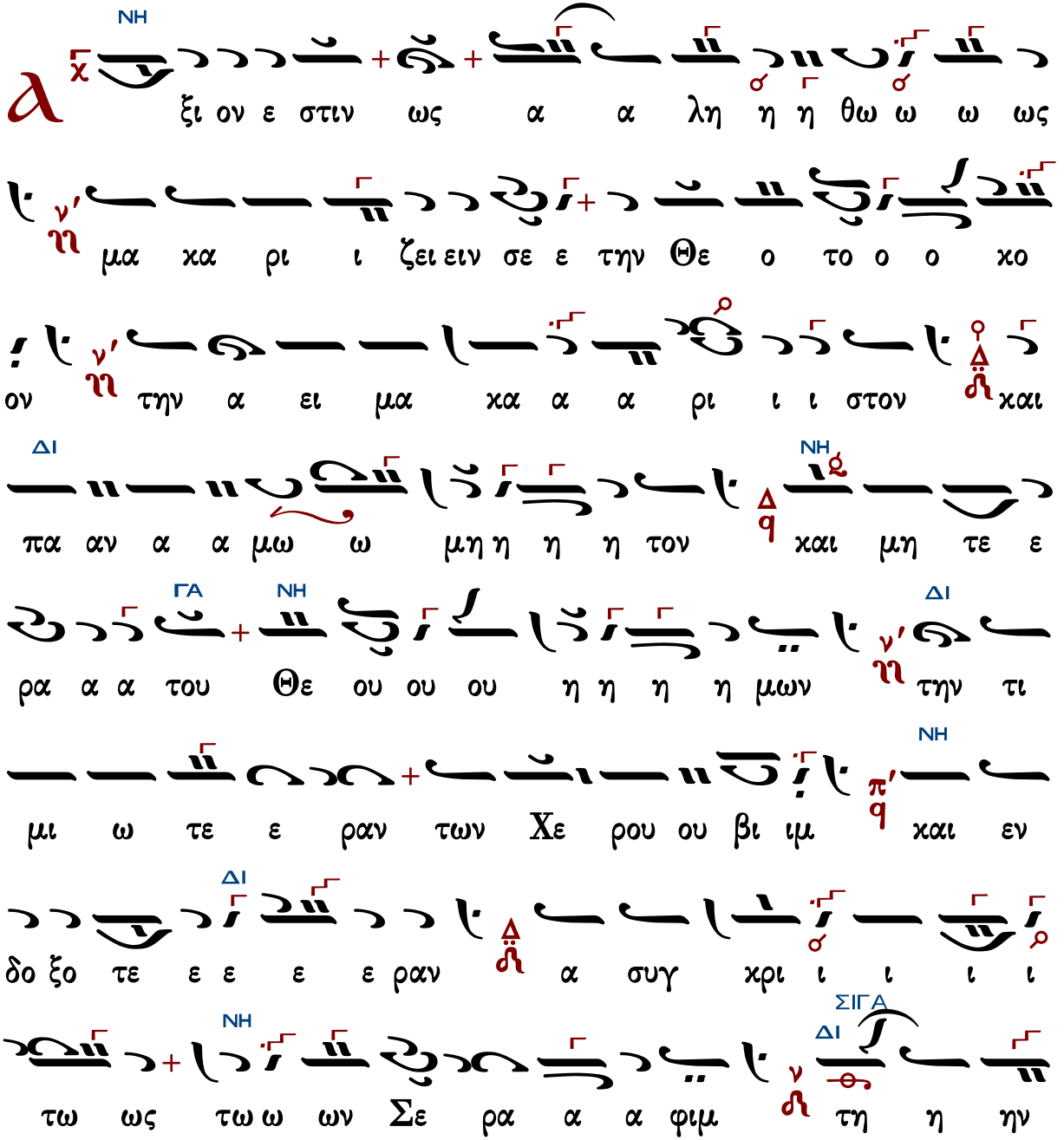

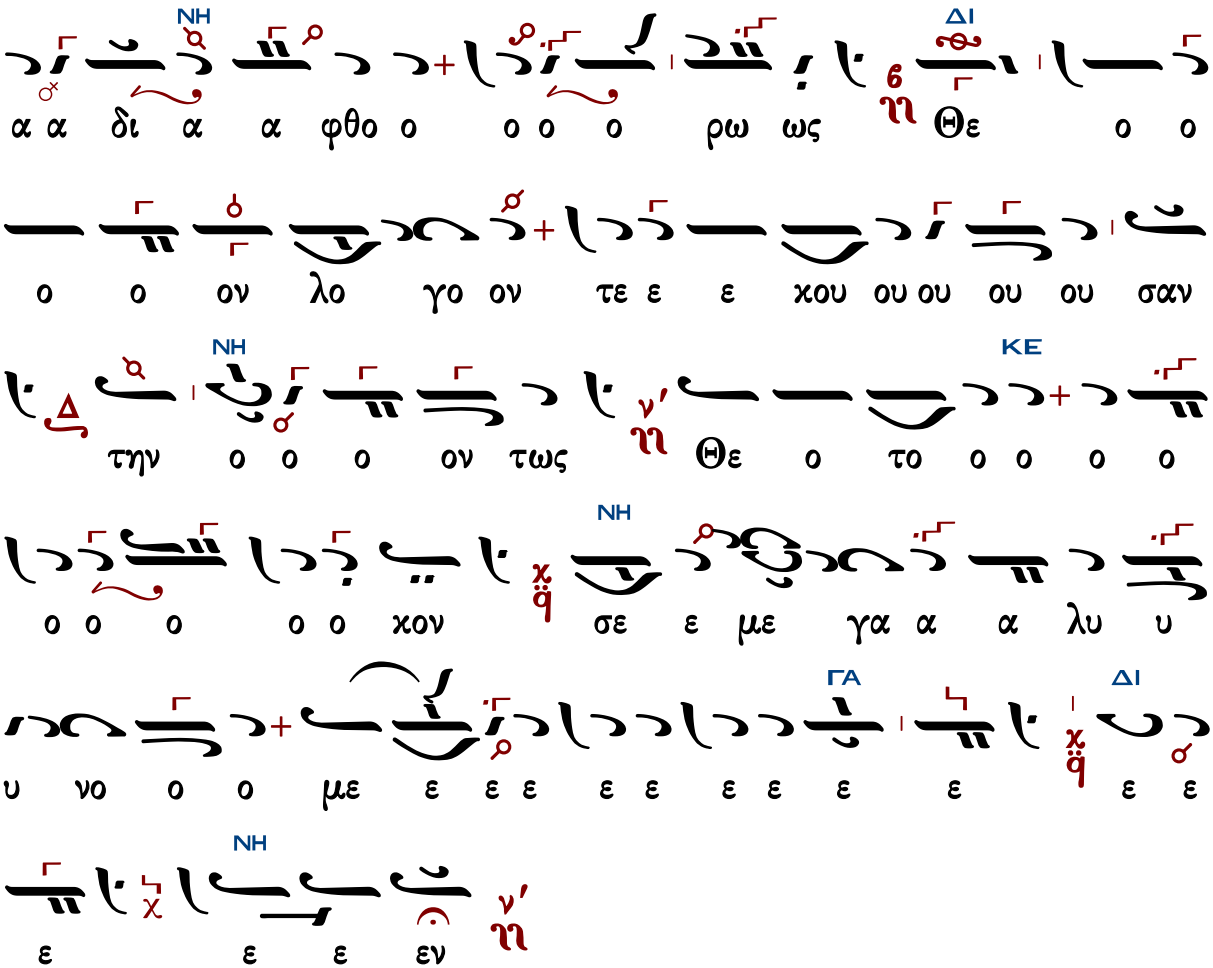

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.389#

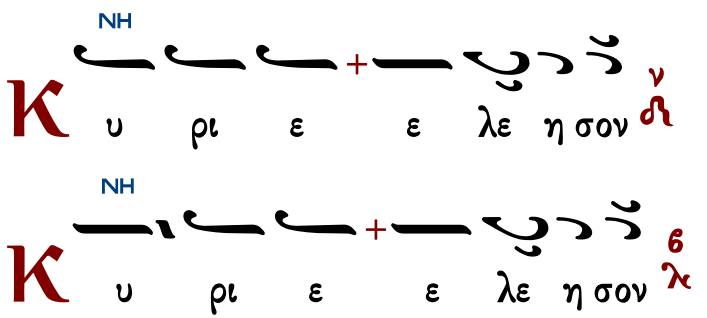

ΝΗ
Κ υ ρι ε + ε λε η σον
ΝΗ ΓΑ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε + ε λε ε η σον
ΝΗ
Κ υ ρι ε + ε λε η σον
ΝΗ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΝΗ
Π α ρα σχου κυ ρι ε
ΝΗ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΝΗ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε

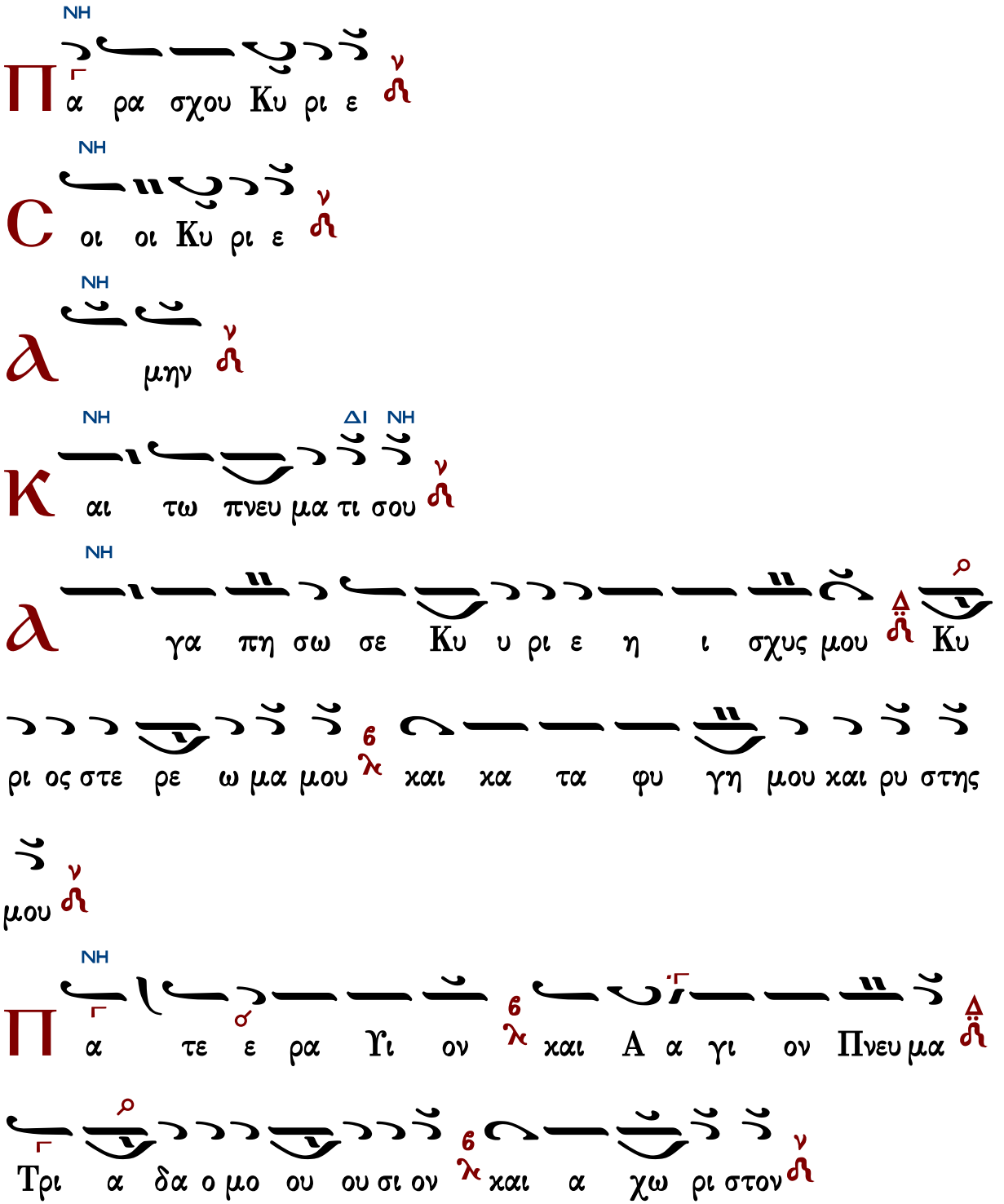

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς

γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

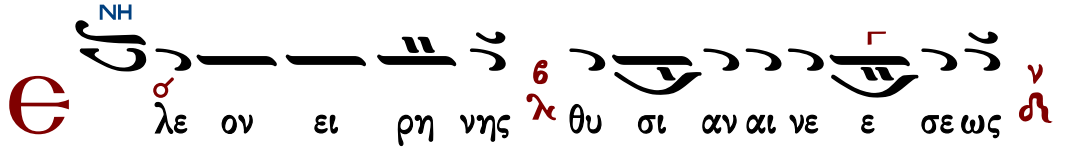

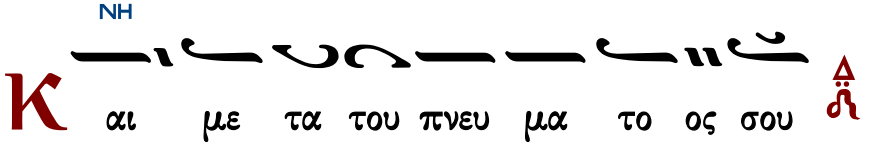

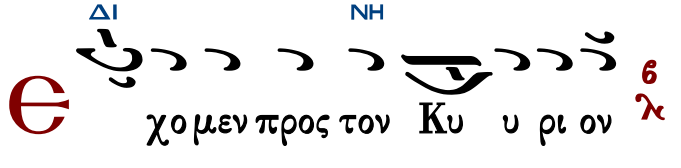

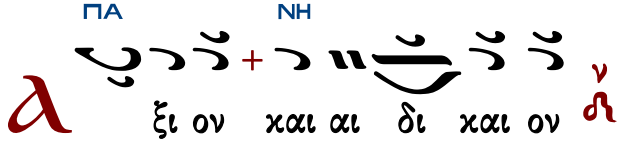

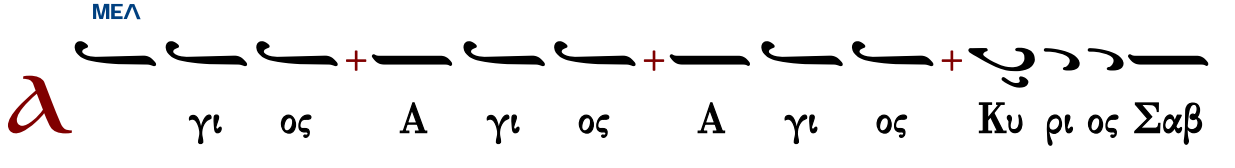

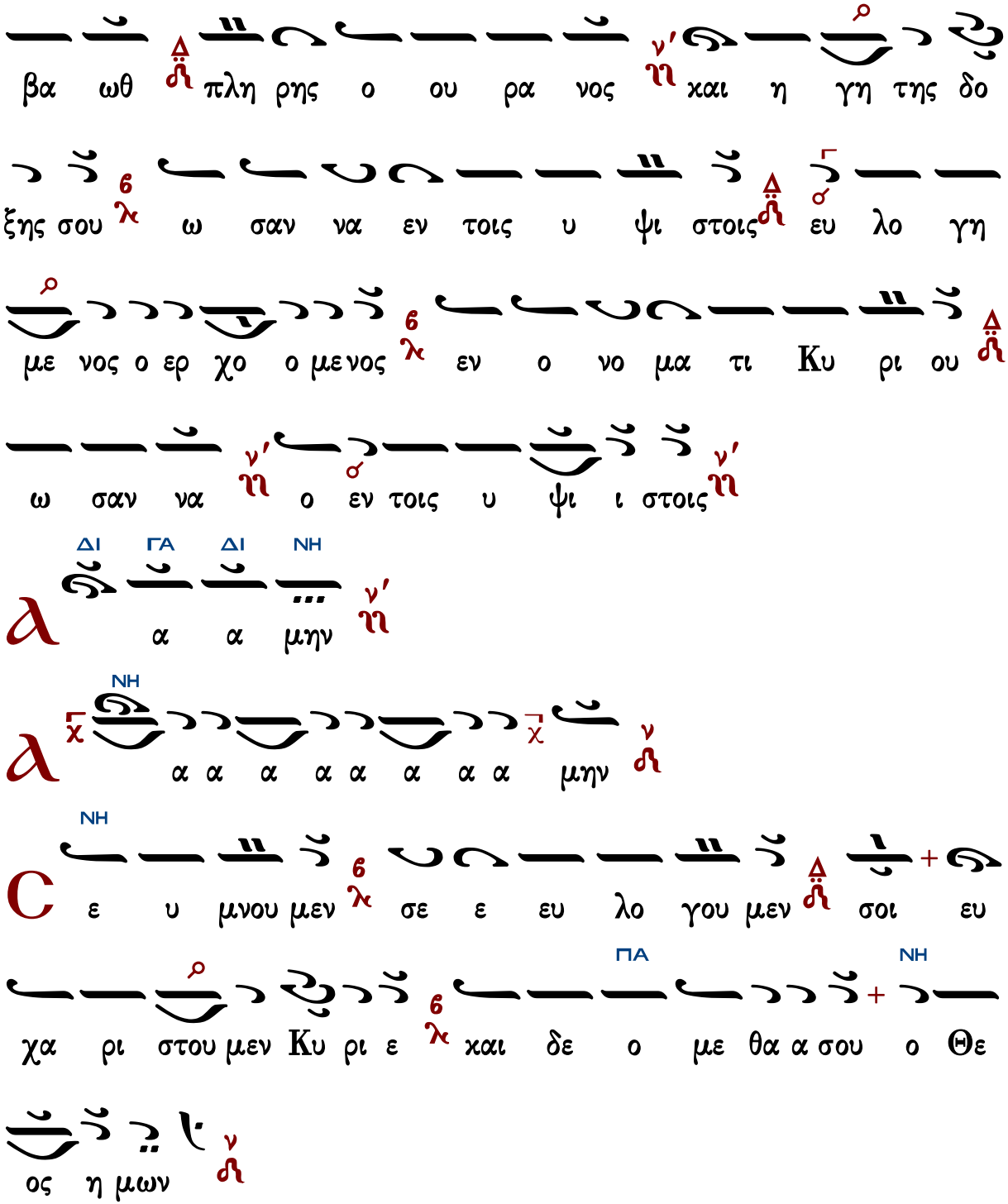

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

α
ΝΗ
ξι ον ε στιν ω ω ως α λη η θως μα κα ρι
ι ζει ει ειν σε ε την Θε ο το ο ο ο κον την
ΔΙ
α ει μα κα ρι ι στον και παν α α α μω ω ω
ΠΑ
ΝΗ
ω ω μη η η η τον και μη τε ε ρα α α του Θε
ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε ε ε
ΔΙ
ραν των Χε ρου ου ου βι ιμ και εν δο ξο τε ε
ΠΑ
ΝΗ
ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι ι τως των Σε ε ρα
ΔΙ
ΓΑ
α α φιμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ο
ΝΗ
ον Λο γο ον τε ε ε κου ου ου ου ου σαν την ο ο
ΠΑ
ο ον τως Θε ο το ο ο ο κο ο ο ον σε

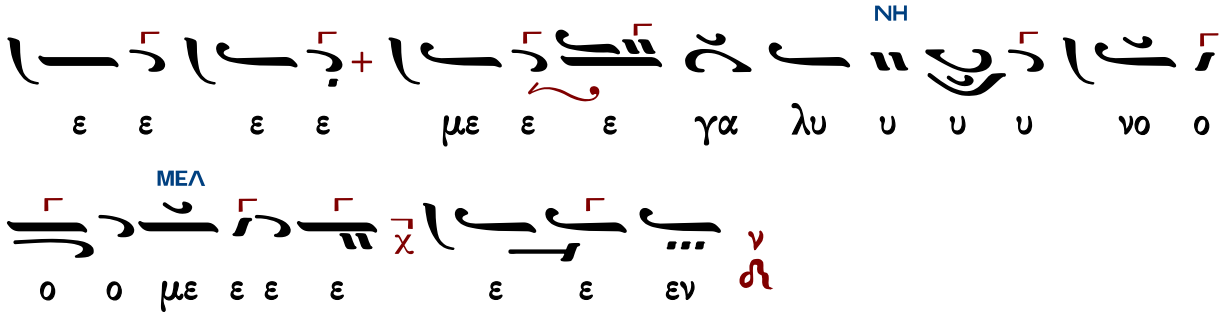

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀντωνίου Σύρκα

Ἦχος λ ἀ Νη

Αντωνίου Σύρκα
Η Θεία Λειτουργία
1961 σ.78#

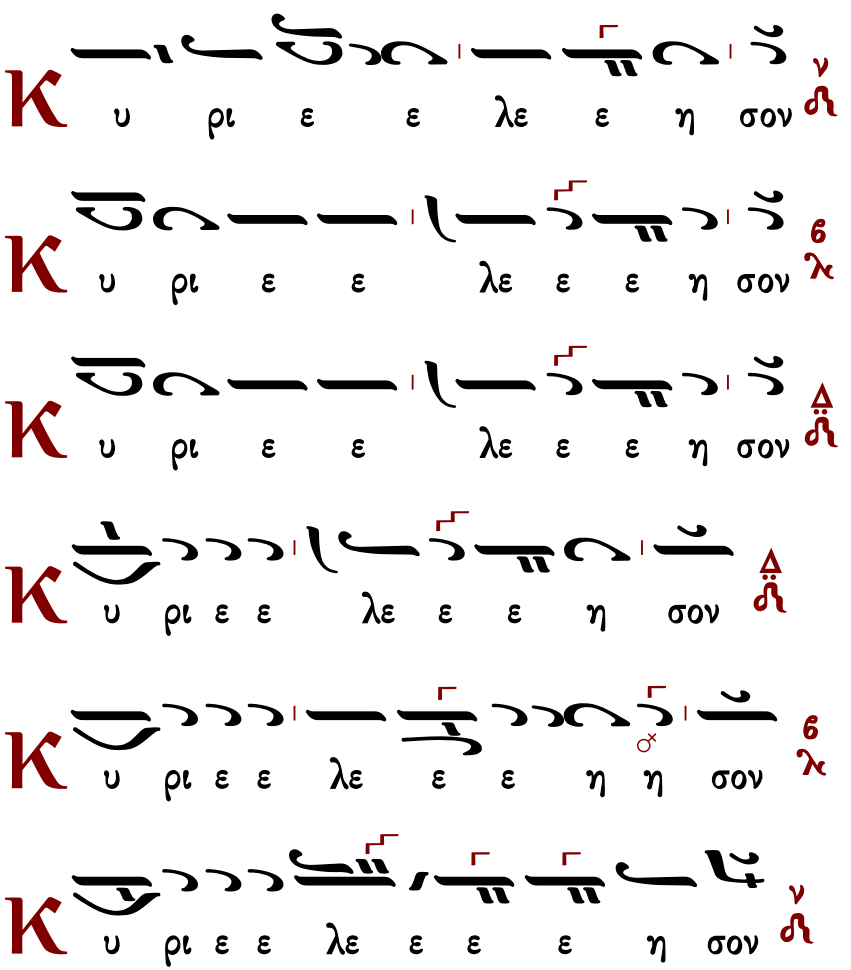

Π α ρα α α σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α α α σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α α α α σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α α σχου Κυ υ υ υ πα ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

C οι οι Κυ υ υ υ υ υ ρι ε

NH

α γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυς μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα μου και κα τα φυ γη μου και ρυ στης μου

Δημ. Σουρλαντζῆ#

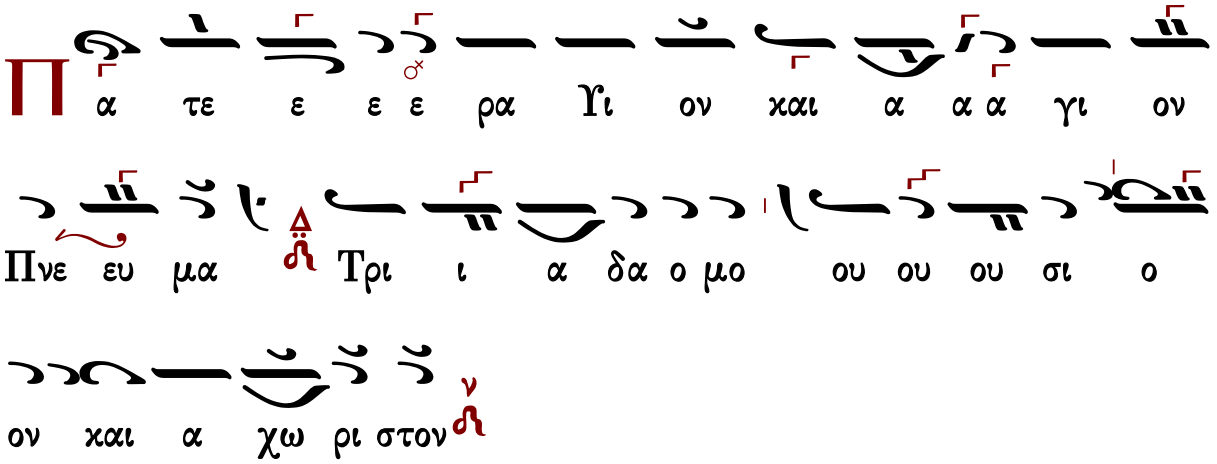

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

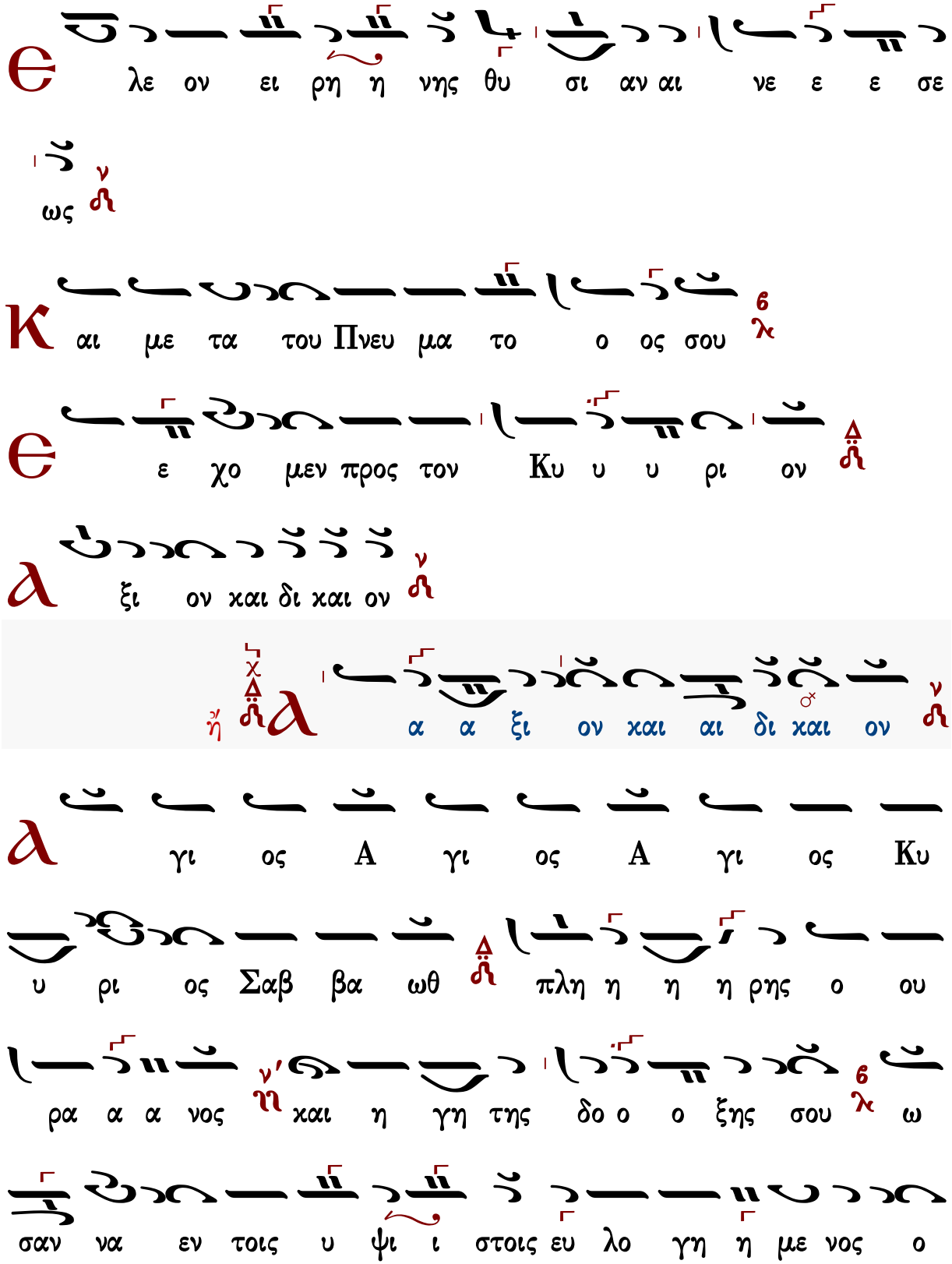
λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε ε ε σε
ως
αι με τα του Πνευ μα το ο ος σου
ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ον
ξι ον και δι και ον
α α ξι ον και αι δι και ον
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ
υ ρι ος Σαβ βα ωθ πλη η η η ρης ο ου
ρα α α νος και η γη της δο ο ο ξης σου ω
σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη η με νος ο

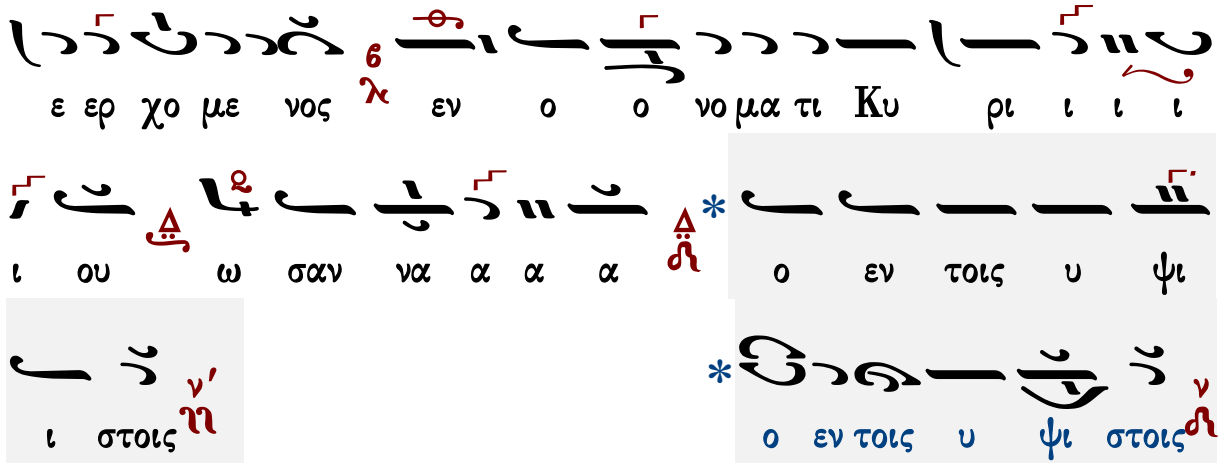

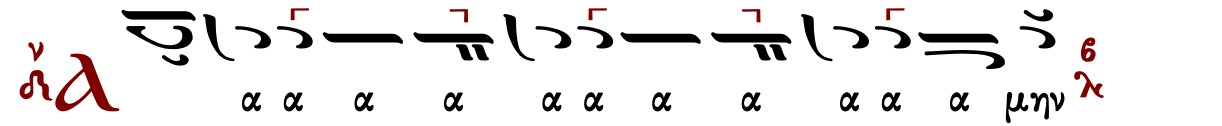

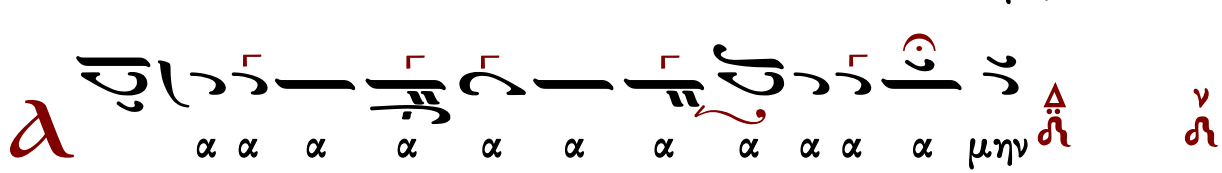

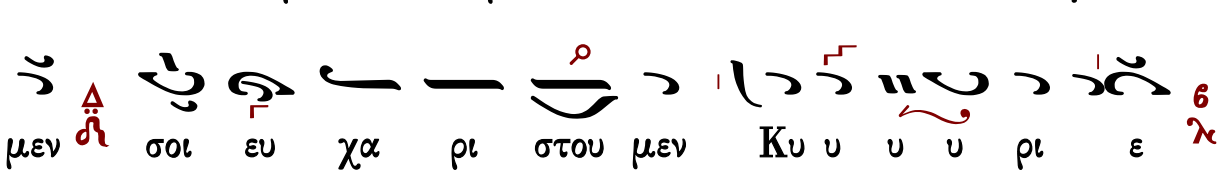

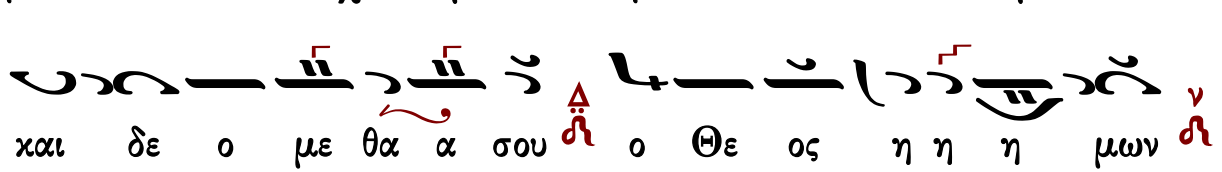

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας

Ἦχος ⲗⲡ ⲛ̈ Νη

Μουσικός Θησαυρός
Θείας Λειτουργίας
Νεκταρίου Μοναχοῦ 1931 σ.499#

α

ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θω ω ως

μα κα ρι ι ι ζει ειν σε ε τ̅ν̅ Θε ε ο το ο

ο κο ον τ̅ν̅ α ει μα κα ρι ι στο ον και παν

α μω ω μη η το ο ον κ̅ν̅ και μη τε ε ε ε ρα

α του ου Θε ου ου η η μω ων τ̅ν̅ τι μι ω

τε ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου βι ι ιμ κ̅ν̅ και εν

δο ο ξο ο τε ε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι ι

ι τω ως των Σε ε ρα α φι ιμ τ̅ν̅ α δι α

φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θ̅ν̅ ον Λο ο γο ον τε

κου ου ου ου ου σα α αν τ̅ν̅ ο ον τως Θε ο

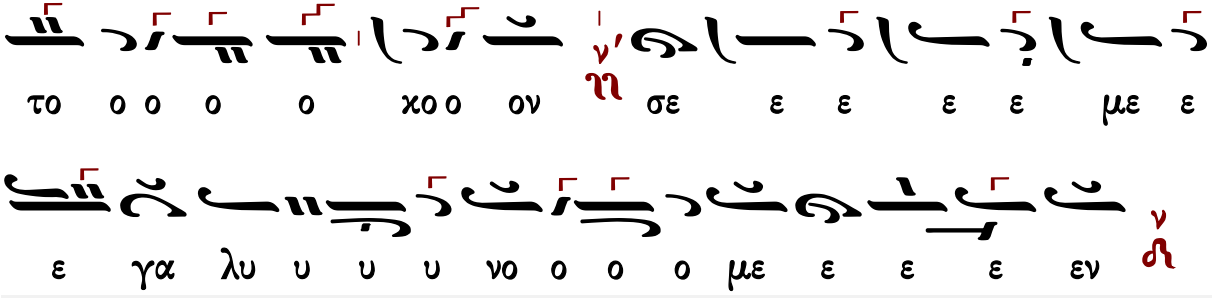

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.357#

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

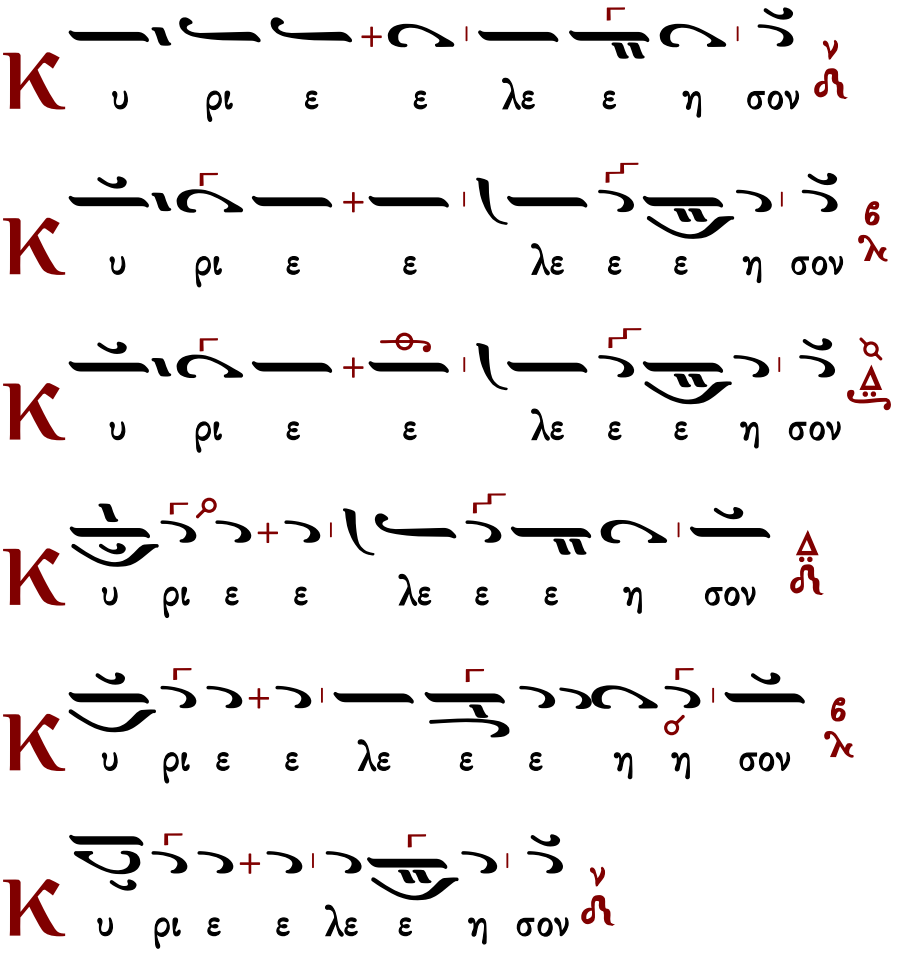

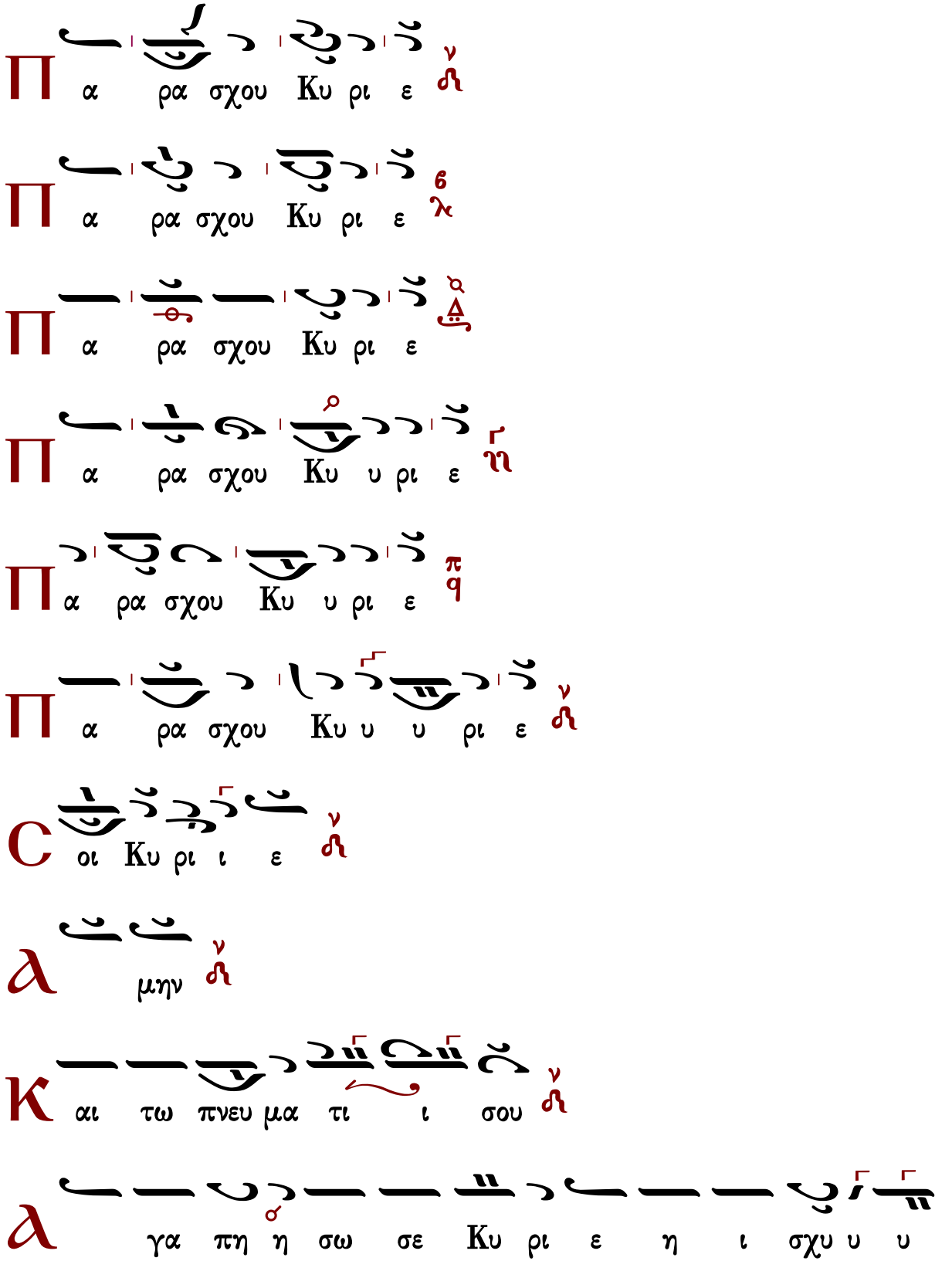
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
C οι Κυ ρι ι ε
Α μην
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υ

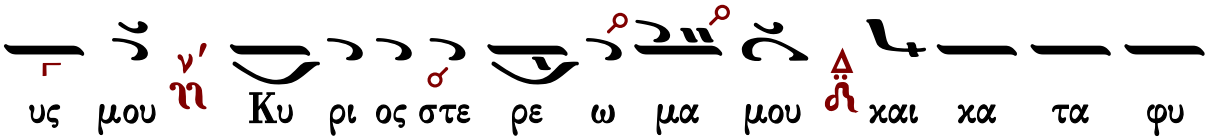

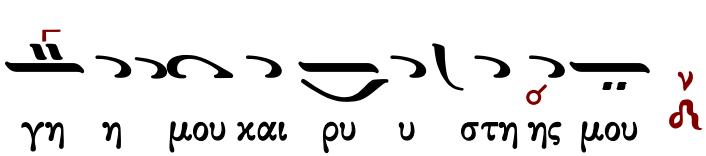

☜ ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

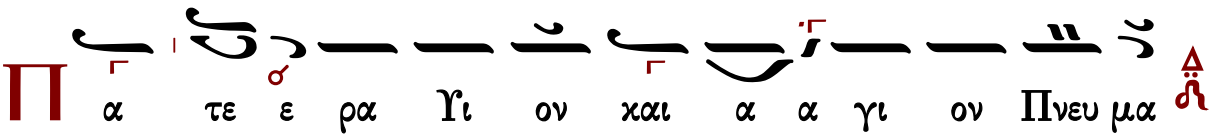

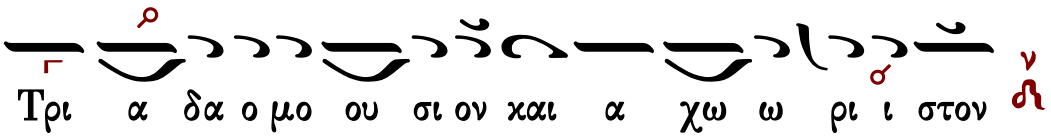

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

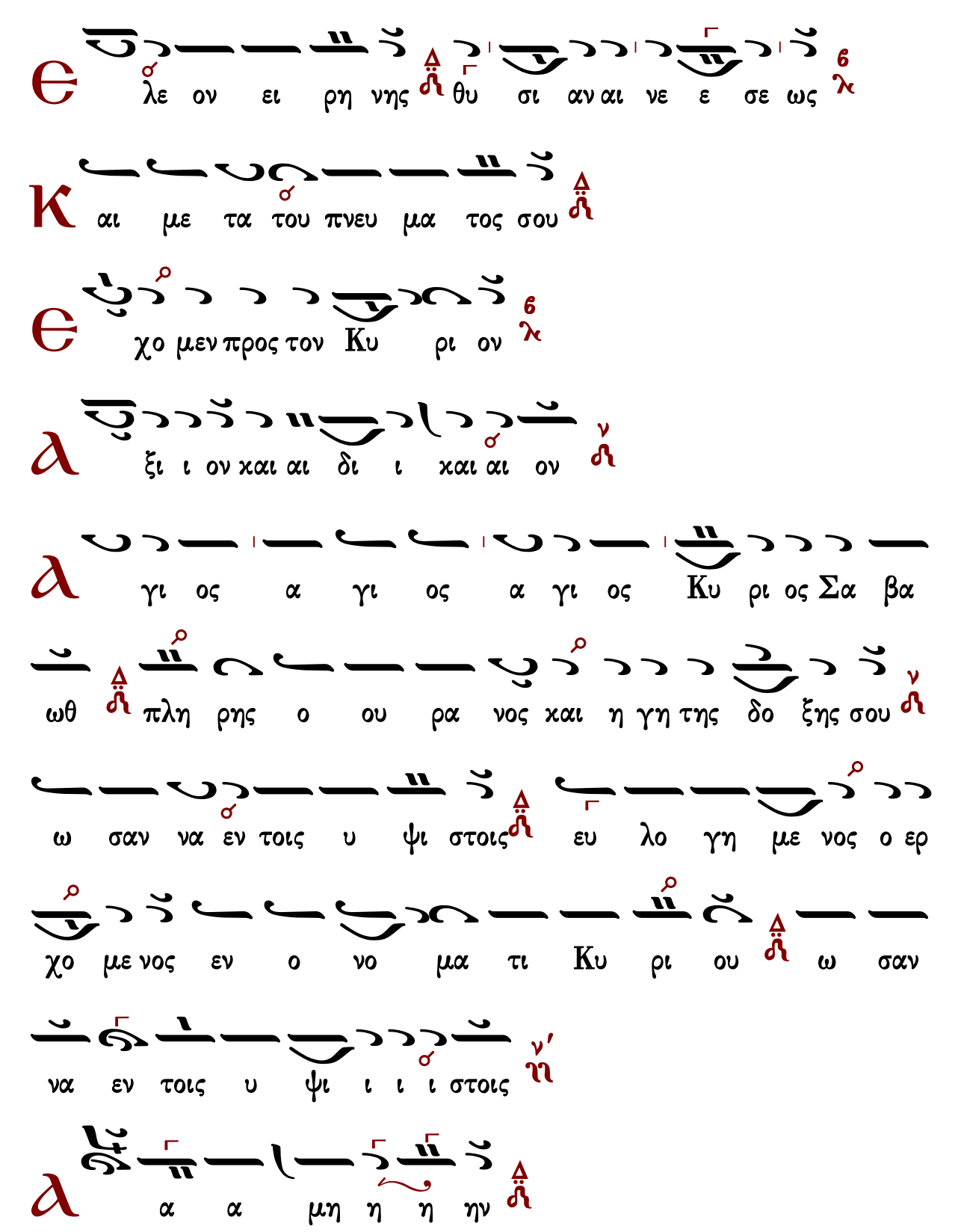

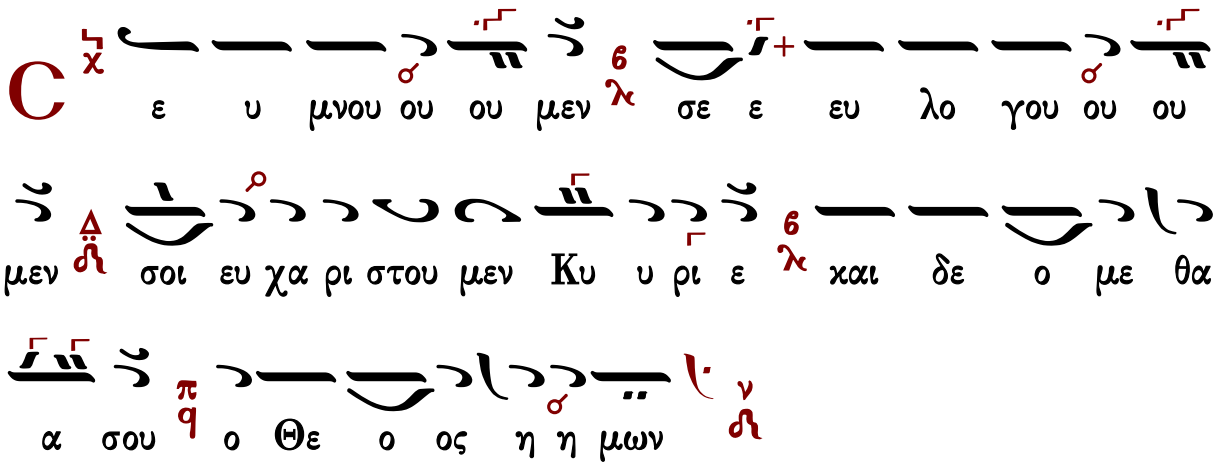

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

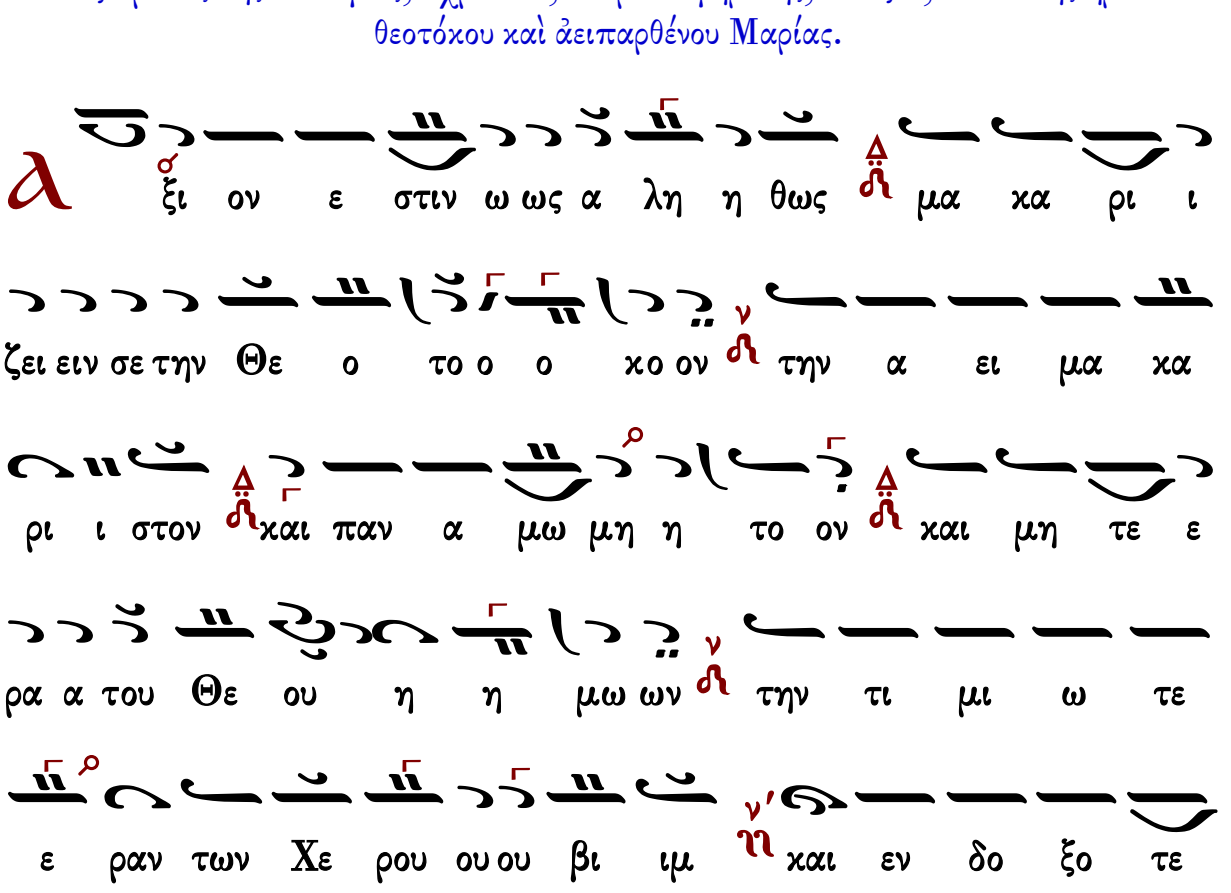

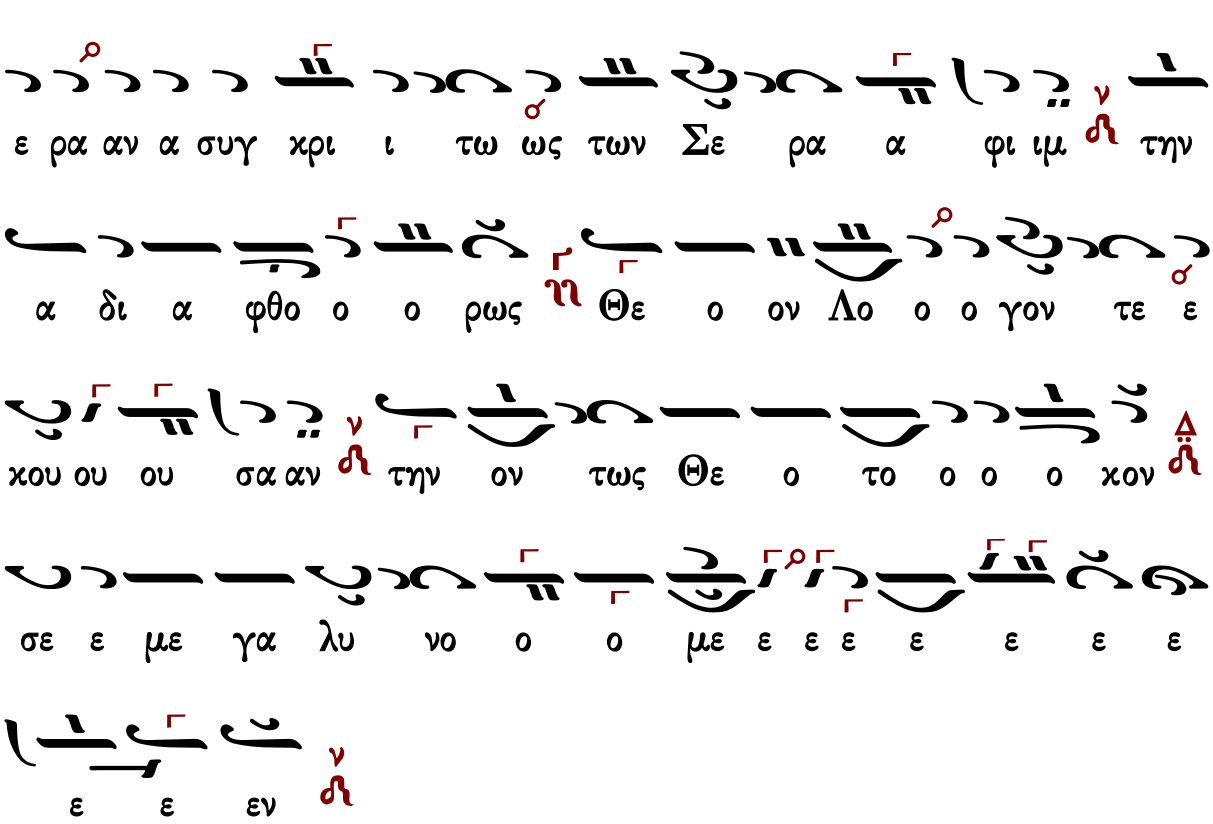

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος λ Νη

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.194*

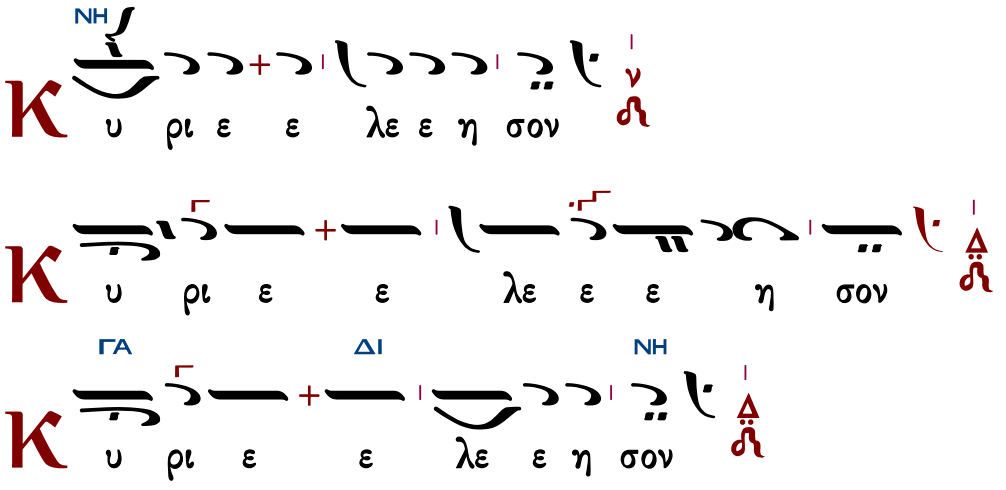

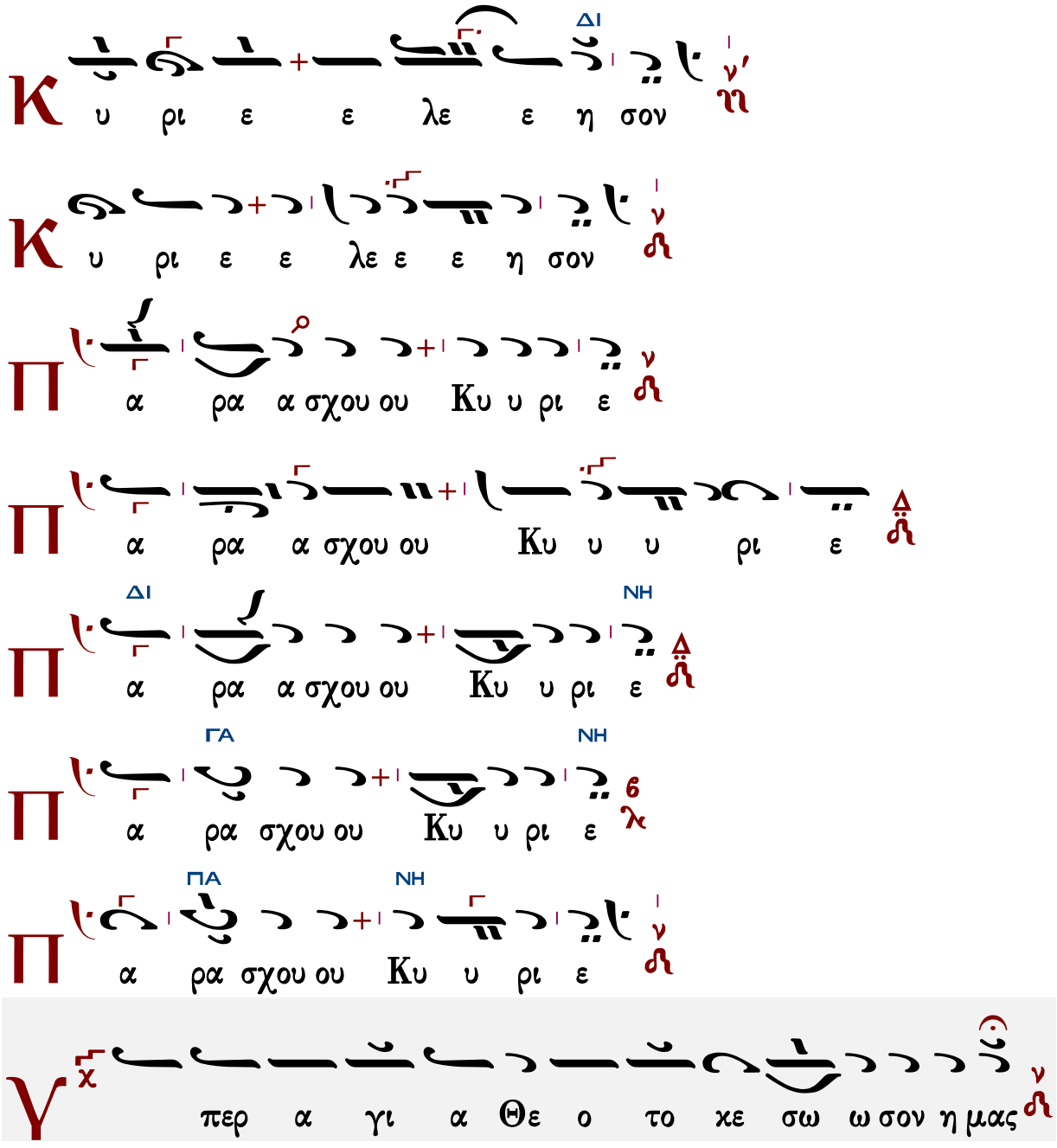
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΔΙ ΝΗ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΓΑ ΝΗ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ε
ΠΑ ΝΗ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ε
Υ περ α γι α Θε ο το χε σω ω σον η μας
C οι Κυ ρι ε
α μην

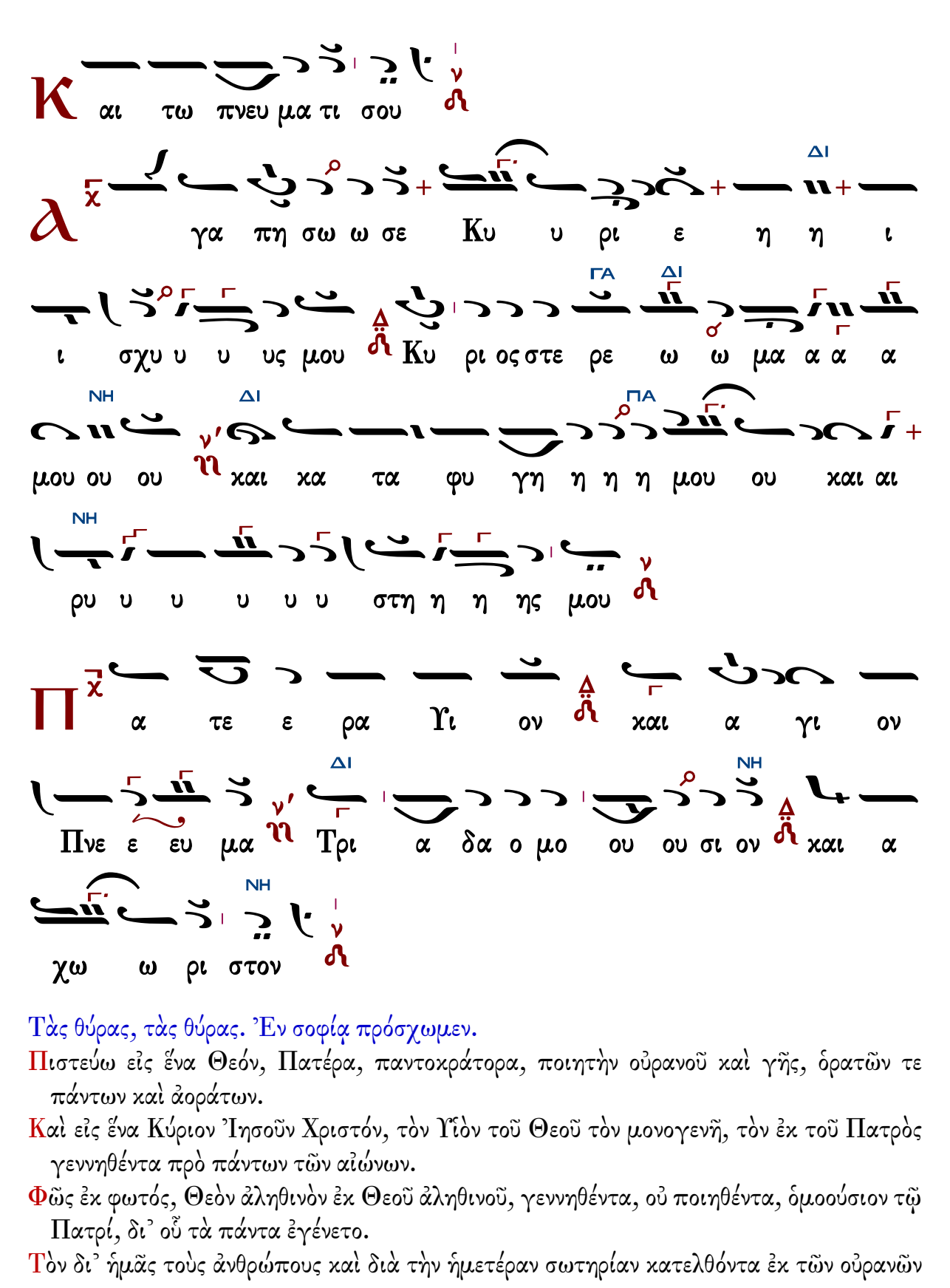

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

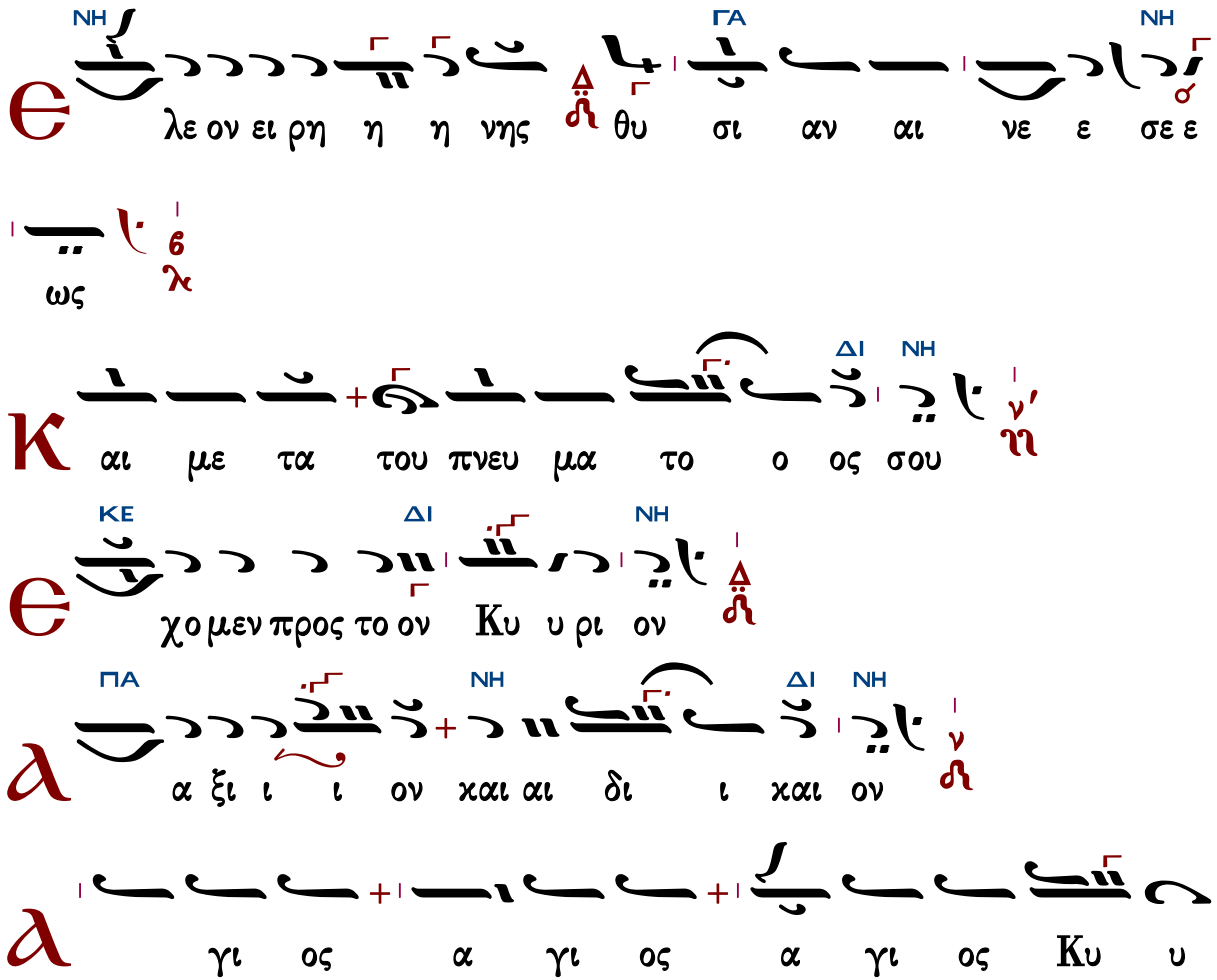

ΝΗ
ΔΙ
ρι ος Σα βα α α ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος
ΠΑ
ΝΗ
και η γη της δο ο ο ξης σου ω σαν να εν τοις
ΝΗ
ΔΙ
υ ψι ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με
νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ι ου
ΔΙ
ΝΗ
ω σα α αν να ο εν τοις υ ψι ι ι στοις
α α μην
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΝΗ
ΓΑ
α α α α α α α α α μην
ε υ υ μνου ου ου ου μεν σε ευ λο γου ου ου
ΓΑ
ΝΗ
ΓΑ
ου μεν σοι ευ χα ρι στου ου με εν Κυ υ ρι ι

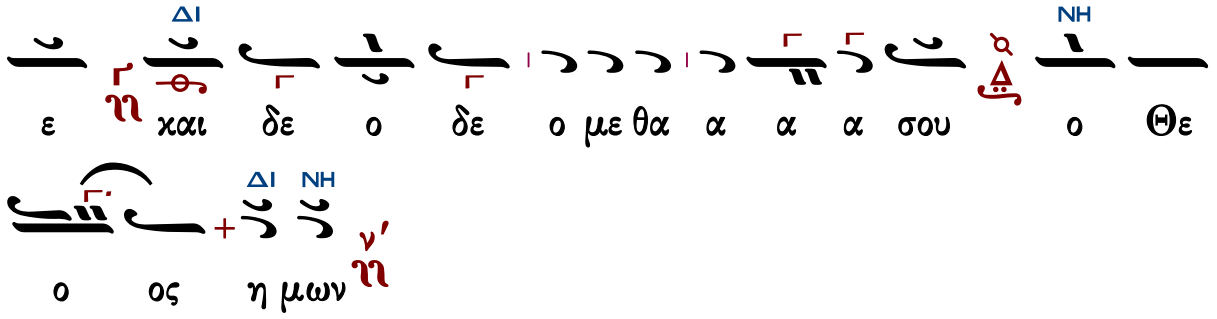

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ̀ π̀ ⲁ̀ Ⲛ̀η

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.199*

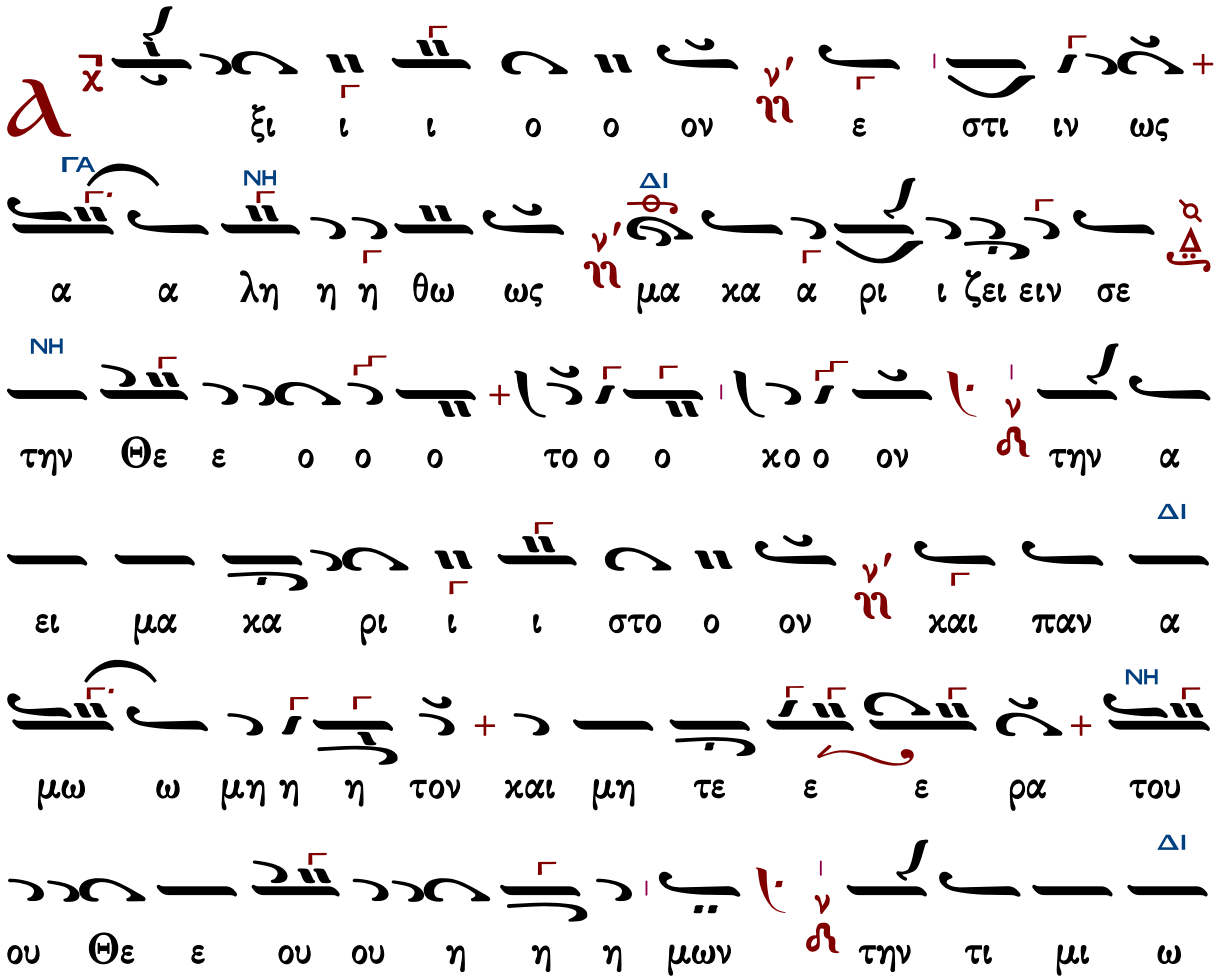

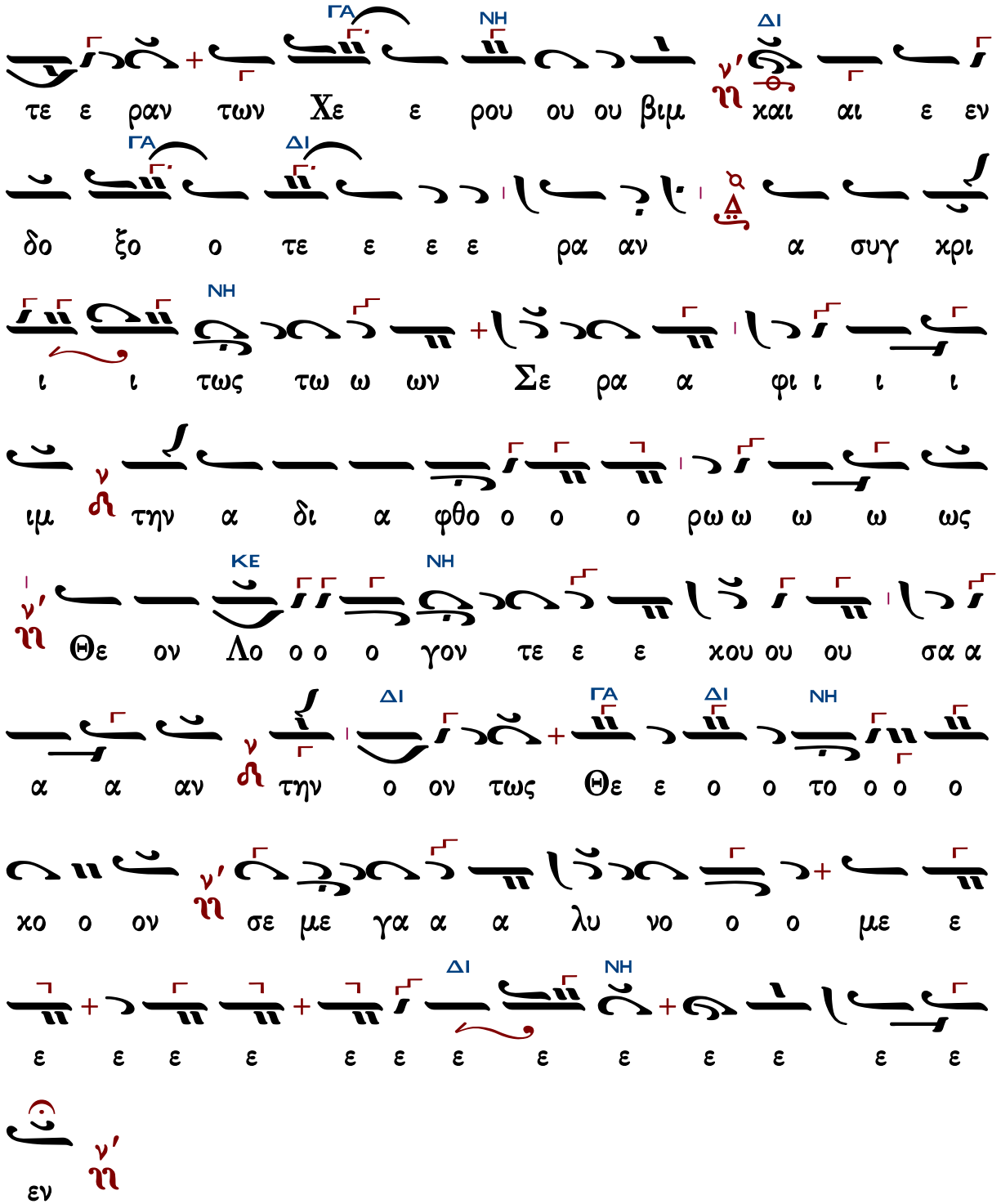

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος λ̅ π̅ ἀ̅ Νη̅

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ΄ Θεία Λειτουργία 2006 σ.373*

Χρωματικός (Σουζινάκ)

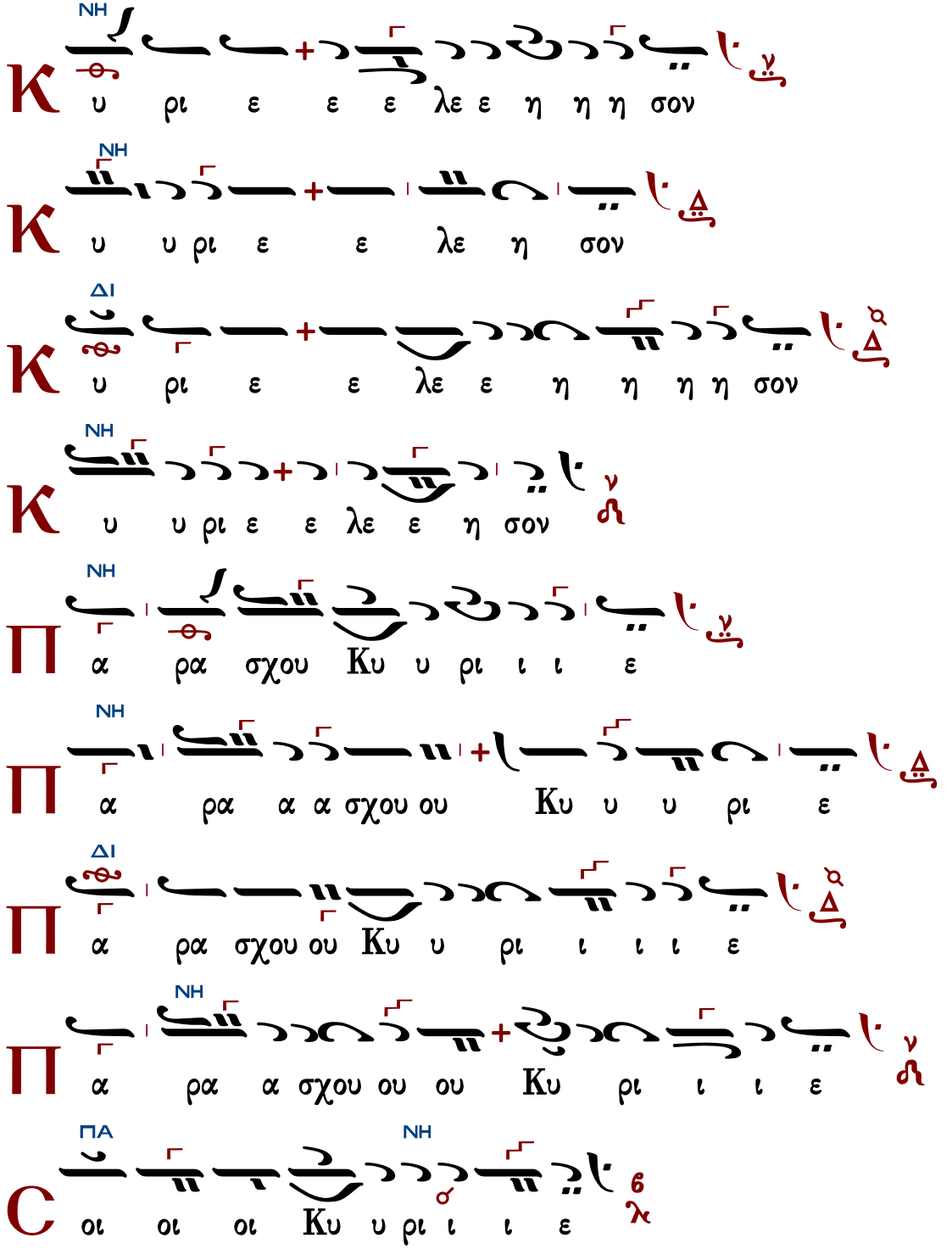

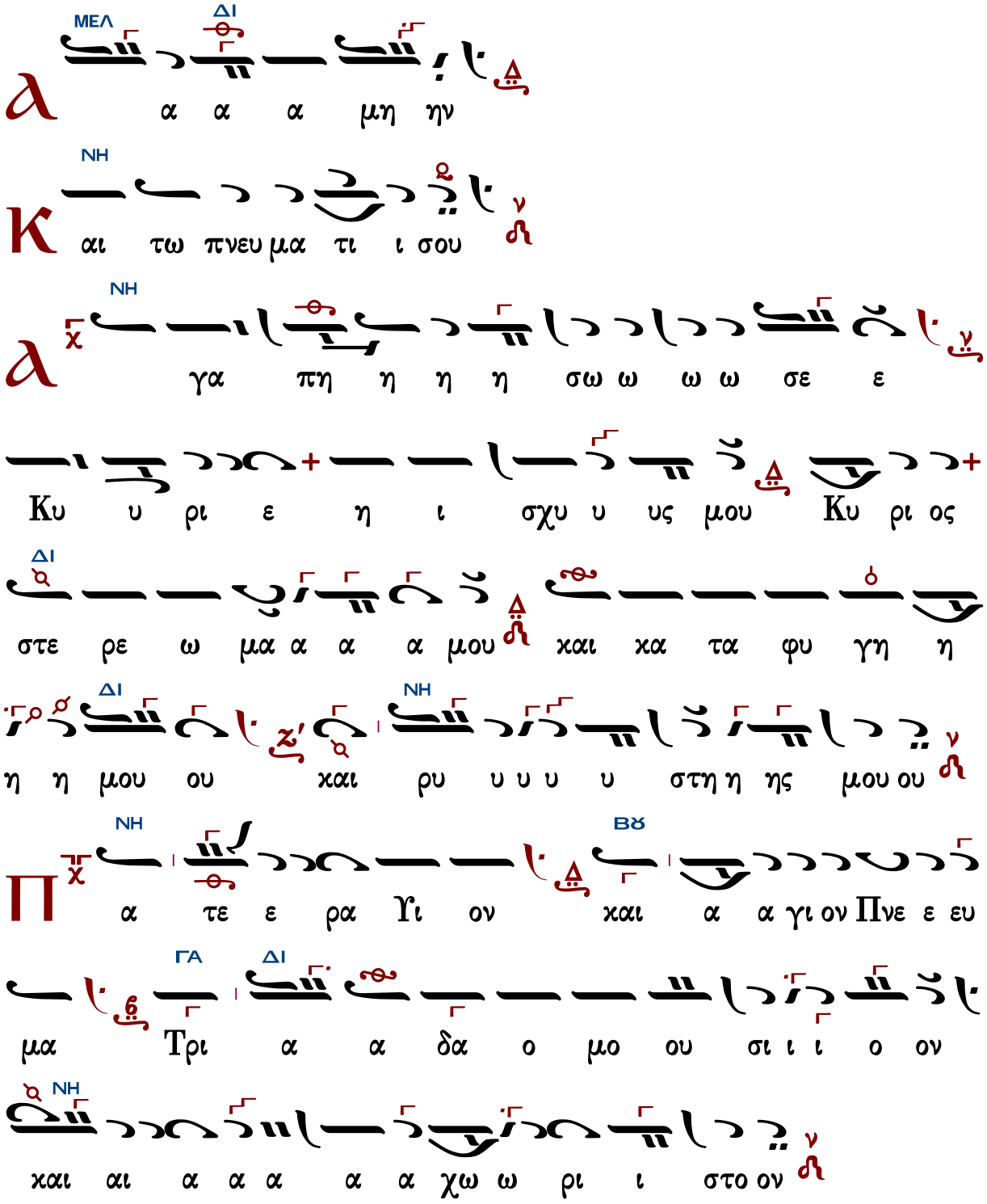

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς

γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

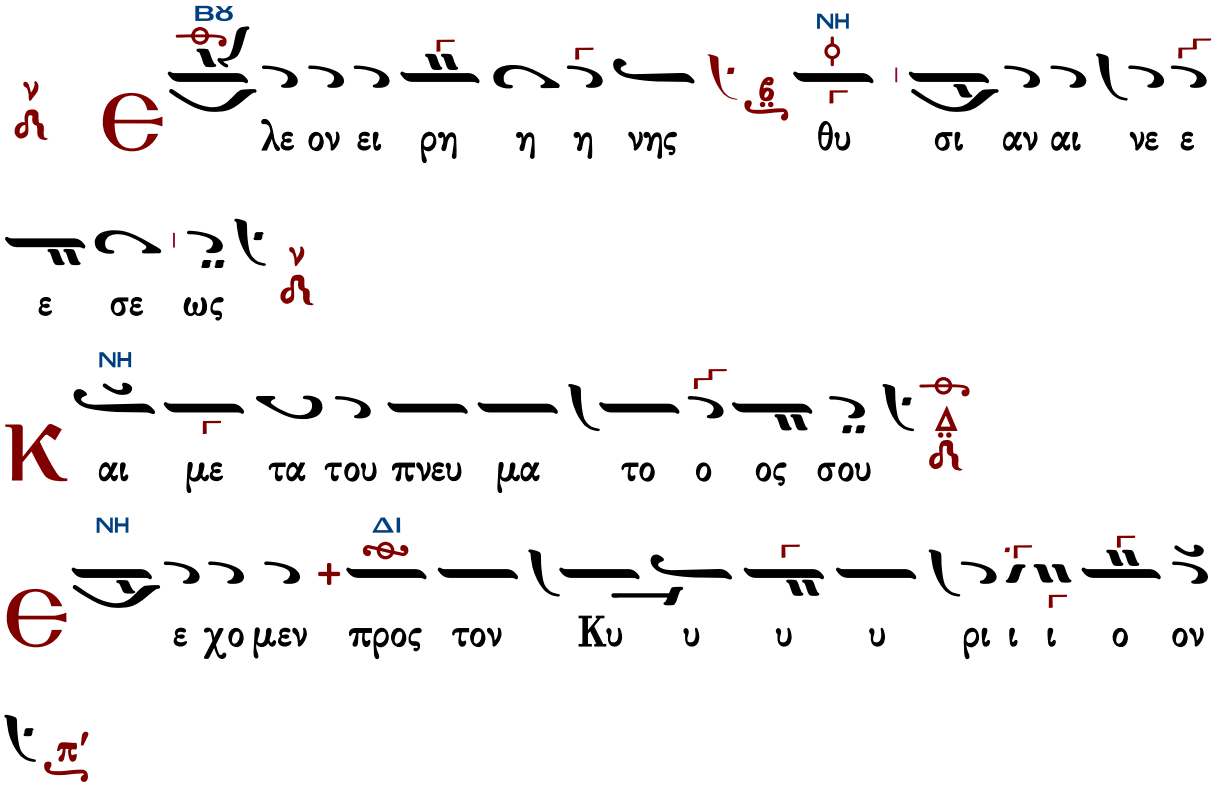

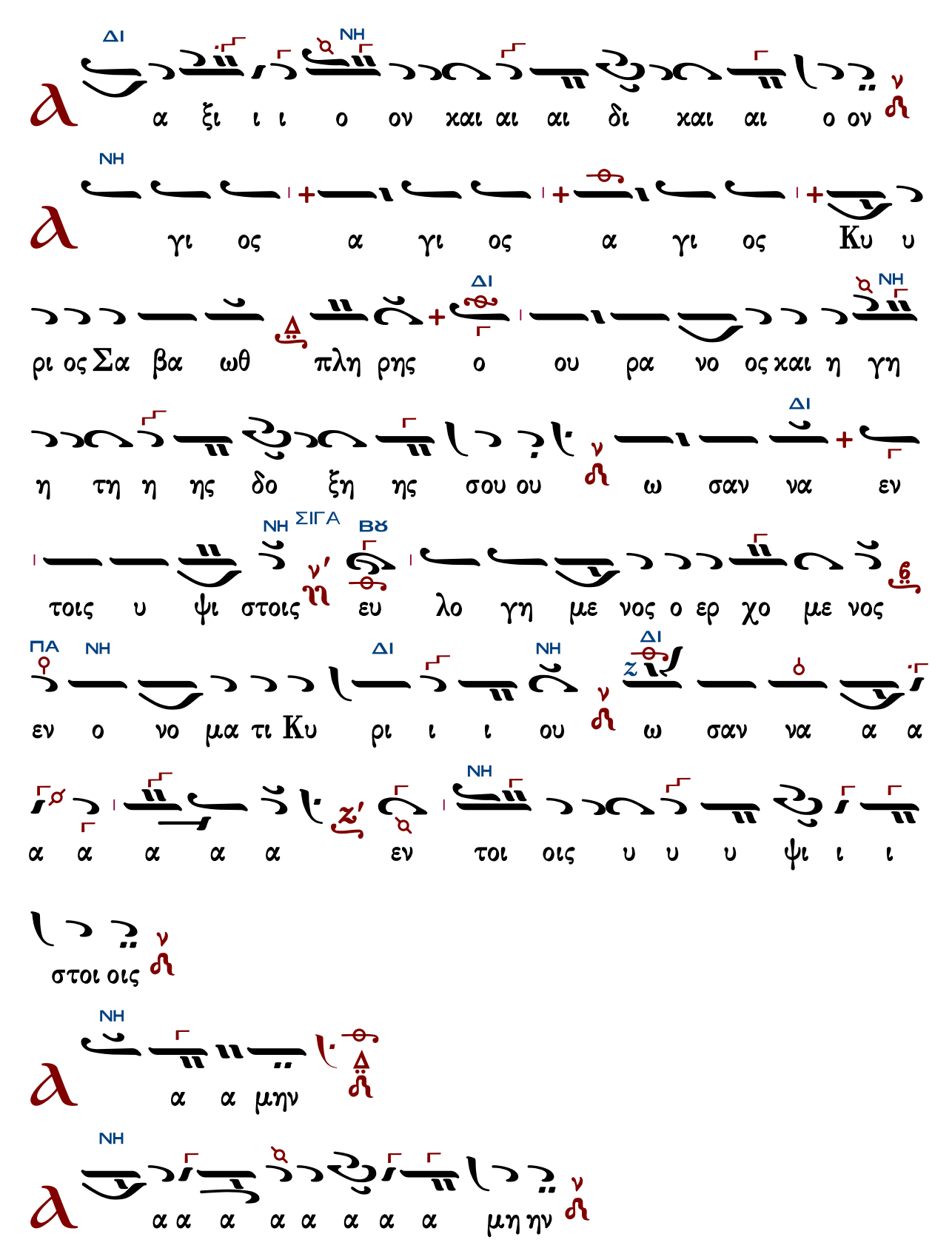
α ξι ι ι ο ον χαι αι αι δι χαι αι ο ον
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ
ρι ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη
η τη η ης δο ξη ης σου ου ω σαν να εν
τοις υ ψι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος
εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να α α
α α α α α εν τοι οις υ υ υ ψι ι ι
στοι οις
α α μην
α α α α α α α α μη ην

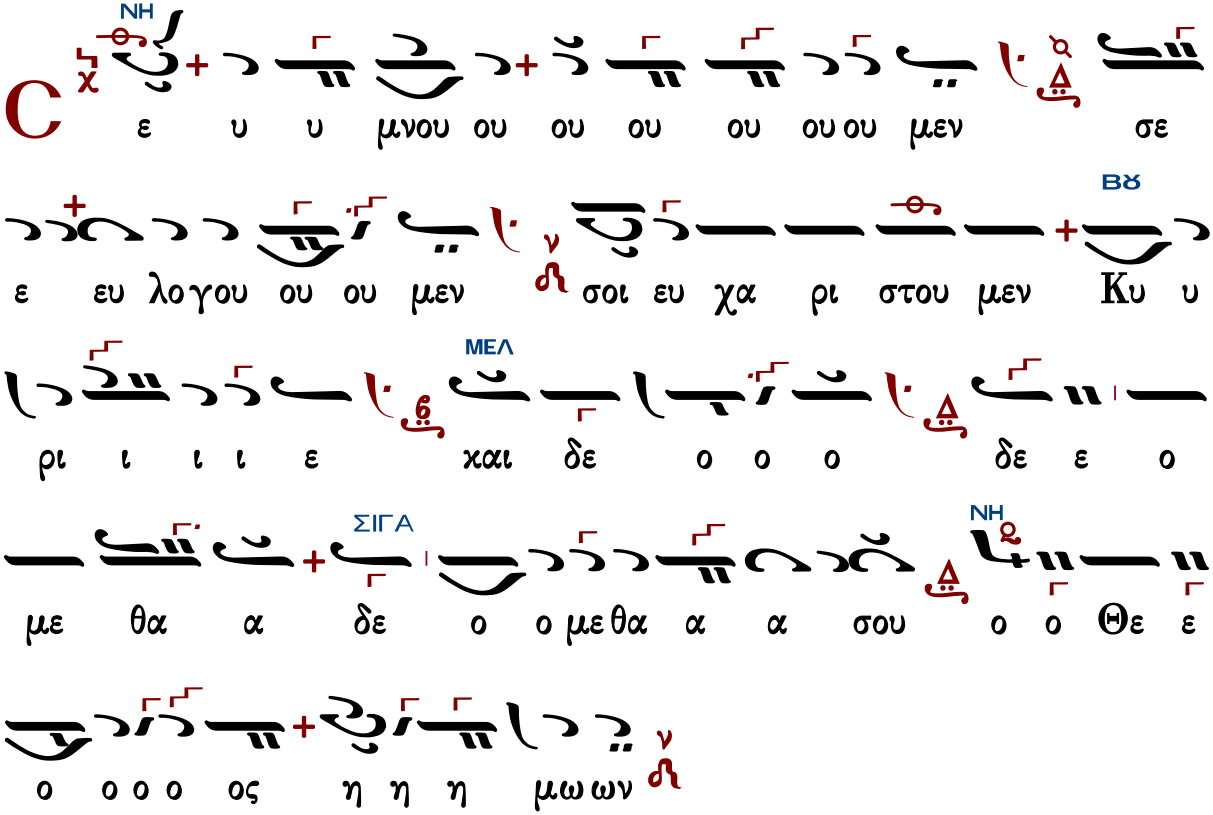

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

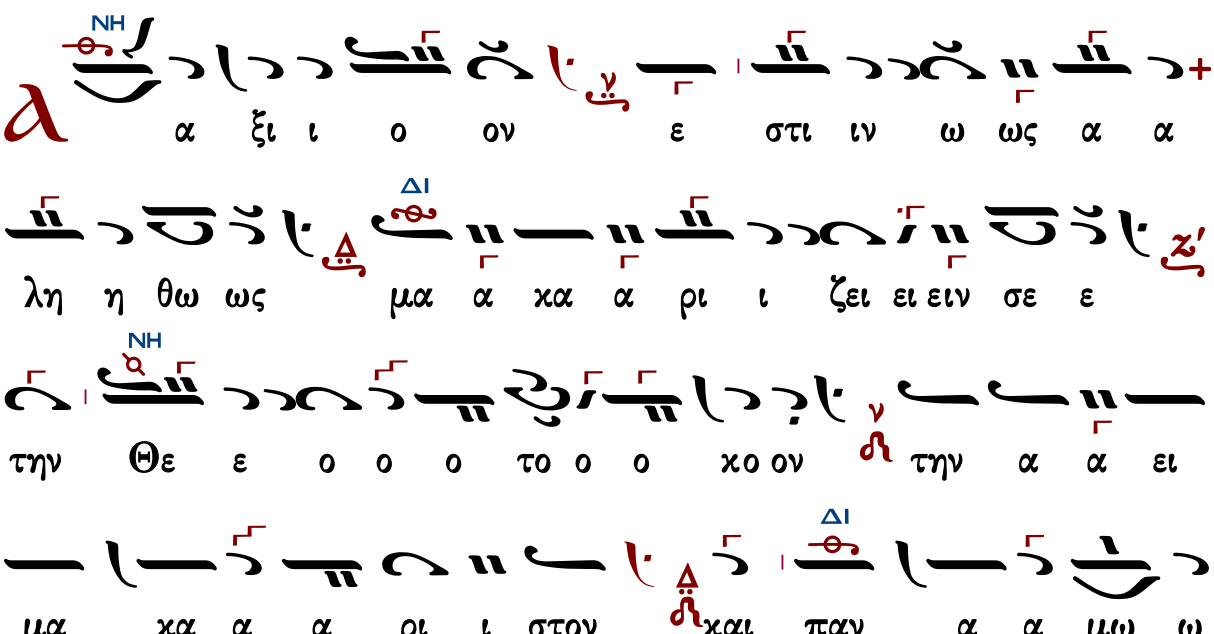

ΔΙ ΓΑ

μη η η τον χαι αι μη η τε ε ε ε ε ρα

ΝΗ

του ου Θε ε ε ου η η μω ων την τι μι ω

ΔΙ ΓΑ

τε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βιμ και εν δο

ξο τε ε ε ε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι

ΝΗ

ι ι τω ως τω ω ων Σε ρα α φι ιμ την α δι

ΝΗ ΔΙ

α φθο ο ρως Θε ε ε ον Λο ο ο ο γο

ον τε ε ε χου ου ου σα αν τη ην ο ο

ΔΙ

ο ον τως Θε ε ε ο ο το ο ο ο ο ο ο

ΝΗ

χον σε ε ε ε ε ε ε με ε γα α α λυ

ΔΙ

υ υ νο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε

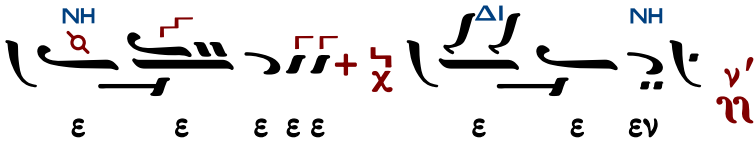

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

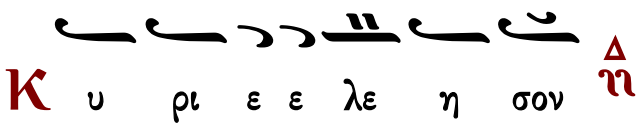

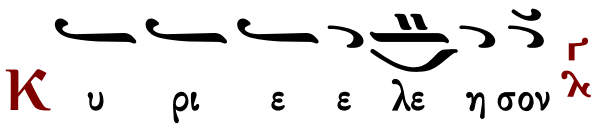

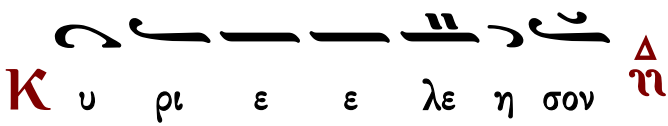

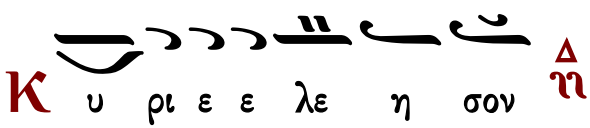

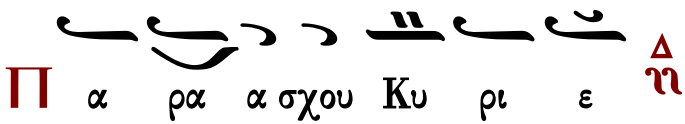

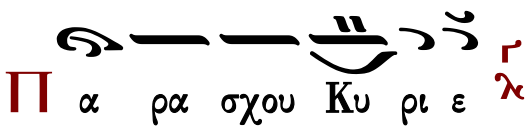

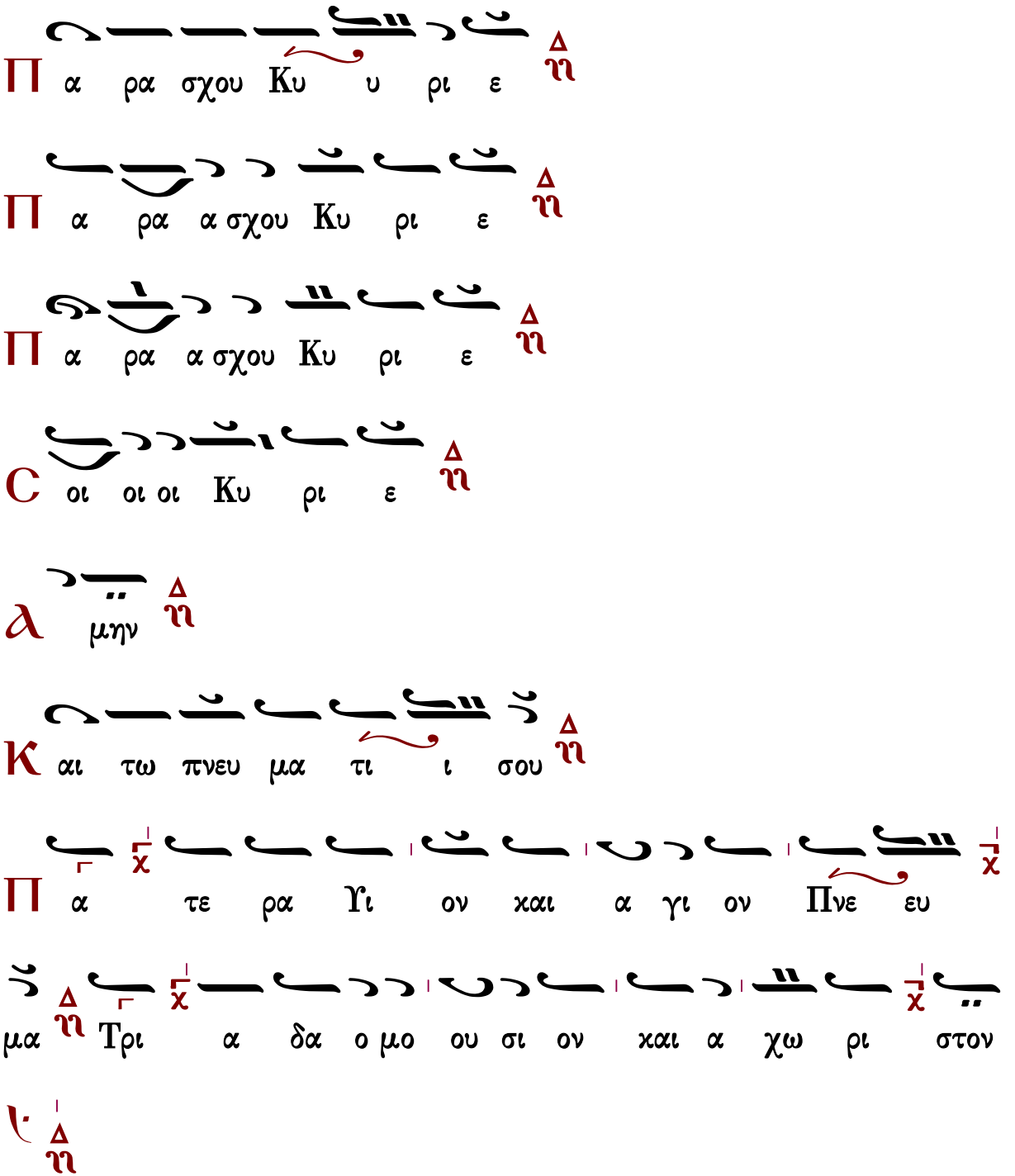

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

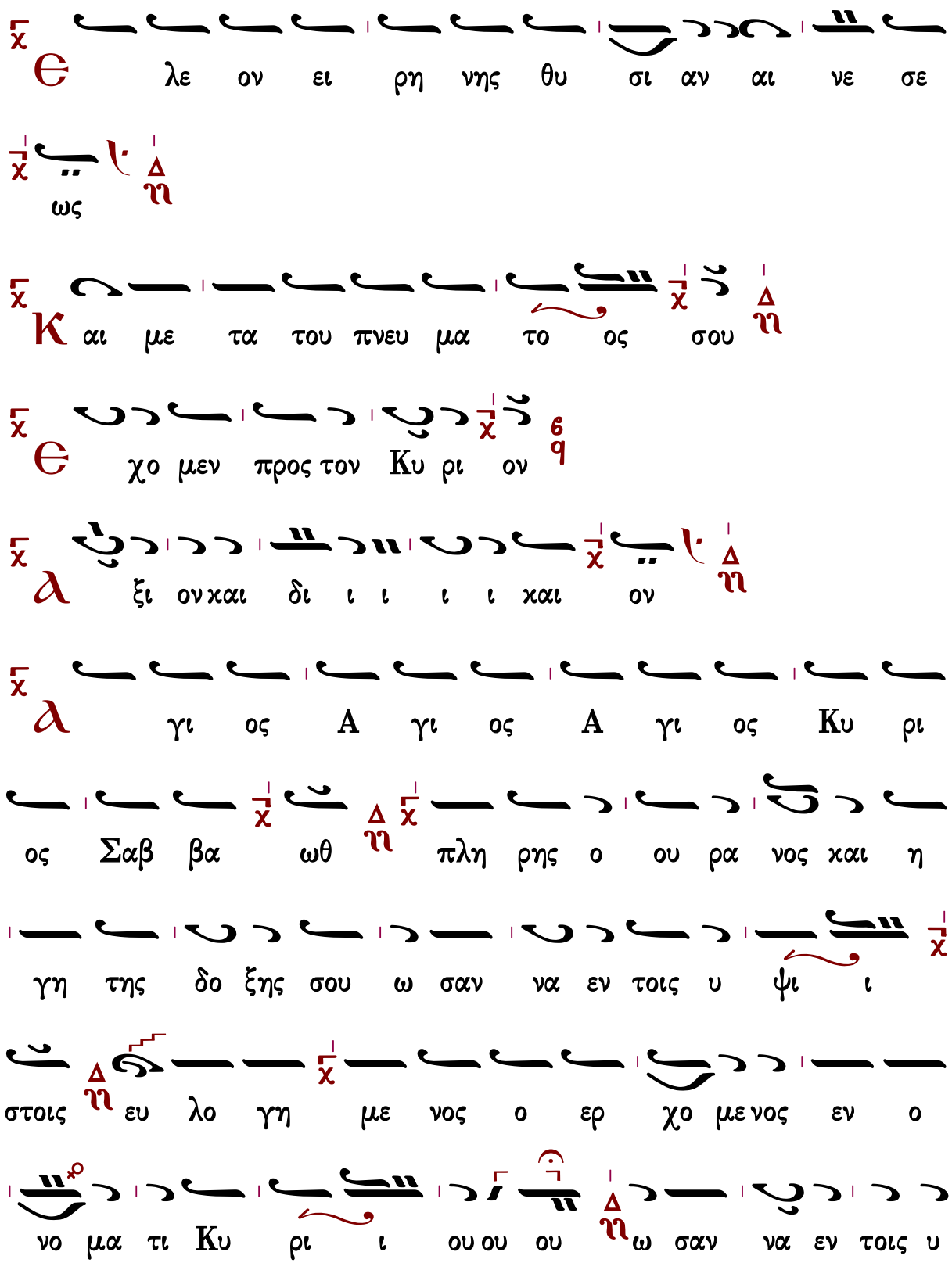
λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε
ως
αι με τα του πνευ μα το ος σου
χο μεν προς τον Κυ ρι ον
ξι ον και δι ι ι ι ι και ον
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι
ος Σαβ βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η
γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι
στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ου ου ου ω σαν να εν τοις υ

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

ως μα χα α ρι ζει ει ειν σε τη ην Θε ε ε

ο το ο ο χον την α ει μα χα α ρι στο ο ον χαι

παν α μω ω μη η η το ο ον χαι αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω

ων τη η ην τι ι μι ι ι ω τε ε ε ραν

των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ χαι αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ρα αν α συγ χρι ι

τως των Σε ε ρα α α φι ι ι ιμ τη η

ην α α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο

ον λο γο ον τε ε ε χου ου ου ου ου σαν τὴν ο ον

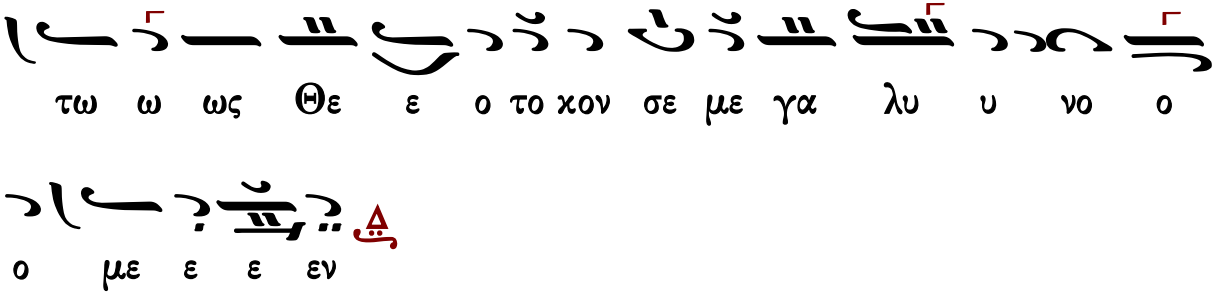

Κοινωνικόν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1778)

Ἦχος λ ἡ Νη

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909, σ.467#

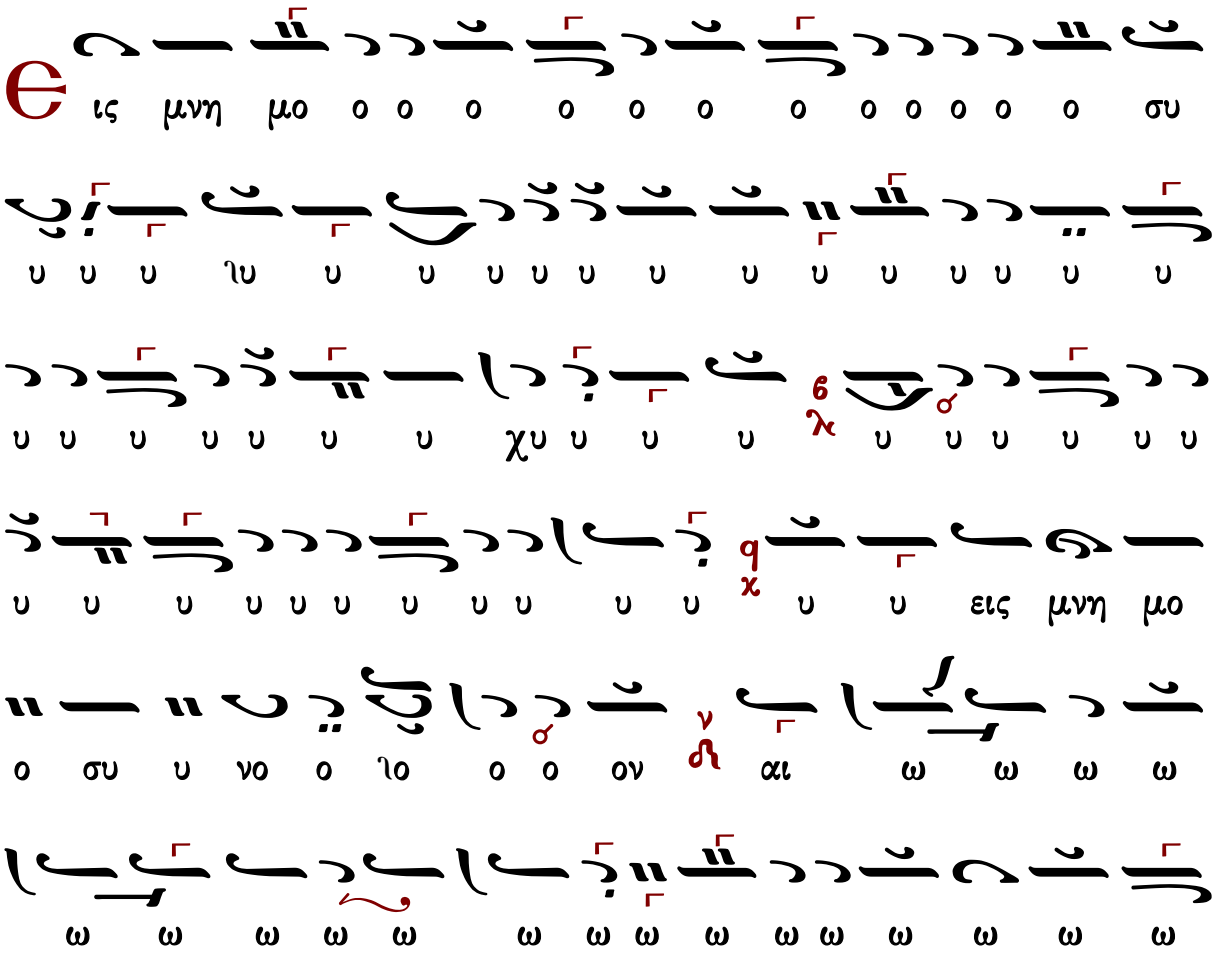
ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο συ
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ο συ υ νο ο ιο ο ο ον ι ω ω ω ω
μο μνη εις υ υ υ

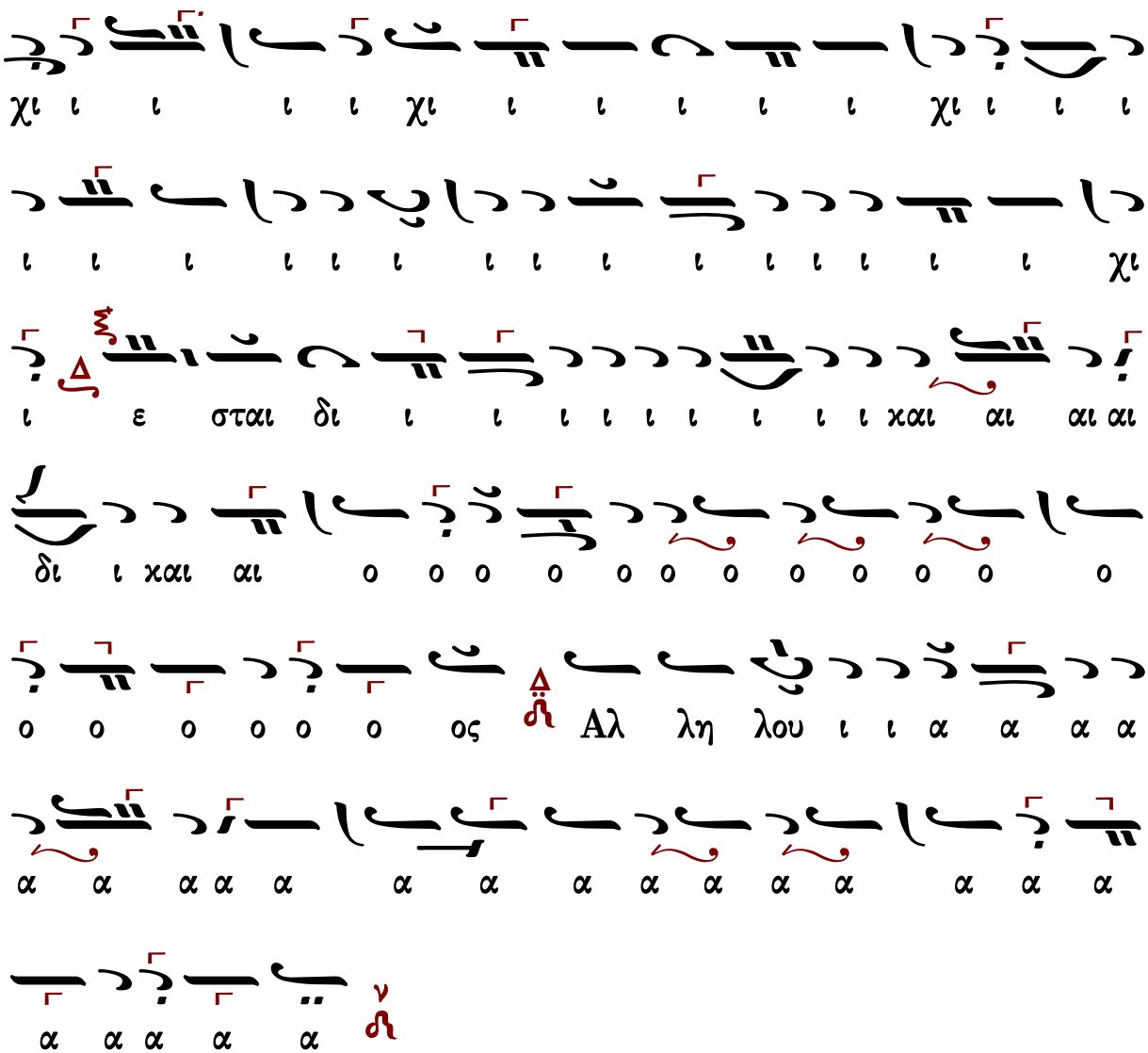

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

μίμηση Αἰνεῖτε Φωκαέως

Ἦχος ἀ π ἠ Νη

Κοινωνικών Εκλογάριον
Μονή Αγίου Διονυσίου
Άγιον Όρος 2002 σ.145#

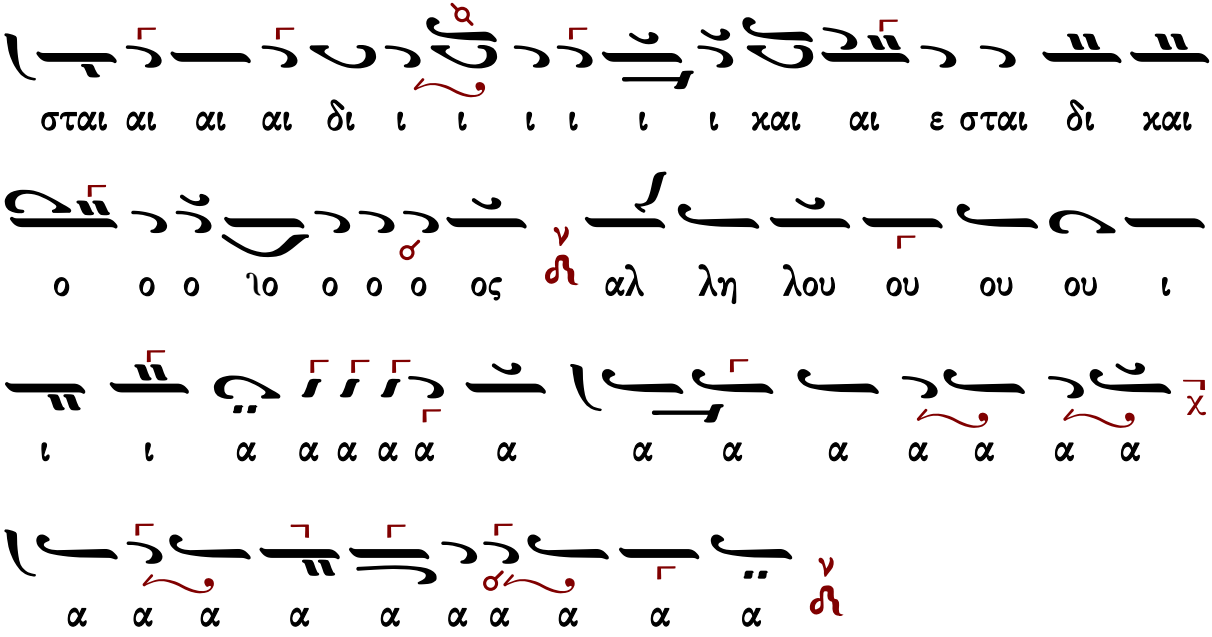

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Κουτσαρδάκη (1880-1952)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

Δημητρίου Κουτσαρδάκη
Τα Μυρόπνοα Άνθη 1929 σ. 342*

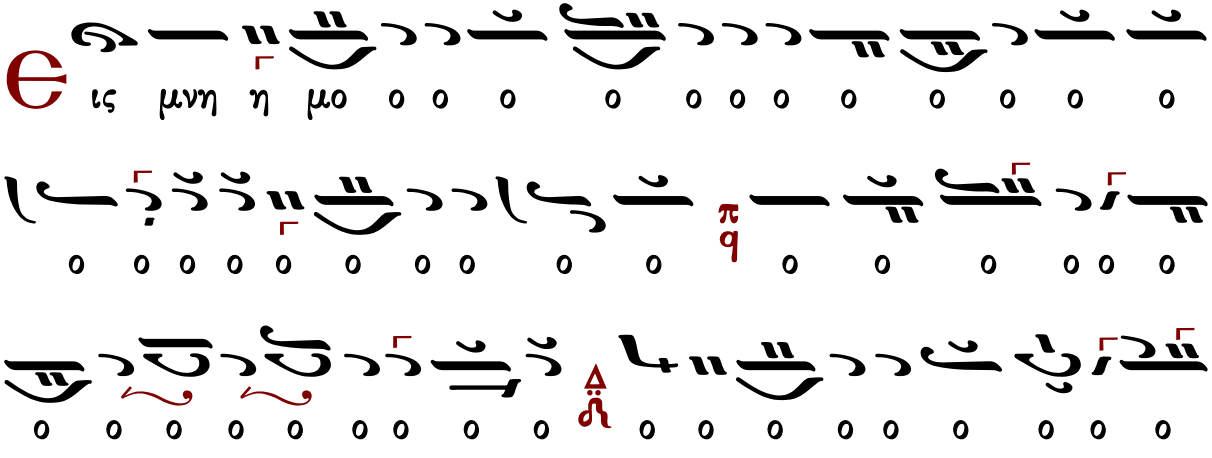

ται ται ε ε ε

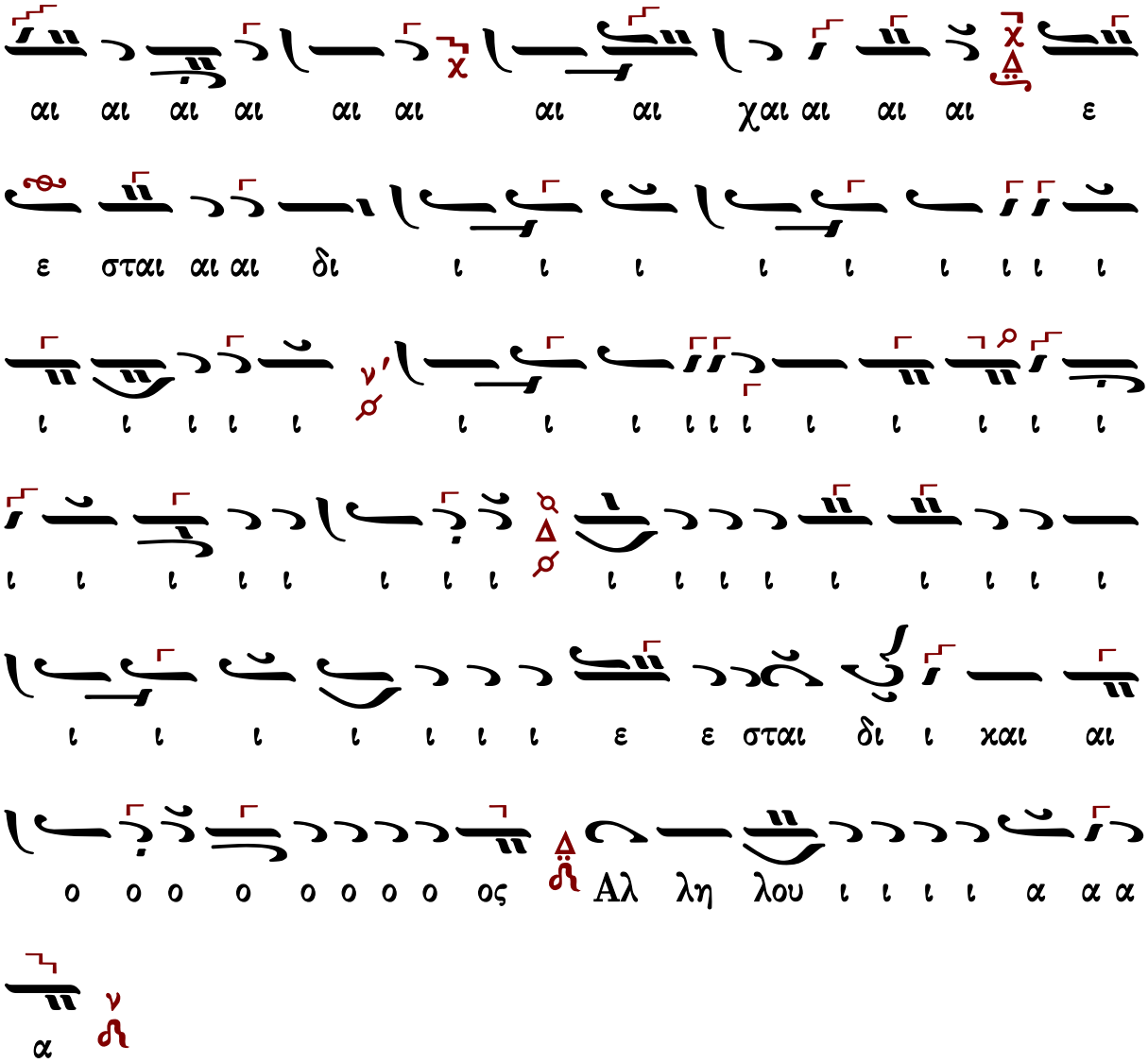

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ ἡ Νη

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.143*

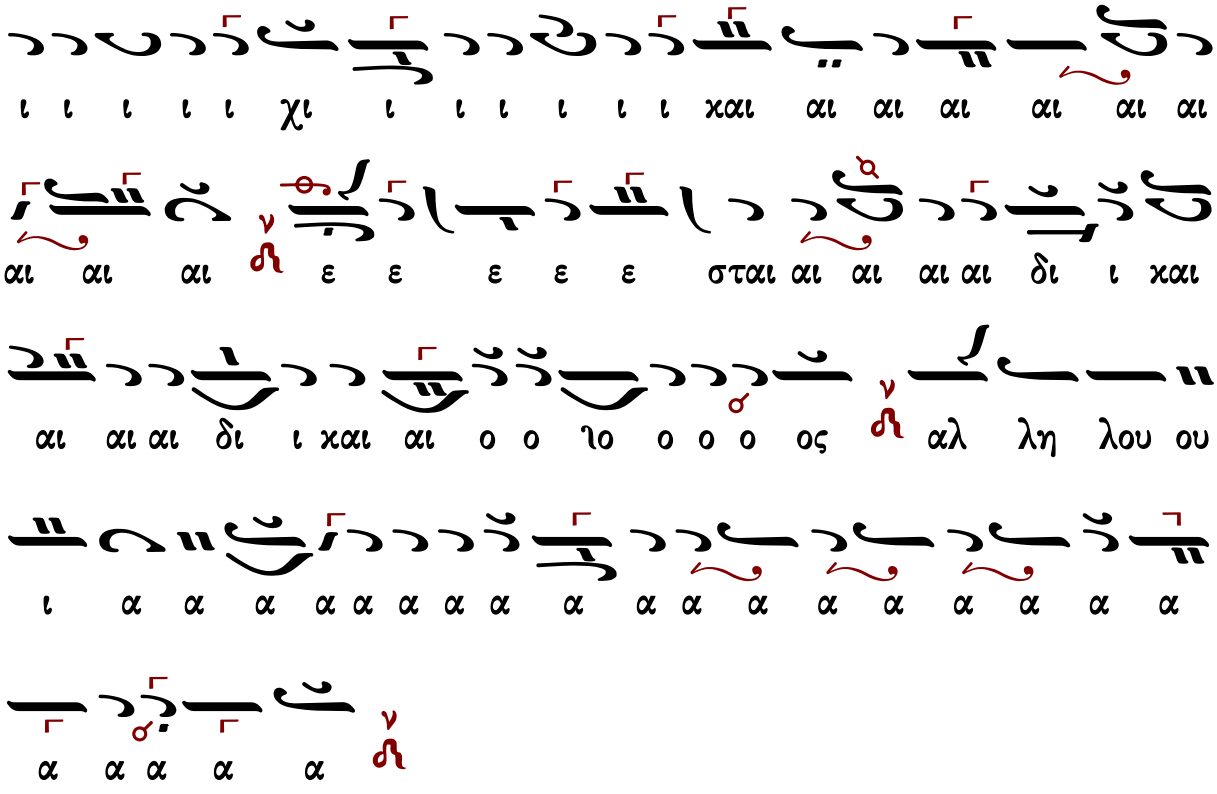

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.238*

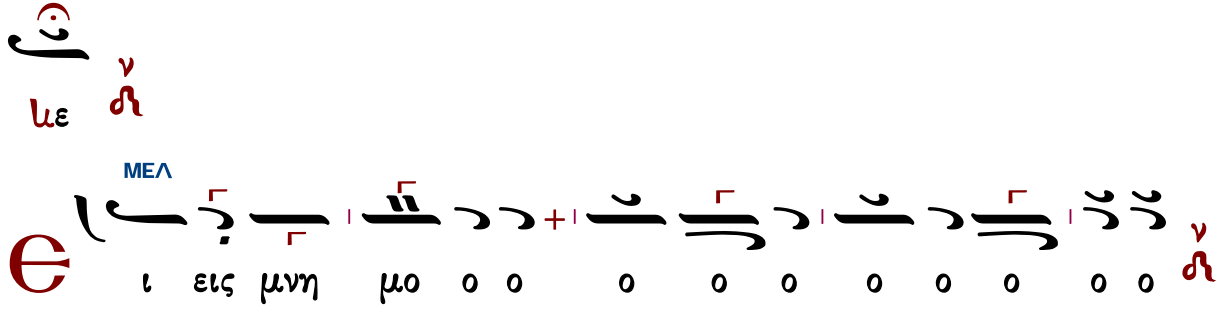

ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΚΕ↓
ΔΙ↓
ΝΗ
ΚΕ
ΔΙ
ΝΗ

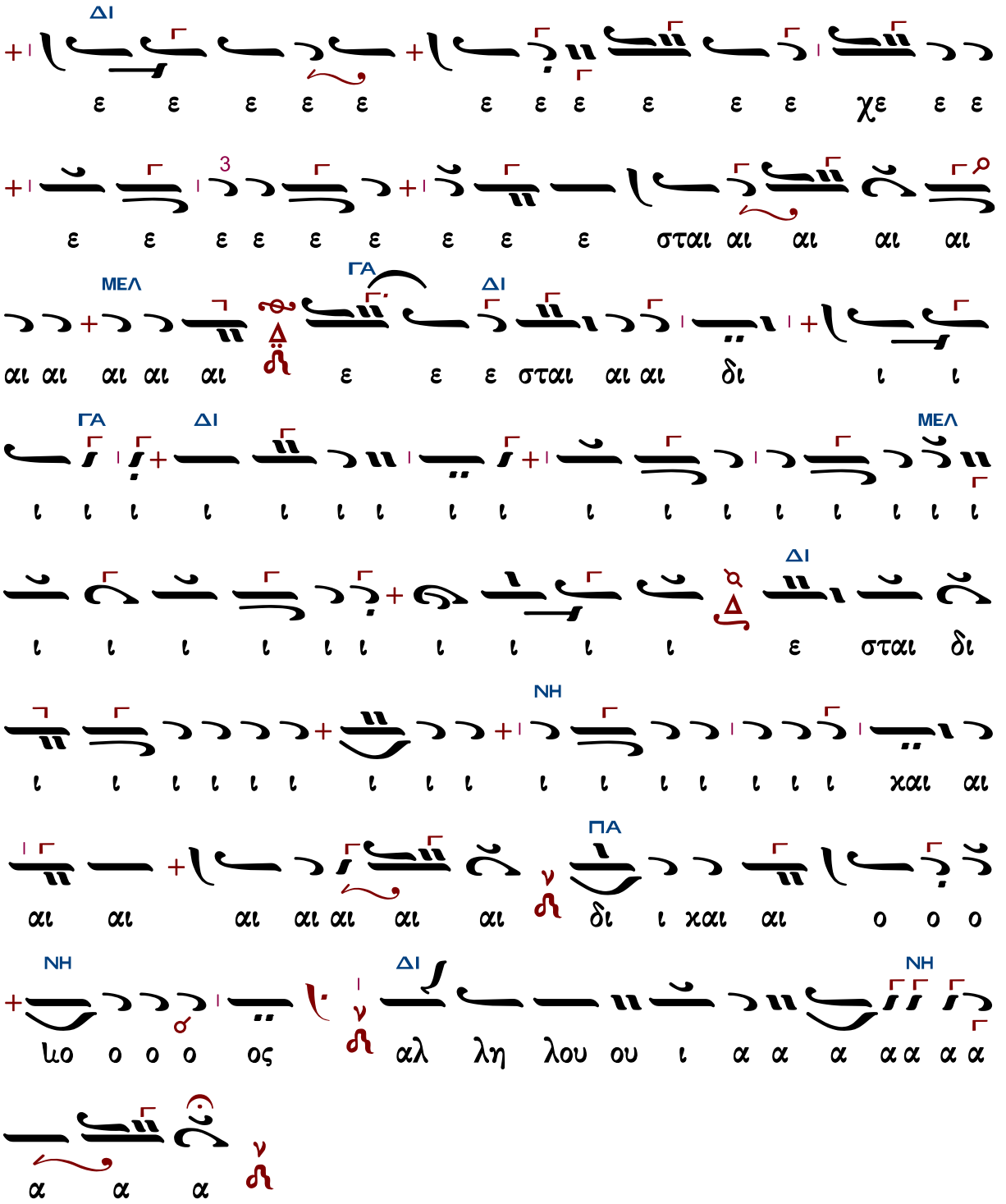

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Τσατσαρώνη (†1999)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη̇

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.413*

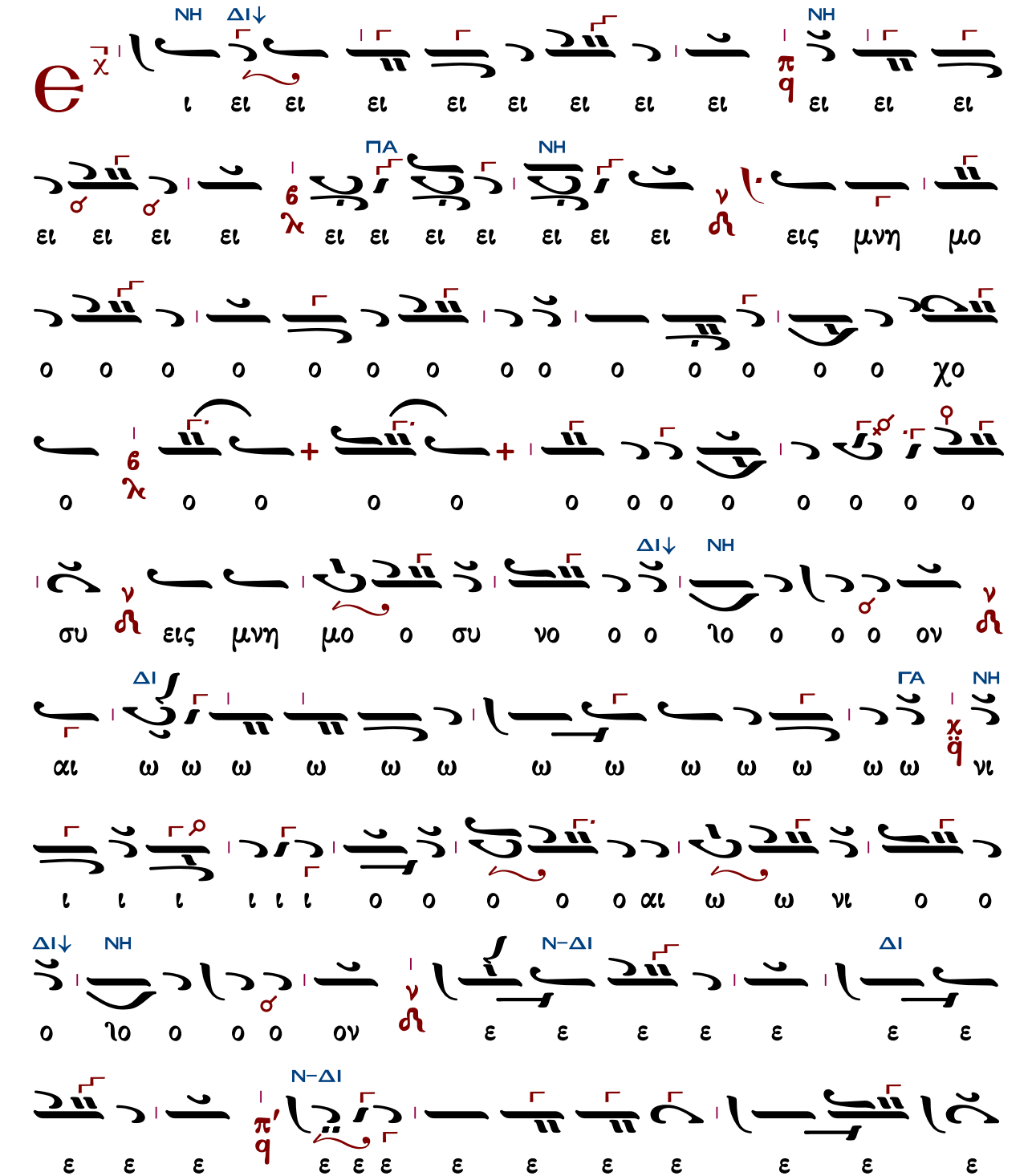

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η Νη

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.527*

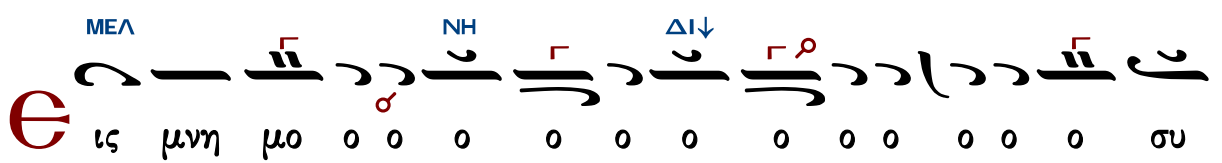

ΚΕ↓ ΜΕΛ ΝΗ

ΙΔ

ΔΙ ΓΑ ΝΗ

ΝΗ ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓

ΠΑ ΝΗ

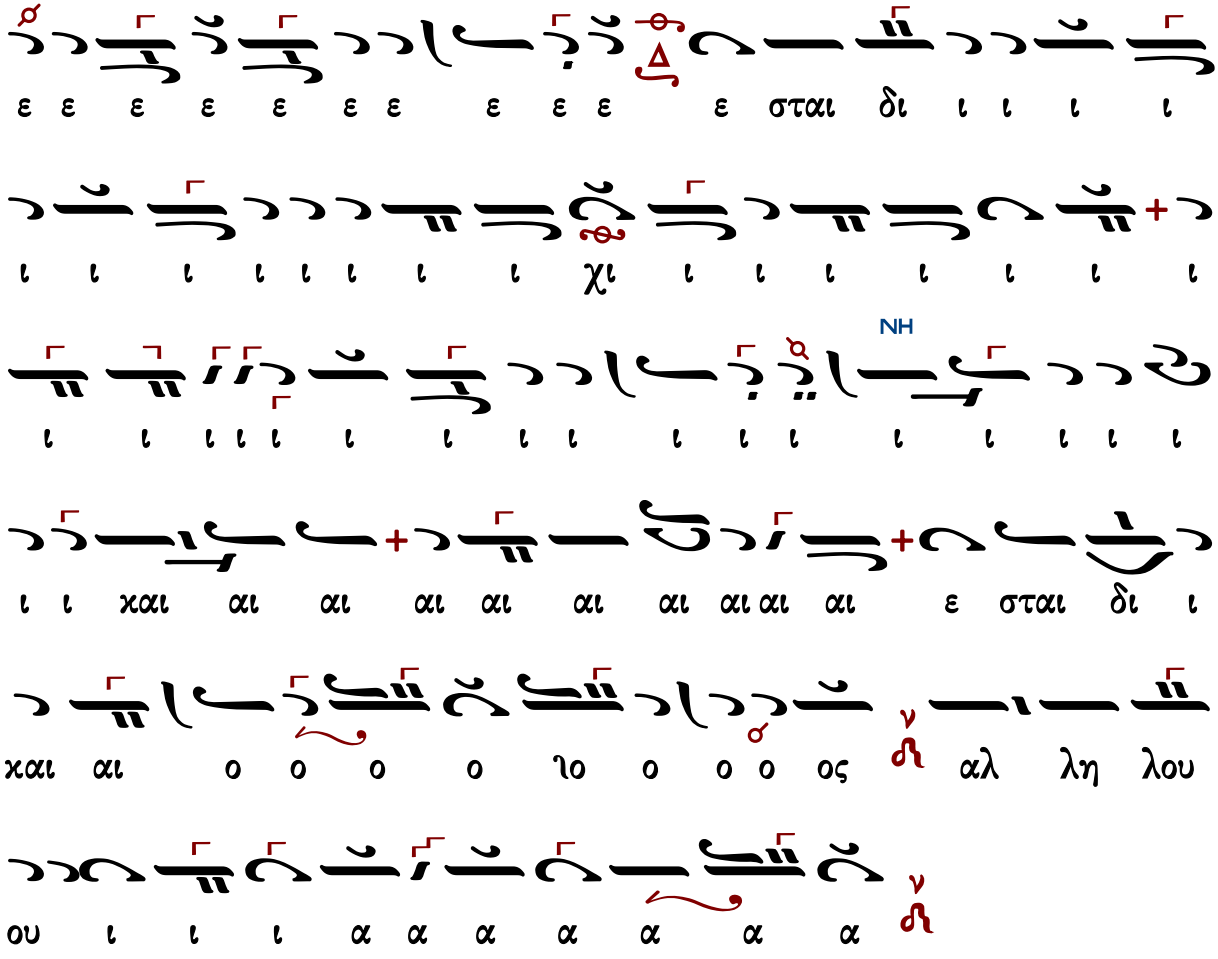

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ΄ ἀ Νη

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά ἐνιαυτοῦ
2019 σ.282*

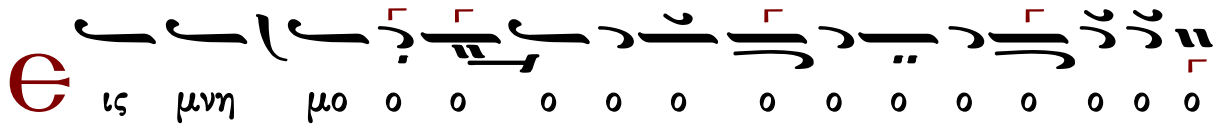

ω ω ω

α ι ι ι

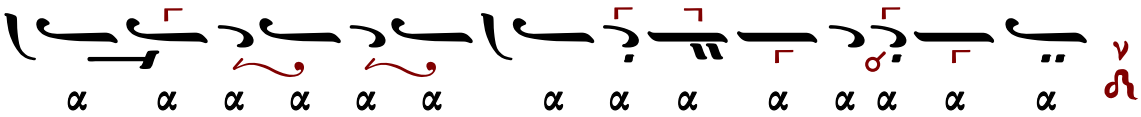

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

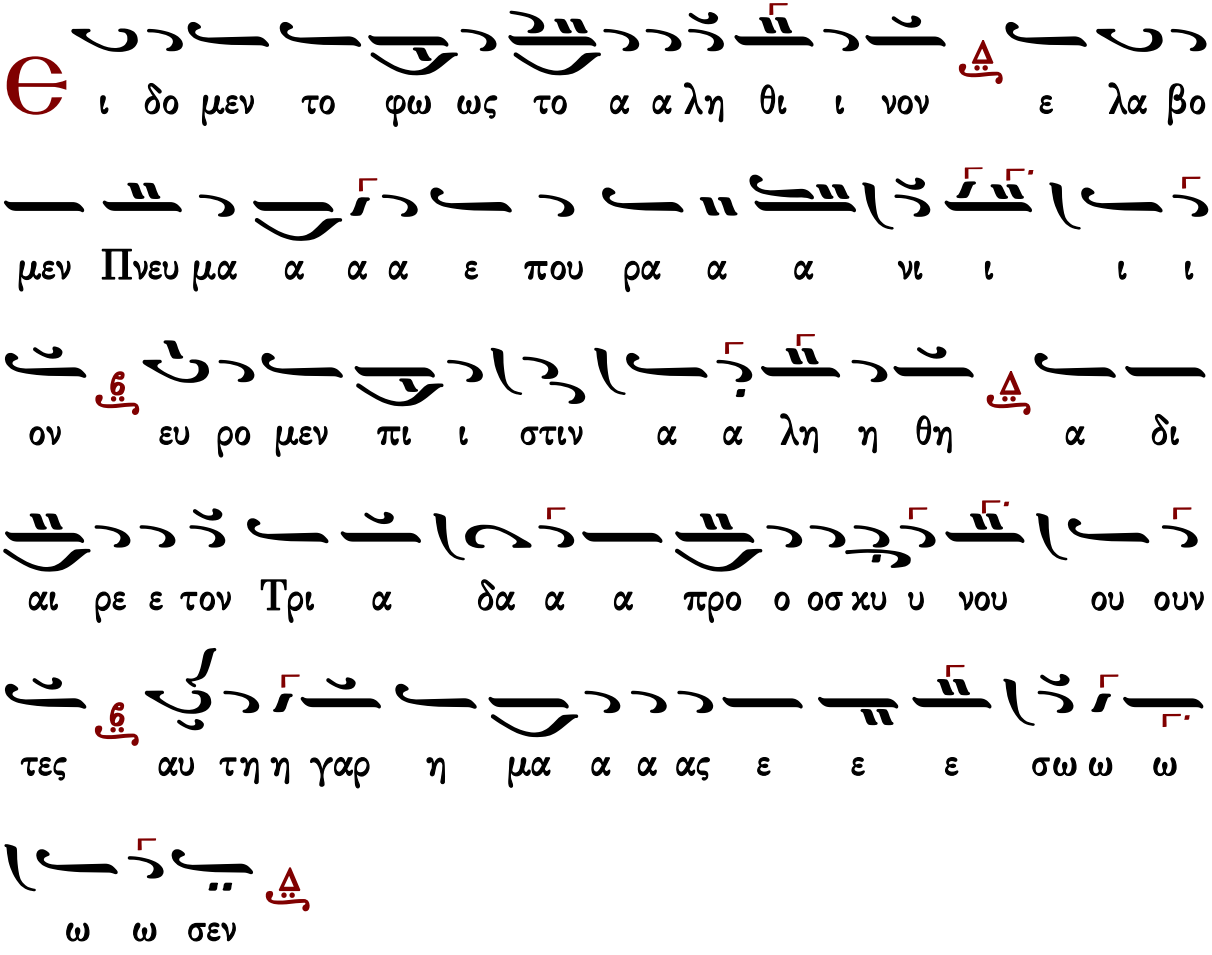

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος πλ. Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

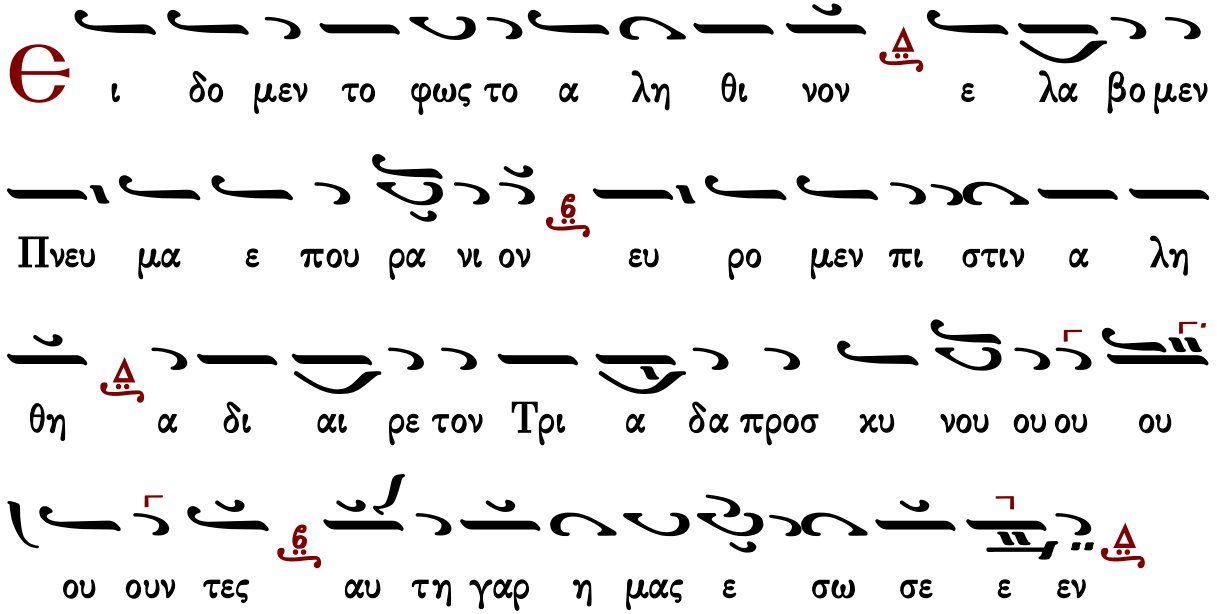

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος πλ. Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

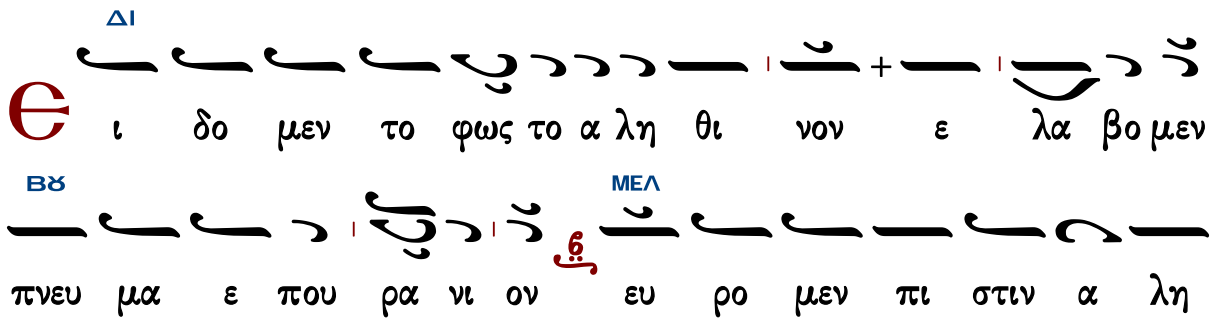

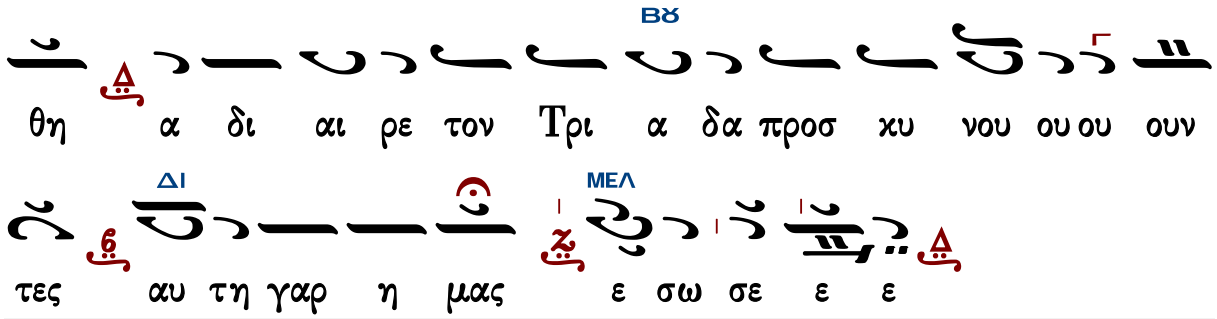

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

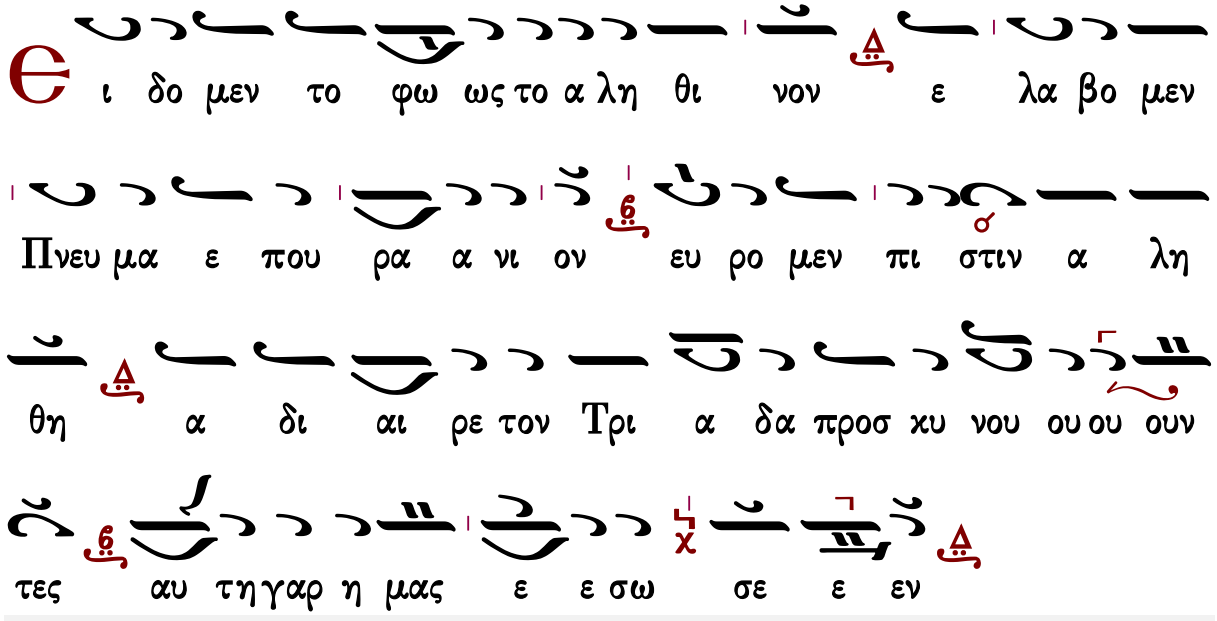

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

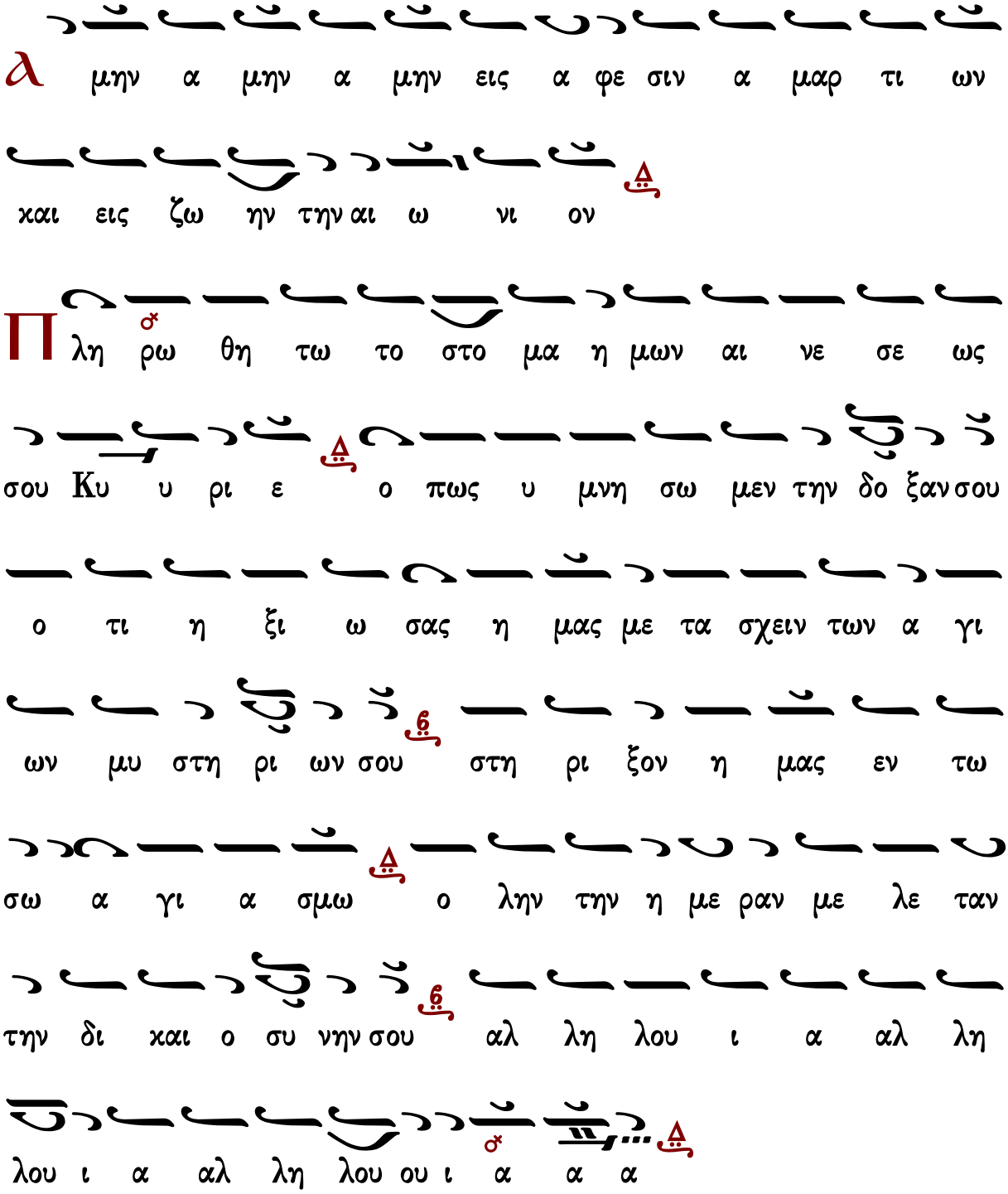
α μην α μην α μην εις α φε σιν α μαρ τι ων
και εις ζω ην την αι ω νι ον
Πλη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε ως
σου Κυ υ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου
ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των α γι
ων μυ στη ρι ων σου στη ρι ξον η μας εν τω
σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν
την δι και ο συ νην σου αλ λη λου ι α αλ λη
λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

α μην

ΜΕΛ ΔΙ ΒΫ

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε ως

ΜΕΛ

σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ο ξαν

ΔΙ

σου ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των α

ΒΫ ΜΕΛ

γι ων μυ στη ρι ι ων σου στη ρι ξον η μας εν τω

ΔΙ ΜΕΛ

σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν την

ΒΫ ΜΕΛ

δι χαι ο συ υ νην σου αλ λη λου ι α αλ

ΓΑ ΔΙ

λη λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̈ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

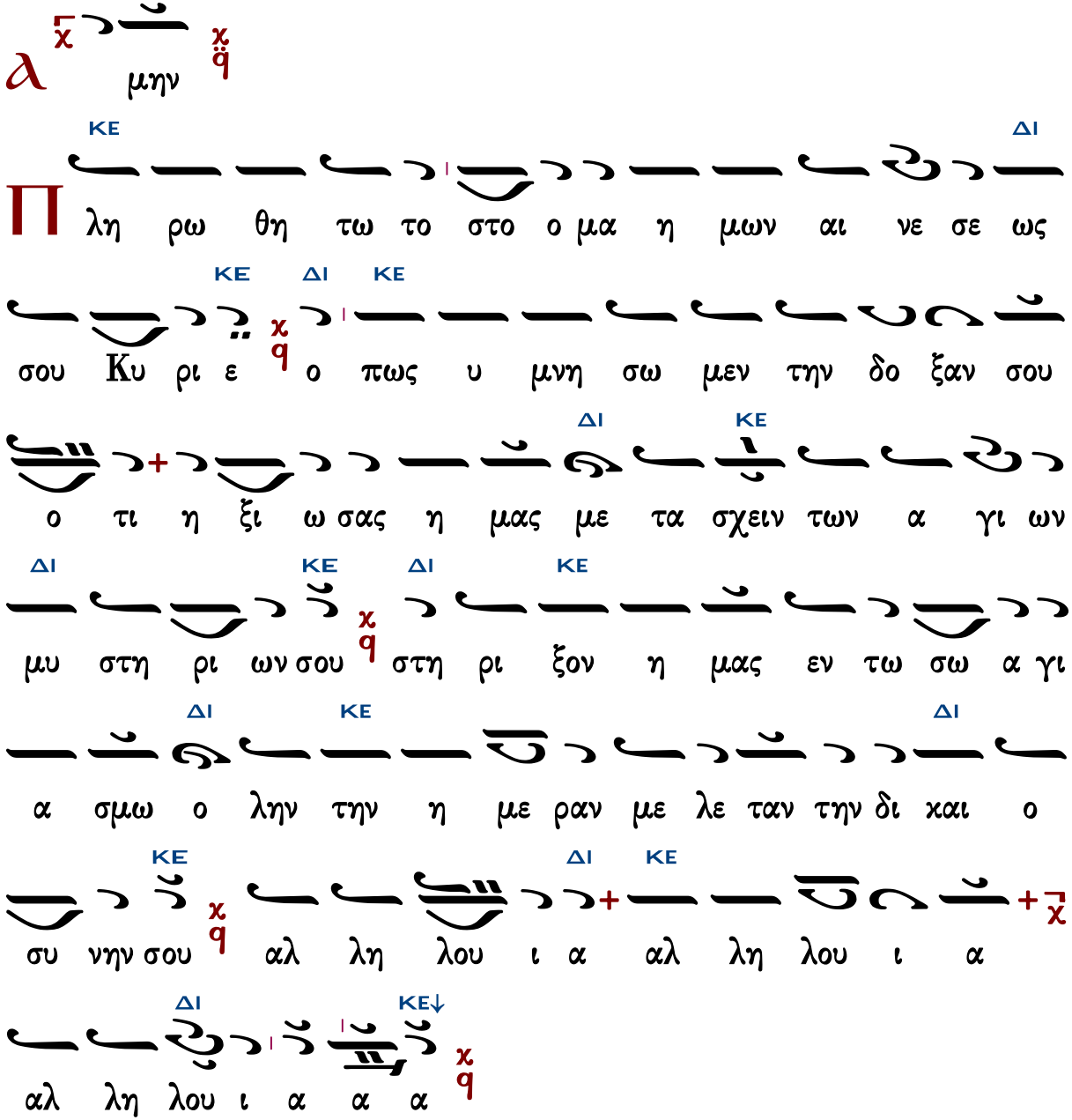

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεῖε τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

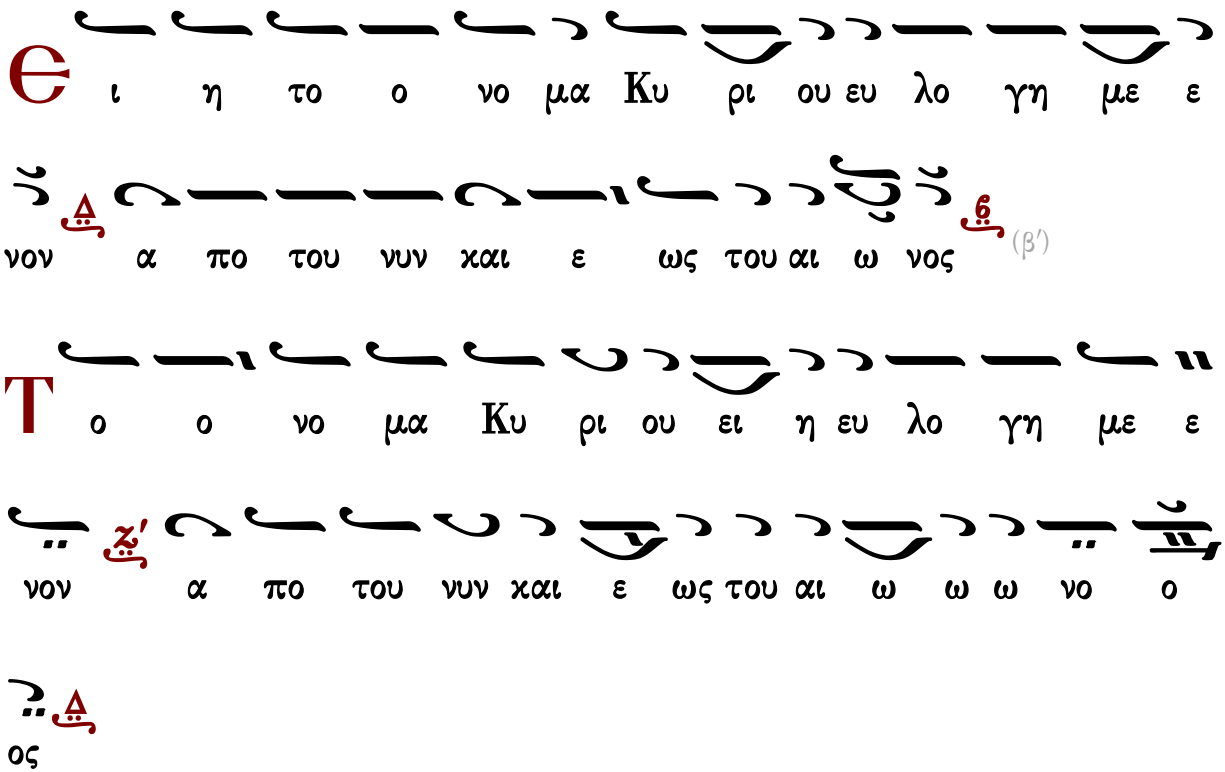

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

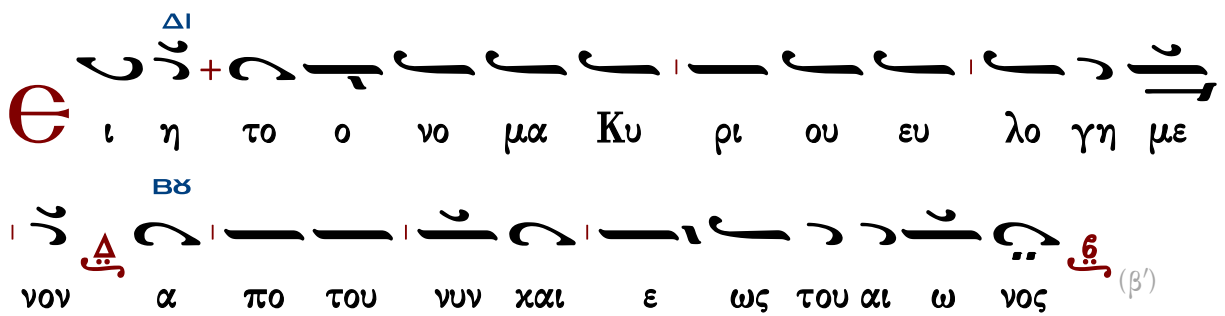

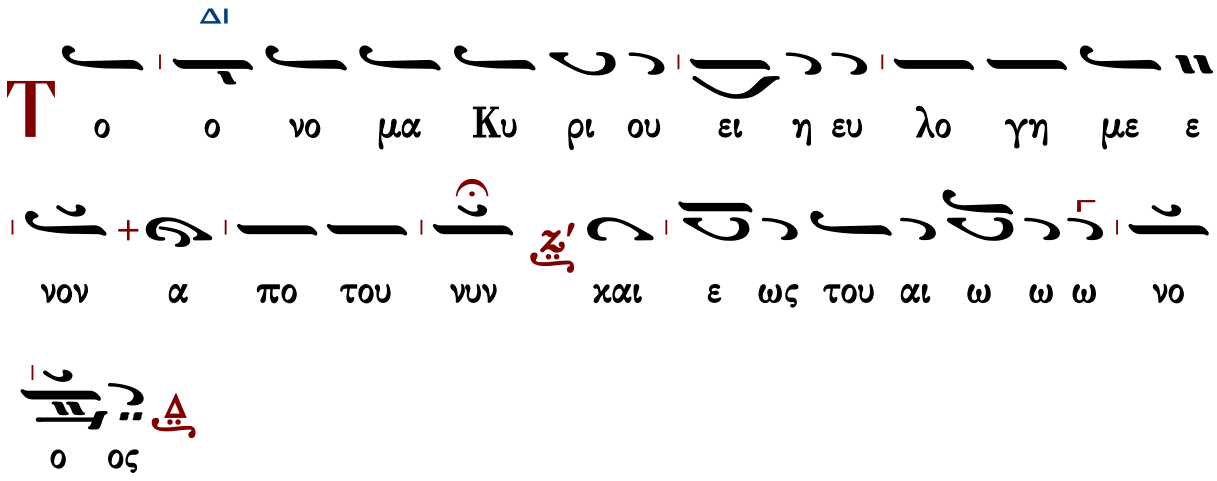

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.303*

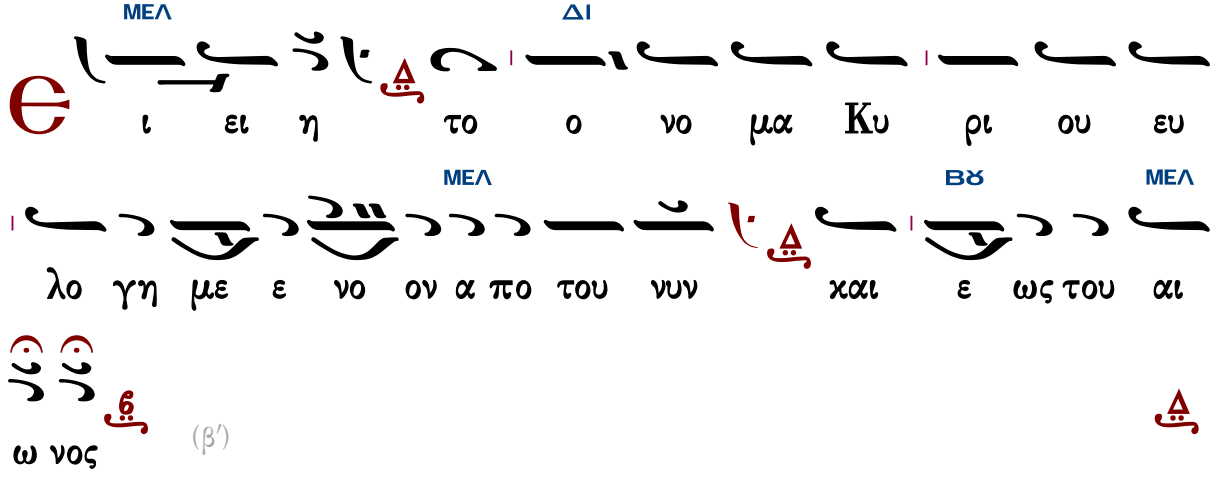

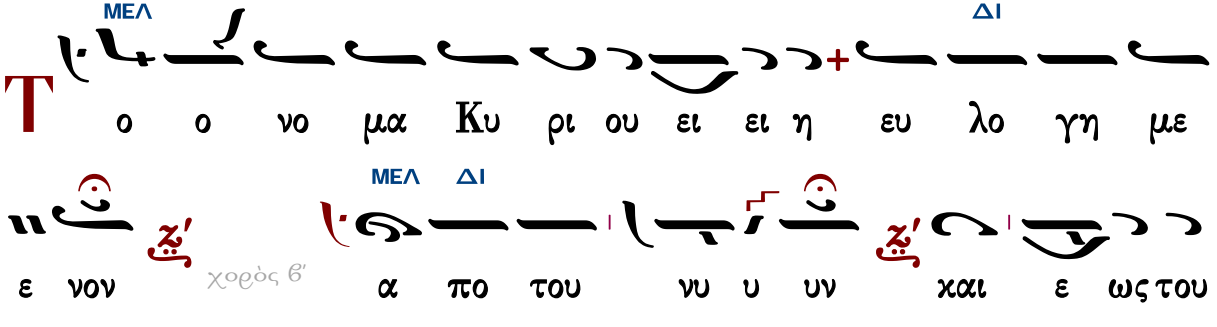

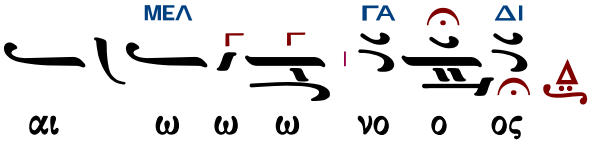

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Θὶς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

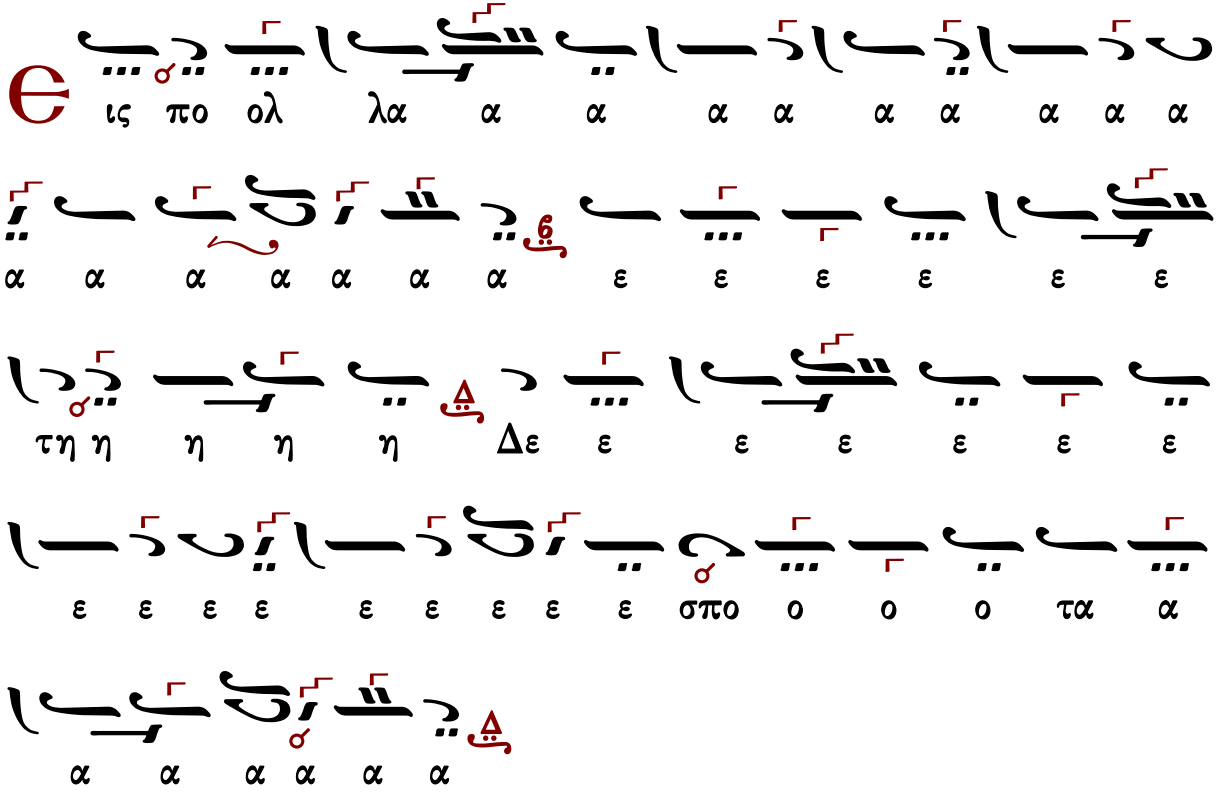

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Όρθρος 1909 σ.197/471*

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

ΠΑ
ΣΙΓΑ
ΚΑΝΟΝΙΚΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ

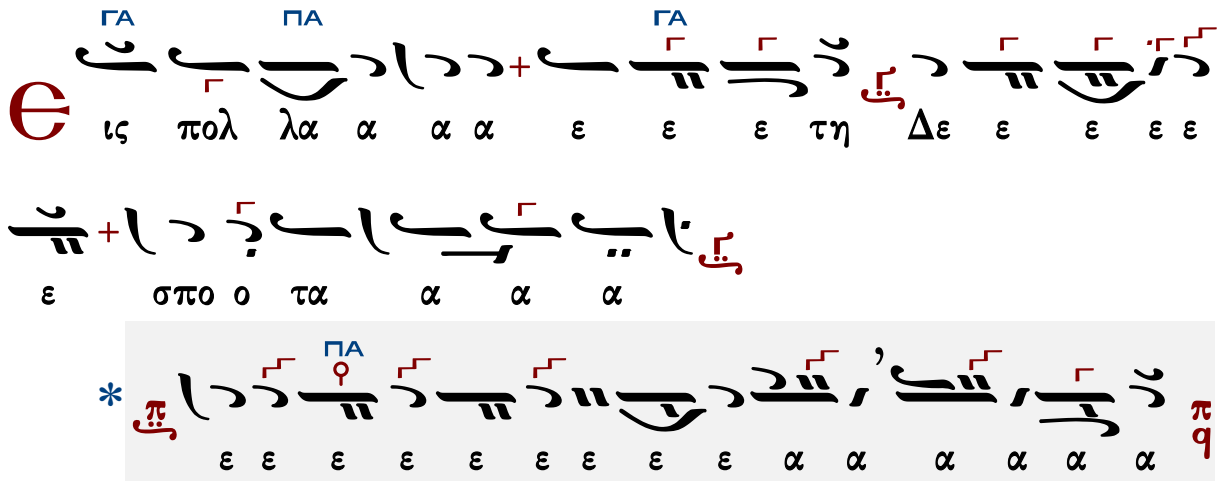

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.200/473*

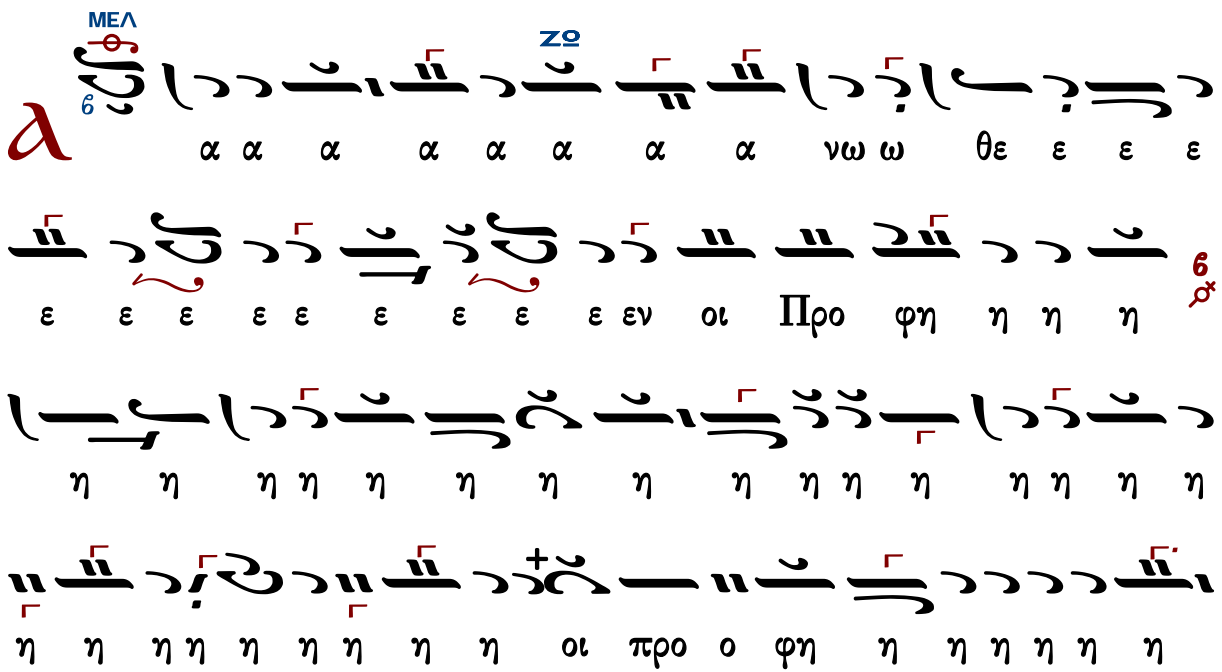

ΠΑ

ε ε ε σε αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ται αι η η

ΖΟ

κα ο ο σε προ ο ο ε ε ε ιε ε ε ε ε ε προ ε

α κα προ σε ει ει γει ηγ η η η η η η η η η η τη α

α α α α α α γει ηγ η η η η η τη

α α α μνο ο στα μνο α α α α α στα αν α α α

ΠΑ

ον βδο ον πλα α α α α α α α ρα βδον ρα ον ο

πλα α α κα α α α α α α α α κι ι

ΖΟ

ο ο το βω ι κι ω ω ω βω ι ι ι ι ι ι ι

ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α

α α α ια α α α α α α α α α α α αν

θυ ι ι ρι η η η η η τη α α μι θυ ουν ου

ΖΘ

ου σου υ υ υ υ χρυ ον ο ο τα μη ο ο ο ο ο

π
q

ο ο ο ο ο

ΠΑ

μι ι ι α α τη η η ρι ι ι ο ον πυ υ υ υ

υ λην α δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α δι ο ο δευ το ο ο ο ο ο ο ο ον π q χαι

θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ο

ΜΕΛ ΔΙ

ο ο ο νον του βα α σι ι λε ε ε ε ε

ΚΕ

ω ω ω ω ω ω ω ω ως Δ προ κα τη η η η ηγ

ΓΑ ΠΑ

γει ει λα α α αν οι προ φη η η η η η η η η η

ΝΗ ΖΩ

η η η η η οι προ ο φη η η η η η ται αι αι

ΜΕΛ ΖΩ

αι αι χ ζ τε ε ρι ρε τε ε ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
ε ε εν οι προ φη η η η η ται αι αι αι αι
γει λα αν α α α α νω ω ω ω θε ε ε ε ε
ε ρε ε ρι ρι ρε ε εμ σε ε ε ε προ κα τηγ
τε ρι ρε ρε ρε ε ε ρι ρε ρε ρε ρι ρι ρι ρε ρεμ τε
ρε ε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρου ου ου τε ρι ρε ε ρου ου ου
ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ρι ρι ρι
τε ε εμ ρι ρι ε ρε ε τε ρε ρεμ ε ρε ρι ρι
ρε ρε ε ρε ρι ρι ρε ρι ρε ρε ρι ρι ε ε ρε ρε ε
ε ρε ρε ε ε ρε ρε ρεμ τε ε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ρι
ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε
ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε

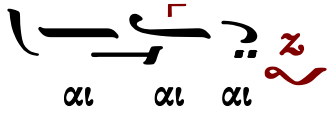

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος λ̃ π̃ ἡ
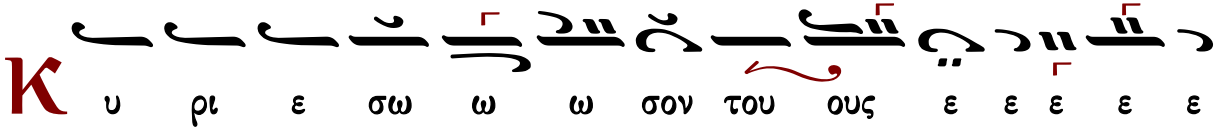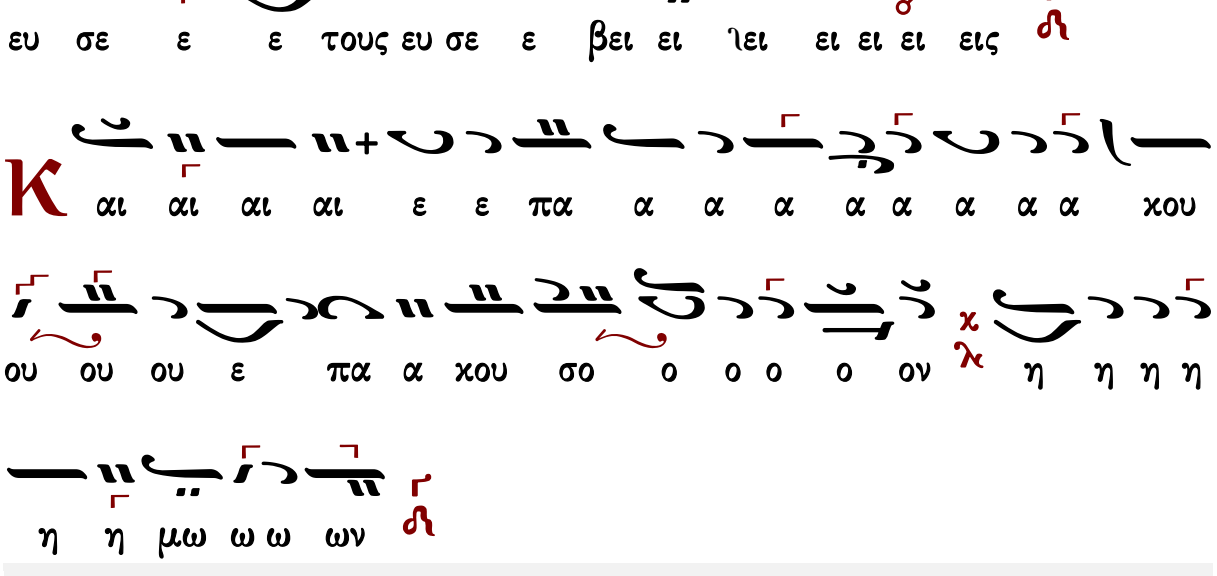
Γεωργίου Πρωγάκηι
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*